

niepodległa

POLECA
STOWARZYSZENIA
GEODEZYJNE

Stowarzyszenie Geodeta Polskiego
ul. Chałubińskiego 1, 00-611 Warszawa
tel. 22 638 10 10, 22 638 10 11
e-mail: biuro@sgp.org.pl, sgp@sgp.org.pl

Honorowy patronat:

MINISTERSTWO
INWESTYCJI
I ROZWOJU

100 lat

1919 2019

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

2019 Rok Geodezji Polskiej

Stowarzyszenie Geodetów Polskich

**Historia...
związków-stowarzyszeń
mierniczych-geodetów**

...na prędcie zestawiona z okazji

100-lecia

**Stowarzyszenia Geodetów Polskich
POLSKIEJ niepodległej GEODEZJI**

25 stycznia 2019 r., Warszawa

Komitety Redakcyjny

Przewodniczący

Ryszard Rus [Główna Komisja Historii i Tradycji SGP]

Członkowie: Joanna Krzyszkowska, Alicja Kulka,

Ludmiła Pietrzak, Stanisław Cegielski, Leszek Cieciora, Bogdan

Grzechnik, Krzysztof Bakula, Włodzimierz Kędziora, Krzysztof

Konarski, Tadeusz Kuźnicki, Janusz Walo oraz Przewodniczący

Oddziałów SGP.

Projekt okładki

Alicja Kulka, Jolanta Szostak

Recenzja

Prof. dr hab. inż. Mirosław ŻAK

Wydawca

Stowarzyszenie Geodetów Polskich

Zarząd Główny

00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5

tel./fax: +48 22 826 87 51

e-mail: biuro@sgp.geodezja.org.pl

www.sgp.geodezja.org.pl / www.sgp100lat.pl

© Copyright by Stowarzyszenie Geodetów Polskich

Zarząd Główny

Warszawa 2019

Wszelkie prawa zastrzeżone

Druk

ELPIL

08-110 Siedlce, ul. Artyleryjska 11

tel. 0 25 643 50 42, fax 0 25 643 43 46

www.elpil.com.pl

e-mail: info@elpil.com.pl

ISBN 978-83-61576-35-8

Spis treści

	STRONA
I. Piórem Prezesa SGP	5
II. Recenzja	6
III. Ruch społeczno-zawodowy 1919 - 1939.....	8
1. Wprowadzenie - podział administracyjny RP	8
2. Ruch społeczno-zawodowy mierniczych	12
a. Białystok	15
b. Lubelszczyzna	19
c. Łódź	22
d. Pomorze	25
e. Śląsk	29
f. Świętokrzyskie	31
g. Wielkopolska	32
3. Konsolidacja miernictwa w Polsce -przedruk artykułu Janusza Kobylińskiego [Przegląd Mierniczy nr 5-6 z 1937 r.]	35
IV. KALENDARIUM 100 lecia SGP i Polskiej Geodezji	66
V. PIŚMIENICTWO	82
VI. UPRAWNIENIA ZAWODOWE.....	91
VII. STATUTY i ich historia	97
1. Stowarzyszenie Ukończonych Techników [1862]	98
2. Związek Mierniczych Polskich w Warszawie [1923]	100
3. Stowarzyszenie Mierniczych Górniczych w Katowicach [1934]	107
4. Związek Polskich Zrzeszeń Mierniczych [1934]	113
5. Związek Inżynierów Miernictwa Rzeczypospolitej Polskiej [1939]....	118
6. Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej [1945]	120
7. Stowarzyszenie Geodetów Polskich [1992]	142
8. Stowarzyszenie Geodetów Polskich [2018]	158
9. Kodeks Etyki Zawodowej	178
VIII. DESKRYPCJA Walnych Zjazdów Mierniczych, Zgromadzeń Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Zjazdów Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich [1919 - 2018]	183
IX. POCZET PREZESÓW i CZŁONKÓW HONOROWYCH.....	307
X. Z życia stowarzyszeniowego	320
1. Aktualne władze SGP	320
2. Jednostki organizacyjne SGP	322
3. Oddziały SGP	353
4. Biuro ZG SGP	378
5. Kongresy, konferencje, sesje N-T, sympozja.....	379
6. Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej	446
7. Działalność studentów geodezji w SGP.....	450
XI. Dokumentacja na 100 lecie (uchwały)	467
XII. Stanisław Kluska PAMIĘTNIKI	475
XIII. Z kart GEO_rysowników-humorystów.....	490
XIV. Jubileuszowe upominki.....	498

MOTTO

„Historia to jest to, co się pamięta”

/ Ryszard Kapuściński /

SŁOWO WSTĘPNE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU REDAKCYJNEGO

Główna Komisja Historii i Tradycji Stowarzyszenia Geodetów Polskich, powołana została do życia decyzją Zarządu Głównego SGP we wrześniu 2017 roku. Na swym inauguracyjnym posiedzeniu w lutym 2018 roku GK HiT SGP zaproponowała opracowanie III TOMU *"Zarysu historii Stowarzyszenia Geodetów Polskich"*, zawierającego opis działalności największej pozarządowej organizacji geodetów w Polsce, w okresie 1995-2019.

Dla przypomnienie:

- TOM I „Zarys historii organizacji społeczno-zawodowych” wydany w roku 1970 pod redakcją kol. Stanisława TYMOWSKIEGO, a obejmujący okres lat 1918-1968 [<http://pbc.gda.pl/dlibra/docmetadata?id=70841>] oraz

- TOM II „Zarys historii Stowarzyszenia Geodetów Polskich” wydany w roku 1995 pod redakcją kol. Stanisława PACHUTY, a obejmującego okres lat 1968-1994 [<http://pbc.gda.pl/dlibra/docmetadata?id=70840>]

Prace trwają...

Z okazji obchodów 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich postanowiono opracować JUBILEUSZOWE WYDAWNICTWO przybliżające
**historię związków-stowarzyszeń mierniczych-geodetów
POLSKIEJ niepodległej GEODEZJI**

Motto utwierdza w przekonaniu, że *„papier jest cierpliwy”*^{/*}...MY GEODECI jesteśmy w większości wzrokowcami dlatego *„ku potomnym”* opracowanie ma taki, a nie inny wymiar...

Świadomi ułomności jego treści prosimy podczas lektury o szeroko rozumianą wyrozumiałość!

Warszawa, w styczniu 2019 roku

Przewodniczący KOMITETU REDAKCYJNEGO
Ryszard RUS

^{/*} przysłowie polskie w znaczeniu, że na papierze można napisać wszystko bez ryzyka natychmiastowych konsekwencji

I. Piórem Prezesa SGP

Jubileusz 100-lecia to ważna data w dziejach Stowarzyszenia Geodetów Polskich, ale również w historii polskiej geodezji. W roku 1919, w styczniu odbył się Pierwszy Powszechny Zjazd Mierniczych dając początek ogólnopolskiej działalności organizacji społeczno-zawodowych, a w kwietniu Ministerstwo Robót Publicznych otrzymało zadanie wykonywania pomiarów podstawowych kraju i szczegółowego zdjęcia geometrycznego dla sporządzenia map katastralnych, co można uznać za pierwszy etap tworzenia polskiej administracji geodezyjnej.

Ten Jubileusz to niewątpliwie zasługa wielu pokoleń znamienitych osobistości, wybitnych inżynierów i techników, którzy w zmieniającej się rzeczywistości społecznej, politycznej i gospodarczej zawsze potrafili skutecznie integrować środowisko geodezyjne, dbać o wysokie standardy wykonywania zawodu oraz inicjować postęp techniczny w geodezji. To dzięki nim Stowarzyszenie Geodetów Polskich przez te wszystkie lata pełni ważną rolę w środowisku, a zawód geodety cieszy się niezmiennie szacunkiem w społeczeństwie.

Dzisiejsze Stowarzyszenie kultywuje tradycje poprzedników, dba o etyczną stronę zawodu, uczestniczy w opiniowaniu aktów prawnych, współpracuje z organizacjami zawodowymi w kraju i za granicą, we współpracy z ośrodkami naukowymi podnosi wiedzę i profesjonalizm w zawodzie, a także inicjuje wiele innych działań na rzecz środowiska geodezyjnego. Była to i jest jedyna organizacja zrzeszająca wszystkich geodetów pracujących zarówno w administracji jak i wykonawstwie, ludzi nauki i ludzi z innych branż, czujących się geodetami.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich jest organizacją zrzeszającą profesjonalistów, pełnych energii pasjonatów, oddanych społeczników zakochanych w geodezji. Tacy ludzie to wielki kapitał i gwarancja, że Stowarzyszenie będzie rozwijać się i pełnić niezmiennie ważną rolę w geodezji przez kolejne 100 lat.

Janusz Walo
Prezes SGP

II. RECENZJA - Prof. dr hab. inż. Mirosław ŻAK

11 listopada 1918 roku spełnił się sen pokoleń Polaków - Polska odzyskała NIEPODLEGŁOŚĆ. Państwo Polskie odrodziło się, a było to możliwe również dlatego, że ludzie odnajdowali swe pasje, zainteresowania, a też zawodową biegłość i postawili je do dyspozycji ODRODZONEJ OJCZYŹNIE. Wśród nich znaleźli się również geodeci, którzy jako geometrzy, wymierzacze, miernicy, mierniczowie... funkcjonowali w istniejących strukturach władzy od stuleci. Już w roku 1556 Stanisław Grzebski wydał pracę „GEOMETRIA TO JEST MIERNICKA NAUKA”, a to oznacza że za jego pośrednictwem doprowadziliśmy do uformowania terminu GEODEZJA, wywodzącego się wprost z greckiego określenia GEODEISA - to jest podział ziemi. Jest to więc nauka i technika zajmująca się wykonywaniem pomiarów, zmierzających do określania kształtu i rozmiarów bryły ziemskiej, określaniem kształtu i konfiguracji jej powierzchni i wzajemnego położenia ważnych w konkretnej sprawie punktów. Cieszymy się więc i radujemy się, bo za sprawą rzeszy geodetów gminnych społeczeństwo rozumie termin geodezja. A Stuleciu Jej Istnienia przykłaśnie.

Wyniki pomiarów geodezyjnych wykorzystywane są przy rozwiązywaniu problemów projektowych, badawczych i eksploatacyjnych związanych z różnorodnymi dziedzinami techniki, inwestycjami inżynieryjno-gospodarczymi, a też przy utrzymaniu ładu przestrzennego i prawnego za pomocą sprawnego systemu informacji przestrzennej. To dzisiaj wiemy my geodeci. A inni?

Jak dowiedzieć się można choćby z encyklopedii Britanica 1999 nazwę GEODEAISA wprowadził w IV w. p.n.e. Arystoteles. Ważne? No pewnie! Kiedyś, bardzo dawno temu uczestniczyłem (jako słuchacz) w wykładzie Pani dr inż. Irminy Laudyn (Politechnika Warszawska), która powiedziała, że GEODETA TO NAJSTARSZY ZAWÓD ŚWIATA. Różnorodnych komentarzy (i protestów) było bez liku. Czy słusznie? Nie! To brak wiedzy!!! A piszący te słowa, urzeczony klasą wydawnictwa noszącego tytuł 100 lat Stowarzyszenia Geodetów Polskich autorstwa i redakcji całości pod przewodnictwem KOLEGI RYSZARDA RUSA mimo fascynacji i treścią, i formą opracowania rozpocząć musi swą recenzję od słów krytycznych.

Przecież w roku 1773 powstała przy akceptacji króla Stanisława Augusta KOMISJA EDUKACJI NARODOWEJ, i chociaż działała formalnie tylko 21 lat to jednak zreformowała szkolnictwo wprowadzając tam nauki stosowane, które były niezbędne w gospodarce rolnej, budownictwie, sztuce wojennej. Komisja Edukacji Narodowej stworzyła poprzez faktyczne wprowadzenie w życie ideę istnienia i funkcjonowania miernictwa, a więc i zawodu MIERNICZY i tym samym nauczania tego zawodu na poziomie średnim i wyższym. Do szkolenia kadr mierniczych rozumianej jako szerzenie KULTURY GEODEZYJNEJ przywiązywano wielką wagę i stan taki zastała nasza Ojczyzna przed stu laty, w dniu odzyskanie niepodległości w 1918 roku. Kilkanaście dni później, bo już w dniach 4-6 stycznia 1919 roku polscy miernicy zwołali Powszechny Zjazd Mierniczych Polskich, początkując trwający do dziś społeczny ruch polskich geodetów, który aktualnie rozwija się z wielkim rozmachem i wieloma sukcesami powołane do życia w 1953 roku STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH, czynny członek Międzynarodowej Federacji Geodetów FIG. Z uznaniem przyjąć można apel do Sejmu i Senatu RP o ogłoszenie roku 2019 ROKIEM GEODEZJI POLSKIEJ. Jednocześnie zdecydowanie negatywnie oceniam określenie STULECIE STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH. Przeczy temu historia! Szacunek dla POLSKIEJ GEODEZJI! Szacunek dla NASZEJ HISTORII!

Ośmielam się twierdzić, że to znakomite dzieło wiele, wiele zyska po uwzględnieniu moich uwag. Ośmielam się o to prosić, cytując fragment prologu ZNIEWOLONEGO UMYŚŁU Czesława Miłosza.

„Jeżeli dwóch kłóci się, a jeden ma rzetelnych 55% racji to bardzo dobrze i nie ma się o co szarpać... Taki, co mówi, że ma 100 % racji to paskudny gwałtownik, straszny rabuśnik, największy łajdak.”

Proszę o przyznanie mi 55% racji.

Mirosław Żak

Gdańsk, w styczniu 2019 roku

III. Ruch społeczno-zawodowy 1919 – 1939

1. Wprowadzenie - PODZIAŁ ADMINISTRACYJNY RP

W chwili uzyskania niepodległości w 1918 roku, administracja polska spotkała się z pewnymi problemami. Poza władzami centralnymi na terenie Królestwa Polskiego i Galicji, na pozostałych obszarach kraju istniały tylko powiaty. W pierwszej kolejności należało utworzyć jednostki pośrednie - województwa. Z powodu różnych okoliczności (np. obowiązującego prawa zaborczego) zdecydowano się na zachowanie byłych granic rozbiorowych jako granic województw.

Na mocy tzw. *ustawy tymczasowej* z 2 sierpnia 1919 (która de facto przetrwała do 1937 roku) z dziesięciu guberni Królestwa Polskiego (wraz z zachodnimi terenami guberni grodzieńskiej) utworzono 14 sierpnia 1919 roku 5 województw: białostockie,

kieleckie, lubelskie, łódzkie i warszawskie. W Warszawie ustalono odrębne województwo. Województwa te kwalifikowano jako województwa centralne.

Z byłych terenów pruskich utworzono 12 sierpnia 1919 roku województwa poznańskie (obszar Wielkiego Księstwa Poznańskiego i część powiatów namysłowskiego i sycowskiego) i pomorskie (obszar Prus Zachodnich wraz z Działdowem z Prus Wschodnich). Województwo śląskie powstało na mocy ustawy z 15 lipca 1920 roku tegoż dnia. Składało się z polskiej części dawnego pruskiego Górnego Śląska oraz polskiej części dawnego austriackiego Księstwa Cieszyńskiego. Jako jedyne w Polsce, województwo śląskie cieszyło się szeroką autonomią w zakresie administracji i ustawodawstwa. Podział administracyjny województwa śląskiego na powiaty został ustanowiony rozporządzeniem wojewody śląskiego z dnia 17 czerwca 1922 r. w przedmiocie ustroju powiatowego Województwa Śląskiego. Województwa poznańskie, pomorskie i śląskie kwalifikowano jako województwa zachodnie.

Ustawą z 3 grudnia 1920 roku zjednoczono administracyjny ustrój Galicji z tym wprowadzonym w byłym zaborze rosyjskim, tworząc 23 grudnia 1920 roku województwa: krakowskie, lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie. Województwa te kwalifikowano jako województwa południowe. Zgodnie z ustawą z 4 lutego 1921 roku na Zabużu utworzono 19 lutego 1921 roku województwa wołyńskie, poleskie i nowogródzkie. Ostatnim obszarem nowej Polski, który otrzymał status województwa była Ziemia Wileńska, tworząc dopiero 20 stycznia 1926 roku województwo wileńskie, zgodnie z ustawą z 22 grudnia 1925 roku. Województwa te kwalifikowano jako województwa wschodnie. Łączna liczba województw w 1925 roku wynosiła: 17 (16 + m. Warszawa), a liczba powiatów ustaliła się na poziomie 281. W roku 1928 funkcjonowało: 276 powiatów, 641 miast, 12 639 gmin wiejskich oraz 2691 obszarów dworskich (istniały wyłącznie w 2 województwach: pomorskim i poznańskim). Stolicami województw na ogół były miasta duże (Warszawa, Kraków, Poznań), choć w kilku przypadkach były to miasta średnie (Łuck, Kielce), wręcz małe (Nowogródek). Siedziby powiatów były pod względem wielkości bardzo zróżnicowane. Niektóre miały większą liczbę mieszkańców niż stolice województw (Częstochowa, Radom, Gdynia, a od roku 1938 po przyłączeniu do województwa pomorskiego także i Bydgoszcz), inne były małymi miasteczkami, nawet wsiami (Janów Podlaski czy Stopnica). Istniejący podział administracyjny stanowił przedmiot krytyki.

W latach 20. wykazywano starania ku reformie administracyjnej, która zatarłaby ślady kordonów zaborowych. Postulowano m.in. podział Polski na pięć lub sześć województw, lecz takie skrajne projekty nie spotkały się z szerszym uznaniem. Poparcie zyskało natomiast przywracanie polskich nazw miejscowości, których nazwy zostały zgermanizowane bądź zrusyfikowane (nie dotyczyło to jednak terenów dawnej Kongresówki, gdzie przetrwały nazwy carskiego pochodzenia typu *Aleksandrów* czy *Konstantynów*).

Z dniem 1 kwietnia 1932 roku nastąpiła masowa likwidacja powiatów. Zniesiono 21 najmniejszych bądź najsłabszych powiatów, głównie na terenie województw poznańskiego i krakowskiego. Równocześnie, w największych miastach zaczęły powstawać powiaty grodzkie. Łącznie 20 miast (wraz z Gdynią w 1929) zostało wykluczonych z otaczających je powiatów ziemskich i podniesionych do rangi odrębnych powiatów. Dwa powiaty – sarnieński (1930) i turczański (1931) – zmieniły województwo.

Pod koniec lat międzywojennych przybierał formę projekt zredukowania liczby województw, a mianowicie zlikwidowanie województw kieleckiego, białostockiego, nowogródzkiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego. Powstał projekt utworzenia nowego województwa sandomierskiego, obejmującego głównie obszar Centralnego Okręgu Przemysłowego. Dążenia do zniwelowania nadal istniejących różnic pozaborowych oraz chęć usprawnienia zarządzania ciążącym do siebie gospodarczo regionami były przyczyną przeprowadzonych w 1938 i 1939 roku dwóch serii zmian, polegających głównie na przełączaniu powiatów między sąsiednimi województwami. W ich ramach łącznie 25 powiatów zmieniły przynależność wojewódzką, często na zasadzie wzajemnej wymiany. Przeprowadzono także ujednolicenie podziału kraju na gminy i gromady. W październiku 1938 roku do Rzeczypospolitej z Czechosłowacji zostało przyłączone Zaolzie, a w listopadzie części Spisza, Orawy, Ziemi Czadeckiej, doliny Popradu oraz źródłowisko Udawy. Na dzień 1 kwietnia 1939 roku II Rzeczpospolita składała się z: 16 województw, 264 powiatów (w tym 23 grodzkich), 611 gmin miejskich (w tym 53 miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych), 3195 gmin wiejskich oraz 40533 gromad.

Źródło: <https://pl.m.wikipedia.org>

2. Ruch społeczno-zawodowy mierniczych [1918-1939]

Jako pierwszą organizację zawodową geodetów na ziemiach polskich można uznać powstały w roku 1916 w Warszawie „Związek Geometrów”. Związek powstał z inicjatywy geometrów przysięgłych II klasy Zygmunta Majewskiego oraz Juliana Kostrzębskiego. Jak wiadomo, w tym czasie Polska nie istniała jako państwo na mapie Europy; jednak przebieg I Wojny Światowej rozluźnił reżimy zaborcze do tego stopnia, że możliwe było powoływanie różnych zawodowych organizacji, w tym organizacji mierniczych. Mniej więcej w tym samym czasie powołano również inne regionalne zrzeszenia geodetów.

Pierwszy Powszechny Zjazd Mierniczych Polskich odbył się w Warszawie

w dniach 4-6 stycznia 1919 r.

Od tego czasu stowarzyszenia polskich geodetów istniały ciągle, wyłączwszy okres II Wojny Światowej. Również podczas wojny, w obozach jenieckich, geodeci organizowali koła, w których prowadzili działalność szkoleniową. Nazwy organizacji wielokrotnie zmieniały się na przestrzeni minionych 100 lat: Związek Mierniczych Polskich (1925), Związek Mierniczych Przysięgłych (1926), Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej (1945), Stowarzyszenie Geodetów Polskich, SGP (1953-1957). Polskie Związki Mierniczych przystąpiły do Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG) w roku 1926. W Polsce organizowano trzykrotnie Spotkania Komitetu Permanentnego FIG: w roku 1932 w Warszawie, w roku 1959 w Krakowie i w roku 1985 w Katowicach. W roku 1938, na Kongresie FIG w Rzymie pierwszym wiceprezydentem FIG został wybrany Polak, płk. dr Władysław Surmacki. Wówczas to zdecydowano, że VII Kongres FIG odbędzie się w Warszawie w roku 1942.

W czasie II Wojny Światowej i podczas okupacji hitlerowskiej w Polsce zginęło około 1200 geodetów. Władysław Surmacki został zamordowany latem 1942 roku.

Źródło: <http://www.sgp.geodezja.org.pl/o-nas/historia-sgp>

Cytując za Przeglądem Mierniczym z 1937 nr 3 str. 68:

„STOWARZYSZENIA MIERNICZYCH PRZYSIĘGLYCH R.P.

Ukonstytuowanie się Zarządów Oddziałów Wojewódzkich. Stosownie do § 15 Regulaminu dla Oddziałów Wojewódzkich, w okresie przewidzianym tymże Regulaminem odbyły się doroczne Walne Zebranie Oddziałów Wojewódzkich, na których dokonano uzupełniających wyborów do władz oddziałowych. Niżej podajemy skład Zarządów Oddziałów Wojewódzkich na r. 1937/38.:

Kielecki Oddział Wojewódzki, Kielce, ul. Wesola 5. m. 2.

*Prezes kol. Mikosza Antoni,
Wiceprezes Łaciński Apoloniusz
Sekretarz Sulimierski Stanisław
Skarbnik Snarski Bronisław
Członek zarządu Bernauer Henryk,*

Poleski Oddział Wojewódzki; Brześć n/B., ul. Zygmuntowska 57.

*Prezes kol. Komocki Piotr
Wiceprezes Krupowicz Waldemar
Sekretarz Stankiewicz Antoni,
Skarbnik Krupowicz Konstanty
Członek Zarządu Hryniewicz Mieczysław; zastępcy: Drużyłowski Teodozy, inż. oraz
Trzaskowski Stanisław.*

Pomorski Oddział Wojewódzki; Wejherowo, ul. Piłsudskiego 15.

*Prezes kol. inż. Pleniewicz Józef
Członkowie zarządu: Dębiński Piotr, Łazarz Józef, inż. Schonhofer Karol, Szymkowiak
Mieczysław; zastępcy: Runowski Marian, Szantyr Igor.*

Poznański Oddział Wojewódzki; Poznań, pl. Wolności 2 m. 8.

*Prezes kol. Buryan Stanisław, inż.,
Członkowie zarządu: Kozłowski Ignacy, Kuźnicki Mieczysław, Lesiński Kazimierz,
inż., Nowakowski Kazimierz,
zastępcy: Michalski Tadeusz, Nadobnik Józef.*

Wileński Oddział Wojewódzki; Wilno, ul. Teatralna 2a m. 5.

*Prezes kol. Michniewicz Stefan,
Członkowie zarządu: Halicki Wacław, Szymanowicz Mieczysław, Użycki Zygmunt,
Witko Jerzy, zastępcy: Kownacki Jan, Mackiewicz Józef.*

Wołyński Oddział Wojewódzki; Łuck, ul. Orzeszkowej 19 m. 4.

*Prezes kol. Mikucki Władysław,
Członkowie zarządu: Fonfarski Stanisław, inż., Manitius Włodzimierz, Sekut Jan,
Stasiak Stefan; zastępcy: Lewiński Marian, Szymański Stanisław.”*

BIAŁYSTOK

Województwo białostockie powołane zostało ustawą z 2.VIII.1919r., a Białystok – miasto powiatowe w okresie zaboru rosyjskiego – zdystansowało 3 guberniane miasta tego zaboru: Łomżę, Suwałki i Grodno, i stało się stolicą województwa. Na terenie ziemi łomżyńskiej i suwalskiej przetrwała wojnę niezbyt liczna, lecz społecznie i bardzo fachowo wyrobiona kadra geometrów.

Koniec I wojny światowej przynosi ze sobą powrót do kraju inżynierów i techników Polaków, rozsianych w czasie zaborów i wojny po całym świecie. **Na teren Białostocczyzny wrócili wówczas wychowankowie Instytutu Mierniczego w Moskwie – zwanego Konstantynowskim, inżynierowie: Eugeniusz Mokicz, Józef Sienkiewicz, Leonid Spaski, Stanisław Szalewicz, Stanisław Tyszka, Henryk Zasztowtt oraz wychowankowie rosyjskich szkół mierniczych w Pskowie, Kursku i Połtawie: Jan Bokun, Stanisław Bujnicki, Bolesław Mulewski, Wiktor Oczykowski, Bronisław Pawłowski, Stefan Smolski, Józef Ulaczyk i inni.** Niektórzy z przybyłych osiedlili się w Łomży, wzmacniając istniejące tam środowisko miernicze, skupione wokół Okręgowej Komisji Ziemskiej, istniejącej od 1918 r., przekształconej w 1920 r. w Okręgowy Urząd Ziemski. Środowisko to, najliczniejsze na terenie nowego województwa, przyczynia się do utworzenia w 1919 r. Państwowej Szkoły Mierniczej w Łomży. Wkrótce potem, gdyż już w 1920 r. powstaje Związek Geometrów Okręgu Białostockiego w Łomży.

ZWIĄZEK GEOMETRÓW OKRĘGU BIAŁOSTOCKIEGO W ŁOMŻY

Z owych lat łomżyńskiej działalności Związku Geometrów zachowały się dwa, godne uwagi memoriały: jeden – złożony Urzędowi Ziemskiemu w postaci wydrukowanej w maju 1924 r. 14-stronicowej broszury i drugi – o podobnej treści, złożony 14 lipca 1924 r. Komisji Rolnej Sejmu (drukowany w numerze 3 Przeglądu Mierniczego z 1924 r.).

W memoriałach tych geometrzy łomżyńscy, bogaci w długoletnie doświadczenia przy pracach scaleniowych, poruszają nie tylko sprawy techniczne i zawodowe, lecz również prawne, organizacyjne i inne natury ogólnej, trafnie charakteryzując ówczesny stan prac scaleniowych i stosunki panujące w zawodzie mierniczym, poddając ostrej krytyce działalność ówczesnych Urzędów Ziemskich wszystkich szczebli, proponując środki zaradcze mające na celu poprawę istniejącej sytuacji.

W okresie 1921-1924 absorbowały geometrów Białostocczyzny i ich Zrzeszenie takie ważne dla zawodu sprawy, jak:

- kryzys materialny związany z inflacją i spadkiem cen żyta, na które zawierano umowy na scalenie,
- wewnętrzne rozdarcie i skłócenie zawodu,

- wzmożona walka o ustawę normującą prawa i obowiązki geometrów, której epilogiem była ustawa z 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych,
- organizacja służby geodezyjnej i zawodu,
- szkolnictwo zawodowe,
- wzajemny stosunek pomiędzy geometrami a Urzędami Ziemskimi, będącymi nieomal monopolistycznymi pracodawcami geometrów.

W 1922 r. zlikwidowano Okręgowy Urząd Ziemski w Łomży, w tym zaś czasie znaczenie Białegostoku jako siedziby województwa wzrosło. Białystok już w 1925 r. był największym skupiskiem mierniczych województwa, w którym zrodziła się myśl utworzenia w Białymstoku Związku.

ZWIĄZEK MIERNICZYCH OKRĘGU BIAŁOSTOCKIEGO

Na Zjeździe Mierniczych Okręgu Białostockiego (1-2 lutego 1925 r.) przy obecności 80 członków z terenu województwa, powołany został Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego, z siedzibą w Białymstoku. Związek Geometrów Okręgu Białostockiego w Łomży został rozwiązany, kończąc w ten sposób łomżyński okres historii zrzeszeń mierniczych na terenie Białostoczczyzny.

Utworzony w lutym 1925 r. Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego jednoczył wszystkich mierniczych województwa. Przyjęty na tym Zjeździe demokratyczny statut, wzorowany na statucie Warszawskiego Związku Mierniczych Polskich przewidywał, że członkami Związku mogą być wszyscy mierniczowie aż do tak zwanych praktyków włącznie. Ponadto członkami Związku mogli być zarówno wolnozawodowcy jak i urzędnicy państwowi, gdyż Zjazd przyjął pogląd, wypowiedziany przez Wiktora Oczykowskiego (urzędnik) i Adolfa Skobiejko (wolny zawód), „że te dwie grupy mierniczych łączy wspólność fachowa, zaś przynależność do jednej lub do drugiej grupy, należy uważać za przejściową”.

Warto tu zacytować § 1 statutu o celach Związku.

§1. Zrzeszenie nosi nazwę: **”Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego”** – jest stowarzyszeniem apolitycznym, którego zadaniem jest zjednoczenie wszystkich mierniczych pracujących na terenie okręgu, w celu:

- a) wzajemnego oddziaływania w duchu utrzymania zawodu na wysokim poziomie etycznym,
- b) popierania rozwoju wiedzy mierniczej, teoretycznej i praktycznej,
- c) dążenia do ujednolajnienia w całym państwie polskim wszelkich robót mierniczych i do współudziału w opracowaniu zasad miernictwa polskiego,

d) obrony praw i interesów zawodowych, służbowych i ekonomicznych swoich członków,

e) reprezentowania i występowania wobec władz i społeczeństwa w sprawach z miernictwem bezpośrednio lub pośrednio związanych”.

Zjazd białostocki zjednoczył mierniczych Łomży i Białegostoku: wolnozawodowców i urzędników, fachowców posiadających dyplomy i praktyków i rozpoczął nowy okres pracy, który można nazwać „białostockim”.

Pierwszym Prezesem Zarządu został wybrany Kol.Stanisław Ossowski (wolny zawód). Członkami Zarządu spośród wolnego zawodu wybrani zostali: Henryk Dubois, Wacław Kierażyński i Benedykt Mech, zaś zastępcami wybrano Władysława Markowskiego i Lucjana Wojno.

Członkami Zarządu spośród mierniczych pracujących w Urzędach zostali wybrani: Zygmunt Janas, Eugeniusz Maślowski, Bogdan Skrzędiejewski i Kazimierz Szefer, zastępcami: Wiktor Oczykowski i Stefan Smolski.

Członkami Komisji Rewizyjnej wybrano: Wiktora Brylinga, Stanisława Kolendo i Adolfa Skobiejkę, zaś zastępcami: Eugeniusza Mokicza, Jana Pogorzelskiego i Leonida Spaskiego.

Początek działalności Związku przypada na okres poświęcony walce wspólnie z innymi zrzeszeniami mierniczymi o uprawnienia zawodowe w projektowanej ustawie o mierniczych przysięgłych, a następnie w przepisach wykonawczych do tej ustawy.

Uchwalenie w 1925 r. przez Sejm ustawy o mierniczych przysięgłych skierowało ich w kierunku Związku Mierniczych Przysięgłych – jako prawdziwego reprezentanta ich interesów. Związek ten, powstały w Warszawie w 1926 r., miał początkowo charakter lokalny, wkrótce jednak swym zasięgiem objął niemal cały kraj:

- przyjmując na członków swego Związku mierniczych przysięgłych, niezależnie od siedziby urzędowej,

- tworząc na terenie poszczególnych województw koła mierniczych przysięgłych podporządkowane organizacyjnie Związkowi w Warszawie.

W dniu 6 stycznia 1929 r. zorganizowane zostało pod hasłem lepszej obrony praw zawodowych Koło Mierniczych Przysięgłych w Białymstoku. Było to nowe Zrzeszenie obok istniejącego już od 1925 r. Związku Mierniczych Okręgu Białostockiego, organizacyjnie z nim nie związane, przy czym członkowie tego Koła mogli być, i przeważnie byli, członkami Związku i na odwrót. Koło to stało się wkrótce wyłącznym reprezentantem zawodu na terenie województwa, natomiast Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego, pozbawiony współdziałania najbardziej aktywnych członków, nie przejawiał żywszej działalności.

ZJEDNOCZENIE ZRZESZEŃ MIERNICZYCH

W dniu 7 kwietnia 1935 r. w Warszawie, na I Zejeździe Delegatów Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych, nastąpiło zjednoczenie zrzeszeń mierniczych w Polsce. W wyniku zjednoczenia powstało 9 oddziałów wojewódzkich, w tym oddział w Białymstoku. Pierwszym Prezesem tegoż Oddziału zostaje wybrany Kol. Eugeniusz Dembek, wiceprezesem Jan Janas, sekretarzem Kol.Bolesław Borecki, skarbnikiem Julian Popławski, zaś członkiem Zarządu Kol.Marceli Bieńkowski. Kol. Eugeniusz Dembek funkcję Prezesa pełnił do wybuchu II-ej wojny światowej.

Zamykając XX-lecie okresu przedwojennego, warto spojrzeć na dorobek mierniczych w tym okresie i podać niektóre nazwiska aktywnych wówczas działaczy. Mierniczowie w okresie międzywojennym dokonali na terenie Białostocczyzny poważnej i pożytecznej pracy, związanej niemal wyłącznie z przebudową ustroju rolnego.

W okresie 1918 – 1938 r. wykonano:

- scalenie gruntów na obszarze 1 144 682 ha, co stanowi 21,1% w stosunku do gruntów scalonych w tym okresie w kraju,
- rozparcelowano wśród 36 682 nabywców – 166 175 ha,
- dokonano zniesienia służebności w 1146 miejscowościach – wydzielając dla 25 615 gospodarstw ekwiwalenty o obszarze 39 167 ha.

Najbardziej aktywnymi działaczami biorącymi udział w pracy zrzeszeń mierniczych byli: Jan Bokun, Bolesław Borecki, Stanisław Bujnicki, Jan Janas, Zygmunt Janas, Wacław Kierażyński, Benedykt Mech, Stanisław Ossowski, Stefan Smolski i inni.

Z chwilą rozpoczęcia wojny ustaje działalność Oddziału Związku Mierniczych Przysięgłych. Mierniczowie znaleźli zatrudnienie w społecznym aparacie radzieckim, przeważnie w Obwodowym Wydziale Rolnym (Obłatsnej Ziemielnij Otdiel)w Białymstoku, zaś na powiatach (rejonach) – w Rejonowych Wydziałach Rolnych (Rajonnyj Ziemielnij Otdiel).

Źródło: <http://www.bialystok.sgp.geodezja.org.pl/>

LUBELSZCZYŻNA

W listopadzie 1918 roku po rozpadzie wielkich mocarstw Polacy przystąpili do rozbrajania zaborców okupantów i do tworzenia niezależnych instytucji państwowych. W nocy z 6 na 7 listopada 1918 roku ukonstytuował się w Lublinie Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej, z Ignacym Daszyńskim jako premierem. W dniu 11 listopada 1918 roku uwolniony przez Niemców Józef Piłsudski po przyjeździe do Warszawy, przejął pełnię władzy cywilnej i wojskowej przyjmując funkcję Naczelnika Państwa Polskiego.

Po 123 latach zaborów mogły powstawać pierwsze wolne polskie organizacje państwowe, społeczne i zawodowe. W dniach od 4-6 stycznia 1919 roku z inicjatywy geometry Zygmunta Majewskiego z Warszawy odbył się Pierwszy Powszechny Zjazd Mierniczych Polskich w Warszawie. W zjeździe brali udział również uczestnicy z województwa lubelskiego, w prezydium powołano na sekretarza Aleksandra Szabelskiego z Lublina. Zjazd zainicjował tworzenie struktur organizacji społecznych zrzeszających się mierniczych, między innymi na Lubelszczyźnie, gdzie w tym okresie kształtowały się pierwsze organizacje miernicze. W dniu 14 sierpnia 1919 roku ustawą tymczasową o organizacji władz administracyjnych zostało utworzone województwo lubelskie, które obejmowało w przybliżeniu obszar współczesnego województwa lubelskiego. Jednak w tym okresie daleko jeszcze było do stabilnego pokoju, bowiem trwała nowa wojna z Rosją. Dopiero w sierpniu 1920 r. na Lubelszczyźnie doszło do przełomowych wydarzeń na froncie wschodnim. Józef Piłsudski 16 sierpnia 1920 rok wyprowadził kontruderzenie znad Wieprza, a generałowie Władysław Sikorski i Stanisław Haller rozbili armię bolszewicką w wielkiej bitwie kawalerii pod Komarowem i Zamościem.

Pierwszym zrzeszeniem na terenie Lubelszczyzny było powstałe przed rokiem 1921 **Zrzeszenie Geometrów w Lublinie**, które działało do 1926 r. W roku 1924 Zrzeszenie Geometrów opracowało i przesłało do Sejmu uwagi do projektu zmian w ustawie o mierniczych przysięgłych. Przedstawiciele Zrzeszenia brali udział w Zjazdach Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych, tj. w I Zjeździe w lutym 1921 r. brał udział Kazimierz Tumorowicz, II Zjazd miał miejsce w kwietniu 1925 r.). W roku 1926 Zrzeszenie Geometrów w Lublinie przekształciło się w Koło Związku Mierniczych Przysięgłych (Oddział Wojewódzki).

W roku 1925 w Lublinie powstał **Związek Geometrów absolwentów b. rosyjskich szkół mierniczych**, który działał do 1931 r. Związek Geometrów swój pierwszy zjazd organizacyjny odbył w dniu 22 lutego 1925 r. w Lublinie. Statut został uchwalony na zjeździe członków

w dniu 5 lipca 1925 r. Przyjęto na nim uchwałę o przystąpieniu Związku do Stałej Delegacji Polskich Zrzeszeń Mierniczych w Warszawie. W skład Zarządu tymczasowego weszli: Zygmunt Szczechowicz, Jan Gawarecki, J. Korkozowicz, Antoni Sokołowski. Zadaniem Związku była obrona praw zawodowych członków, współpraca z pokrewnymi organizacjami mierniczymi. Utworzono koła terenowe w Lublinie i Wilnie. W roku 1927 Zjazd Delegatów Związku podjął uchwałę o przystąpieniu do Międzynarodowej Federacji Mierniczych w Paryżu. Zakończył działalność w lutym 1931 r. W roku 1928 Związek Geometrów liczył 120 członków.

W 1926 roku powstał **Związek Mierniczych Przysięgłych**, który obejmował swoją strukturą m.in. Koło w Lublinie, a także w sąsiednich województwach wschodnich Koło w Łucku i Koło w Brześciu n. Bugiem. Związek miał na celu prowadzenie działalności naukowej i zawodowej, obronę spraw zawodowych, pomoc materialną i moralną członkom, reprezentację zrzeszonych w stowarzyszeniu mierniczych przysięgłych, pieczę nad właściwym wykonywaniem przez członków zawodu mierniczego przysięgłego. W roku 1934 Związek doprowadził do powstania Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej (STOMP). W 1934 r. liczył 269 członków.

Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej (STOMP) Oddział w Lublinie powstało 7 kwietnia 1935 roku na I Zjeździe Delegatów, na którym dokonano zjednoczenia Związku Mierniczych Przysięgłych, Związku Mierniczych Polskich w Warszawie, Związku Mierniczych Przysięgłych Ziem Zachodnich, Związku Mierniczych Przysięgłych na Polesiu, Stowarzyszenia Mierniczych Województwa Śląskiego. Stowarzyszenie zasięgiem swego działania obejmowało cały kraj, łącznie z Oddziałem w Lublinie, który kontynuował działalność Koła Związku Mierniczych Przysięgłych. STOMP organizował konferencje dla wymiany doświadczeń z przeprowadzonych prac scaleniowych, m.in. w marcu 1936 r. Oddział w Lublinie był organizatorem konferencji z udziałem ponad 100 mierniczych, wygłoszono 10 referatów na temat klasyfikacji gruntów, projektów scalania oraz znaczenia melioracji przy scalaniu.

W okresie II Rzeczypospolitej z województwem lubelskim sąsiadowały województwa lwowskie, poleskie i wołyńskie, które po II wojnie światowej pozostały poza granicami Polski. W województwach tych również działały stowarzyszenia miernicze:

- **Związek Techników Mierniczych Na Wołyniu**, okres działalności: 1924-1936 z siedzibą w Łucku. W 1927 r. do Zarządu Związku wchodził: Prezes Jan Zieliński, Feliks Abramow, Zygmunt Łazarewicz, Stanisław Szymański, P. Janik i D. Kulesza. Związek

organizował odczyty, opiniował projekt ustawy o mierniczych przysięgłych. W roku 1924 opracował memoriał w sprawie ustawy scaleniowej, który przesłał do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych. W 1930 r. zorganizowano kursy przygotowawcze dla kandydatów na mierniczych. Przedstawiciele Związku brali udział w IV Zjeździe Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w 1925 r. Związek został zlikwidowany 2 lutego 1936 r., jego członkowie wstąpili do Oddziału Wołyńskiego Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej. Związek liczył ok. 40 członków w 1924 r., 88 członków w 1928 r.

- **Związek Mierniczych Przysięgłych na Polesiu** w latach 1931-1935 z siedzibą w Brześciu n/Bugiem. Związek powstał z przekształcenia Koła Poleskiego Związku Mierniczych Przysięgłych, statut został zarejestrowany 11 maja 1931 r.. Przedstawiciel Związku brał udział w V Międzynarodowym Kongresie Mierniczym w Londynie w 1934 r. Należał do członków założycieli powstałego 7 kwietnia 1935 r. Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej i przekształcił się wówczas w jego Oddział.

Źródło: <http://www.lublin.sgp.geodezja.org.pl/>

ŁÓDŹ

Powołanie do życia łódzkiej służby geodezyjnej uwarunkowane było potrzebami miasta, które od połowy XIX w. przeszło okres żywiołowego rozwoju gospodarczego, połączonego z dużym napływem ludności, i które dwukrotnie powiększyło swój obszar po inkorporacji chaotycznie zabudowanych osiedli obrzeżnych w 1906 i 1915 r. Włączenie silnie zurbanizowanych przedmieść (wsi), m.in. Bałut i Chojen, liczących łącznie 130 tys. mieszkańców, spowodowało chaos w układzie przestrzennym Łodzi i zmusiło Magistrat do podjęcia prac związanych z ich przebudową i regulacją. Równie ważnym problemem było sanitarne zaniedbanie miasta, ze względu na dokuczliwy brak wodociągów i kanalizacji.

Do opracowania planów zabudowy i regulacji układu przestrzennego Łodzi, a także szczegółowych projektów wodociagowych i kanalizacyjnych, potrzebne były dokładne mapy sytuacyjno-wysokościowe, opracowane na podstawie bezpośrednich pomiarów opartych o poziomą i wysokościową osnowę geodezyjną. **W związku z tym, na początku roku 1918, Rada Miejska podjęła uchwałę o utworzeniu Oddziału Pomiarów w Magistracie m. Łodzi. Obowiązki naczelnika oddziału powierzono pochodzącemu z Wilna inżynierowi geodecie Franciszkowi Walickiemu, którego zadaniem było zorganizowanie i przeprowadzenie robót pomiarowych.** Franciszek Walicki był doświadczonym geodetą, posiadającym dużą wiedzę w zakresie pomiarów miejskich. Studia miernicze ukończył w 1899 r. na Wydziale Inżynierii Politechniki Lwowskiej. Od 1900 r. kierował Wydziałem Pomiarów miasta Wilna, ujawniając duży talent organizacyjny i fachowość. Jego prace geodezyjne o charakterze podstawowym, wykonane w Wilnie, uznane zostały - ze względu na rozwiązania techniczne i uzyskane dokładności - za najlepsze z przeprowadzonych dotychczas na terenie Cesarstwa Rosyjskiego.

Inżynier
Franciszek Walicki
(1874-1964)

Inżynier
Wacław Bobrowski
(1889-1959)

Naczelnik Walicki i inż. Bobrowski w otoczeniu oficerów
z Kursów mierniczych Instytutu Wojskowego - Geograficznego,
wykonujących pomiary w Łodzi latem 1918 r.

Oddział Pomiarów rozpoczął pracę 1 lipca 1918 r. i zajął się w pierwszym rzędzie projektem miejskiej sieci triangulacyjnej, który został opracowany przez inż. Franciszka Walickiego w sierpniu 1918 r. Sieć tworzyło osiem punktów położonych wokół miasta, na jego obrzeżach, i punkt centralny układu, którym był krzyż na wieży kościoła pw. Podwyższenia Św. Krzyża przy zbiegu ulic Sienkiewicza i Przejazd (Tuwima). Założono też podstawę (bazę) sieci triangulacyjnej, o długości 1919.24 m, przebiegającą ulicą Zagajnikową (Kopcińskiego) od skrzyżowania z ul. Rokicińską (al. Piłsudskiego) do ul. Średniej (Pomorska). Krańcowe punkty bazy, oznaczone literami „Bn” (północny) i „Bs” (południowy), w sposób naturalny uzupełniały sieć triangulacyjną. 17 września 1918 r. oba końce podstawy (bazy) zabudowano osadzonymi w ziemi bliźniaczymi znakami betonowymi z żeliwnymi trzpieniami, opatrzonymi betonowymi pokrywami z dużym, wyżłobionym napisem: **„TRYANGULACJA - 17 IX 1918 - PODSTAWA”**. **Sześciokrotny pomiar długości bazy, do którego użyto pięciometrowych drewnianych łąt, przeprowadził w czasie 11. dni roboczych inż. Wacław Bobrowski, zastępca naczelnika Walickiego, mając do pomocy technika Włodzimierza Jastrzębskiego i sześciu pracowników pomiarowych.** Prace polowe ukończono 7 listopada 1918 r., tuż przed zakończeniem I wojny światowej i odzyskaniem niepodległości przez Polskę.

Poważnym problemem dla młodego Oddziału Pomiarów był brak sprzętu, szczególnie teodolitów, oraz niedostatek kadry technicznej, liczącej wówczas tylko siedmiu inżynierów i techników. W celu rozwiązania tych trudności Franciszek Walicki zwrócił się z prośbą o pomoc do szefa Instytutu Wojskowo - Geograficznego w Warszawie. 2 lipca 1919 r. przybyło do Łodzi z czterema teodolitami sześciu oficerów - triangulatorów, słuchaczy oficerskich kursów mierniczych, oddelegowanych wraz z siedmioma szeregowymi żołnierzami do pomiaru kątów sieci triangulacyjnej. Dzięki ich pomocy udało się przeprowadzić obserwacje kątowe na punktach sieci podstawowej jeszcze w tym samym roku a w następnych sezonach letnich dokonać pomiaru kątów na punktach drugiego i trzeciego rzędu. Równolegle trwały prace przy zakładaniu sieci znaków wysokościowych, których rzędne miały być określone w wyniku niwelacji precyzyjnej. Zaprojektowano 45 ciągów niwelacyjnych o łącznej długości ok. 78 km, tworzących 17 zamkniętych poligonów (pól), 30 reperów węzłowych i ok.700 reperów w całej sieci. Czynności pomiarowe wykonano od maja do grudnia 1919 r., przyjmując za punkt wyjściowy centralnie położony reper osadzony w ścianie narożnej kamienicy, położonej przy zbiegu ulic Przejazd (Tuwima) i Sienkiewicza. Wysokości reperów obliczono w odniesieniu do zera mareografu w Kronsztadzie.

Wiosną 1920 r. przystąpiono do zakładania ciągów poligonometrycznych, stabilizując punkty położone w centralnej części miasta znakami żeliwnymi a w pozostałej części znakami betonowymi. Łącznie osadzono ponad 2000 znaków, po czym przystąpiono do pomiaru kątów na tych punktach. Pomiar długości boków ciągów poligonometrycznych wykonano - podobnie jak pomiar bazy - drewnianymi łatami, przy zastosowaniu metody schodkowej. Również i w tych pracach uczestniczyli oficerowie i szeregowi żołnierze oddelegowani do Łodzi przez Instytut Wojskowo-Geograficzny w Warszawie.

Pomiary astronomiczno-geodezyjne, niezbędne do zorientowania łódzkiej sieci triangulacyjnej, przeprowadził prof. Tadeusz Banachiewicz, dyrektor obserwatorium astronomicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, wraz z asystentem Józefem Witkowskim i naczelnikiem Franciszkiem Walickim. Zostały one wykonane w czasie dwóch nocy (pomiędzy 10 i 12 sierpnia 1921 r.) na punkcie „R” (Retkinia), położonym w pobliżu kościoła przy ul. Retkińskiej.

Założona w latach 1918-1921 podstawowa osnowa geodezyjna służyła miastu przez kilkadziesiąt lat a jej układ współrzędnych przetrwał do dziś. Umożliwiła wykonanie szczegółowych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych do sporządzenia map jednostkowych poszczególnych kwartałów miasta w skali 1:250, a co za tym idzie opracowanie i realizację projektów miejskiej sieci wodociągowo - kanalizacyjnej.

Mapy jednostkowe zastąpiono kilka lat później mapą w skali 1:250 w układzie sekcyjnym, wykonaną na arkuszach kartonowych. Od połowy lat 30. rozpoczęto wprowadzanie mapy zasadniczej miasta w skali 1:1000, również w układzie sekcyjnym lecz na planszach aluminiowych. Mapy te wykorzystywane były aż po lata 70. XX w. do wszelkich prac projektowych i robót budowlanych prowadzonych na terenie Łodzi.

Zdzisław Szambelan

http://archiwum.uml.lodz.pl/miasto/o_miescie/skarby_lodzi/90_lat_lodzkiej_geodezji

POMORZE

Pierwsza wojna światowa zakończyła się klęską wszystkich trzech państw zaborczych. 7 listopada 1918 r. Rada Regencyjna wydała manifest do narodu polskiego, proklamując niepodległość i zjednoczenie Polski. Na początku listopada 1918 r. powołano Naczelną Radę Ludową, jako organ polskiej władzy na terenach byłego zaboru pruskiego. 27 grudnia 1918 r. wybuchło powstanie wielkopolskie, które w konsekwencji przyczyniło się na konferencji paryskiej do uznania i powstania odrodzonego Państwa Polskiego. Postanowieniem Traktatu Wersalskiego z dnia 28 czerwca 1919 roku zobowiązano Niemcy do uznania niepodległości Polski oraz przyznano Polsce Wielkopolskę i Pomorze Wschodnie, jednak bez Gdańska, który otrzymał statut Wolnego Miasta i był pod protektorem Ligi Narodów.

Województwo Pomorskie w okresie II Rzeczypospolitej powstało z dniem 12 sierpnia 1919 roku na podstawie Ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 roku „**O tymczasowej organizacji zarządu byłej Dzielnicy Pruskiej**” z części dawnego zaboru pruskiego. Jednak dopiero po wkroczeniu w styczniu 1921 roku na Pomorze wojsk generała Hallera mogła organizować się administracja polska. Stolicą województwa był Toruń. Istniały następujące powiaty: pucki do 1928 roku i wejherowski, kartuski, kościerski, chojnicki, starogardzki, tczewski, gniewski (do 1933 r.), świecki, tucholski, sępoleński, chełmiński, grudziądzki, toruński, wąbrzeski, brodnicki, działdowski, nowomiejski i grodzki gdyński (od 1929 r.). Głównymi miastami były: Brodnica, Chełmno, Gdynia, Grudziądz, Starogard, Wejherowo. Obecnie część wymienionych miast i powiatów znajduje się w województwie gdańskim, część w województwie kujawsko-pomorskim. W województwie pomorskim istniał samorząd stopnia wojewódzkiego, który działał na podstawie przepisów pruskich. Organami tego samorządu były: sejmik wojewódzki, wydział wojewódzki oraz starosta krajowy. Na terenie ówczesnego województwa Pomorskiego obowiązywał jeszcze z okresu rozbiorowego kataster pruski. Wszelkie prace pomiarowe uregulowane były instrukcjami technicznymi. Istniały dobrze zorganizowane składnice dokumentacji geodezyjnej. Urzędy katastralne sprawowały nadzór nad działalnością mierniczych, zapewniając jednolity poziom techniczny prac geodezyjnych. Znaczna część robót geodezyjnych była wykonywana przez urzędy katastralne.

W pierwszym okresie odzyskania niepodległości w urzędach katastralnych w większości byli zatrudnieni Niemcy. Według ówczesnych przepisów urzędnicy katastralni dzielili się na trzy kategorie: Kategoria I to osoby z wykształceniem akademickim, Kategoria II to osoby z wykształceniem średnim, Kategoria III to osoby z wykształceniem

podstawowym. Podstawę zaliczenia urzędnika do kategorii II lub III było odbycie ośmioletniej praktyki i złożenie egzaminu państwowego. Polacy stanowili około 50% urzędników kategorii III. Brak odpowiednio wykwalifikowanej polskiej kadry urzędniczej spowodował redukcję urzędów katastralnych, polegającą na łączeniu dwóch lub trzech powiatów. Z ogólnej liczby 59 urzędów pozostało 41 z czego 25 w województwie poznańskim i 16 w województwie pomorskim. Znaczny ubytek kadry technicznej urzędów katastralnych na skutek opuszczenia przez personel niemiecki dotychczas zajmowanych stanowisk, spowodował, że władze Polskie po 1920 roku czyniły starania, aby zapewnić ciągłość pracy urzędów katastralnych i zaspokojenia potrzeb ludności. W związku z tym w miejsce opuszczone przez Niemców stanowiska pracy objęli Polacy nieposiadający wykształcenia technicznego, którzy w wyniku długoletniej pracy w urzędach katastralnych zdobywali wiadomości zawodowe. **Pierwszymi inżynierami narodowości polskiej, którzy na Pomorzu podjęli pracę po 1920 roku byli: Leon Całka i Ferdynand Roth. W latach 1920-1922 rozpoczęli pracę w Urzędach katastralnych i miejskich biurach pomiarów; Stanisław Laskowski, Kazimierz Kozakiewicz, Franciszek Winny, Leon Kozłowski, Antoni Subkowski.**

Poprawa sytuacji kadrowej na Pomorzu następowała dzięki usytuowanej w Poznaniu Szkoły Mierniczo - Melioracyjnej, której absolwenci zasilali obsadę urzędów katastralnych. W latach 30-tych nastąpił napływ absolwentów polskich szkół geodezyjnych stopnia wyższego i średniego. **W tym okresie prace na Pomorzu rozpoczęli między innymi: Modest Kamieński, Stefan Napieralski, Konrad Chyczewski, Brunon Jaster, Alfons Lewandowski, Jan Kowalczyk, Adam Ogonowski, Leonard Koszczyc, Aleksander Sobczak, Antoni Walczuk, Zygmunt Sokołowski, Remigiusz Górecki, Jan Grzybowski, Bolesław Jeleń i Fryderyk Jeleń.** Na terenie wybrzeża, wchodzącego w skład województwa pomorskiego zostało powołane Kierownictwo Pomiarów Pobrzeża, podległe Ministerstwu Robót Publicznych. Do zadań Kierownictwa, które dysponowało dobrze wykształconą kadrą techniczną należały prace związane z pomiarem pasa wybrzeża oraz prace geodezyjne związane z budową miasta Gdyni. W miastach Toruniu, Gdyni, Bydgoszczy, Grudziądzu i Inowrocławiu istniały przy zarządach miejskich biura pomiarów, których zadaniem było zaspokojenie potrzeb geodezyjnych tych miast. Społeczna i zawodowa działalność mierniczych skoncentrowana była w ośrodkach wojewódzkich - Poznaniu i Toruniu. Pracownicy zatrudnieni w urzędach katastralnych byli zorganizowani w Stowarzyszeniu Urzędników Katastralnych Ziem Zachodnich Rzeczypospolitej Polskiej, którego siedzibą był Poznań. Stowarzyszenie to zostało założone 25 kwietnia 1921 r. i działało do 1939 roku. Celem

stowarzyszenia było podnoszeni kwalifikacji, urzędników katastralnych a także dbałość o interesy jego członków. Stowarzyszenie należało do Zrzeszenia Związków i Stowarzyszeń Funkcjonariuszy Państwowych i Samorządowych. Ponadto pracownicy techniczni Pomorza byli zrzeszeni w Towarzystwie Techników Mierniczych w Poznaniu. Towarzystwo działało przez komisje; organizacyjno -zawodową, naukowo techniczną, Samopomocy koleżeńskiej i towarzyską.

Działalność społeczną i zawodową prowadziło Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych. Na skutek występujących trudności we współpracy mierniczych przysięgłych z urzędami katastralnymi w 1935 roku powołano Oddział Wojewódzki Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych z siedzibą Toruniu, które istniało do wybuchu drugiej wojny światowej.

W okresie 1918 - 1939 istniały następujące organizacje miernicze na terenie ziem zachodnich:

- 1. Wydział Miernictwa i Melioracji Stowarzyszenia w Poznaniu**
- 2. Koło Geometrów Poznaniu**
- 3. Związek Mierniczych w Poznaniu**
- 4. Koło Inżynierów Mierniczych i Melioracyjnych przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu,**
- 5. Grono Młodych Techników w Poznaniu**
- 6. Towarzystwo Techników Miernictwa w Poznaniu**
- 7. Związek Zaprzysiężonych Mierniczych Zachodniej Polski**
- 8. Związek Mierniczych Przysięgłych Ziem Zachodnich**

W dniach 4-6 stycznia 1919 roku odbył się w Warszawie Pierwszy Powszechny Zjazd Mierniczych, w którym uczestniczyli przedstawiciele terenów byłego zaboru pruskiego w liczbie 13 osób na ogólną liczbę 250 uczestników. W tym czasie ogólna liczba mierniczych wynosiła około 800 osób.

Problematyka, którą zajmował się zjazd dotyczyła:

- Spraw związanych organizacją geodezji w nowym odrodzonym państwie,
- Organizacji miernictwa prywatnego korporacji mierniczych przysięgłych,
- Stosunków geometrów cywilnych i izbach inżynierskich,
- Organizacji szkolnictwa mierniczego na poziomie szkoły średniej i politechniki,
- Opracowania instrukcji technicznych w zakresie wykonawstwa prac geodezyjnych,

- Opracowania ustawy o odgraniczeniu i wiele innych zagadnień związanych z prawidłowym funkcjonowaniem całokształtu miernictwa.

Przedstawiona ilość działających na jednym obszarze administracyjnym organizacji zawodowych geodetów, które reprezentowały różne interesy grup zawodowych, wynikających z warunków politycznych i ustrojowych, jak również warunków ukształtowanych w okresie zaborców nie tworzyły klimatu do konsolidacji różnych środowisk. W takim rozdrobnieniu zawodowym środowisko geodetów znalazło się w obliczu drugiej wojny światowej. Druga wojna światowa była nie tylko okresem walki, w której polscy geodeci ponieśli wiele strat, ale także okresem przygotowań do odbudowy Odrodzonej Ojczyzny, jak również integracji środowiska geodezyjnego.

Źródło: <http://gdansk.sgp.geodezja.org.pl/o-nas/zasluzeni-dla-oddzialu>

ŚLĄSK

Historia górnośląskiego środowiska mierniczego a tym samym też stowarzyszeń geodetów w tych latach jest ściśle związana z historią Śląska, dzielnicy, która najdłużej znajdowała się w niewoli. Dopiero trzy powstania śląskie spowodowały przyłączenie do Polski dużej części Górnego Śląska. Powrót ziemi śląskiej do macierzy był tym trudniejszy, że po 23 stycznia 1919 r. Czesi zajęli Śląsk Cieszyński aż do rzeki Wisły.

Ostatecznie województwo śląskie po pierwszej wojnie światowej składało się z części Śląska Cieszyńskiego o powierzchni 1011 km², przydzielonej Polsce decyzją mocarstw sprzymierzonych w Spa w dniu 28 lipca 1920 roku, a wydzielonej z obszaru b. monarchii austro-węgierskiej oraz z części Górnego Śląska o obszarze 3205 km², przyznanej Polsce na mocy rozstrzygnięcia mocarstw sprzymierzonych w Paryżu dnia 20 października 1921 roku z terenów rzeszy niemieckiej. Różne terminy oficjalnego objęcia przez Polskę, a mianowicie w dniu 10 sierpnia 1920 roku części Śląska Cieszyńskiego oraz od 20 czerwca 1922 roku do 4 lipca 1922 obszarów Górnego Śląska, spowodowały, że organizacja służby mierniczej musiała odbywać się w różnych terminach.

Polskie środowisko miernicze na Śląsku wykształciło się wśród pracowników urzędów katastralnych istniejących od lat sześćdziesiątych XIX wieku. Z pracowników zatrudnionych w służbie katastralnej jeszcze przez władze niemieckie prawie 95 % pozostało na swych stanowiskach, ale wśród nich była tylko szczupła garstka mierniczych. Stąd konieczność dopływu kadry mierniczej z innych dzielnic Polski. Od około 1930 roku kadry miernicze były systematycznie zasilane przez inżynierów będących absolwentami Akademii Górniczej w Krakowie oraz Politechnik Lwowskiej i Warszawskiej.

Po przejęciu przez Polskę władzy i utworzeniu województwa śląskiego przez wiele lat nie istniało na Śląsku stowarzyszenie grupujące mierniczych. Dopiero na początku 1931 roku zorganizowano Stowarzyszenie Inżynierów Mierniczych Województwa Śląskiego. W skład pierwszego Zarządu Stowarzyszenia weszli: inż. Wacław Paczkowski (prezes), inż. Jan Flach (wiceprezes), inż. Ksawery Szyprowski (sekretarz) oraz inż. Stanisław Papee (skarbnik). Stowarzyszenie to istniało do połowy 1933 roku kiedy to utworzono Stowarzyszenie Mierniczych Województwa Śląskiego, do którego automatycznie przeszli wszyscy członkowie byłego Stowarzyszenia Inżynierów Województwa Śląskiego. Do nowego stowarzyszenia mogli także należeć absolwenci średnich szkół mierniczych oraz praktykanci na mierniczych przysięgłych. Prezesem tego Stowarzyszenia wybrano inż. Leopolda Zarębskiego. Liczba członków tego

Stowarzyszenia szybko wzrastała, a nowy zarząd wykazywał dużą aktywność organizując wykłady oraz spotkania towarzyskie.

Na początkach 1936 roku w dążeniu do utworzenia jednolitego stowarzyszenia, łączącego wszystkich mierniczych z cenzusem wyższym lub średnim, Stowarzyszenie Mierniczych Województwa Śląskiego włączono do Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych (STOMP) jako jego oddział wojewódzki.

W 1937 roku Oddział Śląski był organizatorem Zjazdu Delegatów STOMP w Katowicach. Obrady trwały 3 dni, przy czym jeden dzień poświęcony był na zwiedzanie Śląska. Zjazd miał wspaniałą oprawę i za jego zorganizowanie Oddział otrzymał specjalną pochwałę od Zarządu Głównego. Do chwili wybuchu wojny Oddział Śląski brał czynny udział w pracach Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych RP, a także w Kongresie Inżynierów Miernictwa, który odbył się w Warszawie w marcu 1939 roku. W przygotowaniu Kongresu brał udział ówczesny przewodniczący Oddziału Śląskiego STOMP inż. Stanisław Kędzierski.

Zgodnie ze specyfiką regionu na terenie Śląska działali także geodeci górniczy. Po 1933 roku powstało także „Stowarzyszenie Mierniczych Górniczych w Katowicach” którego prezesem był inż. Witold Kornacewicz a w skład Zarządu wchodził inż. Stanisław Derecki i inż. Franciszek Tybulczuk.

Źródło: <http://katowice.sgp.geodezja.org.pl/>

ŚWIĘTOKRZYSKIE

Od Związku Mierniczych Polskich począwszy, do Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Jedynym dokumentem pisanym potwierdzającym ten fakt jest zdanie umieszczone w treści odezwy Związku Mierniczych Polskich wydanej w 1929 r. – cytując:

„W styczniu 1929 roku upływie lat 10 od daty pierwszego zjazdu mierniczych w Polsce”.

SGP jest spadkobiercą istniejących w okresie międzywojennym organizacji takich jak Związek Mierniczych Polskich, Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych RP, Związek Inżynierów Miernictwa RP.

Na terenie województwa kieleckiego w okresie międzywojennym działały równolegle 3 organizacje: Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych RP Związek Inżynierów Miernictwa RP Związek Zawodowy Mierniczych Praktyków w Kielcach.

Ten ostatni związek powstał w 1925 r., jako pierwszy w kraju właśnie w Kielcach dla obrony interesów ludzi zatrudnionych w miernictwie, a nie legitymujących się ukończeniem studiów lub szkół mierniczych. Była to ok. 1/3 część zatrudnionych w zawodzie. Zrzeszyli się dla ochrony swoich interesów w obawie przed przepisami projektowanej ustawy o mierniczych przysięgłych. (ustawa uchwalona w 1925 r). Już na kwiecień 1925 zwołano w Warszawie zebranie ogólnokrajowe. Tymczasowym Prezesem Zarządu Głównego został Kazimierz Babiński z Kielc. I Zjazd tej organizacji odbył się w 1926 r. Prezesem został nadal Kazimierz Babiński, a do organizacji należało ok. 225 osób i liczba ta corocznie rosła.

Dzięki staraniom związku ówczesne Ministerstwo Wyznań i Oświecenia Publicznego zezwoliło na prowadzenie egzaminów eksternistycznych dla praktyków mierniczych przez Państwową szkołę Mierniczą w Warszawie. Ostatnie egzaminy odbyły się w 1932 r. Związek ten istniał do wybuchu II Wojny Światowej.

Źródło: http://www.sgpkielce.pl/?page_id=24

WIELKOPOLSKA

W wyniku drugiego rozbioru Polski, w 1793 roku, Poznań oraz cała Wielkopolska, a później jej część znalazł się w granicach Królestwa Pruskiego jako tzw. Prusy Południowe. Przeszło stuletnia działalność zaborcy wywarła piętno na dalszym rozwoju regionu, jego stosunkach społecznych i gospodarczych. Zaborca dążył do germanizacji ludności polskiej oraz osiedlał na ziemiach ludność niemiecką. Władze pruskie w 1861 r. przystąpiły do tworzenia jednolitego systemu podatku gruntowego. W efekcie powstawały Urzędy Katastralne. Celem działalności tych urzędów było dostarczanie instytucjom finansowym (podatkowym) odpowiednich dokumentów geodezyjnych w postaci map oraz rejestrów gruntów i budynków.

Do pracy w tych urzędach potrzebni byli geodeci. W tym zakresie zaborca prowadził określoną politykę dyskryminującą Polaków. W urzędach katastralnych zatrudniano tylko nielicznych Polaków na stanowiskach wymagających najniższych kwalifikacji jak kreślarzy, pisarzy, pomiarowych itp. którzy po dłuższe praktyce mogli uzyskać tytuł technika. Nie było polskich szkół zawodowych kształcących mierniczych lub techników. Utrudniano i szykanowano Polaków podejmujących naukę. Szkoły wyższe kształcące inżynierów geodetów działały tylko na terenie rdzennych Niemiec. Nieliczni Polacy którzy kończyli te szkoły mogli działać na terenie Niemiec ale na ogół poza Wielkopolską. W efekcie brak było dostatecznej ilości fachowców i to nie tylko w geodezji. Mimo wszystkich trudności i szykan Polacy przygotowywali się do przejęcia poszczególnych instytucji wierząc w odzyskanie niepodległości.

Należy zaznaczyć że w pierwszych latach po odzyskaniu niepodległości kadrę geodetów w Poznaniu i w Wielkopolsce wzmocnili geodeci z innych zaborów a szczególnie z Lwowa, z inż. Witoldem Łebskim na czele. Do 1887 roku nie było w Poznaniu żadnej polskiej organizacji technicznej. Inżynierowie i technicy działali w Towarzystwie Przemysłowym lub utworzonym przez Polaków w roku 1857 „Towarzystwi Przyjaciół Nauk Poznańskie” obecnie Poznańskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk /PTPN/. W 1887 r. utworzono przy PTPN Wydział Techniczny.

Pierwsza samodzielna organizacja techniczna - *Towarzystwo Techników Polskich* powstała w Poznaniu 22 listopada 1907 roku. I walne zebranie, przyjęcie statutu i wybór nowego zarządu nastąpiło 2 stycznia 1908 r. W 1909 roku organizacja liczyła 50 członków, w 1911 roku zmieniono nazwę na *Stowarzyszenie Techników Polskich*. W dniu 11 listopada 1918 roku odbyło się zebranie, na którym wybrano nowy zarząd, opracowano nowy statut, tworząc

8 wydziałów, w tym wydział mierniczych. Nazwę zmieniono na Stowarzyszenie Techników w Poznaniu. Od dnia 22.11.1925 r. nastąpił podział na 2 odrębne wydziały: Wydział Miernictwa i Wydział Melioracyjny.

Warto też podkreślić udział przedstawicieli Wielkopolski w obradach kolejnych zjazdów organizacji w Poznaniu mierniczych. *Pierwszy (I) Powszechny Zjazd Mierniczych w Warszawie* w dniach 4-6.01.1919 r. zgromadził 250 mierniczych, w tym 13 przedstawicieli Wielkopolski. Funkcję zastępcy przewodniczącego zjazdu pełnił wówczas Witold Łebiński z Poznania. Na *Drugim (II) Zjeździe Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w Warszawie* w dniach 6-8.03. 1921 r. Koło Inżynierów Mierniczo-Melioracyjnych przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu reprezentowali Witold Łebiński i Zdzisław Mann. Na *Czwartym (IV) Zjeździe Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w Warszawie* w dniach 6-8.04.1925 r. Koło Inżynierów Mierniczo-Melioracyjnych przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu reprezentował Witold Łebiński, Koło Geometrów w Poznaniu – Ignacy Kozłowski, a Wydział Miernictwa przy Stowarzyszeniu Techników w Poznaniu – Ignacy Kaczmarek, Związek Zaprzysiężonych Mierniczych Zachodniej Polski – Stanisław Buryan. Zjazd ten zgromadził przedstawicieli 13 stowarzyszeń liczących przeszło 1150 członków. Decyzją IV Zjazdu postanowiono powołać Stałą Delegację Polskich Zrzeszeń Mierniczych, dla której statut opracował i przedstawił (8.04.1925 r.) Ignacy Kaczmarek. Zatwierdził go Komisarz Rządu na m. st. Warszawa 27 listopada 1926 roku. [Piłatowicz J. 2005].

Kilka zjazdów mierniczych zorganizowano w Poznaniu. Należały do nich następujące organizacje:

V Wszechpolski Zjazd Mierniczych - 25-26 czerwiec 1929 r. w Poznaniu w czasie Powszechnej Wystawy Krajowej. W skład Komitetu Organizacyjnego Zjazdu wchodził: przewodniczący: Teofil Lemke oraz członkowie Stanisław Buryan, Feliks Bzdęga, Ignacy Kaczmarek, Stanisław Latinek i Karol Szuszkiewicz.

I Zjazd Mierniczych Miejskich - 2-3 maj 1937 r. w czasie „Targów Poznańskich”, organizowany przez Wydział Mierniczy Stowarzyszenia Techników.

VI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych R.P. w Poznaniu - 13-16 kwiecień 1939 r. Otwierający Zjazd A. Chudziński, po powitaniu gości i delegatów wręczył obecnemu na inauguracji Zjazdu dowódcy DOK Poznań generałowi Knoll - Kownackiemu czek na sumę 14300 zł jako dar dla Armii (FON) od STOMP R.P. Zjazd wezwał też członków Stowarzyszenia do kupienia pożyczki przeciwlotniczej

w wysokości nie mniejszej niż 5% dochodu za 1938 rok. Delegaci Zjazdu na Prezesa STOMP R.P. wybrali dr inż. Stanisława Jachimowskiego - w czasie okupacji niemieckiej więźnia o numerze 4668 obozu koncentracyjnego Auschwitz, gdzie zginął w 1941 roku.

W okresie II wojny światowej wielu geodetów od września 1939 r. znalazło się w niemieckich obozach jenieckich. Ze wspomnień Kazimierza Nowakowskiego wynika, iż 10 z nich trafiło w latach 1942-43 do Oflagu II D Gross Born (Grossborn-Westfalenhof) – niemieckiego obozu jenieckiego dla oficerów wziętych do niewoli, położonego koło miejscowości Kłomino na Pomorzu. Organizowano tam kursy szkoleniowe m. in. z zakresu geodezji i planowania przestrzennego.

Źródło: <https://www.geopoz.pl/portal/index.php?t=200&id=2982>

3. KONSOLIDACJA MIERNICTWA W POLSCE.

*Przedruk artykułu radcy w Ministerstwie Robót Publicznych,
który w pełni oddaje wydarzenia sprzed 100 lat ...*

Inż. JANUSZ KOBYLIŃSKI

Przegląd Mierniczy 1937 nr 5-6

Zagadnienie konsolidacji miernictwa w Polsce, rozumiane jako stworzenie takiej organizacji miernictwa państwowego, któraby dzieląc w sposób najbardziej racjonalny sprawy i czynności pomiarowe między poszczególne urzędy, instytucje upoważnione i wolny zawód pozwoliła na sporządzenie mapy gospodarczej państwa w czasie możliwie najkrótszym i w sposób najekonomiczniejszy oraz na utrzymanie jej w stanie aktualnym, zajmowało zainteresowane ministerstwa, sfery naukowe i zrzeszenia zawodowe już od zarania niepodległości odrodzonej Ojczyzny. W czasach dużo wcześniejszych, bo jeszcze w Polsce przedrozbiorowej, gdy metody triangulacji pchnęły miernictwo na nowe tory, nasi uczeni astronomowie rozpoczęli studia nad przeprowadzeniem tych prac w państwie.

W realne formy projektu ogólnego pomiaru całego kraju przelał je Śniadecki, który w roku 1790 wspólnie z Tadeuszem Czackim opracował szczegółowy projekt stworzenia „mapy krajowej”, przedłożony następnie Komisji Skarbowej.

Przytoczę tu niektóre ustępy z tego ciekawego dokumentu, który wart jest poznania, albowiem myśl przewodnia i ujęcie całokształtu sprawy pomimo 150-letniej odległości nie straciły i dziś swej aktualności. „Zrobienie mapy krajowej podług prawideł ścisłych geometryji i astronomji objąć powinno:

- 1) wymiar dokładny rozległości całego kraju, wszystkich jego prowincji, województw i powiatów,
- 2) determinację pozycji geograficznej co do długości i szerokości na wszystkie główne miasta nie tylko województwa każdego, ale i powiatu, tudzież odległość miejsc ważniejszych od siebie,
- 3) podniesienie lub zapadnienie tych miejsc najprzód względem powierzchni rzek: główniejszych, albo gdyby wszędzie można, względem ich źródeł, z których biorą początek,
- 4) podniesienie tych rzek względem powierzchni morza, do którego wpadają, skądby się okazało położenie wszystkich miejsc w kraju względem powierzchni morza,
- 5) bieg rzek, ich zakręty, spadki, wszystkie pomocy i przeszkody do ich spławności,
- 6) wysokość gór, ich ciąg, dyrekcja, przerwy,
- 7) rozległość lasów, dziczy i gruntów nieuprawnych”.

A dalej następują zasady, o których u nas obecnie się często zapomina przy sporządzaniu planów dla tych czy innych celów doraźnych: *„Żeby mapa krajowa dogodziła potrzebom ekonomii publicznej, żeby wyżej złożone wiadomości objęta bez błędu, powinna być z największą ścisłością robiona: to jest wszystkie wymiary placów i kątów, wszystkie obserwacje, które do tego działu należą, być powinny z taką precyzją robione, jaką tylko otrzymać można z dokładności instrumentów, ze światła dzisiejszej matematyki i astronomii i z usilności ludzi temi wszystkimi pomocami opatrzonych. Robić dzieło defektywne tego gatunku - jest to trwonić i gotować nowe wydatki na przerobienie go i poprawienie.”* August Moszyński w swoim projekcie sporządzenia karty geograficznej polskiej, przedłożonym królowi Stanisławowi Augustowi w roku 1776, proponuje, aby w celu pomiaru kraju utworzono departament złożony z dyrektora i 3-ch szefów, z których każdy miałby oddaną jedną prowincję podzieloną na 4 okręgi, przydzielone każdemu z 4-ch podległych mu inżynierów. Charakterystycznym jest ustęp tego projektu, w którym, po obliczeniu łącznych kosztów prowadzenia tych prac w ciągu 3-ch lat na sumę około 100.000 dukatów, Moszyński przewidując duże trudności finansowe w realizacji projektu proponuje: *„Zważywszy, że ani król, ani Rzeczpospolita nie ma tak znacznych funduszy, potrzebnych na sporządzenie takiej karty, możnaby wydatki powyższe pokryć ustawą uchwaloną Sejmem na najbliższym posiedzeniu przez dochód ze sprzedaży kart, loterii i częściowo z dystrybucji tytuniu”*. Z innych ciekawych dokumentów przeszłości zasługuje na uwagę projekt Leskiego, który proponuje i udawadnia potrzebę ustanowienia Izby Topograficznej, *„w którejby szczątki topografii krajowej jeszcze gdzieś znajdować się mogące zebraniem albo kopiowaniem być mogły”*. Projekty te jednak nigdy nie zostały zrealizowane. Rozbiór Polski, epopeja Napoleńska i klęski dziejowe, które zabiły twórczą myśl państwową w zaraniu jej istnienia, odebrały nam możliwość rozwinięcia się na polu miernictwa. Sprawa pomiarów kraju stała się ponownie aktualna dopiero za czasów okupacji niemieckiej. Zarząd okupacyjny pruski przekonany, że Polska stanowić będzie w tej lub owej formie część składową Rzeszy Niemieckiej, potrzebował map topograficznych, a przede wszystkim map katastralnych, chcąc gospodarkę skarbową i wojskową oprzeć na wzorach niemieckich. Dlatego też z polecenia generał-gubernatora Beselera opracował pruski Urząd Pomiarów Krajowych projekt organizacji miernictwa w Polsce p.t. *„Organisation des Vermessungswesens in Konigreich Polen”*. Świetny ten projekt, oparty na 100-letnim doświadczeniu niemieckim, wprowadza całkowitą centralizację miernictwa państwowego przez utworzenie cywilnego centralnego urzędu mierniczego tzw. *„Central Vermessungsamt”* w Warszawie z oddziałami

obejmującymi triangulację i niwelację precyzyjną, zdjęcia katastralne, zdjęcia dla celów technicznych, naukowych, sprawy szkolnictwa itp. Jako organ doradczy powołana być miała komisja przyboczna, do której wejść mieli delegaci interesowanych ministerstw i naukowych instytucji geograficznych oraz szkół wyższych.

Centralnemu urzędowi pomiarowemu w II-ej instancji podporządkowane być miało 20 urzędów pomiarowych, a po ukończeniu pomiarów władzami I-ej instancji miały być powiatowe urzędy katastralne w liczbie łącznie około 120. Projekt ten został przedyskutowany w roku 1918 w Berlinie wspólnie z delegatami ówczesnego Rządu Polskiego i ostatecznie polecany do wykonania, jednakże wprowadzony w życie, niestety, nie został. O wysokiej wartości tego projektu między innymi świadczyć może uznanie wojskowej misji francuskiej z roku 1919, wyrażającej się bardzo pochlebnie o koncepcji organizacyjnej tego projektu. Lata 1919 i 1920 były okresem, w którym posypały się, jak z rogu obfitości, projekty i memoriały w sprawie organizacji miernictwa państwowego, wywołując ożywione dyskusje i gorące dysputy, zainteresowanych tą sprawą ministerstw i instytucji, wyższych zakładów naukowych i wszelkiego rodzaju zawodowych zrzeszeń mierniczych, towarzystw naukowych oraz naukowców z dziedziny miernictwa.

W trosce o najbardziej racjonalną organizację spraw pomiarowych w kraju licytowały się w opracowaniu projektów poszczególne resorty, przypisując jedynie sobie kompetencję do ujęcia w swoje ręce całokształtu spraw miernictwa i widząc w tym największe korzyści dla techniki i gospodarstwa narodowego. Gwoli prawdzie historycznej zaznaczyć muszę, że najgoręcej sprawę tę podjęły, niejednokrotnie w przeciwnych sobie koncepcjach organizacyjnych krzyżując ostrza argumentów w tej cichej i bezkrwawej wojnie o prymat w miernictwie: Ministerstwo Robót Publicznych i Ministerstwo Spraw Wojskowych, słusznie, w ówczesnej sytuacji jednoczesnego traktowania spraw miernictwa dla sporządzenia planów i map topograficznych, uważając się za najbardziej odpowiednie resorty do skupienia spraw pomiarowych w podległych sobie urzędach.

W krótkim zarysie, w kolejności chronologicznej wymienię projekty i memoriały, jakie w tym okresie zostały złożone w sprawie reorganizacji miernictwa państwowego, uwypuklając ich zasadnicze tendencje dominujące cechy.

W maju 1918 r. Koło Geometrów Polaków w Moskwie, pod przewodnictwem profesora E. Warchałowskiego, wystosowało pod adresem ówczesnego Prezesa Rady Ministrów w Warszawie memoriał podający projekt organizacji całokształtu spraw mierniczych w Polsce, jak: szkolnictwa, podstawowych pomiarów państwa oraz założenia centrali mierniczej pod nazwą „instytutu geodezyjnego”. Projekt organizacji

pomiarów Królestwa Polskiego z 2 sierpnia 1918 r. opracowany przez płk. Wroczyńskiego, b. naczelnego inżyniera I Korpusu Polskiego, któremu za podstawę do opracowania projektu posłużył projekt organizacji pomiarów z roku 1918 opracowany przez niemieckie władze wojskowe, jak również rezultaty wymiany zdań pomiędzy władzami niemieckimi, a przedstawicielami Rządu Polskiego. Projekt ten, przewidując analogiczną organizację władz i urzędów mierniczych, różnił się zasadniczo od projektu władz niemieckich tym, że główny urząd mierniczy według projektu płk. Wroczyńskiego miał nosić charakter instytucji wojskowej. Dla wyjaśnienia ustosunkowania się sfer wojskowych do tego zagadnienia zaznaczyć muszę, że główny zarząd mierniczy i podległe mu zarządy miernicze swym zakresem działania poza triangulacją, niwelacją precyzyjną, pomiarami dla celów reformy rolnej, pomiarami technicznymi miał obejmować również i pomiary topograficzne dla sporządzania map wojskowych.

Zmierzch potęgi niemieckiej i wskrzeszenie Ojczyzny odsunęły projekty organizacji miernictwa na nieco dalszy plan, ale już w styczniu 1919 r. pojawia się memoriał Zjazdu Mierniczych Polskich w Warszawie, złożony w kancelarii Naczelnika Państwa oraz w Prezydium Rady Min., z rzeczowym uzasadnieniem potrzeby utworzenia „głównego urzędu mierniczego”, który miałby przede wszystkim na względzie nie mniej lub więcej wąskie i doraźne potrzeby jednego tylko ministerstwa, lecz interesy ogólnopaństwowe.

Główny urząd mierniczy miał być według tego projektu instytucją poza ministerialną i podlegać bezpośrednio Radzie Ministrów. Charakterystyczną poza tym cechą, a w świetle aktualnego obecnie podejścia do sprawy - cechą wybitnie ujemną, było kompletne scentralizowanie, również pomiarów i reprodukcji dla celów wojskowych oraz przeniesienie wszystkich czynności wykonawczych do tego centralnego organu, bez tworzenia komórek pomiarowych w powiatach i w województwach. W tym samym czasie wpłynął do Prezydium Rady Ministrów memoriał Koła Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie, który swój projekt buduje na tych samych zasadach, jak projekt I Polskiego Zjazdu Mierniczych. Niezrozumiałym dla nas obecnie jest fakt, że oba te projekty uparczywie łączą w organie cywilnym głównym urzędzie mierniczym pomiary topograficzne dla celów wybitnie wojskowych mimo istnienia już w owym czasie Wojskowego Instytutu Geograficznego utworzonego z przekształcenia Sekcji Topograficznej, przejętej przez Sztab Generalny z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Koło Inżynierów Mierniczych z całym naciskiem popiera swój projekt przyjęty na I Powszechnym Zjeździe Mierniczych w Warszawie,

przewidując motywując konieczność jego zrealizowania w ten sposób: *„Podkreślając raz jeszcze, że myśl nasza nie jest nowością w Europie i że tworząc nowe państwo w każdej dziedzinie życia mamy białą kartę do zapisania, którą lepiej i łatwiej jest zapisać od razu dobrze i planowo, niż skrawkami, nieudolnie i dopiero później „stopniowo naprawiać”, oczywiście z dużym nakładem kosztów materialnych.*” Niestety, ani ten, ani żaden inny lepszy czy gorszy projekt nie wszedł w życie, a pesymistyczne przewidywania w tym kierunku Koła Inżynierów Mierniczych w pełni się ziściły. Za tymi dwoma pierwszymi projektami do Prezydium Rady Ministrów, względnie do Ministerstwa Robót Publicznych, któremu Sejm Ustawodawczy ustawą z dnia 29 kwietnia 1919 r. przekazał ogólne pomiary kraju i szczegółowe zdjęcia geometryczne dla sporządzenia map katastralnych, wpłynął cały szereg memoriałów i projektów w tej sprawie. Wymienię tu ważniejsze.

Memoriał opracowany z inicjatywy grona profesorów Szkoły Politechnicznej we Lwowie w sprawie utworzenia państwowego instytutu geodezyjnego w Polsce, instytutu o charakterze ogólnopaństwowym i o składzie cywilno-wojskowym.

Memoriał Polskiego Towarzystwa Urzędników Miernictwa we Lwowie z dnia 19 września 1919 r. w sprawie utworzenia państwowej dyrekcji pomiarów w Warszawie, który, kumulując wszystkie ówczesne urzędy pomiarowe, jak Sekcję Pomiarową M.R.P. wraz z Biurem Triangulacyjnym, oddziały pomiarowe Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Wojskowy Instytut Geograficzny, przewiduje utworzenie w II-ej instancji wojewódzkich dyrekcji pomiarów, względnie dyrekcji pomiarów katastru gruntowego, oraz w I-ej instancji powiatowych urzędów pomiarowych w b. zaborze rosyjskim i powiatowych urzędów katastru gruntowego w b. zaborze pruskim i austriackim.

Naczelnym kierownikiem państwowej dyrekcji pomiarów miał być prezes mianowany przez Naczelnika Państwa na wniosek Prezesa Rady Ministrów i wobec niego odpowiedzialny.

Memoriał Polskiego Towarzystwa Geograficznego w sprawie scentralizowania prac geodezyjnych, topograficznych i kartograficznych w Polsce uzasadnia konieczność scentralizowania tych pomiarów i stworzenia naczelnej instytucji mierniczej o charakterze cywilno-wojskowym oraz memoriał Polskiej Akademii Umiejętności z 23 października 1919 r. skierowany do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, uznający konieczność scentralizowania spraw pomiarowych i proponujący utworzenie zakładu centralnego mierniczego, którego kompetencję winna szczegółowo opracować specjalna komisja zwołana przez rząd państwa.

W następstwie tych memoriałów zwołało Prezydium Rady Ministrów w październiku 1919 r. konferencję między ministerialną w Ministerstwie Robót Publicznych, na której przyjęto zasadę zjednoczenia miernictwa państwowego i powierzono opracowanie szczegółów projektu podkomisji pod przewodnictwem Ministerstwa Robót Publicznych. Podkomisja ta po długich debatach opracowała projekt ustawy, na który wszyscy jej członkowie wyrazili zgodę, a który przyjęty następnie przez całą komisję miał być wniesiony na drogę ustawodawczą.

W tymże czasie władze wojskowe wystąpiły z własnym projektem proponującym oddanie wszystkich prac pomiarowych pod zarząd wojskowy. Projekt ten, wniesiony na Radę Ministrów i przez nią niezatwierdzony, spowodował jednak, że Prezes Rady Ministrów polecił zaprosić przedstawicieli zainteresowanych ministerstw, sfer naukowych i zrzeszeń zawodowych na ankietę celem wysłuchania poglądów i sformułowania ostatecznego projektu i wniosków w sprawie organizacji miernictwa państwowego.

Ankieta ta odbyła się w Ministerstwie Robót Publicznych w dniu 11 i 12 października 1920 r. pod przewodnictwem ministra ś.p. inż. G. Narutowicza oraz wiceministra inż. H. Dudka, przy udziale 31 zaproszonych osób reprezentujących 7 zakładów naukowych, 8 stowarzyszeń zawodowych i naukowych, oraz 6 zainteresowanych ministerstw i urzędów.

Początek przemówienia, którym minister Narutowicz zagaił obrady, brzmiał jak następuje:

„Celem dzisiejszej ankiety będą narady nad utworzeniem instytucji państwowej, w której skupiałoby się przeprowadzenie państwowych prac mierniczych. Doświadczenie innych państw okazało, że rozdrobnienie pomiarów na różne władze jest nieekonomiczne i nie odpowiadające celowi, ani naukowemu, ani praktycznemu - dlatego należy powołać do życia instytucję, która by objęła naczelne kierownictwo w dziedzinie miernictwa. Ustawa z dnia 29 kwietnia 1919 r. postanowiła, że pomiary podstawowe, t. j. triangulacja i niwelacja ścisła oraz Domiary szczegółowe dla celów map gruntowych należeć będą do zakresu działania Ministerstwa Robót Publicznych, dlatego też Ministerstwo występując z inicjatywą chciałoby wysłuchać opinii Panów w tej sprawie ważnej dla państwa i na podstawie wyników dzisiejszych obrad opracować ostateczny projekt i wnieść go na Radę Ministrów i Sejm”.

Założeniem projektu opracowanego przez Ministerstwo Robót Publicznych, który miał być wyjściem do obrad ankiety, była centralizacja miernictwa w jednym urzędzie - państwowym instytucie geodezyjnym przy Ministerstwie Robót Publicznych, z pozostawieniem pewnych agend

mierniczych przy wojskowości oraz z wyłączeniem pomiarów dla reformy rolnej, która jako niezmiernie pilna w owym czasie musiała być prędko, choćby nawet pobieżnie, przeprowadzona.

Stanowisko projektowanego urzędu miało być w ramach Ministerstwa Robót Publicznych zupełnie samodzielne. Ministerstwo Robót Publicznych było zdania, że tworzenie urzędu poza ministerialnego, a więc nieodpowiedzialnego parlamentarnie, nie mogło mieć miejsca w ówczesnych stosunkach, między innymi ze względów natury ekonomicznej, a jednocześnie uważało się na mocy ustawy sejmowej z dnia 29 kwietnia 1919 r. za resort jedynie kompetentny do utworzenia u siebie tego rodzaju instytucji. Drugą myślą projektu było ustanowienie ciała naukowego doradczego i aprobującego w postaci państwowej rady mierniczej, w której skład wchodziłoby przedstawiciele sfer naukowych i zrzeszeń zawodowych.

W ankiecie wypowiedzieli się wszyscy jej uczestnicy omawiając szczegółowo założenia przyszłej organizacji miernictwa państwowego, przy czym niektóre z wypowiedzianych opinii, jako bardzo cenne i zasadnicze, a jednocześnie i dziś jeszcze aktualne, podam pokrótce:

Prof. dr Ernst, reprezentujący Uniwersytet Lwowski powiedział, że jest zwolennikiem centralizacji w najszerszym tego słowa znaczeniu, tak żeby ta centralizacja była kompletną. Tej kompletnej centralizacji w projekcie M.R.P. nie widział, pozostał z niej tylko ślad, gdyż za dużo ustępstw zrobiono na rzecz innych ministerstw.

Prof. inż. Ponikowski, reprezentujący Politechnikę Warszawską zaznaczył, iż sprawę nazwy uważa za drugorzędną. Co do stanowiska „instytutu mierniczego” w hierarchii państwowej, to z punktu widzenia teoretycznego, byłoby dobrze, żeby był niezależny, ale niestety, nie można stanąć na teoretycznym stanowisku. Taka odśrodkowa tendencja w tworzącej się organizacji państwowej jest niezdrowa. Przede wszystkim ze strony finansowej występuje konieczność tworzenia wydziałów ogólnych, prawnych i finansowych, co wymaga znowu całego szeregu urzędników. Może-by więc należało zejść ze stanowiska teoretycznego i zgodzić się na to, że trzeba go przyłączyć do jakiegokolwiek resortu.

P. Lubowidzki, delegat Ministerstwa Skarbu oświadczył, iż w kwestii podporządkowania służbowego przede wszystkim Ministerstwo Skarbu nie mogłoby się zgodzić na stworzenie nowego urzędu poza ministerialnego. W Polsce za dużo powstało urzędów, czego nigdzie w Europie nie ma i nie powinno być. To się robiło pod kątem widzenia pewnych osobistości lub sfer, bez należytego zrozumienia potrzeb i interesów państwowych. Tworzenie nowego urzędu znacznie drożej kosztuje.

Prof. Kuźniar, przedstawiciel Instytutu Geologicznego w Warszawie nadmienił, że w ówczesnym stadium naszej państwowości nie można sobie wyobrazić instytucji funkcjonującej normalnie poza jakimś ministerstwem. Instytut zatem mierniczy, o ile ma się prawidłowo rozwijać, nie może być urzędem poza ministerialnym, fachowym, lecz musi być związany z jakimś resortowym ministerstwem.

Inż. Latinek, delegat ministra b. dzielnicy pruskiej, a jednocześnie jeden z wybitnych znawców spraw katastralnych, zgłosił w imieniu swego ministra zgodę na oddanie agend pomiarowych katastru na terenie b. dzielnicy pruskiej instytutowi mierniczemu, a w dalszym ciągu ankiety wypowiedział ten znamieny pogląd, że ogólne zdanie ankiety wyraża się w tym, iż kataster powinien być podporządkowany urzędowi technicznemu, względnie władzy technicznej. Jedno tylko Ministerstwo Skarbu, i to bez żadnych motywów rzeczowych, stwierdza, że kataster powinien do niego należeć. Ogół świata technicznego, kilkakrotnie oświadczył, że kataster winien być przydzielony władzy technicznej. Dowodem tego są memoriały opracowane w swoim czasie przez Stowarzyszenie Mierniczych Polskich. To co się u nas dzieje w tej dziedzinie jest tylko zwykłą inercją i kontynuowaniem przestarzałych instytucji. Inż. Kasiński, reprezentujący Główny Urząd Ziemi między innymi złożył następujące oświadczenie:

1) centralizacja miernictwa jest pożądana także ze względu na należyte zorganizowanie ogólnych pomiarów kraju, jako też ze względu na racjonalne wykorzystanie dla celów ogólnopaństwowych pomiarów wykonywanych przez poszczególne ministerstwa, urzędy i instytucje dla własnych potrzeb,

2) zakres działania centrali mierniczej winien obejmować ogólne kierownictwo nad wszelkimi pomiarami w kraju, uzgadnianie prac pomiarowych wykonywanych przez poszczególne ministerstwa i urzędy oraz wykonywanie pomiarów podstawowych i zdjęć szczegółowych o znaczeniu ogólnopaństwowym, (t.j. zaspakających potrzeb wiciu ministerstw i społeczeństwa).

W imieniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu inż. Łębiński oświadczył, iż uznają oni bezwarunkowo konieczność centralizacji miernictwa, co jednak w projekcie sekcji pomiarowej M.R.P. nie jest całkowicie przeprowadzone, gdyż czyni się pewne wyjątki. Gdyby ta centralizacja miała być czasowa, powinno to być jasno i wyraźnie w ustawie zaznaczone. Aby utrzymać ideę centralizacji, byłoby najwięcej wskazane wprowadzić w życie instytut mierniczy jako instytucję międzyministerialną. Jeśli jednak zdać sobie sprawę z trudności, na jakie to natrafia, nie można obstawać przy tym za wszelką cenę, gdyż uważając powstanie instytutu za konieczne nie chcielibyśmy aby li tylko z tego

względu nie miał instytut dojść do skutku, co należałoby uważać za zło największe.

Tak samo, gdyby niektóre ministerstwa opierały się złączeniu miernictwa w jedną centralę, powinien instytut dojść do skutku mimo tych ministerstw.

W deklaracji złożonej w imieniu Stowarzyszenia Mierniczych Polskich w Warszawie Z. Majewski oświadczył między innymi, że centralizację miernictwa należy przeprowadzić w jak najszerszym znaczeniu tego słowa. Najbardziej pożądane byłoby powołanie do życia instytutu mierniczego, jako instytucji niezależnej od żadnego z ministerstw - z prezesem na prawach ministra fachowego; o ileby jednak zrealizowanie tej myśli ze względu na interesy państwowe było niemożliwe, instytut mierniczy pozostać winien przy Ministerstwie Robót Publicznych, jako jedynym ministerstwie obejmującym rozmaite gałęzie techniki, z zapewnieniem instytutowi jak najszerzej autonomii.

Ministerstwu Spraw Wojskowych i Głównemu Urzędowi Ziemskiemu należy pozostawić pewien określony koniecznościami państwowymi zakres pracy, jednakże z warunkiem, by zakres ten nie wykraczał poza wyżej wspomniane konieczności, i z zastrzeżeniem ścisłego porozumienia we wszystkich sprawach mierniczych z instytutem mierniczym.

Należy dążyć do stopniowego przekazania istniejącego obecnie w Małopolsce i Poznańskim, a mającego powstać w b. Królestwie Kongresowym, katastru gruntowego instytutowi mierniczemu, jako najbardziej do tego powołanej instytucji.

W imieniu Akademii Umiejętności złożył prof. Sawicki następujące oświadczenie:

„Uważamy, że scentralizowanie agend mierniczych w Polsce powinno być przeprowadzone w sposób najdalej idący. Wobec tego sądzimy, że prace pomiarowe, które dotąd sprawuje Główny Urząd Ziemski i Ewidencja Katastru, powinny bezwzględnie wejść w zakres działania państwowego instytutu mierniczego, który stworzy ewentualnie osobne sekcje i wydeleguje specjalnych fachowców dla dokonania tych robót. Poza ramami agend państwowego instytutu mierniczego, mogą pozostać, według naszego zdania, li tylko względy wojskowe. O ileby się nie udało stworzyć podstawy współpracy i na tym polu przez utworzenie osobnych sekcji wojskowych w państwowym instytucie mierniczym, co byłoby najbardziej pożądane, uważamy, że nastąpić winno jasne i życzliwe dla obu siostrzanych zakładów, cywilnego i wojskowego, rozgraniczenie ich kompetencji”.

Wiceminister inż. Dudek reasumując wypowiedziane opinie uzasadnił potrzebę scentralizowania miernictwa państwowego i utworzenia

państwowego instytutu geodezyjnego w Ministerstwie Robót Publicznych oraz wypowiedział się przeciwko tworzeniu instytutu jako instytucji naukowej, który w tym wypadku tylko mógłby być urzędem między ministerialnym przy Prezydium Rady Ministrów.

W dalszym ciągu swego przemówienia zwrócił uwagę na moment b. istotny: *„Urzędy miernicze nie tylko w Warszawie funkcjonować będą, ale przede wszystkim w województwach i na powiatach, czyli że to musi być urząd, który od najwyższej do najniższej komórki państwowej musi mieć organa wykonawcze”*. Na posiedzeniu tym została wybrana specjalna komisja, która miała opracować ostateczny projekt ustawy o utworzeniu instytutu mierniczego. Jako materiał do opracowania tej ustawy miał posłużyć protokół opinii wyrażonych na ankiecie oraz doskonały w szczegółach projekt ustawy opracowany przez inż. Latineka, a złożony w imieniu Departamentu Robót Publicznych Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

Projekt ustawy o utworzeniu państwowego instytutu mierniczego został opracowany, a następnie przyjęty przez tę komisję na posiedzeniu odbytym w dniu 10 listopada 1920 r.

Zasadnicze punkty tego projektu ustawy brzmiały:

Art. 1. Celem przeprowadzenia pomiarów ogólnych i szczegółowych dla sporządzenia państwowej mapy Rzeczypospolitej odpowiadającej potrzebom ogólnopaństwowym, tudzież nadania jednolitości kierunkom i sposobom pomiarów w państwie, tworzy się państwowy instytut mierniczy.

Art. 2. Jako organ doradczy w sprawach mierniczych utworzona zostanie przerw. P.I.M. państwowa rada miernicza, złożona z przedstawicieli wybieranych przez szkoły wyższe, instytucje naukowe, związki zawodowe oraz delegatów interesowanych ministerstw.

Art. 3. Państwowy instytut mierniczy należy administracyjnie i służbowo do Ministerstwa Robót Publicznych. Na czele stoi prezes w charakterze podsekretnarza stanu oraz dwaj wiceprezesi mianowani przez Naczelnika Państwa.

Art. 8. Dla zapewnienia jednolitości kierunku i metod wykonywania pomiarów przeprowadzanych przez inne władze państwowe utworzony będzie międzyministerialny komitet mierniczy.

Do zakresu działania instytutu miały wejść wszelkie dotyczące miernictwa sprawy i pomiary w państwie z wyjątkiem:

1) wykonywania pomiarów dla celów wojskowych, sporządzania reprodukcji i dostarczania map topograficznych dla wszystkich celów państwowych, które pozostawia się nadal Instytutowi Wojskowo-Geograficznemu, oraz

2) przeprowadzania pomiarów dla celów agrarnych, które pozostawia się Głównemu Urzędowi Ziemskiemu. Obie te instytucje miały prowadzić swe prace w porozumieniu z państwowym instytutem mierniczym, co do metod i technicznej formy oraz wykorzystania ich prac dla celów ogólnopaństwowych.

Przeprowadzona ankieta oraz projekt reorganizacji miernictwa w Polsce nabrały rozgłosu nawet za granicą, czego dowodem było złożenie rządowi w roku 1920 przez jedną z firm zagranicznych oferty na pomiar całego kraju.

Mimo wysiłków b. Ministerstwa Robót Publicznych, mimo ogromnej pracy włożonej przez szereg wybitnych przedstawicieli nauki i zawodu mierniczego, a nawet jednolitej opinii tych sfer w sprawach zasadniczych dotyczących konsolidacji miernictwa państwowego, i ten projekt nie został zrealizowany. Czemu to należy przypisać?

Czy destrukcyjnej w swych skutkach sile bezwładności, złej woli ze strony, że się tak wyrażę, pokrzywdzonych ministerstw, czy też, w co należy jednak wątpić, niezrozumieniu i niedocenianiu ważności tej sprawy przez czynniki decydujące w państwie?

Okres lat 1919 i 1920 był okresem, w którym ważyły się losy miernictwa państwowego, najgorętszym momentem w dziejach bojów o właściwą organizację władz mierniczych w Polsce. Nigdy już ani przedtem ani potem sprawa ta nie potrafiła tak rozpaść umysłów, wciągnąć w swój wir tak szerokich sfer naukowych i zawodowych, ani tylu zainteresowanych ministerstw.

Żałować tylko należy, że choćby najgorszy z wysuwanych wtedy projektów nie został zrealizowany. Stan miernictwa państwowego, jaki dziś mamy, z całą pewnością nie byłby tak opłakany.

Niejednokrotnie potem z trybuny sejmowej poruszano sprawy dotyczące albo wprost albo pośrednio konsolidacji miernictwa w państwie, a przy okazji wydawania ustawy o mierniczych przysięgłych uchwalił Sejm na posiedzeniu 2 kwietnia 1925 r. rezolucję, którą wezwał rząd do zajęcia się w najkrótszym czasie sprawą miernictwa państwowego w duchu uchwał i rezolucji kół fachowych przez scentralizowanie dotychczas rozbitych agend i podporządkowanie ich jednemu urzędowi.

Niejednokrotnie i w latach następnych na łamach prasy fachowej i w memoriałach kierowanych do rządu przez zrzeszenia zawodowe poruszano choć tylko sporadycznie sprawę unifikacji miernictwa w Polsce, uzasadniając rzeczowo, jakie korzyści

załatwienie tej sprawy da technice, a oszczędności Skarbowi Państwa.

Wspomnę tu:

1) Uchwałą III Zjazdu Polskich Techników Zrzeszonych w Poznaniu z czerwca 1929 r. w sprawie powołania do życia państwowego instytutu miernictwa przy Ministerstwie Robót Publicznych w Warszawie i zjednoczenia w nim wszystkich działów miernictwa państwowego.

2) Uchwałą ogólnego Zjazdu Mierniczych Polskich w 1929 r. w Poznaniu w sprawie przyśpieszenia prac triangulacji kraju.

3) Uchwałą I Zjazdu Inżynierów Mierniczych, wychowanków Politechniki Lwowskiej, w lutym 1933 r. we Lwowie w sprawie powołania państwowego instytutu mierniczego oraz wojewódzkich wydziałów lub dyrekcyj i powiatowych urzędów mierniczych, jako urzędów II i I instancji.

Możnaby w ten sposób wymienić całą litanię memoriałów zgodnych myślą, założeniem organizacyjnym, intencją, pełnym zrozumieniem wadliwej organizacji spraw pomiarowych w Polsce, oraz projektów, których wspólną dominującą cechą był pogląd, że pożytecznym, nawet niezbędnym dla jednolitego, a jednocześnie najbardziej ekonomicznego traktowania spraw mierniczych w Polsce, jest jak najściślejsze skumulowanie całokształtu miernictwa państwowego w poszczególnych instancjach oraz ujęcie życia mierniczego we wszystkich jego przejawach we wspólne jak najbardziej ujednostajnione ramy i podporządkowanie go jednemu ministerstwu technicznemu.

Ujemną zaś cechą prawie wszystkich projektów było zbyt szerokie rozbudowanie instancji III-państwowego urzędu pomiarowego, głównego urzędu mierniczego czy instytutu geodezyjnego - jak w różnych czasach naczelną władzę mierniczą projektodawcy nazywali, z dyrektorami i wicedyrektorami, z naczelnikami wydziałów itp. na czele - organizacji kosztownej, nie dostosowanej do warunków finansowych i skromnych możliwości budżetowych państwa.

Drugim powodem, zdaje się bardziej istotnym, dla którego podejmowana w różnych czasach i przez różne ministerstwa akcja scentralizowania wszystkich pomiarów wykonywanych dla różnych resortów nie doprowadziła do właściwej organizacji władz mierniczych, były bądź spory kompetencyjne między poszczególnymi resortami, bądź to obawa niezaspakajania własnych, odrębnych potrzeb poszczególnych ministerstw przez centralną instytucję skupiającą całokształt spraw pomiarowych,

bądź też zbyt ostro zarysowane różnice poglądów na sprawę scentralizowania w jednej naczelnej instytucji również i całokształtu spraw pomiarowych dla celów wojskowych. Nie miały też wpływu na odkładanie sprawy do czasów odleglejszych miały różnice zdań i trudności w ustaleniu poglądu na charakter tej instytucji: czy ma być instytucją czysto wojskową, cywilno-wojskową, czy też kierowaną przez osoby wyłącznie cywilne. Dzisiaj, w pewnej perspektywie, prawie już w naświetleniu historii, z żalem patrzymy na tyle zmarnowanych wysiłków, włożonej pracy z tej i przeciwnej strony - bez rezultatu.

Z wielkim zadowoleniem, w przeświadczeniu o ogromnej wadze tego momentu zaznaczam, że obecnie jesteśmy w tym szczęśliwym położeniu, że problem ten, jeden z głównych i decydujących dla prób złączenia wszystkich agend mierniczych, życie rozwiązało samo w ten sposób, że pomiary dla celów wojskowych zostały wydzielone i są prowadzone odrębnie w Wojskowym Instytucie Geograficznym Ministerstwa Spraw Wojskowych. Wyrazem zrozumienia dla konieczności reorganizacji miernictwa państwowego ze strony rządu w latach ostatnich było powołanie przez p. prezesa Rady Ministrów A. Prystora w lutym 1932r. Komitetu dla Spraw Pomiarowych przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Zadaniem Komitetu, jako organu złożonego z przedstawicieli zainteresowanych ministerstw, było opracowanie projektów statutu i regulaminu jednego centralnego urzędu pomiarowego, któryby skupił całokształt spraw pomiarów podstawowych i szczegółowych oraz opracowanie jednolitej instrukcji pomiarowej dla wszelkich prac mierniczych.

Powołanie do życia Komitetu dla Spraw Pomiarowych poprzedzone zostało konferencją międzyministerialną, odbytą w dniu 12.1.1932 r. z inicjatywy i pod przewodnictwem Ministra Robót Publicznych, gen inż. Norwid-Neugebauera, wielkiego rzecznika sprawy utworzenia centralnego urzędu pomiarowego i idei stworzenia mapy gospodarczej państwa.

Na konferencji tej po przeprowadzeniu wyczerpujących dyskusyj na temat podstaw ujednostajnienia miernictwa i stworzenia mapy gospodarczej państwa oraz specjalnych potrzeb poszczególnych ministerstw, mimo że uznano konieczność współdziałania i współpracy na polu miernictwa, jednak podkreślono jednocześnie pewne trudności w technicznym uzgodnieniu interesów poszczególnych resortów.

Na jedynym plenarnym posiedzeniu Komitetu, odbytym w dniu 5 marca 1932 r. wyłoniono komisje dla opracowania regulaminu Komitetu oraz innych zasadniczych kwestyj z dziedziny miernictwa.

Różnice poglądów na sprawę scentralizowania w jednym urzędzie całokształtu spraw pomiarowych, jakie się w międzyczasie wyłoniły, spowodowały ograniczenie działalności Komitetu tylko do roli organu uzgadniającego poczynania pomiarowe poszczególnych resortów dla opracowania planów w skali 1:5000 i większej, jak również ułatwiania wzajemnego wykorzystywania wyników pomiarów, personelu i sprzętu technicznego, opracowania instrukcyj pomiarowych itp., t.j. prac przygotowawczych do późniejszego zespolenia agend pomiarowych, w jednym urzędzie-Sprawę centralizacji miernictwa znów odłożono, grzebiąc w ten sposób pokładane w Komitecie nadzieje sfer mierniczych.

Mimo pominięcia w dalszych pracach Komitetu sprawy reorganizacji miernictwa - naczelnego zadania, dla którego Komitet przede wszystkim był stworzony, użyteczna ze wszechmiar dla życia mierniczego w Polsce działalność Komitetu w poszczególnych komisjach została przerwana w związku ze zniesieniem urzędu Ministra Robót Publicznych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia. 21 maja 1932 r. Rozporządzenie to podzieliło jeszcze bardziej sprawy pomiarowe przez przekazanie do kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych spraw nadzoru nad mierniczymi i pomiarami prowadzonymi przez związki komunalne oraz częściowo spraw utrzymania granic państwa, inne sprawy, jak pomiary podstawowe kraju, pomiary granic państwa i szczegółowe dla celów państwowych, przenosząc do zakresu działania Ministra Komunikacji.

Następne lata w życiu miernictwa polskiego były latami zastoju i powolnego rozpadania się stosunkowo dość silnych jeszcze w niektórych resortach komórek mierniczych, topnienia dawnych departamentów i wydziałów do referatów zaledwie jedno lub parosobowych.

Rozproszkowanie agend mierniczych doszło obecnie do stanu zdecydowanie szkodliwego. Przerwane likwidacją Ministerstwa Robót Publicznych, prace Komitetu dla Spraw Pomiarowych podjęło w grudniu 1935 r. Ministerstwo Komunikacji, jako spadkobierca uprawnień i obowiązków w sprawach pomiarowych zlikwidowanego Ministerstwa Robót Publicznych.

W wyniku akcji Biura Pomiarowego Ministerstwa Komunikacji zmierzającej do reorganizacji miernictwa państwowego i po przepracowaniu tego zagadnienia przez Biuro Usprawnienia Administracji Prezydium Rady Ministrów, p. premier Zyndram Kościółkowski zarządzeniem z dnia 30 stycznia r. ub. upoważnił p. ministra Komunikacji

do wznowienia działalności Komitetu dla Spraw Pomiarowych. Komitet ten, złożony z delegatów wszystkich ministerstw zainteresowanych sprawami pomiarowymi, ma za zadanie opracowanie planu skoordynowania miernictwa państwowego oraz przygotowanie projektów ustaw i przepisów niezbędnych w tym zakresie. Jakiż jest obecny stan miernictwa w Polsce, stan, że tak powiem, wyjściowy dla przyszłej organizacji władz mierniczych?

Obecny stan organizacji miernictwa państwowego przedstawia się jak następuje:

W Ministerstwie Komunikacji:

1) Biuro Pomiarowe na prawach departamentu skupiające zakres prac prowadzonych przez b; Biuro Triangulacyjne oraz większą część spraw b. wydziału pomiarowego zlikwidowanego Ministerstwa Robót Publicznych obejmuje:

- a) sprawy ogólnych przepisów i instrukcyj o wykonywaniu pomiarów podstawowych i szczegółowych,
- b) pomiary astronomiczne i podstawową triangulację kraju wespół z wydziałem triangulacyjnym Wojskowego Instytutu Geograficznego,
- c) pomiary niwelacji podstawowej kraju,
- d) nadzór nad pomiarami prowadzonymi dla celów kolejowych, drogowych i wodnych,
- e) pomiary granic państwo oraz
- f) Sekretariat Komitetu dla Spraw Pomiarowych.

2) Wydział Aerofoto Polskich Linii Lotniczych „Lot”, który przeprowadza obecnie już na wielką skalę pomiary aerofotogrametryczne dla miast, regionów, a ostatnio dla klasyfikacji gruntów.

Wojskowy Instytut Geograficzny skupia całokształt spraw pomiarów i reprodukcji dla celów wojskowych, przeprowadzając poza tym pomiary: triangulacji podstawowej kraju wespół z Biurem Pomiarowym M. K. oraz triangulację szczegółową dla swych potrzeb.

W Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w Wydziale Zabudowy Osiedli Departamentu Techniczno-Budowlanego - referat pomiarowy, który wraz z podległymi sobie referentami pomiarowymi w urzędach wojewódzkich obejmuje:

- a) sprawy nadzoru nad mierniczymi przysięgłymi,
- b) utrzymanie znaków granicznych,
- c) nadzór nad pomiarami prowadzonymi przez związki komunalne, oraz
- d) wydawanie instrukcyj i przepisów w sprawach pomiarów miast i innych osiedli.

W Ministerstwie Skarbu do niedawna referat katastralny w Wydziale Administracyjnym Departamentu Opłat, a obecnie Główna Komisja Klasyfikacyjna, której podporządkowany został cały kataster Małopolski,

Poznańskiego i Śląska, a której właściwym zadaniem jest przeprowadzenie klasyfikacji gruntów na terenie całego kraju dla celów skarbowych.

W Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych w Wydziale Scalenia i Regulacji Rolnej Departamentu Urzędzeń Rolnych referat pomiarowy, który wraz z oddziałami pomiarów rolnych w urzędach wojewódzkich prowadzi pomiary swym personelem i rozacza nadzór nad pomiarami przeprowadzanymi w związku z przebudową ustroju rolnego.

Poza tym w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych w referacie stanu posiadania i dyrekcjach lasów państwowych prowadzone są pomiary, często na większą skalę, dla gospodarki leśnej.

W Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Głównym Urzędzie Miar - sekcja pomiarów długości i czasu, która przeprowadza sprawdzania przymiarów długości oraz pomiary grawimetryczne. Poza tym w II-ej i I-ej instancji wykonywa pomiary cały szereg instytucyj, urzędów, regiony i miasta.

Obecną organizację miernictwa państwowego, jaka się wytworzyła po likwidacji Ministerstwa Robót Publicznych, Ministerstwa Reform Rolnych, powiatowych i okręgowych urzędów ziemskich i urzędów katastralnych, ujmując ogólnie jej braki i wady, charakteryzując:

jak najdalej idące rozproszkowanie agend mierniczych w poszczególnych resortach i sprowadzenie ich zakresu działania do najwyższych ram wypełniania własnych zadań pomiarowych,

brak skoordynowania prowadzonych przez poszczególne resorty prac mierniczych,

brak jednego celu, jakim winno być stworzenie i utrzymanie w stanie aktualnym mapy gospodarczej państwa,

brak odpowiedniej ewidencji dotychczas sporządzonych elaboratów, wynikająca z poprzednich braków wielotorowość prac i bardzo często zdarzające się pokrywanie tego samego rodzaju, względnie zbliżonymi pracami mierniczymi całych połaci kraju przez różne urzędy i instytucje,

brak ogólnie obowiązujących zasad, przepisów i instrukcyj pomiarowych, które wpłynęłyby na jednolite traktowanie prac mierniczych i w konsekwencji spowodowały otrzymanie materiału pomiarowego ujednolajonego pod względem skali, formy i technicznej wartości, zasadnicze błędy organizacyjne, które w wielu urzędach i instytucjach sprawy miernicze, czysto techniczne, tylko ze względu na cel, dla którego służą, wcieliły do jednostek o zupełnie nietechnicznym charakterze i w ten sposób poddały pod kierownictwo jednostek niekompetentnych, co z jednej strony pozbawiło właściwego nadzoru fachowego zatrudniony w tych urzędach personel mierniczy, z drugiej stworzyło supremację innych zawodów nad zawodem mierniczego, spychając go tylko do roli drugorzędnej technika - wykonawcy,

brak racjonalnej gospodarki sprzętem i inwentarzem pomiarowym, a w pewnej mierze i personelem, co wpływa ujemnie i nie pozwala na całkowicie programowe prowadzenie prac pomiarowych w najszerszym zakresie, a jednocześnie zwiększa zbytecznie koszty ich wykonania ze względu na zakup przez poszczególne instytucje, często dla celów doraźnych, kosztownych instrumentów za granicą, bez oglądania się na inne urzędy i instytucje, które instrumenty takie już posiadają, braki w polskim ustawodawstwie mierniczym; między innymi brak ustawy o trwałym rozgraniczaniu gruntów, któraby położyła kres dziś tak częstym sporom granicznym i zapobiegła pospolitemu na wsi pieniactwu, oraz brak w ustawie o mierniczych przysięgach, która winna wprowadzić przymus przekazywania do państwowych archiwów mierniczych planów i elaboratów pomiarowych z prywatnych kancelaryj mierniczych, w razie ich zlikwidowania lub śmierci mierniczego przysięgłego, a tym samym usunąć możliwość marnowania się bardzo często cennych materiałów pomiarowych.

Wszystkie wymienione wyżej braki, jako wynik naszej obecnie wadliwej organizacji miernictwa państwowego, wytworzyły w świecie mierniczym niemały chaos, którego ujemne skutki dają się odczuć w całym życiu technicznym i gospodarczym kraju, jako brak właściwego podkładu pomiarowego, oraz ogromnie powiększyły nieproporcjonalne do uzyskanego efektu sumy wyłożone dotychczas na ten cel tak ze szkatuły państwowej, jak i kieszeni społeczeństwa.

Muszę nadmienić, że według pobieżnych obliczeń, łączny budżet państwowy na prace pomiarowe w Polsce, poza kwotami wydawanymi na pomiary ściśle związane z pracami technicznymi, a osobno nie wykazywanymi, jak również nie licząc sum wydawanych na ten cel przez społeczeństwo, wynosi rocznie około 20 milionów złotych. Dla bardziej dosadnego zilustrowania obecnego stanu miernictwa państwowego podam parę spraw z tej dziedziny, które czekają na rychłe i właściwe załatwienie:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministerstwa Robót Publicznych podzieliło sprawy pomiaru i utrzymania granic państwa w ten sposób, że sprawy konserwacji i utrzymania znaków granicznych państwa zostały przekazane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, podczas gdy jednocześnie sprawy pomiarów granic i zakładania znaków granicznych zostały w kompetencji Ministerstwa Komunikacji.

Dla usprawnienia prac utrzymania granic państwa wydaje się właściwym przeniesienie spraw konserwacji i utrzymania znaków granicznych z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do Ministerstwa

Komunikacji, co nie naruszałoby postanowień ustawy o granicach państwa z dnia 9 lipca 1936 r., która sprawy pomiarów granic i zakładania znaków granicznych pozostawiła w kompetencji Ministerstwa Komunikacji, powierzając sprawy utrzymania znaków granicznych organom wojewódzkim administracji ogólnej.

W ten sposób cały kompleks technicznych zagadnień granicznych, jak sprawy pomiaru i utrzymania granic państwa, oraz inne, jak wodne, hydrograficzne, drogowe, mostowe, spławu i kolejowe, zostałyby skupione w Ministerstwie Komunikacji - resorcie najbardziej zainteresowanym w konwencjach i wykonaniu statutów granicznych w ich części technicznej.

Typowym przykładem nieskoordynowania spraw pomiarowych jest obecna sytuacja prac mierniczych w urzędach wojewódzkich, wytworzona po likwidacji dyrekcji robót publicznych i odnośnych komórek pomiarowych podległych b. Wydziałowi Pomiarowemu b. Alinisterstwa Robót Publicznych, a w związku z tym przejście t. zw. referentów pomiarowych na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Prace pomiarowe w urzędach wojewódzkich są obecnie wykonywane niezależnie i tylko dla swych potrzeb w oddziałach drogowych i wodnych wydziałów komunikacyjno - budowlanych, względnie w wydziałach dróg wodnych, jak również w oddziałach pomiarów rolnych i oddziałach wodno - melioracyjnych wydziałów rolnictwa i reform rolnych, referent zaś pomiarowy, urzędnik wydziału komunikacyjno - budowlanego, sprawuje w większości urzędów wojewódzkich tylko nadzór nad mierniczymi przysięgłymi oraz nad pomiarami samorządowymi i utrzymaniem znaków granicznych, t.j. czynnościami zleconymi mu po likwidacji Ministerstwa Robót Publicznych tylko przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Z powyższego widać, że referenci pomiarowi, jedyni, poza kierownikami oddziałów pomiarów rolnych w urzędach wojewódzkich, w pełni fachowi urzędnicy - mierniczowie, ze względu na swe ograniczone kompetencje nie mogą być i nie są w obecnej organizacji w większości województw właściwymi czynnikami koordynowania prac pomiarowych na terenie województwa i podległych urzędów.

Barwną, choć niechlubną, ilustracją dla istniejących stosunków w miernictwie jest fakt, że w chwili obecnej obowiązuje u nas coś około 8 zasadniczych instrukcyj pomiarowych wydanych w różnych czasach przez różne resorty i dla różnych prac, nie licząc instrukcyj i przepisów wydanych przez poszczególne urzędy i instytucje, magistraty i biura, których przymus stosowania przez mierniczych utrudnia im wykonanie prac, a jednocześnie w konsekwencji daje materiał o różnej dokładności, odmiennej formie zewnętrznej, a zatem i wartości.

Znamienną dla stosunków pomiarowych w Polsce jest obecna organizacja katastru istniejącego zresztą tylko w województwach południowych i zachodnich. Utrzymanie do tej pory dwóch odmiennych systemów katastru w województwach b. zaboru pruskiego i w województwach b. zaboru austriackiego oraz likwidacja w dniu 1 sierpnia 1933 r. urzędów katastralnych i przydzielenie do urzędów skarbowych spraw zlikwidowanych urzędów, czysto technicznych i związanych bardzo luźno ze skarbowością tylko dostarczaniem materiałów dla podatku gruntowego uzasadniają potrzebę reorganizacji w tej tak ważnej dla życia państwowego dziedzinie, podstawy dla hipoteki i zabezpieczenia praw własności gruntowej.

Właściwym rozwiązaniem organizacyjnym tego ogromnego działu służby pomiarowej, zgodnie zresztą z wnioskami zawartymi w publikacji wydanej w roku 1933 przez Centralne Stowarzyszenie Państwowych Inżynierów Mierniczych we Lwowie pod tytułem „Kataster gruntowy w świetle cyfr i rzeczywistości”, której uwagi tak bliskie życiu nic nie straciły ze swej aktualności, byłoby włączenie oddziałów katastralnych przy izbach skarbowych oraz referatów katastralnych przy urzędach skarbowych do odnośnych komórek pomiarowych tworzonej w administracji ogólnej nowej organizacji mierniczej w instancji II i I, z jednoczesnym podjęciem prac w kierunku ujednostajnienia obu katastrów.

Przy organizowaniu władz mierniczych obecne komórki katastralne I instancji, przy wykorzystaniu ich organizacji, personelu, sprzętu technicznego i archiwów, mogłyby się stać podstawą przewidzianych w projekcie powiatowych urzędów pomiarowych.

Jeszcze jednym przykładem, a jednocześnie dowodem, uzasadniającym potrzebę rychłego zreorganizowania, lub raczej zorganizowania urzędów mierniczych, są podjęte przez Ministerstwo Skarbu prace klasyfikacji gruntów dla wymiaru podatku gruntowego, które objąć mają teren całego państwa.

Akcja stworzenia jednolitych podstaw dla prac klasyfikacyjnych, opartych bądź na istniejących materiałach pomiarowych, bądź na planach i elaboratach uzyskanych podczas obecnej klasyfikacji, jako zagadnienie techniczne, czysto miernicze jest pierwszorzędą imprezą pomiarową, zakrojoną na olbrzymią skalę, której koszty przeprowadzenia wyrażać się będą w dziesiątkach milionów złotych. Z akcją tą sfery miernicze słusznie wiązały wprowadzenie katastru i w województwach b. zaboru rosyjskiego, jak również sporządzenie pomiarów metodami i na podstawach, któreby pozwoliły na racjonalne wykorzystanie planów i operatów pomiarowych, w ten sposób otrzymanych, i dla innych celów technicznych oraz potrzeb

gospodarczych; plany uzyskane w związku z klasyfikacją gruntów mogłyby się stać zaczątkiem mapy gospodarczej państwa.

Brak odpowiedniej naczelnej instytucji mierniczej, któraby mogła zająć w tej sprawie autorytatywne stanowisko, a w pewnej mierze i względy budżetowe spowodowały, że przedsięwzięcie to nie zostało przepracowane na najszerzej platformie pomiarowej, tak co do technicznych podstaw i metod jego realizacji, jak również co do formy organizacyjnej komórek, któreby się miały zająć ewidencją i utrzymaniem w stanie aktualnym otrzymanych w wyniku klasyfikacji materiałów pomiarowych.

W jak dużej mierze sprawa klasyfikacji gruntów jest zagadnieniem pomiarowym i jak dalece sprawy pomiarowe wymagają łącznego ich traktowania, dowodzi fakt, że na odbytej w dniach 10 i 11 lutego r. ub. konferencji w Ministerstwie Skarbu w sprawach klasyfikacji gruntów, przy udziale również i delegatów zainteresowanych ministerstw, na plan pierwszy wysunęła się sprawa organizacji urzędów mierniczych, które miałyby za zadanie nie tylko utrzymywanie w ewidencji operatów pomiarowych i rejestrów gruntowych, powstałych w wyniku przeprowadzenia klasyfikacji gruntów, ale miałyby skupiać również całokształt spraw pomiarowych na szczeblu I i II instancji.

Tych parę przykładów, jakkolwiek tylko z kilku lepiej znanych mi działów miernictwa, podałem dla uwypuklenia naszych obecnych stosunków w miernictwie, dla stwierdzenia, że stan wytworzony jest wynikiem niewłaściwej organizacji miernictwa państwowego i że konieczne jest jednolite zorganizowanie tych spraw w jak najszerzym zakresie, i to nie z punktu widzenia interesów i zaspokojenia potrzeb i korzyści, lub też niewygód poszczególnych ministerstw, lecz z jedynie słusznego i właściwego stanowiska korzyści i interesu ogólnopństwowego, z możliwie jak najpełniejszym zaspokojeniem potrzeb wszystkich zainteresowanych resortów i instytucyj oraz całego życia technicznego i gospodarczego kraju.

Na jakich zasadach winna być oparta reorganizacja państwowej służby mierniczej, by z jednej strony zaspokoiła potrzeby wszystkich zainteresowanych resortów, pozwalając jednocześnie na konsekwentne zmierzanie do realizacji i utrzymania w stanie aktualnym opartej na pomiarach podstawowych „mapy gospodarczej państwa”, z drugiej zaś, by nowa organizacja mogła być przeprowadzona możliwie najekonomiczniej i bez wstrząsów w życiu gospodarczym oraz państwowej służbie technicznej.

Opierając się na cennych zdaniach zawartych w ankiecie z r. 1920 oraz myślach podstawowych zawartych w złożonych dotychczas projektach i memoriałach, spróbuję zdefiniować założenia i naszkicować zarys

projektu nowej organizacji władz mierniczych, a następnie cel i korzyści, jakie da państwu wprowadzenie tej organizocji w życie. Zastrzegam się, że koncepcja organizacyjna, którą za chwilę omówię, choć przeze mnie zestawiona, nie jest moją, gdyż w kwestii organizacji miernictwa w Polsce wszystko, co można było powiedzieć, zostało już kiedyś przez kogoś powiedziane lub napisane.

Założenia przy jakich należałoby przeprowadzić nową organizację miernictwa w państwie:

1) Nadzór nad całokształtem spraw miernictwa winno skupić jedno ministerstwo, z wyjątkiem pomiarów i reprodukcji dla celów wojskowych, które pozostałyby nadal w Ministerstwie Spraw Wojskowych,

2) Kwestia, które z ministerstw objęłoby nadzór i w pewnej mierze skupiło całokształt miernictwa państwowego, nie jest sprawą istotną; w każdym razie dla umożliwienia skumulowania spraw pomiarowych na terenie województw musi to być jedno z ministerstw posiadających swój odpowiednik w urzędach wojewódzkich.

Bezspornie właściwym dla scentralizowania spraw miernictwa w państwie było nieistniejące dziś Ministerstwo Robót Publicznych.

W obecnych warunkach najbardziej właściwym jest Ministerstwo Komunikacji, jako resort w pełni techniczny - spadkobierca większości praw i obowiązków w sprawach technicznych zlikwidowanego Ministerstwa Robót Publicznych.

3) Konieczne jest jednolite zorganizowanie komórek mierniczych w I-ej i II-ej instancji i ich zespolenie z administracją ogólną; szczególnie ważne jest zespolenie odnośnej komórki pomiarowej z administracją ogólną w instancji II-ej, w urzędzie wojewódzkim.

4) Konieczne jest zorganizowanie powiatowych i wojewódzkich archiwów i ewidencji planów jako składowych części odnośnych komórek pomiarowych I-ej i II-ej instancji.

5) Pomiary podstawowe i granic państwa, ze względu na ich ogólny charakter i konieczność precyzyjnego i jednolitego ich przeprowadzenia na terenie całego kraju, winny być wykonywane przez specjalnie zorganizowane kierownictwa lub oddziały wykonawcze przy III-ej instancji.

6) Pomiary szczegółowe, do czasu sporządzenia mapy gospodarczej państwa, wykorzystać będą poza mierniczymi przysięgłymi właściwe urzędy państwowe i samorządowe oraz upoważnione instytucje, które podkładu geodezyjnego dla swych poczynąń potrzebują, lecz pod nadzorem właściwych organów mierniczych oraz według ogólnie obowiązujących instrukcyj i przepisów pomiarowych.

7) Komórki pomiarowe w powiatach powinny utworzyć przede

wszystkim archiwum i prowadzić ewidencję planów sporządzonych przez mierniczych przysięgłych oraz przez wszystkie upoważnione do przeprowadzania pomiarów urzędy i instytucje, które miałyby obowiązek wnoszenia planów wraz z operatami do archiwów właściwych urzędów pomiarowych.

8) Dla umożliwienia racjonalnego zorganizowania spraw pomiarowych, ewidencji planów oraz właściwego nadzoru nad pomiarami wykonywanymi przez urzędy i mierniczych przysięgłych, konieczne jest skupienie w jednym resorcie i podległych mu komórkach I-ej i II-ej instancji spraw:

- a) z zakresu działania Ministerstwa Komunikacji: pomiarów podstawowych (triangulacja, niwelacja precyzyjna), pomiarów granic państwa, nadzoru nad pomiarami dla celów kolejowych, drogowych i wodnych oraz sprawy Sekretariatu Komitetu dla Spraw Pomiarowych,
- b) z zakresu działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych: utrzymania granic państwa, nadzoru nad mierniczymi przysięgłymi oraz nad pomiarami wykonywanymi przez samorządy,
- c) z zakresu działania Ministerstwa Skarbu - ewidencji i archiwów planów oraz pomiarów katastralnych.

9) W związku z tym należałoby skupić w jednym resorcie:

- a) z Ministerstwa Komunikacji - zakres działania Biura Pomiarowego (z wyjątkiem pomiarów triangulacji podstawowej, którą skupiłby Wojskowy Instytut Geograficzny) wraz z personelem, sprzętem mierniczym oraz archiwum,
- b) z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych - zakres działania tak Referatu Pomiarowego Wydziału Zabudowania Osiedli Ministerstwa, jak i referatów pomiarowych wydziałów komunikacyjno - budowlanych urzędów wojewódzkich, wraz z personelem, sprzętem i archiwami,
- c) z Ministerstwa Skarbu - kataster wraz z całym aparatem ewidencyjnym, personelem, sprzętem mierniczym i archiwami planów izb i urzędów skarbowych.

Pomiary wykonywane w związku z przebudową ustroju rolnego pozostałyby nadal w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych, z tym jednak, że w pracach tych stosowane będą instrukcje pomiarowe ogólnie obowiązujące oraz że końcowe elaboraty pomiarowe byłyby wnoszone do odnośnych archiwów planów..

Przedsiębiorstwa państwowe - kolej i lasy państwowe - wykonywać będą pomiary dla swych potrzeb w swych fachowych komórkach pomiarowych, jednakże pod nadzorem właściwych urzędów mierniczych i przy stosowaniu ogólnie obowiązujących instrukcji pomiarowych. Główna Komisja Klasyfikacyjna wraz

z podległymi wojewódzkimi i powiatowymi komisjami klasyfikacyjnymi, jako twór czasowy, zorganizowany li tylko dla przeprowadzenia klasyfikacji gruntów w państwie, podlegałyby nadal Ministerstwu Skarbu.

Przy tych założeniach wprowadzona nowa organizacja władz mierniczych, poza Wojskowym Instytutem Geograficznym, który już w chwili obecnej skupia całokształt pomiarów specjalnych i reprodukcji dla celów wojskowych, przedstawiałaby się jak następuje:

W III-ej i n s t a n c j i :

Komitet do Spraw Pomiarowych przy Ministerstwie Komunikacji - organ międzyministerialny, którego zadaniem będzie koordynowanie, projektowanie i opiniowanie wszelkich zagadnień z dziedziny miernictwa. Sekretariat Komitetu prowadzić będzie Centralne Biuro Pomiarowe Ministerstwa Komunikacji.

Instytut względnie Centralne Biuro Pomiarowe. M. K. na prawach departamentu, jako naczelna władza miernicza, w I stadium organizacji o dwóch wydziałach:

Wydział administracyjny (Pm. A.) obejmowałby:

- a) sprawy ogólne Biura,
- b) sprawy nadzoru nad zawodem mierniczym,
- c) sprawy nadzoru nad komórkami pomiarowymi I i II-ej instancji,
- d) sprawy ewidencji i ochrony znaków pomiarowych oraz granic państwa,
- e) sprawy ustawodawstwa i szkolnictwa mierniczego,
- f) wydawnictwo katalogów (punktów triangulacyjnych, znaków wysokościowych),
- g) sprawy kongresów i wystaw mierniczych krajowych i międzynarodowych,
- h) sprawy cenników i opłat,
- i) ewidencję wykonanych prac pomiarowych,
- j) Sekretariat Komitetu do Spraw Pomiarowych,

A. kancelarię,

B) centralny magazyn instrumentów. Wydział t e c h n i c z n y (Pm. T.) obejmowałby:

- a) sprawy i pomiary triangulacji (II - IV rzędu włącznie i sieci lokalne),
- b) sprawy i pomiary niwelacji precyzyjnej,
- c) sprawy utrzymania i pomiarów granic państwa,
- d) sprawy przepisów i instrukcyj pomiarowych,
- e) nadzór nad pomiarami prowadzonymi przez wydziały

pomiarowe urzędów wojewódzkich i podległe im urzędy pomiarowe,

f) nadzór nad pomiarami prowadzonymi przez związki komunalne,

g) kontrolę i nadzór techniczny nad pomiarami prowadzonymi dla swych potrzeb przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych,

h) nadzór techniczny nad Wydziałem Aerofotogrametrycznym P.L.L. Lot,

i) nadzór techniczny nad pomiarami prowadzonymi przez Dyрекję Naczelną Lasów Państwowych.

Dla przeprowadzenia pomiarów triangulacji, niwelacji precyzyjnej oraz pomiarów i utrzymania granic państwa, jak również i innych pomiarów o charakterze specjalnym, tworzone będą specjalne kierownictwa, względnie oddziały wykonawcze. Centralne Biuro Pomiarowe w sprawach triangulacji podstawowej współpracowałoby z Wojskowym Instytutem Geograficznym.

Współpraca Centralnego Biura Pomiarowego i podległych organów pomiarowych z Główną Komisją Klasyfikacyjną i podległymi jej wojewódzkimi i powiatowymi komisjami w sprawach czynności pomiarowo - technicznych przy klasyfikacji gruntów zostanie unormowana osobnymi przepisami.

W II-ej instancji: Wydziały pomiarowe w urzędach wojewódzkich o czterech oddziałach:

1. Oddział administracyjny (Pm. A.) obejmowałby:

a) sprawy ogólne Wydziału,

b) nadzór nad powiatowymi urzędami pomiarowymi,

c) nadzór nad zawodem mierniczym,

d) sprawy ewidencji i ochrony znaków pomiarowych,

e) sprawy cenników i opłat za prace pomiarowe, oraz

A. kancelarię,

B. magazyn instrumentów.

2. Oddział t e c h n i c z n y (Pm. T.):

a) sprawy triangulacji,

b) sprawy niwelacji precyzyjnej i technicznej,

c) nadzór nad pomiarami prowadzonymi przez związki komunalne i regiony,

d) nadzór nad pomiarami dla inwentaryzacji terenów państwowych,

e) sprawy pomiarów dla celów drogowych, wodnych i melioracyj podstawowych,

f) sprawy pomiarów dla katastru i hipoteki,

g) sprawy pomiarów dla klasyfikacji gruntów,

h) sprawy pomiarów dla celów górniczych (w urzędach wojewódzkich: krakowskim, śląskim i kieleckim).

3. Oddział nowych pomiarów (Pm. N.):

- a) wykonywanie pomiarów uzupełniających,
- b) wykonywanie pomiarów w związku z inwestycjami drogowymi i wodnymi,
- c) wykonywanie programowe nowych pomiarów dla stworzenia mapy gospodarczej państwa.

4. Wojewódzkie Archiwum Planów: ogólnych i katastralnych (Pm. Ar.) oraz reprodukcja.

Wydziały pomiarowe współpracować będą z wydziałami rolnictwa i reform rolnych w sprawach pomiarów w związku z przebudową ustroju rolnego wykonywanych przez oddziały pomiarów rolnych.

Operaty pomiarowe sporządzane przy parcelacji i komasacji wnoszone będą do odnośnego archiwum planów.

W I-ej instancji:

Powiatowe urzędy pomiarowe (Pm) względnie referaty pomiarowe w starostwach.

1) Powiatowe Archiwum Planów:

- a. rewizja kameralna operatów i planów pomiarowych przy przyjmowaniu ich do powiatowego Archiwum Planów.
- b. normalizacja (dotychczas wykonanych planów),
- c. ewidencja i przechowywanie operatów pomiarowych i planów,
- d. ewidencja i ochrona znaków pomiarowych (punktów triangulacyjnych, znaków wysokości i innych),
- e. sporządzanie i wydawanie stronom dokumentów pomiarowych dotyczących ich nieruchomości gruntowej,
- f. przygotowywanie odpowiednich materiałów, jako podstawy dla urzędów skarbowych dla wymiaru podatku gruntowego;

2) utrzymanie znaków granic państwa (w powiatach przygranicznych);

3) wykonywanie pomiarów uzupełniających oraz pomiarów szczegółowych dla potrzeb administracji państwowej I-ej instancji na polecenie wojewódzkich wydziałów pomiarowych;

4) . rejestracja terenów państwowych;

- b. udział w komisjach oszacowania gruntów dla urzędów i instytucji państwowych oraz związków komunalnych;
- c. udział w komisjach granicznych w charakterze przedstawiciela Skarbu Państwa.

Wykonywanie pomiarów przez powiatowe urzędy pomiarowe należałoby ograniczyć tylko do niezbędnego minimum - drobnych pomiarów dla pilnych potrzeb administracji państwowej I-ej instancji, ponieważ celem istnienia tych komórek jest przede wszystkim inwentaryzacja materiałów pomiarowych oraz ponieważ w ten sposób uniknie się niezdrowej konkurencji, jaka mogłaby się wytworzyć między tymi urzędnikami mierniczymi a wolnym zawodem mierniczym.

Operat mapy gospodarczej państwa narastałby, tworzony zasadniczo przez mierniczych przysięgłych, urzędy państwowe i samorządowe oraz instytucje specjalne - upoważnione do przeprowadzania pomiarów i sporządzania planów (pod kontrolą wojewódzkich wydziałów pomiarowych), a rewidowany i gromadzony w archiwach powiatowych urzędów pomiarowych.

Projekt przewiduje złączenie w jednolitej organizacji t.j. w Centralnym Biurze Pomiarowym M.K. oraz podległych mu wydziałach pomiarowych i powiatowych urzędach pomiarowych, tylko całokształtu spraw cywilnego miernictwa państwowego (sporządzanie planów), gdyż sprawy pomiarów i reprodukcji dla celów wojskowych (tworzenie map) są obecnie całkowicie skupione i prowadzone odrębnie w Wojskowym Instytucie Geograficznym Ministerstwa Spraw Wojskowych, który odpowiednio rozbudowany i dostosowany do potrzeb obrony państwa, jak typ instytucji wykonawczej przy III-ej instancji, jest tworem specjalnym i organizacyjnie skończonym; ewentualne włączanie Wojskowego Instytutu Geograficznego w orbitę spraw administracyjno-pomiarowych miernictwa cywilnego nie wydaje się właściwym ani w obecnym stanie rzeczy, ani w przyszłości.

W organizacji agend pomiarowych miernictwa cywilnego musiały być i w projekcie zostały uwzględnione trzy zasadnicze momenty, które z jednej strony wprowadzą ład i harmonię w całokształcie spraw pomiarowych w państwie, z drugiej dadzą pełne wykorzystanie wykonanych prac pomiarowych, a mianowicie:

a) należyte ujęcie spraw inwentaryzacji i ewidencji wykonanych pomiarów szczegółowych i łatwego wykorzystania tych materiałów przez wszystkie zainteresowane urzędy, instytucje i osoby prywatne,

b) planowe zorganizowanie pomiarów podstawowych i możliwość łatwego wykorzystania tych podstawowych danych geodezyjnych dla pomiarów szczegółowych oraz

c) zorganizowanie racjonalnego nadzoru i fachowej kontroli nad pomiarami prowadzonymi przez właściwe urzędy, upoważnione

instytucje i mierniczych przysięgłych, według jednolitych przepisów pomiarowych.

Uzasadnieniem dla złączenia agend pomiarowych pozostających obecnie w Ministerstwie Komunikacji, w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Skarbu jest przede wszystkim bezspornie uznana konieczność scentralizowania miernictwa w państwie, choćby tylko w tym zakresie, który umożliwiłby pełne uwzględnienie tych trzech momentów.

W ministerstwach Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Skarbu są te elementy, które dla przeprowadzenia racjonalnej jednolitej organizacji władz mierniczych w I, II i III instancji muszą być konieczne ściśle łączone i zespolone w jednym zarządzie.

Z tego też względu nie kładę nacisku na złączenie w jednej centrali mierniczej również, pomiarów dla reformy rolnej i nadzoru nad nimi, traktuję je bowiem tylko jako pomiary dla jednego z wielu specjalnych celów technicznych, wiążąc jednak Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych stosowaniem jednolitych instrukcyj pomiarowych i składaniem operatów powstałych przy przebudowie ustroju rolnego do powiatowych bądź wojewódzkich archiwów planów.

Organizacja archiwów powiatowych urzędów pomiarowych przewidzianych w projekcie, które mają przede wszystkim zgromadzić plany sporządzone przez urzędy, instytucje i mierniczych przysięgłych, nie da się pomyśleć bez wcielenia do nich archiwów planów z referatów katastralnych urzędów skarbowych; analogicznie przedstawia się sprawa z organizacją wojewódzkich archiwów planów z włączeniem do nich obecnych archiwów map z oddziałów katastralnych izb skarbowych.

Różnica między dotychczasowym stanem i projektowanym byłaby w tym, że komórki powiatowych urzędów pomiarowych i ich personel miałyby poza tym ogólniejsze zadania pomiarowe, zlecone przez wyższe władze miernicze, i byłyby w powiecie organem wykonawczym tych władz. Przeciwno włączeniu katastralnych agend pomiarowych do jednolitej organizacji mierniczej nie przemawia żaden wzgląd rzeczowy. Jakkolwiek bowiem dane katastralne służą za podstawę do wymiaru podatku gruntowego, to jednak kataster równocześnie winien spełniać i inne zasadnicze, a nie mniej ważne funkcje, aniżeli skarbowe, służące różnorodnym celom technicznym, prawnym i gospodarczym.

- a) plany katastralne służą za podstawę dla przebudowy ustroju rolnego,

- b) plany katastralne oraz powierzchnia wykazana w operatach katastralnych są oparciem dla planowej i racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i eksploatacji terenów przemysłu górniczego,
- c) plany katastralne służą za podstawą dla wszelkich projektów i studiów dla budowy i przebudowy linii komunikacyjnych oraz projektów regulacji miast i osiedli,
- d) mapy katastralne stanowią cenny materiał dla opracowania wojskowych map topograficznych dając uzupełnianą stale sytuację poziomą,
- e) na mapach katastralnych opiera się wykonanie ustawy hipotecznej,
- f) dane katastralne służą do uzyskiwania długoterminowych pożyczek na nieruchomości rolne, a wreszcie,
- g) dane katastralne służą dla celów statystycznych dając obszar, rodzaj uprawy i wysokość czystego dochodu z nieruchomości oraz do zestawienia ogólnej powierzchni wsi, gmin, powiatów itp.

Kataster spełnia przeważnie funkcje techniczne wykonywując pomiary szczegółowe i zbierając plany i z tego względu nie powinien podlegać władzom skarbowym, lecz technicznym, a komórki katastralne w powiatach winny się stać osnową samodzielnych urzędów pomiarowych pierwszej instancji.

Przewidziane w projekcie powiatowe urzędy pomiarowe, które przejmą agendy katastralne, w pełni zaspokoją potrzeby urzędów skarbowych pod względem danych dla wymiaru podatku gruntowego.

Pewne trudności techniczne jakie mogą powstać przy włączaniu do jednolitej organizacji mierniczej, agend pomiarowych katastru, a wynikające z rozpoczęcia przez Ministerstwo Skarbu klasyfikacji gruntów, mam to przeświadczenie, dadzą się usunąć w sposób nie pociągający za sobą poważniejszych konsekwencji dla obu instytucji katastru i klasyfikacji gruntów, dzisiaj ściśle zespolonych ze sobą.

Dla należytego zorganizowania władz mierniczych w instancji II-ej na terenie urzędu wojewódzkiego, konieczne jest złączenie w jednym zarządzie spraw:

- 1) pomiarów dla celów drogowych i wodnych oraz nadzoru nad nimi, pomiarów oraz zakładania znaków granicznych na granicach państwa z Ministerstwa Komunikacji,
- 2) nadzoru nad pomiarami dla celów samorządowych, nadzoru

nad zawodem mierniczego przysięgłego oraz utrzymania znaków granicznych na granicach państwa - z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

3) archiwum map izb skarbowych z Ministerstwa Skarbu.

Skumulowanie spraw i prac mierniczych na terenie urzędów wojewódzkich, w obecnej chwili rozproszonych po różnych oddziałach, i stworzenie wydziałów pomiarowych, wyjdzie zainteresowanym ministerstwu tylko na korzyść, pozwoli bowiem na zorganizowanie wspólnego wojewódzkiego archiwum planów, z których urzędy państwowe korzystałyby bezpłatnie z wspólnego składu instrumentów, wspólnej reprodukcji, co da w konsekwencji duże oszczędności w kosztach, łatwość wykorzystania materiałów pomiarowych tak szczegółowych (z wojewódzkich i powiatowych archiwów planów), jak i podstawowych (z Centralnego Biura Pomiarowego), jednolite traktowanie spraw utrzymania granic państwa itp.

Duże zrozumienie konieczności skoordynowania pomiarów na terenie urzędu wojewódzkiego wykazał p. Wojewoda Śląski dr. Grażyński, który zarządzeniem swym z dnia 30.1. r.b. skumulował rozproszkowane dotychczas sprawy pomiarowe tworząc w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim oddział pomiarowo - katastralny, o ile nie wiadomo, na prawach samodzielnego wydziału.

Oddział pomiarowo - katastralny w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim został utworzony co prawda przy Wydziale Skarbowym tego urzędu ze względu na to, że: administracja skarbowa w województwie śląskim jest zespólna z administracją ogólną oraz że, jedynie w tym województwie zachowane zostały urzędy katastralne, (nie włączone w roku 1933 do urzędów skarbowych, jak to miało miejsce w innych województwach b. zaboru austriackiego i pruskiego), co z jednej strony zmusiło do zorganizowania służby pomiarowej w tym urzędzie przy administracji skarbowej i nie pozwoliło na złączenie i podporządkowanie tych spraw, w pełni technicznych, w formie przewidzianej w załączonym projekcie.

Wobec tego, że na terenie całego państwa poza Urzędem Wojewódzkim Śląskim administracja skarbowa nie jest zespólna z administracją ogólną w urzędach wojewódzkich, na terenie których winny być skupione w II-ej instancji sprawy pomiarowe, podobna jak w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim organizacja spraw pomiarowych w jakimkolwiek innym urzędzie wojewódzkim nie jest możliwa.

Złączenie agend pomiarowych z trzech wymierzonych wyżej ministerstw w III-ej instancji, a raczej przydzielenie spraw nadzoru nad katastrum oraz nad pomiarami samorządowymi i zawodem mierniczego przysięgłego do Centralnego Biura Pomiarowego Ministerstwa Komunikacji (t.j. w III-ej instancji dwóch referatów w ilości 4 - 6 urzędników) jest tylko prostą konsekwencją założenia organizacyjnego władz mierniczych w I-ej i II-ej instancji oraz skupienia nadzoru nad całokształtem spraw pomiarowych w jednym resorcie, w Ministerstwie Komunikacji.

Skumulowanie agend pomiarowych w Ministerstwie Komunikacji, a nie w innym resorcie, ma następujące uzasadnienie:

a) Ministerstwo Komunikacji, jako spadkobierca obowiązków i uprawnień technicznych b. Ministerstwa Robót Publicznych, ma obowiązek uporządkowania spraw pomiarowych, co do których jednobrzmiąca opinia zainteresowanych ministerstw, sfer naukowych i związków zawodowych uznaje szkodliwość obecnego rozproszkowania agend pomiarowych, braku właściwej inwentaryzacji, wielotorowości, wykonywania pomiarów na tych samych terenach przez różne urzędy, instytucje i mierniczych przysięgłych, braku jednolitych instrukcji pomiarowych itp. Uprawnienia, a jednocześnie obowiązek co do uporządkowania przez Ministerstwo Komunikacji spraw pomiarowych w Polsce, zostały niedwuznacznie uznane przez p. Prezesa Rady Ministrów w zarządzeniu z dnia 30.1.1936 r. o utworzeniu Komitetu dla Spraw Pomiarowych.

b) Ministerstwo Komunikacji skupia w chwili obecnej w swym Biurze Pomiarowym większość spraw i uprawnień mierniczych, przejętych z Wydziału Mierniczego i Biura Triangulacyjnego b. Ministerstwa Robót Publicznych. Zaznaczam, że w hierarchii organizacyjnej komórek pomiarowych wszystkich ministerstw Biuro Pomiarowe M. K. jest w chwili obecnej najwyższą postawioną jednostką pomiarową.

c) Ministerstwo Komunikacji jest jedynym ministerstwem w pełni technicznym, skupiającym w swoim zakresie działania większość spraw technicznych i jako takie może mieć jedynie pełne zrozumienie i właściwe podejście do zagadnień pomiarowych, jako działu służby państwowej par excellence technicznego.

d) Pozostawienie Biura Pomiarowego, jako naczelnej władzy mierniczej, w resorcie Komunikacji ma poza motywami zasadniczymi i tę dobrą stronę, że pozwoli Biuru, bez jakichkolwiek zmian organizacyjnych, na dalsze sprawowanie zwierzchniego nadzoru i kontroli technicznej prac pomiarowych dyrekcyj okręgowych kolei państwowych oraz w innych urzędach podległych Ministerstwu Komunikacji.

e) Przejście agend pomiarowych z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu do już istniejącego Biura Pomiarowego Ministerstwa Komunikacji nastąpiłoby nie tylko przez przeniesienie personelu, sprzętu technicznego i archiwów planów, lecz również przez przydział odpowiednich kredytów i etatów personalnych.

Przejście personelu pomiarowego z tych resortów do Ministerstwa Komunikacji odbyłoby się prawie w całości w instancji I-ej i II-ej, nieznacznie tylko zwiększając ilość etatów w instancji III-ej (4 - 6 osób).

f) Opinia sfer naukowych (artykuł noworoczny inż. E. Warchałowskiego, prof. Politechniki Warszawskiej, b. długoletniego dziekana Wydziału Geodezyjnego, p.t. „Bieg na miejscu”, Przegląd Mierniczy Nr. 150 ze stycznia 1937 r.) oraz sfer zawodowych (Memoriał Koła Inżynierów Mierniczych Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie z dnia 15 kwietnia 1936 r. do p. Ministra Komunikacji) zgodnie stwierdzają, że najbardziej odpowiednim i właściwym dla scentralizowania agend pomiarowych u siebie i w podległych urzędach jest Ministerstwo Komunikacji.

Jednocześnie na marginesie nadmienić należy, że koszty powiatowych urzędów pomiarowych byłyby stosunkowo niewielkie i prawdopodobnie mogłyby być oparte na zasadzie samowystarczalności, gdyż łączna suma zasadniczo drobnych opłat za sporządzanie dla stron odrysów z planów katastralnych, odpisów z dokumentów pomiarowych dotyczących ich nieruchomości gruntowej, za wydawanie samorządom, mierniczym przysięgłym i stronom danych geodezyjnych co do znaków pomiarowych itp. będzie przypuszczalnie tak duża, że w zupełności pokryje wydatki personalne i rzeczowe tych organów. Zaznaczam, że projekt ten jest projektem opracowanym pod kątem daleko posuniętej oszczędności, poza tym projektem kompromisowym, gdyż stara się ominąć trudności, przez które mogłaby się potknąć, będąca obecnie w toku i pomyślnie rozwijająca się akcja konsolidacji miernictwa państwowego. Wprowadzenie w życie jednolitej organizacji miernictwa pozwoli na:

- 1) ujednolajnienie instrukcyj pomiarowych,
- 2) ujednolajnienie znaków pomiarowych,
- 3) inwentaryzację wykonanych dotychczas przez różne resorty prac pomiarowych,
- 4) ich racjonalną ewidencję oraz na
- 5) opracowanie prawa mierniczego z wypełnieniem luk obecnie istniejących w ustawodawstwie mierniczym.

Racjonalna organizacja władz mierniczych, w konsekwencji:

- a) podniesie wartość techniczną prowadzonych w państwie prac pomiarowych,
- b) zmniejszy koszty ich wykonania,
- c) usunie wielotorowość,
- d) umożliwi zorganizowanie w sposób racjonalny ochrony tajemnicy wojskowej w stosunku do pomiarów i elaboratów pomiarowych,
- e) umożliwi korzystanie z wykonanych prac wszystkim zainteresowanym urzędom i instytucjom oraz osobom prywatnym,
- f) przyczyni się do usprawnienia administracji państwa w tym dziale,
- a ponadto
- g) w krótkim czasie da obszerny jednolity materiał i pozwoli na zrealizowanie mapy gospodarczej państwa.

Jaka jest możliwość realizacji tego, czy innego zbliżonego, projektu konsolidacji miernictwa państwowego? Moim zdaniem, wyjątkowo duża. W tej chwili pracuje Komisja Organizacyjna Komitetu dla Spraw Pomiarowych, w której biorą udział przedstawiciele 6 najbardziej zainteresowanych ministerstw. Projekt organizacji władz mierniczych, opracowany przez Biuro Pomiarowe Ministerstwa Komunikacji, a przyjęty przez wszystkich prawie członków tej Komisji, jako wspólny projekt został rozesłany do zainteresowanych Ministrów z prośbą o zajęcie stanowiska i podanie swych uwag do projektu. Po przedyskutowaniu na najbliższym plenarnym posiedzeniu Komitetu, które odbędzie się w połowie maja br. tak projektu, jak i opinii nadesłanych przez interesowane ministerstwa, projekt odpowiednio przepracowany zostanie prawdopodobnie przedłożony Prezesowi Rady Ministrów z wnioskiem o wniesienie go na drogę ustawodawczą. Czy historia, która lubi się powtarzać, i tym razem powtórzy się w ten sposób, że sprawa konsolidacji miernictwa, w chwili obecnej pomyślnie rozwijająca się, zostanie znów złożona ad acta na długie może lata ze szkodą dla państwa i zawodu? Przypuszczać należy, że nie. Dojrzałość sprawy konsolidacji miernictwa i widoczne dla wszystkich ujemne skutki spowodowane rozproszkowaniem agend mierniczych po różnych resortach pozwalają sądzić, że w chwili, gdy inne państwa, rozumiejące doniosłość sprawy, przeprowadziły u siebie centralizację miernictwa w tym czy innym ministerstwie i w mniejszym lub większym stopniu, nasz zmysł państwowy przemówi i spowoduje, że podciągnięcie Polski wzwyż nastąpi i na tym odcinku naszego życia państwowego. Idea konsolidacji miernictwa, wierzę w to mocno, już w krótkim czasie i w Polsce w tej czy innej formie zostanie zrealizowana.

Przyp. Red. Drukowany tutaj referat radcy int J. Kobylińskiego zawiera między innymi materiał, który miał być zamieszczony w P. M. jako zakończenie artykułu inż. J. Kobylińskiego drukowanego w Nr. 1 (150) P. M. pod tytułem: „Obecny stan miernictwa i zarys projektu reorganizacji służby pomiarowej w Polsce”. Tym samym więc referat obecnie drukowany jest zakończeniem wymienionego artykułu.

IV. KALENDARIUM

100 lat ruchu społeczno-zawodowego i POLSKIEJ GEODEZJI

... tak naprawdę zaczęło się ponad 160 lat temu !?

1857	luty	13	Pierwsze zebranie korporacji, nazwanej pierwotnie „ Towarzystwo Przyjaciół Nauk Poznańskie ”, jako niezwykle istotny element w walce o zachowanie polskości ...
1862	grudzień	6	We Lwowie powstaje Stowarzyszenie Ukończonych Techników (od 1878 roku Polskie Towarzystwo Politechniczne). Założycielem jest m.in. mierniczy Michał Hołejko ...
1874	styczeń	1	Ukazuje się 1 numer CZASOPISMA TECHNICZNEGO
1877			Krakowskie Towarzystwo Techniczne zostało powołane - była pierwszą w regionie organizacją społeczno-zawodową inżynierów polskich.
1882	wrzesień	8-10	Zjechali się po raz pierwszy do Krakowa technicy polscy. Cykliczne spotkania przeszły do historii jako Kongresy Techników Polskich. Na VIII KTP w 1982 r. postanowiono powrócić do dawnej numeracji i powojenne Kongresy uzyskały kolejne historyczne numery: zwołany w półtora roku po zakończeniu wojny I (XIII) KTP odbył się w 1946 r. w Katowicach.
1884			Warszawskie środowisko miernicze zrzeszyło się w Delegacji Mierniczej działającej przy Sekcji Technicznej Warszawskiego Oddziału Towarzystwa Popierania Rosyjskiego Przemysłu i Handlu - pierwsza, nie samodzielna, społeczna organizacja geodetów.
1884			W Warszawie powstaje wydawnictwo „Książnica Polska” Polskiego Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych (<i>patrz 1921r.</i>)
1887	styczeń	14	od ZET do PET
1898	grudzień	2	Powstaje w Warszawie Stowarzyszenie Techników Polskich, które 28.11.1905 r. oddaje do użytku swoją siedzibę przy ul. Włodzimierskiej 3/5 (aktualnie Czackiego).
1899	grudzień		Na koniec XIX wieku pracuje na terenie Warszawy 20 geometrów wolnozawodowców.

1904	październik	6	Powstaje (na 6,4 ha wzniesiono gmachy o łącznej kubaturze przekraczającej 200 tyś.m ³) Królewsko-Pruska Wyższa Szkoła Techniczna w Gdańsku (obecnie Politechnika Gdańska), m.in. utworzono Katedrę Geodezji na Wydziale Budownictwa.
1907	listopad	22	Samodzielna organizacja techniczna „Towarzystwo Techników Polskich” powstała w Poznaniu. W dniu 11 listopada 1918 roku odbyło się zebranie, na którym wybrano nowy zarząd, opracowano nowy statut, tworząc 8 wydziałów, w tym wydział mierniczych . Nazwę zmieniono na "Stowarzyszenie Techników w Poznaniu".
1916	maj	6 	Powstaje pierwsza, samodzielna organizacja zawodowa geodetów na ziemiach polskich w Warszawie przy ul. Wspólnej 19 pod nazwą "Związek Geometrów". Związek powstał z inicjatywy geometry przysięgłego II KLASY Zygmunta Majewskiego oraz geometry przysięgłego II KLASY Juliana Kostrzębskiego . Jak wiadomo, w tym czasie Polska nie istniała jako państwo na mapie Europy; jednak przebieg I Wojny Światowej rozluźnił reżimy zaborcze do tego stopnia, że możliwe było powoływanie różnych zawodowych organizacji. ...w tym samym czasie powołano również inne regionalne zrzeszenia geodetów.
1916	lipiec	15	Praktycznie rozpoczęto naukę GEODEZJI od utworzenia Kursów Mierniczych. Ich zadaniem było przeszkolenie praktyków mierniczych, zapoznanie z aktualnymi zadaniami i sprawdzenie ich przydatności zawodowej. Do nauki przystąpiły 42 osoby i po rocznym nauczaniu Kursy ukończyło 20 osób. Wykłady odbywały się w gmachu Politechniki Warszawskiej. Dyrektorem Kursów Mierniczych był profesor Stanisław Chudziński. Datę powołania Kursów Mierniczych traktuje się powszechnie jako początek Warszawskiej Szkoły Geodezyjnej.
1917	grudzień	7 	Antoni Ponikowski (późniejszy premier, prof. miernictwa i rektor Politechniki Warszawskiej) mianowany ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w gabinecie Jana Kucharzewskiego. WRIOP to centralny organ administracji rządowej - do zarządu szkolnictwa wszelkich stopni i typów, opieki nad nauką.
1918			Przy Komisji Wojskowej (późniejsze Ministerstwo Spraw Wojskowych) utworzono Sekcję Geograficzną Departamentu Technicznego, a w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego - Wydział Geograficzny, tym samym w niepodległej Polsce rozpoczęła działalność wojskowa służba topograficzna.

1918			Z inicjatywy Edwarda Warchałowskiego wychowankowie Konstantynowskiego Instytutu Mierniczego zakładają „KOŁO GEOMETRÓW POLAKÓW w MOSKWIE”, następnie w październiku przybyli do Warszawy i utworzyli Koło Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników Polskich.
1918			... na początku 1918 r., Rada Miejska podjęła uchwałę o utworzeniu Oddziału Pomiarów w Magistracie m. Łodzi. Obowiązki naczelnika oddziału powierzono pochodzącemu z Wilna inżynierowi geodecie Franciszkowi Walickiemu, którego zadaniem było zorganizowanie i przeprowadzenie robót pomiarowych.
1918	styczeń	8	W orędziu do Kongresu US prezydent T. W. Wilson: <i>"13. Stworzenie niepodległego państwa polskiego na terytoriach zamieszkałych przez ludność bezsprzecznie polską, z wolnym dostępem do morza, niepodległością polityczną, gospodarczą, integralność terytoriów tego państwa powinna być zagwarantowana przez konwencję międzynarodową."</i>
1918	maj	20	Powstaje MEMORIAŁ opracowany przez Edwarda Warchałowskiego, profesora Instytutu Geodezyjnego (dawny Konstantynowski Instytut Mierniczy) w Moskwie, zaadresowany „Do Jego Ekscelemcji Prezesa Gabinetu Rady Ministrów od Koła Geometrów Polaków w Moskwie”, zawierający osiem rozdziałów m.in: zasady organizacji pomiarów kraju i koordynującej je centrali pod nazwą Instytutu Geodezyjnego, organizacji szkolnictwa średniego i wyższego, wolnego zawodu i innych zagadnień służby geodezyjnej.
1918	sierpień	2	Projekt organizacji pomiarów Królestwa Polskiego opracowany przez płk. Wroczyńskiego, b. naczelnego inżyniera I Korpusu Polskiego, któremu za podstawę do opracowania projektu posłużył projekt organizacji pomiarów z 1918 roku opracowany przez niemieckie władze wojskowe.
1918	październik	7	Rada Regencyjna wydała odezwę do Narodu Polskiego, proklamując niepodległość i zjednoczenie Polski z intencją dostępu do Morza Bałtyckiego.
1918	październik		Utworzona Główna Komisja Ziemska (instytucja państwa) przez Radę Regencyjną w celu kontroli parcelacji gruntów uzyskiwanych z reformy rolnej. Od 1919 roku sprawowała nadzór nad Głównym Urzędem Ziemskim, w 1923r. została podporządkowana Ministrowi Reformy Rolnej; istniała do 1939 roku.
1918	listopad	11	POLSKA ... i jej granice

1918	listopad	15	... ukazuje się Monitor Polski REPUBLIKI POLSKIEJ
1918	listopad	22	Dekret o najwyższej władzy reprezentacyjnej Republiki Polskiej
1918	grudzień	18	Powstaje Wojskowy Instytut Geograficzny (początkowo pod nazwą Instytut Wojskowo-Geograficzny) z siedzibą w Warszawie. Jego struktura to 5 sekcji: Geodezyjna, Topograficzna, Kartograficzna, Techniczna i Administracyjna. W 1949r., na jego miejsce utworzono Oddział IX - Topograficzny Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz Wojskowe Zakłady Kartograficzne.
1918	grudzień	27	Prowincja Poznańska do Rzeczypospolitej Polskiej
1918	grudzień		W Berlinie wspólnie z delegatami ówczesnego Rządu Polskiego przedyskutowano opracowany z polecenia generała-gubernatora Beselera przez pruski Urząd Pomiarów Krajowych projekt organizacji miernictwa w Polsce p.t. „Organisation des Vermessungswesens in Konigreich Polen”.
1919			Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (MWRiOP) miało pod opieką wyższe uczelnie z wydziałami geodezyjnymi, a także licea geodezyjne. Ministerstwu podlegały również instytucje o charakterze naukowym, jak na przykład z dziedziny geodezji KOMITET BAŁTYCKI, który realizował zadania wynikające z KONWENCJI GEODEZYJNEJ BAŁTYCKIEJ [Dz.U. 27.04.1928 nr 50].
1919	styczeń	4 - 6	Pierwszy (I) Powszechny Zjazd Mierniczych Polskich odbył się w Warszawie pod hasłem: "Być Narodowi użytecznym" [Stanisław Staszic]
1919	styczeń		Memoriał I Zjazdu Mierniczych Polskich w Warszawie, złożony w kancelarii Naczelnika Państwa oraz w Prezydium Rady Ministrów, z rzeczowym uzasadnieniem potrzeby utworzenia „głównego urzędu mierniczego”. Do Prezydium Rady Ministrów wpłynął również memoriał Koła Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie, który swój projekt buduje na tych samych zasadach, jak projekt I Zjazdu Mierniczych Polskich.
1919	styczeń	16	Dekret Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego o utworzeniu Ministerstwa Robót Publicznych ...
1919	luty	8	... dekret o miarach - GŁÓWNY URZĄD MIAR.

1919	luty	20	MAŁA KONSTYTUCJA (marcowa) weszła w życie tego samego dnia
1919	kwiecień	29	Wykonywanie pomiarów podstawowych kraju i szczegółowe zdjęcia geometryczne dla sporządzenia map katastralnych powierzono Ministerstwu Robót Publicznych (w życie wchodzi 29.05.1919r.). POCZĄTEK ADMINISTRACJI POLSKIEJ GEODEZJI ?
1919	maj	1	Państwowa Szkoła Budownicza (otwarta 1 października 1891 r.), po wyzwoleniu spolszczona i uruchomiona Państwowa Szkoła Mierniczo-Melioracyjna.
1919	maj		Memoriał opracowany z inicjatywy grona profesorów Szkoły Politechnicznej we Lwowie w sprawie utworzenia państwowego instytutu geodezyjnego w Polsce, instytutu o charakterze ogólnopństwowym i o składzie cywilno-wojskowym.
1919	czerwiec	28	Podpisano Traktat wersalski (główny układ pokojowy kończący I wojnę światową), przez Niemcy, mocarstwa Ententy, państwa sprzymierzone i stowarzyszone. Ratyfikowany 10 stycznia 1920 roku w Paryżu i z tą datą wszedł w życie. Traktat ustalił wiele granic międzypaństwowych w Europie oraz wprowadził nowy ład polityczny. Traktat wersalski został zawarty podczas paryskiej konferencji pokojowej, trwającej od 18 stycznia 1919r. do 21 stycznia 1920r.
1919	lipiec	22	Powstaje Główny Urząd Ziemski, organ administracji rządowej, w celu przeprowadzenia reformy rolnej i przebudowy ustroju rolnego; działał za pośrednictwem utworzonych 6 lipca 1920r. w ramach Głównej Komisji Ziemskiej - okręgowych i powiatowych urzędów ziemskich; do jego kompetencji należały wszystkie sprawy związane ze stosunkiem własności w rolnictwie, m.in.: parcelacja, komasacja, melioracja, likwidowanie służebności, podział wspólnot, osadnictwo; zlikwidowany 1921 roku, jego uprawnienia przejęło powołane 6 lipca 1923r. Ministerstwo Reform Rolnych.
1919	wrzesień	19	Memoriał Polskiego Towarzystwa Urzędników Miernictwa we Lwowie w sprawie utworzenia państwowej dyrekcji pomiarów w Warszawie, który kumulując wszystkie ówczesne urzędy pomiarowe, jak Sekcję Pomiarową Ministerstwa Robót Publicznych wraz z Biurem Triangulacyjnym, oddziały pomiarowe Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Wojskowy Instytut Geograficzny.

1919	październik	11-12	Z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Ministerstwie Robót Publicznych pod przewodnictwem ministra inż. G. Narutowicza oraz wiceministra inż. H. Dudka, przy udziale 31 zaproszonych osób reprezentujących 7 zakładów naukowych, 8 stowarzyszeń zawodowych i naukowych, oraz 6 zainteresowanych ministerstw i urzędów przeprowadzono ANKIETĘ celem wysłuchania poglądów i sformułowania ostatecznego projektu i wniosków w sprawie organizacji miernictwa państwowego.
1919	październik	20	Naczelnik Państwa Marszałek Józef Piłsudski dokonał uroczystego otwarcia Akademii Górniczej w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wydział Geologiczno-Mierniczy AGH, jako załączek Wydziałów Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska oraz Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska powołany został po II Wojnie Światowej (1946 r.).
1919	październik	23	Memoriał Polskiej Akademii Umiejętności skierowany do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, uznający konieczność scentralizowania spraw pomiarowych i proponujący utworzenie zakładu centralnego mierniczego, którego kompetencję winna szczegółowo opracować specjalna komisja zwołana przez rząd państwa. Władze wojskowe wystąpiły z własnym projektem proponującym oddanie wszystkich prac pomiarowych pod zarząd wojskowy.
1920			Senat Politechniki Warszawskiej powołał komisję powierzając jej organizację Wydziału Geodezyjnego. Początkowo utworzono Wydział Mierniczy (1921r.), a od 1925 r. Wydział Geodezji - naukę rozpoczyna 38 studentów.
1920	lipiec		Ustawa z dnia 6 lipca o organizacji urzędów ziemskich oraz Ustawa z dnia 15 lipca o wykonaniu reformy rolnej.
1920 1920	lipiec październik	1 1	RADA OBRONY PAŃSTWA ... ochrona granic
1920	listopad	15	Na mocy art. 102 Traktatu Wersalskiego zostało powołane do życia WOLNE MIASTO GDAŃSK (II WMG).
1921	marzec	6 - 8	Drugi (II) Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w Warszawie.
1921	marzec	17	KONSTYTUCJA MARCOWA - Państwo zostało podzielone na województwa, powiaty i gminy miejskie i wiejskie, stanowiące jednostki samorządu terytorialnego.

1921	kwiecień	25	Pracownicy zatrudnieni w urzędach katastralnych na Pomorzu byli zorganizowani w Stowarzyszeniu Urzędników Katastralnych Ziem Zachodnich Rzeczypospolitej Polskiej, którego siedzibą był Poznań. Stowarzyszenie działało do 1939 roku.
1922			Powstaje "Stowarzyszenia Mierniczych Górniczych w Katowicach" związane z polonizacją kadry technicznej w przemyśle górniczym.
1922 1924			Przy Ministerstwie Robót Publicznych działała Państwowa Rada Miernicza.
1922	marzec	1	Edward Warchałowski został mianowany profesorem zwyczajnym, jak również objął Katedrę Miernictwa na Politechnice Warszawskiej i kierował nią aż do śmierci [6.03.1953r.]. W latach 1949–1951 Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.
1922	wrzesień	19	Pojęcie „linja brzegu” funkcjonuje w polskim ustawodawstwie - zostało ono wprowadzone ustawą wodną (Dz. Ust. z 1922 r., nr 102, poz. 936)
1922	grudzień		inż. Narutowicz jako minister robót publicznych nadzorował miernictwo
1923	kwiecień		Trzeci (III) Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w Warszawie.
1923	lipiec	6	Powstaje Ministerstwo Reform Rolnych
1924			Prof. B Piątkiewicz zorganizował „Oddział Fotogeodezyjny” w Ministerstwie Robót Publicznych (z siedzibą do 1930 r. w Krakowie), którym kierował do 1932 r.
1924	marzec	13	Ministerstwo Robót Publicznych wniosło do Sejmu projekt ustawy o mierniczych przysięgłych, którą Sejm zatwierdził z datą 15 lipca 1925r.
1924	sierpień		Ukazał się pierwszy numer „Przeglądu Mierniczego”, czyli „miesięcznego czasopisma naukowego, zawodowego i informacyjnego” przedwojennych geodetów. Założycielem i wydawcą był Wacław Krzyszkowski, a szefem komitetu redakcyjnego Edward Warchałowski. Przez wiele lat było to jedyne w Polsce czasopismo w całości poświęcone sprawom geodezji. Aktualnie "Przegląd Geodezyjny".
1924			Polska geodezja pojawiła się po przerwie na arenie międzynarodowej. Przystąpiliśmy do Międzynarodowej Unii Geodezji i Geofizyki (IUGG) oraz Międzynarodowej Asocjacji Geodezyjnej (IAG).

1924			W Polsce funkcjonuje 12 stowarzyszeń grupujących mierniczych (Warszawa - 4, Poznań - 2 oraz: Kraków, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Wilno -1); działa 6 średnich szkół mierniczych lub oddziałów mierniczych w szkoła średnich (Kowel, Kraków, Lwów, Łomża, Poznań, Warszawa).
1925	luty	13	Wydanie Instrukcji Technicznej Ministerstwa Reform Rolnych.
1925	kwiecień	2	Sejm uchwalił rezolucję, którą wezwał rząd do zajęcia się w najkrótszym czasie sprawą miernictwa państwowego w duchu uchwał i rezolucji kół fachowych przez scentralizowanie dotychczas rozbotych agend i podporządkowanie ich jednemu urzędowi.
1925	kwiecień	6 - 8	W Warszawie obradował IV zjazd delegatów 13 stowarzyszeń mierniczych w Polsce, liczących przeszło 1150 członków. Próba zjednoczenia wszystkich stowarzyszeń mierniczych nie udała się, doszło do niego dopiero w 1935 r., kiedy to utworzono Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej.
1925	kwiecień	8	Decyzją IV zjazdu postanowiono powołać Stałą Delegację Polskich Zrzeszeń Mierniczych, dla której statut opracował i przedstawił (8 IV 1925) Ignacy Kaczmarek. Zatwierdził go Komisarz Rządu na m.st. Warszawę 27 listopada 1926 r.
1925	lipiec	15	USTAWA o MIERNICZYCH PRZYSIĘGLYCH.
1925	grudzień	31	KONWENCJA GEODEZYJNA BAŁTYCKA w Helsinkach. W art. 1 czytamy: „Państwa, zawierające niniejszą konwencję, zobowiązują się utworzyć i utrzymywać Bałtycki Komitet Geodezyjny. Komitet ten będzie obowiązany zajmować się wykonaniem na jednolitej podstawie i według metod jednolitych prac geodezyjnych, a przede wszystkim triangulacji pierwszego rzędu, pomiarów baz, astronomicznych wyznaczeń miejsc oraz pomiarów siły ciężkości na przestrzeni otaczającej Bałtyk i na terytorjach krajów, należących do Komitetu, jako też opracowywaniem wspólnych wyników. Prace służyć mają do celów praktycznych i naukowych.”
1926			Polskie Związki Mierniczych przystąpiły do Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG). W Polsce organizowano trzykrotnie Spotkania Komitetu Permanentnego FIG: w roku 1932 w Warszawie, w roku 1959 w Krakowie i w roku 1985 w Katowicach.

1926	styczeń	4	W niedługim okresie po wejściu w życie ustawy z 1925r., powstaje Związek Mierniczych Przysięgłych. Jego członkami zostawali masowo nowo mianowani mierniczkowie przysięgli ... <i>[patrz 7.04.1935r.]</i>
1926	marzec	21 22	I Zjazd Delegatów Oddziałów Związku Zawodowego Mierniczych Praktyków, zebrany w Warszawie podjął rezolucję ... m.in. w sprawie techników mierniczych
1926	czerwiec	28	Rozporządzenie MRP "o wykonywaniu ustawy o mierniczych przysięgłych" wraz z załącznikiem z 28 marca 1928 roku (t.j.) zmienione Rozporządzeniem MSW z dnia 15 stycznia 1936 roku stanowi kość niezgody ... DEZORGANIZACJA ZAWODU
1927	listopad	4	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie ochrony znaków triangulacyjnych. m.in.: <i>"Kto bezprawnie i umyślnie przeniesie, wyniesie, zniszczy ... ulegnie karze - o ile czyn nie stanowi przestępstwa, zagrożonego surowszą karą - więzienia do jednego roku"</i>
1927	grudzień	23	... o granicach PAŃSTWA (polskiego)
1928			Związek Mierniczych Przysięgłych opracował projekt ustawy o izbach mierniczych. W latach 1924 do 1938 opracowano w sumie kilkanaście projektów ustaw o izbach inżynierskich jednak z powodu wielości poruszanych tam spraw jak i różnorodności zawodów inżynierskich, ale także priorytetów prywatnych, <u>projekty te nie doczekały się realizacji.</u>
1929	styczeń	2	Z połączenia działających w kraju linii lotniczych: Aerolot i Aero powstają Polskie Linie Lotnicze LOT, a wraz z nim Wydział Fotogrametryczny FOTOLOT, którego twórcą był prof. M B Piasecki. Następnie założycielem i kierownikiem pierwszego w Polsce przedsiębiorstwa fotogrametrycznego FOTOLOT utworzonego przy Polskich Liniach Lotniczych w roku 1930.
1929	czerwiec	25 - 26	Piąty (V) Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w Poznaniu.
1930	luty	13	Pod przewodnictwem prof. Kaspra Weigla w Politechnice Warszawskiej odbyło się zebranie założycielskie Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego.

1931			Powstaje Stowarzyszenie Inżynierów Mierniczych Województwa Śląskiego, przekształcone w Stowarzyszenie Mierniczych Województwa Śląskiego, a w 1935 r. stowarzyszenie było członkiem założycielem Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej i przekształciło się w jego Oddział Śląski, który zorganizował w 1937 r. Zjazd Delegatów.
1931			Ważnym zadaniem służby geodezyjnej było opracowanie map topograficznych kraju, za które odpowiedzialny był Wojskowy Instytut Geograficzny (WIG). Od 1931 r. były to już mapy zrobione na podstawie aktualnych zdjęć stolikowych (skala 1:20 000). Do 1939 r. udało się opracować mapę podstawową dla całego obszaru Polski oraz prawie 2000 arkuszy map topograficznych w skali 1:25 000 (z 3915 arkuszy ogółem).
1931	luty	13-14	W Polsce odbył się pierwszy Krajowy Zjazd Fotogrametryczny, a w 1932 r. ukazuje się pierwszy zeszyt "Przeglądu Fotogrametrycznego", organu Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego.
1932	styczeń	28	Ustawa w sprawie "pomiarów Państwa", regulująca między innymi, zagadnienia ochrony znaków geodezyjnych.
1932	luty marzec		Prezes Rady Ministrów A. Prystora powołuje Komitet dla Spraw Pomiarowych przy Ministerstwie Robót Publicznych. Na 1 posiedzeniu komitetu 5 marca <i>"wyłoniono komisje dla opracowania regulaminu Komitetu oraz innych zasadniczych kwestyj z dziedziny miernictwa"</i> .
1932	maj	21	Zniesienie urzędu Ministra Robót Publicznych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej (w tym działalność Komitetu dla Spraw Pomiarowych). Sprawy pomiarowe przekazanie do kompetencji: Ministra Spraw Wewnętrznych (nadzór nad mierniczymi i pomiarami prowadzonymi przez związki komunalne oraz częściowo spraw utrzymania granic państwa). Pozostałe sprawy, jak pomiary podstawowe kraju, pomiary granic państwa i szczegółowe dla celów państwowych, przenosząc do zakresu działania Ministra Komunikacji.
1932	wrzesień	1	Wydana zostaje Broszura Ministerstw Spraw Wewnętrznych pt. Wykaz mierniczych przysięgłych upoważnionych w myśl ustawy z dnia 15 lipca 1925 roku, do wykonywania prac mierniczych na obszarze całego państwa, zawiera 833 nazwiska mierniczych przysięgłych.

1933			Powstaje w Warszawie FEDERACJA INŻYNIERÓW RZECZYPOSPOLITEJ. Zawiazali ją inżynierowie ideowo sympatyzujący z Józefem Piłsudskim, albowiem stowarzyszenie miało być „ <i>organizacją społeczną powstałą dla zjednoczenia sił technicznych w celu szerzenia, ugruntowania i urzeczywistnienia idei Wodza Narodu – odbudowy Polski</i> ”.
1933	marzec	28	Ustawa scaleniowa - początek samorządu w Polsce.
1933	lipiec	31	Zjazd Delegatów Zrzeszeń powstaje Związek Polskich Zrzeszeń Mierniczych.
1933	sierpień	1	Likwidacja urzędów katastralnych i przydzielenie do urzędów skarbowych spraw zlikwidowanych urzędów, czysto technicznych i związanych tylko z dostarczaniem materiałów dla podatku gruntowego.
1934	październik	27	Rozporządzenie Ministra Komunikacji (DzUMK Nr. 36 P5/112/25/34) o zakresie działania Biura Pomiarowego Ministerstwa Komunikacji.
1935	marzec	26	Ustawa o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego - utworzono sześć klas bonitacji gruntów, a Ministerstwo Skarbu rozpoczyna prace nad klasyfikacją gruntów i ich ewidencją na ziemiach dawnego zaboru rosyjskiego.
1935	kwiecień	7	Rozdrobnienie organizacji mierniczych nie sprzyjało zgodnemu artykułowaniu problemów całej grupy zawodowej. Na bazie kilku istniejących organizacji utworzono wtedy Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej [STOMP]. W Warszawie powstaje NACZELNA ORGANIZACJA INŻYNIERÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ. Wybuch II Wojny Światowej przerwał działalność stowarzyszenia.
1936	styczeń	14	W Polsce wprowadzono spis gruntów i budynków, służący wówczas głównie do ustalania wysokości podatku od nieruchomości [Dekret o podatku od nieruchomości].
1936	styczeń	30	W wyniku akcji Biura Pomiarowego Ministerstwa Komunikacji zmierzającej do reorganizacji miernictwa państwowego i po przepracowaniu tego zagadnienia przez Biuro Usprawnienia Administracji Prezydium Rady Ministrów, Premier Zyndram Kościalkowski zarządzeniem upoważnił Ministra Komunikacji do wznowienia działalności Komitetu dla Spraw Pomiarowych. Komitet ten, złożony z delegatów wszystkich ministerstw zainteresowanych sprawami pomiarowymi, ma za zadanie opracowanie planu skoordynowania miernictwa państwowego oraz przygotowanie projektów ustaw i przepisów niezbędnych w tym zakresie.

1936	luty	10-11	Podczas Konferencji w Ministerstwie Skarbu w sprawach klasyfikacji gruntów na plan pierwszy wysunęła się sprawa organizacji urzędów mierniczych, które miałyby za zadanie nie tylko utrzymywanie w ewidencji operatów pomiarowych i rejestrów gruntowych, powstałych w wyniku przeprowadzenia klasyfikacji gruntów, ale miałyby skupiać również całokształt spraw pomiarowych na szczeblu I i II instancji.
1936	kwiecień	15	Memoriał Koła Inżynierów Mierniczych Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie do Ministra Komunikacji stwierdza, że najbardziej odpowiednim i właściwym dla scentralizowania agend pomiarowych jest Ministerstwo Komunikacji.
1936	lipiec	9	Ustawa o granicach państwa, która sprawy pomiarów granic i zakładania znaków granicznych pozostawiła w kompetencji Ministerstwa Komunikacji, powierzając sprawy utrzymania znaków granicznych organom wojewódzkim administracji ogólnej.
1937			„Biuletyn Koła Inżynierów Mierniczych” wychodzi jako dodatek do „Przeglądu Technicznego”, a w postaci nadbitek i w specjalnej okładce był rozsyłany członkom.
1937	kwiecień	7-10	W Katowicach odbył się III Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych R.P.
1937	maj	2-3	W czasie "Targów Poznańskich", staraniem Wydziału Mierniczego Stowarzyszenia Techników, odbył się I Zjazd Mierniczych Miejskich.
1937	maj		Pracuje Komisja Organizacyjna Komitetu dla Spraw Pomiarowych, w której biorą udział przedstawiciele 6 najbardziej zainteresowanych ministerstw. Projekt organizacji władz mierniczych, opracowany przez Biuro Pomiarowe Ministerstwa Komunikacji, a przyjęty przez wszystkich prawie członków tej Komisji, jako wspólny projekt został rozesłany do zainteresowanych Ministrów z prośbą o zajęcie stanowiska i podanie swych uwag.
1938	październik		Na VI Kongresie FIG w Rzymie pierwszym wiceprezydentem FIG został wybrany Polak, płk. dr Władysław Surmacki. Wówczas to zdecydowano, że VII Kongres FIG odbędzie się w Warszawie w roku 1942. Władysław Surmacki został zamordowany latem 1942r.
1939			Wydano "Katalog wysokości reperów polskiej podstawowej sieci niwelacji precyzyjnej I-rzędu". Prace prowadziło od 1926 r. Biuro Triangulacyjne Ministerstwa Robót Publicznych, a po jego likwidacji (1932) - Biuro Pomiarowe Ministerstwa Komunikacji.

1939	lut	10 - 12	I Kongres Inżynierów Miernictwa w Warszawie. Pierwszy odczyt kongresowy wygłosił inż. W. Surmacki p. t. „ <i>Miernictwo polskie w służbie gospodarki narodowej</i> ”.
1939	maj		Ukazał się pierwszy numer miesięcznika "Geodeta" - organ Związku Inżynierów Miernictwa. Pismo wydawano tylko do wybuchu wojny; wydrukowano zaledwie trzy numery.
1939	kwiecień	13 - 16	VI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych R.P. w Poznaniu. Otwierający Zjazd A. Chudzicki, po powitaniu gości i delegatów wręczył obecnemu na inauguracji Zjazdu dowódcy DOK Poznań generałowi Knoll - Kownackiemu czek na sumę 14 300 zł jako dar dla Armii (FON) od STOMP R.P. Zjazd wezwał też członków Stowarzyszenia do zakupu pożyczki przeciwlotniczej w wysokości nie mniejszej niż 5% dochodu za 1938 rok.
1939	sierpień		Z końcem lat trzydziestych w całej Polsce było ok. 1500 mierniczych przysięgłych. W urzędach i na uczelniach pracowało około 450 osób z wyższym wykształceniem geodezyjnym.
1939			Prezes Rady Ministrów zlecił Ministrowi Komunikacji wznowienie działalności Komitetu ds. pomiarowych – wybuch wojny uniemożliwił realizację zadania. Struktura zawodu geodezyjnego w 8 resortach: Ministerstwo Komunikacji (Biuro pomiarowe, Wydział Aero PLL Lot), Ministerstwo Spraw Wojskowych (Wydział Triangulacyjny Wojskowego Instytutu Geograficznego), Ministerstwo Przemysłu i Handlu (Główny Urząd Miar), Wyższy Urząd Górniczy, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych (Departament Urządzeń Rolnych), Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych (referat stanu posiadania), Ministerstw Skarbu (Główna Komisja Klasyfikacyjna), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (referat pomiarowy w Wydziale Zabudowy Osiedli Departamentu Techniczno-Budowlanego) Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (konwencja Geodezyjna Bałtycka)
1939			750 osób należało do Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych RP, a kolejne 250 osób należało do izby Inżynierskiej we Lwowie. W 1939 r. Stowarzyszenie liczyło 809 członków. Z dniem 1 września tj. wybuchem II Wojny Światowej działalność geodezyjna zostaje brutalnie przerwana
1939 1944			Szacuje się, że u progu II Wojny Światowej całe środowisko geodezyjne liczyło około 4000 osób, z tego 1500 stanowili mierniczy przysięgli, 600 – praktykanci terminujący przed uzyskaniem tytułu mierniczego przysięgłego, a około 160 – czynni oficerowi WIG. Mniej więcej 450 osób to urzędnicy (ministerstw i magistratów) oraz kadra uczelniana. Reszta to tzw. siły pomocnicze. W czasie II Wojny Światowej i podczas okupacji hitlerowskiej w Polsce zginęło około 1200 geodetów.

1944	lipiec	21	Powołanie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego wraz z jego powołaniem wznowiona zostaje działalność miernictwa RP.
1945	marzec	30	Dekret o pomiarach kraju i organizacji miernictwa.
1945	marzec	30	Powstaje Główny Urząd Pomiaru Kraju, którego Prezesem zostaje Prof. Jan Piotrowski, a siedziba w Warszawie, Al. Ujazdowskie 24.
1945	lipiec		Ukazuje się 1 numer "Przeglądu Geodezyjnego" czasopisma poświęconemu miernictwu. Kolegium Lipiński i Tymowski. ZMRP Warszawa, ul. Nowy Świat 2.
1945	wrzesień	15 - 16	I Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Warszawie.
1945	grudzień	12	W Warszawie powstaje NACZELNA ORGANIZACJA TECHNICZNA - NOT.
1946			Powstają oddziały Związku Mierniczych RP, m.in. zaregistrowano gdański ...
1946	listopad	10	Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Warszawie przy ul. Stalina 36.
1947	marzec	8 - 10	II Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Krakowie (Aula AGH).
1948	marzec	6 - 8	III Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Sopocie (Grand Hotel). <i>Nadanie m.in. Bolesławowi Bierutowi godności Członka Honorowego ZMRP.</i>
1949	marzec	5 - 6	IV Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP we Wrocławiu (Hotel Turystyczny).
1950	marzec	24 - 26	V Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Warszawie (Dom Technika NOT).
1951	marzec	16 - 17	VI Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Łodzi.
1952	kwiecień	24	Dekret o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej, w świetle którego ustawa o mierniczych przysięgłych z 1925 r. utraciła moc prawną. 1 stycznia 1953 r. zlikwidowano 48 ostatnich biur mierniczych przysięgłych.
1953	marzec	28 - 29	VII Zjazd Delegatów ZMRP w Warszawie, zakończony m.in. zmianą nazwy na Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Geodetów Polskich, w skrócie SGP.
1954	marzec	26 - 28	VIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Poznaniu.

1955	marzec	25 - 26	IX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Katowicach (STALINOGÓD, pałac Młodzieży). „Wykonanie zadań planowych to najwyższy obowiązek geodety”
1956	kwiecień	6 - 7	X Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku.
1957	kwiecień	8 - 10	XI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Toruniu (Dwór Artura). Nowa, uproszczona nazwa to Stowarzyszenie Geodetów Polskich , w skrócie SGP.
1958	marzec	6 - 8	XII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Olsztynie (KW PZPR).
1959	kwiecień	12 - 14	XIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.
1960	marzec	20 - 22	XIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.
1961	marzec	12 - 14	XV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.
1962	kwiecień	8 - 9	XVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Lublinie.
1963	kwiecień	16 - 18	XVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Zakopanem.
1964	czerwiec	7 - 8	XVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.
1965	kwiecień	4 - 6	XIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Poznaniu.
1966	kwiecień	1 - 2	XX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich we Wrocławiu.
1967	kwiecień	14 - 15	XXI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich we Wrocławiu.
1968	kwiecień	3 - 4	XXII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.
1970	kwiecień	3 - 4	XXIII Zjazd SGP, odbył się w niespotykanej nigdy dotąd ani potem scenarii - na transatlantyku "BATORY" zacumowanym przy nabrzeżu przy Skwerze Kościuszki w Gdyni.
1972	kwiecień	14 - 15	XXIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Łodzi.
1974	kwiecień	6 - 7	JUBILEUSZOWY XXV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.
1977	maj	7 - 8	XXVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Rzeszowie.
1980	maj	16 - 17	XXVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich odbył się w Gdańsku. Zjazdowi towarzyszyła wielka wystawa krajowej geodezji i kartografii z okresu 35-lecia zorganizowana na koszt przedsiębiorstw geodezyjnych z całego kraju. Przewodniczącym zespołu organizacyjnego wystawy był kolega Mirosław Żak.

1983	maj	13 - 14	XXVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Krakowie.
1986	maj	16 - 17	XXIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Olsztynie.
1989	maj	19 - 21	XXX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Legnicy pod hasłem "SGP rzecznikiem polskich geodetów".
1989	lipiec	1	Wchodzi w życie Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne.
1992	maj	15 - 16	XXXI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku.
1995	maj	11 - 13	XXXII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Kaliszu pod hasłem "75 lat działalności organizacji społecznych geodetów polskich".
1998	maj	28 - 30	XXXIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Lublinie pod hasłem "SGP to tradycja i przyszłość zawodu".
2001	czerwiec	18 - 20	XXXIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Ustroniu pod hasłem "SGP sprostą wyzwaniom czasu".
2004	czerwiec	3 - 5	XXXV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Piechowicach pod hasłem "SGP w nowej rzeczywistości".
2007	czerwiec	8 - 9	XXXVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Łodzi pod hasłem „SGP rzecznikiem geodetów”.
2009	styczeń	30	W Warszawie uroczyste obchody Jubileuszu 90-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich.
2010	maj	20 - 23	XXXVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Krakowie pod hasłem „SGP – 92 lata w służbie Ojczyściej geodezji”.
2013	czerwiec	7-9	XXXVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Lidzbarku Warmińskim pod hasłem „Geodezja fundamentem systemu informacyjnego państwa”.
2017	czerwiec lipiec	30 2	XXXIX Zjazd SGP w Olsztynie pod hasłem "Geodezja i kartografia w budowaniu społeczeństwa informacyjnego".
2019	styczeń	25	OBCHODY 100-lecia SGP pod hasłem „BYĆ NARODOWI UŻYTECZNYM”

V. PIŚMIENNICTWO

PRZEGLĄD MIERNICZY

W sierpniu 1924 roku ukazał się pierwszy numer „Przeglądu Mierniczego”, czyli **„miesięcznego czasopisma naukowego, zawodowego i informacyjnego”** przedwojennych geodetów. Założycielem i wydawcą-właścicielem był Wacław Krzyszkowski.

„Dotkliwy brak czasopisma, na którego łamach byłyby poruszane sprawy zawodowe miernictwa polskiego, skłonił mnie do podjęcia specjalnego wydawnictwa pod tytułem:

P R Z E G Ł Ą D M I E R N I C Z Y

Na wstępie trudności, nieodłączne od tego rodzaju przedsięwzięć, w dodatku z podłożem pesymizmu zniechęconych dotąd sfer jednej z najważniejszych placówek Polski.

Wzniesiemy się jednak ponad te zapory, obracając się z początku w ścisłym kręgu informacji zawodowych, dotykając zlekka bolączek miernictwa, wytykając to i owo - gwoli jaśniejszej przyszłości, wciąż s myślą przewodnią - dobra zawodu.

Tyle narazie.

Z niepełną wiarą, że doznamy serdecznego przyjęcia, żywego poparcia i tem samem zapewnienia trwałego bytu- snujemy nadal plany rozwoju „PRZEGLĄDU MIERNICZEGO” z pełną otuchą, iż - w tych warunkach - podołamy zadaniu.”

*Redaktor WACŁAW KRZYSZKOWSKI
Sierpień'1924r.*

Przez wiele lat było to jedyne w Polsce czasopismo w całości poświęcone sprawom geodezji. **Ostatni numer z lipca 1939 roku (ROK XVI) - ogółem 180 zeszytów.** Przewodniczącymi komitetu redakcyjnego byli: w latach 1926 - 1938 prof. E. Warchałowski, a w 1939 roku prof. K. Weigel.

GEODETA

Od 1933 r. ukazywał się „**Biuletyn Koła Inżynierów Mierniczych**” [nota bene było to jedno z inżynierskich kół specjalistycznych Stowarzyszenia Techników w Warszawie, założone w 1918 r. przez absolwentów Instytutu Mierniczego w Moskwie] jako wydawnictwo ciągłe, nieperiodyczne. Od 1937 r. „Biuletyn” wychodził jako dodatek do „Przeglądu Technicznego”, a w postaci nadbitek i w specjalnej okładce był rozsyłany członkom Koła. Redaktorami Biuletynu byli: początkowo mgr inż. Bronisław Łęcki, a od 1937 r. – mgr inż. Kazimierz Sawicki. W maju 1939 r. „Biuletyn” przekształcił się pod tą samą redakcją w miesięcznik „GEODETA”, stanowiący również dodatek do „Przeglądu Technicznego”.

Łącznie ukazały się 3 numery – II wojna Światowa przerwała działalność ... Poza tym w okresie międzywojennym ukazywały się jeszcze dwa czasopisma specjalistyczne: „Przegląd Fotogrametryczny”, wydawany przez Polskie Towarzystwo Fotogrametryczne oraz „Wiadomości Służby Geograficznej” – organ Wojskowego Instytutu Geograficznego.

PRZEGŁĄD GEODEZYJNY

Miesięcznik „Przegląd Geodezyjny” jest organem Stowarzyszenia Geodetów Polskich, poświęconym zagadnieniom geodezji, fotogrametrii i kartografii oraz życiu zawodowemu geodetów. Po II wojnie światowej „Przegląd Geodezyjny”, czyli „czasopismo poświęcone miernictwu i zagadnieniom z nim związanym” ukazuje się regularnie do dziś.

Od **07.1945 r. do 05.1953 r.**: Redaktor Naczelny: **Bronisław Lipiński**, a Sekretarz redakcji: Stanisław Tymowski – Wydawca: Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej.

Od **05.1953 r. do 05.1987 r.**: Redaktor Naczelny: **Stanisław Janusz Tymowski**, a Sekretarz redakcji: Natalia Wilczyńska. Wydawca: Wydawnictwa Czasopism Technicznych NOT do 04.1979 r. „Czasopismo

poświęcone geodezji, fotogrametrii i kartografii. Organ Główny Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Geodetów Polskich.”

Od **05.1987 r. do 09.2015 r.**: Redaktor Naczelny: **Wojciech Wilkowski**; Sekretarz redakcji: Irena Kornecka (do 08.1979 r.), Halina Dąbrowska (od 09.1979 r. do 12.1981 r.), od 01.1982 r. do 06.1982 r. nie powołano, Ewa Jabłońska (od 07.1982 r. do 02.1984 r.), Elżbieta Woźniak (od 02.1984 r. do 03.1991 r.), Lucyna Łobudzka (od 04.1991 r. do 02.1995 r.), Elżbieta Zambrzycka (od 01.1995 r.) – Wydawca: Wydawnictwo SIGMA-NOT

Od **09.2015 r. - nadal**: Redaktor Naczelny: **Ludmiła Pietrzak**; Sekretarz redakcji: Maria Kędziora (od 09.2015 r. do 09.2016 r.), Joanna Krzyszkowska (od 09.2016 r. - nadal) – Wydawnictwo SIGMA-NOT „Miesięcznik Naukowo-Techniczny Stowarzyszenia Geodetów Polskich”.

Czasopismo umieszczone na Liście Czasopism Punktowanych (w części B) MNiSW z liczbą punktów 5. Tematyka czasopisma: praktyka i teoria dotycząca geodezji, fotogrametrii, teledetekcji, wyceny nieruchomości oraz zastosowania geodezji w budownictwie, rolnictwie, leśnictwie, geologii i ochronie środowiska. Bogata informacja związana z zagadnieniami gospodarki nieruchomościami, podziałem i rozgraniczeniem nieruchomości oraz zasadami określania ich wartości. Najnowsze wiadomości o tworzonych systemach informacji o terenie, katastrze nieruchomości oraz metodach i technikach pozyskiwania tych informacji, również na podstawie danych satelitarnych. Aktualne informacje o kongresach, konferencjach, sympozjach dotyczących problematyki omawianej na łamach pisma. Informacje o nowoczesnych instrumentach geodezyjnych i oprogramowaniu technologii geodezyjnej. ŁĄCZNIE wydano 879 numerów (zeszytów).

Aktualne składy w Przeglądzie Geodezyjnym:

KOLEGIUM REDAKCYJNE:

Redaktor naczelny: dr inż. Ludmiła Pietrzak

Sekretarz redakcji: mgr inż. Joanna Krzyszkowska

Redaktorzy tematyczni:

prof. dr hab. inż. Zdzisław Adamczewski

dr hab. inż. Waldemar Izdebski

dr hab. inż. Marcin Karabin

dr inż. Krzysztof Bakula

dr inż. Tomasz Budzyński

dr inż. Stanisław Grodzicki

dr inż. Robert Łuczyński

mgr inż. Alicja Meusz

mgr inż. Dariusz Pręgowski

mgr inż. Ryszard Rus

mgr inż. Stanisław Marcin Wiliński

STALI WSPÓŁPRACOWNICY:

dr inż. Jacek Domański

mgr inż. Krzysztof Mączewski

RADA NAUKOWO-PROGRAMOWA:

dr hab. inż. Janusz Walo, przewodniczący

prof. dr hab. inż. Urszula Litwin, sekretarz

prof. dr hab. inż. Andrzej Hopfer

mgr inż. Jerzy Kozłowski

prof. dr hab. inż. Alina Maciejewska

prof. dr hab. inż. Bogdan Ney

prof. dr hab. inż. Wojciech Wilkowski

prof. dr hab. inż. Ireneusz Winnicki

prof. Adam Chrzanowski, Kanada

prof. Roman Galas, Niemcy

prof. Oleksandr Dorozhynskyy, Ukraina

dr inż. Lubica Hudecova, Słowacja

doc. dr Romuald Obuchowski, Litwa

prof. Chryssy Potsiou, Grecja - Prezydent FIG

dr hab. inż. Birute Ruzgiene, Litwa

prof. IhorTrevoho, Ukraina

prof. Josef Weigel, Czechy

prof. Fiodor Zabłocki, Ukraina

REDAKCJA: ul. Ratuszowa 11, 00-950 Warszawa, skr. poczt. 1004

tel.:22 619-19-95 / e-mail: p.geo@sigma-not.pl /

www.przegladgeodezyjny.pl

PRENUMERATA i KOLPORTAŻ: Zakład Kolportażu Wydawnictwa SIGMA-NOT
ul. Ku Wiśle 7, 00-707 Warszawa / tel.: 22 840-35-89, 22 840 30 86 / fax: 22
891 13 74, 22 840 35 89/ e-mail: prenumerata@sigma-not.pl / www.sigma-
not.pl

REKLAMY i OGŁOSZENIA: Dział Reklamy i Marketingu
Wydawnictwa SIGMA-NOT Sp. z o.o.

ul. Ratuszowa 11, 00-950 Warszawa, skr. poczt. 1004
tel./faks: 22 827 43 65 / e-mail: reklama@sigma-not.pl

SKŁAD i ŁAMANIE: Studio DTP SIGMA-NOT

DRUK: Drukarnia Wydawnictwa SIGMA-NOT Sp. z o.o.

ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 19/21, 01-595 Warszawa

e-mail: drukarnia@drukarnia.sigma-not.pl

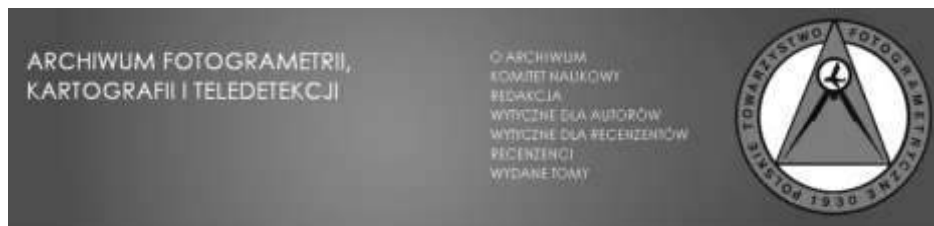
WYDAWCA: Wydawnictwo SIGMA-NOT Sp. z o.o.

ul. Ratuszowa 11, 00-950 Warszawa, skr. poczt. 1004

tel.: 22 818 09 18, 22 818 98 32 / Internet <http://www.sigma-not.pl> / e-mail:
sekretariat@sigma-not.pl / Nakład do 1700 egz.

Archiwum Fotogrametrii, Kartografii i Teledetekcji

AFKiT wydawane jest od 1994 roku. Jest ono wydawnictwem o charakterze naukowym, wydawanym co najmniej raz do roku pod opieką naukowych organizacji stanowiących Organ Założycielski tj. obecnie: Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji, Sekcja Fotogrametrii, Teledetekcji, Kartografii i SIP Komitetu Geodezji PAN, Stowarzyszenia Kartografów Polskich, Klubu Teledetekcji Polskiego Towarzystwa Geograficznego. Szeroka tematyka czasopisma obejmuje prace naukowe będące artykułami prezentującymi wyniki badań własnych oraz opracowaniami monograficznymi czy przeglądowymi z zakresu fotogrametrii i teledetekcji oraz kartografii i systemów informacji geograficznej. Archiwum Fotogrametrii, Kartografii i Teledetekcji związane było zazwyczaj z krajowymi sympozjami fotogrametrycznymi i geoinformatycznymi.

Czasopismo to jest jednym z najbardziej rozpoznawanych wydawnictw publikujących osiągnięcia naukowe z zakresu fotogrametrii i teledetekcji, a także kartografii i GIS. Publikacje w Archiwum FKiT dotyczą również nauk

humanistycznych, przyrodniczych (stąd również obecność Archiwum w bazie ERIH związanej głównie ze środowiskiem humanistycznym). Osiągnięcia techniki mają bowiem wielokrotnie zastosowanie w innych dziedzinach nauki, co związane jest z dużą interdyscyplinarnością zawartości czasopisma.

http://ptfit.sgp.geodezja.org.pl/wydawnictwa/vol29_2017/2017_v29.html

Redakcja AFKiT

Redaktor Naczelny wydawnictwa: prof. dr hab. inż. Zdzisław Kurczyński
Politechnika Warszawska

Redakcja techniczna: dr inż. Krzysztof Bakula
Politechnika Warszawska

WIADOMOŚCI SGP

„Realizując uchwałę Zarządu Głównego z września ubiegłego [1995 przyp. autora] roku przekazujemy Wam pierwszy numer Wiadomości Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Zadaniem pisma jest możliwie szybkie i pełne informowanie najszerzego kręgu członków o pracach Zarządu Głównego i jego agend, o stanowisku zajmowanym wobec Władz Państwowych w sprawach żywotnie interesujących geodetów, o ludziach, którzy w imieniu Stowarzyszenia te prace wykonują. Przekazując informacje żywimy nadzieję, że znajdą one u Was odzew w postaci wypowiedzi aprobujących bądź krytykujących działalność władz Stowarzyszenia, sugerujących nowe kierunki działania lub nowe tematy, którymi Stowarzyszenie winno się zająć. Bardzo liczymy na Wasze listy. Wiadomości nie będą pismem periodycznym, ukazującym się w regularnych odstępach czasu. Będą ukazywały się wtedy gdy nagromadzi się odpowiednia ilość informacji godnych przedstawienia, jednak nie częściej niż raz w miesiącu i nie rzadziej niż raz na kwartał. W chwili wydania pierwszego numeru nie bardzo wiemy, w jaki sposób poradzą sobie Oddziały w kolportażem pisma. W ilu egzemplarzach wydawać oraz ile tych egzemplarzy i w jakim czasie dotrze do Was. Dopiero praktyka da odpowiedź na te pytania. Na koniec chciałbym zapewnić, że wbrew krążącemu pogłoskom, Wiadomości nie mają zamiaru konkurować z istniejącymi pismami geodezyjnymi, a już na pewno nie z Przeglądem Geodezyjnym, który jest i pozostanie pismem naukowo-technicznym naszego Stowarzyszenia ...” Pisał Przewodniczący SGP Stanisław Kluska w pierwszym zeszycie.

Wydawca „Wiadomości”: Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie,

Skład: „STUDIO KOM” s.c., Białystok, Malmeda 3, tel./fax (0-85) 44-58-66,

Druk: Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne S-ka z o.o. w Białymstoku. / **Nakład:** 8000 egz.

SKOCZYBRUZA z Gdańska

SKOCZYBRUZA - ROK 1993 MARZEC nr 1 (1)

Wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu środowiska geodezyjnego Zarząd Oddziału SGP w Gdańsku pragnie poprzez niniejszą publikację przekazywać podstawowe informacje o ważniejszych wydarzeniach jakie miały lub będą miały miejsce w kraju w zakresie szeroko rozwianej działalności geodezyjnej. Czytelników biuletynu prosimy o przekazywanie swoich uwag celem wydawania materiałów których oczekuje „skoczybruzda”.

Biuletyn, który ukazywał się w latach 1993-1996 (łącznie 10 broszur + nr 11 jubileuszowy z okazji 50-lecia gdańskiego Oddziału SGP.
Redakcja: Dorota Studzińska, Piotr Czembor i Ryszard Rus.
Druk: ArGeo Gdynia (nr 1-8) oraz OPeGieKa Elbląg (nr 9-11).
Nakład 100 - 200 bezpłatnych egz.

PUBLIKACJA: <http://gdansk.sgp.geodezja.org.pl/dzialalnosc/biuletyn/201-skoczybruzda-1993-1995>

Ponadto:

W czerwcu 1995 roku wydano 1 numer czasopisma „GEODETA – Magazyn Geodezyjny” [*nota bene NIE jest kontynuacją przedwojennego czasopisma o tej samej nazwie*] aktualnie „GEODETA – Magazyn Geoinformacyjny” – polski miesięcznik prezentujący aktualne zagadnienia z zakresu: geodezji, kartografii, katastru, GIS-u, fotogrametrii, teledetekcji, nawigacji satelitarnej i geoinformatyki. Redaktor naczelny Katarzyna Pakuła-Kwiecińska. Od września 2005 roku oprócz miesięcznika redagowany jest również wortal Geoforum. Wydawca GEODETA sp. z o.o.

GEODETA – Magazyn Geoinformacyjny, wcześniej: GEODETA – Magazyn Geodezyjny – polski miesięcznik prezentujący aktualne zagadnienia z zakresu: geodezji, kartografii, katastru, GIS-u, fotogrametrii, teledetekcji, nawigacji satelitarnej i geoinformatyki. Przedstawia najnowsze rozwiązania techniczne stosowane w kraju i za granicą, informuje o pracach polskich naukowców, zmianach w prawie oraz sytuacji panującej na krajowym rynku geoinformacji. Ukazuje się od czerwca 1995 roku. Wydawcą jest firma GEODETA Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Pierwszy numer tamtego GEODETY – miesięcznika Związku Inżynierów Miernictwa – ukazał się w maju 1939 r. Do chwili wybuchu wojny wydano tylko trzy numery. Po wojnie nie wznowiono jego edycji. Wraz z Magazynem GEODETA ukazują się lub ukazały następujące bezpłatne dodatki: Administracja; Arcadia; Bentley Geomagazyn; Geocywilizacja; Historia; NAWI; Skanery laserowe; Systemy EGIB; Tachymetry.

Geoforum - od września 2005 roku wydawnictwo GEODETA Sp. z o.o. oprócz miesięcznika redaguje również wortal Geoforum. Poza aktualnymi informacjami z dziedziny szeroko rozumianej geomatyki, na stronie udostępniono elektroniczne archiwum miesięcznika GEODETA, bazę przetargów, ogłoszeń i uczelni geodezyjnych, a także wykłady z zakresu podstaw geodezji, kartografii, GIS, teledetekcji, fotogrametrii oraz nawigacji satelitarnej.

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Geodeta_\(czasopismo\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Geodeta_(czasopismo))

NOWY ETAP „piśmiennictwa” – biblioteki cyfrowe

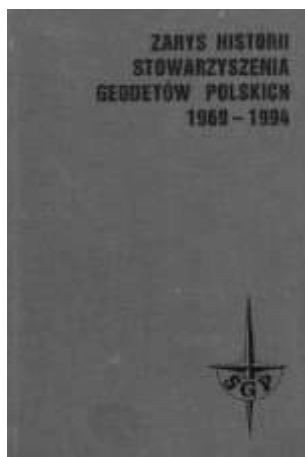
Biblioteka Cyfrowa Politechniki Warszawskiej:
m.in. **PRZEGLĄD MIERNICZY** od 1924 roku

Biblioteka Cyfrowa Politechniki Gdańskiej:
KOLEKCJA GEODEZJA i KARTOGRAFIA
m.in. Przegląd geodezyjny (lata 1945-1960) oraz

1. Zarys historii organizacji społecznych geodetów polskich

2. Zarys historii Stowarzyszenia Geodetów Polskich 1969-1994

Łącznie 231 pozycji (*stan na 21.01.2019 r.*)

VI. UPRAWNIENIA ZAWODOWE [rys historyczny]

W *Statutach wiślickich* Kazimierza Wielkiego z **1356 roku**, zawierających pierwsze spisane prawo graniczne, specjalistów od rozstrzygania spraw granicznych nazywa się *komornikami granicznymi*. Od kandydata na to stanowisko wymagano biegłej znajomości geometrii i miernictwa. Po pozytywnej weryfikacji kandydat był zaprzysięgany **rotą podkomorzego** przed sądem ziemskim. Do jego zadań, oprócz prowadzenia procesów o granicę, należało sporządzanie map gruntów. *Statuty wiślickie* wyznaczają również karę za niszczenie znaków granicznych. Zapis – *kara siedemnadziesia zwana jest karą niemiłościwą* – obejmował między innymi tych *co rozsypią trzy kopce graniczne*. Karano również tego, kto samodzielnie (bez komornika) wyznaczył granice swojej posiadłości.

Kolejne konstytucje precyzowały tryb powoływania komorników granicznych oraz tekst obowiązującej ich przysięgi. Według konstytucji z **1588 roku, rota przysięgi** była następująca:

„Ja N... przysięgam P. Bogu, iż sprawiedliwie według P. Boga, prawa pisanego, Sprawiedliwości, kontrowersje stron sądzić, tychże kontrowersji pilnie słuchać i one przyjmować; także znaki graniczne i podobieństwa ich uważać i wiernie opisować, k'temu księgi swe i przodków swych wiernie chować i w nie wpisować będę. Na którym Sądzie nie mam mieć względu na żadną osobę, tak przyjaciela jako i nieprzyjaciela, bogatego i ubogiego, gościa i swojego, nikomu w tym moim sądzie żadnej przyjaźni i nieprzyjaźni nie pokazując, daru ni od kogo względem tego Sądu nie biorąc. Tak mi Panie Boże dopomóż i ta Św. Ewangelia.”

Rok 1780 - Dekret Rady Nieustającej (powołanej przez Sejm rozbiorowy) ustala sposób i warunki uzyskiwania przywileju królewskiego na wykonywanie wolnego zawodu geometry. W dekreście czytamy: *„geometrowie (...) przywilej nasz królewski mieć powinni”*. Posiadanie patentu obowiązywało wykonujących wolny zawód.

Krajowy Urząd Geodezji publicznie powołanych inżynierów mierniczych według prawa gdańskiego [Dopuszczenie Wiebe (nr 3) z dnia **10 grudnia 1938 r.**, w: Archiwum RFN, R 1501, inż. miern. 867. B.: 10].

Gdański Krajowy Urząd Geodezji przeprowadził zaprzysiężenie prywatnych geodetów, nadając im status geodetów publicznie powołanych. Rota przysięgi brzmiała: „Ich schwöre, die Pflichten eines öffentlich bestellten Vermessungsingenieurs gewissenhaft zu erfüllen, so war mir

Gott helfe“ **„Przysięgam sumiennie wypełniać obowiązki publicznie ustanowionego inżyniera geodety, tak mi dopomóż Bóg”.**

Sejm I kadencji niepodległej Polski uchwalił ustawę z dnia **15 lipca 1925 roku o mierniczych przysięgłych**. Aby uzyskać tytuł mierniczego przysięgłego kandydat musiał mieć polskie obywatelstwo, ukończone odpowiednie studia, odbyć przepisana praktykę, zdać egzamin o charakterze praktycznym i nie być pozbawionym praw wyborczych. Wymieniono też obowiązki, jakie wynikały z posiadania tego tytułu, m.in.: Mierniczy przysięgły odpowiada osobiście za prawidłowe, terminowe i sumienne oraz zgodne z wymaganiami nauki, techniki i obowiązujących przepisów wykonanie prac wchodzących w zakres jego czynności. Ustawa ta była pierwszym w Europie przepisem prawnym regulującym wykonywanie wolnego zawodu w miernictwie. Praktyczną realizację ustawy z 1925 r. zapewniło *Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 28 czerwca 1926 r. o wykonywaniu ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r.* Tytuł mierniczego przysięgłego nadawał wojewoda w drodze dekretu, po uprzednim rozpatrzeniu podania kandydata. Podczas zaprzysiężenia przyszły mierniczy przysięgły składał na ręce wojewody przysięgę o treści (pisownia oryginalna):

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu i Wszechwiedzącemu w Trójcy Świętej Jedynemu, że będę wypełniać obowiązki moje jako mierniczy przysięgły wobec Rzeczypospolitej Polskiej wiernie i sumiennie, że prawom i rozporządzeniom posłusznym będę, a w szczególności, że moje czynności zawodowe wedle mojej najlepszej wiedzy i woli sprawować, prawdy ściśle przestrzegać i przepisy prawa wypełniać będę i ani prośbami, ani groźbami ani żadnymi ubocznymi względami i wpływami od sprawiedliwego i sumiennego spełnienia zawodu, przestrzegania ustaw, rozporządzeń, przepisów i instrukcji mierniczych odwieść się nie dam. Tak mi Panie Boże dopomóż.”

(Dla wyznań niechrześcijańskich skreślić słowa „w Trójcy Świętej Jedynemu”)

Tekst przysięgi przyszły mierniczy przysięgły podpisywał w obecności przyjmującego przysięgę, a dekret ogłaszany był we właściwym Dzienniku Wojewódzkim. Następnie przyszły mierniczy przysięgły zwracał się z prośbą do Wojewody o pozwolenie na zamówienie okrągłej, metalowej pieczęci do tuszu z godłem państwowym w środku. W otoku był napis: MIERNICZY PRZYSIĘGŁY – imię i nazwisko. Zaopatrzone taką pieczęcią dokumenty (plan czy mapa) były dokumentami urzędowymi. Fakt posiadania pieczęci ogłoszony był we właściwym Dzienniku Wojewódzkim.

Po II Wojnie Światowej Dekret z dnia **30 marca 1945 r.** o pomiarach kraju i organizacji miernictwa, stworzył nowe warunki pracy i organizacji miernictwa w Polsce. Pomimo zmniejszonej liczby, środowisko geodetów było jednym z pierwszych, które samoistnie zorganizowało się po wojnie. Zadania geodezyjne wykonywali wówczas zarówno mierniczowie przysięgli, jak i inni pracownicy państwowego sektora geodezji. Zapotrzebowanie było tak duże, że przewyższało możliwości wykonawcze samych mierniczych przysięgłych. Ustrój polityczny nie tylko utrudniał prywatyzację tego zawodu, ale również sprzyjał uspołecznionym formom organizacji pracy. Sytuację pogarszało 8-krotnie większe opodatkowanie w stosunku do przedsiębiorstw państwowych. Spowodowało to stopniową likwidację prywatnych biur i przechodzenie do sektora państwowego tak, że w 1949 r. zanikła prywatna działalność w geodezji. Zawód mierniczego przysięgłego przeszedł do historii po wydaniu dekretu z dnia **24 kwietnia 1952 r.** o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej, w świetle którego ustawa o mierniczych przysięgłych z 1925 r. utraciła moc prawną. 1.01.1953 r. zlikwidowano 48 ostatnich biur mierniczych przysięgłych.

Od lat 60-tych, poprzez dekadę lat 70-tych i pierwszą połowę dekady lat 80-tych zdominowane były w SGP działania na rzecz prawnego rozstrzygnięcia problemu uprawnień zawodowych w geodezji oraz ustawy z zakresu prawa geodezyjnego.

Od 1984 roku geodeci lansują hasło:

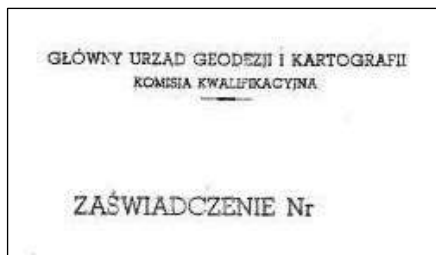
„Nie da ci technikum, nie da ci Politechnika, co może dać ci dyplom Grzechnika”.

Po wyjściu w życie ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej zmienionej ustawą z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zmianie ustawy o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej. [Dz.U. 1983 poz.100] tj. 1 lipca 1983 roku - Art. 1 otrzymuje brzmienie:
„Jednostki gospodarki nie uspołecznionej mogą na zasadach określonych w ustawie prowadzić we własnym imieniu i na własny rachunek działalność gospodarczą w zakresie:

...

4/. usług geodezyjnych i kartograficznych

Do polskiego systemu prawnego, na mocy rozporządzenia Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia **16 stycznia 1984 roku** w sprawie świadczenia usług geodezyjnych i kartograficznych przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej [Dz. U. Nr 10, poz. 42], wprowadzono obowiązek posiadania odpowiednich kwalifikacji

zawodowych przez osoby fizyczne, nie zatrudnione w jednostce gospodarki społecznej, świadczące usługi geodezyjne i kartograficzne. Kwalifikacje te potwierdza komisja kwalifikacyjna, powołana przez Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, wydając odpowiednie zaświadczenie

stwierdzające posiadanie kwalifikacji zawodowych w geodezji i kartografii, w następujących zakresach:

1. Pomiary sytuacyjno-wysokościowe i opracowywanie ich wyników;
2. Rozgraniczenia i podziały i szacowanie nieruchomości (gruntów) oraz sporządzanie dokumentacji do celów prawnych;
3. Geodezyjne pomiary realizacyjne i inwentaryzacyjne;
4. Geodezyjna obsługa inwestycji;
5. Geodezyjne urządzenia rolne i leśne;
6. Szacowanie nieruchomości gruntowych;
7. Fotogrametria naziemna;

ustanowionych decyzją nr 4 Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii z dnia 16 marca 1984 r.

W dniu 1 lipca 1989 r. życie wchodzi ustawa **Prawo geodezyjne i kartograficzne z 17 maja 1989 r.** [Dz.U. 1989 nr 30 poz. 163] w niej Rozdział 8 - **Uprawnienia zawodowe do wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii** (art. 42 – 47), które nadawane są przez Komisję Kwalifikacyjną ds. Uprawnień Zawodowych w Dziedzinie Geodezji i Kartografii. Egzaminy składają się z części pisemnej oraz ustnej. Po pozytywnym wyniku egzaminu dana osoba otrzymuje tytuł zawodowy geodety uprawnionego (do wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii). W dotychczasowej procedurze nadawane były następujące zakresy uprawnień (pierwsze dwie cyfry oznaczają rok wprowadzenia w prawie danego zakresu, a trzecia cyfra oznacza zakres):

- 841 – pomiary sytuacyjno-wysokościowe i opracowanie ich wyników
- 842 – rozgraniczenia i podziały nieruchomości (gruntów) oraz sporządzanie dokumentacji do celów prawnych
- 843 – geodezyjne pomiary realizacyjne i inwentaryzacyjne
- 844 – geodezyjna obsługa inwestycji
- 845 – geodezyjne urządzenie terenów rolnych i leśnych
- 846 – szacowanie nieruchomości gruntowych
- 847 – fotogrametria naziemna
- 891 – geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe realizacyjne i inwentaryzacyjne

- 892 – rozgraniczanie, podziały i szacowanie nieruchomości (gruntów) oraz sporządzanie dokumentacji geodezyjno-kartograficznej do celów prawnych
- 893 – geodezyjne pomiary podstawowe
- 894 – geodezyjna obsługa inwestycji
- 895 – geodezyjne urządzenie terenów rolnych i leśnych
- 896 – redakcja map
- 897 – fotogrametria i teledetekcja
- 912 – rozgraniczanie i podziały nieruchomości (gruntów) oraz sporządzanie dokumentacji do celów prawnych.

Po zdaniu egzaminu uprawniony nie składa roty a jedynie podpisuje oświadczenie:

.....
/ Imię i nazwisko, imię ojca /

Warszawa, dnia 19xx r.

OŚWIADCZENIE

Świadomy/a/ praw i obowiązków wynikających z nadanym mi uprawnień zawodowych zobowiązuję się powierzone mi zadania wykonywać sumiennie i starannie, według najlepszych wzorów sztuki geodezyjnej, przestrzegając zasad etyki zawodowej. Zobowiązuję się także podwyższać swoje kwalifikacje zawodowe, a w szczególności nieustannie doskonalić znajomość przepisów prawnych i technicznych związanych z wykonywaniem prac geodezyjnych i kartograficznych. Oświadczam, że poprzez działania w ramach uprawnień zawodowych będę dążyć do podnoszenia rangi naszego zawodu. Jednocześnie potwierdzam o d b i ó r ZAŚWIADCZENIA Nr xxx stwierdzającego posiadanie kwalifikacji zawodowych w geodezji i kartografii.

Oświadczenie przyjął:

.....
/ podpis /

Obecnie zgodnie z ustawą **Prawo geodezyjne i kartograficzne** nadaje się uprawnienia w zakresach:

1. geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe, realizacyjne i inwentaryzacyjne;
2. rozgraniczanie i podziały nieruchomości (gruntów) oraz sporządzanie dokumentacji do celów prawnych;
3. geodezyjne pomiary podstawowe;
4. geodezyjna obsługa inwestycji;
5. geodezyjne urządzenie terenów rolnych i leśnych;
6. redakcja map;
7. fotogrametria i teledetekcja.

Po zdaniu egzaminu Komisja Kwalifikacyjna wnioskuje do Głównego Geodety Kraju o nadanie uprawnień. GGK wydaje decyzję potwierdzającą posiadanie kwalifikacji zawodowych o czym zaświadcza stosowne świadectwo.

Roty ani oświadczenia nie stosuje się...

VII. STATUTY i ich historia

We Lwowie powstaje 6 grudnia 1862 roku Stowarzyszenie Ukończonych Techników (od 1878 roku Polskie Towarzystwo Politechniczne). Założycielem jest m.in. mierniczy Michał Hołejko ...

„...początki naszego Towarzystwa. Sięgają one aż roku 1862, zatem czasów przed Powstaniem Styczniowem, gdy w b. Galicji wprowadzie już istniał Sejm i Wydział krajowy, lecz wyższe szkolnictwo techniczne było jeszcze w zawiązku, zaś obcoplemienny gubernator „zastępca cesarza” czuwał głównie nad prawomyślnością tego „kraju niedźwiedzi”, prowincji wyczyszczonej przez zaborców na sposób kolonii zamorskiej, której obowiązkiem głównym było dostarczanie żołnierza i płodów surowych, a konsumowanie tandety wiedeńskiej...

*Inż. Wincenty Kuhn, starszy radca budownictwa krajowej dyrekcji skarbowej, był inicjatorem **pierwszego poufnego zebrania techników** na celu zawiązanie Towarzystwa dla pielęgnowania i rozpowszechniania wiadomości technicznych, przemysłowych i przyrodniczych. Dnia 6 grudnia 1862 odbyło się pierwsze zebranie w mieszkaniu innego Niemca, dyrektora ówczesnej Akademii Technicznej, Aleksandra Reisingera. Dnia 22 grudnia 1862 zebrano się znowu i dla pozyskania większej liczby członków wybrano Komitet, uchwalono urządzić szereg pogadanek i odczytów, a w końcu bardzo zwięzły:*

Regulamin towarzystwa, złożony z 2 paragrafów:

- 1. Zebrania odbywają się co piątku o 6 wieczorem w mieszkaniu dyr. Reisingera.**
- 2. Równocześnie nie może przemawiać więcej niż jeden członek zebrania.”**

Źródła:<http://delibra.bg.polsl.pl/dlibra/docmetadata?id=24007&from=pubindex&dirids=701&lp=14111> / http://delibra.bg.polsl.pl/Content/24007/BCPS_25841_1927_Polskie-Towarzystwo-.pdf

ZWIĄZEK MIERNICZYCH POLSKICH

Okres działalności: 1916 – 1935. (Nazwa poprz. 1916 – 1919 Związek Geometrów, 1919 – 1923 Stowarzyszenie Mierniczych Polskich).

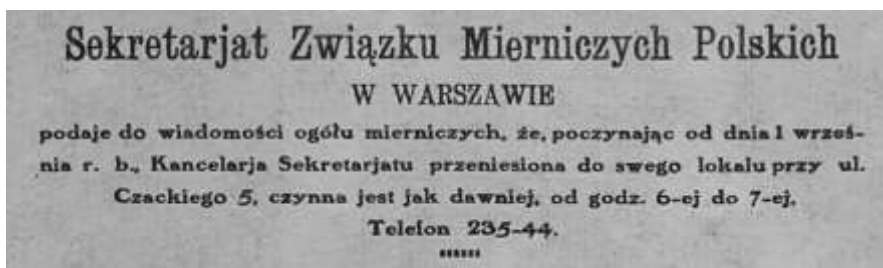
Siedziba: Warszawa, ul. Czackiego 5

Struktura organizacyjna: Ogólne Zebranie, Zarząd.

Liczba członków: 216 (1925), 209 (1928), 68 (1931), 12 (1933), 85 (1934).

Prezesi: Zygmunt Majewski (1916 - 24, 1925 – 26), A. Fabjan (1924 – 25), Julian Kostrzębski (1927 – 28).

Sekretarze: Zygmunt Majewski (1924-25), Stanisław Kubicki (1925-26), J. Malanowski (1926-27), Tadeusz Nowakowski (1927 - ?).

Informacja z Przeglądu Mierniczego nr 2 - wrzesień 1924 roku

Charakterystyka działalności

Związek Geometrów powstał w 1916 r. w Warszawie z inicjatywy geometrów przysięgłych, m.in. Zygmunta Majewskiego i Juliana Kostrzębskiego. Skupiał zarówno geometrów, jak i mierniczych praktyków. Stowarzyszenie niemal corocznie organizowało kursy dla mierniczych ubiegających się o stopień przysięgłych. Po I wojnie światowej przedstawiciele stowarzyszenia zasiadali (Z. Majewski) w komitecie redakcyjnym „Przeglądu Mierniczego” i Państwowej Radzie Mierniczej. Przez wiele lat redaktorem i wydawcą „Przeglądu Mierniczego” był Wacław Krzyszkowski, członek zarządu Związku Mierniczych Polskich. Wypowiadano się na temat ustaw i rozporządzeń dotyczących miernictwa. Związek był „stowarzyszeniem apolitycznym, którego zadaniem jest zjednoczenie wszystkich mierniczych Polaków” w celu: popierania rozwoju wiedzy mierniczej, tak teoretycznej, jak i praktycznej, ujednolicenia prac mierniczych w całym kraju, opracowania zasad miernictwa w

całym kraju, opracowania zasad miernictwa polskiego. Aby powyższe zadania zrealizować zamierzano: opracowywać memoriały, wydawać czasopismo i literaturę fachową, zakładać biblioteki, współdziałać w rozwoju wiedzy mierniczej. Planowano zakładanie kooperatyw, pośredniczenie w nabywaniu narzędzi mierniczych. Do 1925 r. działały dwa koła: Mierniczych Przysięgłych i Mierniczych Dyplomowanych. Zorganizowano bibliotekę i czytelnię krajowych oraz zagranicznych czasopism mierniczych. Związek opiniował projekty ustaw i rozporządzeń dotyczących miernictwa, w tym projekt ustawy scaleniowej. Był inicjatorem Pierwszego Powszechnego Zjazdu Mierniczych Polskich (1919), brał udział w Zjazdach Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych. Zebrał i opublikował w latach 1926-27 przepisy prawne dotyczące katastru małopolskiego i terenów byłego zaboru pruskiego. Związek był współinicjatorem utworzenia polskiego komitetu III Międzynarodowego Kongresu Mierniczych, który odbył się w Paryżu w 1926 r. Był członkiem Zjednoczenia Polskich Stowarzyszeń w Rzeczypospolitej, w 1933 r. przystąpił do Związku Polskich Zrzeszeń Mierniczych. Związek Mierniczych Polskich dążył do zjednoczenia działających w Polsce stowarzyszeń mierniczych, z jego inicjatywy powołano do życia w 1926 r. Stałą Delegację Polskich Zrzeszeń Mierniczych, a w 1935 r. Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej i wówczas Związek Mierniczych Polskich zakończył swą działalność.

Źródła: Statut Związku Mierniczych Polskich w Warszawie, Warszawa 1923; Komunikaty stowarzyszeń mierniczych, „Przegląd Mierniczy” 1925 nr 1 s.24; Komunikaty stowarzyszeń mierniczych. Ze Związku Mierniczych Polskich w Warszawie, Tamże 1925 nr 2 s.23, nr 3 s.21-22; Sprawozdanie z działalności stowarzyszenia Związku Mierniczych Polskich w Warszawie za rok 1924, Tamże 1925 nr 3 s.23; Ze Związku Mierniczych Polskich w Warszawie, Tamże 1925 nr 8 s.24, nr 12 s.24, 1926 nr 1 s.23, nr 7 s.24, nr 11 s.242, nr 12 s.20 -21; Stowarzyszenia miernicze. Walne doroczne zebranie Związku Mierniczych Polskich w Warszawie, Tamże 1926 nr 4 s. 23 - 24; Stowarzyszenia miernicze. Sprawozdanie z działalności stowarzyszenia Związek Mierniczych Polskich w Warszawie za rok 1925, Tamże 1926 nr 5 s.24; Zjednoczenie Polskich Stowarzyszeń w Rzeczypospolitej. Sprawozdanie z działalności jego od początku istnienia do roku 1924, Warszawa 1924 s.34.

Literatura: L. Hass, Organizacje zawodowe w Polsce 1918-1939. (Informator), Warszawa 1963 s.562; Zarys historii organizacji społecznych geodetów polskich. Warszawa 1970 zdjęcia między s. 32 - 33, 46,91; B. Krajewska - Tartakowska; Józef Piłatowicz „Ruch stowarzyszeniowy inżynierów i techników polskich do 1939 r.” T. II - Słownik polskich stowarzyszeń technicznych i naukowo-technicznych do 1939 r. Warszawa 2005 (str. 427)

STATUT ZWIĄZKU MIERNICZYCH POLSKICH w WARSZAWIE

I. CELE, PRAWA I OBOWIĄZKI STOWARZYSZENIA.

§ 1. Zrzeszenie nosi nazwę „Związek Mierniczych Polskich” jest stowarzyszeniem apolitycznym, którego zadaniem jest zjednoczenie wszystkich mierniczych Polaków w celu:

- a) wzajemnego oddziaływania w duchu utrzymania zawodu na wysokim poziomie etycznym;
- b) popierania rozwoju wiedzy mierniczej, teoretycznej i praktycznej;
- c) dążenia do ujednolinitania w całym Państwie Polskim wszelkich robót mierniczych i do współdziału w wypracowaniu zasad miernictwa polskiego;
- d) obrony interesów zawodowych, służbowych i ekonomicznych swych członków;
- e) reprezentowania i występowania wobec władz i społeczeństwa w sprawach z miernictwem bezpośrednio lub pośrednio związanych.

§ 2. Dla urzeczywistnienia powyższych zadań, Związek ma prawo i obowiązki:

- a) propagować ideę Związku, oraz pozyskiwać dla niego jak najliczniejszą ilość członków;
- b) opracowywać memorjały w kwestjach zawodowych i przedstawiać je odnośnym władzom, bronić i popierać takowe, jako też wydawać czasopismo zawodowe i współdziałać w wydawnictwie dzieł fachowych, zakładać biblioteki i czytelnie w zakresie naukowym i ogólnym, współdziałać w rozwoju wiedzy mierniczej wszelkimi środkami;
- c) współdziałać w organizowaniu sądów horowych koleżeńskich i rozjemczych w celu rozstrzygania kwestii spornych między członkami Związku i między członkami Związku a pracodawcami, za zgodą stron i zakładać w łonie Związku Koła dla specjalnych celów zawodowych, utrzymywać ścisły kontakt i stosunki z pokrewnymi zrzeszeniami
- d) pośredniczyć, polecać i pobierać członków Związku na odpowiednie posady, bronić interesów zawodowych, urządzać kooperatywy, pośredniczyć w nabywaniu narzędzi mierniczych, przyjmować zapisy i legaty, nabywać nieruchomości i wogóle występować na zewnątrz przy zawieraniu wszelkich umów jako osoba prawna.

§ 3. Działalność Związku rozciąga się na całe Państwo Polskie, siedzibą Związku jest m. st. Warszawa. Związek posiada pieczęć z napisem Związek Mierniczych Polskich i nazwy tej używa w korespondencji na zewnątrz.

II. PRAWA I OBOWIĄZKI CZŁONKÓW.

§ 4. Związek Mierniczych Polskich składa się z członków honorowych i rzeczywistych:

- a) honorowymi członkami Związku mogą być osoby zasłużone w dziedzinie wiedzy zawodowej lub które dla podniesienia i rozwoju Związku szczególne położyły zasługi;
- b) rzeczywistymi członkami Związku mogą być Polacy nieposzlakowani, pełnoletni posiadający dyplom wykształcenia mierniczego, którzy zgłoszą swe przystąpienie do Związku, wypełnią i podpiszą odpowiednią deklarację z poleceniem dwóch członków Związku.

UWAGA. Odstępstwo od § 4 lit. b jest dopuszczalne uchwałą 2/3 głosów ogólnego zebrania członków Związku

§ 5. Każdy rzeczywisty członek Związku obowiązany jest:

- a) zapoznać się dokładnie ze statutem Związku, z regulaminem i instrukcjami przez ogólna zebranie zatwierdzonymi i stosować się do nich;
- b) wpłacać do Kasy Związku jednorazowo wpis i składki roczne w wysokości oznaczonej corocznie przez ogólne zebranie;

Składkę oznaczoną należy wносить zgóry w ratach półrocznych. Członkowie rzeczywisci którzy zalegają w opłacie składek więcej jak rok, będą wykreśleni z listy Związku i obowiązani są zwrócić Zarządowi wydane im legitymacje członkowskie; osoby takie po wpłaceniu zaległości mogą być ponownie zaliczone w poczet członków Związku na zasadach ogólnych; takie ponowne zaliczenie nie może się więcej powtarzać jak dwukrotnie; Członkowie Związku otrzymują legitymację, świadczącą o ich przynależności do Związku.

§6. Każdy członek Związku ma prawo:

- a) brania udziału w naradach i głosowaniach na zebraniach ogólnych
- b) wyboru na członka zarządu, komisji rewizyjnej;
- c) korzystanie z wszelkich urządzeń Związku;
- d) polecanie kandydatów na członków Związku;
- e) w każdym czasie wystąpić ze Związku z warunkiem podania Zarządowi piśmiennego o tem zawiadomienia i po uregulowaniu przy tem przyjętych względem Związku zobowiązań i zwrocie legitymacji członkowskiej.

UWAGA I. *Bezwłasnowolnym nie przysługuje bierne prawo wyborcze do władz Związku oraz w sprawach majątkowych mają jedynie głos doradczy.*

UWAGA II. Członkowie honorowi o ile odpowiadają warunkom wymagany od członków rzeczywistych korzystają ze wszystkich praw członków rzeczywistych, nie ponosząc ich obowiązków.

III. PRZYJMOWANIE CZŁONKÓW ZWIĄZKU.

§7. Honorowych członków wybiera ogólne Zebranie na wniosek Zarządu lub na wniosek 2/3 liczby członków przez akklamację i bez dyskusji. Wniosek z inicjatywy członków musi poprzednio być zgłoszony w terminie regulaminowym Zarządowi Związku.

§8. Rzeczywistych członków przyjmuje Komisja balotująca większością 3/4 głosów, obecnych na jej posiedzeniu w tajnym głosowaniu.

§9. Nie mogą ponownie wstąpić do Związku osoby:

- a) usunięte przez Zarząd na skutek orzeczenia sądu honorowego;
- b) usunięte przez ogólne Zebranie na skutek przedstawienia Zarządu;
- c) które utraciły prawo obywatelskie w Państwie Polskiem;

§10. Fundusze Związku stanowią:

- a) wpisowe i składki członkowskie;
- b) dochody od kapitałów, nieruchomości i przedsiębiorstw;
- c) dobrowolne zapisy i ofiary;
- d) wszelkie dochody ze sprzedaży wydawnictw.

§11. Wszelkie wpływające do Związku sumy dzielą się na kapitały: specjalny i bieżący,

Kapitał specjalny składa się z ofiar, zapisów i innych wpływów czynionych z ściśle określonym przeznaczeniem a także z odsetek od nich. Sposób tworzenia i wydatkowania kapitału specjalnego oznacza Ogólne zebranie. Kapitał bieżący stanowią wszystkie inne wpływy. Kapitał specjalny i procenty od niego są używane wyłącznie na wyznaczone specjalne cele.

IV. WŁADZE ZWIĄZKU.

§12. Sprawami Związku zarządzają i władze jego stanowią:

- a) ogólne Zebranie (roczne i nadzwyczajne);
- b) Zarząd Związku;
- c) Komisja Rewizyjna i
- d) Komisja balotująca.

§13. Ogólne Zebrania bywają: roczne i nadzwyczajne

Roczne Zebrania zwołuje Zarząd Związku co roku w miesiącu Lutym za pomocą osobistych piśmiennych zawiadomień członków Związku z dołączeniem porządku obrad.

Nadzwyczajne Zebranie zwołuje Zarząd Związku z własnej inicjatywy, na żądanie Komisji Rewizyjnej, albo też na żądanie 25 członków Związku na wniosek pisemny wniesiony do Zarządu Związku na 2 tygodnie przed terminem i z podaniem porządku obrad.

§14. Ogólne Zebrania zwołane na dany termin są prawomocne bez względu na liczbę obecnych na nich członków. Ogólne zebrania zagaja Prezes Związku, a przewodniczy na nich osoba w tym celu wybrana z pośród członków Związku prostą większością głosów. Wybrany przewodniczącą zaprasza z pośród obecnych członków Związku sekretarzy i 2-ch asesorów; Na przewodniczącego na ogólnych zebraniu nie mogą być wybrani: Członkowie Zarządu i członkowie Komisji Rewizyjnej.

§15. Na ogólnem (rocznym) Zebraniu rozpatrują się następujące sprawy:

- a) wybór członków zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- b) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdań z działalności Zarządu Związku, wniosków Komisji Rewizyjnej i budżetów, rozporządzanie majątkiem Związku, przyjęcie zapisów i spraw o kupnie lub sprzedaży majątku nieruchomego Zarząd Związku;
- c) zatwierdzenie instrukcji i regulaminu dla Zarząd Związku i oznaczenie wysokości wpisowego i składki członkowskiej;
- d) rozpatrywanie i rozstrzyganie spraw przedstawionych przez Zarząd Związku i Komisję Rewizyjną;
- e) rozpatrzenie rozstrzygnięcie protestów złożonych do Zarządu Związku o nieprzyjęcie w poczet członków Związku lub usunięcie takowych z rozpatrzeniem wniosków Komisji balotującej;
- f) rozpatrzenie i rozstrzygnięcie spraw o zmianie lub dopełnieniu statutu Związku;
- g) rozpatrywanie wniosków i sprawozdań kół zawodowych w łonie Związku istniejących;
- h) rozstrzygnięcia spraw niezastrzeżonych pod względem kompetencji dla Zarządu, rozpatrywanie i rozstrzyganie wszelkich wogóle spraw dotyczących się Związku, a poruszonych przez Zarząd, Komisję Rewizyjną lub Komisję Balotującą, z własnej inicjatywy albo też na podstawie pisemnych wniosków zgłoszonych do Zarządu Związku nie później jak na 2 tygodnie przed ogólnem Zebraniem.

§16. Z uchwał Ogólnego (rocznego i nadzwyczajnego) Zebrania sporządza się odpowiednie protokoły prowadzone przez sekretarza zebrania i podpisane przez niego i przez przewodniczącego Zebrania.

§17. Uchwały na ogólnych Zebraniach zapadają zwykłą większością głosów obecnych, z wyjątkiem spraw dotyczących się zmian lub uzupełnienia statutu, nabycia nieruchomości, usunięcia członków Związku, sprawy te rozstrzyga się większością 3/4 obecnych na Zebraniu członków Związku w tajnym głosowaniu.

V. ZARZĄD ZWIĄZKU.

§18. Zarząd Związku składa się z Prezesa wybieranego corocznie i 6-ciu członków Zarządu obieranych na lat 3 przez Ogólne Zebranie za pomocą

tajnego głosowania kartami. Vice-Prezesa, sekretarza i Skarbnika wybiera z pośród siebie Zarząd: członkowie Zarządu nie mogą być równocześnie członkami sądu honorowego ani komisji rewizyjnej.

§19. Skład członków Zarządu Związku zmienia się corocznie przez ustąpienie 1/3 z jego składu, Przez pierwsze 3 lata za pomocą losowania, a następnie automatycznie. Wylosowani mogą być ponownie wybrani.

§20. Posiedzenia Zarządu odbywają się najmniej raz na miesiąc, zwołuje je Prezes ewentualnie Vice Prezes lub na wypadek nieobecności albo choroby tychże najstarszy wiekiem członek Zarządu z własnej inicjatywy lub na żądanie 3 członków Zarządu.

§21. Uchwały na posiedzeniach Zarządu zapadają zwykłą większością głosów, przy równości głosów decyduje przewodniczący; do prawomocności uchwał Zarządu koniecznym jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego i 3-ch członków Zarządu.

§22. Uchwały posiedzeń Zarządu wpisują się do księgi protokołów i uchwał Zarządu. Protokoły muszą być podpisane przez przewodniczącego posiedzenia i sekretarza Zarządu.

VI. OBOWIĄZKI ZARZĄDU.

§23. Do obowiązków Zarządu Związku należy:

- a) zarządzanie sprawami Związku na zasadach wymienionych w niniejszym statucie i instrukcji zatwierdzonych przez Ogólne Zebranie;
- b) przyjmowanie, przechowywanie, zarządzanie kapitałami, przedsiębiorstwami i funduszami wpływającymi do kasy Związku i staranie się o powiększenie środków materialnych Związku;
- c) śledzenie za prawidłowym wpływem składek członkowskich;
- d) prowadzenie rachunkowości i manipulacji biurowej, układanie sprawozdań i budżetów rocznych;
- e) urządzenie posiedzeń dyskusyjnych, odczytów, wykładów i zjazdów fachowych;
- f) mianowanie, zwalnianie i nadzór nad działalnością pracowników kancelarii Związku, układanie instrukcji biurowej, a także uchwalanie regulaminów wewnętrznych w instytucjach Związku;
- g) przestrzeganie ścisłego stosowania się członków do statutu, regulaminu i instrukcji;
- h) wykonywanie uchwał ogólnych Zebrań i zwoływanie Ogólnych Zebrań;
- i) zwoływanie sądów honorowych, koleżeńskich i rozjemczych;
- j) przyjmowanie wniosków i protestów wpływających do przedstawienia ich na Ogólne Zebranie;
- k) przyjmowanie zgłoszeń na członków;

- l) wydawanie czasopisma zawodowego, popieranie wydawnictw naukowych i zawodowych, powoływanie dla tych celów komitetów redakcyjnych i wydawniczych;
- m) ł) przyjmowanie próśb o pożyczki i wsparcia z fundacji i udzielanie takowych;
- n) pośredniczenie w wyszukiwaniu dla członków posad i robót mierniczych;
- o) podział zajęć pomiędzy członkami Zarządu, przyczem Zarząd może polecić członkom Związku wykonanie niektórych uchwał;
- p) przygotowanie wniosków na Ogólne Zebranie.

VII. KOMISJA REWIZYJNA.

§24. Komisja Rewizyjna składa się z 3-ch osób wybieranych corocznie z pośród członków Związku na Ogólnym Zebraniu.

§25. Komisja Rewizyjna obowiązana jest przynajmniej 2 razy do roku sprawdzać stan kasy, majątek, księgi rachunkowe, sprawozdanie i bilans Związku, zaznaczając rezultat swych czynności na sprawdzonych aktach i dowodach.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest rozpatrzenie rocznego sprawozdania i budżetu i przedstawienia pisemnych wniosków na Ogólnym Rocznym Zebraniu.

Zarząd Związku obowiązany jest dostarczyć Komisji Rewizyjnej wszelkich materiałów potrzebnych do jej pracy przynajmniej na 2 tygodnie przed Ogólnym Zebraniem.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają przy udziale conajmniej 2-ch jej członków.

Prócz członków Komisji Rewizyjnej przy sprawdzaniu funduszy Związku ma prawo brać udział każdy członek Związku na własne żądanie.

VIII. KOMISJA BALOTUJĄCA.

§26. Komisja Balotująca składa się z członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

§27. Do prawomocności uchwał Komisji balotującej potrzebna jest obecność na posiedzeniu 1/2 członków całe go składu Komisji w tej liczbie Prezesa lub Vice-Prezesa Zarządu; uchwały zapadają większością 3/4 głosów obecnych na posiedzeniu członków w tajnym głosowaniu.

§28. Członkowie Związku polecający kandydata na przyjęcie do Związku obowiązani są udzielać na żądanie Komisji balotującej dodatkowych wyjaśnień o zgłoszonym kandydacie.

§29. Kandydant na członka, związku nie przyjęty na członka Związku przez Komisję Balotującą może odwołać się do najbliższego Ogólnego Zebrania.

Przyjęci na członków zostają niezwłocznie o tem zawiadomieni przez Zarząd i winni wnieść składkę członkowską.

§30. Lista nowo zgłoszonych kandydatów na członków Związku z wymienieniem polecających ich członków winna być wywieszona w kancelarii Zarządu na miejscu widocznym przez dni 30. Reklamacje dotyczące zgłoszonych kandydatów powinny być bezzwłocznie podawane do wiadomości Zarządu.

IX. PRAWA I OBOWIĄZKI CZŁONKÓW ZARZĄDU.

§ 31. Prawa i obowiązki Prezesa ewentualnie Vice-Prezesa Związku. Prezes lub Vice-Prezes Zarządu zwołuje posiedzenia Zarządu i przewodniczy na nich, jak również na posiedzeniach Komisji balotującej; otwiera Ogólne Zebrania, śledzi za prawidłowym biegiem spraw Związku i Zarządu, jest przedstawicielem Związku w stosunkach na zewnątrz z instytucjami i osobami rządowymi, jak też z instytucjami społecznymi oraz osobami prywatnymi. Wszelką korespondencję Zarządu Związku podpisuje Prezes ewentualnie Vice-Prezes oraz Sekretarz lub Skarbnik (zależnie od jej treści). Vice-Prezes Związku spełnia obowiązki Prezesa w razie jego choroby, nieobecności lub z upoważnienia.

§32. Prawo i obowiązki sekretarza Związku: Obowiązkiem sekretarza jest prowadzenie protokołów posiedzeń Zarządu, sporządzanie rocznych sprawozdań, z działalności Zarządu Związku i prowadzenie kancelarii Zarządu oraz referowanie spraw na posiedzeniach Zarządu. Sekretarz przechowuje w kancelarii Zarządu pieczęć Związku i za nią odpowiada.

§33. Prawo i obowiązki skarbnika Związku: Skarbnik przyjmuje wpisowe i składki członków, przyjmuje ofiary i z odbioru kwituje, prowadzi księgi wpływów i wydatków, sporządza sprawozdania pieniężne i materiałowe oraz stara się o regularne ściąganie składek. Kwity z odbioru pieniężnych wpływów podpisuje skarbnik; wydatki z funduszków Związku muszą być podpisywane przez Prezesa i Skarbnika. Za całość i prawidłowość wydatkowania funduszków całość majątku Związku odpowiedzialnym jest cały Zarząd Związku.

§34. W razie gdyby Prezes lub inny członek Zarządu okazał się nieodpowiednim do wykonywania przyjętych na siebie obowiązków, to Ogólne Zebranie członków Związku ma prawo usunąć go z Zarządu, a na jego miejsce dokonać nowego wyboru na zasadach §18 i 19.

X. ROZWIĄZANIE I LIKWIDACJA ZWIĄZKU.

§35. W razie rozwiązania lub likwidacji Związku całkowity jego majątek i kapitały, jakie po likwidacji okażą się, przeznaczone będą na mocy uchwały zwołanego w tym celu Ogólnego Zebrania na inne cele bezpośrednio z miernictwem związane.

UWAGA: pisownia zgodna z oryginałem

STOWARZYSZENIE MIERNICZYCH GÓRNICZYCH w Katowicach

Okres działalności: 1922 – 1939.

Siedziba: Katowice.

Prezes: Witold Kornacewicz (1933 - ?).

Zarząd: inż. W. Kornacewicz; inż. Derecki; inż. Franciszek Tybulczuk

Charakterystyka działalności

Powstanie Stowarzyszenia było związane z polonizacją kadry technicznej w przemyśle górniczym. Proces ten nasilił się po 1930 r., kiedy na Śląsk zaczęli przybywać w większej liczbie wychowankowie Akademii Górniczej w Krakowie i stopniowo obejmować stanowiska kierowników i zastępców kierowników działów mierniczych. Działalność ograniczyła się do odczytów, występowało przeciwko obniżaniu poziomu miernictwa górniczego. Stowarzyszenie zaktywizowało działalność po 1933 r.

W 1934 roku uchwalono STATUT stowarzyszenia, który jest dostępny: Śląska Biblioteka Cyfrowa <https://www.sbc.org.pl/dlibra/publication/48161/edition/44774>

Źródła: Statut Stowarzyszenia Mierniczych Górniczych w Katowicach, Katowice 1934; Z życia towarzystw technicznych i komunikaty, „Technik” 1930 nr 7 s.230 – 231.

Literatura: J. Jaros, Dzieje polskiej kadry technicznej w górnictwie (1136 – 1976), Warszawa – Kraków 1978 s. 181; Zarys historii organizacji społecznych geodetów polskich, Warszawa 1970 s.70 – 71; J. Piłatowicz, Stowarzyszenie Mierniczych Górniczych /w/ Słownik polskich towarzystw naukowych. T. II. Cz. 3. Pod red. B. Sordylowa, Warszawa 2001 s. 162.

STATUT

Stowarzyszenie Mierniczych Górniczych w Katowicach

1. Ogólne

§ 1.

Stowarzyszenie, założone w 1922 r. przez mierniczych górń. zatrudnionych na polskim Górnym Śląsku, nosi nazwę „**Stowarzyszenie Mierniczych Górniczych w Katowicach**” z siedzibą w Katowicach.

§ 2.

Stowarzyszenie, stojąc na gruncie państwowości polskiej, zmierza do zjednoczenia mierniczych górniczych-dla wspólnej pracy, tak naukowej jak i praktycznej, we wszystkich dziedzinach działalności zawodowej, dla strzeżenia interesów zawodowych, dla popierania i zastępowania mierniczych górniczych w sprawach gospodarczych oraz dla utrzymania zawodowej i towarzyskiej łączności wśród członków.

Każdy członek zobowiązany jest współpracować w miarę sił przy zadaniach Stowarzyszenia.

II. Członkostwo

§ 3.

Członkiem Stowarzyszenia może być każdy mierniczy górniczy, który w myśl prawa górniczego posiada uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego.

W wypadkach wyjątkowych mogą być przyjęci na członków osoby nieodpowiadające powyższemu warunkowi, jeżeli ich współpraca w Stowarzyszeniu pożądana jest ze względu na interes zawodu.

§ 4.

Wnioski o przyjęcie należy skierować pisemnie do Zarządu Stowarzyszenia z powołaniem się na dwóch członków wprowadzających. O przyjęciu danego członka rozstrzyga najbliższe zebranie, a w wypadku normalnym (§ 3) zwykłą większością głosów, a w wypadku wyjątkowym (§ 3) większością $\frac{3}{4}$ głosów.

W razie odrzucenia wniosku o przyjęcie Zarząd zawiadamia o tem bez podania powodu. Decyzja odmowna nie jest zaskarżalna przed sądem.

§ 5.

Członkiem przestaje się być:

- a) przez wystąpienie,
- b) przez wykluczenie

Deklarację wystąpienia należy skierować pisemnie do Zarządu przy zachowaniu 3-miesięcznego terminu wypowiedzenia. Bieżące składki roczne uiścić w całości.

Wykluczenie nastąpi skutkiem:

1. odmówienia się od uiszczenia składki członkowskiej w przeciągu dwóch lat.
2. utraty praw obywatelskich na podstawie prawomocnego wyroku.
3. ciężkiego uchybienia wobec interesów Stowarzyszenia i zawodu.

Wykluczenie następuje przez uchwałę zebrania członków większością $\frac{3}{4}$ głosów obecnych.

Decyzja wykluczenia nie jest zaskarżalna przed sądem. Członkowie, którzy wystąpili lub których wykluczono, nie mają prawa do majątku Stowarzyszenia. Zaległe składki należy uiścić.

§ 6.

Członkowie którzy swoją działalnością przysłużyli się szczególnie dla dobra Stowarzyszenia mogą być wybrani na członków honorowych. Do uchwały takiej potrzeba $\frac{3}{4}$ większości głosów obecnych na zebraniu członków

III. SKŁADKI

§ 7.

Wysokość składki członkowskiej ustala się corocznie na walnym zebraniu. Nowo wstępujący członkowie płacą oprócz tego wpisowe w wysokości 3,- zł. Członkowie honorowi nie płacą składki.

§ 8.

Jako rok gospodarczy przyjmuje się rok kalendarzowy.

§ 9.

Roczną składkę należy przelać skarbnikowi do 1. kwietnia bez odtrącania kwoty za przesyłkę pocztową. Po 1. kwietniu następuje ściągnięcie składki za pobraniem pocztowym.

§ 10.

W szczególnych wypadkach może zebranie uchwalić dodatkową zbiórkę. Kwoty przypadające na zbiórkę należy przelać w ciągu 6 tygodni, licząc od dnia pisemnego ogłoszenia jej. Po upływie tego terminu następuje ściągnięcie za pobraniem pocztowym.

IV. Prowadzenie Interesów Stowarzyszenie

§ 11.

Organami Stowarzyszenia są:

- a) zarząd,
- b) zebranie członków.

Zarząd składa się z:

- 1. przewodniczącego
- 2) sekretarza, który w razie nieobecności przewodniczącego zastępuje go prawomocnie.
- 3. skarbnika.

§ 12.

Za Zgodą zebrania zarząd może dla celów specjalnych kooptować członków do zarządu. Tak samo może zarząd lub zebranie poruczyć opracowanie niektórych spraw poszczególnym pełnomocnikom.

§ 13.

Stanowiska zarządu są stanowiskami honorowymi. Zwraca się jednak wydatki gotówkowe.

§ 14.

Zarząd wybiera się na walnym zebraniu zwykłą większością głosów, każdorazowo na przeciąg roku gospodarczego do następnego walnego zebrania. Przy równości głosów rozstrzyga los.

Przy wystąpieniu jednego z członków zarządu podczas okresu urzędowania przysługuje zarządowi prawo i obowiązek kooptować członka, przyczem kooptacja ta obowiązuje aż do najbliższego zebrania.

§ 15.

Zadaniem zarządu jest:

1. przygotowanie spraw do obrad zebrań członków,
2. powzięcie pilnych decyzji, zatwierdzenie który zarząd powinien uzyskać na najbliższym zebraniu.

Przewodniczący zastępuje Stowarzyszenie we wszystkich sprawach, o ile nie ustanowiono dla poszczególnych spraw pełnomocników w myśl §12. Przewodniczący prowadzi posiedzenia zarządu i zebrania członków oraz ustala porządek dzienny.

Przewodniczący jest zobowiązany wykonywać uchwały zebrania

Pisma i dokumenty zobowiązujące Stowarzyszenie podpisuje przewodniczący wzgl. zastępca w ten sposób, że pod słowami „Zarząd Stowarzyszenia Mierniczych Górniczych w Katowicach” umieści własnoręczny podpis.

V. Zebranie członków.

§ 16.

Stowarzyszenie zwołuje w zasadzie co kwartał zebranie członków, na które przewodniczący zaprasza pisemnie około jednego tygodnia przedtem podając zarazem porządek dzienny.

§ 17.

Do prawomocności uchwał nie jest koniecznem, aby przedmiot obrad był podany przy zwołaniu zebrania.

W razie niepodania przedmiotu dla prawomocności uchwały potrzebna jest większość $\frac{3}{4}$ głosów.

§ 18.

Każde zebranie członków, w którym jest obecna przynajmniej $\frac{1}{3}$ członków Stowarzyszenia, może powziąć prawomocne uchwały. W razie braku wymaganej ilości członków można zwołać, jednak nie wcześniej niż po upływie jednego tygodnia, drugie zebranie z tym samym porządkiem dziennym, które może powziąć prawomocne uchwały bez względu na ilość obecnych.

§ 19.

Przy głosowaniu rozstrzyga zwyczajna większość głosów z wyjątkiem wypadków przewidzianych w §§ 4, 5, 6, 17, 25 i 26. Przy równej ilości głosów wniosek uważa się za odrzucony.

§ 20.

Uchwały spisuje się w protokole, który podpisuje przewodniczący i sekretarz; protokoły zatwierdza najbliższe zebranie.

§ 21.

Zebranie członków musi odbyć się w ciągu 4 tygodni, o ile to zażąda pisemnie od zarządu $\frac{1}{4}$ część członków z równoczesnym podaniem celu zebrania.

§ 22.

Pierwsze zebranie w roku nosi nazwę walnego zebrania, które o ile możliwości powinno się odbyć w styczniu. W szczególnych wypadkach zwołuje się nadzwyczajne walne zebranie.

§ 23.

Dla walnych zebrań zastrzeżone są uchwały dotyczące:

- a) zatwierdzenia sprawozdania rocznego i udzielenia absolutorjum zarządowi,
- b) wyboru zarządu (por. §14),
- c) mianowania dwóch rewizorów kasowych,
- d) ustalenia rocznej składki członkowskiej,
- e) zmiany statutu (por. §25),
- f) rozwiązanie Stowarzyszenia (por. §26).

Przy sprawach zawartych w punktach a, b, c, d uchwały zapadają zwykłą większością głosów.

§ 24.

Zarząd rozporządza majątkiem i zużywa go dla celów podanych w §2.

Skarbnik jest odpowiedzialny za majątek według norm, które przewiduje ustawa cywilna.

VII. Zmiana statutu.

§ 25.

Zmiany w statucie lub dodatki do niego mogą być uchwalone tylko na zwykłym lub nadzwyczajnym zebraniu, gdy odpowiedni wniosek został podany w porządku dziennym. Do zmiany statutu potrzebna jest większość $\frac{3}{4}$ obecnych. W ten sposób ustanowione zmiany statutu obowiązują wszystkich członków.

§ 26.

Uchwała o rozwiązaniu Stowarzyszenia może zapaść tylko na specjalnie w tym celu zwołanym, walnym zebraniu przy obecności przynajmniej $\frac{3}{4}$ wszystkich członków, przy czym uchwała musi uzyskać większość $\frac{3}{4}$ obecnych. Gdyby zebranie nie było uprawnione do powzięcia uchwał, to drugie zebranie, zwołane w tym samym celu, uprawnione jest powziąć uchwały bez względu na ilość obecnych. Drugie zebranie może być zwołane najwcześniej 14 dni później. We wypadku rozwiązania rozstrzyga zebranie o zużytkowaniu majątku.

Katowice, dnia 22 lutego 1934.

UWAGA: Pisownia zgodna z oryginałem

STOWARZYSZENIE MIERNICZYCH WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Okres działalności: 1931 – 1935. (Nazwa poprz.: 1931 – 1933 Stowarzyszenie Inżynierów Mierniczych Województwa Śląskiego).

Siedziba: Katowice.

Prezesi: Waław Paczkowski (1931 – 33), Leopold Zarębski (1933 - ?).

Sekretarze: Ksawery Szypowski (1931 – 33), Marian Kwieciński (1933 - ?).

Charakterystyka działalności

Stowarzyszenie Inżynierów Mierniczych Województwa Śląskiego powstało w początkach 1931 r. Uchwalony wówczas statut wzorowano na statucie Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie (zob.). W skład pierwszego zarządu weszli inżynierowie: W. Paczkowski (prezes), Jan Flacht (wiceprezes), K.Szypowski (sekretarz), Stanisław Papee (skarbnik), a aktywnie działali: Wincenty Ćwik, Feliks Tyski, Wojciech Bittner, Rudolf Harężlak. Działalność ograniczała się do miesięcznych zebrań, na których każdorazowo wygłaszano referaty o charakterze naukowym i zawodowym. W połowie 1933 r. działalność stowarzyszenia w zasadzie zamarła i wówczas inż. Leopold Zarębski zaproponował jego rozwiązanie i jednocześnie utworzenie Stowarzyszenia Mierniczych Województwa Śląskiego, do którego automatycznie przeszli wszyscy członkowie Stowarzyszenia Inżynierów Mierniczych Województwa Śląskiego jako członkowie założyciele. Do nowego stowarzyszenia należeć mogli również wychowankowie średnich szkół mierniczych oraz praktykanci na mierniczych przysięgłych. Celem organizacji, której statut został zatwierdzony 6 czerwca 1933 r., było zrzeszenie wszystkich mierniczych pracujących na terenie województwa śląskiego dla krzewienia wiedzy i etyki zawodowej oraz obrony ich interesów. Do Zarządu weszli: L. Zarębski (prezes), Waław Paczkowski (wiceprezes), M. Kwieciński (sekretarz), Fryderyk Bayer (skarbnik) oraz członkowie: Witold Kornacewicz, Jan Krzyża, K. Szypowski, R. Harężlak, Bronisław Schmerzler. Regularnie odbywały się odczyty, zorganizowano kurs urbanistyczny, który był przygotowaniem do prac mierniczych związanych z opracowaniem planów sytuacyjno-wysokościowych miast dla Biura Regionalnego. Absolwenci kursu otrzymywali odpowiednie zaświadczenia oraz skrypty ze wszystkich wykładów. Do najaktywniejszych działaczy stowarzyszenia należeli: Teodor Biegusz, Wincenty Ćwik, Konrad Gawliczek, Ernest Hofrichter, Paweł Honczyk, Albin Janicki, Herman Nickelman, Feliks Piecuch, Adolf Rinke, Jan Szafruga, Wilhelm Szalek. **W 1935 r. stowarzyszenie było członkiem założycielem Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej i przekształciło się w jego Oddział Śląski, który zorganizował w 1937 r. Zjazd Delegatów nowego stowarzyszenia.**

Literatura: L. Hass, Organizacje zawodowe w Polsce 1918 – 1939. (Informator), Warszawa 1963 s.561; Zarys historii organizacji społecznych geodetów polskich, Warszawa 1970 s.49,68 – 70; B. Krajewska – Tartakowska, J. Piłatowicz, Stowarzyszenie Mierniczych Województwa Śląskiego /w/ Słownik polskich towarzystw naukowych. T. II. Cz. 3. Pod red. B. Sordylowej, Warszawa 2001 s. 163 – 164.

ZWIĄZEK POLSKICH ZRZESZEŃ MIERNICZYCH

Okres działalności: 1933 – 1939. **Siedziba:** Warszawa.

Struktura organizacyjna: Zjazd Delegatów, Prezydium.

Liczba członków: 8 (1933). **Prezes:** Władysław Surmacki (1933-39).

Sekretarz: Wacław Krzyszkowski (1933-39).

Charakterystyka działalności

Międzynarodowa Federacja Geodetów (Federation Internationale des Geometres – FIG) utworzona została na III Międzynarodowym Kongresie Mierniczych w Paryżu 15 - 28 października 1926 r. Do 1933 r. członkiem FIG był Związek Mierniczych Przysięgłych, ale obejmował on tylko część mierniczych polskich, dlatego powstała myśl utworzenia stałej reprezentacji wszystkich polskich mierniczych na arenie międzynarodowej.

Już w 1932 r. kilka większych zrzeszeń mierniczych postanowiło w tym celu zawiazać wspólną organizację; 13 lipca 1933 r. odbyło się posiedzenie Komisji Porozumiewawczej przy Związku Mierniczych Przysięgłych (zob.), a **31 lipca 1933 r. związek ten zwołał Zjazd Delegatów Zrzeszeń**, w którym wzięli udział przedstawiciele: Izby Inżynierskiej we Lwowie, Koła Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników Polskich w Warszawie, Koła Inżynierów Mierniczych i Melioracyjnych przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu (zob.), Stowarzyszenia Mierniczych Województwa Śląskiego (zob.), Związku Mierniczych Polskich (zob.), Związku Mierniczych Przysięgłych.

Na zjeździe tym podjęto uchwałę o utworzeniu wspólnej organizacji pod nazwą Związek Polskich Zrzeszeń Mierniczych. Przystąpiły do niego wyżej wymienione organizacje, a tuż po zjeździe akces zgłosiły Centralne Stowarzyszenie Państwowych Inżynierów Mierniczych we Lwowie i Związek Mierniczych Przysięgłych na Polesiu. Do Prezydium Związku weszli: W. Surmacki (prezes), Marian Bilski (wiceprezes), M. Maksyś (wiceprezes), Stanisław Kluźniak (skarbnik), W. Krzyszkowski (sekretarz), J. Romański, Leopold Zarębski.

Statut ZPZM został zatwierdzony 26.05.1934r.

Statut Związku Polskich Zrzeszeń Mierniczych*)

**) Zatwierdzony decyzją Komisarza Rządu m. st. Warszawy z dnia 26 maja 1934 r.
Nr. B. S. II—3—420 i wpisany do rejestru Stowarzyszeń w Komisarjacie Rządu m. st.
Warszawy pod Nr. 369.*

[publikacja Przegląd Mierniczy nr 5 z 1934 roku str. 97-98]

§ 1. Związek nosi nazwę „Związek Polskich Zrzeszeń Mierniczych” (Union des Associations des Geometres Polonais) i ma za zadanie reprezentowanie zawodu mierniczego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Związek jest osobą prawną, ma siedzibę swych władz w Warszawie i obejmuje swą działalnością cały teren Państwa.

§ 3. Związek ma na celu:

- a) zjednoczenie polskich zrzeszeń mierniczych i technicznych dla reprezentowania zawodu mierniczego na terenie międzynarodowym;
- b) przystąpienie i należenie do Międzynarodowej Federacji Mierniczych, względnie do innych zagranicznych organizacji o pokrewnych celach;
- c) zajmowanie się wszelkimi sprawami, wynikającymi z tytułu reprezentowania polskich zrzeszeń mierniczych na terenie międzynarodowym.

Dla osiągnięcia powyższych celów Związek uczestniczy przez swych delegatów w zjazdach, konferencjach, wycieczkach i t. p., urządzanych przez organizacje zagraniczne, oraz organizuje na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zjazdy i kongresy zrzeszeń zagranicznych, opracowuje odczyty i referaty, wystawy prac mierniczych i t. p.

Związek ma prawo ogłaszania drukiem referatów i sprawozdań oraz wydawnictw stałych lub periodycznych. Do przeprowadzenia powyższych celów Związek powołuje odpowiednie organa związkowe.

§ 4. Członkiem Związku może być każde prawnie na terenie Państwa istniejące zrzeszenie miernicze, względnie zrzeszenie techniczne, posiadające w swym łonie odpowiednią sekcję

mierniczą, wydział, koło lub t. p., które zgłosi pisemnie swoje przystąpienie do Związku. Przy zgłoszeniu przystąpienia należy dołączyć statut odnośnego zrzeszenia, podać datę, liczbę i miejsce zarejestrowania organizacji oraz spis członków zrzeszenia, względnie wydziału, sekcji, koła i t. p. W tym ostatnim wypadku należy ponadto dołączyć regulamin.

§ 5. Zrzeszenie, przyjęte do Związku, wybiera corocznie na okres jednego roku swych delegatów, którzy reprezentują interesy zrzeszenia na terenie Związku i uczestniczą w zjazdach delegatów Związku. Zrzeszenia, posiadające do 100 członków, wybierają jednego delegata, od 101 - 200 członków po dwóch delegatów, organizacje zaś, posiadające ponad 201 członków, po trzech delegatów. Przy głosowaniu delegaci zrzeszeń, o ile osobiście uczestniczą w Zjeździe w pełnej liczbie, posiadają po jednym głosie. W wypadku, gdy w Zjeździe nie uczestniczy pełna liczba delegatów, przynależna danemu zrzeszeniu, obecny na zjeździe delegat, względnie delegaci, tego zrzeszenia rozporządzają taką ilością głosów, jaka się należy danemu zrzeszeniu w myśl

niniejszego artykułu ustęp 2. Przekazywanie praw głosu innemu zrzeszeniu jest niedopuszczalne.

Koszta uczestnictwa delegatów w zjazdach pokrywa od nośne zrzeszenie.

§ 6. Zrzeszenie, które nie spełnia obowiązków w stosunku do Związku, działa na szkodę Związku lub wreszcie nie wypełnia uchwał Zjazdu Delegatów Związku, może być wykreślone ze Związku na podstawie wniosku Prezydium Związku, zwyczajną uchwałą Zjazdu Delegatów.

§ 7. Zrzeszenie może wystąpić ze Związku na własne żądanie przez pisemne zgłoszenie tego żądania i po uiszczeniu wszelkich zaległych i bieżących danin i składek do końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło zgłoszenie wystąpienia.

Zgłoszenie wystąpienia przyjmuje Prezydium Związku, a zatwierdza najbliższy Zjazd Delegatów.

§ 8. Fundusze Związku składają się:

- a) ze składek członkowskich, opłacanych przez zrzeszenia, należące do Związku,
- b) nadzwyczajnych danin od zrzeszeń - członków Związku, z dochodów ze sprzedaży wydawnictw oraz z różnych imprez, urządzanych na dochód Związku,
- c) wreszcie z ofiar, zapisów, subwencji państwowych, samorządowych lub t. p.

§ 9. Zrzeszenia należące do Związku, muszą opłacać stałą roczną składkę w stosunku do liczby posiadanych członków w zrzeszeniu, względnie w sekcji mierniczej, wydziale, kole i t. p. Wysokość tej składki ustala corocznie Zjazd Delegatów, przyczem podstawę do obliczania stanowi stan ilościowy członków danego zrzeszenia w dniu 1 stycznia danego roku.

§ 10. Sprawami Związku kierują:

- a) Zjazd Delegatów,
- b) Prezydium Związku.

§ 11. Zjazd Delegatów składa się z reprezentantów poszczególnych zrzeszeń w ilości, przewidzianej w § 5, oraz członków Prezydium Związku.

Zjazd Delegatów zwołuje Prezydium Związku, przyczep zwyczajny zjazd musi być zwołany corocznie w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, zjazdy nadzwyczajne mogą być zwoływane na mocy uchwały Prezydium Związku lub na pisemne żądanie co najmniej dwóch zrzeszeń z podaniem spraw, które mają być przedmiotem obrad zjazdu. Zjazd nadzwyczajny z inicjatywy zrzeszeń winien być zwołany najpóźniej do 6 tygodni od daty zgłoszenia. Zaproszenia na zjazdy oraz porządek dzienny winien być wysłany do zrzeszeń na 4 tygodnie przed terminem Zjazdu. Zjazdy odbywają się w siedzibie Związku lub siedzibie zrzeszenia należącego do Związku, które zostanie wskazane przez Zjazd Delegatów. Na zjazdach przewodniczy osoba, wybrana przez Zjazd z pośród uczestników Zjazdu. Z obrad Zjazdu winien być spisany protokół, zawierający uchwały Zjazdu.

§ 12. Zjazd Delegatów jest najwyższą władzą Związku, może on uchylać lub zmieniać uchwały i postanowienia Prezydium Związku, może wglądać w jego

czynności i wydawać opinie, a w szczególności Zjazd: przyjmuje sprawozdania Prezydium Związku z jego działalności i uchwała odpowiednie wnioski, dotyczące tej działalności, zatwierdza wnioski Komisji Rewizyjnej, dotyczące gospodarki finansowej Prezydium Związku, zatwierdza projekty budżetów, zatwierdza lub odrzuca wnioski Prezydium Związku w sprawie przyjęcia nowych lub wykluczenia dotychczasowych członków, ustala wysokość rocznej składki i danin na cele Związku od poszczególnych zrzeszeń, wybiera Prezydium Związku i Komisję Rewizyjną, wyraża opinię i życzenia w sprawie reprezentacji Związku na zjazdach zagranicznych, omawia sprawy, które powinny być poruszone na zjazdach zagranicznych, decyduje o przystąpieniu do organizacji międzynarodowych, zatwierdza, względnie odwołuje, reprezentantów Związku, zasiadających w zagranicznych zarządach lub t.p.

§ 13. Uchwały Zjazdu Delegatów zapadają zwykłą większością głosów obecnych na zjeździe uczestników, przyczep zjazd jest prawomocny o ile w nim uczestniczy jedno zrzeszenie oraz członkowie Prezydium w dowolnej ilości. Zrzeszenia posiadają ilość głosów, przewidzianą w § 5, członkowie zaś Prezydium po jednym głose. O ile na porządku dziennym Zjazdu ma być rozpatrywana sprawa zmiany statutu, wówczas w Zjeździe muszą uczestniczyć co najmniej trzy zrzeszenia, a uchwały zapadają większością % obecnych, jeżeli przedmiotem obrad ma być likwidacja Związku, wówczas w Zjeździe muszą uczestniczyć co najmniej trzy zrzeszenia, a uchwały wymagają większości % głosów obecnych na Zjeździe.

§ 14. Prezydium Związku składa się z prezesa, dwóch wiceprezesów, sekretarza, skarbnika, dwóch członków i dwóch zastępców. Prezydium Związku wybiera się z pośród osób, będących delegatami lub członkami poszczególnych zrzeszeń, należących do Związku. Prezydium wybiera się zasadniczo na dwa lata, jednak co roku ustępuje z Prezydium połowa członków i zastępców.

W miejsce ustępujących winien nastąpić wybór na następny okres dwuletni. Ustępujący z Prezydium mogą być ponownie wybrani. W pierwszym roku urzędowania Prezydium połowa członków i zastępców ustępuje na podstawie losowania, następnie automatycznie.

Prezesa Związku wybiera się odrębnie i urzęduje on pełne dwa lata. W razie ustąpienia lub dłuższej nieobecności któregoś z członków Prezydium powołuje Prezes na wakujące miejsce jednego z zastępców aż do najbliższego Zjazdu, na którym winien nastąpić wybór uzupełniający do końca kadencji. Prezes Związku oraz co najmniej 5 członków, z których jeden wiceprezes i jeden zastępca, winni zamieszkiwać w Warszawie. Sposób urzędowania Prezydium oraz porządek wewnętrzny ustali regulamin, uchwalony przez Prezydium, a zatwierdzony przez Zjazd Delegatów.

§ 15. Prezydium Związku jest organem wykonawczym uchwał Zjazdu Delegatów, reprezentuje Związek wobec władz Państwowych i zagranicznych zrzeszeń zawodowych oraz kieruje całą działalnością Związku, a w szczególności: zwołuje zjazdy zwyczajne corocznie i w miarę potrzeby, lub na

żądanie członków zjazdu nadzwyczajne, wybiera reprezentacje i delegacje na zjazdy międzynarodowe, opracowuje sprawozdania ze swej działalności na zjazdy delegatów, a także wszelkie materiały na zjazdy międzynarodowe, przygotowuje sprawy fachowe do rozpatrywania na zjazdach delegatów, zarządza majątkiem i funduszami Związku i przekłada na zjazdach zamknięcia rachunkowe i projekty budżetów, przyjmuje warunkowo aż do najbliższego Zjazdu nowych członków i przedkłada wnioski o wykluczenia członków ze Związku (§ 6), załatwia wszelkie sprawy, wynikające z działalności Związku.

Uchwały Prezydium są ważne, o ile w obradach uczestniczy prezes lub wiceprezes i co najmniej dwóch członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów i winny być protokołowane.

Pisma i korespondencje Prezydium podpisuje prezes, względnie wiceprezes i sekretarz.

§ 16. Do przeprowadzenia swych zadań Prezydium Związku może powoływać specjalne komisje, sekcje, komitety i t. p., do których mogą być powoływani poza członkami Prezydium także inne osoby, bądź ze zrzeszeń mierniczych bądź też z pośród reprezentantów miernictwa państwowego lub naukowego.

§ 17. Wszelkie zobowiązania finansowe, jak też obciążenie majątku Związku, może nastąpić na podstawie uchwały Zjazdu Delegatów, który upoważni osoby z pośród Prezydium do sporządzania i podpisywania aktów prawnych.

§ 18. Komisja rewizyjna, wybierana corocznie na Zjeździe Delegatów w liczbie trzech osób, nie należących do Prezydium Związku, w tej liczbie co najmniej dwóch z Warszawy, ma za zadanie nadzór nad majątkową gospodarką Prezydium Związku i winna corocznie przed Zjazdem Delegatów zbadać rachunki, kasę i książki kasowe Związku i przedłożyć Zjazdowi sprawozdanie wraz z odpowiednim wnioskiem w sprawie wykonania budżetu i gospodarki finansowej Prezydium Związku.

§ 19. W razie uchwalenia likwidacji Związku, ostatni Zjazd Delegatów winien określić sposób likwidacji, wybrać komitet likwidacyjny oraz postanowić o ewentualnem użyciu pozostałego majątku.

§ 20. Założycielami i pierwszymi członkami Związku są:

- Izba Inżynierska we Lwowie,
- Stowarzyszenie Techników Polskich (Koło Inżynierów Mierniczych) w Warszawie
- Związek Mierniczych Polskich w Warszawie,
- Związek Mierniczych Przysięgłych w Warszawie,
- Stowarzyszenie Mierniczych Województwa Śląskiego w Katowicach.

UWAGA: pisownia zgodna z oryginałem

ZWIĄZEK INŻYNIERÓW MIERNICTWA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Okres działalności: 1939 r.

Siedziba: Warszawa.

Oddziały: Białystok, Katowice, Kielce, Kraków, Lwów, Łódź, Poznań, Toruń, Warszawa, Wilno.

Struktura organizacyjna:

Walne Zgromadzenie Delegatów,
Zarząd Główny; sekcje, koła.

Liczba członków: 395 (1939)

Prezes: Władysław Surmacki (1939)

Sekretarz: Janusz Kobyliński (1939).

Charakterystyka działalności

Związek Inżynierów Miernictwa RP (ZIM) powstał w wyniku usamodzielnienia się Koła Inżynierów Mierniczych Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie, działającego od 6 listopada 1918 r. Aktywizacja Koła w drugiej połowie lat 30. oraz wprowadzona od początku zasada, że będą przyjmowani jedynie inżynierowie, sygnalizowały, że Koło będzie chciało usamodzielnić się. W 1938 r. członkowie Koła postanowili zorganizować 10 – 12 lutego 1939 r. Pierwszy Kongres Inżynierów Miernictwa, którego jednym z głównych celów było utworzenie ZIM. W Kongresie wzięło udział przeszło 500 osób, na czele Komitetu Organizacyjnego stał prof. Jan Piotrowski, a protektorami byli m.in. premier i minister spraw wewnętrznych – generał dywizji Felicjan Sławoj – Składkowski, wicepremier i minister skarbu – inż. Eugeniusz Kwiatkowski, minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego - prof. Wojciech Świątosławski.

Odczyt wprowadzający wygłosił W. Surmacki – „Miernictwo polskie w służbie gospodarki narodowej”. W trakcie obrad plenarnych referaty wygłosili:

Edward Warchałowski – „Zastosowanie krakowianów w rachunku wyrównawczym”,

Kasper Weigel – „Zadania naukowe inżyniera geodety”,

T. Zieleniewski – „Rola inżyniera mierniczego podczas pokoju i wojny”.

Obrady toczono w czterech komisjach:

1. Pomiary państwowe,
2. Pomiary dla celów miejskich,
3. Przebudowa ustroju rolnego,

Organizacja zawodu i szkolnictwa; które uchwaliły 28 szczegółowych wniosków. Wśród nich znalazła się informacja o powołaniu ZIM i wezwanie wszystkich inżynierów miernictwa do wstępowania do Związku. Zebranie organizacyjne ZIM odbyło się 11 lutego 1939 r. w ramach Pierwszego Kongresu Inżynierów Miernictwa, przekształcone w Walne Zgromadzenie Delegatów ZIM, w którym wzięło udział 250 osób. W skład wybranego wówczas Zarządu Głównego weszli: W. Surmacki (prezes), Wacław Nowak (wiceprezes), Tadeusz Kaczorowski (wiceprezes), J. Kobyliński (sekretarz), Franciszek Gawin (skarbnik), Leopold Grzyb, Michał Odlaniecki-Poczobutt, Jan Okupski, J. Piotrowski.

Celem Związku, zgodnie ze statutem zatwierdzonym 7 lutego 1939 r. była m.in.: „a) praca nad rozwojem i podniesieniem poziomu wiedzy zawodowej, b) wydawanie o zagadnieniach mierniczych bezstronnej i technicznie słusznej opinii, mającej na celu dobro Rzeczypospolitej, c) reprezentowanie inżynierów miernictwa wobec społeczeństwa, władz państwowych, samorządowych oraz organizacji krajowych i zagranicznych, d) obrona interesów zawodowych inżynierów miernictwa”.

Z chwilą powołania do życia ZIM Koło Inżynierów Mierniczych STP przekształciło się w Oddział Warszawski Związku. Przygotował on kilka posiedzeń z odczytami m.in. Tadeusza Szymańskiego – „Mierniczy przysięgły w świetle cyfr”, Władysława Barańskiego – „Pomiary miast metodą bezpośrednią i fotolotniczą”, W. Surmackiego – „Zdjęcie małych miast a przepisy Ministerstwa Robót Publicznych”, E. Warchałowskiego – „Reforma geodezyjnych studiów politechnicznych”. Oddział w Krakowie zorganizował dla swych członków dział poradnictwa zawodowego. Przy Zarządzie Głównym powołano Sekcję Propagandową i Sekcję Wolnego Zawodu. Od maja 1939 r. ukazywał się organ ZIM miesięcznik „Geodeta” (dodatek do „Przeglądu Technicznego”), pod redakcją Kazimierza Sawickiego. Wybuch II wojny światowej nie pozwolił rozwinąć szerszej działalności Związku.

Wydawnictwa ciągłe: Geodeta. Warszawa 1939; Dodatek do „Przeglądu Technicznego”.

Źródła: Kronika. I-szy Kongres Inżynierów Miernictwa RP, „Biuletyn Koła Inżynierów Mierniczych” (dodatek do „Przeglądu Technicznego”) 1938 nr 14 s. 79; O wystawach na Kongresie, Tamże 1939 nr 16 s. 121; E. Warchałowski, Nasz program, „Geodeta” (dodatek do „Przeglądu Technicznego”) 1939 nr 1 s. 2.

Literatura: J. Piłatowicz, Związek Inżynierów Miernictwa Rzeczypospolitej Polskiej /w/ Słownik polskich towarzystw naukowych. T. II. Cz. 2. Pod red. B. Sordylowej, Warszawa 1994 s. 253 – 254 (tu dodatkowe źródła i literatura) – hasło rozszerzono.

STATUT

ZWIĄZKU INŻYNIERÓW MIERNICTWA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na mocy decyzji Komisarza Rządu m. st. Warszawy z dnia 7 lutego 1939 r. Nr SP II-3/1467 wydanej na podstawie art. 21 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 808) wpisano do rejestru stowarzyszeń i związków Komisariatu Rządu m. st. Warszawy pod Nr 1359 stowarzyszenie (związek) pod nazwą
„Związek Inżynierów Miernictwa Rzeczypospolitej Polskiej”

Warszawa, dnia 7 lutego 1939 r.

Komisarz Rządu
(-) *Władysław Jaroszewicz*

I. Nazwa, teren działalności i siedziba.

§ 1.

Stowarzyszenie nosi nazwę: Związek Inżynierów Miernictwa Rzeczypospolitej Polskiej. Prawnie zastrzeżonym skrótem nazwy jest ZIM.

§ 2.

Terenem działalności Związku jest Rzeczpospolita Polska, a siedzibą Zarządu Głównego m. st. Warszawa.

§ 3.

Działalność Związku poza granicami Polski polega na:

- a) należeniu do międzynarodowych organizacyj zawodowych,
- b) uczestnictwie w kongresach, zjazdach, konferencjach i wystawach,
- c) reprezentowaniu za granicą polskich inżynierów miernictwa.

§ 4.

Związek jest osobą prawną

§ 5.

Związek posiada sztandar według ustalonego wzoru, używa pieczęci z nazwą i godłem oraz odznaki członkowskiej, zatwierdzonych przez władze.

II. Charakter, cele i zadania.

§ 6.

Związek jednoczy inżynierów miernictwa (geodezji) w celach zawodowych i towarzyskich.

§ 7.

Celem Związku jest: praca nad rozwojem techniki mierniczej, zmierzająca do zapewnienia Państwu największego rozkwitu gospodarczego oraz współdziałanie zawodowe w przygotowaniu obronności kraju.

§ 8. Do zadań Związku należy:

- a) praca nad rozwojem i podniesieniem poziomu wiedzy zawodowej,

- b) wydawanie o zagadnieniach mierniczych bezstronnej i technicznie słusznej opinii, mającej na celu dobro Rzeczypospolitej,
- c) reprezentowanie inżynierów miernictwa wobec społeczeństwa, władz państwowych, samorządowych, oraz organizacji społecznych krajowych i zagranicznych,
- d) obrona interesów zawodowych inżynierów miernictwa,
- e) czuwanie nad zachowaniem przez swych członków zasad etyki przy wykonywaniu zawodu i w życiu publicznym,
- f) udzielanie pomocy materialnej swym członkom,
- g) popieranie rozwoju życia koleżeńського i towarzyskiego wśród swych członków.

III. Środki działania.

§ 9.

Powyższe cele Związek realizuje z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa przez:

- a) krzewienie wiedzy zawodowej, organizowanie współpracy inżynierów miernictwa w dziedzinie naukowej, zawodowej, społecznej i gospodarczej, organizowanie zebrań odczytowo-dyskusyjnych, konferencji, zjazdów, kursów, wycieczek, pokazów, wystaw, konkursów i t. p.,
- b) współpracę z zakładami naukowymi, instytucjami rządowymi, samorządowymi oraz organizacjami społecznymi, w szczególności technicznymi w kraju i zagranicą,
- c) zakładanie oddziałów Związku
- d) tworzenie sekcji, komisji, kół zawodowych poświęconych odrębnym dziedzinom techniki lub zagadnieniom specjalnym,
- e) zakładanie poradni zawodowych i posiadanie organu orzecznictwa zawodowego,
- f) podejmowanie i popieranie technicznej działalności wydawniczej, w szczególności wydawanie własnego organu prasowego, tworzenie bibliotek, zbiorów instytutów badawczych,
- g) podejmowanie starań o skoordynowanie pracy między inżynierami miernictwa a innymi organizacjami zawodowymi, tak mierniczymi jak i z dziedzin pokrewnych
- h) współdziałanie z innymi organizacjami na polu rozwoju miernictwa polskiego,
- i) występowanie w obronie interesów zawodowych inżynierów miernictwa,
- k) tworzenie biur pośrednictwa pracy, funduszy stypendialnych i zapomogowych,
- l) organizowanie życia towarzyskiego pośród swoich członków,
- m) gromadzenie środków materialnych, potrzebnych do wykonania określonych powyżej zadań.

IV. Członkowie, ich prawa i obowiązki.

§ 10.

Członkowie Związku dzielą się na:

a) honorowych, b) zwyczajnych, c) juniorów, d) korespondentów.

§ 11.

Godność członka honorowego nadaje Walne Zgromadzenie Delegatów, na wniosek Zarządu Głównego osobom, które położyły szczególne zasługi na polu nauki i techniki, lub przyczyniły się wybitnie do rozwoju Związku.

§ 12.

Członkami zwyczajnymi mogli być obywatele polscy pochodzenia aryjskiego, cieszący się nienaganną opinią:

a) posiadający, dyplom inżyniera miernictwa, (inż. geodety, inż. mierniczego) wydany przez szkołę akademicką polską, lub nostryfikowany zagraniczny,

b) posiadający dyplom innych wydziałów szkół akademickich polskich lub nostryfikowany zagraniczny i pracujący w dziedzinie miernictwa,

c) osoby nie posiadające dyplomu akademickiego, o ile wyróżniły się pracą naukową lub zawodową w dziedzinie miernictwa, względnie przyczyniły do rozwoju Związku, przyjęte jednomyślną uchwałą Zarządu Głównego.

§ 13.

Członków zwyczajnych przyjmuje Zarząd Główny na wniosek Zarządu oddziału. Osoby pragnące zostać członkami zwyczajnymi Związku składają Zarządowi oddziału pisemne zgłoszenie, zaopatrzone w podpisy dwóch wprowadzających członków zwyczajnych. Do zgłoszenia należy załączyć dane osobowe kandydata, według kwestionariusza, zatwierdzonego przez Zarząd Główny. Zgłoszenia te przekazuje się Zarządowi Głównemu. Oficerowie w służbie czynnej i stanie nieczynnym, odpowiadający wymaganiom §12 nie podlegają balotowaniu.

balotować *ndk IV*, ~any «głosować tajnie za pomocą kartek lub galek białych (oznaczających: tak) i czarnych (oznaczających: nie)»: Pierwszych członków nie przesiewano żadnym balotowaniem i przyjmowano wszystkich bez wyboru. ŚWIĘT. A. Dryg. 68. Przecież jechać wszyscy nie możemy. Proponuję balotowanie. SIENK. Now. VI, 28. // SWil
(fr. balloter)

§ 14.

Członkami juniorami mogą być osoby pochodzenia aryjskiego, o ile są studentami wydziałów mierniczych wyższych uczelni akademickich polskich i posiadają I-szy egzamin dyplomowy. -Przyjmowanie członków juniorów odbywa się w tym samym trybie, co i członków zwyczajnych. Zarząd Główny lub upoważniony Zarząd Oddziału na podstawie zgłoszenia pisemnego, nadaje tytuł członka zwyczajnego członkom juniorom, którzy uzyskali dyplom inżyniera miernictwa.

§ 15.

Członkami korespondentami mogą być obcokrajowcy, odpowiadający wymaganiom §12.

§ 16.

Członków korespondentów zaprasza Zarząd Główny.

§ 17.

Członkowie honorowi i zwyczajni ZIM mają pełne prawa brania udziału w życiu i działalności Związku oraz korzystają z jego agend i urzędzeń. w sposób przewidziany niniejszym statutem i regulaminami szczegółowymi.

§ 18.

Członkowie juniorzy i korespondenci korzystają z tych samych praw co i członkowie zwyczajni, lecz nie posiadają czynnego i biernego prawa wyborczego.

§ 19.

Wszystkich członków ZIM obowiązuje podporządkowanie się postanowieniom niniejszego statutu, regulaminom sekcji i komisji oraz prawomocnym uchwałom władz Związku.

§ 20.

Wysokość składek rocznych, wpłacanych przez oddziały do Zarządu Głównego i terminy ich płatności uchwała Walne Zgromadzenie Delegatów ZIM. Prócz tych składek, oddziały i sekcje mają prawo dodatkowego opodatkowania swych członków, na swoje cele specjalne. Składki opłacają tylko członkowie zwyczajni. Zarząd Główny ma prawo, w wyjątkowych wypadkach, zwolnić członka zwyczajnego od opłaty składki członkowskiej na określony przeciąg czasu, częściowo lub całkowicie.

§ 21.

Utrata praw członkowskich następuje:

- a) na skutek dobrowolnego ustąpienia członka ze Związku. Zgłoszenie o ustąpieniu powinno być wniesione na piśmie po uregulowaniu wszystkich zobowiązań do końca roku obrachunkowego.
- b) zalegania w opłatach składek przez jeden rok. Wniosek przedstawia Zarząd oddziału, a skreślenie orzeka Zarząd Główny.
- c) na podstawie orzeczenia Sądu Koleżeńskiego. Do czasu orzeczenia Sądu Koleżeńskiego Zarząd ma prawo zawiesić członka w jego prawach.

V. Fundusze Związku.

§ 22.

Na fundusze Związku składają się:

- a) wpisowe i składki członkowskie,
- b) darowizny, legaty, zapisy, zapomogi,
- c) dochody z nieruchomości, procentów, wydawnictw, odczytów i imprez.

§ 23.

Rachunkowość i księgi Związku prowadzi Zarząd Główny według przepisów prawa i przyjętych zwyczajów.

§ 24.

Rok sprawozdawczy Związku trwa od 1 stycznia do 31 grudnia.

VI. Władze Związku.

§ 25.

Władzami Związku są:

- a) Walne Zgromadzenie Delegatów,
- b) Zarząd Główny,
- c) Główna Komisja Rewizyjna,
- d) Główny Sąd Koleżeński.

A. Walne Zgromadzenie Delegatów.

§ 26.

Walne Zgromadzenie Delegatów jest najwyższą władzą Związku i bywa zwyczajne i nadzwyczajne.

§ 27.

Delegaci na Walne Zgromadzenia wybierani są każdorazowo przez Walne Zebranie Oddziałów Związku w ilości po jednym delegacie na każdą pełną lub zaczęłą dziesiątkę członków swego Oddziału.

§ 28.

Delegaci Oddziałów Stowarzyszenia, nie mogący przybyć na Walne Zgromadzenie Delegatów, mogą upoważnić pisemnie innych delegatów swego Oddziału do głosowania w ich imieniu.

§ 29.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów odbywa się raz na rok; zwołuje je Zarząd Główny Związku przez rozesłanie Zarządom Oddziałów pisemnych zawiadomień na 8 tygodni przed datą Walnego Zgromadzenia.

§ 30.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów może być zwołane:

- a) na podstawie uchwały poprzedniego Walnego Zgromadzenia Delegatów,
- b) z inicjatywy Zarządu Głównego ZIM,
- c) na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej,
- d) na życzenie 1/10 ogólnej liczby członków zwyczajnych Związku.

Zarząd Główny Związku obowiązany jest zwołać Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów w ciągu 2-ch miesięcy od daty otrzymania żądania,

§ 31.

Walne Zgromadzenie Delegatów zwyczajne i nadzwyczajne, otwiera przez Zarządu Głównego ZIM lub jego zastępcę, po czym wybierany jest z pośród obecnych przewodniczący Zgromadzenia, dwóch asesorów, sekretarz i zastępca sekretarza, którzy prowadzą protokół zgromadzenia. Osoby te nie mogą być członkami Zarządu Głównego lub Głównej Komisji Rewizyjnej. Regulamin Walnych Zgromadzeń winien być uchwalony przez 1-sze Walne Zgromadzenie Delegatów.

§ 32.

Walne Zgromadzenie Delegatów jest prawomocne bez względu na ilość obecnych członków, o ile zawiadomienia pisemne o miejscu, czasie i porządku obrad zostały wysłane Oddziałom co najmniej na 3 tygodniem przed terminem Zgromadzenia. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Przy równej liczbie głosów decyduje głos przewodniczącego. Uchwały dotyczące zmiany statutu wymagają obecności podczas głosowania 2/3 głosów zaproszonych na liście Delegatów. Uchwały o likwidacji i postanowienia o majątku Związku wymagają obecności podczas głosowania 2/3 ogólnej liczby głosów Delegatów, jakimi rozporządzają wszystkie Oddziały ZIM. Wniosek o likwidacji powinien być rozpatrywany i głosowany na dwu kolejnych Walnych Zgromadzeniach, które muszą się odbyć w odstępie czasu nie mniejszym od 3-ch miesięcy i nie dłuższym od 1-go roku. Wolne wnioski zgłoszone na Walne Zgromadzenie mogą być na nim omawiane i głosowane za zgodą 2/3 obecnych na zebraniu.

§ 33.

Do zakresu działalności Walnego Zgromadzenia Delegatów należy:

- a) rozważanie i zatwierdzanie przedstawionego przez Zarząd Główny ZIM rocznego sprawozdania, budżetu i bilansu,
- b) uchwały w przedmiocie sprawozdania Głównej Komisji Rewizyjnej,
- c) uchwalanie planu działalności,
- d) wybór władz Związku i nadawanie godności członków honorowych,
- e) rozpatrywanie i uchwalanie wniosków zgłaszanych przez Zarząd Główny lub Zarządy Oddziałów,
- f) rozpatrywanie odwołań członków od decyzji Zarządu Głównego,
- g) rozstrzyganie o zmianie statutu,
- h) ustalanie wysokości składki członkowskiej,
- i) rozstrzyganie o likwidacji Związku.

§ 34.

Wnioski na Walne Zgromadzenie Delegatów, zgłaszane przez Zarządy Oddziałów lub podpisane przez 20 członków zwyczajnych ZIM, powinny być złożone Zarządowi Głównemu przynajmniej na 5 tygodni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

§ 35.

Protokół Walnego Zgromadzenia Delegatów, podpisany przez Przewodniczącego i sekretarza Zgromadzenia, lub też zastępcę przewodniczącego i sekretarza Zgromadzenia, powinien być przesłany przez Prezydium Walnego Zgromadzenia Prezesowi ZIM najpóźniej w ciągu 2-ch tygodni od daty Walnego Zgromadzenia.

B. Zarząd Główny.

§ 36.

Zarząd Główny składa się z 9-ciu członków: Prezesa, 2-ch wiceprezesów i 6-ciucłonków, wszyscy wybrani przez Walne Zgromadzenie Delegatów.

Prezes wybierany jest imiennie. Zarząd sprawuje swój mandat przez 2 lata. Corocznie ustępuje jeden z wiceprezesów i 3-ch członków Zarządu. Po pierwszym roku przez losowanie, w latach następnych według starszeństwa wyboru. Ustępujący członkowie Zarządu mogą być wybierani ponownie. Poza tym do Zarządu Głównego wchodzi z pełnią praw członków Zarządu: Prezesi Oddziałów Związku, Przewodniczący Sekcji i Kół Zawodowych oraz Kół Koleżeńskich i Redaktor organu prasowego.

§ 37.

Zarząd Główny wybiera spośród siebie dwóch wiceprezesów, sekretarza, skarbnika oraz przeprowadza podział czynności między poszczególnych członków.

§ 38.

Zebrania Zarządu Głównego odbywają się w terminach ustalonych przez regulamin Zarządu.

§ 39.

Do prawomocności uchwał Zarządu potrzebna jest obecność przynajmniej 6-ciu członków, w tej liczbie Prezesa lub jednego Wiceprezesa.

Uchwały Zarządu powinny być protokółowane.

§ 40.

Do obowiązków Zarządu należy:

- a) kierowanie sprawami Związku w myśl postanowień niniejszego statutu, uchwał Walnych Zgromadzeń Delegatów i własnych,
- b) kierownictwo i reprezentowanie Związku,
- c) przygotowanie i przedstawianie sprawozdań rocznych, bilansów, budżetów, planów pracy i t.p.,
- d) gromadzenie materiałów i przygotowywanie wniosków na Walne Zgromadzenia,
- e) zwoływanie Walnych Zgromadzeń Delegatów,
- f) prowadzenie księgowości i korespondencji,
- g) zatwierdzanie powstania i rozwiązania Oddziałów ZIM,
- h) powoływanie Sekcji i Komisji oraz decyzje o ich rozwiązaniu,
- i) opracowywanie i zatwierdzanie regulaminów wszelkich organów Związku,
- j) przyjmowanie członków zwyczajnych, juniorów, korespondentów oraz stawianie wniosków na Walnym Zgromadzeniu o nadanie godności członka honorowego,
- k) zarządzania majątkiem Związku.

§ 41.

Wszelkie zobowiązania, akty, umowy, czeki, weksel i pełnomocnictwa podpisują:

- a) prezes lub upoważniony wiceprezes Zarządu Głównego,

b) skarbnik lub jego zastępca, bądź jeden z upoważnionych członków Zarządu Głównego.

Wszelką korespondencję zewnętrzną podpisuje:

a) prezes lub wiceprezes, bądź upoważniony członek Zarządu Głównego,

b) sekretarz lub jego zastępca.

§ 42.

Prezes Zarządu Głównego:

a) reprezentuje Związek,

b) kieruje całokształtem działalności Zarządu,

c) przewodniczy na zebraniach Zarządu,

d) zagaja Walne Zgromadzenia

§ 43.

W razie nieobecności prezesa czynności jego przyjmuje jeden z wiceprezesów. W wypadku ustąpienia prezesa lub wiceprezesa, Zarząd ma prawo powierzyć jednemu ze swych członków czynności osoby ustępującej.

§ 44.

Prezes, wiceprezesi, sekretarz i skarbnik, tworzą Prezydium Zarządu Głównego, które kieruje działalnością Związku na prawach Zarządu Głównego, zdając sprawę z dokonanych czynności na najbliższym zebraniu Zarządu Głównego. Zebrania Prezydium Zarządu Głównego odbywają się w miarę potrzeb. Do prawomocności uchwał przedsięwziętych przez Prezydium wymagana jest obecność Prezesa lub jednego wiceprezesa i dwóch członków Prezydium, to jest trzech osób.

C. Główna Komisja Rewizyjna

§ 45.

Główna Komisja Rewizyjna składa się z 3-ch członków i 2 zastępców wybieranych przez Walne Zgromadzenie Delegatów na przeciąg 3-ch lat. Po pierwszym roku ustępuje jeden z członków, przez losowanie, a następnie według starszeństwa wyboru.

§ 46.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest: badanie wykonania budżetu oraz sprawdzanie przynajmniej dwa razy w roku stanu kasy, ksiąg rachunkowych i dokumentów.

§ 47.

Uwagi swoje, sprawozdania i wnioski, Komisja Rewizyjna składa Zarządowi Głównemu na piśmie na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem.

§ 48.

Komisja Rewizyjna wnosi na Walne Zgromadzenie Delegatów wnioski o udzielenie Zarządowi absolutorium.

§ 49.

Komisja Rewizyjna rządzi się regulaminem uchwalonym przez siebie.

D. Sądy Koleżeńskie.

§ 50.

Sądy Koleżeńskie powołane są do rozpatrywania i sądzenia sporów wynikłych między członkami Związku, albo między członkami Związku a osobami fizycznymi lub prawnymi z poza Związku, w tym wypadku na ich żądanie lub za ich zgodą. Oficerowie służby czynnej i w stanie nieczynnym nie mogą być poddawani Sądowi Koleżeńskiemu.

§ 51.

Sądy Koleżeńskie istnieją przy każdym oddziale posiadającym co najmniej 30 członków, mniejsze oddziały wybierają wspólny Sąd. Poza tym istnieje Główny Sąd Koleżeński, jako instancja odwoławcza oraz jako pierwsza instancja dla członków Zarządu Głównego i władz głównych. Regulamin Sądów oraz zakres kompetencji, opracowane przez Główny Sąd Koleżeński zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Delegatów, obowiązują Sądy przy wszystkich oddziałach.

§ 52.

Główny Sąd Koleżeński składa się z dziewięciu członków, wybierających spośród swego grona Przewodniczącego i sekretarza. Członkowie wybierani są przez Walne Zgromadzenie Delegatów na przeciąg trzech lat. W pierwszej kolejności ustępuje trzech członków Sądu Koleżeńskiego według losowania; dalej członkowie ustępują według starszeństwa wyboru. Sąd Koleżeński przy oddziale składa się z 6-ciu członków wybieranych na 3 lata przez Walne Zebranie członków oddziału. W pierwszej kolejności ustępuje dwóch członków według losowania, dalej według starszeństwa wyboru. Komplet sądzący w sądach obydwóch instancji składa się co najmniej z 3-ch członków.

V. Sekcje, Komisje, Koła Zawodowe i Koła Koleżeńskie.

§ 53.

Przy Zarządzie Głównym i oddziałach mogą istnieć:

- a) Sekcje jako organa wykonawcze Zarządów w dziedzinie działalności naukowo-technicznej Związku,
- b) Komisje jako organa Zarządów w dziedzinie organizacyjnej,
- c) Koła Zawodowe, skupiające członków Związku według specjalizacji zawodowych i zainteresowań technicznych,
- d) Koła Koleżeńskie o zainteresowaniach artystycznych, sportowych i t. p.

§ 54.

Zatwierdzanie powstania rozwiązania Kół Zawodowych i Koleżeńskich oraz zatwierdzanie ich regulaminów należy do Zarządu Głównego, a Sekcji Komisji do kompetencji Zarządów Oddziałów, przy których istnieją.

VI. Oddziały Związku.

§ 55.

Związek posiada swe oddziały. Oddziały Związku zakłada się za zgodą Zarządu Głównego na żądanie co najmniej dziesięciu członków

zwyczajnych, zamieszkałych w jednym województwie. O ile na obszarze województwa nie ma przepisanej liczby członków dla utworzenia oddziału, wszyscy członkowie przyłączają się do jednego z istniejących Oddziałów wskazanego przez Zarząd Główny.

§ 56.

Oddziały Związku rządzą się statutem i regulaminem, zatwierdzonym przez Zarząd Główny. Zarząd Główny może powierzyć część swych funkcji poszczególnym Zarządom oddziałów. Zarządy Oddziałów składają się co najmniej z trzech członków, wybranych przez Walne Zebranie członków Oddziałów. W sprawach ogólnego znaczenia Oddziały Związku na zewnątrz samodzielnie nie występują, lecz stosują się do wskazań Zarządu Głównego

VII. Likwidacja Związku.

§ 57.

O likwidacji Związku i przeznaczeniu jego majątku rostrzyga Walne Zgromadzenie Delegatów, zgodnie z §§32 i 33 statutu. Pozostały po likwidacji majątek Związku zo stanie przekazany na cele społeczne.

UWAGA: pisownia oryginalna

Źródło: <https://polona.pl/item/statut-zwiazku-inzynierow-miernictwa-rzeczypospolitej-polskiej,NzEzODgwMjI/2/#info:metadata>

Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy po II wojnie światowej STATUT ogólnopolskiej organizacji geodezyjnej został opracowany w 1945 roku przez Komitet Organizacyjny Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej.

Statut ten podpisany przez Członków Założycieli Związku w osobach
prof. inż. Edward Warchałowski
mierniczy przysięgły Tadeusz Bychawski
prof. inż. Jan Piotrowski
inż. Waław Nowak
inż. Bronisław Lipiński
inż. Stanisław Janusz Tymowski
inż. Mieczysław Malesiński
inż. Władysław Kępski
inż. Waław Brzozowski
inż. Bronisław Łacki
inż. Władysław Katkiewicz
inż. Piotr Rybarski
inż. Czesław Wyszogrodzki
inż. Romuald Zygmunt
inż. Felicjan Piątkowski
inż. Jan Rożycki
mierniczy przysięgły Waław Krzyszkowski
inż. Stanisław Kluźniak
inż. Michał Szymański
inż. Bronisław Dąbrowski
który złożono w dniu 10.07.1945 r. w Wydziale Ogólnym Zarządu Miejskiego m.st. Warszawy z wnioskiem o zatwierdzenie.

Prezydent m.st. Warszawy zatwierdził Statut w dniu 24.10.1945 r.

Na podstawie tej decyzji dokonano wpisu do Rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr 29 **Stowarzyszenie pod nazwą "Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej"**.

STATUT

ZWIĄZKU MIERNICZYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

I. NAZWA, TEREN DZIAŁALNOŚCI I SIEDZIBA

§ 1.

Stowarzyszenie nosi nazwę: Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Prawnie zastrzeżonym skrótem nazwy jest Z.M.R.P.

§2.

Terenem działalności Związku jest Rzeczpospolita Polska, a siedzibą Zarządu m.st. Warszawa.

§3.

Działalność Związku poza granicami Polski polega na:

- a) należeniu do międzynarodowych organizacji zawodowych,
- b) uczestnictwie w kongresach, zjazdach, konferencjach i wystawach,
- c) reprezentowaniu za granicą mierniczych polskich.

§4.

Związek jest osobą prawną.

§5.

Związek posiada sztandar według ustalonego wzoru, używa pieczęci z nazwą i godłem oraz odznaki członkowskiej, zatwierdzonych przez władzę.

II. CHARAKTER, CELE I ZADANIA

§6.

Związek jednoczy inżynierów geodetów, inżynierów mierniczych, mierniczych przysięgłych i mierniczych w celach zawodowych i towarzyskich.

§7.

Celem Związku jest: praca nad rozwojem techniki mierniczej zmierzająca do zapewnienia Państwu największego rozkwitu gospodarczego oraz współdziałanie zawodowe w przygotowaniu obronności kraju.

§8.

Do zadań Związku należy:

- a) praca nad rozwojem i podniesieniem poziomu wiedzy zawodowej,
- b) wydawanie o zagadnieniach mierniczych bezstronnej i technicznie słusznej opinii, mającej na celu dobro Rzeczypospolitej,
- c) reprezentowanie ogółu mierniczych wobec społeczeństwa, władz państwowych, samorządowych oraz organizacji społecznych, krajowych i zagranicznych,
- d) obrona interesów zawodowych ogółu mierniczych,
- e) czuwanie nad przestrzeganiem przez swych członków zasad etyki przy wykonaniu zawodu i w życiu publicznym,

- f) udzielanie pomocy materialnej swym członkom,
- g) popieranie rozwoju życia koleżeńskiego i towarzyskiego swoich członków.

III. ŚRODKI DZIAŁANIA

§9.

Powyższe cele Związek realizuje, z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa, przez:

- a) krzewienie wiedzy zawodowej, organizowanie współpracy ogółu mierniczych w dziedzinie naukowej, zawodowej, społecznej i gospodarczej, organizowanie zebrań odczytowo-dyskusyjnych, konferencji, zjazdów, kursów, wycieczek, pokazów, wystaw, konkursów itp.,
- b) współpracę z zakładami naukowymi, instytucjami rządowymi, samorządowymi oraz organizacjami społecznymi, w szczególności technicznymi w kraju i za granicą,
- c) zakładanie oddziałów Związku,
- d) tworzenie sekcji, komisji, kół zawodowych, poświęconych odrębnym dziedzinom techniki lub zagadnieniom specjalnym,
- e) zakładanie poradni zawodowych i posiadanie organu orzecznictwa zawodowego,
- f) podejmowanie i popieranie technicznej działalności wydawniczej, w szczególności wydawanie własnego organu prasowego, tworzenie bibliotek, zbiorów i instytutów badawczych,
- g) podejmowanie starań o skoordynowanie pracy między ogółem mierniczych, a innymi organizacjami zawodowymi z dziedzin pokrewnych,
- h) współdziałanie z innymi organizacjami na polu rozwoju miernictwa polskiego,
- i) występowanie w obronie interesów zawodowych ogółu mierniczych,
- k) tworzenie biur pośrednictwa pracy, funduszy stypendialnych i zapomogowych,
- l) organizowanie życia towarzyskiego członków Związku,
- m) gromadzenie Śródków materialnych, potrzebnych do wykonywania określonych powyżej zadań.

IV. CZŁONKOWIE: ICH PRAWA I OBOWIĄZKI

§ 10.

Członkowie Związku dzielą się na honorowych i zwyczajnych.

§ 11

Godność członka honorowego nadaje Walne Zgromadzenie Delegatów na wniosek Zarządu Głównego osobom, które położyły szczególne zasługi na polu nauki i techniki lub przyczyniły się wybitnie do rozwoju Związku.

§ 12.

Członkiem zwyczajnym może być obywatel polski, cieszący się nienaganną opinią, który:

- a) posiada uprawnienia mierniczego przysięgłego lub mierniczego górniczego, lub
- b) posiada dyplom inżyniera geodety względnie inżyniera mierniczego, nabyty zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami, lub
- c) jest absolwentem średniej szkoły mierniczej, względnie jest kandydatem na mierniczego przysięgłego albo mierniczego górniczego, lub
- d) pracował zawodowo w charakterze technika mierniczego przynajmniej 10 lat bez przerwy przed 1.IX.1939 r. i pracuje nadal w miernictwie.

§ 13.

Członków zwyczajnych przyjmuje Zarząd Główny Z.M.R.P. na wniosek Zarządu Oddziału, na podstawie pisemnej deklaracji, podpisanej przez dwóch wprowadzających członków zwyczajnych oraz wypełnionego kwestionariusza zawierającego dane osobowe kandydata.

§ 14.

Członkowie honorowi i zwyczajni Z.M.R.P. mają pełne prawa brania udziału w życiu i działalności Związku oraz korzystają z jego agend i urządzeń w sposób przewidziany niniejszym statutem i regulaminami szczegółowymi. Wszystkich członków Z.M.R.P. obowiązuje po d1p5o'rządkowanie się postanowieniom niniejszego statutu, regulaminom sekcji, i komisji oraz prawomocnym uchwałom władz Związku. Członkowie Z.M.R.P. nie mogą należeć do innych stowarzyszeń mierniczych o charakterze zawodowym.

§ 16.

Wysokość składek rocznych, wpłaconych przez Oddziały do Zarządu Głównego i terminy ich płacenia, uchwała Walne Zgromadzenie Delegatów Z.M.R.P. Prócz tych składek Oddziały i sekcje mają prawo dodatkowego opodatkowania swych członków na swoje cele specjalne. Składki opłacają tylko członkowie zwyczajni. Zarząd Główny ma prawo, w wyjątkowych wypadkach, zwolnić członka zwyczajnego od opłaty składki członkowskiej na określony czas, częściowo lub całkowicie.

§ 17.

Utrata praw członkowskich następuje:

- a) na skutek dobrowolnego ustąpienia członka ze Związku. Zgłoszenie o ustąpieniu powinno być wniesione na piśmie i po uregulowaniu wszystkich zobowiązań do końca roku obrachunkowego,
- b) na skutek zalegania w opłatach składek przez jeden rok. Wniosek przedstawia Zarząd Oddziału, a o skreśleniu orzeka Zarząd Główny,
- c) na podstawie orzeczenia Sądu Koleżeńskiego. Do czasu wydania takiego orzeczenia zarząd może zawiesić członka z jego prawach,
- d) na podstawie prawomocnego wyroku Sądów Państwowych za przestępstwo w chęci zysku.

V. FUNDUSZE ZWIĄZKU

§ 18.

Na fundusze Związku składają się:

- a) wpisowe i składki członkowskie,
- b) darowizny, legaty, zapisy, zapomogi,
- c) dochody z nieruchomości, procentów, wydawnictw, odczytów i imprez.

§ 19.

Rachunkowość i księgi Związku prowadzi Zarząd Główny według przepisów prawa i przyjętych zwyczajów.

§ 20.

Rok sprawozdawczy Związku trwa od 1 stycznia do 31 grudnia.

VI. WŁADZE ZWIĄZKU

§ 21.

Władzami Związku są:

- a) Walne Zgromadzenie Delegatów,
- b) Zarząd Główny,
- c) Główna Komisja Rewizyjna,
- d) Główny Sąd Koleżeński.

A. WALNE ZGROMADZENIE DELEGATÓW.

§ 22.

Walne Zgromadzenie Delegatów jest najwyższą władzą Związku i by wa zwyczajne i nadzwyczajne.

§23.

Delegaci na Walne Zgromadzenie wybierani są każdorazowo przez Walne Zgromadzenie członków oddziału Związku w ilości po jednym delegacie na każdą pełną lub zaczęłą dziesiątkę członków swego Oddziału.

§ 24.

Delegaci Oddziałów Związku nie mogący przybyć na Walne Zgromadzenie Delegatów mogą upoważnić pisemnie innych delegatów swego Oddziału do głosowania w ich imieniu. odbywa się raz na rok. Zwołuje je Zarząd Główny Związku przez rozesłanie Zarządom Oddziałów pisemnych zawiadomień na 4 tygodnie przed datą Walnego Zgromadzenia.

§26.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów może być zwołane:

- a) na podstawie uchwały poprzedniego Walnego Zgromadzenia Delegatów,
- b) z inicjatywy Zarządu Głównego Z.M.R.P.
- c) na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej,
- d) na pisemne żądanie przynajmniej dwóch Oddziałów Wojewódzkich.

W tym wypadku muszą być podane sprawy, dla których ma być zwołane Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów. Zarząd Główny Związku obowiązany jest zwołać Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów w ciągu 2 miesięcy od daty otrzymania żądania.

§27.

Walne Zgromadzenie Delegatów, zwyczajne i nadzwyczajne, otwiera Prezes Zarządu Głównego Z.M.R.P. lub jego zastępca, po czym wybierany jest spośród obecnych przewodniczący Zgromadzenia, dwóch asesorów, sekretarz i zastępcy sekretarza, którzy prowadzą protokół Zgromadzenia. Osoby te nie mogą być członkami Zarządu Głównego lub Głównej Komisji Rewizyjnej. Regulamin Walnych Zgromadzeń winien być uchwalony przez I Walne Zgromadzenie Delegatów.

§28.

Walne Zgromadzenie Delegatów jest prawomocne bez względu na ilość obecnych członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Przy równej liczbie głosów decyduje głos Przewodniczącego. Uchwały dotyczące zmiany statutu wymagają obecności podczas głosowania 2/3 ogólnej liczby głosów delegatów wszystkich oddziałów Z.M.R.P. Uchwały o likwidacji i postanowienia o majątku Związku wymagają obecności podczas głosowania 2/3 ogólnej liczby głosów delegatów wszystkich Oddziałów Z.M.R.P. Wniosek o likwidacji powinien być rozpatrywany i głosowany na dwu kolejnych Walnych Zgromadzeniach, które muszą się odbyć w odstępie czasu nie mniejszym od trzech miesięcy i nie dłuższym od 1 roku. Wolne wnioski zgłoszone bezpośrednio na Walnym Zgromadzeniu mogą być na nim omawiane i głosowane za zgodą zwykłej większości obecnych.

§ 29.

Do zakresu działalności Walnego Zgromadzenia Delegatów należy:

- a) rozważanie i zatwierdzanie przedstawionego przez Zarząd Główny Z.M.R.P. rocznego sprawozdania budżetu i bilansu,
- b) uchwały w przedmiocie sprawozdania Głównej Komisji Rewizyjnej,
- c) uchwalanie planu działalności,
- d) wybór władz Związku i nadawanie godności członków honorowych,
- e) rozpatrywanie i uchwalanie wniosków zgłaszanych przez Zarząd Główny lub Zarządy Oddziałów,
- f) rozpatrywanie odwołań członków od decyzji Zarządu Głównego,
- g) rozstrzygnięcie o zmianie statutu,
- h) ustalanie wysokości składki członkowskiej,
- i) rozstrzygnięcie o likwidacji Związku,
- j) decyzja w sprawie zbycia, zastawu lub obciążenia majątku nieruchomego.

§30.

Wnioski na Walne Zgromadzenie Delegatów zgłaszane przez Zarządy Oddziałów lub podpisane przez 20 członków zwyczajnych Z.M.R.P. powinny być złożone Zarządowi Głównemu przynajmniej na 5 tygodni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

§31.

Protokół Walnego Zgromadzenia Delegatów, podpisany przez Przewodniczącego i sekretarza Zgromadzenia lub też zastępcę przewodniczącego i sekretarza Zgromadzenia, powinien być przesłany przez Prezydium Walnego Zgromadzenia Prezesowi Z.M.R.P. najpóźniej w ciągu 2 tygodni od daty Walnego Zgromadzenia, odbywa się raz na rok. Zwołuje je Zarząd Główny Związku przez rozesłanie Zarządom Oddziałów pisemnych zawiadomień na 4 tygodnie przed datą Walnego Zgromadzenia.

§26.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów może być zwołane:

- a) na podstawie uchwały poprzedniego Walnego Zgromadzenia Delegatów,
- b) z inicjatywy Zarządu Głównego Z.M.R.P.
- c) na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej,
- d) na pisemne żądanie przynajmniej dwóch Oddziałów Wojewódzkich. W tym wypadku muszą być podane sprawy, dla których ma być zwołane Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów. Zarząd Główny Związku obowiązany jest zwołać Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów w ciągu 2 miesięcy od daty otrzymania żądania.

§27.

Walne Zgromadzenie Delegatów, zwyczajne i nadzwyczajne, otwiera Prezes Zarządu Głównego Z.M.R.P. lub jego zastępca, po czym wybierany jest spośród obecnych przewodniczący Zgromadzenia, dwóch asesorów, sekretarz i zastępcy sekretarza, którzy prowadzą protokół Zgromadzenia. Osoby te nie mogą być członkami Zarządu Głównego lub Głównej Komisji Rewizyjnej. Regulamin Walnych Zgromadzeń winien być uchwalony przez I Walne Zgromadzenie Delegatów.

§28.

Walne Zgromadzenie Delegatów jest prawomocne bez względu na ilość obecnych członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Przy równej liczbie głosów decyduje głos Przewodniczącego. Uchwały dotyczące zmiany statutu wymagają obecności podczas głosowania 2/3 ogólnej liczby głosów delegatów wszystkich oddziałów Z.M.R.P. Uchwały o likwidacji i postanowienia o majątku Związku wymagają obecności podczas głosowania 2/3 ogólnej liczby głosów delegatów wszystkich Oddziałów Z.M.R.P. Wniosek o likwidacji powinien być rozpatrywany i głosowany na dwu kolejnych Walnych Zgromadzeniach, które muszą się odbyć w odstępie czasu nie mniejszym od trzech miesięcy i nie dłuższym od 1 roku. Wolne wnioski zgłoszone bezpośrednio na Walnym Zgromadzeniu mogą być na nim omawiane i głosowane za zgodą zwykłej większości obecnych.

§ 29.

Do zakresu działalności Walnego Zgromadzenia Delegatów należy:

- a) rozważanie i zatwierdzanie przedstawionego przez Zarząd Główny Z.M.R.P. rocznego sprawozdania budżetu i bilansu,
- b) uchwały w przedmiocie sprawozdania Głównej Komisji Rewizyjnej,
- c) uchwalanie planu działalności,
- d) wybór władz Związku i nadawanie godności członków honorowych,
- e) rozpatrywanie i uchwalanie wniosków zgłaszanych przez Zarząd Główny lub Zarządy Oddziałów,
- f) rozpatrywanie odwołań członków od decyzji Zarządu Głównego,
- g) rozstrzyganie o zmianie statutu,
- h) ustalanie wysokości składki członkowskiej,
- i) rozstrzyganie o likwidacji Związku,
- j) decyzja w sprawie zbycia, zastawu lub obciążenia majątku nieruchomego.

§30.

Wnioski na Walne Zgromadzenie Delegatów zgłaszane przez Zarządy Oddziałów lub podpisane przez 20 członków zwyczajnych Z.M.R.P. powinny być złożone Zarządowi Głównemu przynajmniej na 5 tygodni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

§31.

Protokół Walnego Zgromadzenia Delegatów, podpisany przez Przewodniczącego i sekretarza Zgromadzenia lub też zastępcę przewodniczącego i sekretarza Zgromadzenia, powinien być przesłany przez Prezydium Walnego Zgromadzenia Prezesowi Z.M.R.P. najpóźniej w ciągu 2 tygodni od daty Walnego Zgromadzenia.

B. ZARZĄD GŁÓWNY

§ 32.

Zarząd Główny składa się z 9 członków: Prezesa, 8 członków wszyscy wybierani przez Walne Zgromadzenie Delegatów. Prezes wybierany jest imiennie. Zarząd sprawuje swój mandat przez 2 lata. Corocznie ustępuje jeden z wiceprezesów i 3 członków Zarządu. Po pierwszym roku przez losowanie, w latach następnych według starszeństwa wyboru. Ustępujący członkowie Zarządu mogą być wybierani ponownie. Poza tym do Zarządu Głównego wchodzi z pełnią praw członków Zarządu: prezesi Oddziałów Związku i redaktor organu prasowego. W wypadku ustąpienia członka Zarządu z wyboru w ciągu kadencji Zarząd Główny ma prawo na jego miejsce zaprosić innego członka Z.M.R.P. z tym, by ogólna liczba osób kooptowanych nie przekroczyła trzech. Mandaty osób kooptowanych trwają do najbliższego Walnego Zgromadzenia Zwyczajnego.

§ 33.

Zarząd Główny wybiera spośród siebie dwóch wiceprezesów, sekretarza, skarbnika oraz przeprowadza podział czynności między poszczególnych członków.

§ 34.

Zebrania Zarządu Głównego odbywają się w terminach ustalonych przez regulamin Zarządu.

§ 35.

Do prawomocności uchwał Zarządu potrzebna jest obecność przynajmniej 6-ciu członków, w tej liczbie Prezesa lub jednego wiceprezesa. Uchwały Zarządu powinny być protokołowane.

§36.

Do obowiązków Zarządu należy:

- a) kierowanie sprawami Związku w myśl postanowień niniejszego statutu, uchwał Walnych Zgromadzeń Delegatów i własnych,
- b) kierownictwo i reprezentowanie Związku,
- c) przygotowanie i przedstawianie sprawozdań rocznych, bilansów, budżetów, planów pracy itd.
- d) gromadzenie materiałów i przygotowanie wniosków na Walne Zgromadzenie,
- e) zwoływanie Walnych Zgromadzeń Delegatów,
- f) prowadzenie księgowości i korespondencji,
- g) zatwierdzanie powstania i rozwiązywania Oddziałów Z.M.R.P.
- h) powoływanie Sekcji i Komisji oraz decyzje o ich rozwiązaniu,
- i) opracowywanie i zatwierdzanie regulaminów wszelkich organów Związku,
- j) przyjmowanie członków zwyczajnych oraz stawianie wniosków na Walnym Zgromadzeniu o nadanie godności członka honorowego,
- k) zarządzanie majątkiem Związku.

§37.

Wszelkie zobowiązania, akty, umowy, czeki, weksle i pełnomocnictwa podpisują:

- a) prezes lub upoważniony wiceprezes Zarządu Głównego
- b) skarbnik lub jego zastępca bądź jeden z upoważnionych członków Zarządu Głównego. Wszelką korespondencję zewnętrzną podpisuje:
 - a) prezes lub wiceprezes bądź upoważniony członek Zarządu Głównego
 - b) sekretarz lub jego zastępca.

§38.

Prezes Zarządu Głównego:

- a) reprezentuje Związek, b) kieruje całokształtem działalności Zarządu,
- c) przewodniczy na zebraniach Zarządu, d) zagaja Walne Zgromadzenia.

§39.

W razie nieobecności Prezesa czynności jego przejmuje jeden z wiceprezesów. W wypadku ustąpienia prezesa lub wiceprezesa Zarząd Główny ma prawo powierzyć jednemu ze swych członków czynności osoby ustępującej.

§40.

Prezes, wiceprezesi, sekretarz i skarbnik tworzą Prezydium Zarządu Głównego, które kieruje działalnością Związku na prawach Zarządu Głównego, zdając sprawę z dokonanych czynności na najbliższym zebraniu Zarządu Głównego. uchwał przedsięwziętych przez Prezydium wymagana jest obecność Prezesa lub jednego wiceprezesa i 2 członków Prezydium, to jest trzech osób.

C. GŁÓWNA KOMISJA REWIZYJNA

§41.

Główna Komisja Rewizyjna składa się z 3 członków i 2 zastępców wybieranych przez Walne Zgromadzenie Delegatów na przeciąg 3 lat. Po pierwszym roku ustępuje jeden z członków przez losowanie, a następnie według starszeństwa wyboru.

§42.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest: badanie wykonania budżetu oraz sprawdzanie przynajmniej raz do roku stanu kasy, ksiąg rachunkowych i dokumentów.

§43.

Swoje uwagi, sprawozdania i wnioski Komisja Rewizyjna składa Zarządowi Głównemu na piśmie na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem.

§44.

Komisja Rewizyjna wnosi na Walne Zgromadzenie Delegatów wniosek w sprawie udzielenia Zarządowi absolutorium.

§45.

Komisja Rewizyjna kieruje się regulaminem uchwalonym przez siebie, a zatwierdzonym przez Walne Zgromadzenie.

D. SĄDY KOLEŻEŃSKIE

§46.

Sądy Koleżeńskie powoływane są do rozpatrywania i sądzenia sporów wynikłych między członkami Związku albo między członkami Związku a osobami fizycznymi lub prawnymi spoza Związku, w tym wypadku na ich żądanie lub za ich zgodą.

§47.

Wojewódzki Sąd Koleżeński istnieje przy każdym Oddziale posiadającym co najmniej 30 członków, mniejsze oddziały wybierają wspólny sąd. Jako instancja odwoławcza istnieje Główny Sąd Koleżeński. Regulamin sądów oraz zakres kompetencji, opracowane przez Główny Sąd Koleżeński i zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Delegatów, obowiązują Sądy przy wszystkich Oddziałach.

§48.

Główny Sąd Koleżeński składa się: z 9 członków, wybierających spośród swego grona Przewodniczącego i sekretarza. Członkowie wybierani są przez Walne Zgromadzenie Delegatów na przeciąg 3 lat. W pierwszej kolejności ustępuje trzech członków Sądu Koleżeńskiego według losowania, dalej członkowie ustępują według starszeństwa wyboru. Sąd Koleżeński przy Oddziale składa się z 6 członków wybieranych na trzy lata przez Walne Zgromadzenie członków Oddziału. W pierwszej kolejności ustępuje dwóch członków według losowania, dalej według starszeństwa wyboru. Komplet sędziących w sądach obydwu instancji składa się co najmniej z 3 członków.

V. SEKCJE, KOMISJE, KOŁA ZAKŁADOWE I KOŁA KOLEŻEŃSKIE

§49.

Przy Zarządzie Głównym i Oddziałach mogą istnieć:

- a) Sekcje jako organa wykonawcze Zarządów w dziedzinie działalności naukowo-technicznej Związku,
- b) Komisje jako organa Zarządów w dziedzinie organizacyjnej,
- c) Koła skupiające członków Związku według specjalizacji zawodowych i zainteresowań artystycznych, sportowych, koleżeńskich itp.

§50.

Powoływanie i rozwiązywanie Sekcji, Komisji i Kół, jak również zatwierdzanie ich regulaminów, należy do Zarządów Oddziałów, przy których istnieją.

VI. ODDZIAŁY ZWIĄZKU

§51.

Członkowie Z.M.R.P. na terenie poszczególnych województw tworzą Oddziały Wojewódzkie Z.M.R.P., do których należą oni automatycznie, z tytułu swego członkostwa w Związku. Oddziały Wojewódzkie powołuje Zarząd Główny. Oddziały rządzą się niniejszym statutem oraz regulaminami, uchwalonymi przez Walne Zgromadzenie Delegatów na wniosek Zarządu Głównego. Oddziały nie mają własnych statutów.

§52.

Władzami Oddziałów Wojewódzkich są:

- a) Walne Zgromadzenie członków Oddz. Wojewódzkich,
- b) Zarząd Oddziału,
- c) Komisja Rewizyjna,
- d) Wojewódzki Sąd Koleżeński.

§53.

Zarząd Oddziału Wojewódzkiego jest organem wykonawczym uchwał Walnego Zgromadzenia członków Oddziału Wojewódzkiego i zleceń Zarządu Głównego, reprezentuje Oddział i kieruje pracami tego Oddziału.

§54.

Zarząd Oddziału składa się z prezesa, wiceprezesa, sekretarza, skarbnika i 1 członka oraz 2 zastępców, wybieranych corocznie przez Walne Zgromadzenie członków Oddziału.

§ 55.

Komisja Rewizyjna składa się z trzech członków i dwóch zastępców wybieranych corocznie przez Walne Zgromadzenie członków Oddziału.

§56.

W razie niezorganizowania Oddziału Wojewódzkiego przez członków Związku, zamieszkujących na terenie danego województwa, w okresie ustalonym, Zarząd Główny może wyznaczyć delegata Związku na dane województwo. Kompetencje i zakres działalności delegatów określi regulamin, uchwalony przez Zjazd Delegatów na wniosek Zarządu Głównego.

VII. LIKWIDACJA ZWIĄZKU

§57.

O likwidacji Związku i przeznaczeniu jego majątku rozstrzyga Walne Zgromadzenie Delegatów zgodnie z §§ 28 i 29 statutu. Pozostały po likwidacji majątek Związku zostanie przekazany na cele społeczne.

Poniższy tekst STATUTU z uwzględnieniem zmian wprowadzonych
podczas 31. Zjazdów Delegatów
według stanu na dzień 22 czerwca 1993 roku.

STATUT STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH

Rozdział I

Nazwa terenu działalności, siedziba władz i charakter prawny Stowarzyszenia

§ 1

Stowarzyszenie Geodetów Polskich, zwane dalej SGP lub Stowarzyszenie, jest dobrowolnym, pozarządowym zrzeszeniem o charakterze naukowo-technicznym i zawodowym.

§ 2

Terenem działania SGP jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą władz Stowarzyszenia jest m.st. Warszawa.

§ 3

SGP posiada osobowość prawną.

§ 4

1. Terenowymi jednostkami organizacyjnymi SGP są oddziały.
2. Oddziały SGP mogą uzyskać osobowość prawną.
3. Zarząd Główny nie ponosi odpowiedzialności z tytułu zobowiązań finansowych oddziałów posiadających osobowość prawną.

§ 5

Stowarzyszenie może być członkiem organizacji krajowych i zagranicznych o tym samym lub podobnym profilu działania.

§ 6

1. Zarząd Główny Stowarzyszenia używa pieczęci okrągłej z napisem w otoku "Stowarzyszenie Geodetów Polskich", a pośrodku "Zarząd Główny w Warszawie" oraz pieczętki podłużnej z napisem "Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich" z adresem.
2. Zarządy Oddziałów Stowarzyszenia używają pieczęci okrągłej z napisem w otoku "Stowarzyszenie Geodetów Polskich", a pośrodku "Zarząd Oddziału w..." oraz pieczętki podłużnej z napisem "Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w..." z adresem.

§ 7

Stowarzyszenie może posiadać sztandar oraz odznaki: organizacyjną i honorowe, na podstawie uzyskanych zezwoleń.

§8

Stowarzyszenie opiera swoją działalność na pracy społecznej ogółu członków. Do prowadzenia swych spraw może zatrudniać pracowników.

Rozdział II

Cele i środki działania

§9

Celem SGP jest:

- 1/ zrzeszanie inżynierów i techników ze specjalności z zakresu geodezji i kartografii oraz innych osób wymienionych w rozdziale III;
- 2/ współdziałanie z właściwymi jednostkami w zakresie rozwoju techniki i produkcji, wdrażanie osiągnięć naukowo-technicznych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz w zakresie bhp ochrony pracy i zawodu, a ponadto szkolenia kadr;
- 3/ podnoszenie poziomu wiedzy, kultury technicznej i kwalifikacji oraz kształtowanie właściwego poziomu etyki zawodowej członków Stowarzyszenia;
- 4/ popularyzacja w społeczeństwie zagadnień technicznych i ekonomicznych z dziedziny geodezji i kartografii;
- 5/ inicjowanie, popieranie i prowadzenie wymiany doświadczeń organizacyjnych i naukowo-technicznych z zagranicą;
- 6/ reprezentowanie w kraju i za granicą inżynierów i techników zrzeszonych w SGP.

§ 10

Stowarzyszenie realizuje swoje cele w szczególności przez:

- 1/ współdziałanie z administracją państwową i samorządową, jednostkami gospodarczymi, społecznymi i zawodowymi w dziedzinach objętych działalnością SGP;
- 2/ organizowanie zebrań, zjazdów, narad, konferencji naukowo-technicznych, sympozjów, konkursów, wystaw, pokazów, wycieczek naukowo-technicznych i rozwijanie życia towarzyskiego wśród członków;
- 3 /prowadzenie działalności szkoleniowej;
- 4/ współdziałanie w rozwoju piśmiennictwa, bibliotek oraz informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej w dziedzinie geodezji i kartografii;
- 5/ współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami naukowo-technicznymi o tym samym lub podobnym zakresie działania;
- 6/ współdziałanie przy podnoszeniu jakości prac geodezyjnych;
- 7/ prowadzenie doradztwa i rzeczoznawstwa;
- 8/ inicjowanie i współdziałanie w zakresie ustalania i stosowania kryteriów kwalifikacji zawodowych oraz udzielania pomocy swym członkom w tym zakresie;

9/ udzielanie pomocy w zakresie potrzeb bytowych członków SGP, na zasadach uchwalonych przez Zjazd Delegatów SGP;

10/ opiniowanie i zgłaszanie wniosków w sprawie nagród i odznaczeń dla członków SGP;

11/ nadawanie tytułu rzeczoznawcy swym członkom, na podstawie określonego przewodu kwalifikacyjnego i prowadzenie przewodów kwalifikacyjnych związanych ze specjalizacją zawodową inżynierów i techników;

12/ udzielanie rekomendacji firmom i instytucjom w dziedzinach reprezentowanych przez SGP, na podstawie regulaminu uchwalonego przez Zarząd Główny.

Rozdział III

Członkowie, ich prawa i obowiązki

§ 11

Członkowie SGP dzielą się na:

- 1/ zwyczajnych
- 2/ wspierających,
- 3/ honorowych krajowych i zagranicznych.

§ 12

1. Członkami zwyczajnymi SGP mogą być;

1) inżynierowie i technicy ze specjalnością z zakresu geodezji i kartografii;

2) inni specjaliści, będący członkami jednej z sekcji SGP, posiadający znaczne osiągnięcia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii oraz prezentujący wysoki poziom etyki zawodowej.

2. Stwierdzenia warunków, o których mowa w ust. 1, dokonuje zarząd oddziału, kierując się regulaminem określonym przez Zarząd Główny SGP.

§ 13

Członek zwyczajny Stowarzyszenia ma prawo:

- 1) czynnego i biernego wyboru do władz SGP zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu;
- 2) brania udziału w zebraniach oraz imprezach organizowanych przez Stowarzyszenie;
- 3) korzystania z pomocy Stowarzyszenia w podwyższaniu kwalifikacji zawodowych, doradztwa naukowo-technicznego oraz opiniowania jego prac;
- 4) działania w pracach sekcji i komisji zgodnie z posiadaną specjalnością oraz zainteresowaniami, na podstawie regulaminów jednostek;
- 5) ubiegania się o tytuł rzeczoznawcy SGP;
- 6) korzystania z lokali, urządzeń SGP oraz Domów Technika zgodnie z obowiązującymi regulaminami;

- 7) korzystania z różnych form pomocy bytowej i koleżeńskej organizowanej przez Stowarzyszenie;
- 8) korzystania z ulgowej prenumeraty czasopism i innych wydawnictw naukowo-technicznych w zakresie określonym przez Zarząd Główny;
- 9) noszenia odznaki SGP i NOT;
- 10) niepłacenie składki przez członka SGP po ukończeniu 75-ciu lat życia.

§ 14

Członek zwyczajny jest zobowiązany do;

- 1) przestrzegania postanowień Statutu, regulaminów i uchwał władz SGP;
- 2) aktywnego udziału w realizacji celów statutowych SGP;
- 3) przestrzegania norm współżycia społecznego i zasad etyki zawodowej oraz dyscypliny organizacyjnej;
- 4) regularnego opłacania składek członkowskich.

§ 15

1. Członków zwyczajnych przyjmuje zarząd oddziału na podstawie deklaracji podpisanej przez kandydata oraz dwóch członków wprowadzających, po stwierdzeniu warunków, o których mowa w § 12.
2. Członkami wprowadzającymi mogą być członkowie zwyczajni.

§ 16

Członkostwo zwyczajne ustaje na skutek:

- 1) dobrowolnego wystąpienia ze Stowarzyszenia, zgłoszonego na piśmie właściwemu zarządowi oddziału;
- 2) skreślenia przez właściwy zarząd oddziału w przypadku zalegania z opłatą składek członkowskich przez okres sześciu miesięcy pomimo uprzedniego upomnienia;
- 3) wykluczenia prawomocnym orzeczeniem Sądu Koleżeńkiego Oddziału lub Głównego Sądu Koleżeńkiego za działalność na szkodę SGP lub w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego na karę dodatkową utraty praw publicznych.

§17

1. Od uchwały zarządu oddziału o skreśleniu, przysługuje członkowi prawo odwołania się do Zarządu Głównego. Uchwała Zarządu Głównego w tej sprawie jest ostateczna.
2. Członek skreślony może być ponownie przyjęty w trybie określonym w § 15 Statutu. Zgłaszającego się kandydata obowiązuje wówczas uregulowanie składek członkowskich za okres przynależności do SGP, tj. do dnia skreślenia.
3. Członek wykluczony może być przyjęty na warunkach nowo wstępującego za zgodą Zarządu Głównego, jednak nie wcześniej niż po upływie pięciu lat od daty wykluczenia.

§ 18

1. Członkami wspierającymi mogą być osoby prawne i fizyczne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej zainteresowane działalnością SGP, które zadeklarują poparcie finansowe na rzecz Stowarzyszenia i zostaną przyjęte przez Zarząd Główny lub zarząd oddziału, na podstawie pisemnego zgłoszenia.
2. Członkowie wspierający mają prawo do korzystania z pomocy naukowo-technicznej na zasadach ustalonych z Zarząd Głównym SGP lub zarząd oddziału.
3. Członek wspierający działa w Stowarzyszeniu za pośrednictwem swego przedstawiciela.
4. Członkostwo wspierające ustaje na skutek:
 - 1) wystąpienia zgłoszonego na piśmie do Zarządu Głównego SGP lub zarządu oddziału;
 - 2) skreślenia na podstawie uchwały Zarządu Głównego SGP lub zarządu oddziału, w związku ze zmianą profilu działalności członka wspierającego;
 - 3) nieuregulowania składki członkowskiej w okresie 2 lat.

§ 19

Członkami zwyczajnymi (oraz wspierającymi) mogą być cudzoziemcy mieszkający na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.

§20

1. Godność członka honorowego nadaje Zjazd Delegatów na wniosek Zarządu Głównego osobom fizycznym szczególnie zasłużonym dla rozwoju geodezji i kartografii lub dla Stowarzyszenia.
2. Członek honorowy posiada wszystkie prawa członka zwyczajnego i jest zwolniony z obowiązku płacenia składek członkowskich.
3. Członkowie honorowi zagraniczni nie posiadają czynnego i biernego prawa wyborczego;
4. Utrata godności członka honorowego następuje na podstawie uchwały Zjazdu Delegatów SGP, powziętej na wniosek Zarządu Głównego.

Rozdział IV

Władze SGP

§21

1. Władzami SGP są:

- 1) Zjazd Delegatów SGP
- 2) Zarząd Główny
- 3) Główna Komisja Rewizyjna 4) Główny Sąd Koleżeński

2. Kadencja wszystkich władz trwa trzy lata, a ich wybór odbywa się w głosowaniu jawnym lub tajnym w zależności od uchwały Zjazdu Delegatów w tym przedmiocie.

§22

1. Najwyższą władzą Stowarzyszenia jest Zjazd Delegatów SGP, zwoływany przez Zarząd Główny.

2. Zjazd Delegatów może być zwyczajny lub nadzwyczajny.

§23

Do kompetencji Zjazdu Delegatów SGP należy:

1) uchwalenie Głównych kierunków działalności merytorycznej i finansowej SGP;

2) rozpatrywanie i przyjmowanie sprawozdań Zarządu Głównego z działalności Stowarzyszenia, sprawozdań Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego;

3) udzielenia absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej;

4) wybór przewodniczącego, 13 członków Zarządu Głównego i 3-ch zastępców, 7 członków i 2 zastępców Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego;

5) zatwierdzanie regulaminów Zjazdu Delegatów, Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego;

6) nadawanie i pozbawianie godności członka honorowego na wniosek Zarządu Głównego;

7) podejmowanie uchwał o zmianie Statutu;

8) podjęcie uchwały o rozwiązaniu się Stowarzyszenia;

9) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń Głównego Sądu Koleżeńskiego, wydanych w pierwszej instancji.

§24

Uchwały Zjazdu Delegatów SGP podejmowane są w pierwszym terminie zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby Delegatów, a w drugim terminie - bez względu na liczbę obecnych.

§25

1. W Zjeździe Delegatów z głosem stanowiącym biorą udział delegaci oddziałów wybrani przez zgromadzenie Delegatów oddziałów lub walne zgromadzenie oddziałów na okres trzech lat według klucza wyborczego uchwalonego każdorazowo przez Zarząd Główny Stowarzyszenia, z uwzględnieniem proporcjonalności liczby Delegatów do liczebności oddziałów.

2. W Zjeździe Delegatów SGP biorą udział również z głosem doradczym:

1) członkowie ustępujących władz, jeżeli nie zostali delegatami;

2) członkowie honorowi;

3) zaproszeni goście.

§ 26

O terminie i porządku obrad zwyczajnego Zjazdu Delegatów SGP Zarząd Główny zawiadamia Delegatów co najmniej na 2 tygodnie przed datą Zjazdu.

§ 27

1. Nadzwyczajny Zjazd Delegatów SGP może być zwołany z inicjatywy Zarządu Głównego, na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej albo na wniosek zarządów oddziałów reprezentujących co najmniej 1/3 oddziałów.
2. Nadzwyczajny Zjazd Delegatów SGP jest zwoływany przez Zarząd Główny w terminie 2 miesięcy od daty zgłoszenia wniosku i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

§28

1. Zarząd Główny składa się z 15 członków, w tym przewodniczącego i 13 członków wybieranych przez Zjazd Delegatów oraz sekretarza generalnego, który jest powoływany przez Zarząd Główny SGP spośród członków Stowarzyszenia.
2. W skład Zarządu Głównego wchodzi również przewodniczący oddziałów SGP wybierani przez zgromadzenia Delegatów oddziału lub walne zgromadzenia oddziałów.

§29

Do kompetencji Zarządu Głównego należy:

- 1) kierowanie działalnością SGP zgodnie z postanowieniami Statutu i uchwałami Zjazdu Delegatów;
- 2) reprezentowanie SGP na zewnątrz i działanie w jego imieniu;
- 3) uchwalanie okresowych planów działalności merytorycznej, preliminarza budżetu oraz zatwierdzenie bilansu;
- 4) powoływanie i rozwiązywanie sekcji, komisji i innych ogniw Stowarzyszenia oraz koordynowanie i ocena ich działalności;
- 5) powoływanie i rozwiązywanie oddziałów SGP, wspomaganie oddziałów w działalności merytorycznej oraz ocena ich pracy;
- 6) przyjmowanie członków wspierających SGP;
- 7) uchwalanie regulaminów wewnętrznych SGP, z wyjątkiem zastrzeżonych do kompetencji Zjazdu Delegatów oraz zgromadzenia Delegatów oddziału lub walnego zgromadzenia oddziału oraz uzgadnianie regulaminów zarządu oddziałów nie posiadających osobowości prawnej;
- 8) uchwalanie wysokości zapomogi pomocy koleżeńskiej;
- 9) przyznawanie odznak honorowych SGP, występowanie do Zjazdu Delegatów SGP o nadanie lub pozbawienie godności członka honorowego i do władz NOT o nadanie odznak honorowych NOT;
- 10) zarządzanie majątkiem i funduszami SGP oraz podejmowanie uchwał o nabywaniu, zbywaniu i obciążaniu majątku nieruchomości SGP;

- 11) powoływanie zespołu rzeczoznawców SGP na podstawie obowiązujących w tym zakresie przepisów;
- 12) powoływanie Sekretarza Generalnego oraz ewentualnie jego zastępcy i określanie zakresu ich pełnomocnictw i obowiązków;
- 13) powoływanie Rady Programowej „Przeglądu Geodezyjnego”;
- 14) podejmowanie uchwał w sprawach nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz SGP;
- 15) podejmowanie uchwał o przystąpieniu lub wystąpieniu SGP do związku stowarzyszeń krajowych lub organizacji międzynarodowych oraz wyznaczanie przedstawicieli SGP do tych związków i organizacji;
- 16) ustalanie wysokości wpisowego oraz składek członkowskich oraz podziału wpływu ze składek między Zarządem Głównym i oddziałami;
- 17) ustalanie podziału zysku z działalności gospodarczej Stowarzyszenia pomiędzy Zarządem Głównym i oddziałami;
- 18) podejmowanie uchwał o powołaniu bądź przystąpieniu do fundacji, spółek czy izb;
- 19) powoływanie z-ców członków Zarządu Głównego na członków tego Zarządu.

§30

1. Uchwały Zarządu Głównego zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
2. Posiedzenia Zarządu Głównego odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na 4 miesiące.
3. W posiedzeniach Zarządu Głównego uczestniczą, z głosem doradczym, z-cy członków Zarządu Głównego, przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej oraz inni zaproszeni członkowie SGP i goście.

§31

1. W okresie między posiedzeniami Zarządu Głównego działalnością SGP kieruje Prezydium Zarządu Głównego, zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Główny.
2. W skład Prezydium wchodzi Przewodniczący Zarządu Głównego, sekretarz generalny oraz wybrani przez ten Zarząd 3 wiceprzewodniczący, skarbnik i członek Prezydium.
3. Uchwały Prezydium zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków Prezydium, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących i podlegają zatwierdzeniu na najbliższym posiedzeniu Zarządu Głównego.
4. Posiedzenia Prezydium zwoływane są w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

§32

Główna Komisja Rewizyjna składa się z 7 członków i 2 zastępców. Komisja wybiera spośród członków przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.

§33

1. Główna Komisja Rewizyjna powołana jest do przeprowadzania, przynajmniej raz w roku, kontroli całokształtu działalności Stowarzyszenia i oceny tej działalności, ze szczególnym uwzględnieniem działalności finansowo-gospodarczej pod względem celowości, rzetelności i gospodarności oraz jej zgodności ze Statutem, uchwałami Zjazdu Delegatów i Zarządu Głównego

SGP.

2. Główna Komisja Rewizyjna ma prawo występowania do Zarządu Głównego z wnioskami wynikającymi z ustaleń kontroli i żądania uchylenia uchwały Zarządu Głównego.

3. Członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej mogą brać udział z głosem doradczym w posiedzeniach organów Zarządu Głównego.

4. Główna Komisja Rewizyjna składa Zjazdowi Delegat SGP sprawozdanie ze swej działalności i jej wyników.

5. Uchwały Głównej Komisji Rewizyjnej zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.

6. Zasady i tryb działania Głównej Komisji Rewizyjnej określa regulamin zatwierdzony przez Zjazd Delegatów.

§34

1. Główny Sąd Koleżeński składa się z 7 członków i 2 zastępców.

2. Główny Sąd Koleżeński wybiera spośród swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.

§35

1. Główny Sąd Koleżeński powołany jest do rozstrzygania spraw wynikłych w obrębie Stowarzyszenia.

2. Główny Sąd Koleżeński jako pierwsza instancja rozpatruje sprawy dotyczące władz SGP.

3. Od orzeczeń Głównego Sądu Koleżeńskiego jako pierwszej instancji przysługuje odwołanie się do Zjazdu Delegatów.

4. Główny Sąd Koleżeński jako druga instancja rozpatruje odwołania od orzeczeń Sądów Koleżeńskich Oddziałów.

5. Orzeczenia Głównego Sądu Koleżeńskiego jako drugiej instancji są ostateczne,

6. Orzeczenia Głównego Sądu Koleżeńskiego zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących?

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.

7. Zasady i tryb postępowania Głównego Sądu Koleżeńskiego określa regulamin uchwalony przez Zjazd Delegatów SGP.

8. Sądy Koleżeńskie Stowarzyszenia mają prawo wymierzać kary:

- 1/ upomnienie,
- 2/ zawieszenie w prawach członka na okres 2 lat,
- 3/ wykluczenie ze Stowarzyszenia.

Rozdział V

Oddziały SGP

§36

1. Do powstania oddziału SGP. powołanego uchwałą Zarządu Głównego, wymagana jest liczba 100 członków Stowarzyszenia.

2. Teren działania i siedzibę oddziału ustala Zarząd Główny.

§37

1. Władzami oddziału są:

- 1) Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału
- 2) Zarząd Oddziału,
- 3) Komisja Rewizyjna Oddziału,
- 4) Sąd Koleżeński Oddziału.

2. Kadencja władz oddziału trwa trzy lata, a ich wybór następuje zwykłą większością głosów i odbywa się w głosowaniu tajnym lub jawnym, w zależności od uchwały Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału w tym przedmiocie.

§38

1. Najwyższą władzą oddziału jest Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału.

2. Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału może być zwyczajne lub nadzwyczajne.

3. Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału zwołuje zarząd oddziału nie później niż na 2 miesiące przed Zjazdem Delegatów SGP.

§39

Do kompetencji Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału należy:

- 1) uchwalanie kierunku działalności merytorycznej i finansowej oddziału, zgodnie z postanowieniami Statutu i uchwałami władz SGP;
- 2) rozpatrywanie i przyjmowanie sprawozdań z działalności zarządu oddziału, komisji rewizyjnej i sądu koleżeńskiego oddziału;

- 3) udzielanie absolutorium ustępującemu zarządowi na wniosek komisji rewizyjnej oddziału;
- 4) wybór przewodniczącego oraz 8-13 członków zarządu oddziału i 3 zastępców, członków i zastępców komisji rewizyjnej i sądu koleżeńskiego oddziału;
- 5) wybory Delegatów oddziału oraz ich zastępców na Zjazd Delegatów SGP;
- 6) uchwalanie regulaminów zgromadzenia Delegatów oddziału lub walnego zgromadzenia oddziału, zarządu oddziału, komisji rewizyjnej i sądu koleżeńskiego oddziału; regulaminy zarządu oddziału, komisji rewizyjnej i sądu koleżeńskiego oddziałów nie posiadających osobowości prawnej uzgadnia się odpowiednio z Zarządem Głównym, Główną Komisją Rewizyjną i Głównym Sądem Koleżeńskim.

§40

1. W Zgromadzeniu Delegatów Oddziału z głosem stanowiącym biorą udział delegaci podstawowych terenowych jednostek organizacyjnych oddziału, wybrani spośród członków zwyczajnych według klucza wyborczego, uchwalanego każdorazowo przez zarząd oddziału.
2. W zgromadzeniu Delegatów biorą również udział z głosem doradczym:
 - 1) członkowie ustępujących władz oddziału, o ile nie zostali wybrani delegatami,
 - 2) przedstawiciele członków wspierających,
 - 3) zaproszeni goście.
3. W Walnym Zgromadzeniu Oddziału z głosem stanowiącym biorą udział wszyscy członkowie oddziału, zaś z głosem doradczym przedstawiciele członków wspierających i zaproszeni goście.

§41

1. Uchwały Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy liczby uprawnionych do głosowania w pierwszym terminie, a w drugim terminie bez względu na liczbę obecnych.
2. Uchwały Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału dotyczące wniosków do Zjazdu Delegatów SGP o zmianę Statutu oraz do Zarządu Głównego o likwidację oddziału zapadają większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy osób uprawnionych do głosowania.

§42

1. Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Oddziałów może być zwołane z inicjatywy Zarządu Głównego bądź zarządu oddziału lub na wniosek komisji rewizyjnej oddziału albo co najmniej połowy liczby członków oddziału.
2. Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Oddziału jest zwoływane przez zarząd oddziału w

terminie 30 dni od daty zgłoszenia wniosku i obraduje nad sprawami, dla których zostało zwołane.

§43

O terminie, miejscu i porządku obrad Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału zarząd oddziału zawiadamia co najmniej na 2 tygodnie przed terminem zwołania zgromadzenia.

§44

1. Zarząd Oddziału składa się z przewodniczącego oraz 8-13 członków i przewodniczących

regulaminowych jednostek organizacyjnych.

2. W okresach pomiędzy posiedzeniami zarządu oddziału działalnością oddziału kieruje prezydium zarządu oddziału, zgodnie z regulaminem uchwalonym przez zarząd oddziału; uchwały prezydium podlegają zatwierdzeniu na najbliższym posiedzeniu zarządu oddziału.

3. W skład prezydium wchodzi przewodniczący zarządu oddziału oraz wybrani przez ten zarząd: wiceprzewodniczący, sekretarz skarbnik oraz 2-3 członków prezydium.

§45

Do kompetencji zarządu oddziału należy:

1) kierowanie działalnością oddziału SGP zgodnie z postanowieniami Statutu i uchwałami władz

Stowarzyszenia;

2) reprezentowanie oddziału na zewnątrz i działanie w jego imieniu na swoim terenie;

3) współdziałanie z terenowymi jednostkami organizacyjnymi związków, stowarzyszeń oraz zarządami oddziałów innych stowarzyszeń naukowo-technicznych;

4) przyjmowanie i skreślanie członków zwyczajnych Stowarzyszenia;

5) stawianie wniosków do Zarządu Głównego o nadawanie odznaczeń państwowych i resortowych oraz odznaczeń honorowych NOT i SGP;

6) powoływanie i rozwiązywanie podstawowych terenowych jednostek organizacyjnych oddziału;

7) uchwalanie regulaminu dotyczącego szczegółowego zakresu działania oraz struktury organizacyjnej regulaminowych jednostek organizacyjnych;

8) zarządzanie majątkiem SGP w ramach uprawnień przyznawanych przez Zarząd Główny;

9) ustalanie struktury organizacyjnej oddziału;

10) wyznaczanie przedstawicieli oddziału do współpracy ze związkami stowarzyszeń i organizacjami;

11) występowanie o nadanie oddziałowi osobowości prawnej;

12) powoływanie i rozwiązywanie jednostek działalności gospodarczej oddziału;

- 13) przyjmowanie członków wspierających SGP;
- 14) powoływanie z-ców członków zarządu oddziału na członków tego oddziału;
- 15) uchwalanie regulaminu prezydium zarządu oddziału;
- 16) podejmowanie przez oddziały posiadające osobowość prawną uchwał o powołaniu bądź przystąpieniu do fundacji, spółki czy izby.

§46

1. Uchwały zarządu oddziału i jego prezydium podejmowane są zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
2. Posiedzenia zarządu odbywają się w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na cztery miesiące.
3. Posiedzenia prezydium odbywają się w miarę potrzeb, nie rzadziej niż raz na miesiąc.

§47

Komisja rewizyjna oddziału składa się z 5 członków i 2 zastępców. Komisja wybiera spośród Członków przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.

§48

1. Do zadań komisji rewizyjnej oddziału należy kontrola całokształtu działalności oddziału co najmniej raz w roku, ze szczególnym uwzględnieniem działalności finansowo-gospodarczej.
2. Komisja rewizyjna oddziału ma prawo występowania do zarządu oddziału z wnioskami wynikającymi z kontroli.
3. Członkowie komisji rewizyjnej oddziału mogą brać udział w głosowaniu doradczym w posiedzeniach zarządu oddziału i jego organów.
4. Uchwały komisji rewizyjnej oddziału zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
5. Zasady i tryb działania komisji rewizyjnej oddziału określa regulamin zgodnie z § 29 pkt. 7.

§49

Sąd Koleżeński Oddziału składa się z 5-7 członków i 2 zastępców. Sąd Koleżeński oddziału wybiera spośród swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.

§ 50

1. Sąd Koleżeński Oddziału rozstrzyga sprawy wynikłe w obrębie oddziału, a dotyczące w szczególności naruszenia zasad współżycia społecznego, etyki zawodowej, godnego zachowania się członków SGP oraz nieprzestrzegania Statutu lub regulaminów SGP.

2. Od orzeczenia sądu koleżeńskiego oddziału członkowi przysługuje prawo odwołania się w Terminie 30 dni do Głównego Sądu Koleżeńskiego. Orzeczenie Głównego Sądu Koleżeńskiego jest ostateczne,
3. Orzeczenia sądu koleżeńskiego oddziału zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
4. Szczegółowy tryb postępowania określa regulamin sądów koleżeńskich, uchwalony przez Główny Sąd Koleżeński.

§51

Do ważności pism i dokumentów w sprawach majątkowych oddziałów SGP, posiadających osobowość prawną, wymagane są podpisy Przewodniczącego Zarządu Oddziału oraz Skarbnika lub dwóch członków Prezydium upoważnionych do tego specjalną uchwałą Zarządu Oddziału.

Rozdział VI

Podstawowe terenowe jednostki organizacyjne

§52

1. Podstawowymi terenowymi jednostkami organizacyjnymi SGP są koła, kluby i zespoły, powoływane przez zarząd oddziału dla realizacji celów i zadań statutowych SGP.
2. Do powoływania koła, klubu, zespołu wymagana jest liczba co najmniej 5 członków.
3. Działalność koła, klubu, zespołu opiera się na Statucie Stowarzyszenia i regulaminie koła, klubu, zespołu, zatwierdzonym przez zarząd oddziału.

§53

Koło, klub, zespół nie posiada osobowości prawnej, a jego sprawy finansowe prowadzi zarząd oddziału.

§54

Działalność koła, klubu, zespołu opiera się na Statucie Stowarzyszenia i regulaminie koła, klubu, zespołu, zatwierdzonym przez zarząd oddziału.

§55

1. Władzami koła, klubu, zespołu są:
 - 1) Walne zebranie członków, 2) Zarząd koła, klubu, zespołu.
2. Kadencja władz trwa 3 lata, a wybór odbywa się w głosowaniu określonym w regulaminie walnego zebrania.

§ 56

1. Walne zebranie członków koła, klubu, zespołu jest najwyższą władzą koła, klubu, zespołu.
2. Walne zebrania odbywają się w każdym roku jako zebrania sprawozdawcze, zaś co trzy lata jako zebranie sprawozdawczo-wyborcze,

dokonujące wyborów zarządu oraz Delegatów na zgromadzenie Delegatów oddziału.

3. Uchwały walnego zebrania podejmowane są zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania w pierwszym terminie, a w drugim terminie bez względu na liczbę obecnych.

4. O terminie, miejscu i porządku obrad walnego zebrania zarząd koła, klubu, zespołu zawiadamia członków oraz zarząd oddziału co najmniej na 14 dni przed terminem walnego zebrania.

§57

1. Zarząd koła, klubu, zespołu jest najwyższą władzą w okresie między walnymi zebraniem. Za swoją działalność zarząd odpowiada przed walnym zebraniem członków i zarządem oddziału,

2. W skład zarządu koła, klubu, zespołu wchodzi:

1) przewodniczący zarządu - wybierany przez walne zebranie, który wchodzi z urzędu w skład zarządu oddziału,

2) członkowie wybierani w liczbie 2-4.

3. Zarząd koła, klubu, zespołu może powołać spośród członków zarządu prezydium.

4. Do ważności uchwał zarządu koła, klubu, zespołu lub prezydium niezbędna jest obecność co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego. Uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów, a w razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.

Rozdział VII

Majątek SGP

§58

Majątek SGP stanowią: ruchomości, nieruchomości i środki finansowe.

§59

Na środki finansowe SGP składają się:

1) składki członkowskie,

2) dochody z posiadanych ruchomości i nieruchomości,

3) dochody z działalności gospodarczej,

4) dotacje, darowizny i zapisy.

§ 60

Dla pozyskiwania Śródków finansowych na działalność statutową Stowarzyszenie może tworzyć fundacje lub uczestniczyć w fundacjach, izbach, spółkach, na podstawie obowiązujących przepisów.

§61

Do ważności pism i dokumentów w sprawach majątkowych SGP wymagane są podpisy Przewodniczącego Zarządu Głównego oraz Sekretarza

Generalnego lub dwóch członków Prezydium, upoważnionych do tego specjalną uchwałą Zarządu Głównego.

Rozdział VIII

Zmiana Statutu i rozwiązanie się Stowarzyszenia

§62

Uchwały dotyczące zmiany Statutu podejmuje Zjazd Delegatów SGP większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej 1/2 liczby osób uprawnionych do głosowania.

§ 63

1. Uchwałę o rozwiązaniu się SGP podejmuje zwyczajny lub nadzwyczajny Zjazd Delegatów większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy osób uprawnionych do głosowania.
2. Uchwała Zjazdu Delegatów SGP o przeznaczeniu majątku likwidowanego Stowarzyszenia podlega zatwierdzeniu przez władzę rejestracyjną.

STATUT STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH (tekst jednolity - aktualny)

UWAGA:

Tekst Statutu Stowarzyszenia Geodetów Polskich uwzględnia zmian przyjętych na XXXIX Zjeździe Delegatów SGP, Olsztyn, 30 czerwca – 2 lipca 2017 r.

Rozdział I

Nazwa, teren działalności, siedziba władz i charakter prawny Stowarzyszenia

§ 1

Stowarzyszenie Geodetów Polskich, zwane dalej SGP lub Stowarzyszeniem jest dobrowolnym, samorządnym, pozarządowym zrzeszeniem o charakterze naukowo-technicznym i zawodowym.

§ 2

Terenem działania SGP jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą władz Stowarzyszenia jest m.st. Warszawa.

§ 3

SGP posiada osobowość prawną.

§ 3a

Stowarzyszenie jest zawiązane na czas nieograniczony. Działa na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach oraz niniejszego statutu.

§ 4

1. Terenowymi jednostkami organizacyjnymi SGP są Oddziały.
2. Oddziały SGP mogą uzyskiwać osobowość prawną na podstawie uchwały Zarządu Głównego **podjętej na wniosek Zarządu danego Oddziału.**
3. Zarząd Główny nie ponosi odpowiedzialności z tytułu zobowiązań finansowych Oddziałów posiadających osobowość prawną.

§ 5

Stowarzyszenie może **należać do innych krajowych i międzynarodowych organizacji o podobnych celach, jeżeli przynależność taka nie narusza zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.**

§ 6

1. Zarząd Główny Stowarzyszenia używa pieczęci okrągłej z napisem w otoku: „Stowarzyszenie Geodetów Polskich”, a pośrodku: „Zarząd Główny w Warszawie” oraz pieczętki podłużnej z napisem: „Stowarzyszenie Geodetów Polskich **Zarząd Główny**” z adresem.
2. Zarządy Oddziałów Stowarzyszenia używają pieczęci okrągłej z

napisem w otoku: „Stowarzyszenie Geodetów Polskich”, a pośrodku „Zarząd Oddziału w” oraz pieczętki podłużnej z napisem: „Stowarzyszenie Geodetów Polskich **Zarząd Oddziału** w” z adresem.

3. Nazwa Oddziału Stowarzyszenia może być uzupełniona o nazwę regionu za zgodą Zarządu Głównego Stowarzyszenia.

§ 7

1. Stowarzyszenie może posiadać sztandar oraz odznaki: organizacyjną i honorowe.
2. Za zasługi dla Stowarzyszenia lub szeroko pojętej dziedziny geodezji i kartografii mogą być nadawane: godność zasłużonego seniora Stowarzyszenia Geodetów Polskich, odznaki honorowe, medale oraz inne wyróżnienia.

§ 8

Stowarzyszenie opiera swoją działalność na pracy społecznej **swoich** członków. Do prowadzenia swych spraw może zatrudniać pracowników, **w tym swoich członków**.

Rozdział II

Cele i środki działania

§ 9

Celem SGP jest:

1. zrzeszanie inżynierów i techników **z wykształceniem w dziedzinie** geodezji i kartografii oraz innych osób wymienionych w rozdziale III,
2. współdziałanie z właściwymi jednostkami w zakresie rozwoju techniki i produkcji, wdrażanie osiągnięć naukowo-technicznych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz w zakresie bhp, ochrony pracy i zawodu, a ponadto szkolenia zawodowego,
3. podnoszenie poziomu wiedzy, kultury technicznej i kwalifikacji oraz kształtowanie właściwego poziomu etyki zawodowej członków Stowarzyszenia,
4. popularyzacja w społeczeństwie zagadnień technicznych i ekonomicznych z dziedziny geodezji i kartografii,
5. inicjowanie, popieranie i prowadzenie wymiany doświadczeń organizacyjnych i naukowo-technicznych z zagranicą,
6. reprezentowanie w kraju i za granicą inżynierów i techników zrzeszonych w SGP,
7. **współdziałanie z właściwymi organami państwowymi w procesie nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.**

§ 10

Stowarzyszenie realizuje swoje cele w szczególności przez:

1. współdziałanie z administracją rządową i samorządową, **organizacjami** gospodarczymi, społecznymi i zawodowymi w realizacji celów SGP,
2. organizowanie zebrań, zjazdów, porad, konferencji naukowo-technicznych, sympozjów, **seminariów**, konkursów, **olimpiad zawodowych**, wystaw, pokazów, wycieczek naukowo-technicznych i **działanie na rzecz** integracji zawodowe**j** członków,
3. prowadzenie działalności szkoleniowej,
4. współdziałanie w rozwoju piśmiennictwa, bibliotek oraz informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej w dziedzinie geodezji i kartografii,
5. współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami naukowo-technicznymi o tym samym lub podobnym zakresie działania,
6. współdziałanie przy podnoszeniu, jakości prac geodezyjnych,
7. prowadzenie doradztwa i rzeczoznawstwa,
8. inicjowanie i współdziałanie w zakresie ustalania i stosowania kryteriów kwalifikacji zawodowych oraz udzielania pomocy swym członkom w tym zakresie,
9. udzielanie pomocy w zakresie potrzeb bytowych członków SGP, na zasadach uchwalonych przez Zjazd Delegatów SGP,
10. opiniowanie i zgłaszanie wniosków w sprawie nagród, **odznak** i odznaczeń dla członków SGP,
11. **utworzenie i prowadzenie na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy Prawo o stowarzyszeniach wewnętrznego systemu potwierdzania kwalifikacji i umiejętności oraz nadawanie w ramach tego systemu tytułu Rzeczoznawcy Stowarzyszenia Geodetów Polskich na podstawie regulaminu uchwalonego przez Zarząd Główny,**
12. udzielanie i pozbawianie rekomendacji firmom i instytucjom w dziedzinie działalności SGP, na podstawie regulaminu uchwalonego przez Zarząd Główny,
13. **reprezentowanie interesów zbiorowych swoich członków wobec organów władz publicznych,**
14. **wydawanie miesięcznika naukowo-technicznego „Przegląd Geodezyjny” oraz prowadzenie własnych stron internetowych,**
15. **dbanie o przestrzeganie standardów zawodowych i prowadzenie działań na rzecz podnoszenia prestiżu i poziomu zawodowego swoich członków.**

Rozdział III

Członkowie, ich prawa i obowiązki

§ 11

Członkowie SGP dzielą się na:

1. zwyczajnych,
2. wspierających,
3. honorowych.

§ 12

1. Członkami zwyczajnymi SGP mogą być:
 - a) inżynierowie i technicy **z wykształceniem w dziedzinie** geodezji i kartografii,
 - b) inni specjaliści **działający zawodowo** w dziedzinie geodezji i kartografii **lub posiadający znaczące zasługi dla Stowarzyszenia**,
 - c) studenci kierunków geodezyjnych.
2. Stwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 dokonuje Prezydium Zarządu właściwego Oddziału, zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Główny SGP.

§ 13

Członek zwyczajny Stowarzyszenia ma prawo:

1. czynnego i biernego wyboru do władz SGP zgodnie z postanowieniami niniejszego Statutu,
2. brania udziału w zebraniach oraz imprezach organizowanych przez Stowarzyszenie,
3. korzystania z pomocy Stowarzyszenia w podwyższaniu kwalifikacji zawodowych, doradztwa naukowo-technicznego oraz opiniowania jego prac,
4. działania w pracach sekcji i komisji zgodnie z posiadaną specjalnością oraz zainteresowaniami, na podstawie regulaminów tych jednostek,
5. ubiegania się o tytuł rzeczoznawcy SGP,
6. korzystania z lokali i urządzeń SGP oraz Domów Technika zgodnie z obowiązującymi regulaminami,
7. korzystania z różnych form pomocy bytowej i koleżeńskiej organizowanej przez Stowarzyszenie,
8. korzystania z ulgowej prenumeraty czasopism i innych wydawnictw naukowo-technicznych w zakresie określonym przez Zarząd Główny,
9. noszenia odznak organizacyjnych i honorowych SGP i NOT,
10. niepłacenia składki przez członka SGP po ukończeniu 75-ciu lat życia lub posiadającego orzeczenie o niepełnosprawności znacznej,
11. powoływania się na przynależność do SGP w wykonanych opracowaniach geodezyjnych i prowadzonej korespondencji związanej z zawodem.

§ 14

Członek zwyczajny jest zobowiązany do:

1. przestrzegania postanowień Statutu, regulaminów i uchwał władz SGP,
2. aktywnego udziału w realizacji celów statutowych SGP,
3. przestrzegania norm współżycia społecznego i zasad etyki zawodowej,
4. regularnego opłacania składek członkowskich.

§ 15

Członków zwyczajnych przyjmuje Prezydium Zarządu właściwego Oddziału na podstawie deklaracji podpisanej przez kandydata, po stwierdzeniu spełnienia warunków, o których mowa w § 12.

§ 16

Członkostwo zwyczajne ustaje na skutek:

1. dobrowolnego wystąpienia ze Stowarzyszenia, zgłoszonego na piśmie Prezydium Zarządu właściwego Oddziału,
2. podjęcia przez Prezydium Zarządu właściwego Oddziału uchwały o skreśleniu z listy członków SGP w przypadku zalegania z opłatą składek członkowskich przez okres **powyżej** dwunastu miesięcy pomimo uprzedniego wezwania do ich uregulowania,
3. wykluczenia prawomocnym orzeczeniem Sądu Koleżeńskiego Oddziału lub Głównego Sądu Koleżeńskiego za działalność na szkodę SGP lub w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego na karę dodatkową utraty praw publicznych,
4. **rozwiązania Stowarzyszenia lub śmierci członka.**

§ 17

1. Od uchwały Prezydium Zarządu właściwego Oddziału o skreśleniu z listy członków SGP, przysługuje członkowi prawo odwołania się do Zarządu Oddziału. Uchwała Zarządu Oddziału w tej sprawie jest ostateczna.
2. Członek skreślony, **o którym mowa w § 16 pkt. 2**, może być ponownie przyjęty w trybie określonym w § 15 Statutu. Zgłaszającego się kandydata obowiązuje wówczas uregulowanie składek członkowskich za okres przynależności do SGP, tj. do dnia skreślenia, jednak nie więcej niż za dwanaście miesięcy.
3. Członek wykluczony, o którym mowa w § 16 pkt 3 Statutu, może być przyjęty ponownie na warunkach nowo wstępującego za zgodą Prezydium Zarządu Głównego, jednak nie wcześniej niż po upływie trzech lat od daty wykluczenia.

§ 18

1. Członkami wspierającymi mogą być osoby prawne i fizyczne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej zainteresowane działalnością SGP, które zadeklarują **wsparcie**

finansowe na rzecz Stowarzyszenia i zostaną przyjęte przez Zarząd Główny lub Zarząd Oddziału, na podstawie pisemnego zgłoszenia.

2. Członkowie wspierający mają prawo do korzystania z pomocy naukowo-technicznej na zasadach ustalonych z Zarząd Głównym SGP lub Zarząd Oddziału.
3. Członek wspierający działa w Stowarzyszeniu za pośrednictwem swego przedstawiciela.
4. Członkostwo wspierające ustaje na skutek:
 - a) wystąpienia zgłoszonego na piśmie do Zarządu Głównego SGP lub Zarządu Oddziału,
 - b) skreślenia na podstawie uchwały Zarządu Głównego SGP lub Zarządu Oddziału, w związku ze zmianą profilu działalności członka wspierającego,
 - c) nie uregulowania składki członkowskiej w okresie 2 lat.

§ 19

Członkami Stowarzyszenia mogą być cudzoziemcy.

§ 20

1. Godność członka honorowego nadaje Zjazd Delegatów SGP na wniosek Zarządu Głównego osobom fizycznym szczególnie zasłużonym dla rozwoju geodezji i kartografii lub dla Stowarzyszenia.
2. Członek honorowy posiada wszystkie prawa członka zwyczajnego i jest zwolniony z obowiązku płacenia składek członkowskich.
3. Członkowie honorowi zagraniczni nie posiadają czynnego i biernego prawa wyborczego.
4. Utrata godności członka honorowego następuje na podstawie uchwały Zjazdu Delegatów SGP na wniosek Zarządu Głównego.

Rozdział IV

Władze SGP

§ 21

1. Władzami SGP są:
 - 1) Zjazd Delegatów SGP,
 - 2) Zarząd Główny,
 - 3) Główna Komisja Rewizyjna,
 - 4) Główny Sąd Koleżeński.
2. Kadencja wszystkich władz trwa cztery lata, a ich wybór odbywa się w głosowaniu jawnym lub tajnym w zależności od uchwały Zjazdu Delegatów SGP w tym przedmiocie.

§ 22

1. Najwyższą władzą Stowarzyszenia jest Zjazd Delegatów SGP, zwoływany przez Zarząd Główny.
2. Zjazd Delegatów SGP może być zwyczajny lub nadzwyczajny.

§ 23

Do kompetencji Zjazdu Delegatów SGP należy:

1. uchwalanie głównych kierunków działalności merytorycznej i finansowej SGP,
2. rozpatrywanie i przyjmowanie sprawozdań Zarządu Głównego z działalności Stowarzyszenia, sprawozdań Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego,
3. udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej,
4. wybór Prezesa, 13 członków Zarządu Głównego i 3-ch zastępców oraz po 7 członków i 2 zastępców Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego,
5. zatwierdzanie regulaminów Zjazdu Delegatów SGP, Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego,
6. nadawanie i pozbawianie godności członkostwa honorowego na wniosek Zarządu Głównego,
7. podejmowanie uchwał o zmianie Statutu,
8. podjęcie uchwały o rozwiązaniu się Stowarzyszenia,
9. rozpatrywanie odwołań od orzeczeń Głównego Sądu Koleżeńskiego, wydawanych w pierwszej instancji.

§ 24

Uchwały Zjazdu Delegatów SGP podejmowane są w pierwszym terminie zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby delegatów, a w drugim terminie - bez względu na liczbę obecnych, **z zastrzeżeniem § 62 i § 63.**

§ 25

1. W Zjeździe Delegatów SGP z głosem stanowiącym biorą udział delegaci Oddziałów wybrani przez Zgromadzenie Delegatów Oddziałów lub Walne Zgromadzenie Oddziałów na okres czterech lat według klucza wyborczego uchwalonego każdorazowo przez Zarząd Główny Stowarzyszenia, z uwzględnieniem proporcjonalności liczby delegatów do liczebności oddziałów.
2. W Zjeździe Delegatów SGP biorą udział również z głosem doradczym:
 - 1) członkowie ustępujących władz, jeżeli nie zostali wybrani delegatami,
 - 2) członkowie honorowi,
 - 3) zaproszeni goście.
3. W Zjeździe Delegatów SGP mogą także brać udział, z własnej inicjatywy, inni członkowie SGP.

§ 26

O terminie i porządku obrad zwyczajnego Zjazdu Delegatów SGP Zarząd Główny zawiadamia delegatów, co najmniej na **14 dni** przed datą Zjazdu.

§ 27

1. Nadzwyczajny Zjazd Delegatów SGP może być zwołany z inicjatywy Zarządu Głównego, na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej albo na wniosek Zarządów Oddziałów reprezentujących co najmniej 1/3 **liczby** Oddziałów.
2. Nadzwyczajny Zjazd Delegatów SGP jest zwoływany przez Zarząd Główny w terminie 2 miesięcy od daty zgłoszenia wniosku i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

§ 28

1. Zarząd Główny składa się z Prezesa i 13-tu członków wybieranych przez Zjazd Delegatów SGP oraz Sekretarza Generalnego, który jest powoływany przez Zarząd Główny SGP spośród członków Stowarzyszenia.
2. W skład Zarządu Głównego wchodzi również prezesi Oddziałów SGP wybierani przez Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenia Oddziałów.
3. W przypadku, gdy z przyczyn losowych Prezes SGP nie może pełnić swej funkcji, Zarząd Główny powierza jednemu z wiceprezesów SGP pełnienie funkcji Prezesa SGP do czasu **ustania przyczyn uniemożliwiających pełnienie obowiązków przez Prezesa SGP albo do czasu** wyboru Prezesa przez Zjazd Delegatów SGP.
4. Sekretarz Generalny jest pracownikiem etatowym i pełni funkcję kierownika zakładu pracy w rozumieniu przepisów Kodeksu Pracy w stosunku do pracowników biura Zarządu Głównego.

§ 29

Do kompetencji Zarządu Głównego należy:

1. kierowanie działalnością SGP zgodnie z postanowieniami Statutu i uchwałami Zjazdu Delegatów SGP,
2. reprezentowanie SGP na zewnątrz i działanie w jego imieniu,
3. uchwalanie okresowych planów działalności merytorycznej, preliminarza budżetu oraz zatwierdzenie bilansu,
4. powoływanie i rozwiązywanie sekcji, komisji i innych ogniw Stowarzyszenia oraz koordynowanie i ocena ich działalności,
5. powoływanie i rozwiązywanie Oddziałów SGP, **podejmowanie uchwał w sprawie uzyskania lub utraty osobowości prawnej Oddziałów SGP**, wspomaganie Oddziałów w działalności merytorycznej oraz ocena ich pracy,
6. przyjmowanie członków wspierających SGP,
7. uchwalanie regulaminów wewnętrznych SGP, z wyjątkiem

- zastrzeżonych do kompetencji Zjazdu Delegatów SGP oraz Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału oraz uzgadniania regulaminów Zarządów Oddziałów nie posiadających osobowości prawnej,
8. uchwalanie wysokości zapomogi pomocy koleżeńskiej,
 9. przyznawanie odznak honorowych SGP, występowanie do Zjazdu Delegatów SGP o nadanie lub pozbawienie godności członka honorowego i do władz NOT o nadanie odznak honorowych NOT,
 10. zarządzanie majątkiem i funduszami SGP oraz podejmowanie uchwał o nabywaniu, zbywaniu i obciążaniu majątku nieruchomości SGP,
 - 10a. **określanie zasad gospodarowania majątkiem SGP w Oddziałach oraz zasad wyposażania w majątek własny Oddziałów uzyskujących osobowość prawną**
 11. powoływanie Zespołu Rzeczników SGP na podstawie obowiązujących w tym zakresie przepisów,
 12. powoływanie Sekretarza Generalnego oraz ewentualnie jego zastępcy i określanie zakresu ich pełnomocnictw i obowiązków,
 13. powoływanie **Redaktora Naczelnego Przeglądu Geodezyjnego oraz Rady Naukowo-Programowej Przeglądu Geodezyjnego,**
 14. podejmowanie uchwał w sprawach nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz SGP,
 15. podejmowanie uchwał o przystąpieniu SGP do stowarzyszeń krajowych i ich związków lub organizacji międzynarodowych i wyznaczanie przedstawicieli SGP do tych stowarzyszeń, ich związków lub organizacji międzynarodowych oraz uchwał o wystąpieniu SGP z tych stowarzyszeń, ich związków lub organizacji międzynarodowych,
 16. ustalanie wysokości wpisowego i składek członkowskich oraz **sposobu** podziału wpływu ze składek między Zarząd Głównym i Oddziałami,
 17. ustalanie **sposobu** podziału zysku z działalności gospodarczej Stowarzyszenia pomiędzy Zarząd Głównym i Oddziałami,
 18. podejmowanie uchwał o powołaniu bądź przystąpieniu do fundacji, spółek czy izb,
 19. powoływanie zastępców członków Zarządu Głównego na członków tego Zarządu w razie śmierci członka lub złożonej przez członka rezygnacji z pełnionej funkcji,
 20. **powoływanie i rozwiązywanie zespołów doradczych i zespołów zadaniowych oraz ustalanie zasad ich działania i uchwalanie regulaminów.**

1. Uchwały Zarządu Głównego zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby członków, w tym Prezesa lub jednego z wiceprezesów, **a w drugim terminie - bez względu na liczbę obecnych**. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
2. Posiedzenia Zarządu Głównego odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na 4 miesiące.
3. W posiedzeniach Zarządu Głównego uczestniczą, z głosem doradczym zastępcy członków Zarządu Głównego, Przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej, Przewodniczący Głównego Sądu Koleżeńskiego oraz inni zaproszeni członkowie SGP i goście.
4. Prezes SGP może zarządzić rozpatrzenie projektu uchwały Zarządu Głównego **i jego Prezydium** w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (metodą elektroniczną lub inną), przy czym termin do zajęcia stanowiska nie **może** być krótszy niż 3 dni. **Uchwałę** uważa się za przyjętą, jeżeli w podanym terminie, co najmniej połowa członków Zarządu Głównego, **w tym Prezes SGP lub zastępujący go wiceprezes**, wyraziła na piśmie **(także w formie elektronicznej)** zgodę na przyjęcie proponowanej uchwały bez zastrzeżeń. **W** razie zgłoszenia uwag **do projektu uchwały**, które nie zostaną wyjaśnione **i uzgodnione** lub zastrzeżeń przez któregośkolwiek członka Zarządu Głównego, uchwała nie zostaje podjęta.

§ 31

1. W okresach między posiedzeniami Zarządu Głównego działalnością SGP kieruje Prezydium Zarządu Głównego, zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Główny.
2. W skład Prezydium wchodzi Prezes SGP, Sekretarz Generalny oraz wybrani przez Zarząd **Główny ze swego składu czterej wiceprezesi i skarbnik**.
3. Uchwały Prezydium zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby członków Prezydium i podlegają zatwierdzeniu na najbliższym posiedzeniu Zarządu Głównego.
4. Posiedzenia Prezydium zwoływane są w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na dwa miesiące.

§ 32

1. Główna Komisja Rewizyjna, składająca się z 7 członków, wybiera spośród swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.
2. Członkowie Komisji i ich zastępcy nie mogą być członkami Zarządu Głównego i Głównego Sądu Koleżeńskiego oraz pracownikami Zarządu Głównego SGP.
3. Główna Komisja Rewizyjna powołuje zastępcę członka Komisji

wybranego przez Zjazd Delegatów SGP na członka Komisji w razie śmierci dotychczasowego członka Komisji lub złożenia przez niego rezygnacji z pełnionej funkcji. Powołania zastępców członków Komisji na członków Komisji następują w kolejności ustalonej przez liczbę głosów uzyskanych w wyborach na Zjeździe Delegatów SGP.

§ 33

1. Główna Komisja Rewizyjna powołana jest do przeprowadzenia, przynajmniej raz w roku, kontroli całokształtu działalności Stowarzyszenia i oceny tej działalności, ze szczególnym uwzględnieniem działalności finansowo-gospodarczej pod względem celowości, rzetelności i gospodarności oraz jej zgodności ze Statutem, uchwałami Zjazdu Delegatów i Zarządu Głównego SGP.
2. Główna Komisja Rewizyjna ma prawo występowania do Zarządu Głównego z wnioskami wynikającymi z ustaleń kontroli i żądania wyjaśnień, a w uzasadnionych przypadkach żądania uchylecia uchwały Zarządu Głównego.
3. Członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej mogą brać udział z głosem doradczym w posiedzeniach organów Zarządu Głównego.
4. Główna Komisja Rewizyjna składa Zjazdowi Delegatów SGP sprawozdanie ze swej działalności i jej wyników.
5. Uchwały Głównej Komisji Rewizyjnej zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby członków, w tym Przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
6. Zasady i tryb działania Głównej Komisji Rewizyjnej określa regulamin zatwierdzony przez Zjazd Delegatów SGP.

§ 34

1. Główny Sąd Koleżeński, składający się z 7 członków, wybiera spośród swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.
2. Główny Sąd Koleżeński powołuje zastępcę członka Głównego Sądu Koleżeńskiego wybranego przez Zjazd Delegatów SGP na członka Sądu w razie śmierci dotychczasowego członka Sądu lub złożenia przez niego rezygnacji z pełnionej funkcji. Powołania zastępców członków Głównego Sądu Koleżeńskiego na członków Sądu następują w kolejności ustalonej przez liczbę głosów uzyskanych w wyborach na Zjeździe Delegatów SGP.

§ 35

1. Główny Sąd Koleżeński powołany jest do rozstrzygania spraw wynikłych w obrębie Stowarzyszenia.
2. Główny Sąd Koleżeński, jako pierwsza instancja rozpatruje sprawy dotyczące członków władz SGP.
3. Od orzeczeń Głównego Sądu Koleżeńskiego, jako pierwszej instancji

- przysługuje odwołanie się do Zjazdu Delegatów SGP.
4. Główny Sąd Koleżeński, jako druga instancja rozpatruje odwołania od orzeczeń Sądów Koleżeńskich Oddziałów.
 5. Orzeczenia Głównego Sądu Koleżeńskiego, jako drugiej instancji są ostateczne.
 6. Orzeczenia Głównego Sądu Koleżeńskiego zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
 7. Zasady i tryb postępowania Głównego Sądu Koleżeńskiego określa regulamin uchwalony przez Zjazd Delegatów SGP.
 8. **Główny Sąd Koleżeński ma** prawo wymierzać kary:
 - a) upomnienia,
 - b) zawieszenia w prawach członka na okres **do 2 lat**,
 - c) wykluczenia ze Stowarzyszenia.

Rozdział V

Oddziały SGP

§ 36

1. Do **utworzenia** Oddziału SGP **na podstawie** uchwały Zarządu Głównego, wymagana jest liczba **50** członków Stowarzyszenia.
2. Teren działania i siedzibę Oddziału ustala Zarząd Główny.
3. **Oddział SGP może być rozwiązany na podstawie uchwały Zarządu Głównego podjętej z własnej inicjatywy lub na wniosek Zarządu danego Oddziału lub na wniosek Zgromadzenia Delegatów danego Oddziału lub Walnego Zgromadzenia danego Oddziału w każdym z niżej wymienionych przypadków:**
 - a) zaprzestania działalności,
 - b) zmniejszenia się **liczby** członków poniżej 30 osób,
 - c) prowadzenia działalności niezgodnej z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu bądź uchwałami władz Stowarzyszenia,
 - d) trwałej utraty zdolności finansowania swojej działalności.
4. Uchwała Zarządu Głównego, o której mowa w ust. 3 w odniesieniu do Oddziałów mających osobowość prawną określa w szczególności:
 - a) szczegółowe warunki likwidacji, przy czym Zarząd Główny powołuje likwidatora Oddziału, którego zadaniem jest przeprowadzenie procedury likwidacyjnej, w tym uregulowanie zobowiązań Oddziału z jego majątku,
 - b) przeznaczenie majątku likwidowanego Oddziału po uregulowaniu jego zobowiązań.
5. Postanowienia ust. 4 pkt b) stosuje się odpowiednio w przypadku likwidacji Oddziału niemającego osobowości prawnej.

§ 37

1. Władzami Oddziału są:
 - a) Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału,
 - b) Zarząd Oddziału,
 - c) Komisja Rewizyjna Oddziału,
 - d) Sąd Koleżeński Oddziału.
2. Kadencja władz Oddziału trwa cztery lata, a ich wybór następuje zwykłą większością głosów i odbywa się w głosowaniu tajnym lub jawnym, w zależności od uchwały Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału w tym przedmiocie.

§ 38

1. Najwyższą władzą Oddziału jest Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału.
2. Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału może być zwyczajne lub nadzwyczajne.
3. Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału zwołuje Zarząd Oddziału nie później niż na 2 miesiące przed Zjazdem Delegatów SGP.

§ 39

Do kompetencji Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału należy:

1. uchwalenie kierunku działalności merytorycznej i finansowej Oddziału, zgodnie z postanowieniami Statutu i uchwałami władz SGP,
2. rozpatrywanie i przyjmowanie sprawozdań z działalności Zarządu Oddziału, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego Oddziału,
3. udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi na wniosek Komisji Rewizyjnej Oddziału,
4. wybór prezesa Oddziału oraz 5-13 członków Zarządu Oddziału i 1-3 ich zastępców, a także wybór 3-5 członków Komisji Rewizyjnej Oddziału i 3-5 członków Sądu Koleżeńskiego Oddziału i po 1-2 ich zastępców,
5. wybory delegatów Oddziału oraz ich zastępców na Zjazd Delegatów SGP,
6. uchwalanie regulaminów Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału, Zarządu Oddziału, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego Oddziału; regulaminy Zarządu Oddziału, Komisji Rewizyjnej oraz Sądu Koleżeńskiego Oddziałów nie posiadających osobowości prawnej uzgadnia się odpowiednio z Zarządem Głównym, Główną Komisją Rewizyjną i Głównym Sądem Koleżeńskim.

§ 40

1. W Zgromadzeniu Delegatów Oddziału z głosem stanowiącym biorą udział delegaci podstawowych terenowych jednostek organizacyjnych Oddziału, wybrani spośród członków zwyczajnych według klucza wyborczego, uchwalonego każdorazowo przez Zarząd Oddziału.
2. W Zgromadzeniu Delegatów Oddziału biorą również udział z głosem doradczym:
 - a) członkowie ustępujących władz Oddziału, o ile nie zostali wybrani delegatami,
 - b) przedstawiciele członków wspierających,
 - c) zaproszeni goście.
3. W Zgromadzeniu Delegatów Oddziału mogą także brać udział, z własnej inicjatywy, inni członkowie SGP.
4. W Walnym Zgromadzeniu Oddziału z głosem stanowiącym biorą udział wszyscy członkowie Oddziału, zaś z głosem doradczym przedstawiciele członków wspierających i zaproszeni goście.

§ 41

1. Uchwały Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności, co najmniej połowy liczby uprawnionych do głosowania w pierwszym terminie, a w drugim terminie bez względu na liczbę obecnych.
2. Uchwały Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału dotyczące wniosków do Zjazdu Delegatów SGP o zmianę Statutu oraz do Zarządu Głównego o likwidację Oddziału zapadają większością 2/3 głosów przy obecności, co najmniej połowy osób uprawnionych do głosowania.

§ 42

1. Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Oddziału może być zwołane z inicjatywy Zarządu Głównego lub Zarządu Oddziału lub na wniosek Komisji Rewizyjnej Oddziału albo, co najmniej połowy liczby członków Oddziału.
2. Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Oddziału jest zwołane przez Zarząd Oddziału w terminie 30 dni od daty zgłoszenia wniosku i obraduje nad sprawami, dla których zostało zwołane.

§ 43

O terminie, miejscu i porządku obrad Zgromadzenia Delegatów Oddziału lub Walnego Zgromadzenia Oddziału, Zarząd Oddziału zawiadamia, co najmniej na **14 dni** przed terminem zwołania Zgromadzenia.

§ 44

1. Zarząd Oddziału składa się z prezesa Oddziału SGP oraz 5-13 członków i prezesów podstawowych terenowych jednostek organizacyjnych SGP, o których mowa w § 52.
2. W okresach pomiędzy posiedzeniami Zarządu Oddziału działalnością Oddziału kieruje Prezydium Zarządu Oddziału, zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Oddziału; uchwały Prezydium podlegają zatwierdzeniu na najbliższym posiedzeniu Zarządu Oddziału.
3. W skład Prezydium wchodzi prezes Oddziału SGP oraz wybrani przez ten Zarząd: wiceprezesi, sekretarz, skarbnik oraz 1- 3 członków Prezydium.
4. W razie wyboru prezesa Oddziału SGP przez Zjazd Delegatów SGP na Prezesa SGP, przestaje on pełnić funkcję prezesa Oddziału SGP.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 oraz gdy z przyczyn losowych Prezes Oddziału nie może pełnić swej funkcji, Zarząd Oddziału powierza jednemu z wiceprezesów pełnienie funkcji Prezesa Oddziału do czasu **ustania przyczyn uniemożliwiających pełnienie obowiązków przez Prezesa Oddziału lub do czasu** wyboru Prezesa przez Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału.

§ 44a

W razie przeszkód natury prawnej spowodowanych wykonywaniem funkcji publicznych Prezes Oddziału lub inny członek Zarządu może na swój wniosek zostać wyłączony uchwałą Zarządu od spraw związanych z działalnością gospodarczą oddziału na czas trwania przeszkody. Jeżeli dotyczy to Prezesa Oddziału, jego obowiązki w tym zakresie przejmuje jeden z wiceprezesów. W takim przypadku Prezes lub inny członek Zarządu, którego dotyczy wyłączenie, nie bierze udziału w podejmowaniu uchwał i innych decyzji w sprawach dotyczących działalności gospodarczej oddziału.

§ 45

Do kompetencji Zarządu Oddziału należy:

1. kierowanie działalnością Oddziału SGP zgodnie z postanowieniami Statutu i uchwałami władz Stowarzyszenia,
2. reprezentowanie Oddziału na zewnątrz i działanie w jego imieniu na swoim terenie,
3. współdziałanie z terenowymi jednostkami organizacyjnymi związków, stowarzyszeń oraz zarządami oddziałów innych stowarzyszeń naukowo-technicznych
4. przyjmowanie i skreślanie członków zwyczajnych Stowarzyszenia,
5. stawianie wniosków do Zarządu Głównego o nadawanie odznaczeń państwowych i resortowych oraz odznak honorowych NOT i SGP,

6. powoływanie i rozwiązywanie podstawowych terenowych jednostek organizacyjnych SGP oraz regulaminowych jednostek organizacyjnych Zarządu Oddziału,
7. uchwalanie regulaminu dotyczącego szczegółowego zakresu działania oraz struktury organizacyjnej regulaminowych jednostek organizacyjnych Zarządu Oddziału,
8. zarządzanie majątkiem SGP w ramach **zasad i** uprawnień przyznanych przez Zarząd Główny, **z zastrzeżeniem § 45a ust.2,**
9. ustalanie struktury organizacyjnej Oddziału,
10. wyznaczanie przedstawicieli Oddziału do współpracy ze związkami stowarzyszeń i organizacjami **mającymi swoje siedziby na terenie działania Oddziału,**
11. występowanie o nadanie Oddziałowi osobowości prawnej,
12. **określanie zakresu i przedmiotu prowadzonej działalności gospodarczej oraz** powoływanie i rozwiązywanie jednostek działalności gospodarczej **w Oddziałach mających osobowość prawną i ustalanie zasad gospodarowania majątkiem w tych jednostkach,**
13. przyjmowanie członków wspierających SGP,
14. powoływanie zastępców członków Zarządu Oddziału na członków tego Zarządu w razie śmierci członka lub złożonej przez niego rezygnacji z pełnionej funkcji,
15. uchwalanie regulaminu Prezydium Zarządu Oddziału,
16. podejmowanie **w Oddziałach mających** osobowość prawną uchwał o powołaniu bądź przystąpieniu do fundacji, spółek **lub** izb, **a także wykonywanie uprawnień wynikających z przynależności do tych podmiotów,**
17. pobieranie składek członkowskich,
18. występowanie do Zarządu Głównego z wnioskiem o rozwiązanie Oddziału.

§ 45a

1. Oddział mający osobowość prawną prowadzi działalność statutową i gospodarczą w oparciu o majątek SGP powierzony mu do używania przez Zarząd Główny, jak też majątek własny Oddziału nabyty po uzyskaniu osobowości prawnej, w tym składniki majątkowe przekazane przez Zarząd Główny na własność Oddziału.
2. Zarząd Oddziału mającego osobowość prawną gospodaruje majątkiem SGP i majątkiem własnym, mając na uwadze ich utrzymanie i rozwój oraz pozyskiwanie i przeznaczanie dochodów z majątku na cele statutowe.

§ 45b

Zarząd Oddziału może powierzyć zarządzanie działalnością gospodarczą jednemu ze swoich członków lub innej osobie, określając zakres zadań i obowiązków takiego zarządcy. W takim przypadku Zarząd Oddziału sprawuje ogólny nadzór nad działalnością zarządcy. Podejmowanie zobowiązań finansowych wymaga akceptacji Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

§ 46

1. Uchwały Zarządu Oddziału podejmowane są zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków, w tym prezesa lub jednego z wiceprezesów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
2. Posiedzenia Zarządu Oddziału odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na cztery miesiące.
3. Posiedzenia Prezydium Zarządu Oddziału odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz na dwa miesiące.
4. Uchwały Prezydium Zarządu Oddziału zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby członków Prezydium, w tym Prezesa lub jednego z wiceprezesów i podlegają zatwierdzeniu na najbliższym posiedzeniu Zarządu Oddziału.
5. Prezes Oddziału może zarządzić rozpatrzenie projektu uchwały Zarządu Oddziału i jego Prezydium w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (metodą elektroniczną lub inną), przy czym termin do zajęcia stanowiska nie powinien być krótszy niż 3 dni. Uchwałę uważa się za przyjętą, jeżeli w podanym terminie, co najmniej połowa członków Zarządu Oddziału, w tym Prezes Oddziału lub zastępujący go wiceprezes, wyraziła na piśmie (także w formie elektronicznej) zgodę na przyjęcie proponowanej uchwały bez zastrzeżeń. W razie zgłoszenia uwag do projektu uchwały, które nie zostaną wyjaśnione i uzgodnione lub zastrzeżeń przez któregokolwiek członka Zarządu Oddziału, uchwała nie zostaje podjęta."

§ 47

Komisja Rewizyjna Oddziału, składająca się z 3-5 członków, wybiera spośród swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza. Komisja Rewizyjna powołuje zastępcę członka Komisji wybranego przez Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału na członka Komisji w razie śmierci dotychczasowego członka Komisji lub złożenia przez niego rezygnacji z pełnionej funkcji. Powołania zastępców członków Komisji na członków Komisji następują w kolejności ustalonej przez liczbę głosów uzyskanych w wyborach na Zgromadzeniu Delegatów Oddziału lub Walnym Zgromadzeniu Oddziału.

§ 48

1. Do zadań Komisji Rewizyjnej Oddziału należy kontrola całokształtu działalności Oddziału, co najmniej raz w roku, ze szczególnym uwzględnieniem działalności finansowo-gospodarczej.
2. Komisja Rewizyjna Oddziału ma prawo występowania do Zarządu Oddziału z wnioskami wynikającymi z kontroli.
3. Członkowie Komisji Rewizyjnej Oddziału mogą brać udział z głosem doradczym w posiedzeniach Zarządu Oddziału i jego organów.
4. Uchwały Komisji Rewizyjnej Oddziału zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
5. Zasady i tryb działania Komisji Rewizyjnej Oddziału określa regulamin uchwalony zgodnie z § 39 pkt. 6.

§ 49

Sąd Koleżeński Oddziału, składający się z 3-5 członków, wybiera spośród swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza. Sąd Koleżeński powołuje zastępcę członka Sądu Koleżeńskiego wybranego przez Zgromadzenie Delegatów Oddziału lub Walne Zgromadzenie Oddziału na członka Sądu w razie śmierci dotychczasowego członka Sądu lub złożenia przez niego rezygnacji z pełnionej funkcji. Powołania zastępców członków Sądu na członków Sądu następują w kolejności ustalonej przez liczbę głosów uzyskanych w wyborach na Zgromadzeniu Delegatów Oddziału lub Walnym Zgromadzeniu Oddziału.

§ 50

1. Sąd Koleżeński Oddziału rozstrzyga sprawy wynikłe w obrębie **działania** Oddziału, a dotyczące w szczególności naruszenia zasad współżycia społecznego, etyki zawodowej, godnego zachowania się członków SGP oraz nieprzestrzegania Statutu lub regulaminów SGP.
2. Od orzeczenia Sądu Koleżeńskiego Oddziału członkowi przysługuje prawo odwołania się w terminie 30 dni do Głównego Sądu Koleżeńskiego. Orzeczenie Głównego Sądu Koleżeńskiego jest ostateczne.
3. Orzeczenia Sądu Koleżeńskiego Oddziału zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
4. Szczegółowy tryb postępowania Sądu Koleżeńskiego określa regulamin uchwalony zgodnie z § 39 pkt. 6.
5. **Sąd Koleżeński Oddziału ma prawo wymierzać kary:**
 - a) upomnienia,
 - b) zawieszenia w prawach członka na okres do 2 lat,
 - c) wykluczenia ze Stowarzyszenia.

§ 51

1. Do składania oświadczeń woli i **zaciągania** zobowiązań majątkowych **w imieniu Oddziału SGP mającego** osobowość prawną upoważnieni są prezes Oddziału i skarbnik **działający łącznie**.
2. Zarząd Oddziału specjalną uchwałą, może upoważnić dwóch członków Prezydium do składania oświadczeń woli i zaciągania zobowiązań w zastępstwie osób, o których mowa w ustępie 1, w przypadku nieobecności **lub innej przeszkody dotyczącej** jednej z **tych osób** lub obydwu.
3. **W razie potrzeby umowy między Oddziałem mającym osobowość prawną a członkami jego zarządu zawiera ją w imieniu Oddziału przedstawiciel Komisji Rewizyjnej Oddziału wybrany przez nią spośród jej członków.**

Rozdział VI

Podstawowe terenowe jednostki organizacyjne

§ 52

1. Podstawowymi terenowymi jednostkami organizacyjnymi SGP są koła, kluby powoływane przez Zarząd Oddziału dla realizacji celów i zadań statutowych SGP.
2. Do powoływania koła, klubu wymagana jest liczba, co najmniej 5 członków.

§ 53

Koła, kluby nie mają osobowości prawnej, a ich sprawy finansowe prowadzi Zarząd Oddziału.

§ 54

Działalność koła, klubu opiera się na Statucie Stowarzyszenia i regulaminie koła, klubu **uchwalonym** przez Zarząd Oddziału.

§ 55

1. Władzami koła, klubu są:
 - a) Walne zebranie członków,
 - b) Zarząd koła, klubu
2. Kadencja władz trwa cztery lata, a wybór odbywa się w głosowaniu określonym w regulaminie walnego zebrania.

§ 56

1. Walne zebranie członków koła, klubu jest najwyższą władzą koła, klubu.
2. Walne zebranie odbywa się w każdym roku jako zebranie sprawozdawcze, zaś co cztery lata jako zebranie sprawozdawczo-wyborcze, dokonujące wyborów zarządu oraz delegatów na Zgromadzenie Delegatów Oddziału **w liczbie zgodnej z uchwałą Zarządu Oddziału.**
3. Uchwały walnego zebrania podejmowane są zwykłą większością

głosów przy obecności, co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania w pierwszym terminie, a w drugim terminie bez względu na liczbę obecnych.

4. O terminie, miejscu i porządku obrad walnego zebrania zarząd koła, klubu zawiadamia członków oraz Zarząd Oddziału, co najmniej na 14 dni przed terminem walnego zebrania.

§ 57

1. Zarząd koła, klubu jest najwyższą władzą w okresie między walnymi zebraniem. Za swoją działalność zarząd odpowiada przed walnym zebraniem członków i Zarządem Oddziału.
2. W skład Zarządu koła, klubu wchodzi:
 - a) prezes - wybierany przez walne zebranie, który wchodzi z urzędu w skład Zarządu Oddziału,
 - b) członkowie wybierani w liczbie 2 - 4.
3. Zarząd koła, klubu może powołać spośród członków zarządu prezydium.
4. Do ważności uchwał zarządu koła, klubu lub prezydium niezbędna jest obecność, co najmniej połowy liczby członków, w tym przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego. Uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów, a w razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.

Rozdział VII

Majątek SGP

§ 58

Majątek SGP stanowią: ruchomości, nieruchomości, środki finansowe i inne prawa majątkowe.

§ 59

Majątek Stowarzyszenia powstaje z:

1. wpisowego, składek i wpłat członków,
2. dochodów z własnej działalności, w tym działalności gospodarczej,
3. darowizn, spadków, zapisów,
4. dotacji celowych,
5. ofiarności publicznej,
6. innych dochodów przewidzianych przez przepisy prawa.

§ 60

Dla pozyskiwania środków finansowych na działalność statutową Stowarzyszenie może tworzyć fundacje lub uczestniczyć w fundacjach, izbach, spółkach, na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 60a

Nabywanie i zbywanie nieruchomości o równowartości powyżej 50.000 euro, w tym także przez terenowe jednostki organizacyjne mające osobowość prawną, wymaga uchwały Zarządu Głównego.”

§ 61

1. Do składania oświadczeń woli i zaciągania zobowiązań majątkowych **w imieniu Stowarzyszenia Geodetów Polskich** upoważnia się Prezesa SGP i Sekretarza Generalnego **działających łącznie**.
2. Zarząd Główny specjalną uchwałą może upoważnić jednego lub dwóch członków Prezydium do składania oświadczeń woli i zaciągania zobowiązań majątkowych, w zastępstwie osób, o których mowa w ust. 1 w przypadku nieobecności **lub innej przeszkody dotyczącej** jednej z **tych osób** lub obydwu.
3. Umowy między SGP a członkami Zarządu Głównego zawiera w imieniu SGP członek Głównej Komisji Rewizyjnej wskazany w jej uchwale.

Rozdział VIII

Zmiana Statutu i rozwiązanie się Stowarzyszenia

§ 62

Uchwały dotyczące zmiany Statutu podejmuje Zjazd Delegatów SGP większością 2/3 głosów przy obecności, co najmniej 1/2 liczby osób uprawnionych do głosowania.

§ 63

Uchwałę o rozwiązaniu się SGP podejmuje zwyczajny lub nadzwyczajny Zjazd Delegatów SGP większością 2/3 głosów, przy obecności co najmniej połowy osób uprawnionych do głosowania. **Podjmując uchwałę o rozwiązaniu Stowarzyszenia, Zjazd Delegatów SGP określa sposób jego likwidacji i cele, na jakie zostanie przeznaczony majątek po uregulowaniu zobowiązań.**

§ 64

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym statucie mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach.

KODEKS ETYKI ZAWODOWEJ GEODETY

Rozdział I - ZASADY OGÓLNE

§1

1. Każdy geodeta zobowiązany jest do przestrzegania współzycia społecznego, obowiązującego prawa, uczciwości w działaniu oraz stałej dbałości o godność osobistą, szczególnie zaś podczas wykonywania czynności zawodowych i społecznych. Postępowanie geodety, które poniża go w opinii publicznej lub podważa zaufanie do wykonywania przezeń czynności

zawodowych i społecznych, będzie uważane za naruszenie norm etyczno-zawodowych naruszających normy niniejszego Kodeksu.

2. Jeżeli w niniejszym Kodeksie jest mowa o geodecie, rozumie się pod tym: geodeta członek Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

§2

Najważniejszym moralnym nakazem geodety jest rzetelność, dokładność i skrupulatność w wykonywaniu czynności zawodowych. Każda czynność zawodowa winna być wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami technicznymi i prawnymi, które mają wpływ na wykonywaną robotę geodezyjną.

§3

Geodeta podczas wykonywania czynności zawodowych powinien kierować się zasadą bezstronności w wykonywaniu powierzonych robót geodezyjnych.

§4

Geodeta nie powinien podejmować czynności zawodowych w sytuacjach, kiedy zakazują tego obowiązujące przepisy prawa lub stwarzałyby to podejrzenie stronnictwa.

§5

Geodeta ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie postanowień niniejszego Kodeksu w związku z wykonywaniem zawodu. Odpowiedzialność dyscyplinarna nie wyklucza odpowiedzialności cywilnej lub karnej na zasadach określonych odpowiednio przez prawo cywilne lub karne.

Rozdział II - WYKONYWANIE CZYNNOŚCI ZAWODOWYCH

§6

1. Geodeta czynności zawodowe winien wykonywać według najlepszej wiedzy fachowej i z należytą starannością.

2. Geodeta winien ze szczególną wnikliwością analizować materiały i dokumenty dotyczące zleconych robót i zachować przy ich wykonywaniu całkowitą bezstronność.

3. Geodeta w wykonywaniu czynności zawodowych jest niezawisły, tzn. żadne okoliczności pozaprawne lub inne, nie mające związku z obiektywnie ocenionym stanem faktycznym sprawy, nie mogą wpływać na opinię techniczno-prawną i postępowanie geodety.

4. Otrzymane polecenia nie zwalniają geodety od obowiązku przestrzegania zasad etyki zawodowej.

§7

1. Geodeta winien doskonalić stale swoją wiedzę zawodową i dbać o to aby na bieżąco wprowadzać osiągnięcia naukowe i techniczne do wykonywanego przez siebie zawodu.

2. Geodeta przy wykonywaniu czynności zawodowych nie powinien okazywać swojego osobistego stosunku do osób, których te czynności dotyczą.

§8

Na geodecie ciąży również obowiązek zachowania tajemnicy odnośnie faktów, danych i informacji otrzymanych w trakcie wykonywania czynności zawodowych.

§9

1. Geodeta powinien troszczyć się o należyte kształtowanie społecznej opinii o zawodzie, tzn. dbać aby w trakcie wykonywania czynności zawodowych nie narazić reputacji Stowarzyszenia, środowiska zawodowego i swojej własnej.
2. Geodeta obowiązany jest powstrzymać się od nieuczciwej konkurencji.
3. Geodeta nie może odmówić udzielenia swojemu zleceniodawcy pełnych wyjaśnień dotyczących zleconej roboty, sposobów jej wykonania oraz wszelkich uwarunkowań prawnych ciążących na danym zleceniu.

§10

Geodeta jako autor opracowania dokumentacji może przy swoim nazwisku podać przynależność do Stowarzyszenia.

Rozdział III - ZASADY POSTĘPOWANIA GEODETY JAKO BIEGŁEGO LUB UPRAWNIONEGO PRZED SĄDAMI I INNYMI ORGANAMI ORZĘKAJĄCYMI

§11

W postępowaniu sądowym lub w postępowaniu przed organem orzekającym, gdzie geodeta występuje jako biegły lub świadek na okoliczności wykonywanej roboty geodezyjnej, obowiązany jest złożyć informację w zakresie opinii technicznej i prawnej. Jeśli jego zeznanie miałoby być objęte tajemnicą państwową, wówczas powinien o tym poinformować sąd lub organ orzekający.

§12

1. Geodeta winien wykazywać opanowanie, takt i umiar nawet w wypadku niewłaściwego zachowania się osób biorących udział w postępowaniu.
2. Geodeta winien dbać o to, aby nie naruszać godności osób biorących udział w postępowaniu.

Rozdział IV - ZASADY ZACHOWANIA SIĘ GEODETY W SPOŁECZNOŚCI SGP

§13

1. Stosunki między geodetami powinny być oparte o wzajemną lojalność i koleżeństwo.
2. Geodeta winien zwrócić uwagę koledze na jego naganne zachowanie, w szczególności naruszające zasady niniejszego Kodeksu. Jeżeli okaże się, że zwrócenie uwagi nie odnosi pożądanego skutku, wówczas czyniący tę uwagę winien zawiadomić o tym Sąd Koleżeński, który w zależności od rodzaju przewinienia, podejmie odpowiednie działania na podstawie niniejszego Kodeksu i regulaminu swego działania oraz zastosuje odpowiednie rygory dyscyplinarne, zgodnie ze Statutem SGP.

§14

1. Geodeci powinni udzielać sobie pomocy w pracy zawodowej.
2. Geodeci winni darzyć szczególnym szacunkiem kolegów seniorów i rencistów, a w razie potrzeby służyć im pomocą koleżeńską i materialną.

§15

W razie potrzeby udzielania opinii technicznej, uprzednio wydanej w tej sprawie przez innego geodetę, autor następnej opinii winien porozumieć się z autorem poprzedniej, w szczególności w przypadku wydania opinii odmiennej. Pod żadnym pozorem nie wolno używać wyrażen naruszających godność autora poprzedniej opinii i jego dobrego imienia oraz jego kwalifikacji zawodowych.

§16

Geodeta, który kieruje pracą młodszego kolegi, powinien przekazywać mu swą wiedzę i doświadczenie oraz kształtować jego postawę w duchu etyki zawodowej.

§17

Opinia o pracy zawodowej geodety, oceniająca jego pracę, powinna być rzeczowa, obiektywna i ewentualnie poprzedzona wysłuchaniem zainteresowanego.

§18

Publiczne negatywne wypowiadanie się przez geodetę o pracy zawodowej innego geodety jest niedopuszczalne, chyba, że wynika z obowiązków lub uprawnień służbowych.

§19

1. W razie sporu między geodetami należy przede wszystkim wyczerpać możliwości załatwienia go w drodze polubownej lub za pośrednictwem właściwych organów Stowarzyszenia.
2. Skarga na innego geodetę może być skierowana tylko do właściwych organów Stowarzyszenia.

§20

Wszelkie spory wynikłe między geodetami na tle postanowień niniejszego Kodeksu podlegają rozstrzygnięciu przez właściwy organ statutowy SGP.

Geodeta nie powinien podejmować działań mających na celu pozbawienie innego członka Stowarzyszenia możliwości wykonywania zawodu lub piastowania funkcji w organach statutowych Stowarzyszenia, chyba, że podjęcie takich działań wynika z niniejszego Kodeksu.

§21

1. Geodeta obowiązany jest dokładać należytej staranności przy pełnieniu powierzonej mu funkcji w SGP i przyczyniać się do zrealizowania zadań Stowarzyszenia.
2. Rezygnacja z pełnienia funkcji w Stowarzyszeniu wymaga rzeczowego uzasadnienia ze strony zainteresowanego członka SGP.

§22

Członek organu SGP nie może powierzonej mu funkcji wykorzystywać dla korzyści własnej lub osób sobie bliskich.

§23

1. Geodeta powinien bezstronnie wykonywać powierzoną mu funkcję w organach stowarzyszeniowych.
2. Wiadomości uzyskane przez geodetów pełniących funkcję w organach statutowych Stowarzyszenia nie mogą być wykorzystywane do celów pozastatutowych lub w sposób sprzeczny ze Statutem.

§24

Geodeta pełniący funkcję w organach statutowych Stowarzyszenia zobowiązany jest dbać o zachowanie powagi podczas wykonywania czynności łączących się z pełnioną funkcją.

§25

1. Geodeta obowiązany jest stosować się do uchwał organów statutowych Stowarzyszenia.
2. Każdy geodeta powinien współdziałać z organami statutowymi Stowarzyszenia w sprawach objętych Statutem.

§26

1. Geodeta obowiązany jest stawiać się na wezwanie organu statutowego Stowarzyszenia. Jeżeli takiego wezwania nie może wykonać swoją nieobecność powinien niezwłocznie usprawiedliwić.
2. Geodeta obowiązany jest udzielić pełnych i zgodnych ze stanem faktycznym wyjaśnień organowi statutowemu, który zwróci się z zapytaniem dotyczącym sprawy będącej przedmiotem rozpoznania przez ten organ w ramach statutowych kompetencji.

Rozdział V - POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§27

W sprawach nie objętych niniejszym Kodeksem geodeta powinien kierować się zasadami sformułowanymi w uchwałach organów statutowych Stowarzyszenia, orzecznictwa sądów koleżeńskich oraz dobrymi zwyczajami przyjętymi przez środowisko geodezyjne.

§28

Geodeta nie może usprawiedliwiać swego nagannego postępowania nieznanomością Statutu SGP, niniejszego Kodeksu lub orzeczeń sądów koleżeńskich.

§29

Niniejszy Kodeks etyki zawodowej uchwalił XXXII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Kaliszu, **w dniu 12 maja 1995 roku.**

VIII. DESKRYPCJA

1. Zjazdy Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w Polsce w okresie 1918-1939 [Stanisław TYMOWSKI]:

I. Pierwszy Powszechny Zjazd Mierniczych - Warszawa 4-6 styczeń 1919 r. - w Zjeździe, który zagał Kazimierz Madaliński z Warszawy, uczestniczyło 250 mierniczych, wśród nich 18 przedstawicieli Galicji i 13 przedstawicieli Wielkopolski. Zjazdowi przewodniczył Jan Krudysz z Krakowa. W skład Prezydium Zjazdu wchodził jako zastępcy przewodniczącego: Witold Łebiński z Poznania i Wiktor Skołyśzewski z Krakowa oraz Mikołaj Maksyś z Krakowa, Modest Moderski z Poznania i Aleksander Szabelski z Lublina - jako sekretarze. Obrady odbywały się w sali zebrań szkoły Wojciecha Gorskiego.

II. Drugi Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych - Warszawa 6-8 marzec 1921 r. - w Zjeździe uczestniczyli delegaci ośmiu następujących stowarzyszeń:

1. Stowarzyszenie Mierniczych Polskich w Warszawie: Zygmunt Majewski, Mikołaj Maksyś, Miłosław Kotyński, Leon Werner, Marian Jankowski i Aleksander Maciejewski (przy czym dwaj ostatni reprezentowali Koło Geometrów Przysięgłych przy Stowarzyszeniu Mierniczych Polskich).

2. Koło Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie (Stanisław Kluźniak i Kazimierz Sawicki).

3. Zrzeszenie Geometrów w Lublinie (Kazimierz Tomorowicz).

4. Koło Inżynierów Mierniczo-Melioracyjnych przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu (Witold Łebiński i Zdzisław Mann).

5. Wydział Miernictwa i Melioracji Stowarzyszenia Techników w Poznaniu (Edward Wenzlik).

6. Izba Inżynierska Królestwa Galicji i Lodomerii z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie (Tadeusz Cehak).

7. Sekcja Miernicza przy Towarzystwie Technicznym Krakowskim w Krakowie (Artur Bromowicz).

8. Polskie Towarzystwo Urzędników Miernictwa we Lwowie (Rudolf Bobrowski, Walerian Jost, Władysław Nahajski).

III. Trzeci Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych - Warszawa - kwiecień 1923 r.

IV. Czwarty Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych - Warszawa 6-8 kwiecień 1925 r. - w IV Zjeździe wzięli udział delegaci następujących stowarzyszeń, po jednym delegacie na każdą zaczęłą setkę członków. Wykaz stowarzyszeń podano według liczebności członków, poczynając od najliczniejszego stowarzyszenia:

1. Związek Mierniczych Polskich (Zygmunt Majewski, Mikołaj Maksyś, Stanisław Kubicki).
2. Koło Mierniczych Przysięgłych przy Izbie Inżynierskiej we Lwowie (Ignacy Kinel, Ryszard Laskowski).
3. Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego (Stanisław Ossowski, Wacław Kierażyński).
4. Związek Geometrów - absolwentów b. rosyjskich szkół mierniczych (Antoni Sokołowski).
5. Związek Techników Mierniczych na Wołyniu (Jan Zieliński).
6. Koło Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników (Wacław Nowak).
7. Wydział Miernictwa przy Stowarzyszeniu Techników Poznaniu (Ignacy Kaczmarek).
8. Stowarzyszenie Mierniczych Polskich w Wilnie (Jan Dorożyński).
9. Koło Inżynierów Mierniczych i Melioracyjnych przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu (Witold Dębiński).
10. Koło Geometrów w Poznaniu (Ignacy Kozłowski).
11. Związek Zawodowy Mierniczych Praktyków w Kielcach (Witold Rymkiewicz).
12. Związek Zaprzysiężonych Mierniczych Zachodniej Polski (Stanisław Buryan).
13. Zrzeszenie Geometrów w Lublinie (Mieczysław Wyszomirski).

V. Ogólny Zjazd Mierniczych Polskich - Poznań 25-26 czerwiec 1929 r. - w skład Komitetu Organizacyjnego Zjazdu wchodził: przewodniczący Teofil Lemke oraz członkowie: Stanisław Buryan, Feliks Bzdęga, Ignacy Kaczmarek, Stanisław Latinek i Karol Szuszkiewicz. Zjazd odbył się w czasie Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. Zjazdowi przewodniczył prof. Edward Warchałowski, sekretarzem był Feliks Bzdęga.

VI. Kongres Inżynierów Miernictwa - Warszawa 10-12 luty 1939 r.

W 1924 roku funkcjonuje 12 stowarzyszeń grupujących mierniczych (Warszawa - 4, Poznań - 2 oraz: Kraków, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Wilno -1); działa 6 średnich szkół mierniczych lub oddziałów mierniczych w szkołach średnich (Kowel, Kraków, Lwów, Łomża, Poznań, Warszawa).

Z końcem lat trzydziestych w całej Polsce było ok. 1500 mierniczych przysięgłych. W urzędach i na uczelniach pracowało około 450 osób z wyższym wykształceniem geodezyjnym. 750 osób należało do Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych RP, a kolejne 250 osób należało do Izby Inżynierskiej we Lwowie.

Źródło: Zarys historii organizacji społecznych geodetów polskich Stowarzyszenie Geodetów Polskich - Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych Warszawa 1970 - Tymowski, Stanisław Janusz (redaktor) <http://pbc.gda.pl/dlibra/docmetadata?id=70841>

2. Walnych Zgromadzeń Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Zjazdów Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich [1945-2018].

Jeszcze trwała II wojna światowa, a już w zimie 1945 roku, wśród geodetów pracujących w Biurze Pomiarów m. st. Warszawy powstała myśl powołania Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Po uzyskaniu przez *Kol. Bronisława Lipińskiego* zezwolenia odpowiednich władz, w dniu 20 marca 1945 roku odbyło się zebranie organizacyjne inżynierów miernictwa.

W zebraniu uczestniczyli *Koledzy: Władysław Barański – Warszawa, Bohdan Bortnowski – Lublin, Wacław Brzozowski – Warszawa, Józef Chabros – Warszawa, Czesław Dąbrowski – Warszawa, Julian Dąbrowski – Warszawa, Władysław Katkiewicz – Warszawa, Władysław Kępiński – Warszawa, Janusz Kobyliński – Warszawa, Gabriel Krajewski – Warszawa, Tadeusz Lazzarini – Warszawa, Bronisław Lipiński – Warszawa, Mieczysław Lipiński – Warszawa, Zbigniew Łukawski – Warszawa, Stanisław Mazurkiewicz – Gołębki, Jerzy Niewiarowski – Warszawa, Tadeusz Olechowski – Warszawa, Zygmunt Pohorski – Warszawa, Stanisław Janusz Tymowski – Warszawa, Edward Weychert – Pruszków, Ferdynand Włoczewski – Warszawa, Eugeniusz Wolski – Warszawa, Czesław Wyszogrodzki – Warszawa.*

Tematem obrad były zagadnienia ogólnie geodezyjne, a w szczególności sprawy powołania Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, konieczność szybkiego otwarcia szkolnictwa geodezyjnego oraz sprawa powołania Związku Mierniczych RP. Postanowiono złożyć wizytę Prezesowi Rady Ministrów Panu Edwardowi Osóbce Morawskiemu i omówić wszystkie problemy stojące przed geodezją. Spotkanie odbyło się w dniu 26 marca 1945 roku. Środowisko geodezyjne reprezentowali *Koledzy: Janusz Kobyliński, Stanisław J. Tymowski i Bronisław Lipiński.* W kilka dni po tym spotkaniu, powołany został przy Radzie Ministrów Główny Urząd Pomiarów Kraju.

Wszyscy uczestnicy poparli projekt utworzenia Związku, powołano Komitet Organizacyjny w składzie *Koledzy: Jan Piotrowski, Władysław Katkiewicz, Stanisław J. Tymowski i Bronisław Lipiński,* potem zostali dokooptowani *Koledzy: Tadeusz Bychawski, Kazimierz Napierkowski i Witold Janiec.* Przewodniczącym Komitetu został *Kol. Jan Piotrowski.*

Przystąpiono do prac związanych z organizacją pierwszego Zjazdu Delegatów ZMRP oraz opracowania statutu Związku.

W dniu 18 lipca 1945 roku złożono w Wydziale Ogólnym Zarządu Miejskiego m.st. Warszawy projekt statutu związku. Podpisali go członkowie założyciele w osobach: *Prof. Inż. Edward Warchałowski, Prof. inż. Jan Piotrowski, inż. Wacław Nowak, inż. Bronisław Lipiński, inż.*

Stanisław Janusz Tymowski, inż. Mieczysław Malesiński, inż. Władysław Kępiński, inż. Wacław Brzozowski, inż. Bronisław Łącki, inż. Władysław Katkiewicz, Miern. przys. Tadeusz Bychawski, inż. Piotr Rybarski, inż. Czesław Wyszogrodzki, inż. Romuald Zygmunt, inż. Felicjan Piątkowski, inż. Jan Różycki, Miern. przys. Wacław Krzyszkowski, inż. Stanisław Kluźniak, inż. Michał Szymański, inż. Bronisław Dąbrowski.

Statut został zatwierdzony w dniu 24 października 1945 roku.

W lecie 1945 roku trwały przygotowania do powołania oddziałów Związku.

Komitet Organizacyjny uzyskał zgodę władz na zorganizowanie w Warszawie w dniach 15-16 września 1945 r. pierwszego Zjazdu Delegatów ZMRP. Pomimo różnych trudności Zjazd odbył się w przewidzianym terminie.

I Walne Zgromadzenie Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej

I Walne Zgromadzenie Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej zostało zorganizowane w dniach 15-16.IX.1945 roku w Warszawie. Był to pierwszy Zjazd środowiska technicznego, które zorganizowało się po wojnie.

Przy organizacji Walnego Zgromadzenia wystąpiły duże kłopoty w znalezieniu i wynajęciu odpowiedniej sali na obrady. Po prostu sal w Warszawie było bardzo mało. W końcu Zjazd obradował w sali odczytowej Muzeum Narodowego, chociaż w programie obrad podano salę klubową Sejmu RP. Obrady Komisji Problemowych odbywały się w gmachu przy ulicy Nowy Świat 2.

W Walnym Zgromadzeniu udział wzięło 48 delegatów.

Zjazd otworzył Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego *Kol. Jan Piotrowski*.

Na Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia wybrano delegata z Warszawy *Kol. Władysława Barańskiego*.

Do Prezydium powołano *Kolegów: Rudolfa Latawca, Bronisława Lipińskiego, Stanisława Pacześniaka, Józefa Radkiewicza, Ksawerego Szyprońskiego i Janusza Tymowskiego*, Na sekretarzy wybrano: *Kol. Tadeusza Lazzariniego i Kol. Kazimierza Napierkowskiego*.

Po zajęciu miejsc w Prezydium, głos zabrał Przewodniczący, który powiedział:

„Zebraliśmy się jako 1-szy Zjazd Ogólnopolski Mierniczych w sytuacji, kiedy wolna demokratyczna Rzeczpospolita zakłada i buduje z całym wysiłkiem zręby swego gmachu państwowego. Pierwsza nasza myśl i uczucie biegnie do kolegów, którzy ofiarnie złożyli swe życie na chwałę – wielkość i wolność Ojczyzny. Lista ich długa, a strata bolesna. Uczcijmy ich pamięć świetlaną”.

Wszyscy powstali i minutą ciszy uczcili pamięć poległych.

W części oficjalnej głos zabrał między innymi Minister Rolnictwa. Po części oficjalnej wszyscy uczestnicy Walnego Zgromadzenia udali się na miejsce kaźni z czasów okupacji i złożyli tam wieniec. Po przerwie obiadowej powołano Komisje Zjazdowe:

Mandatową – Przewodniczący *Kol. Bronisław Lipiński*,
Statutową – Przewodniczący *Kol. Tadeusz Bychawski*,
Oświatową – Przewodniczący *Kol. Władysław Barański*,
Przebudowy Ustroju Rolnego – Przewodniczący *Kol. Rudolf Latawiec*,
Odbudowy Osiedli – Przewodniczący *Kol. Stanisław Kluźniak*
Pomiarów Państwowych – Przewodniczący *Kol. Mieczysław Malesiński*,
Ogólną – Przewodniczący *Kol. Janusz Tymowski*.

Po obiedzie w pierwszym dniu i rano drugiego dnia trwały obrady w Komisjach gdzie opracowano projekty wniosków, które zostały przekazane do Komisji Ogólnej. W czasie obrad plenarnych, po niedużych poprawkach, uchwalono wnioski przyjęte w Komisjach.

Podaję w skrócie niektóre z nich:

- szczególnej opieki wymaga szkolenie nowych kadr geodezyjnych, Zjazd opowiedział się za trzy stopniowym podziale szkolenia zawodowego tj. gimnazja, licea i szkoły akademickie,
- należy dążyć do powołania na wyższych uczelniach samodzielnych wydziałów geodezji,
- ZMRP winne zabiegać o sukcesywne wydawanie podręczników do nauki geodezji,
- projekty przebudowy ustroju rolnego winny być oparte na podstawowych planach urzędzenia rolnego odpowiedniego regionu,
- Zarząd Główny winien zabiegać o opracowanie i wydanie dekretu o przebudowie ustroju rolnego,
- celem przyśpieszenia prac nad przebudową ustroju rolnego i odbudową miast i wsi, opracowanie planów należy oprzeć na zdjęciach lotniczych,
- konieczne jest opracowanie i wydanie prawa granicznego oraz instrukcji technicznych,
- ZMRP powinno wnioskować do odpowiednich władz o wykonanie mapy gospodarczej kraju a także mapy podziału administracyjnego kraju w skali 1:100000.

Uchwalono statut Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej.

Cele: Związek jednoczy inżynierów geodetów, inżynierów mierniczych, mierniczych przysięgłych i mierniczych w celach zawodowych i towarzyskich.

Członkowie: Obywatele polscy, posiadający uprawnienia mierniczych przysięgłych, mierniczych górniczych, posiadający dyplom inżyniera geodety lub inżyniera mierniczego, absolwenta szkoły średniej mierniczej, pracował zawodowo w charakterze technika mierniczego nieprzerwanie przez 10 lat przed 1939 rokiem.

Władze: Walne Zgromadzenie Delegatów, Zarząd Główny, Główna Komisja Rewizyjna, Główny Sąd Koleżeński. Zarząd Główny składa się z Prezesa i 8 członków wybieranych imiennie przez Zgromadzenie Delegatów. Poza tym do Zarządu Głównego wchodzi z pełnią praw członków Zarządu: Prezesi Oddziałów Związku i redaktor organu prasowego.

Fundusze: Wpisowe i składki członkowskie, darowizny, legaty zapisy, zapomogi, dochody z nieruchomości, procentów, wydawnictw, odczytów i imprez.

Kadencja: Walne Zgromadzenie Delegatów odbywa się co roku, Zarząd Główny sprawuje swój mandat przez 2 lata z tym, że corocznie ustępuje jeden z wiceprzewodniczących i 3 członów Zarządu, Komisja Rewizyjna kadencja 3 letnia – co roku ustępuje jeden z członków, Główny Sąd Koleżeński kadencja 3 letnia- co roku ustępuje trzech członków.

Organizacja: Zarząd Główny, Oddziały Wojewódzkie, Koła, Sekcje Komisje.

Po uchwaleniu statutu, Przewodniczący Walnego Zgromadzenia podał wniosek o nadanie pośmiertnie *Kol. Władysławowi Surmackiemu*, długoletniemu Prezesowi Związku Mierniczych Przysięgłych, zamordowanemu przez Niemców w Palmirach, godności Pierwszego Prezesa Honorowego Związku Mierniczych RP. Wniosek przyjęto przez aklamację.

Nastąpiły wybory, zgodnie z przyjętym statutem wybrano Prezesa ZMRP, 8 członków Zarządu Głównego, 3 członków i 2 zastępców Głównej Komisji Rewizyjnej, 9 członków Głównego Sadu Koleżeńskiego. Na Prezesa Zarządu Głównego ZMRP wybrano *Kol. Bronisława Łackiego*.

Władze Związku, kadencja 1945-1947 r. I rok.

Zarząd Główny: Prezes Zarządu Głównego *Kol. Bronisław Łacki.*

Sekretarz Generalny *Kol. Kazimierz Rzewski,*

Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego, Koledzy: *Tadeusz*

Bychawski do 28.X.1946 r., Czesław Dąbrowski, Władysław

Katkiewicz, Rudolf Latawiec Bronisław Lipiński, Kazimierz

Napierkowski, Józef Rodkiewicz, Janusz Tymowski, Edward

Weychert od 28.X.1946 r. Prezesi Oddziałów Wojewódzkich i

redaktor organu prasowego.

Zarząd Główny wybrał Prezydium w następującym składzie:

Prezes - *Kol. Bronisław Łącki*

Wiceprezes - *Kol. Władysław Katkiewicz*

Wiceprezes - *Kol. Rudolf Latawiec*

Skarbnik - *Kol. Czesław Dąbrowski do 28.X. 1946 r*

Skarbnik - *Kol. Romuald Ronisz od 28.X.1946 r.*

Sekretarz Generalny - *Kol. Kazimierz Rzewski do 28.X.1946 r.*

Sekretarz Generalny - *Kol. Olgierd Grodzki od 28.X.1946 r.*

Główna Komisja Rewizyjna ZMRP: Przewodniczący - *Kol. Konstanty Krupowicz*, **Członkowie:** *Kol. Jan Dryling, Kol. Józef Sienkiewicz, Z-cy członków Kol. Romuald Zygmunt, Kol. Zenon Wojtkiewicz.*

Główny Sąd Koleżeński ZMRP: *Kol. Wiktor Grabowski, Kol. Stanisław Kluźnia., Kol. Janusz Kobyliński, Kol. Jan Kołek, Kol. Antoni Miłosza, Kol. Aniela Pokorska, Kol. Franciszek Polkowski, Kol. Stanisław Subczyński, Kol. Edward Warchałowski.*

Główny Sąd Koleżeński ZMRP nie ukonstytuował się.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP

W dniu 10 listopada 1946 r. odbyło się w Warszawie w sali konferencyjnej Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP.

W obradach uczestniczyło 40 delegatów, dysponujących 75 głosami.

Porządek obrad Nadzwyczajnego Zgromadzenia przewidywał:

- wybór Przewodniczącego i Prezydium,
- sprawa dekretu o stopniu inżyniera,
- sprawa opodatkowania się na budowę siedziby Związku,
- wolne wnioski.

Przewodniczącym Zgromadzenia został *Kol. Zygmunt Kowalewski* z Warszawy. Na asesorów do Prezydium poproszono *Kolegów: Józefa Bieniasza* z Rzeszowa, *Wacława Czerwieńskiego* z Gdańska, *Henryka Leśnioka* z Katowic, *Stanisława Subczyńskiego* z Poznania, na sekretarzy *Kolegów: Klemensa Neymana* i *Jana Szczukę* obaj z Warszawy.

Powodem zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia była sprawa nie uwzględnienia wniosków Związku, dotyczących mierniczych przysięgłych, w projekcie dekretu o stopniu inżyniera opracowanym przez Ministerstwo Oświaty, a także sprawa budowy siedziby Związku.

W czasie dyskusji wszyscy byli zgodni, że mierniczowie przysięgli powinni otrzymać stopień inżyniera bez egzaminu. Podjęto następujący wniosek (w zasadzie projekt zapisu w dekrete): W artykule 6 dekretu po słowie „Cieszynie” dodać „osoby posiadające uprawnienia mierniczego przysięgłego zgodnie z ustawą z dn. 15 lipca 1925 r o mierniczych przysięgłych”

Powołano 8 osobową Komisję w składzie *Koledzy: Olgierd Grodzki, Teodor Kłazyński, Zygmunt Kowalewski, Kazimierz Napierkowski, Jan Szczuka, Stanisław Trzaskowski, Igor Szantyr i Leopold Zimmer*, która otrzymała pełnomocnictwa do występowania w sprawach dekretu o stopniu inżyniera.

Podjęto drugą uchwałę o finansowaniu budowy domu zabytkowego w Warszawie na siedzibę ZMRP. Postanowiono opodatkować się w wysokości 2% wszystkich bieżących wypłat przy pomiarach osiedli, oraz dobrowolne wpłaty w postaci cegiełek od 100 do 1000 zł. Powołano 5 osobową Komisję w składzie: *Koledzy: Czesław Dąbrowski, Olgierd Grodzki, Stefan Medyński, Janusz Tymowski i Edward Weychert*, której zadaniem było zbieranie funduszy na budowę domu ZMRP.

II Walne Zgromadzenie Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej

II Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP odbyło się w dniach 8-10 marca 1947 r. w Krakowie. Miejszem obrad była Aula Akademii Górniczej.

W obradach udział wzięło 91 delegatów reprezentujących 13 Oddziałów Wojewódzkich. Ogólna liczba członków ZMRP w roku 1947 wynosiła 759 osób.

Na Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia wybrano *Kol. Michała Odlanickiego*. Do Prezydium na asesorów poproszono *Kol. Antoniego Sadowskiego* - Warszawa, *Kol. Mieczysław Gałązkę* - Gdańsk, *Kol. Stanisława Skupińskiego* - Białystok, *Kol. Sławińskiego* - Kielce, na sekretarzy: *Kol. Janusza Tatarkowskiego* - Kraków i *Kol. Witolda Rudnickiego* - Kraków.

Po części oficjalnej powołano 3 Komisje problemowe:

Komisję Organizacyjną - Przewodniczący *Kol. Władysław Barański* - przygotowanie wytycznych dla dalszej działalności ZMRP w stosunku do NOT, Związków Zawodowych, Izb Samorządowych.

Komisję Statutową - Przewodniczący *Kol. Mieczysław Górski* - poprawki statutowe.

Komisję Regulaminową - Przewodniczący *Kol. Michał Szymański* - regulaminy: Walnych Zgromadzeń, Zarządów Oddziałów, Zarządu Głównego, Sądu, Komisji Rewizyjnej.

Przystąpiono do przyjęcia porządku obrad. Wywiązała się bardzo ożywiona i długotrwała dyskusja.

Pierwszego dnia po południu i drugiego dnia rano obradowano w Komisjach, po czym odbyło się pierwsze posiedzenie plenarne. Po wniesieniu poprawek przyjęto protokoły z I Walnego Zgromadzenia Delegatów oraz Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Delegatów, wysłuchano sprawozdań z prac Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego oraz udzielono absolutorium Zarządowi Głównemu.

O godz 16⁰⁰ rozpoczęło się drugie posiedzenie plenarne, na którym podjęto szereg uchwał, w których Walne Zgromadzenie Delegatów:

- podniosło wysokość składki członkowskiej z 50 zł. do 100 zł.,
- zobowiązało Zarząd Główny do działań mających na celu powołanie Izby Mierniczej i wprowadzenia jej do NOT,
- zobowiązało władze Związku do starań o pozyskanie budynku na siedzibę Związku,
- poleciło organizowanie dla mierniczych praktyków-kursów przygotowawczych do egzaminów licealnych,
- poleciło Zarządowi Głównemu zabieganie o obniżenie podatku obrotowego w stosunku do prac mierniczych z 4% do 2%.

Wprowadzono szereg zmian w statucie, znaczące były dwie:

- 1) do Związku mogą należeć praktycy, którzy przepracowali w zawodzie mierniczym minimum 10 lat i nadal pracują,
- 2) w skład Zarządu Głównego wchodzi przewodniczący autonomicznych agend Związku.

Uchwalono Regulaminy: Obrad Walnych Zgromadzeń, Sądów Koleżeńskich, Oddziału Wojewódzkiego, Zarządu Głównego, Komisji Rewizyjnej.

Od Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia, Związek bardzo energicznie działał w sprawie dekretu o tytule inżyniera zawodowego dla mierniczych. Przedstawiciele specjalnej Komisji powołanej w ZMRP, brali udział z prawem głosu w posiedzeniach Komisji Krajowej Rady Narodowej, odbywających się w tej sprawie. Dekret o stopniu inżyniera ukazał się w Nr. 17 Dziennika Ustaw z 1947 r. Nie w pełni zostały uwzględnione wnioski ZMRP, np. wnioskowano aby mierniczowie przysięgli automatycznie otrzymali stopień inżyniera zawodowego . Tak się nie stało, jedynie egzamin na mierniczego przysięgłego mógł zastąpić egzamin wymagany dla uzyskania stopnia inżyniera.

Na Zejeździe sprawom tym poświęcono bardzo wiele czasu. W efekcie dyskusji Zjazd udzielił Komisji do spraw dekretu o stopniu inżyniera nieograniczonych pełnomocnictw do dalszej działalności w sprawach dotyczących mierniczych przysięgłych oraz w sprawach opracowania rozporządzeń wykonawczych do dekretu.

Obrady Walnego Zgromadzenia były podsumowaniem dwuletniej działalności ZMRP. Powstała ona ze zlepku dawnych organizacji mierniczych, często zantagonizowanych, wystąpiły tarcia między inżynierami a mierniczymi, między wolnozawodowcami a urzędnikami. Pomimo tego Związek rozwijał się i nie miały miejsca grupowe występowania z organizacji i co najważniejsze został uznany reprezentantem środowiska mierniczego.

Prezesem Zarządu Głównego pozostał *kol. Bronisław Łącki*. Wybrano władze Związku: z Zarządu Głównego ustąpili Koledzy: *Rudolf Latawiec, Józef Rodkiewicz i Kazimierz Napierkowski* na to miejsce wybrano *Kolegów: Eugeniusz Dębka, Klemensa Neymana, Antoniego Sadowskiego i Walerego Fedorowskiego*, 3 członków Głównej Komisji Rewizyjnej i 9 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Władze Związku, kadencja 1945-1947 r. II rok

Zarząd Główny

Prezes Zarządu Głównego *Kol. Bronisław Łącki*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, Koledzy: *Eugeniusz Dębek, Walery Fedorowski, Olgierd Grodzki, Władysław Katkiewicz, Eugeniusz Łukasiewicz, Klemens Neyman, Romuald Ronisz, Antoni Sadowski, Janusz Tymowski.*

Prezesi Oddziałów Wojewódzkich Związku i redaktor organu prasowego.

Zarząd Główny powołał Prezydium w następującym składzie:

Prezes - *Kol. Bronisław Łącki*
Wiceprezes - *Kol. Olgierd Grodzki*
Wiceprezes - *Kol. Władysław Katkiewicz*
Skarbnik - *Kol. Romuald Ronisz*
Sekretarz Generalny - *Kol. Eugeniusz Dębek*

Główna Komisja Rewizyjna ZMRP: Przewodniczący *Kol. Justyn Cywiński*, **członkowie:** *Kol. Jerzy Jasnorzewski, Kol. Michał Szymański.*

Główny Sąd Koleżeński ZMRP: Przewodniczący *Kol. Władysław Barański*, **członkowie:** *Kol. Tadeusz Bychawski, Kol. Czesław Dąbrowski, Kol. Teodor Kłazyński. Kol. Jan Kołek, Kol. Antoni Mikosza, Kol. Aniela Pokorska, Kol. Franciszek Polkowski, Kol. Stanisław Subczyński.*

III Walne Zgromadzenie Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej

III Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP odbyło się w Sopocie w dniach 6-8 marca 1948 roku. Miejscem obrad były sale w Grand Hotelu.

Komisja Mandatowa stwierdziła, że z ogólnej ilości 122 delegatów złożono 119 prawomocnych delegacji. Liczba obecnych na Zgromadzeniu delegatów wynosi 101 osób.

Ogólna liczba członków Związku w roku 1948 wynosiła 1102 osoby.

Zgromadzenie zostało połączone z konferencją Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz ogólnym zebraniem organizacyjnym Koła Mierniczych Przysięgłych działającym przy Zarządzie Głównym ZMRP.

Pierwszego dnia obrad odbyła się konferencja z udziałem Kierowników Działów i Naczelników Wydziałów wszystkich Działów Rolnictwa i Reform Rolnych przy współudziale delegatów ZMRP. Wygłoszono następujące referaty, 3 zostały przygotowane przez pracowników MRiRR, czwarty przez ZMRP.

- 1) Organizacja i sposób wykonania prac w zakresie przebudowy ustroju rolnego.
- 2) Współzawodnictwo pracy w zakresie przebudowy ustroju rolnego.
- 3) Zasady zatrudniania mierniczych przy pracach związanych z przebudową ustroju rolnego.
- 4) Technika prac parcelacyjno-regulacyjnych na Ziemiach Odzyskanych.

7 marca rano rozpoczęły się obrady plenarne Walnego Zgromadzenia. Na Przewodniczącego Zgromadzenia powołano *Kol. Pawła Tolika - Gdańsk*. Do Prezydium poproszono *Kol. Zbigniewa Skąpskiego - Kraków*, *Kol. Bogdana Przedpełskiego - Olsztyn*, *Kol. Igora Szantyrę - Łódź*, *Kol. Józefa Orzechowskiego - Kielce*, na sekretarzy: *Kol. Stanisława Szymańskiego - Gdańsk* i *Kol. Stanisława Nowaczyka - Gdańsk*.

Po załatwieniu spraw porządkowych, wysłuchaniu sprawozdań Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego i udzieleniu absolutorium ustępującemu Zarządowi, delegaci powołali następujące Komisje Problemowe oraz ich przewodniczących:

- a) Komisja Organizacyjno- Budżetowa – Przewodniczący *Kol. Mieczysław Górski*,
- b) Komisja Statutowo-Regulaminowa – Przewodniczący *Kol. Władysław Barański*,
- c) Komisja usprawnienia wykonywania prac mierniczych – Przewodniczący *Kol. Rudolf Latawiec*,
- d) Komisja do spraw mierniczych praktyków – *Kol. Józef Orzechowski*,
- e) Komisja do spraw inżyniera – Przewodniczący *Kol. Igor Szantyr*.

7 marca po południu i 8 rano obradowano w Komisjach. Po południu rozpoczęły się obrady plenarne, przystąpiono do uchwalania wniosków.

Podjęto uchwałę o przyjęciu do Związku Mierniczych RP – Stowarzyszenia Mierniczych Górniczych RP na prawach i obowiązkach Oddziału Wojewódzkiego ZMRP. Określono zasady zjednoczenia.

Ponownie zalecono Zarządowi Głównemu poczynienie jak najbardziej intensywnych starań, celem powołania Izby Mierniczych oraz przeprowadzenia niezbędnych formalności, celem przystąpienia do NOT-u po utworzeniu Izby Mierniczej.

Wprowadzono zmiany w statucie Związku. Były to zmiany w większości wynikające z przystąpienia do ZMRP mierniczych górniczych.

Wprowadzono zmiany w regulaminach Walnego Zgromadzenia i Głównego Sądu Koleżeńskiego

W dalszym ciągu wiele emocji wywoływała sprawa nie nadawania mierniczym przysięgłym stopnia inżyniera bez konieczności zdawania egzaminu. Podjęto uchwałę wzywającą Zarząd Główny do „natychmiastowego użycia wszelkich dostępnych środków i dróg, by w mającym się ukazać rozporządzeniu wykonawczym punkt a. artykuł 9 Ustawy o stopniu inżyniera, był wykorzystany do automatycznego nadania tego stopnia, wszystkim bez wyjątku mierniczym przysięgłym, oraz żeby w pkt. b. tegoż artykułu, znalazły się wszystkie szkoły miernicze, a świadectwo I-ej klasy, uznane było za równorzędne ze świadectwem ukończenia szkoły mierniczej”.

Walne Zgromadzenie zwróciło się apelem do środowiska mierniczego o włączenie się do ruchu współzawodnictwa pracy, szczególnie przy regulacjach rolnych na Ziemiach Odzyskanych.

Nadano godność **Członka Honorowego ZMRP** następującym

osobom: **Panu Bolesławowi Bierutowi Prezydentowi RP** oraz **Kol. Edwardowi Warchałowskiemu Rektorowi Politechniki Warszawskiej.**

Rozpoczęto wybory.

Zgodnie ze statutem ustąpił Prezes Zarządu Głównego **Kol. Bronisław Łącki**, wiceprezes **Kol. Władysław Katkiewicz** oraz członkowie Zarządu Głównego **Koledzy: Klemens Neyman, Romuald Ronisz i Eugeniusz Łukasiewicz.**

Wybrano władze ZMRP: Prezesa Zarządu Głównego, wybory uzupełniające Członków Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego. Na Prezesa Zarządu Głównego ZMRP wybrano **Kol. Władysława Barańskiego.**

Władze ZMRP, kadencja 1948-1950 r. I rok

Zarząd Główny

Prezes Zarządu Głównego Kol. Władysław Barański, Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego, Koledzy: Eugeniusz Dembek, Walery Fedorowski, Olgierd Grodzki, Eugeniusz Łukasiewicz, Romuald Ronisz, Antoni Sadowski, Adam Szczerba, Janusz Tymowski, Leopold Zimmer.

Prezesa Oddziałów Wojewódzkich Związku i redaktor organu prasowego.

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Prezes - **Kol. Władysław Barański,**
Wiceprezes - **Kol. Olgierd Grodzki,**

Wiceprezes - *Kol. Adam Szczerba*,
Skarbnik - *Kol. Romuald Ronisz*,
Sekretarz Generalny - *Kol. Leopold Zimmer*.

Główna Komisja Rewizyjna ZMRP: Przewodniczący *Kol. Justyn Cywiński*, **członkowie:** *Kol. Mieczysław Malesiński, Kol. Michał Szymański*, **z-cy członków:** *Kol. Władysław Katkiewicz, Kol. Teodor Kłazyński*.

Główny Sąd Koleżeński ZMRP: Przewodniczący *Kol. Bronisław Łącki*, **członkowie:** *Kol. Tadeusz Bychawski, Kol. Teodor Kłazyński, Kol. Antoni Mikosza, Kol. Stanisław Płomiński, Kol. Aniela Pokorska, Kol. Józef Rodkiewicz, Kol. Stanisław Subczyński, Kol. Igor Szantyr*, **Rzecznik** *Kol. Tadeusz Arciszewski*, **Z-ca rzecznika** *Kol. Edmund Kędzierski*.

IV Walne Zgromadzenie Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej

IV Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP odbyło się w dniach 5-6 marca 1949 r. we Wrocławiu. Obrady prowadzone były w sali Hotelu Turystycznego.

W Zgromadzeniu uczestniczyło 83 delegatów wybranych w Oddziałach Wojewódzkich ZMRP.

Ogólna liczba członków ZMRP w roku 1949 wynosiła 1459 osób.

Po części oficjalnej, powołano Prezydium Zgromadzenia w składzie: Przewodniczący *Kol. Ksawery Szyprowski* z Katowic, asesory - *Kol. Józef Orzechowski* z Kielc, *Kol. Zbigniew Skąpski* z Krakowa, *Kol. Igor Szantyr* z Łodzi i *Kol. Franciszek Tybulczuk* z Katowic, sekretarz - *Kol. Seweryn Olszewski* z Wrocławia, z-ca sekretarza - *Kol. Eugeniusz Klejment* z Wrocławia.

Następnie po wysłuchaniu sprawozdań Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej

i Głównego Sądu Koleżeńskiego, delegaci udzielili absolutorium ustępującemu Zarządowi.

Powołano Komisje Problemowe, ich przewodniczących i referentów:

- a) Organizacyjno-programową – Przewodniczący *Kol. Aleksander Husak*, Referent – *Kol. Adam Szczerba*.
- b) Usprawnienia pracy – Przewodniczący *Kol. Bronisław Lipiński*, Referent *Kol. Stefan Dybczyński*.
- c) Spółdzielnie pracy – Przewodniczący *Kol. Zygmunt Kowalewski*, Referent *Kol. Stanisław Trzaskowski*.
- d) Szkoleniowo-naukową – Przewodniczący *Michał Odlanicki*, Referent *Kol. Eugeniusz Berezowski*.

Przed obradami w Komisjach delegaci podjęli następującą rezolucję, która skutkuje do dnia dzisiejszego:

„IV Zjazd Delegatów Związku Mierniczych RP we Wrocławiu w dniu 5 marca 1949 r. zatwierdza Uchwałę Zarządu Głównego o przystąpieniu do Naczelnej Organizacji Technicznej, powziętej na posiedzeniu Zarządu Głównego we wrześniu 1948 r., w wykonaniu uchwały III Zjazdu Delegatów w Sopocie w 1948 r.”.

Po obradach w komisjach, rozpoczęło się posiedzenie plenarne, na którym podjęto rezolucje i wnioski zjazdowe.

Zalecono pogłębienie współpracy z organizacją mierniczych w Czechosłowacji, oraz nawiązanie ścisłej współpracy z Międzynarodową Federacją Geodetów (FIG).

Konsekwencją przystąpienia do NOT-u, była konieczność zmian wielu zapisów w statucie ZMRP. Po długiej dyskusji podjęto następującą uchwałę;

Poprawiony i omówiony, lecz niezgodniony ostatecznie z Naczelną Organizacją Techniczną statut Związku przyjmuje się jako tymczasowy z tym, że w roku bieżącym będzie on uzgodniony przez Zarząd Główny z NOT.

Inne wnioski zobowiązywały Zarząd Główny do:

- powołania komisji i opracowania norm wydajności pracy przy regulacjach rolnych,
- prowadzenia akcji popularyzującej współzawodnictwo pracy,
- opracowania jednostkowych norm wydajności dla wszystkich prac mierniczych,
- poparcia wniosku o powołanie Spółdzielni Pracy Mierniczych i Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego,
- szerokiej popularyzacji zawodu i szkolnictwa geodezyjnego,
- czynienia starań o zorganizowanie studiów inżynierskich geodezyjnych w Poznaniu i we Wrocławiu,
- organizowania kursów dokształcających,
- energicznego zabiegania o zwolnienie mierniczych przysięgłych z egzaminu na inżyniera,
- kontynuowania akcji szkoleniowej dla mierniczych praktyków,

Podjęto uchwałę o powołaniu Funduszu Pośmiertnego ZMRP.

Przystąpiono do wyboru władz Związku.

Na początku wyborów, urzędujący Prezes *Kol. Władysław Barański* poinformował, że wszyscy członkowie Zarządu Głównego, łącznie z Prezesem, ustępują. Wywiązała się dyskusja, po jej zakończeniu wybrano nowego Prezesa, nowy skład Zarządu Głównego, Główną Komisję Rewizyjną i Główny Sąd Koleżeński.

Na Prezesa Zarządu Głównego ZMRP wybrano *Kol. Igora Szantyr*.

Władze Związku ZMRP

Zarząd Główny

Prezes Zarządu Głównego *Kol. Igor Szantyr*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Władysław Barański. Stanisław Jurkowski, Wacław Kłopotciński, Zygmunt Kowalewski, Bronisław Lipiński, Romuald Ronisz, Adam Szczerba, Borys Szmielew, Janusz Tymowski, Stanisław Zabrzycki, Leopold Zimmer.*

Prezesa Oddziałów Wojewódzkich Związku i redaktor organu prasowego.

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Prezes Zarządu Głównego - *Kol. Igor Szantyr*,
Wiceprezes - *Kol. Władysław Barański*,
Wiceprezes - *Kol. Borys Szmielew*,
Skarbnik - *Kol. Romuald Ronisz*,
Sekretarz Generalny - *Kol. Zygmunt Kowalewski*,
Sekretarz - *Kol. Stanisław Jurkowski.*

Główna Komisja Rewizyjna ZMRP: Przewodniczący *Kol. Justyn Cywiński*, Członkowie, *Koledzy: Walery Fedorowski, Jan Różycki i Michał Szymański.*

Główny Sąd Koleżeński ZMRP: Przewodniczący *Kol. Bronisław Łącki*, **Członkowie**, *Koledzy: Henryk Bałaban, Kazimierz Butkiewicz, Tadeusz Bychawski, Teodor Kłazyński, Stanisław Marciniak, Stanisław Płomiński, Józef Rodkiewicz, Ksawery Szyprowski, Z-cy członków*, *Koledzy: Edmund Kędzierski i Modest Kamiński.*

Delegaci na Walne Zgromadzenie NOT-u, *Koledzy: Stefan Dybczyński, Bronisław Lipiński, Tadeusz Michalski, Józef Orzechowski, Jan Ponikowski, Wiktor Richert, Arkady Szczucki, Franciszek Tybulczuk, Kazimierz Rzewski.*

V Zjazd Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej

V Zjazd Delegatów ZMRP odbył się w Warszawie w dniach 24-26 III 1950 r. Obradowano w salach Domu Technika NOT.

W Zjeździe wzięło udział 98 delegatów na 102 wybranych w Oddziałach Wojewódzkich ZMRP.

Ogólna liczba członków Związku w roku 1950 wynosiła 1817 osób.

Na Przewodniczącego Zjazdu wybrano *Kol. Mieczysława Malesińskiego z Warszawy.*

Do Prezydium powołano: *Kol. Antoniego Mikoszę z Bydgoszczy, Kol. W. Kiełczewskiego z Wrocławia, Kol. Włodzimierza Chełmińskiego z*

Poznania, *Kol. Franciszka Tybulczuka* z Katowic, na sekretarzy: *Kol. Kazimierza Rzewskiego* i *Kol. Anielę Pokorską* oboje z Warszawy.

Zjazd odbywał się na początku tzw. okresu stalinowskiego. Podstawowym tematem Zjazdu były sprawy związane z realizacją planu 6-letniego na odcinku geodezyjnym. Wszelkie podejmowane uchwały dotyczące zarówno spraw organizacyjnych jak i technicznych, miały zabarwienie polityczne. Zjazd był inny niż poprzednie, cichy i mniej merytoryczny.

Zostały wygłoszone referaty programowe jednak trudno jest jednoznacznie napisać jakie? Z protokołu wynika, że referat wygłosił *Kol. Igor Szantyr* nt. „Rola Związku Mierniczych R.P. w wykonawstwie planu 6-cioletniego”. Natomiast *Kol. Janusz Tymowski* uczestnik V Zjazdu pisze w swoim opracowaniu na ten temat, że wygłoszone zostały następujące referaty:

Kol. Bronisław Łącki - „Ogólne założenia planu 6-letniego”, *Kol. Władysław Barański* - „Organizacja służby geodezyjnej w planie 6-letnim”, *Kol. Jan Różycki* - „Zadania przedsiębiorstw geodezyjnych na rok 1950”. Być może wygłoszone zostały cztery referaty.

Powołano następujące Komisje Problemowe i ich Przewodniczących:

- a) Komisja Planu 6-letniego – Przewodniczący *Kol. Zbigniew Skąpski*.
- b) Komisja Organizacji Pracy – Przewodniczący *Kol. Tadeusz Arciszewski*.
- c) Komisja Kadr – Przewodniczący *Kol. Józef Koźuchowski*.
- d) Komisja Ogólno-Organizacyjna – Przewodniczący *Kol. Kazimierz Butkiewicz*.

Komisje obradowały pierwszego dnia po południu i drugiego dnia rano. Po południu drugiego dnia odbyły się obrady plenarne, na których uchwalono wnioski przygotowane w Komisjach oraz dokonano wyboru władz Związku.

Zjazd zaapelował o:

- rozwijanie wynalazczości, racjonalizatorstwa i współzawodnictwa pracy,
- stałe pogłębianie wiedzy fachowej, poprzez organizowanie przez Związek różnych form doskonalenia zawodowego,
- jak najszybsze pokrycie kraju punktami osnowy geodezyjnej, które są niezbędne do prowadzenia innych prac geodezyjnych,
- skupienie sił mierniczych w Geodezyjnych Przedsiębiorstwach Państwowych podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju,
- likwidację biurokracji i zmniejszenie formalności związanych z wykorzystaniem istniejącego materiału pomiarowego.

NOT rozpoczął nadawanie tytułu i stopnia technika, Zjazd uchwalił tezy odnośnie uzyskania stopnia i tytułu technika geodety, oraz określił,

kto powinien być zwolniony od egzaminu na stopień inżyniera. Polecono Zarządowi Głównemu poczynienie starań w celu uruchomienia wieczorowych studiów geodezyjnych w szkołach inżynierskich.

W sprawach organizacji pracy polecono:

- popularyzację idei narad wytwórczych organizowanych w zakładach pracy,
- zwrócenie się do władz o przeprowadzenie rewizji instrukcji i zarządzeń,
- powołanie komisji współzawodnictwa pracy.

Uchwalono dwie rezolucje: Pierwsza mówi o konieczności przyznania geodetom pracującym w administracji, specjalnych dodatków technicznych w wysokości 50% otrzymywanych poborów zasadniczych. Druga o przystąpieniu pracowników Państwowych Przedsiębiorstw Geodezyjnych do Związku Zawodowego Pracowników Budowlanych i wprowadzenie nowego układu zbiorowego pracy.

Wprowadzono duże zmiany w statucie Związku. Wymieniam najważniejsze: zdecydowano, że Rada Główna NOT ma prawo zwoływania Nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów ZMRP, usunięto zapisy dotyczące obrony interesów zawodowych ogółu członków, zmieniono nazwę Walnego Zgromadzenia Delegatów na Zjazd Delegatów, Delegaci na Zjeździe nie mieli prawa podejmowania uchwał sprzecznych ze statutem NOT lub z uchwałami Walnego Zgromadzenia Delegatów NOT, Związek samodzielnie nie mógł prowadzić współpracy międzynarodowej, Zjazdu Delegatów będą odbywały się corocznie, kadencja Prezesa ZMRP ma trwać 1 rok, kadencja Zarządu Głównego – 3 lata z tym, że co roku wymienia się 3 członków, kadencja Głównej Komisji Rewizyjnej – 1 rok, kadencja Głównego Sądu Koleżeńskiego – 3 lata, z tym, że co roku wymienia się 3 członków Sądu.

Dokonano wyboru Prezes ZMRP, trzech członków Zarządu Głównego: *Kol. Leona Michalczyka, Kol. Józefa Rodkiewicza, Kol. Janusza Tymowskiego* i z-cę członka *Kol. Stanisława Białeckiego*, Główną Komisję Rewizyjną, czterech członków, rzecznika i z-cę rzecznika Głównego Sądu Koleżeńskiego. Na Prezesa Zarządu Głównego ZMRP ponownie wybrano *kol. Igora Szantyra*.

Władze ZMRP

Zarząd Główny

Prezes Zarządu Głównego *Kol Igor Szantyr*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Eugeniusz Dembek, Walery Fedorowski, Olgierd Grodzki, Władysław Katkiewicz, Eugeniusz Łukasiewicz, Leon Michalczyk, Klemens Neyman, Romuald Ronisz, Antoni Sadowisk, Janusz Tymowski.*

Prezesi Oddziałów Wojewódzkich Związku i redaktor organu prasowego

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Prezes Zarządu Głównego - *Kol. Igor Szantyr*
Wiceprezes - *Kol. Janusz Tymowski*
Wiceprezes - *Kol. Leon Michalczyk*
Sekretarz - *Kol. Stanisław Jurkowski*
Skarbnik - *Kol. Romuald Ronisz*
Sekretarz Generalny - *Kol. Zygmunt Kowalewski do VIII. 1950 r.*
Sekretarz Generalny - *Kol. Józef Zgierski od VIII.1950 r.*

Główna Komisja Rewizyjna ZMRP: Przewodniczący *Kol. Justyn Cywiński, członkowie, Koledzy: Walery Fedorowski, Jan Różycki, Michał Szymański.*

Główny Sąd Koleżeński ZMRP: Przewodniczący *Kol. Bronisław Łącki, Członkowie, Koledzy: Emeryk Bałaban, Stanisław Baranowski, Kazimierz Butkiewicz, Czesław Dąbrowski, Franciszek Groele, Aleksander Suhak, Józef Kolanowski, Stanisław Marciniak, Rzecznik* *Kol. Edmund Kędzierski, Z-cz rzecznika* *Kol. Modest Kamiński.*

Delegatami na Zjazd NOT zostali wybrani *Koledzy: Kazimierz Butkiewicz, Stefan Dybczyński, Bronisław Lipiński, Henryk Leśniok, Mieczysław Malesiński, Jan Różycki, Kazimierz Rzewski, Borys Szmielew, Stanisław Trzaskowski, Franciszek Tybulczuk.*

VI Zjazd Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej

VI Zjazd Delegatów ZMRP odbył się w dniach 16-17.III.1951 r. w Łodzi. Obradowano w lokalu Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej

W Zjeździe wzięło udział 113 delegatów dysponujących 148 głosami, na ogólną liczbę 157 delegatów wybranych w Oddziałach ZMRP..

Ogólna liczba członków Związku w roku 1951 wynosiła 2636 osób.

Obradom przewodniczył *Kol. Henryk Leśniok* z Katowic. W Prezydium miejsca zajęli jako zastępcy przewodniczącego *Koledzy: Bronisław Dzikiewicz* z Warszawy i *Fabian Grzybowski* z Łodzi jako sekretarze *Koledzy: Stefan Galiński* z Łodzi i *Jan Serwatko* z Warszawy.

Na początku części roboczej Zjazdu, wygłoszone zostały dwa referaty. Pierwszy programowy wygłosił *Kol. Igor Szantyr* pt. „Wytoczne programowe dla działalności ZMRP na rok 1951”, drugi techniczny, z ramienia Głównego Urzędu Pomiarów Kraju wygłosił *Kol. Bronisław Łącki*.

Następnie powołano Komisje Problemowe i Podkomisje, ich Przewodniczących i Zastępców Przewodniczących.

- a) Komisja postępu technicznego – Przewodniczący *Kol. Tadeusz Michalski*, Zastępca *Kol. Wacław Kłopotniński*.
- b) Komisja współzawodnictwa i racjonalizacji – Przewodniczący *Kol. Zbigniew Skąpski*, Zastępca *Kol. Stefan Szancer*.
- c) Komisja oświatowo - szkoleniowa – Przewodniczący *Kol. Michał Odlanicki*, Zastępca *Kol. Stanisław Wądołowski*.
- d) Podkomisja Przeglądu Geodezyjnego – Przewodniczący *Kol. Kazimierz Rzewski*, Zastępca *Kol. Bolesław Potyrała*.
- e) Komisja organizacyjno – statutowa – Przewodniczący *Kol. Wiktor Poniński*, Zastępca *Kol. Ksawery Szyprowski*.
- f) Podkomisja Funduszu Pośmiertnego – Przewodniczący *Kol. Kazimierz Butkiewicz*, Zastępca *Kol. Czesław Dąbrowski*.

Z kolei ogłoszone zostały sprawozdania z prac Zarządu Głównego Główniej Komisji Rewizyjnej, Głównego Sądu Koleżeńskiego i Komisji Funduszu Pośmiertnego.

Przed zakończeniem pierwszego posiedzenia plenarnego głos zabrał Sekretarz Generalny ZMRP *Kol. Józef Zgierski*, omówił on wytyczne programowe ZMRP na kadencję 1951/1952.

Pierwszego dnia po południu i drugiego rano obradowano w Komisjach.

Drugie posiedzenie plenarne odbyło się drugiego dnia po południu. Udzielono absolutorium ustępującemu Zarządowi i podjęto uchwały VI Zjazdu Delegatów. Uchwał było bardzo dużo aż 45. Wymienię tylko niektóre w skrócie:

- zwrócono się z apelem o usprawnienie organizacji procesów produkcyjnych poprzez skrócenie cykli produkcyjnych a także przechodzenie na lepsze metody produkcji, w szczególności poprzez stosowanie paralaktycznych pomiarów długości, upraszczania metod obliczeń, szablonowanie prac obliczeniowych i kreślarskich,
- polecono powołać przy Zarządzie Głównym Komisję Postępu Technicznego,
- zalecono wzmóc akcję dobrowolnego i świadomie podejmowanego współzawodnictwa pracy,
- określono kryteria oceny wyników współzawodnictwa pracy,
- zobowiązano Zarząd Główny do starań o wydanie ustawy o stopniu technika analogicznej do ustawy o stopniu inżyniera,
- zobligowano Zarząd Główny do rozwijania akcji odczytowej jako środka podnoszenia kwalifikacji,
- zalecono Redakcji Przeglądu Geodezyjnego, utworzenie działu korespondencji terenowej.

Uchwalono szereg zmian w statucie Związku. Nie podaję ich, ponieważ nie zostały zatwierdzone przez właściwe władze, a to z uwagi na

przygotowywany przez NOT projekt ramowego statutu dla wszystkich organizacji zrzeszonych w Naczelnej Organizacji Technicznej.

Czytając dokumenty z VI Zjazdu Delegatów można powiedzieć, że był to Zjazd bardzo zgodny, przyjacielski, nie prowadzono ciekawych dyskusji, nie mówiąc o polemikach, większość uchwał podejmowano bez dyskusji jednomyślnie. Wybory władz odbywały się przez aklamację. Myślę, że należy wziąć pod uwagę czas, w jakim odbywał się Zjazd, oraz warunki wówczas panujące, niesprzyjające szczerym wypowiedziom.

Wybrano, zgodnie ze statutem, Prezesa Zarządu Głównego, 3 członków i zastępcę Zarządu Głównego, całą Główną Komisję Rewizyjną, Przewodniczącego, Rzecznika i jego zastępcę, 2 członków i 2 zastępców - Głównego Sądu Koleżeńskiego ZMRP. (W roku 1952 Prezes *Kol. Igor Szantyr* przeniósł się z Warszawy do Łodzi, w związku z tym funkcję Prezesa Zarządu Głównego ZMRP, do Zjazdu Delegatów w roku 1953 pełnił *Kol. Leon Michalczyk*). Na Prezesa Zarządu Głównego ponownie wybrano *Kol. Igora Szantyra*.

Władze ZMRP:

Zarząd Główny

Prezes Zarządu Głównego *Kol. Igor Szantyr*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, Koledzy: *Stanisław Białecki, Leon Michalczyk, Jan Ponikowski, Józef Rodkiewicz, Romuald Ronisz, Adam Szczerba, Arkadiusz Szczucki, Jan Szczuka, Józef Zgierski*, **Zastępca Członka**, *Kol. Wacław Sztompke*.

Prezesi Oddziałów Wojewódzkich Związku i redaktor organu prasowego.

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Prezes Zarządu Głównego - *Kol. Igor Szantyr*

Wiceprezes - *Kol. Leon Michalczyk*

Wiceprezes - *Kol. Arkadiusz Szczucki*

Sekretarz - *Kol. Wiktor Poniński*

Skarbnik - *Kol. Romuald Ronisz*

Sekretarz Generalny - *Kol. Józef Zgierski*

Główna Komisja Rewizyjna ZMRP: Przewodniczący *Kol. Justyn Cywiński*, **członkowie**, Koledzy: *Czesław Dąbrowski, Mieczysław Malesiński*, **zastępcy członków**, Koledzy: *Julian Radecki i Jan Różycki*.

Główny Sąd Koleżeński ZMRP: Przewodniczący *Kol. Jan Różycki*, **członkowie**, Koledzy: *Emeryk Bałaban, Stefan Baranowski, Kazimierz Butkiewicz, Franciszek Groele, Aleksander Husak, Józef Kolanowski, Paweł Kułakowski, Stanisław Marciniak*, **zastępcy członków**, Koledzy: *Jerzy Dąbrowski i Franciszek Ungehauera*,

rzecznik Kol. *Tadeusz Michalski*, **zastępca rzecznika** Kol. *Kazimierz Szymański*.

Delegaci na Walny Zjazd Delegatów NOT Koledzy: *Karol Władysław Chmielecki, Stefan Dybczyński, Jan Jachimowski, Władysław Kępiński, Kazimierz Kozakiewicz, Henryk Leśniok, Bronisław Lipiński, Mieczysław Malesiński, Leon Michalczyk, Michał Odlanicki, Jan Ponikowski, Wiktor Poniński, Jan Różycki, Józef Sławkowski, Arkadiusz Szczucki, Stanisław Wądołowski, Stanisław Zabrzycki*.

VII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Naukowo – Technicznego Geodetów Polskich (SGP)

VII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Naukowo – Technicznego Geodetów Polskich w skrócie SGP, noszącego przed Zjazdem nazwę Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej odbył się w Warszawie w dniach 28-29.III. 1953 r. Obradowano w salach Warszawskiego Domu Technika NOT

W Zjeździe wzięło udział 142 delegatów na 188 wybranych w oddziałach Wojewódzkich ZMRP.

Ogólna liczba członków Związku w roku 1953 wynosiła 3351 osób.

Na Przewodniczącego Zjazdu wybrano Kol. *Michała Odlanickiego* z Krakowa. Do Prezydium powołano na wiceprzewodniczących Kolegów: *Stanisława Kryńskiego* z Warszawy i *Władysława Krzemienia*, na sekretarzy Kolegów: *Kazimierza Rzewskiego* i *Wacława Emlera* obaj z Warszawy.

Gośćmi Zjazdu byli między innymi: Minister Rolnictwa *Jan Dąb-Kociół*, Prezes GUGiK *Jan Rabanowski*.

Po części oficjalnej, powołano Komisje Problemowe oraz ich Przewodniczących:

- a) Komisja postępu technicznego i organizacyjnego. Przewodniczący Kol. *Wacław Kłopotciński*.
- b) Komisja szkolenia i doskonalenia kadr. Przewodniczący Kol. *Wiktor Richert*.
- c) Komisja do spraw piśmiennictwa i wydawnictw geodezyjnych i kartograficznych. Przewodniczący Kol. *Jerzy Gomoliszewski*.
- d) Komisja organizacyjno-programowa. Przewodniczący Kol. *Władysław Barański*.
- e) Komisja statutowa. Przewodniczący Kol. *Wiktor Poniński*.

W następnym punkcie obrad, zostały wygłoszone referaty przez: Prezesa GUGiK *Jana Rabanowskiego* pt. „Zadania geodezji i kartografii w ramach planów narodowych” i Prezesa Zarządu Głównego ZMRP Kol. *Leona Michalczyka* pt. „Rola ZMRP na tle zadań geodezji polskiej”.

Prezes ZMRP podsumował dorobek organizacji w minionej kadencji, poinformował, że Rząd PRL po raz pierwszy przyznał nagrody państwowe

w dziedzinie postępu technicznego w geodezji oraz powołał Komitet Geodezji przy Polskiej Akademii Nauki.

Po przerwie obiadowej Zjazd udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu, powołał trzy nowe oddziały w Koszalinie, Opolu i Zielonej Górze oraz zatwierdził powołanie 74 Kół zakładowych i terenowych (Koła były nową formą organizacyjną w Stowarzyszeniu).

Drugi dzień obrad rozpoczęto od uchwalenia nowego statutu. Naczelna Organizacja Techniczna opracowała statut ramowy dla wszystkich Organizacji należących do NOT-u. Zarząd Główny ZMRP w roku 1952 przyjął statut ramowy, zmieniając nazwę Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej na Stowarzyszenie Naukowo – Techniczne Geodetów Polskich, w skrócie „SGP”. Po dyskusji statut został uchwalony. W porównaniu ze statutem poprzednim wprowadzono dużo znaczących zmiany:

- **zmieniono, nazwę organizacji,**
- wprowadzono zmiany w celach i środkach działania. Usunięto zapisy dotyczące „Funduszu Pośmiertnego,
- Stowarzyszenie mogło przyjmować na członków osoby nie posiadające wykształcenia geodezyjnego lub technicznego, ale zajmujące w geodezji stanowiska, które zazwyczaj powierza się inżynierom i technikom, a także wybitnych racjonalizatorów i przodowników pracy,
- wprowadzono zapis, że SGP może posiadać członków zwyczajnych , honorowych, współdziałających i zbiorowych. Członkami współdziałającymi mogła być każda osoba, która jest członkiem zwyczajnym lub honorowym innego stowarzyszenia należącego do NOT. Członkami zbiorowymi mogły być instytucje, organizacje i inne jednostki uspołecznione,
- nazwę „Prezes” zmieniono na „Przewodniczący”,
- Władze SGP: Zarząd Główny składa się z Przewodniczącego, Sekretarza Generalnego, 15 członków i 5 zastępców, można będzie dokooptować 3 członków. Przewodniczący Zarządów Oddziałów i redaktor organu prasowego nie wchodzi do Zarządu Głównego. Kadencja trwa 2 lata z tym, że co roku ustępuje połowa członków i na ich miejsca odbywają się nowe wybory,
- Główna Komisja Rewizyjna składa się z 5 członków i 3 zastępców,
- Główny Sąd Koleżeński składa się z 7 członków wybieranych corocznie,
- wprowadzono zapis, że Rada Główna NOT może odwołać Zarząd Główny Stowarzyszenia i powołać Tymczasowy Zarząd Główny,
- zamieszczono zapisy dotyczące Kół zakładowych i terenowych,

- Wprowadzony statut ubezwłasnowolnił Stowarzyszenie na rzecz Naczelnej Organizacji Technicznej.
- Uchwalono regulamin „Funduszu Pośmiertnego”, do którego przynależność była dobrowolna i stanowił on jednostkę organizacyjną Zarządu Głównego.

Następnie przeprowadzono dyskusję plenarną, poczym uchwalono 43 wnioski, 29 dezyderatów oraz 42 tezy techniczne. Zamieszczam niektóre z nich w skrócie:

- zwrócono się z apelem do GUGiK o opracowanie planów rozwoju techniki oraz wytycznych, które byłyby podstawą do tworzenia w przedsiębiorstwach planów techniczno – ekonomicznych,
- ustalono tezy postępu technicznego dla geodezji na lata 1953-1954,
- zobligowano wszystkie jednostki organizacyjne SGP do wzięcia udziału w opracowywaniu nowych planów techniczno - ekonomicznych, ustalaniu tematyki wynalazczości kierowanej, brania udziału w pracach normalizacyjnych,
- celem podniesienia poziomu absolwentów techników geodezyjnych zalecono Zarządowi Głównemu czynienia starań o: zrewidowanie programów nauczania, zorganizowanie ośrodka dydaktycznego dla szkolenia wykładowców, objęcia opieką techników geodezyjnych, zorganizowania pomocy w szkoleniu praktycznym uczniów, zapewnienia wszechstronnej praktyki zawodowej, zaopatrzenia średnich szkół geodezyjnych w pomoce naukowe,
- zalecono w większym stopniu niż dotychczas wydawanie skryptów jako pomocy naukowych z przedmiotów wykładanych, wyszczególniono również najbardziej pilne wydawnictwa, które winny się ukazać w najbliższym czasie,
- zatwierdzono wytyczne do Regulaminy Kół SGP.

Wybrano władze Stowarzyszenia; Przewodniczącego Zarządu Głównego, 15 członków i 5 zastępców, Główną Komisję Rewizyjną i Główny Sąd Koleżeński. Przewodniczącym Zarządu Głównego został *Kol. Henryk Leśniok*.

Władze SGP kadencja 1953-1955, I rok.

Zarząd Główny:

Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Henryk Leśniok*,
Członkowie Zarządu Głównego, *Koledzy: Zbigniew Brunner, Roman Cichosz, Jan Chryszczanowicz, Stefan Dybczyński, Józef Kamiński, Stanisław Kryński, Bronisław Lipiński, Tadeusz Michalski, Stefan Olewiński, Wiktor Poniński, Bolesław Potyrała, Koleżanka Maria Skowrońska, Koledzy: Jerzy Wojtkiewicz, Józef Zgierski i Jerzy Żarin. Zastępcy członków, Koledzy: Andrzej Marcinkiewicz, Lucjan Parfiniewicz, Adam Szczerba (od IV kwartału 1953 r,*

członek Zarządu Głównego), *Kol. Wanda Staniuch, Kol. Zbigniew Zieliński.*

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Henryk Leśniok*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Jan Chryszczanowicz* - do IV kw. 1953 r.

Wiceprzewodniczący - *Kol. Roman Cichosz* - od IV kw. 1953 r.

Wiceprzewodniczący - *Kol. Stefan Dybczyński*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Bronisław Lipiński*

Skarbnik - *Kol. Jerzy Wojtkiewicz*

Sekretarz Generalny - *Kol. Józef Zgierski*

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - *Kol. Justyn Cywiński*

Członkowie: - *Kol. Eugeniusz Barański*

- *Kol. Jerzy Dobrzyński*

- *Kol. Wincenty Dorywański*

- *Kol. Henryk Kawałowski*

Z-cy członków: - *Kol. Władysław Kiepuski*

- *Kol. Edmund Reński*

- *Kol. Jerzy Suliński*

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący - *Kol. Kazimierz Wójtowicz*

Członkowie: - *Kol. Franciszek Kałandyk*

- *Kol. Ryszard Koronowski*

- *Kol. Leon Michalczyk*

- *Kol. Kazimierz Rzewski*

Rzecznicy: - *Kol. Rudolf Latawiec*

- *Kol. Arkadiusz Szczucki*

Zjazd wybrał następujących Delegatów SGP na IV Walny Zjazd

Delegatów NOT, *Kolegów: Jana Chryszczanowicza, Henryka Kawałowskiego, Stanisława Kędreka, Władysława Kiepuskiego, Zygmunta Kowalczyka, Stanisława Kryńskiego, Władysława Krzemienia, Bronisława Lipińskiego, Andrzeja Marcinkiewicza, Leona Michalczyka, Tadeusza Michalskiego, Stefana Olewińskiego, Wiktora Ponińskiego, Bolesława Potyrałę, Kazimierza Rzewskiego, Adama Szczerbę, Romana Włodarczyka, Kazimierza Wójtowicza i Józefa Zgierskiego.*

VIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Naukowo – Technicznego Geodetów Polskich (SGP)

VIII Zjazd Delegatów SGP odbył się w dniach 26-28.III.1954 r. W Poznaniu. Obradowano w sali kolumnowej gmachu Miejskiej Rady Narodowej.

W pracach Zjazdu wzięło udział 103 delegatów na 109 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków w roku 1954 wynosiła 4194 osób.

1945—1954.											
Oddział	Ilość członków										
	1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	
1. Białystok	30	38	51	75	83	104	108	132	160	170	
2. Bydgoszcz	10	39	81	89	106	152	160	161	166	174	
3. Gdańsk	10	6	69	102	109	146	161	174	201	199	
4. Stalinogród	40	43	52	119	129	186	210	240	280	344	
5. Kielce	40	71	91	121	142	138	140	134	127	129	
6. Kraków	—	—	—	85	132	210	256	303	369	471	
7. Lublin	30	42	42	62	80	138	151	157	192	214	
8. Łódź	40	90	87	106	105	155	207	228	257	270	
9. Olsztyn	—	—	—	59	62	92	87	97	107	118	
10. Poznań	30	62	66	107	151	274	294	282	295	322	
11. Rzeszów	20	31	42	65	84	154	202	221	218	212	
12. Szczecin	10	20	27	67	75	96	76	87	115	117	
13. Warszawa	70	131	149	238	314	474	493	563	639	690	
14. Wrocław	10	—	—	68	130	189	221	235	234	269	
15. Miern. Górn.	—	—	—	96	116	128	157	166	201	223	
16. Koszalin	—	—	—	—	—	—	48	80	82	98	
17. Opole	—	—	—	—	—	—	78	77	77	99	
18. Zielona Góra	—	—	—	—	—	—	47	50	75	75	
Razem	340	573	757	1459	1818	2636	3096	3387	3795	4194	
Wzrost w stosunku do roku poprz. w %	—	67,6	31	93	24	45	17	8,6	12	10,5	

Przewodniczącym obrad był *Kol. Władysław Krzemień* z Poznania, zastępcami: *Kol. Stanisław Subczyński* i *Kol. Józef Kożuchowski* z Wrocławia, sekretarzami: *Kol. Stanisław Cieśla* z Poznania i *Kol. Józef Piątkowski* z Warszawy.

Po części oficjalnej powołano cztery Komisje Problemowe i ich Prezydja:

- a) Komisja postępu technicznego i organizacji pracy: *Kol. Jerzy Dobrzyński*, *Kol. Ksawery Szyprowski*, *Kol. Franciszek Tybulczyk*,

- b) Komisja szkolenia i doskonalenia kadr: *Kol. Tadeusz Bychawski, Kol. Henryk Czarnkowski, Kol. Edward Koziarski, Kol. Eugeniusz Łukasiewicz, Kol. Stanisław Majewski, Kol. Leon Michalczyk,*
- c) Komisja piśmiennictwa: *Kol. Aleksander Czechowicz, Kol. Mieczysław Lipiński, Kol. Marian Rycerz,*
- d) Komisja Funduszu Pośmiertnego: *Kol. Stefan Smolski, Kol. Feliks Tyski.*

Następnie wygłoszono dwa referaty: pierwszy przez Wiceprezesa CUGiK *Borysa Szmielewa* pt. „Wytyczne dla aktywu Geodetów Polskich w świetle uchwał II Zjazdu PZPR”, drugi przez Przewodniczącego zarządu Głównego *Kol. Henryka Leśnioka* pt. „Główne zadania SGP w świetle uchwał II Zjazdu PZPR i wytycznych CUGiK. Wywiązała się ożywiona dyskusja. Po południu przyjęto Protokół z poprzedniego Zjazdu, wysłuchano sprawozdania Zarządu Głównego, zatwierdzono plan pracy SGP na rok 1954/1955.

Drugiego dnia rano obradowano w Komisjach. Po obiedzie rozpoczęły się obrady plenarne. Uchwalono niewielkie zmiany w statucie, po czym wywiązała się dyskusja nad wnioskami przedstawionymi przez Przewodniczących Komisji Problemowych. Uchwalono szereg dezyderatów, tez i wniosków obligujących Zarząd Główny do:

- czynienie starań o zmianę organizacji wydziałów produkcyjnych i grup produkcyjnych w kierunku wprowadzania postępu technicznego,
 - spowodowanie większego udziału Kół Zakładowych SGP w opracowywaniu planu techniczno-ekonomicznego i w układaniu tematyki wynalazczości pracowniczej w zakładach pracy,
 - wystąpienia do CUGiK o opracowanie instrukcji technicznej oraz normatywów typowych rozwiązań i wzorów,
 - włączenia się SGP do prac resortów nad wydaniem zarządzeń wykonawczych do uchwały Prezydium Rządu o zakładowych bibliotekach fachowych,
 - zorganizowania pracowni prototypów i pomysłów racjonalizatorskich,
 - ustalenia zapotrzebowania na kadry geodezyjne na najbliższy i dalszy okres (15-30 lat),
 - opracowania szczegółowych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - wnioskowania o zrewidowanie obowiązującego w przedsiębiorstwach CUGiK systemu płac, między innymi poprzez uproszczenie systemu dokumentacji pracy i płacy w oparciu o scalone normy geodezyjne, wprowadzenie systemu premiowania za jakość pracy, rewizji stawek wynagrodzeń poszczególnych grup.
- Przyjęto „Regulamin porządkowy Funduszu Pośmiertnego”.

W trzecim dniu obrad, udzielono absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu SGP, wybrano nowe władze Stowarzyszenia: 7 członków Zarządu Głównego (zgodnie ze statutem uzupełnienie składu), Główną Komisję Rewizyjną, Główny Sąd Koleżeński.

Przewodniczącym Zarządu Głównego pozostał *Kol. Henryk Leśniok*.

Władze SGP w kadencji 1953/1955 (II rok)

Zarząd Główny:

Przewodniczący Zarządu Głównego, *Kol. Henryk Leśniok*,
Sekretarz Generalny *Kol. Wiktor Poniński*, **Członkowie**, *Koledzy: Zbigniew Brunner, Roman Cichosz, Justyn Cywiński, Stefan Dybczyński, Józef Kamiński, Henryk Kawałowski, Ryszard Koronowski, Bronisław Lipiński, Tadeusz Michalski, Abram Perelmutter, Adam Szczerba, Zdzisław Szymczak, Kazimierz Wójtowicz, Józef Zgierski, Zastępcy, Koledzy: Andrzej Bucholc, Lucjan Parfiniewicz, Józef Piątkowski, Stefan Wojtulewicz, Zbigniew Zieliński, dokooptowani w czasie kadencji: Członek* *Kol. Andrzej Marcinkiewicz, Zastępca* *Kol. Tadeusz Bodnar*.

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Henryk Leśniok*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Roman Cichosz*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Stefan Dybczyński*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Bronisław Lipiński*
Skarbnik - *Kol. Justyn Cywiński*
Sekretarz Generalny - *Kol. Wiktor Poniński*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Władysław Kiepuski*
Z-ca Przewodn. - *Kol. Edmund Reński*
Członkowie: - *Kol. Mieczysław Lipiński*
- *Kol. Zygmunt Skulski*
- *Kol. Jerzy Soliński*
Z-cy członków:- *Kol. Aldona Nowacka*
- *Kol. Genowefa Pierścioneł*
- *Kol. Wiktor Richert*.

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - *Kol. Kazimierz Rzewski*
Członkowie: - *Kol. Władysław Jankowski*
- *Kol. Franciszek Kałandyk*
- *Kol. Stefan Olewiński*
- *Kol. Roman Włodarczyk*
Rzecznicy: - *Kol. Rudolf Latawiec*
- *Kol. Janusz Wyszyński*

IX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Naukowo – Technicznego Geodetów Polskich (SGP)

IX Zjazd Delegatów SGP odbył się w dniach 25-26 III 1955 r. W Katowicach w Pałacu Młodzieży.

„Wykonanie zadań planowych to najwyższy obowiązek geodety”

W obradach wzięto udział 101 delegatów na 117 wybranych w Oddziałach

Ogólna liczba członków SGP w roku 1955 wynosiła 4191 osób.

Obradom przewodniczył *Kol. Ksawery Szyprowski* z Katowic, w Prezydium miejsca zajęli jako asesory: *Kol. Bronisław Łącki* z Warszawy i *Kol. Antoni Mikosza* z Poznania, jako sekretarze: *Kol. Jan Szczuka* i *Zbigniew Zieliński* obaj z Warszawy. Oprócz tych osób do Prezydium poproszono jeszcze 12 gości honorowych.

Po zatwierdzeniu porządku obrad, powołano trzy Komisje Problemowe oraz wybrano Kolegów, którzy będą prowadzili obrady Komisji:

- a) Komisja organizacyjno-programowa: *Kol. Bohdan Przedpełski. Kol. Franciszek Tybulczuk*
- b) Komisja problemowa: *Kol. Władysław Barański i Kol. Stanisław Fonfarski.*
- c) Komisja Funduszu Pośmiertnego: *Kol. Romuald Ronisz.*

Następnie *Kol. Adam Brzozowski* z ramienia CUGiK wygłosił referat programowy na temat zadań państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej w planie 5-letnim.

Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Henryk Leśniok* wygłosił referat o roli SGP w realizacji zadań planu 5-letniego.

Rozpoczęła się dyskusja nad referatami. Mała dygresja – w omawianym okresie, modne było a nawet konieczne krytykowanie wszystkiego w „czambuł”, (oczywiście oprócz partii i jej przedstawicieli) a

także składanie samokrytyki, która dawała rozgrzeszenie ze wszystkich przewinień.

Podczas pierwszych obrad plenarnych, dyskutanci całe swoje wystąpienia poświęcali krytyce Zarządu Głównego SGP, zarzucając mu brak stylu pracy, działanie w oderwaniu od terenu, nie wykonanie uchwał VIII Zjazdu Delegatów oraz inne niedociągnięcia. Zgłoszono wniosek, aby Przewodniczącego Zarządu Głównego wybierał Zarząd Główny a nie Zjazd Delegatów, a organem wykonawczym SGP był Sekretarz Generalny a nie Prezydium. Wniosek nie został uchwalony.

Mocno skrytykowano CUGiK za nie wywiązywanie się z podjętych zobowiązań, nie wydano instrukcji technicznej, zaniedbano ochronę znaków geodezyjnych, nie prowadzi się aktualizacji map itd.

W drugim dniu obrad, udzielono absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu, dyskutowano nad sprawozdaniem z działalności Stowarzyszenia oraz uchwalono szereg wniosków i dezyderatów zgłoszonych przez Przewodniczących Komisji Roboczych., dotyczących:

- spraw BHP: SGP opracuje instrukcję BHP w geodezji, spowoduje utworzenie stanowiska głównego inspektora BHP międzyresortowego przy CUGiK,
- spraw wynalazczości pracowniczej: SGP włączy się do akcji znowelizowania przepisów o wynalazczości pracowniczej, roztoczy opiekę nad Klubami Techniki i Racjonalizacji, podejmie starania w kierunku wydawania przez CUGiK Centralnego Biuletynu Wynalazczości Pracowniczej w geodezji,
- potrzeby nawiązania ściślejszej współpracy z CUGiK, Instytutem Naukowo – Badawczym oraz współpracy międzynarodowej,

Największym dorobkiem Zjazdu był uchwalony „Memoriał Stowarzyszenia Naukowo Technicznego Geodetów Polskich w sprawie organizacji Państwowej Służby Geodezyjnej w 10 roku Polski Ludowej”.

W pierwszej części „Memoriału” przedstawione zostały ujemne skutki wynikłe z wprowadzenia w życie Dekretu wydanego w 1952 r., o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej. Wprowadził on, szkodliwy trójpodział władzy i organów państwowej administracji geodezyjnej i kartograficznej pomiędzy trzy resorty: Ministerstwo Rolnictwa, Ministerstwo Gospodarki Komunalnej oraz Centralny Urząd Geodezji i Kartografii. Powstała dezorganizacja i rozpad tego, co osiągnięto w latach 1945-1952.

Zaproponowano:

- a) znieść zasadę trójpodziału władz w geodezji i kartografii,
- b) utworzyć państwowe organa geodezji i kartografii, jako wyodrębnione władze fachowe w tym zakresie, działające niezależnie od władz terenowych, podobnie jak to ma miejsce w ZSSR

i Czechosłowacji, odpowiednio do zorganizowanej u nas służby geologicznej, górniczej lub miar,
„Memoriał” wraz ze szczegółowym „Aneksem do memoriału” został wręczony Wicepremierowi S. Jędrzychowskiemu.

Był to początek walki SGP o scalenie służby geodezyjnej.

Wybrano władze SGP: Przewodniczącego Zarządu Głównego I rok, Zarząd Główny - wybory uzupełniające - I rok, Główną Komisję Rewizyjną i Główny Sąd Koleżeński SGP oraz Delegatów na Walny Zjazd Delegatów NOT.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego wybrano *kol. Wacława Kłopocińskiego*

Władze SGP

Zarząd Główny, kadencja 1955-1957 r. I rok:

Przewodniczący Zarządu Głównego – *Kol. Wacław Kłopociński*,
Sekretarz Generalny *Kol. Wiktor Poniński*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Roman Cichosz, Justyn Cywiński, Konstanty Dumański, Koleżanka Krystyna Głowińska, Koledzy: Władysław Katkiewicz, Henryk Kawałowski, Ryszard Koronowski, Bronisław Lipiński, Henryk Leśniok, Abram Pelermuter, Kazimierz Rzewski, Zdzisław Szymczak, Roman Włodarczyk, Kazimierz Wójtowicz, Józef Zgierski. Zastępcy, Koledzy: Andrzej Bucholc, Józef Piątkowski, Stefan Wojtulewicz.*

Zarząd Główny wybrał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Wacław Kłopociński*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Ryszard Koronowski*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Henryk Leśniok*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Bronisław Lipiński*
Skarbnik - *Kol. Justyn Cywiński*
Sekretarz Generalny - *Kol. Wiktor Poniński*

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - *Kol. Adam Szczerba*
Członkowie: - *Kol. Michał Grunwald*
- *Kol. Teodor Kłazyński*
- *Kol. Edmund Reński*
- *Kol. Zygmunt Skulski*

Z-cy członków - *Kol. Zbigniew Brunner*
- *Kol. Tadeusz Michalski*
- *Kol. Jerzy Suliński*

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący - *Kol. Marian Grodzicki*
Członkowie: - *Kol. Henryk Kawałowski*
- *Kol. Józef Krusiewicz*

Rzecznicy

- Kol. Stefan Olewiński
- Kol. Lucjan Parfiniewicz
- Kol. Tadeusz Bychawski
- Kol. Jan Szczuka

Delegaci na Walny Zjazd Delegatów NOT, Koledzy: *Justyn Cywiński, Stefan Dybczyński, Mieczysław Hrynkiewicz, Feliks Korus, Wacław Kłopotociński, Kazimierz Kozakiewicz, Henryk Leśniok, Bronisław Lipiński, Mieczysław Lipiński, Leon Michalczyk, Michał Odlanicki, Józef Piątkowski, Jan Ponikowski, Wiktor Poniński, Ignacy Rabczuk, Jan Różycki, Marian Rycerz, Igor Szantyr, Ksawery Szyprowski, Kazimierz Wójtowicz, Stanisław Zabrzycki, Józef Zgierski.*

X Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Naukowo – Technicznego Geodetów Polskich (SGP)

X Zjazd Delegatów miał miejsce w dniach 6-7.IV.1956 r. w Białymstoku. Obradowano w gmachu Akademii Medycznej.

W pracach Zjazdu wzięło udział 108 delegatów na ogólną liczbę 136 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków SGP w roku 1956 wynosiła 4760 osób.

Obradom przewodniczył Kol. Jan Kownacki z Białegostoku. Do Prezydium, jako zastępcy przewodniczącego zostali powołani Koledzy: *Bronisław Łucki* z Warszawy i *Igor Szantyr* z Łodzi, na sekretarza powołano Kol. *Kazimierza Kamienieckiego* z Białegostoku.

Był to Zjazd typowo organizacyjny. Nie powołano żadnej Komisji Problemowej, powołano tylko Komisje Robocze. Jedynym referatem na Zjeździe był referat programowy, wygłoszony przez Przewodniczącego Zarządu Głównego Kol. *Wacława Kłopotocińskiego*. Taka organizacja Zjazdu nie podobała się delegatom, uchwalono wniosek, że przyszłe Zjazdy muszą mieć charakter problemowo-organizacyjny.

Po wygłoszeniu referatu przez Kol. *Wacława Kłopotocińskiego*, odbyła się dyskusja, po której Przewodniczący Komisji Wnioskowej przedłożył do uchwalenia około 40 wniosków. Delegaci zgłosili szereg uwag i poprawek, po czym uchwalono 27 wniosków i 11 dezyderatów. Zamieszczam niektóre z nich w formie uproszczonej:

- zobowiązano Zarząd Główny do wystąpienia do Rady Państwa w sprawie projektu dekretu o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej. Postulowano nadanie CUGiK takich praw, aby był on głównym gospodarzem:
 - a. całości sieci geodezyjnej w Państwie, mając za zadanie troskę o ewidencję i ochronę znaków geodezyjnych,

- b. całości materiałów geodezyjnych, troszcząc się o ich pełną i aktualną ewidencję oraz ochronę, przechowanie i wykorzystanie dla potrzeb gospodarczych i kartograficznych,
- zalecono zwrócić się do odpowiednich władz o określenie zadań terenowej państwowej służby geodezyjnej,
- zobowiązano władze Stowarzyszenia do poczynienia starań o wydanie: instrukcji technicznych, zbiorów przepisów prawnych dla geodezji, przepisów pomiarowych, zawierających przykłady rozwiązań zagadnień geodezyjnych, oraz zmodernizowane wzory i schematy obliczeniowe i kartograficzne, obowiązujących przepisów BHP we wszystkich resortach gdzie pracują geodeci,
- zwrócono uwagę na potrzebę przeprowadzenia zmian norm technicznych i ustalania ich drogą normowania technicznego, a nie w oparciu o dane statystyczne,
- stwierdzono konieczność poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w geodezji poprzez:- organizowania odpowiednich kwater i zabezpieczenie odpowiedniego wyżywienia dla pracowników terenowych, - zaopatrzenia pracowników terenowych w ubranie ochronne (z autopsji wiem, że w tym czasie były to bardzo poważne problemy),
- polecano wzmóc opiekę nad młodymi absolwentami średnich i wyższych szkół geodezyjnych oraz organizować doszkalanie tzw. praktyków,
- wnioskowano o powołanie Klubu Młodych Geodetów,

Przeprowadzono wybory: Zarządu Głównego – uzupełniające, Głównej Komisji Rewizyjnej, Głównego Sądu Koleżeńkiego oraz uzupełniające - na Delegatów na Walny Zjazd NOT. Przewodniczącym Zarządu Głównego SGP, zgodnie ze statutem pozostał *kol. Wacław Kłopotociński*.

Władze

Zarząd Główny kadencja 1955-1957 r. II rok:

Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopotociński*,
Sekretarz Generalny *Kol. Wiktor Poniński*, **Członkowie z wyboru imiennego**, *Koledzy: Tadeusz Bodnar, Zbigniew Brunner, Roman Cichosz, Czesław Dąbrowski, Konstanty Dumański, Koleżanka Krystyna Głowińska, Koledzy: Ryszard Koronowski, Bronisław Lipiński, Bronisław Łącki, Abram Perelmutter, Kazimierz Rzewski, Igor Szantyr, Zdzisław Szymczak, Roman Włodarczyk, Józef Zgierski. Zastępcy, Koledzy: Władysław Katkiewicz, Jerzy Kazimierczuk, Emil Nowosielski, Bohdan Przedpełski.*

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Wacław Kłopociński*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Czesław Dąbrowski*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Ryszard Koronowski*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Bronisław Lipiński*
Sekretarz Generalny - *Kol. Wiktor Poniński*

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - *Kol. Adam Szczerba*
Członkowie: - *Kol. Michał Grunwald*
- *Kol. Teodor Kłazyński*
- *Kol. Henryk Leśniok*
- *Kol. Tadeusz Michalski*

Z-cy członków:- *Kol. Bolesław Cybulski*
- *Kol. Wacław Emler*
- *Kol. Zygmunt Skulski*

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący - *Kol. Marian Grodzicki*
Członkowie - *Kol. Henryk Kawałowski*
- *Kol. Józef Krusiewicz*
- *Kol. Stefan Olewiński*
- *Kol. Lucjan Parfiniewicz*
Rzecznicy: - *Kol. Tadeusz Bychawski*
- *Kol. Jan Szczuka*

Przeprowadzono wybory uzupełniające na Delegatów na Walny Zjazd NOT, wybrano: *Kol. Ryszarda Koronowskiego, Kol. Abrama Perelmutera i Kol. Zdzisława Szymczaka.*

Nadzwyczajny Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Nadzwyczajny Zjazd Delegatów odbył się w Warszawie w dniach 14-15 XII.1956 r. Obradowano w Domu Technika NOT.

W obradach wzięło udział 129 delegatów na 146 wybranych w Oddziałach SGP a także około 100 zainteresowanych członków Stowarzyszenia.

Do Prezydium Zjazdu powołano Kolegów: *Bronisława Łąckiego* z Warszawy, *Tadeusza Lazzariniego* z Warszawy, *Zbigniewa Skąpskiego* z Krakowa i *Ksawerego Szyprońskiego* z Katowic. Na sekretarza powołano *Kol. Tadeusza Grzelskiego* z Warszawy.

Powołano dwie Komisje Problemowe:

- a) Komisja ds. administracji geodezyjnej.
- b) Komisja ds. wykonawstwa geodezyjnego.

Po powołaniu Komisji, referat wprowadzający wygłosił Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopociński*, po czym głos

zabierali przedstawiciele resortów. Po krótkiej przerwie odczytano przygotowane przez Zarząd Główny materiały dyskusyjne.

Po południu trwały obrady w Komisjach gdzie wypracowano wnioski, które drugiego dnia podczas obrad plenarnych poddano pod dyskusję.

Dyskusja była bardzo gorąca (należy pamiętać, że Zjazd odbywał się po październiku 1956 r.), ale rzeczowa i merytoryczna. Podjęto 23 uchwały w których poruszano następujące sprawy:

- skrytykowano osoby z kierownictwa CUGiK odpowiedzialne za:
 - o dopuszczenie do rozbicia służby geodezyjnej,
 - o nadmiernie rozbudowany aparat administracyjny,
 - o zbiurokratyzowanie wykonawstwa,
 - o pauperyzację zawodu,
- postulowano wystąpienie do MSW o wyciągnięcie konsekwencji w stosunku do tych osób,
- skrytykowano organizację geodezji oraz niewłaściwą obsadę stanowisk kierowniczych w CZUR Ministerstwa Rolnictwa,
- zobowiązano Zarząd Główny do czynienia starań by do Rady do Spraw Techniki przy Radzie Ministrów wszedł przedstawiciel geodezji,
- zaproponowano następującą organizację służby geodezyjnej: administracja geodezyjna zostanie wyodrębnionym działem administracji państwowej. Urząd Geodezji i Kartografii będzie samodzielny, pod nadzorem jednego z ministrów, w województwach, powiatach (miastach) powołane zostaną samodzielne komórki geodezyjne wyłączone z administracji ogólnej, organy terenowe administracji geodezyjnej mogą utworzyć własne pracownice o charakterze usługowym, składnice geodezyjne winne być przejęte przez organy geodezji, reaktywować Radę Geodezyjną i Kartograficzną,
- zaproponowano następujące formy wykonawstwa geodezyjnego: przedsiębiorstwa państwowe i terenowe, fachowe komórki wykonawczo-specjalistyczne na budżecie resortów, wykonawstwo indywidualne. Określono również ich zadania,
- zalecono Zarządowi Głównemu objęcie opieką średniego szkolnictwa geodezyjnego,
- podjęto uchwałę o powołanie komisji rehabilitacyjnej dla wszczęcia kroków w celu zrehabilitowania kolegów pokrzywdzonych w minionym okresie,
- wezwano Zarząd Główny do podjęcia i zorganizowania pomocy dla geodetów węgierskich oraz do opracowania form realizacji tej pomocy.

Po zapoznaniu się z treścią podjętych uchwał trzeba stwierdzić, że większość z nich nie mogła być w tamtym czasie zrealizowana. Wiele uchwał zachowało swą aktualność do dzisiaj.

XI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XI Zjazd SGP odbył się w dniach 8-10.IV.1957 r. w Toruniu. Miejscem obrad był Dwór Artura.

W Zjeździe wzięło udział 138 delegatów na 153 wybranych w Oddziałach.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia w roku 1957 wynosiła 5499 osób.

Obradom przewodniczył *Kol. Modest Kamieński* z Bydgoszczy, na zastępców przewodniczącego powołano *Kolegów: Bronisława Łąckiego* z Warszawy i *Zbigniewa Skąpskiego* z Krakowa, a na sekretarzy *Kolegów: Aleksandra Sobczaka* z Bydgoszczy i *Jana Szczukę* z Warszawy.

Delegaci XI Zjazdu mieli bardzo ważne zadanie do wykonania, mianowicie uchwalenie nowego statutu SGP. Dotychczasowy statut ramowy, narzucony Stowarzyszeniu, nie był satysfakcjonujący dla członków organizacji. Przed Zjazdem projekt nowego statutu został przesłany Delegatom.

Po przyjęciu porządku obrad powołano komisje organizacyjne a także trzy Komisje Problemowe oraz ich Prezydii:

- a) Komisja statutowa – Przewodniczący *Kol. Jan Żołobiński*, Członkowie, *Koledzy: Edmund Kędzierski, Jan Zajac, Jacek Żebrowski.*
- b) Komisja zawodu – Przewodniczący *Kol. Jerzy Felczak*, Sekretarz *Kol. Jerzy Stawowski.*
- c) Komisja problemów geodezyjnych – Przewodniczący *Kol. Józef Kożuchowski* Sekretarz *Kol. Wiesław Redliczka.*

Następnie wygłoszone zostały referaty przez: Przewodniczącego Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopotyńskiego* oraz Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii (GUGiK) *Borysa Szmielewa*. Prezes GUGiK zwrócił szczególną uwagę na dwie sprawy: potrzebę scalenia administracji geodezyjnej oraz udzielania uprawnień do wykonywania robót geodezyjnych osobom nie zatrudnionym w instytucjach uspołecznionych.

Po obradach w Komisjach, trzeciego dnia podczas obrad plenarnych odbyła się dyskusja nad referatami. Uchwalono 22 wnioski i 7 dezyderatów.

Delegaci podjęli wniosek popierający postulat Prezesa GUGiK w sprawie scalenia całej administracji geodezyjnej oraz wykonawstwa podstawowego w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii oraz zobowiązali Zarząd Główny do czynienia starań w tym kierunku.

Nie wyrazili natomiast aprobaty dla propozycji Prezesa dotyczącej sprawy kwalifikacji do wykonywania robót geodezyjnych i kartograficznych, uznając ją za zbyt zawężoną.

Podjęto w tej sprawie następujący wniosek: „Roboty geodezyjne i kartograficzne mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby wpisane do rejestru geodetów i kartografów, prowadzonego przez GUGiK”. Określono w innych wnioskach: jakie osoby mogą być wpisane do rejestru, zakres uprawnień zawodowych osób wpisanych do rejestru geodetów i kartografów, jakie osoby są upoważnione do samodzielnego wykonywania zawodu, kto może być upoważniony do kierowania i nadzorowania robót geodezyjnych, kogo obowiązuje zdanie określonego egzaminu, kto powinien wejść w skład Komisji Egzaminacyjnej. Wszystkie wnioski dotyczyły inżynierów geodetów, pominięto techników i praktyków geodetów. Inne wnioski:

- wystąpiono przeciw kształceniu kadr geodezyjnych drogą krótkotrwałych kursów powodujących spadek poziomu kształcenia zawodowego,
- postulowano aby większe roboty geodezyjne były zlecane na podstawie przetargów,
- zobowiązano Zarząd Główny do propagowania czytelnictwa i informacji naukowo-technicznej oraz opieki nad zakładowymi bibliotekami.

Szereg wniosków dotyczyło możliwości zwiększeniu zarobków geodetów poprzez: przyznanie wszystkim pracownikom bezpośredniej produkcji w przedsiębiorstwach geodezyjnych, przodującym w pracy - ulg podatkowych, wyłączenie dodatków polowych dla geodetów z kwoty zarobku podlegającego opodatkowaniu.

Uchwalono nowy statut Stowarzyszenia.

Zmieniono nazwę ze „Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Geodetów Polskich” na „Stowarzyszenie Geodetów Polskich” w skrócie (SGP). Usunięto zapisy dające uprawnienia władzom NOT do zmian decyzji władz Stowarzyszenia. Wprowadzono podział członków SGP na: a/ zwyczajnych, b/ zbiorowych, c/ honorowych, d/ korespondentów. Zjazd Delegatów ma się odbywać corocznie.

Skład Władz:

Zarząd Główny składa się z: Przewodniczącego Zarządu Głównego, Sekretarza Generalnego, 15 członków z wyboru imiennego, przewodniczących oddziałów, przewodniczących Sekcji Naukowych, oraz możliwość dokooptowania 3 członków. Kadencja trwa 2 lata, po pierwszym roku ustępuje połowa członków Zarządu Głównego, ustępujący przewodniczący przez następny rok pełni funkcję wiceprzewodniczącego. Prezydium

składa się z przewodniczącego, 2 wiceprzewodniczących skarbnika i sekretarza generalnego.

Główna Komisja Rewizyjna składa się z 5 członków i 3 zastępców.

Wybiera ze swego grona: przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i sekretarza.

Główny Sąd Koleżeński składa się z 7 członków. Wybiera ze swego grona: przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, sekretarza oraz rzecznika.

Wprowadzono oddzielny rozdział „Samopomoc Koleżeńska”.

Wybory przeprowadzono według nowo uchwalonego statutu. Wybrano Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP, Zarząd Główny, Główną Komisję Rewizyjną, Główny Sąd Koleżeński i Delegatów do Rady Głównej NOT.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego ponownie wybrano: *Kol. Wacława Kłopocińskiego*

Władze SGP w kadencji 1957-1959, I rok.

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopociński* **I rok, Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*,
Członkowie z wyboru imiennego, Koledzy: *Tadeusz Bodnar, Zbigniew Brunner, Józef Chwałek, Czesław Dąbrowski, Walery Fedorowski, Olgierd Grodzki, Władysław Katkiewicz, Ryszard Koronowski, Bronisław Łącki, Lucjan Parfiniewicz, Abram Perelmutter, Józef Piątkowski, Igor Szantyr, Adam Szczerba.*

Członkowie Zarządu Głównego - Przewodniczący Zarządów Oddziałów, *Koledzy: Jan Kownacki – Białystok, Aleksander Sobczak – Bydgoszcz, Jerzy Felczak – Gdańsk, Bolesław Potyrała – Katowice, Cezary Nowakowski – Kielce, Zbigniew Rożnowski – Koszalin, Aleksander Czechowicz – Kraków, Franciszek Sapiecha – Lublin, Mieczysław Górski – Łódź, Janusz Prośniewski – Olsztyn, Henryk Bielkiewicz – Opole, Kazimierz Nowakowski – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Stefan Szymczak – Szczecin, Władysław Płoski – Warszawa, Emeryk Bałaban – Wrocław, Władysław Basis – Zielona Góra, Oddział Geodezji Górniczej –* *Kol. Franciszek Tybulczuk,*

Zarząd Główny wybrał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Wacław Kłopociński*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Czesław Dąbrowski*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Adam Szczerba*

Skarbnik - *Kol. Ryszard Koronowski*

Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - *Kol. Kazimierz Rzewski*

Trzeciego dnia obrad *Kol. Igor Szantyr* z ramienia Komisji Wnioskowej poinformował, że wpłynęło kilkadziesiąt wniosków. Komisja podzieliła je na grupy tematyczne, opracowała nową redakcję i skomasowała je w 26 uchwałach. Po dyskusji przedłożone uchwały zostały podjęte. Zawierały one, między innymi, następujące stwierdzenia:

- zobowiązano władze SGP do aktywnego działania w sprawie scalenia administracji geodezyjnej w GUGiK-u,
- Zarząd Główny powinien zabiegać o ujednolicenie w resortach zatrudniających geodetów, norm i płac za prace geodezyjne,
- należy wnioskować o zorganizowanie wykonawstwa terenowego: wojewódzkiego, powiatowego lub miejskiego,
- konieczne jest wystąpienie do odpowiednich władz o podniesienie uposażeń pomocniczych pracowników naukowych,
- SGP winno zwrócić się do odpowiednich władz z wnioskiem o: udzielanie przez resorty kredytów mieszkaniowych geodetom, zwiększenie talonów na motocykle dla geodetów, urzędowe uznanie chorób zawodowych w geodezji,
- SGP winno zabiegać o uporządkowanie i uregulowanie przepisów o tajności dokumentów pomiarowych,
- konieczna jest interwencja w GUGiK oraz PZO w sprawie odpowiedniego zaopatrzenia wykonawstwa geodezyjnego w dobry sprzęt geodezyjny,
- potrzebne są rozmowy z Ministerstwem Oświaty oraz z resortami w sprawach szkolenia geodetów w średnich szkołach geodezyjnych oraz doszkalania zawodowego,
- dla szybszego wprowadzania postępu technicznego w geodezji konieczne jest rozszerzenie współpracy międzynarodowej zarówno z zagranicznymi stowarzyszeniami geodezyjnymi jak i w ramach FIG.

Podjęto kilka uchwał związanych ze sprawami Samopomocy Koleżeńskiej.

Po podjęciu uchwał, przystąpiono do wyborów:. Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP, 8 członków Zarządu Głównego z wyboru imiennego na I kadencję, 7 członków Głównej Komisji Rewizyjnej, 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego oraz 2 delegatów do Rady Głównej NOT i 2 zastępców.

Przewodniczącym Zarządu Głównego pozostał na II rok: *Kol. Wacław Kłopotociński*.

Władze SGP, kadencja 1957-1959r. IIrok

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopotociński* **II rok, Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*,
Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego I rok kadencji, *Koledzy: Jan Chryszczanowicz, Czesław Dąbrowski,*

Ryszard Koronowski, Bronisław Łącki, Tadeusz Rokicki, Tadeusz Sadownik, Igor Szantyr, Zdzisław Szymczak. **II rok kadencji**, Koledzy: Józef Chatek, Olgierd Grodzki, Walery Fedorowski, Władysław Katkiewicz, Lucjan Parfiniewicz, Józef Piątkowski, Adam Szczerba. **Członkowie dokooptowani**, Koledzy: Stanisław Jurkowski, Henryk Leśniok, Władysław Płoski.

Członkowie Zarządu Głównego SGP - Przewodniczący Zarządów Oddziałów i Sekcji, Koledzy: Grzegorz Swincow – Białystok, Aleksander Sobczak – Bydgoszcz, Henryk Czarnecki – Gdańsk, Wincenty Dorywalski – Katowice, Stanisław Świerżewski – Kielce, Zbigniew Rożnowski – Koszalin, Jan Zajac – Kraków, Franciszek Sapiecha – Lublin, Eugeniusz Klejment – Łódź, Janusz Prośniewski – Olsztyn, Henryk Bielkiewicz – Opole, Kazimierz Nowakowski – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Stefan Szymczak – Szczecin, Justyn Cywiński – Warszawa, Jarosław Kusznir – Wrocław, Władysław Bazis – Zielona Góra, Kol. Brunon Marian Piasecki - Przewodniczący Sekcji Fotogrametrii (PTF).

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego SGP - Kol. Wacław Kłopotniński

Wiceprzewodniczący - Kol. Jan Chryszczanowicz

Wiceprzewodniczący - Kol. Czesław Dąbrowski

Skarbnik - Kol. Adam Szczerba

Sekretarz Generalny - Kol. Henryk Jasiński

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - Kol. Bolesław Cybulski

Członkowie: - Kol. Roman Cichosz

- Kol. Zbigniew Januszek

- Kol. Józef Kotliński

- Kol. Henryk Krzywański

- Kol. Kazimierz Rzewski

- Kol. Roman Włodarczyk

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - Kol. Marian Grodzicki

Członkowie: - Kol. Stefan Galiński

- Kol. Andrzej Kalinowski

- Kol. Czesław Kamela

- Kol. Edmund Kędziński

- Kol. Jan Szczuka

- Kol. Leopold Zimmer

Brak dokumentów z ukonstytuowania się Głównej Komisji Rewizyjnej SGP i Głównego Sądu Koleżeńskiego SGP.

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: - *Kol. Henryka Leśnioka, Kol. Zbigniewa Skąpskiego*
Na Zastępców Delegatów wybrano: - *Kol. Tadeusza Sadownika, Kol. Wiktora Ponińskiego*

XIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XIII Zjazd obradował w Warszawie w dniach 12-14.04.1959 r. Miejscem obrad był gmach Naczelnej Organizacji Technicznej.

W obradach uczestniczyło 118 delegatów na 124 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia w roku 1959 wynosiła 5591 osób.

Obradom przewodniczył Delegat z Warszawy *Kol. Władysław Barański*. W Prezydium miejsca zajęli jako z-cy przewodniczącego *Kol. Franciszek Sapiecha* z Lublina i *Kol. Czechowicz* z Krakowa, jako sekretarze *Kol. Adam Linsenbarth* z Warszawy i *Kol. Marian Wasiński* z Łodzi.

Po wystąpieniach powitalnych gości i wręczeniu Odznak Honorowych NOT, powołano Komisje: mandatową, skrutacyjną, matki, statutowo – regulaminową, techniki i podnoszenia kwalifikacji oraz zawodu po czym referaty wygłosili Prezes GUGiK *Borys Szmielew* i Przewodniczący Zarząd Głównego SGP *Kol. Wacław Kłopotciński*.

Drugiego dnia obrad rozpoczęła się dyskusja na posiedzeniu plenarnym i trwała do obiadu. W godzinach popołudniowych, obrady prowadzone były w trzech Komisjach, gdzie wypracowane zostały wnioski zgłoszone przez poszczególnych delegatów i Oddziały SGP.

Trzeciego dnia obrad, Przewodniczący trzech Komisji Problemowych przedstawili Delegatom wnioski wypracowane w Komisjach. Po dyskusji wprowadzono niewielkie zmiany do Statutu SGP, między innymi znalazł się zapis, że „członkami zwyczajnymi Stowarzyszenia mogą być osoby o nieskazitelnym etyce zawodowej”. Problem uchwalenia kodeksu etyki zawodowej był dyskutowany w Stowarzyszeniu przez kilkanaście lat.

W uchwalonych wnioskach z zakresu techniki, podnoszenia kwalifikacji i zawodu postulowano:

- konieczność przestrzegania przez geodetów i służby geodezyjne przepisów o ochronie znaków geodezyjnych,
- upowszechnienie stosowania metod fotogrametrycznych oraz dążenie do uruchomienia produkcji sprzętu fotogrametrycznego,
- rozszerzenie współpracy technicznej z zagranicznymi stowarzyszeniami geodezyjnymi,
- zwiększenie naboru na studia geodezyjne na Politechnice Warszawskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,

- skoordynowanie akcji szkoleniowej prowadzonej w poszczególnych resortach.
- ujednolicenie administracji geodezyjnej na szczeblu powiatowym, wojewódzkim i centralnym,
- poczynienie starań o przyspieszenie wprowadzenie w życie rejestru geodetów,
- uregulowanie uprawnień zawodowych i zezwoleń na wykonywanie robót indywidualnie,
- o objęcie opracowywanym, nowym układem zbiorowym – geodetów we wszystkich resortach posiadających własną służbę geodezyjną,

Powołano nowe władze SGP: Przewodniczącego Zarządu Głównego, 7 członków Zarządu Głównego z wyboru imiennego na I kadencję, 5 członków Głównej Komisji Rewizyjnej i 3 zastępców, 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego, 2 delegatów do Rady Głównej NOT i 2 zastępców.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego wybrano: *Kol. Bronisław Łąckiego*

Władze SGP na kadencję 1959-1961, I rok.

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Bronisław Łącki*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego I rok kadencji**, *Koledzy: Bronisław Bucewicz, Olgierd Grodzki, Stanisław Jurkowski, Władysław Katkiewicz, Edward Piórko, Stanisław Subczyński, Adam Szczerba.* **II rok kadencji**, *Koledzy: Jan Chryszczanowicz, Czesław Dąbrowski, Wacław Kłopotociński, Ryszard Koronowski, Tadeusz Rokicki, Tadeusz Sadownik, Igor Szantyr, Zdzisław Szymczak.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP – Przewodniczący Zarządów Oddziałów i Sekcji, *Koledzy: Grzegorz Swincow – Białystok, Aleksander Sobczak, Bydgoszcz, Tadeusz Dąbrowski – Gdańsk, Wincenty Dorywalski – Katowice, Wacław Szczepański – Kielce, Zbigniew Rożnowski – Koszalin, Jan Zajęc – Kraków, Franciszek Sapiecha – Lublin, Eugeniusz Klejment – Łódź, Wacław Sajkowski – Olsztyn, Henryk Bielkiewicz – Opole, Kazimierz Nowakowski – Poznań, Witold Szymczak – Rzeszów, Władysław Drogowski – Szczecin, Justyn Cywiński – Warszawa, Jarosław Kusznir – Wrocław, Józef Diczkaniec – Zielona Góra, Brunon Marian Piasecki – Przewodniczący Sekcji Fotogrametrii (PTF).*

Zarząd Główny wybrał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego SGP - *Kol. Bronisław Łącki*
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Wacław Kłopotociński*
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Czesław Dąbrowski*
 Skarbnik - *Kol. Zdzisław Szymczak*

Po wystąpieniach przedstawicieli resortów i wyższych uczelni, referaty wygłosili: Prezes GUGiK *Borys Szmiel* i Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Bronisław Łącki*. Przewodniczący ZG SGP przedstawił między innymi sytuację finansową organizacji i poinformował, że zaistniała konieczność podwyższenia składki członkowskiej z 6 do 10 zł.

Powołano 3 Komisje Problemowe i ich przewodniczących:

- a) Komisja finansowo – budżetowa – Przewodniczący *Kol. Kazimierz Kaczanowski*,
- b) Komisja postępu technicznego – Przewodniczący *Kol. Tadeusz Bychawski*,
- c) Komisja ekonomiki i organizacji – Przewodniczący *Kol. Wiktor Poniński*

W drugim dniu Zjazdu rano prowadzono obrady plenarne, a w godzinach popołudniowych w trzech w/w Komisjach.

Trzeci dzień obrad rozpoczął się od dyskusji plenarnej, następnie udzielono absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu i Komisja Matka zgłosiła kandydatów do władz SGP.

Z kolei przewodniczący trzech Komisji przedstawili pod dyskusję wnioski opracowane i przyjęte w Komisjach. Po dyskusji uchwalono 33 wnioski, w których postulowano, aby Zarząd Główny:

- dążyć do zjednoczenia służby geodezyjnej,
- propagować stosowanie metod fotogrametrycznych,
- zobligować jednostki organizacyjne SGP do roztoczenia opieki nad Klubami Techniki i Racjonalizacji,
- wystąpił do GUGiK z wnioskiem o opracowanie warunków organizacyjnych i ekonomicznych dla wdrażania postępu technologicznego,
- czynił zabiegi o rozszerzenie opracowań normalizacyjnych na sprzęt, druki i znaki konwencjonalne a także o przyspieszenie opracowania instrukcji technicznych,
- zainicjował opracowanie a następnie uchwalenie Ustawy o uprawnieniach do wykonywania prac geodezyjnych przez osoby fizyczne,
- wnioskował obniżenie o 5 lat górnej granicy wieku przy przechodzeniu na emeryturę geodetów,
- wystąpił do odpowiednich czynników w sprawie zapewnienia geodetom mieszkań,
- czynił starania o spowodowanie przepracowania programów nauczania przedmiotów zawodowych w technikach geodezyjnych oraz zaproponował przekształcenie techników geodezyjnych w 2-3-letnie szkoły techniczne dla maturzystów.

Uchwalono podwyższenie składki członkowskiej z 6 zł na 10 zł (emeryci i studenci 1 zł), zlikwidowano Fundusz Zapomogowy, dokonano podziału pieniędzy zbieranych ze składek członkowskich pomiędzy Zarząd Główny - 80% i Oddziały Wojewódzkie SGP - 20%.

Przystąpiono do wyborów władz Stowarzyszenia. Dwuletnia kadencja Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Bronisława Łąckiego* kończyła się w 1961 roku. Po głosowaniu na członków Zarządu Głównego z wyboru imiennego *Kol. Bronisław Łącki* zrzekł się pełnienia funkcji przewodniczącego. Po dyskusji Zjazd rezygnację przyjął.

Wybrano nowe władze Stowarzyszenia: Przewodniczącego Zarządu Głównego, 7 członków Zarządu Głównego, 8 członków Głównej Komisji Rewizyjnej, 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego, 2 delegatów do Rady Głównej NOT oraz 2 zastępców delegatów.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego powołano: *Kol. Władysława Płoskiego*

Władze Stowarzyszenia:

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Władysław Płoski*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego I rok kadencji** Koledzy: *Józef Bryszewski, Czesław Dąbrowski, Henryk Jasiński, Kazimierz Kaczanowski, Wacław Kłopotniński, Ryszard Koronowski, Józef Piątkowski*, **II rok kadencji** Koledzy: *Bronisław Bucewicz, Olgierd Grodzki, Stanisław Jurkowski, Władysław Katkiewicz, Bronisław Łącki, Edward Piórko, Stanisław Subczyński, Adam Szczerba*. **Członkowie dokooptowani**, Koledzy: *Igor Szantyr, Zdzisław Szymczak, Leon Szymkiewicz*.

Członkowie Zarządu Głównego SGP - Przewodniczący Zarządów Oddziałów i Sekcji: *Kol. Grzegorz Swincow - Białystok, Kol. Aleksander Sobczak - Bydgoszcz, Kol. Tadeusz Dąbrowski - Gdańsk, Kol. Roman Gawlik - Katowice, Kol. Wacław Szczepański - Kielce, Kol. Zbigniew Rożnowski - Koszalin, Kol. Kazimierz Lubawski - Kraków, Kol. Franciszek Sapiecha - Lublin, Kol. Fabian Grzybowski - Łódź, Kol. Wacław Sajkowski - Olsztyn, Kol. Zygmunt Szwed - Opole, Kol. Kazimierz Nowakowski - Poznań, Kol. Witold Szymczyk - Rzeszów, Kol. Władysław Drozgowski - Szczecin, Kol. Jan Szczuka - Warszawa, Kol. Jarosław Kusznir - Wrocław, Kol. Józef Dżiczkaniec - Zielona Góra*, Przewodniczący Sekcji Fotogrametrii (PTF) - *Kol. Brunon Marian Piasecki*.

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Władysław Płoski*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Bronisław Łącki* do 31.05.1960 r.

- Wiceprzewodniczący - *Kol. Wacław Kłopociński*
 Skarbnik - *Kol. Czesław Dąbrowski* do 31.05.1960 r.
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Czesław Dąbrowski* od
 31.05.1960 r.
 Skarbnik - *Kol. Leon Szymkiewicz* od 31.05.1960 r.
 Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*
- Główna Komisja Rewizyjna SGP:**
 Przewodniczący - *Kol. Bolesław Cybulski*
 Z-ca Przewodn. - *Kol. Eugeniusz Dowkan*
 Członkowie: - *Kol. Wacław Emler*
 - *Kol. Józef Kotliński*
 - *Kol. Kazimierz Michalik*
 Zastępcy: - *Kol. Franciszek Pawlak*
 - *Kol. Tadeusz Sadownik*
 - *Kol. Roman Włodarczyk*
- Główny Sąd Koleżeński SGP:**
 Przewodniczący - *Kol. Władysław Barański*
 Z-ca Przewodn. - *Kol. Roman Czekalski*
 Rzecznicy: - *Kol. Edmund Kędzierski*
 - *Kol. Leopold Zimmer*
 Członkowie: - *Kol. Andrzej Kalinowski*
 - *Kol. Czesław Kamela*
 - *Kol. Eugeniusz Klejment*
- Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano:** *Kol. Aleksandera Czechowicza i Kol. Henryka Leśnioka*
Na Zastępców Delegatów wybrano: *Kol. Wacława Kłopocińskiego i Kol. Wiktora Ponińskiego*

XV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XV Zjazd SGP odbył się w Szczecinie w dniach 12-14.03.1961 r. w gmachu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

W obradach uczestniczyło 113 delegatów i 3 zastępców uznanych przez Komisję Mandatową na 128 delegatów wybranych przez Oddziały Wojewódzkie SGP.

Ogólna liczba członków SGP w roku 1961 wynosiła 5885 osób.

Obradom przewodniczył delegat ze Szczecina *Kol. Tadeusz Stanek*.

W Prezydium miejsce zajęli: *Kol. Alfons Cywiński* z Koszalina, *Kol. Tadeusz Dąbrowski* z Gdańska, *Kol. Wiesław Kostyrewicz* z Zielonej Góry i *Kol. Zygmunt Wierzyński* z Rzeszowa.

W Zjeździe wzięli udział: kierownicy oraz przedstawiciele władz geodezyjnych Ministerstwa Rolnictwa, Głównego Urzędu Geodezji i

Kartografii, Ministerstwa Gospodarki Komunalnej, Służby Topograficznej WP, Naczelnej Organizacji Technicznej oraz inni zaproszeni goście.

Po wystąpieniach gości, kilkunastu aktywistom Stowarzyszenia, wręczone zostały Odznaki Honorowe NOT.

Następnie referaty wygłosili: Prezes GUGiK *Borys Szmielew*, Dyrektor Departamentu w Ministerstwie Rolnictwa *Konstanty Dumański* i Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Władysław Płoski*.

W czasie obrad głos w dyskusji zabrało 37 osób. Na zakończenie dyskusji podjęto uchwałę zawierającą 30 wniosków z zakresów: postępu technicznego, szkolenia, pracy zawodowej, spraw bytowych oraz spraw organizacyjnych Stowarzyszenia. Między innymi wnioskowano aby Zarząd Główny:

- wystąpił do GUGiK o przyspieszenie wydania instrukcji technicznych ogólnieobowiązujących,
- prowadził działania promujące powszechność prenumeraty Przeglądu Geodezyjnego, oraz aby sygnalizowane były w tym czasopiśmie, w sposób dostępny wszystkim geodetom, wszelkich nowości z postępu technicznego,
- wystąpił do Ministerstwa Oświaty o opracowanie i wprowadzenie właściwego programu nauczania dla państwowych szkół technicznych typu geodezyjnego.
- zwrócił się do właściwych władz o wydanie przepisów o rejestrze geodetów,
- wystąpił do właściwych władz o przyspieszenie wprowadzenia w życie jednolitego systemu płac we wszystkich resortach zatrudniających geodetów,
- zwrócił się do Zarządów Związków Zawodowych do których należy większość geodetów w sprawie uzupełnienia listy chorób zawodowych geodetów,
- czynił starania o uznanie dla geodetów pracujących w zawodzie, 60-ciu lat jako górnej granicy wieku, uprawniającej do renty starczej,
- uregulował sprawy związane z Funduszem Samopomocy Koleżeńskiej.

Wybrano nowe władze Stowarzyszenia Geodetów Polskich: Przewodniczącego Zarządu Głównego, 8 członków Zarządu Głównego (połowa składu osobowego z wyboru imiennego), 8 członków Głównej Komisji Rewizyjnej oraz 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Przewodniczącym Zarządu Głównego pozostał na II rok: *Kol. Władysław Płoski*

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Władysław Płoski*, Członkowie Zarządu Głównego z wyboru

imiennego I rok kadencji, Koledzy: Jaromir Granieczny, Olgierd Grodzki, Władysław Katkiewicz, Edward Piórko, Igor Szantyr, Stanisław Subczyński, Adam Szczerba, Jan Zajęc. **II rok kadencji**, Koledzy: Józef Bryszewski, Czesław Dąbrowski, Henryk Jasiński, Kazimierz Kaczanowski, Wacław Kłopociński, Ryszard Koronowski, Józef Piątkowski. **Członkowie dokooptowani**, Koledzy: Roman Cichosz, Wacław Sztompke, Leon Szymkiewicz.

Członkowie Zarządu Głównego Przewodniczący Zarządów Oddziałów i Sekcji, Koledzy: Stefan Solski – Białystok, Aleksander Sobczak – Bydgoszcz, Jerzy Stawowski – Gdańsk, Roman Gawlik – Katowice, Cezary Nowakowski – Kielce, Zbigniew Rożnowski – Koszalin, Kazimierz Lubawski – Kraków, Franciszek Sapiecha – Lublin, Fabian Grzybowiski – Łódź, Klemens Janiszewski – Olsztyn, Zygmunt Szwed – Opole, Kazimierz Nowakowski – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Władysław Drozgowski – Szczecin, Jan Szczuka – Warszawa, Jarosław Kuszniir – Wrocław, Józef Dziczkaniec – Zielona Góra, Brunon Marian Piaseczki – Przewodniczący Sekcji Polskie Towarzystwo Fotogrametrii.

Zarząd Główny wybrał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - Kol. Władysław Płoski
Wiceprzewodniczący - Kol. Czesław Dąbrowski
Wiceprzewodniczący - Kol. Wacław Kłopociński
Skarbnik - Kol. Leon Szymkiewicz
Sekretarz Generalny - Kol. Henryk Jasiński

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - Kol. Bolesław Cybulski
Z-ca Przewodn. - Kol. Roman Włodarczyk
Sekretarz - Kol. Kazimierz Michalik
Członkowie - Kol. Józef Chabros
- Kol. Wacław Emler
- Kol. Mieczysław Malesiński
- Kol. Franciszek Pawlak
- Kol. Tadeusz Pilitowski

Główny Sad Koleżeński:

Przewodniczący - Kol. Władysław Barański
Z-ca Przewodn. - Kol. Andrzej Kalinowski
Sekretarz - Kol. Bronisław Łącki
Rzecznik - Kol. Leopold Zimmer
Członkowie: - Kol. Bronisław Dzikiewicz
- Kol. Edmund Kędziński
- Kol. Edward Krzywdziński

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Wacława Kłopotyńskiego i Kol. Aleksandra Czechowicza*
Na zastępców Delegatów wybrano: *Kol. Zbigniewa Skąpskiego i Kol. Bronisława Lipińskiego*

XVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XVI Zjazd Delegatów odbył się w Lublinie w dniach 8-9.04.1962 roku. Miejscem obrad był Dom Technika NOT.

W obradach uczestniczyło 124 delegatów na ogólną liczbę 134 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków SGP w roku 1962 wynosiła 5990 osób.

Obradom przewodniczył delegat z Lublina *Kol. Franciszek Sapiecha*.

Prezydium Zjazdu ukonstytuowało się następująco: wiceprzewodniczący: *Kol. Mieczysław Malesiński* z Warszawy i *Kol. Zygmunt Wierzyński* z Rzeszowa, sekretarze: *Stawomir Dawidziuk* z Białegostoku i *Czesław Nowicki* z Kielc.

Na wstępie głos zabierali kierownicy resortów oraz jednostek naukowych, gospodarczych i administracyjnych, w których pobierają naukę lub są zatrudnieni geodeci.

Następnie Wiceprezes NOT wręczył 15 działaczom SGP Odznaki Honorowe NOT.

W roku 1962 SGP zorganizowało pierwszy Ogólnopolski Konkurs Jakości Robót Geodezyjnych. Przewodniczącym Sądu Konkursowego był *prof. Czesław Kamela*. Nagrody zostały wręczone podczas obrad Zjazdu Delegatów.

Po referacie Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Władysława Płoskiego* i Prezesa GUGiK *Borysa Szmielewa*, rozpoczęły się obrady plenarne. Podczas trzydniowej dyskusji głos zabrało około 30 delegatów, przedstawione zostały również wnioski przekazane przez Oddziały SGP. W wyniku dyskusji, po rozpatrzeniu 78 wniosków, Komisja Wnioskowa zaproponowała jeden generalny wniosek z rozbiem na 5 następujących grup (podaję w skrócie):

- Doskonalenie kadr technicznych poprzez: organizowanie odczytów, kursów, konferencji naukowo technicznych, opiekę nad bibliotekami zakładowymi, rozszerzenie informacji technicznej i ekonomicznej, współdziałanie ze szkołami geodezyjnymi, itp.
- Upowszechnienie i wdrażanie postępu technicznego i organizacyjnego powinno zmierzać do uporządkowania organizacyjnego państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej poprzez scalenie w GUGiK administracji geodezyjnej, rozszerzenie zastosowania i usprawnienie metod fotogrametrycznych, wprowadzenie nowoczesnych metod kartowania i reprodukowania

map, usprawnienie metod obliczeń przy pomocy maszyn matematycznych, itp.

- Podnoszenie jakości prac geodezyjnych powinno być rozwijane poprzez coroczne organizowanie Konkursu Jakości Prac Geodezyjnych, organizowanie wystaw prac geodezyjnych, wydawanie odpowiednich instrukcji technicznych, podnoszenie kwalifikacji geodetów, wprowadzanie systemu płac czasowo-premiowego, itp.
- Rozwój prac organizacyjnych w SGP powinien służyć aktywizacji terenowych ogniw Stowarzyszenia, zacieśnieniu współpracy Zarządu Głównego z ogniwami terenowymi, pogłębieniu współpracy ze związkami zawodowymi, itp.
- Inne. Postulowano skrócenie cyklu wydawniczego Przeglądu Geodezyjnego oraz prowadzenie starań w kierunku powszechnej prenumeraty tego czasopisma. Zalecono popularyzację zawodu poprzez prasę, radio, telewizję.

Wybrano nowe władze Stowarzyszenia Geodetów Polskich: Przewodniczącego Zarządu Głównego, 6 członków Zarządu Głównego, 8 członków Głównej Komisji Rewizyjnej oraz 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Przewodniczącym Zarządu Głównego SGP został: *Kol. Wacław Kłopotciński*.

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopotciński*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego I rok kadencji**, *Koledzy: Czesław Dąbrowski, Bolesław Gawryś, Henryk Jasiński, Ryszard Koronowski, Juliusz Milewski, Leon Szymkiewicz. II rok kadencji*, *Koledzy: Jaromir Granieczny, Olgierd Grodzki, Władysław Katkiewicz, Edward Piórko, Władysław Płoski, Stanisław Subczyński, Igor Szantyr, Adam Szczerba, Jan Zajac, członkowie dokooptowani*, *Koledzy: Roman Cichosz, Wacław Sztompke*.

Członkowie Zarządu Głównego SGP - Przewodniczący Zarządów Oddziałów i Sekcji, *Koledzy: Stefan Smolski – Białystok, Aleksander Sobczak – Bydgoszcz, Jerzy Stawowski – Gdańsk, Roman Gawlik – Katowice, Antoni Wędryński – Kielce, Zbigniew Rożnowski – Koszalin, Kazimierz Lubawski – Kraków, Franciszek Sapiecha – Lublin, Fabian Grzybowski- Łódź, Klemens Janiszewski – Olsztyn, Zygmunt Szwed – Opole, Kazimierz Nowakowski – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Władysław Drozgowski – Szczecin, Julian Dąbrowski – Warszawa, Michał Żuk – Wrocław, Józef*

Dziczkaniec – Zielona Góra, Bruno Marian Piasecki – Przewodniczący Sekcji Polskie Towarzystwo Fotogrametrii.

Zarząd Główny wybrał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Wacław Kłopotociński*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Władysław Płoski*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Czesław Dąbrowski*

Skarbnik - *Kol. Leon Szymkiewicz*

Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - *Kol. Bolesław Cybulski*

Z-ca Przewodn. - *Kol. Roman Włodarczyk*

Sekretarz - *Kol. Kazimierz Michalik*

Członkowie: - *Kol. Józef Bryszewski*

- *Kol. Wacław Emler*

- *Kol. Kazimierz Kaczanowski*

- *Kol. Mieczysław Malesiński*

- *Kol. Jan Szczuka*

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący - *Kol. Władysław Barański*

Z-ca Przewodn. - *Kol. Edmund Kędzierski*

Sekretarz - *Kol. Józef Chabros*

Rzecznik - *Kol. Leopold Zimmer*

Członkowie: - *Kol. Tadeusz Dąbrowski*

- *Kol. Edward Krzywdziński*

- *Kol. Kazimierz Szarecki*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Czesława Kamełę, Kol. Zbigniewa Skąpskiego i Kol. Leona Szymkiewicza*

Na Zastępców Delegatów wybrano: *Kol. Kazimierza Rzewskiego i Kol. Kazimierza Kaczanowskiego.*

XVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XVII Zjazd Delegatów został zorganizowany w Zakopanem w dniach 16-18.04.1963 r. Miejscem obrad był Teatr imienia H. Modrzejewskiej.

W obradach uczestniczyło 132 delegatów na 139 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia w 1963 r. wynosiła 6320 osób.

Obradom przewodniczył Delegat z Krakowa *Kol. Zbigniew Skąpski.*

Powołano Prezydium Zjazdu w następującym składzie: wiceprzewodniczący *Kol. Kazimierz Tarajko* z Rzeszowa, wiceprzewodniczący *Kol. Roman Gawlik* z Katowic, sekretarze: *Kol. Tadeusz Witkowski* z Kielc, i *Kol. Marian Zaleski* z Krakowa.

Tradycyjnie pierwsza część obrad poświęcona była wystąpieniom gości, w tym przedstawicieli geodetów niemieckich i węgierskich oraz wręczeniu 17 aktywistom SGP Złotych i Srebrnych Odznak Honorowych NOT. Wręczono również nagrody w II Konkursie Robót Geodezyjnych a także w Konkursie „Geodezja w Fotografii”.

Po wybraniu składów osobowych Komisji Zjazdowych, referaty wygłosili Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Wacław Kłopotociński* oraz Prezes GUGiK *Borys Szmielew*, poczym rozpoczęto dyskusję. Podstawą do dyskusji były tezy opracowane przez Zarząd Główny SGP, rozesłane do Delegatów przed Zjazdem.

W wyniku dyskusji, Komisja Wnioskowa skomasowała wnioski złożone do Prezydium Zjazdu do 7-miu, proponując je jako uchwały a część zgłoszonych wniosków jako dezyderaty.

Uchwały (podane są w streszczeniu):

- Zjazd aprobował tezy przedzjazdowe i zalecił przedłożenie wniosków wynikających z tez do GUGiK celem ich realizacji.
- Zobligowano Zarząd Główny do podjęcia starań w GUGiK o uruchomienie produkcji sprzętu geodezyjnego.
- Polecono wystąpić do GUGiK z wnioskiem o scalenie administracji geodezyjnej oraz ujednolicenie systemu płac we wszystkich resortach.
- Zjazd uchwalił dwuletnią kadencję Zarządów Kół SGP.
- Zalecono zaktywizowanie młodzieży geodezyjnej i ponowne powołanie przy Zarządzie Głównym SGP Głównej Komisji Młodzieżowej.
- Polecono wystąpić do odpowiednich władz w sprawie wydania nowego cennika dla prac wykonywanych na książkę zamówień
- Zjazd uchwalił zmiany w Regulaminie Samopomocy Koleżeńskie.

Wybrano nowe władze Stowarzyszenia Geodetów Polskich: 10 członków Zarządu Głównego SGP (I kadencja), 8 członków Głównej Komisji Rewizyjnej i 7 członków Głównego Sądu Koleżeńkiego. Konieczność wybory aż 10 członków Zarządu Głównego SGP wynikła po kontroli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które stwierdziło, że do Zarządu Głównego nie należy wybierać Sekretarza Generalnego, ponieważ wchodzi on w jego skład z racji pełnionej funkcji (§ 30 Statutu), Podobnie z Wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego, który w poprzednie kadencji pełnił funkcję Przewodniczącego (§31 Statutu).

Przewodniczącym Zarządu Głównego SGP, zgodnie ze statutem, pozostał: *Kol. Wacław Kłopotociński*.

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopotociński*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*,

Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego I rok kadencji, Koledzy: *Roman Cichosz, Władysław Katkiewicz, Stanisław Kolanowski, Henryk Leśniok, Edward Piórko, Władysław Płoski, Alfred Przyjemski, Igor Szantyr, Adam Szczërba, Marian Szymański.***II rok kadencji,** Koledzy: *Czesław Dąbrowski, Bolesław Gawryś, Ryszard Koronowski, Juliusz Milewski, Leon Szymkiewicz,*
Członkowie dokooptowani, Koledzy: *Olgierd Grodzki, Czesław Kamela, Wacław Sztompke.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP –Przewodniczący Zarządów Oddziałów i Sekcji, Koledzy: *Stefan Smolski – Białystok, Aleksander Sobczak – Bydgoszcz, Jerzy Stawowski – Gdańsk, Roman Gawlik – Katowice, Tadeusz Wyszyński – Kielce, Zbigniew Rożnowski – Koszalin, Zbigniew Skąpski – Kraków, Franciszek Sapiecha – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Klemens Janiszewski – Olsztyn, Daniel Pisarczyk – Opole, Kazimierz Nowakowski – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Władysław Drozgowski – Szczecin, Julian Dąbrowski – Warszawa, Michał Żuk – Wrocław, Józef Diczkaniec – Zielona Góra. Brunon Marian Piasecki – Przewodniczący Sekcji – Polskie Towarzystwo Fotogrametrii.*

Zarząd Główny wybrał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Wacław Kłopotciński*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Czesław Dąbrowski do 7.05 1963 r*
Kol. Ryszard Koronowski od 4.06.1963 r.

Wiceprzewodniczący - *Kol. Władysław Płoski*

Skarbnik - *Kol. Leon Szymkiewicz*

Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Mieczysław Malesiński*

Z-ca Przewodn. - *Kol. Bolesław Cybulski*

Sekretarz - *Kol. Kazimierz Michalik*

Członkowie: - *Kol. Józef Bryszewski*

- *Kol. Wacław Emler*

- *Kol. Kazimierz Kaczanowski*

- *Kol. Jan Szczuka*

- *Kol. Roman Włodarczyk*

Główny Sad Koleżeński SGP:

Przewodniczący - *Kol. Władysław Barański*

Z-ca Przewodn. - *Kol. Edmund Kędziński*

Sekretarz - *Kol. Józef Chabros*

Rzecznik - *Kol. Leopold Zimmer*

- *Kol. Tadeusz Dąbrowski*

- *Kol. Edward Krzywdziński*

- *Kol. Kazimierz Szarecki*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Henryka Leśnioka, Kol. Zbigniewa Skąpskiego i Kol. Leona Szymkiewicza*

Na Zastępców Delegatów wybrano : *Kol. Kazimierza Kaczanowskiego i Kol. Kazimierza Rzewskiego*

XVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XVIII Zjazd SGP obradował w dniach 7-8.06.1964 r.w Warszawie. Miejsmem obrad były sale Domu Technika NOT.

W obradach wzięło udział 127 delegatów na 141 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia w roku 1973 wynosiła 6589 osób.

Obradom przewodniczył delegat z Warszawy *Kol. Ryszard Koronowski*.

Powołano Prezydium Zjazdu w następującym składzie: wiceprzewodniczący *Kol. Józef Kolanowski* z Lublina, wiceprzewodniczący *Kol. Igor Szantyr* z Łodzi, sekretarz *Kol. Stefan Matuszczyk* z Kielc, sekretarz *Kol. Wiesława Świdorska* z Warszawy oraz Przewodniczący Zarządu Oddziału Stołeczno-Wojewódzkiego *Kol. Marian Szymański*.

Tradycyjnie w Zjeździe udział wzięli kierownicy władz geodezyjnych na czele z Prezesem GUGiK *Borysem Szmielem*. Zjazd zaszczyli przedstawiciele Stowarzyszeń Geodezyjnych z Bułgarii, Czechosłowacji, Jugosławii i Niemiec.

Po wystąpieniach powitalnych, Wiceprezes NOT *Kol. Bolesław Saczuk* wręczył 18- stu członkom SGP Złote i Srebrne Odznaki Honorowe NOT.

Z uwagi na obchody XX-lecia Polski Ludowej ogłoszono trzy referaty, których autorami byli: Prezes GUGiK *Borys Szmielew* – „Rola geodezji i kartografii w życiu gospodarczym Polski”, *prof. Jan Różycki* – „Osiągnięcia geodezji polskiej w XX-leciu w zakresie nauki i szkolnictwa”, Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Wacław Kłopotyński* – „Geodeta w Służbie Polski Ludowej”.

Uchwalono zmiany w Statucie SGP:

- zapisano możliwość powoływanie Sekcji w miarę narastania potrzeb w danym dziale nauki – bez konieczności każdorazowej zmiany Statutu SGP,
- dodano zapis, że Stowarzyszenie może być członkiem innych organizacji krajowych i zagranicznych,.
- dodano zapis, regulujący sprawy finansowe w dostosowaniu do rzeczywistego stanu.

Po ożywionej dyskusji, w której głos zabrało około 20 osób, Komisja Wnioskowa przedstawiła uchwałę w formie 13 wniosków, która po krótkiej dyskusji została podjęta.

W większości wniosków Zjazd Delegatów zobowiązuje Zarząd Główny do czynienia starań o rozwiązanie szeregu problemów występujących w geodezji, takich jak:

- utworzenie międzyresortowej pracowni reprodukcyjnej materiałów geodezyjnych w miastach wojewódzkich i większych ośrodkach,
- rozszerzenie produkcji drobnego sprzętu geodezyjnego i stworzenie odpowiednich warunków do nabywania go przez szeroki ogół geodetów,
- zwiększenie limitów przerobu z tzw. „Książki zamówień” i wydanie nowego cennika,
- podniesienie dodatkowego zarobku emeryta lub rencisty do 1000 zł miesięcznie,
- rozszerzenie prac naukowo badawczych IGiK w zakresie geodezji stosowanej, a w szczególności geodezyjnych urządzeń terenów rolnych,
- uruchomienie nowych bibliotek zakładowych oraz upowszechnienie czasopiśmiennictwa,
- ujednolicenie druków geodezyjnych i opracowanie wzorcowych operatów dla robót typowych,
- opracowanie jednolitej terminologii geodezyjnej.

Było również kilka wniosków dotyczących organizacyjnych prac stowarzyszeniowych.

Dokonano wyboru nowych władz Stowarzyszenia Geodetów Polskich: 5 członków Zarządu Głównego (I kadencja), 8 członków Głównej Komisji Rewizyjnej oraz 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Przewodniczącym Zarządu Głównego ponownie został wybrany: *Kol. Wacław Kłopotciński*.

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopotciński*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego I rok kadencji**, *Koledzy: Julian Dąbrowski, Bolesław Gawryś, Ryszard Koronowski, Leon Szymkiewicz, Józef Zgierski*, **II rok kadencji**, *Koledzy: Roman Cichosz, Władysław Katkiewicz, Stanisław Kolanowski, Henryk Leśniok, Edward Piórko, Alfred Przyjemski, Igor Szantyr, Adam Szczerba, Marian Szymański*, **Członkowie dokooptowani**, *Koledzy: Olgierd Grodzki, Wacław Sztompke*.

Członkowie Zarządu Głównego SGP – Przewodniczący Zarządów

Oddziałów i Sekcji, Koledzy: *Stefan Smolski – Białystok, Kazimierz Kozakiewicz – Bydgoszcz, Jerzy Stawowski – Gdańsk, Roman Gawlik – Katowice, Tadeusz Wyszyński – Kielce, Alfons Cywiński – Koszalin, Zbigniew Skąpski – Kraków, Franciszek Sapięcha – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Klemens Janiszewski – Olsztyn, Daniel Pisarczyk – Opole, Kazimierz Nowakowski – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Władysław Drozgowski – Szczecin, Marian Szymański – Warszawa, Michał Żuk – Wrocław, Józef Dziczkaniec – Zielona Góra. Kol. Brunon Marian Piasecki - Przewodniczący Sekcji Polskie Towarzystwo Fotogrametrii.*

Zarząd Główny SGP na swoim pierwszym posiedzeniu powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Wacław Kłopotciński*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Ryszard Koronowski*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Władysław Płoski*
Skarbnik - *Kol. Leon Szymkiewicz*
Członek Prezydium - *Kol. Marian Szymański*
Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Mieczysław Malesiński*
Z-ca Przewodn. - *Kol. Bolesław Cybulski*
Sekretarz - *Kol. Kazimierz Michalik*
Członkowie - *Kol. Józef Bryszewski*
- *Kol. Wacław Emler*
- *Kol. Kazimierz Kaczanowski*
- *Kol. Jan Szczuka*
- *Kol. Roman Włodarczyk*

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - *Kol. Władysław Barański*
Z-ca Przewodn. - *Kol. Edmund Kędzierski*
Sekretarz - *Kol. Józef Chabros*
Rzecznik - *Kol. Leopold Zimmer*
Członkowie: - *Kol. Tadeusz Dąbrowski*
- *Kol. Edward Krzywdziński*
- *Kol. Kazimierz Szarecki*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Henryka Leśnioka, Kol. Zbigniewa Skąpskiego i Kol. Leona Szymkiewicza*

Na zastępców Delegatów wybrano:- *Kol. Stanisława Pachutę i Kol. Kazimierza Rzewskiego.*

XIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XIX Zjazd SGP miał miejsce w Poznaniu w dniach 4-6.04.1965 r. Miejszem obrad był Dom Technika NOT.

W obradach wzięło udział 135 delegatów na ogólną liczbę 142 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków SGP w roku 1965 wynosiła 6520 osób.

Na Przewodniczącego Zjazdu powołano Delegata z Poznania *Kol. Antoniego Mikoszę*.

Do Prezydium Zjazdu powołano na wiceprzewodniczących: *Kol. Kazimierza Kozakiewicza* z Bydgoszczy i *Kol. Józefa Dziczkańca* z Zielonej Góry, na sekretarza *Kol. Stefana Szłocha* z Poznania.

Po przemówieniach powitalnych i wypowiedziach oficjalnych, wręczone zostały działaczom Stowarzyszenie Odznaki Honorowe NOT, a także nagrody zwycięzcom w Konkursach: Jakości Robót Geodezyjnych i „Geodezja w Fotografii”.

Wybrano Komisje Zjazdowe następnie wysłuchano referatów: przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Wacława Kłopotnińskiego* oraz Dyrektora Biura w GUGiK *Jerzego Szymońskiego*. Problemy przedstawione przez referentów były podstawą do dyskusji, w której głos zabrało około 25 osób. Komisja Wnioskowa przygotowała Uchwałę Zjazdu zawierającą 20 wniosków zgrupowanych w siedmiu grupach:

- I. *W sprawie zmian w statucie SGP.* Wprowadzono drobne zmiany porządkujące niektóre zapisy, bardziej szczegółowo zapisano sprawę wyborów zastępców delegatów na Zjazd.
- II. *W sprawie zmiany w Regulaminie Samopomocy Koleżeńskiej.* Uregulowano sprawy skreślenia z Funduszu Pośmiertnego.
- III. *W sprawie organizacji zawodu geodezyjnego.* Postulowano opracowanie i uchwalenie ustawy o zawodzie geodety, gdzie będą zapisane prawa i obowiązki geodety oraz wymagane kwalifikacje.
- IV. *W sprawach techniki.* Wnioski bardzo szczegółowe, między innymi takie jak potrzeba: wdrożenia i upowszechnienia stosowania metod kartograficznych w zakresie redakcji i reprodukcji problemowych map wielkoskalowych, opracowanie nowych instrukcji i katalogów norm, uproszczenie procedury formalnej przy podziale nieruchomości, podwojenie produkcji autogrametrycznej i zakup nowej aparatury.
- V. *W sprawach szkolenia (podnoszenia kwalifikacji).* Zobowiązano Zarząd Główny do przeprowadzenia analizy kadr geodezyjnych w Polsce.
- VI. *W sprawach bytowych.* Zobowiązano Zarząd Główny do poczynienia starań o: włączenie chorób przewodu pokarmowego do chorób zawodowych geodetów, ubezpieczenie geodetów od wypadków przy

pracy, skorygowanie tabeli opłat za czynności urzędowe organów terenowej służby geodezyjnej,

- VII. *W sprawach organizacyjnych SGP.* Powołano Sekcję Kartograficzną, zobowiązano Z.Gł. do powołania Komitetu Budowy „Domu dla geodetów rencistów i pracy twórczej geodetów”

Wybrano nowe władze Stowarzyszenia Geodetów Polskich; 10 członków Zarządu Głównego (na miejsce Kolegów ustępujących po dwuletniej kadencji), 5 członków oraz 3 zastępców Głównej Komisji Rewizyjnej SGP oraz 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Zgodnie ze Statutem SGP, Przewodniczącym Zarządu Głównego na kadencję 1965-1966 pozostał: *Kol. Wacław Kłopociński.*

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Wacław Kłopociński*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego**, *Kolekcy: Roman Cichosz, Sławomir Dawidziuk, Olgierd Grodzki, Jan Kłopotowski, Jarosław Kusznir, Bronisław Lipiński, Władysław Płoski, Alfred Przyjemski, Igor Szantyr, Wacław Sztompke. II rok kadencji, Kolekcy: Julian Dąbrowski, Bolesław Gawryś, Ryszard Koronowski, Leon Szymkiewicz, Józef Zgierski. Dokooptowani na członków Zarządu, Kolekcy: Konstanty Dumański, Józef Piątkowski, Adam Szczerba.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP - Przewodniczący Zarządów Oddziałów i Sekcji, *Kolekcy: Stefan Smolski – Białystok, Kazimierz Kozakiewicz – Bydgoszcz, Antoni Nalepa – Gdańsk, Władysław Czerniecki – Katowice, Feliks Banaśkiewicz – Kielce, Alfons Cywiński – Koszalin, Zbigniew Skąpski – Kraków, Franciszek Sapiecha – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Mirosław Graliński – Olsztyn, Zygmunt Bojar – Opole, Mieczysław Krysiński – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Stefan Szymczak – Szczecin, Marian Szymański do 3.III.1966 r Stanisław Pachuta od 3.III.1966 r.- Warszawa, Włodzimierz Nadański – Wrocław, Józef Dzikkaniec – Zielona Góra. Brunon Marian Piaseczki – Przewodniczący Sekcji Fotogrametrycznej (PTF), Felician Piątkowski – Przewodniczący Sekcji Kartograficznej.*

Na pierwszym zebraniu Zarządu Głównego powołano Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Wacław Kłopociński*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Ryszard Koronowski*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Władysław Płoski*

Skarbnik - *Kol. Leon Szymkiewicz*

Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący	- <i>Kol. Mieczysław Malesiński</i>
Z-ca Przewodn.	- <i>Kol. Bolesław Cybulski</i>
Sekretarz	- <i>Kol. Kazimierz Michalik</i>
Członkowie:	- <i>Kol. Józef Bryszewski</i> - <i>Kol. Wacław Emler</i>
Z-cy Członków	- <i>Kol. Kazimierz Kaczanowski</i> - <i>Kol. Jan Szczuka</i> - <i>Kol. Roman Włodarczyk</i>

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący	- <i>Kol. Władysław Barański</i>
Z-ca Przewodn.	- <i>Kol. Edmund Kędziński</i>
Sekretarz	- <i>Kol. Józef Chabros</i>
Członkowie:	- <i>Kol. Tadeusz Dąbrowski</i> - <i>Kol. Edward Krzywdziński</i> - <i>Kol. Kazimierz Szarecki</i>
Z-cy Członków:	- <i>Kol. Leopold Zimmer</i>

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Stanisława Pachutę, Kol. Zbigniewa Skąpskiego i Kol. Leona Szymkiewicza*

Na Zastępców Delegatów wybrano: *Kol. Henryka Leśnioka i Kol. Kazimierza Rzewskiego*

XX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XX Zjazd został zorganizowany we Wrocławiu w dniach 1-2.04.1966 r. Miejsmem obrad była sala w Ratuszu.

W obradach uczestniczyło 150 delegatów na 154 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba Członków SGP w roku 1966 wynosiła 7011 osób.

Na Przewodniczącego Zjazdu powołano Delegata z Wrocławia *Kol. Włodzimierza Nadańskiego*.

W pierwszej części obrad głos zabierali Goście Zjazdu, potem nastąpiło wręczenie Odznak Honorowych NOT oraz rozdanie nagród w trzech Ogólnopolskich Konkursach: „Jakości Robót Geodezyjnych”, „Geodezja w Fotografii” i „Pamiętnik Geodety”.

Wybrano Komisje Zjazdowe oraz ogłoszone zostały referaty przez Prezesa GUGiK *Borysa Szmielewa* oraz Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Wacława Kłopotnińskiego*.

Rozpoczęły się obrady plenarne. Podstawą do dyskusji były ogłoszone referaty oraz tezy do referatu Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP i projekty zmian w Statucie, uprzednio dostarczone delegatom. W dyskusji wzięło udział około 20 osób. Komisja Wnioskowa, na podstawie wniosków zgłoszonych przez Oddziały, Główne Komisje i

poszczególnych delegatów, przygotowała i przedstawiła Uchwałę Zjazdu Delegatów SGP. Po krótkiej dyskusji Uchwała została przez delegatów podjęta. Zawierała ona 14 wniosków zestawionych w czterech grupach:

- 1) W sprawie zmian w statucie SGP.
 - a) umożliwiono studentom ze specjalności geodezji i kartografii wstępowanie do SGP,
 - b) uszczegółowiono zapisy dotyczące zadań Prezydium Zarządu Głównego i Prezydium Zarządu Oddziału SGP,
 - c) zwiększono ilość członków Głównej Komisji Rewizyjnej SGP do 7 osób.
- 2) W sprawach organizacyjnych. Powołano Sekcję Geodezyjnych Urządzeń Rolnych oraz Sekcję Geodezji Inżynierskiej.
- 3) W sprawie zmiany w Regulaminie Samopomocy Koleżeńskiej. Zmieniono nazwę „Fundusz Pośmiertny” i skrót „FP” na „Fundusz Pomocy Koleżeńskiej” i skrót na „FPK”
- 4) W sprawach zawodowych. Zobowiązano Zarząd Główny do:
 - a) zainicjowania starań w NOT o ustanowienie „Karty Inżyniera i Technika”,
 - b) przeprowadzenia rozmów ze Związkami Zawodowymi najbardziej przychylnymi geodezji, w sprawie obrony interesów zawodowych wszystkich geodetów,
 - c) poczynienia starań o unifikację istniejących przepisów technicznych,
 - d) zainicjowania działań zmierzających do polepszenia warunków bytowych emerytów geodetów,
 - e) utworzenia w Oddziałach Komisji Problematyki Młodzieżowej.

Wybrano nowe władze Stowarzyszenia Geodetów Polskich: 5 członków Zarządu Głównego, 7 członków i 3 zastępców członków Głównej Komisji Rewizyjnej oraz 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Przewodniczącym Zarządu Głównego SGP na lata 1966-1968 został wybrany: *Kol. Ryszard Koronowski*.

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Ryszard Koronowski*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego I rok kadencji**, *Koledzy: Julian Dąbrowski, Marian Szymański, Cezary Lipert, Leon Szymkiewicz, Adam Linsenbarth. II rok kadencji*, *Koledzy: Roman Cichosz, Sławomir Dawidziuk, Olgierd Grodzki, Jan Kłopotowski, Jarosław Kusznir, Bronisław Lipiński, Władysław Płoski, Alfred Przyjemski, Igor Szantyr, Wacław Sztompke.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP – Przewodniczący Zarządów

Oddziałów, Koledzy: *Stefan Smolski* – Białystok, *Kazimierz Kozakiewicz* – Bydgoszcz, *Antoni Nalepa* – Gdańsk, *Władysław Czerniecki* – Katowice, *Feliks Banaśkiewicz* – Kielce, *Alfons Cywiński* – Koszalin, *Zbigniew Skąpski* – Kraków, *Franciszek Sapiecha* – Lublin, *Fabian Grzybowski* – Łódź, *Mirośław Graliński* – Olsztyn, *Zygmunt Bojar* – Opole, *Mieczysław Krasieński* – Poznań, *Kazimierz Tarajko* – Rzeszów, *Stefan Szymczyk* – Szczecin, *Stanisław Pachuta* – Warszawa, *Włodzimierz Nadański* – Wrocław, *Józef Dzikkaniec* – Zielona Góra,

Członkowie Zarządu Głównego SGP - Przewodniczący Sekcji:

Koledzy: *Brunon Marian Piasecki* – Fotogrametrycznej (PTF), *Felicjan Piątkowski* – Kartograficznej, *Konstanty Dumański* – Geodezyjnych Urzędzeń Rolnych, *Tadeusz Lazzarini* – Geodezji Inżynieryjnej.

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w następującym składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Ryszard Koronowski*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Władysław Płoski*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Marian Szymański*

Skarbnik - *Kol. Leon Szymkiewicz*

Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Mieczysław Malesiński*

Z-ca Przewodn. - *Kol. Bolesław Cybulski*

Sekretarz - *Kol. Kazimierz Michalik*

Członkowie: - *Kol. Józef Bryszewski*

- *Kol. Stanisław Jurkowski*

- *Kol. Bronisław Łącki*

- *Kol. Antoni Wróblewski*

Z-cy członków - *Kol. Kazimierz Kaczanowski*

- *Kol. Jan Szczuka*

- *Kol. Roman Włodarczyk*

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - *Kol. Władysław Barański*

Wiceprzewodn. - *Kol. Edmund Kędziński*

Sekretarz - *Kol. Bolesław Gawryś*

Rzecznik - *Kol. Leopold Zimmer*

Członkowie : - *Kol. Tadeusz Dąbrowski*

- *Kol. Edward Krzywdziński*

- *Kol. Kazimierz Szarecki*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Wacława Kłopotcińskiego, Kol. Stanisława Pachutę i Kol. Zbigniewa Skąpskiego*

Na zastępców Delegatów wybrano: *Kol. Kazimierza Rzewskiego i Kol. Leona Szymkiewicza*

XXI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXI Zjazd Delegatów odbył się w Kielcach w dniach 14-15.04.1967 r. Miejscem obrad były sale Domu Technika.

W Zjeździe uczestniczyło 160 delegatów na 164 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków SGP w roku 1967 wynosiła 7635 osób.

Przewodniczącym Zjazdu został delegat z Kielc *Kol. Feliks Banaśkiewicz*. W archiwalnych dokumentach nie zachowały się nazwiska delegatów zasiadających w Prezydium Zjazdu.

Po oficjalnym otwarciu Zjazdu, powitaniach i wypowiedziach oficjalnych, wręczone zostały po raz pierwszy w Stowarzyszeniu brązowe medale „Za zasługi dla obronności kraju”. Medale otrzymało 37 osób, wręczał Generał *Teodor Naumienko*. W pierwszym dniu obrad, ogłoszono zostały cztery referaty przez:

- a) Prezesa GUGiK *Borysa Szmilewa* nt. „Podstawowe kierunki rekonstrukcji branży geodezyjnej”
- b) Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Ryszarda Koronowskiego* nt. „SGP rzecznikiem postępu w geodezji”.
- c) Przewodniczącego Zarządu Oddziału SGP w Katowicach *Kol. Władysława Czernieckiego*
- d) Przewodniczącego Zarządu Koła przy PPF w Warszawie *Kol. Tadeusza Fedorowskiego*.

Problemy poruszone w referatach były podstawą do dyskusji na tematy techniczne, bytowe i organizacyjne.

W pierwszym dniu obrad na wniosek Zarządu Głównego SGP nadano

Członkostwo Honorowe SGP

Kol. Stefanowi Hausbrandowi z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Mieczysławowi Malasińskiemu z Oddziału SGP w Warszawie.

W drugim dniu obrad, trwała dalsza dyskusja nad sprawami ogólnie geodezyjnymi, stowarzyszeniowymi oraz bytowymi geodetów, po czym podjęto uchwałę, składającą się z 20 wniosków uszeregowanych w 4 grupach:

- I. W sprawach personalnych.
 - a. nadano godności Członka Honorowego SGP,
 - b. wyrażono uznania *Kol. Januszowi Tymowskiemu* za wieloletnie owocne redagowanie Przeglądu Geodezyjnego,

- II. W sprawach postępu technicznego.
 - a. zobligowano Zarząd Główny do ogłoszenie Konkursu na najlepsze projekty wynalazcze,
 - b. zaapelowano do GUGiK o poczynienie starań powołania wytwórni sprzętu geodezyjnego
 - c. stwierdzono konieczność udziału Stowarzyszenia w dyskusji nad rekonstrukcją branży geodezyjnej.
 - III. W sprawach bytowych.
 - a. wnioskowano o polepszenie zaopatrzenia geodetów w odzież ochronną,
 - b. zalecono Zarządowi Głównemu rozważenie możliwości budowy Domu Geodety,
 - c. zalecono wszcząć starania u odpowiednich władz o przyznawanie geodetom premii za długoletnią pracę w jednym zakładzie pracy,
 - IV. W sprawach organizacyjnych,
 - a. zalecono powołanie przy Zarządzie Głównym oraz w Oddziałach Komisji ds. Rencistów,
 - b. zobowiązano Zarząd Główny do:
 - usilnych starań o ustawowe powołanie Państwowej Rady Geodezyjnej,
 - zabiegania o opracowanie perspektywicznego zapotrzebowania na kadrę geodezyjną,
 - c. zatwierdzono „Regulamin Zarządu Oddziału SGP.
- Wybrano władze SGP 9 członków Zarządu Głównego, 7 członków Głównej Komisji Rewizyjnej SGP oraz 2 zastępców, 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego a także 3 delegatów do Rady Głównej NOT oraz 2 zastępców.

Przewodniczącym Zarządu Głównego zgodnie ze statutem w dalszym ciągu pozostał: *Kol. Ryszard Koronowski*

Władze SGP:

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Ryszard Koronowski*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego I rok kadencji**, *Koledzy: Bronisław Bucewicz, Roman Cichosz, Henryk Dunaj, Olgierd Grodzki, Wacław Kłopotowski, Jan Kłopotowski, Bronisław Lipiński, Alfred Przyjemski, Stanisław Janusz Tymowski.* **II rok kadencji**, *Koledzy: Julian Dąbrowski, Cezary Lipert, Adam Lisendarth, Marian Szymański, Leon Szymkiewicz.* **Dokooptowany**, *Kol. Tadeusz Federowski.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP - Przewodniczący Zarządów Oddziałów, *Koledzy: Stefan Smolski – Białystok, Kazimierz Kozakiewicz – Bydgoszcz, Antoni Nalepa – Gdańsk, Władysław*

Czerniecki – Katowice, Feliks Banaśkiewicz – Kielce, Alfons Cywiński – Koszalin, Zbigniew Skąpski – Kraków, Ignacy Łabędzki – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Jan Podstawski – Olsztyn, Bronisław Kowanda – Opole, Mieczysław Krysiński – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Grzegorz Krawczyk – Szczecin, Stanisław Pachuta – Warszawa, Mieczysław Kwiatkowski – Wrocław, Józef Sowa – Zielona Góra.

Członkowie Zarządu Głównego SGP - Przewodniczący Sekcji,
Koledzy: Marian Bruno Piasecki – Fotogrametrycznej (PTF), Felicjan Piątkowski – Kartograficznej, Tadeusz Lazzarini – Geodezji Inżynierskiej, Konstanty Dumański – Geodezyjnych Urzędzeń Rolnych.

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - Kol. Ryszard Koronowski
Wiceprzewodniczący - Kol. Cezary Lipert
Wiceprzewodniczący - Kol. Marian Szymański
Skarbnik - Kol. Leon Szymkiewicz
Sekretarz Generalny - Kol. Henryk Jasiński

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - Kol. Bolesław Cybulski
Wiceprzewodn. - Kol. Kazimierz Kaczanowski
Sekretarz - Kol. Kazimierz Michalik
Członkowie: - Kol. Józef Bryszewski
- Kol. Stanisław Jurkowski
- Kol. Roman Włodarczyk
Z-cy Członków - Kol. Henryk Stasiewicz
- Kol. Kazimierz Szarecki

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - Kol. Władysław Barański
Sekretarz - Kol. Bolesław Gawryś
Rzecznik - Kol. Leopold Zimmer
Członkowie: - Kol. Tadeusz Dąbrowski
- Kol. Edward Krzywdziński
- Kol. Igor Szantyr

Na Delegatów do Rady Głównej NOT zostali wybrani: *Kol. Wacław Klopociński, Kol. Stanisław Pachuta i Kol. Zbigniew Skąpski*

Na Zastępców Delegatów zostali wybrani: *Kol. Kazimierz Rzewski i Kol. Leon Szymkiewicz*

XXII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXII Zjazd Delegatów SGP odbył się w Warszawie w dniach 3-4.04.1968 r. Obradowano w sali Biblioteki Rolniczej.

W Zjeździe wzięło udział 186 delegatów na 188 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków SGP w roku 1968 wynosiła 8594 osób.

Przewodniczącym Zjazdu został Delegat z Krakowa *Kol. Michał Odlanicki – Poczobutt*. Na wiceprzewodniczących powołano *Kol. Stanisława Pachutę* z Warszawy i *Kol. Władysława Czernieckiego* z Katowic, na sekretarzy *Kol. Stanisława Kluskę* z Łodzi i *Kol. Jerzego Stawowskiego* z Gdańska.

Zjazd był poświęcony w dużej części sprawom związanym z geodezją urządzeniowo rolną.

Na obrady przybył Minister Rolnictwa *Mieczysław Jagielski* i Wiceminister *Jerzy Popko*.

Po powitaniach i wypowiedziach oficjalnych, referaty wygłosili: Wiceminister Rolnictwa *Jerzy Popko*, Prezes GUGiK *Borys Szmielew* i Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Ryszard Koronowski*.

Następnie powołano trzy Komisje Problemowe:

- a) Organizacyjno – statutową pod przewodnictwem *Kol. Mieczysława Kwiatkowskiego*. Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił *Kol. Ryszard Koronowski*.
- b) Komisję urządzeniowo - rolną pod przewodnictwem *Kol. Stanisława Trautsolta*. Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił *Kol. Marian Szymański*.
- c) Komisję ogólną – techniczną pod przewodnictwem *Kol. Zbigniewa Skąpskiego*. Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił *Kol. Wacław Kłopotciński*.

W drugim dniu obrad, po wyborze Komisji Zjazdowych nadano **godność Członka Honorowego SGP:**

- ***Kol. Marianowi Brunonowi Piaseckiemu*** z Oddziału SGP w Warszawie,
- ***Kol. Stefanowi Smolskiemu*** z Oddziału SGP w Białegostoku.

Rozpoczęły się obrady plenarne. Przewodniczący poszczególnych Komisji złożyli sprawozdania z obrad w Komisjach. Po krótkiej dyskusji podjęto uchwałę XXII Zjazdu Delegatów zawierającą 53 wnioski umieszczone w pięciu grupach oraz 13 dezyderatów.

I. W sprawach personalnych:

- nadanie godności Członka Honorowego SGP.

II. W sprawach zmian w statucie SGP:

Między innym wprowadzone zostały następujące uregulowania:

- delegaci na Zjazd są wybierani na dwa lata, po jednym delegacie na 75 członków SGP, Zjazdy odbywają się, co dwa lata, kadencja władz dwuletnia.

- uchwały zjazdu są prawomocne o ile podjęte zostały większością głosów, przy obecności, co najmniej połowy tej ilości delegatów,
 - w skład Prezydium Zarządu Głównego wchodzi 3 wiceprzewodniczących,
 - Główna Komisja Rewizyjna składa się z 9 osób,
 - Zgromadzenia Sprawozdawczo - Wyborcze Oddziałów będą odbywać się, co dwa lata z tym, że po pierwszym roku zwoływane będzie Zgromadzenie sprawozdawczo – informacyjne,
- III. W sprawach urzędzeniowo – rolnych.
- wnioskowano o kompleksowe uregulowanie spraw dotyczących szkolenia i doskonalenia zawodowego kadr geodezyjno-urzędzeniowo-rolnych mianowicie: powołanie Ośrodka Naukowo-Badawczego, zaktualizowanie obowiązujących programów nauczania w dziedzinie geodezji urządzania terenów rolnych, utworzenie stałego studium podyplomowego, organizowanie szkoleń wewnątrz zakładowych, ustalenie właściwych proporcji w szkoleniu kadry inżynierów i techników,
 - stwierdzono konieczność rozbudowy kartograficznej bazy technicznej dla potrzeb rolnictwa i potrzebę wprowadzenia nowelizacji niektórych przepisów, instrukcji technicznych i cenników,
 - wiele wniosków zawierało zapisy dotyczące zwiększenia uposażeń geodetów pracujących w resorcie rolnictwa.
- IV. W sprawach ogólnotechnicznych.
- zobowiązano Zarząd Główny SGP do wystąpienia do odpowiednich władz o:
 - wydanie aktu prawnego powołującego kataster urządzeń podziemnych,
 - nowelizację przepisów o ewidencji gruntów i budynków,
 - wydania instrukcji regulującej tryb postępowania przy rozgraniczaniu i podziałach nieruchomości miejskich,
 - wnioskowano o czynienie starań w kierunku pełnego zaopatrzenia geodetów w dobry sprzęt geodezyjny i kreślarski,
 - zalecono wznowienie prac nad przygotowaniem wielojęzycznego słownika geodezyjnego,
- V. W sprawach organizacyjnych.
- powołano Sekcję Geodezji Miejskiej,
 - zalecono nawiązanie bliskiej współpracy ze Związkami Zawodowymi,
 - zatwierdzono Regulamin Głównej Komisji Rewizyjnej SGP.
- Wybrano nowe Władze Stowarzyszenia, 15 członków Zarządu Głównego, 9 członków Głównej Komisji Rewizyjnej i 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego wybrano: *Kol. Ryszarda Koronowskiego*.

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Ryszard Koronowski*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego**, *Koledzy: Lech Brokman, Bronisław Bucewicz, Roman Cichosz, Julian Dąbrowski, Henryk Dunaj, Tadeusz Fedorowski, Wacław Kłopotciński, Henryk Leśniok, Adam Lisenbarth, Cezary Lipert, Bronisław Lipiński, Alfred Przyjemski, Marian Szymański, Janusz Tymowski, Stanisław Trautsold. Dokooptowani, Koledzy: Leon Szymkiewicz, Franciszek Piliś.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP – Przewodniczący Zarządów Oddziałów, *Koledzy: Stefan Smolski – Białystok, Józef Pawłowski – Bydgoszcz, Antoni Nalepa – Gdańsk, Władysław Czerniecki – Katowice, Feliks Banaśkiewicz – Kielce, Alfons Cywiński – Koszalin, Zbigniew Skąpski – Kraków, Ignacy Łabęcki – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Jan Podstawski – Olsztyn, Daniel Pisarczyk – Opole, Włodzimierz Chełmiński – Poznań, Kazimierz Tarajko – Rzeszów, Grzegorz Krawczyk – Szczecin, Franciszek Piliś – Warszawa, Mieczysław Kwiatkowski – Wrocław, Józef Sowa – Zielona Góra.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP – Przewodniczący Sekcji, *Koledzy: Marian B. Piasecki – Fotogrametrycznej (PTF), Felicjan Piątkowski – Kartograficznej, Tadeusz Lazzarini – Geodezji Inżynierskiej, Konstanty Dumański – Geodezji Urzędzeniowo Rolnej, Bronisław Lipiński – Geodezji Miejskiej.*

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Ryszard Koronowski* (do dnia 21.XI.1968 r.)¹

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Stanisław Pachuta* (od dnia 12.II.1969 r.)

Wiceprzewodniczący - *Kol. Cezary Lipert*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Stanisław Pachuta* (do dnia 12.II.1968 r.)

Wiceprzewodniczący - *Kol. Franciszek Piliś* (od dnia 12.II.1969 r.)

Wiceprzewodniczący - *Kol. Marian Szymański*

Skarbnik - *Kol. Tadeusz Fedorowski*

Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

¹ Przewodniczący ZG SGP *Kol. Ryszard Koronowski* zmarł.

Przewodniczący - *Kol. Bolesław Cybulski*
Wiceprzewodn. - *Kol. Kazimierz Kaczanowski*
Wiceprzewodn. - *Kol. Józef Bryszewski*
Sekretarz - *Kol. Kazimierz Michalik*
Członkowie: - *Kol. Stanisław Jurkowski*
 - *Kol. Jan Szczuka*
 - *Kol. Henryk Stasiewicz*
 - *Kol. Kazimierz Szarecki*
 - *Kol. Roman Włodarczyk*
Z-cy Członków - *Kol. Edmund Kędzierski*
 - *Kol. Iwo Betke*
 - *Kol. Antoni Będziński*

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - *Kol. Władysław Barański*
Członkowie: - *Kol. Tadeusz Dąbrowski*
 - *Kol. Bolesław Gawryś*
 - *Kol. Edward Krzywdziński*
 - *Kol. Igor Szantyr*
 - *Kol. Leopold Zimmer*
 - *Kol. Franciszek Sapiecha*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Wacława Kłopotcińskiego, Kol. Henryka Leśnioka, Kol. Stanisława Pachutę, Kol. Zbigniewa Skąpskiego*

Na Zastępców Delegatów wybrano: *Kol. Kazimierza Rzewskiego i Kol. Leona Szymkiewicza*

XXIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXIII Zjazd Delegatów odbył się w Gdyni w dniach 3-4.04 1970 r. Miejscem obrad był statek „Batory”.

W zjeździe wzięło udział 137 delegatów na 142 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia w roku 1970 wynosiła 10325 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„ROLA SGP W REALIZACJI UCHWAŁ II i IV PLENUM KC PZPR”

Na przewodniczącego Zjazdu powołano Delegata z Gdańska *Kol. Antoniego Nalepę*. Do Prezydium powołano na wiceprzewodniczących: *Kol. Józefa Pawłowskiego* z Bydgoszczy i *Kol. Jana Podstawskiego* z Olsztyna, na sekretarzy: *Kol. Marię Oyrzanowską* ze Szczecina i *Kol. Ryszarda Komórka* z Koszalina. Do Prezydium poproszono również *Kol. Kazimierza Sawickiego* – uczestnika i współautora jednego z referatów na I Zjeździe Polskich Geometrów w dniu 4 stycznia 1919 roku. Po zajęciu miejsca w Prezydium,

bardzo ciekawe wystąpienie miał *Kol. Kazimierz Sawicki*, przytaczamy je w całości.

„Proszę Koleżanek i Kolegów.

Minęło 25 lat istnienia naszego Stowarzyszenia i już 50 lat od pierwszego Wszechpolskiego Kongresu Mierniczych, który odbył się w dniach 4 i 5 stycznia 1919 roku w Warszawie. Nadmieniam, że wtedy jeszcze słowo „geodeta” jako nazwa zawodu nie była w użyciu.

Pozwolę sobie więc, zresztą bardzo króciutko, przekazać pewną informację z tego I Kongresu – informację, która może się będzie wydawać paradoksalna, ale która ma ścisły związek z dzisiejszą naszą uroczystością. Przy spojrzeniu wstecz na tak już daleki horyzont minionego czasu, wiele rzeczy widzi się w zwierciadle wspomnień tak, jak by ktoś chuchnął na szkło i zamglił je, ale są wydarzenia, które utrwalają się mocno w pamięci.

Otóż na bankiecie po kongresowym ktoś zaproponował, ażeby ten z nas, kto doczeka się uroczystości 50-lecia Zrzeszenia Mierniczych powitał w imieniu tego pierwszego polskiego Kongresu ten Zjazd Jubileuszowy, ażeby w ten sposób nawiązać historyczną koleżeńską więź. Oczywiście przyjęto ten apel przez aklamację.

Czyniąc, więc zadość życzeniom naszych prekursorów mam zaszczyt pozdrowić Was w imieniu I Kongresu Mierniczych Polskich i życzyć owocnych obrad, które, nie wątpię w to, będą się odbywały w myśl hasła patrona inżynierów polskich, Stanisława Staszica: „Bądź Narodowi pożyteczny”.

XXIII Zjazd był bardzo uroczysty z uwagi na Jubileusz 50-lecia działalności społecznej geodetów i 25-lecie istnienia SGP. Z tej okazji Rada Państwa nadała działaczom Stowarzyszenia wysokie odznaczenia państwowe.

Po wystąpieniach Gości Honorowych Zjazdu, Wiceprzewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku *Henryk Śliwowski* i Prezes GUGiK *Borys Szmielew* wręczyli działaczom SGP odznaczenia państwowe, które otrzymali:

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski –*Kol. Henryk Jasiński.*

Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski – *Koleżanki i Koledzy: Tadeusz Bychawski, Bolesław Cybulski, Maksymilian Grześkowiak, Natalia Wilczyńska, Roman Włodarczyk, Józef Zgierski.*

Złote Krzyże Zasługi – *Koleżanki i Koledzy: Maria Cichosz, Fabian Grzybowski, Alina Hudyka, Stanisława Szol.*

Srebrne Krzyże Zasługi – *Koledzy: Lech Brokman, Tadeusz Fedorowski, Jerzy Górski, Juliusz Heczko, Mieczysław Kulczakowicz, Antoni Nalepa, Seweryn Zawiliński, Andrzej Zgliński.*

Po wręczeniu odznaczeń, Delegaci nadali **godność Członka Honorowego SGP**

Kol. Władysławowi Barańskiemu z Oddziału SGP w Warszawie

Kol. Igorowi Szantyrowi z Oddziału SGP w Łodzi.

Rozpoczęła się część robocza Zjazdu. Referaty wygłosili Prezes GUGiK *Borys Szmielew* i Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Stanisław Pachuta*.

Wybrano Komisje Zjazdowe, następnie przystąpiono do dyskusji w której głos zabrało 12 osób.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od dyskusji plenarnej, głos zabrało ponad 10 osób. Po zakończeniu dyskusji, zdecydowano, że najpierw odbędą się wybory władz SGP a potem podjęcie uchwały zjazdowej. Z uwagi na potrzebę ujednolicenia opisów poszczególnych Zjazdów najpierw zaprezentowane są sprawy Uchwały. Zawierała ona 22 zadań dla Zarządu Głównego, zgrupowanych w czterech zakresach tematycznych:

- 1) W zakresie spraw organizacyjno – technicznych konieczne jest:
 - a) propagowanie wszechstronnego i uzasadnionego wykorzystania sprzętu fotogrametrycznego, maszyn liczących i sprzętu reprodukcyjnego,
 - b) poczynienie starań o przyspieszenie wydania przepisów formalnie – prawnych dotyczących inwentaryzacji urządzeń podziemnych,
 - c) systematyczne analizowanie ilości i sposoby kształcenia kadr geodezyjnych,
 - d) poczynienie starań do zorganizowania studiów i kursów podyplomowych.
- 2) W zakresie spraw organizacyjno – ekonomicznych ogólnych postulowano:
 - a) wystąpić do odpowiednich władz o uregulowanie spraw uprawnień i obowiązków zawodu geodety,
 - b) wzmocnić starania o produkcję odpowiedniej ilości i jakości drobnego sprzętu geodezyjnego,
 - c) poczynić starania o ujednolicenie katalogów norm i cenników na roboty geodezyjne,
 - d) podjąć prace nad sprecyzowaniem koncepcji mapy podstawowej (zasadniczej),
- 3) W zakresie spraw organizacyjno – ekonomicznych służby geodezyjnej wnioskowano:
 - a) zdefiniować statut prawny służby geodezyjnej w szczególności miejskiej,
 - b) wnioskować o ujednolicenie struktury organizacyjnej i uprawnień pracowników służby geodezyjnej w radach narodowych,

- c) utworzyć w służbach geodezyjnych odpowiednika funduszu socjalnego, zakładowego itp.
- 4) W zakresie organizacji Stowarzyszenia należy:
 - a) opracować szczegółowy regulamin Zjazdu Delegatów SGP,
 - b) rozpatrzyć postulaty dotyczące zmian Statutu,
 - c) wprowadzić Odznakę Honorową SGP.

Wybrano 15 członków Zarządu Głównego z wyboru imiennego, 7 członków i 3 zastępców Głównej Komisji Rewizyjnej, 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego oraz 4 delegatów do Rady Głównej NOT i 2 zastępców.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP wybrano: *Kol. Stanisław Pachutę*

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Stanisław Pachuta*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Henryk Jasiński*, **Członkami Zarządu Głównego z wyboru imiennego zostali**, *Koledzy: Zdzisław Adamczewski, Lech Brokman, Roman Cichosz, Tadeusz Fedorowski, Wacław Kłopotowski, Jan Kłopotowski, Wojciech Krzemiński, Edward Lewandowski, Cezary Lipert, Adam Linsenbarth, Edward Mecha, Wiktor Ossowski, Jerzy Szymański, Marian Szymański, Janusz St. Tymowski. Członek dokooptowany, Kol. Tadeusz Kuźnicki.*

Członkowie Zarządu Głównego – Przewodniczący Zarządów Oddziałów SGP, *Koledzy: Jan Kownacki – Białystok, Józef Pawłowski – Bydgoszcz, Antoni Nalepa – Gdańsk, Władysław Czerniecki – Katowice, Feliks Banaśkiewicz – Kielce, Alfons Cywiński – Koszalin, Adam Koncewicz – Kraków, Zenon Rozwałka – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Jan Podstawski – Olsztyn, Daniel Pisarczyk – Opole, Włodzimierz Chęłmiński – Poznań, Emil Chmiel – Rzeszów, Roman Wycichowski – Szczecin, Franciszek Piliś – Warszawa, Włodzimierz Nadański – Wrocław, Józef Sowa – Zielona Góra.*

Członkowie Zarządu Głównego – Przewodniczący Sekcji, *Koledzy: Wacław Sztompke – Fotogrametrycznej, Felicjan Piątkowski – Kartograficznej, Tadeusz Lazzarini – Geodezji Inżynierskiej, Stanisław Trautsolt – Geodezji Urzędzeniowo Rolnej, Bronisław Lipiński – Geodezji Miejskiej.*

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w następującym składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Stanisław Pachuta*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Cezary Lipert*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Marian Szymański*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Franciszek Piliś*

Skarbnik - *Kol. Jan Kłopotowski*

Sekretarz Generalny - *Kol. Henryk Jasiński do 31.12.1970 r.*

- *Kol. Jan Kasowicz od 6.04 1971 r.*

Główna Komisja rewizyjna SGP:

Przewodniczący	- Kol. Bolesław Cybulski
Z-ca Przewodn.	- Kol. Kazimierz Kaczanowski
Z-ca Przewodn.	- Kol. Roman Włodarczyk
Sekretarz	- Kol. Kazimierz Michalik
Członkowie:	- Kol. Julian Dąbrowski
	- Kol. Stanisław Jurkowski
	- Kol. Kazimierz Szarecki
	- Kol. Jan Kol. Szczuka
Zastępcy:	- Kol. Juliusz Heczko
	- Kol. Tadeusz Nowicki
	- Kol. Stanisław Słyszyski

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący	- Kol. Władysław Barański
Sekretarz	- Kol. Bolesław Gawryś
Rzecznik	- Kol. Leopold Zimmer
Członkowie:	- Kol. Józef Bryszewski
	- Kol. Tadeusz Dąbrowski
	- Kol. Edmund Kędziński
	- Kol. Edward Krzywdziński

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano Kolegów: - Czesław Kamełę, Stanisława Kluskę, Wacława Kłopocińskiego, Mariana Szymańskiego. **Na Zastępców Delegatów**, Kolegów: Władysława Czernieckiego, Adama Koncewicza.

XXIV zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXIV Zjazd Delegatów SGP odbył się w Łodzi w dniach 14-15.04.1972 r. Obrady toczyły się w salach Domu Technika NOT.

W Zjeździe udział wzięło 153 Delegatów na 156 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia w roku 1972 wynosiła 11220 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„GEODEZJA W REALIZACJI UCHWAŁ VI ZJAZDU PARTII I VI KONGRESU TECHNIKÓW POLSKICH”

Na Przewodniczącego Zjazdu wybrano Delegata z Łodzi Kol. Fabiana Grzybowskiego.

Do Prezydium poproszono na wiceprzewodniczących Kolegów: Władysława Czernieckiego z Katowic i Jerzego Wysokiego z Warszawy, na sekretarzy Kolegów: Feliksa Banaśkiewicza z Kielc i Jerzego Łykowskiego z Poznania.

Po powitaniu Gości Honorowych, którzy tym razem dopisali, przybył Minister Gospodarki Komunalnej *Jerzy Kusiak* oraz wiceministrowie z resortów zatrudniających geodetów, wręczone zostały Odznaki: „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii, Odznaki Honorowe NOT i Odznaki Honorowe SGP.

Na wniosek Zarządu Głównego, Delegaci nadali **godność Członka Honorowego SGP:**

Kol. Władysławowi Katkiewiczowi z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Władysławowi Płoskiemu z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Kazimierzowi Tarajko z Oddziału SGP w Rzeszowie.

Przed Zjazdem Delegatów zostały opracowane i rozesłane delegatom tezy zjazdowe, w których przedstawiono propozycje kierunków działania władz SGP, na przyszłą kadencję. Tezy zostały opracowane przez trzy Zespoły:

- a) Zespół ds. doskonalenia form pracy stowarzyszeniowej,
- b) Zespół ds. zawodu,
- c) Zespół ds. rozwoju nauki i techniki geodezyjnej.

Na Zjeździe, oprócz obrad plenarnych prowadzono prace w zespołach, których nazwy pokrywały się z nazwami zespołów opracowujących tezy.

W pierwszym dniu obrad wygłoszone zostały referaty przez Prezesa GUGiK *Borysa Szmielewa* i Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Stanisława Pachutę*.

W godzinach popołudniowych dyskutowano w Zespołach.

Na początku drugiego dnia obrad uchwalono, od wielu lat postulowany, regulamin Zjazdu Delegatów i Zgromadzeń Sprawozdawczo Wyborczych Oddziałów.

Po krótkiej dyskusji plenarnej, wprowadzono kilka zmian do statutu Stowarzyszenia.

- rozszerzono możliwość przyjmowania do SGP osób z innym wykształceniem niż geodezyjne,
- zniesiono zapis obligujący Oddziały do organizowania, po roku kadencji, Zgromadzeń Sprawozdawczo – Informacyjnych,
- wprowadzono zapis dotyczący nadawania Odznak Honorowych SGP,
- zdecydowano, że wszystkie wybory do władz Stowarzyszenia odbywać się będą w głosowaniu tajnym.

Po krótkiej przerwie, Przewodniczący Zespołów Problemowych poinformowali Delegatów o obradach w zespołach i wypracowanych wnioskach. Następnie Przewodniczący Komisji Wnioskowej odczytał projekt uchwały XXIV Zjazdu Delegatów. Po dyskusji uchwała została podjęta, zawierała ona w zasadzie wytyczne do reformy polskiej geodezji, między innymi wnioskowano:

- reorganizację służby geodezyjnej. Zaproponowano organizację scalonej służby geodezyjnej oraz jej zadania,
- reorganizację wykonawstwa geodezyjnego. Zaproponowano organizację wykonawstwa oraz jego zadania,
- opracowanie i uchwalenie prawa geodezyjnego,
- wprowadzenie w życie układu zbiorowego dla geodetów w ramach resortu gospodarki terenowej i ochrony środowiska,
- opracowanie i wcielenie w życie jednolitego cennika na roboty geodezyjne,
- szersze zatrudnianie emerytów,
- konieczność koncentracji prac badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych,
- przeanalizowanie zasad kwalifikowania materiałów geodezyjnych do grupy materiałów tajnych i poufnych w celu ułatwienia korzystania z nich,
- wyposażenie placówek naukowych i wykonawczych w nowoczesny sprzęt,
- unowocześnienie kształcenia i doskonalenia kadr geodezyjnych.

Tematyka uchwały podana jest w dużym skrócie, całość mieści się na 6 stronach.

Dokonano wyboru nowych władz Stowarzyszenia: 15 członków Zarządu Głównego z wyboru imiennego i 3 zastępców, 9 członków Głównej Komisji Rewizyjnej i 3 zastępców, 7 członków Głównego Sądu Koleżeńskiego SGP.

Na temat wyboru przewodniczącego Zarządu Głównego SGP napiszę trochę obszerniej z uwagi na dość nietuzinkowy jego przebieg. Komisja Wyborcza zgłosiła kandydaturę *Kol. Mariana Szymańskiego* na Przewodniczącego, z sali zgłoszono kandydaturę *Kol. Henryka Leśnioka*. *Kol. Mariana Szymańskiego* nie było na Zjeździe, był w Norwegii. Rozpoczęła się gorąca dyskusja, doszło do tego, że zaczęto podawać w wątpliwość powrót *Kol. M. Szymańskiego* do Polski. Przewodniczący Zjazdu zarządził głosowanie tajne. Pierwsze głosowanie, obaj kandydaci otrzymali po 70 głosów. Zarządzono drugie głosowanie. Komisja Skrutacyjna unieważniła je, ponieważ znalazła w urnie do głosowania dwie karty do głosowania zwinięte w jeden rulonik. Zarządzono trzecie głosowanie, *Kol. Marian Szamański* otrzymał 70 głosów a *Kol. Henryk Leśniok* 69 głosów. Jak fama niesie jeden z delegatów, wobec późnej pory, był zmuszony udać się na dworzec przed ostatnim głosowaniem.

Przewodniczącym Zarządu Głównego SGP na kadencję 1972 – 1974 został: *Kol. Marian Szymański*.

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Marian Szymański*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Jan Kasowicz*, **Członkowie Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego**, *Koledzy: Zdzisław Adamczewski, Roman Cichosz, Jerzy Gaździcki, Stanisław Kluska, Adam Koncewicz, Tadeusz Kuźnicki, Henryk Leśniok, Adam Lisenbarth, Cezary Lipert, Edward Mecha, Wiktor Ossowski, Stanisław Pachuta, Ryszard Różański, Janusz Tymowski, Antoni Wróblewski.* **Członkowie dokooptowani**, *Koledzy: Wiesław Januszko, Jan Kłopotowski, Wojciech Krzemiński.*

Członkowie Zarządu Głównego SGP Przewodniczący Zarządów Oddziałów, *Koledzy: Mieczysław Kulczakowicz – Białystok, Józef Pawłowski – Bydgoszcz, Antoni Nalepa – Gdańsk, Władysław Czerniecki – Katowice, Feliks Banaśkiewicz – Kielce, Wiesław Bugajak – Koszalin, Juliusz Heczko – Kraków, Zenon Rozwałka – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Stanisław Sarosiek – Olsztyn, Zdzisław Domagała – Opole, Jerzy Łukowski – Poznań, Emil Chmiel – Rzeszów, Roman Poczobutt – Szczecin, Jerzy Wysocki – Warszawa, Włodzimierz Nadański – Wrocław, Józef Sowa – Zielona Góra,*

Członkowie Zarządu Głównego SGP – Przewodniczący Sekcji, *Koledzy: Wacław Sztompke – Fotogrametrycznej, Lech Brokman – Kartograficznej, Wojciech Janusz – Geodezji Inżynierskiej, Wacław Kłopotowski – Geodezji Miejskiej, Stanisław Trautsolt – Geodezji Urzędów Rolnych.*

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w następującym składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Marian Szymański*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Lech Brokman*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Stanisław Pachuta*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Jerzy Wysocki*
Skarbnik - *Kol. Antoni Wróblewski*
Sekretarz Generalny - *Kol. Jan Kasowicz do 30.04 1973 r.*
Sekretarz Generalny - *Kol. Tadeusz Kuźnicki od 30.05.1973 r.*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Bolesław Cybulski*
Wiceprzewodni. - *Kol. Stanisław Jurkowski*
Wiceprzewodni. - *Kol. Roman Włodarczyk*
Sekretarz - *Kol. Kazimierz Michalik*
Członkowie - *Kol. Kazimierz Kaczanowski*
- *Kol. Władysław Płoski*
- *Kol. Henryk Stasiewicz*
- *Kol. Jerzy Szymański*
- *Kol. Stanisław Trzaskowski*

Z-cy członków - *Kol. Tadeusz Nowicki*
 - *Kol. Jan Szczuka*
 - *Kol. Kazimierz Tarajko*

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - *Kol. Władysław Barański*
Sekretarz - *Kol. Józef Bryszewski*
Rzecznik - *Kol. Bronisław Bucewicz*
Członkowie: - *Kol. Roman Gizowski*
 - *Kol. Edmund Kędzierski*
 - *Kol. Jan Kownacki*
 - *Kol. Jerzy Szymoński*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano, Kolegów: *Stanisława Kluskę, Wacława Kłopotnińskiego, Henryka Leśnioka, Stanisława Pachutę. Na zastępców Delegatów, Kolegów: Władysława Czernieckiego, Adama Koncewicza.*

XXV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXV Zjazd Delegatów obradował w Warszawie w dniach 6-7.04.1974 r. Miejscem obrad był Warszawski Dom Technika NOT.

W pracach Zjazdu brało udział 168 delegatów, co stanowiło 100% wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia na początku 1974 roku wynosiła 11887 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

**„STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH INICJATOREM
NOWOCZESNOŚCI I POSTĘPU W GEODEZJI”**

Przewodniczącym Zjazdu został delegat z Warszawy *Kol. Henryk Leśniok*, wiceprzewodniczącymi: *Kol. Franciszek Piliś* z Warszawy i *Kol. Zenon Rozwałka* z Lublina. sekretarzem *Kol. Fabian Grzybowski* z Łodzi. Do Prezydium został również powołany *Kol. Władysław Barański* Przewodniczący pierwszego po wojnie Zjazdu Delegatów ZMRP.

Po otwarciu Zjazdu, powitaniach i wypowiedziach oficjalnych, zostały wręczone aktywistom SGP Odznaki: „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”, Odznaki „Zasłużony pracownik rolnictwa”, Odznaki Honorowe SGP i Odznaki Honorowe NOT.

Po przerwie referaty wygłosili: Prezes GUGiK *Czesław Przewoźnik* i Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Marian Szymański*. Problemy poruszone w referatach oraz tezy opracowane przez Zarząd Główny SGP, były podstawą do dyskusji.

W pierwszym dniu obrad po powołaniu Komisji Zjazdowych powołano trzy Zespoły Problemowe:

- a) Zespół ds. doskonalenia form pracy stowarzyszeniowej i statutu SGP. Przewodniczący *Kol. Lech Staniszewski*.
- b) Zespół ds. doskonalenia kadr geodezyjnych. Przewodniczący *Kol. Bogdan Ney*.
- c) Zespół ds. rozwoju techniki i technologii. Przewodniczący *Kol. Wacław Kłopotowski*.

Po południu odbyły się obrady w Zespołach. Szczególnie dużo pracy mieli delegaci pracujący w Zespole pierwszym z uwagi na przedstawiony do uchwalenia nowy statut Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz regulaminy władz SGP.

W drugim dniu obrad po sprawozdaniach Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego, udzielono absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu poczym odbyła się dyskusja plenarna.

Uchwalono nowy Statut Stowarzyszenia Geodetów Polskich, oraz Regulaminy: Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Zasadnicze zmiany wprowadzone do nowego Statutu SGP:

- kadencja władz ma trwać trzy lata,
- Zarząd Główny składa się z: przewodniczącego Zarządu Głównego, Sekretarza Generalnego SGP, Trzynastu członków i trzech zastępców wybieranych imiennie przez Zjazd Delegatów oraz Przewodniczących Zarządów Oddziałów SGP,
- Główna Komisja Rewizyjna składa się z 7 członków i 2 zastępców,
- Główny Sąd Koleżeński składa się z 7 członków i 2 zastępców,

Podjęto uchwałę, że wybory do władz Stowarzyszenie odbędą się według nowego Statutu a kadencja władz zostanie przedłużona do 1977 r

Z kolei Przewodniczący Komisji Wnioskowej przeczytał projekt uchwały Zjazdu, opartej na przedstawionych tezach oraz wnioskach z dyskusji.

Uchwała była bardzo ogólna zawierała cztery punkty. Zjazd Delegatów (piszę w skrócie):

- apelował o podejmowanie czynów społecznych dla uczczenia 30-lecia PRL,
- popierał kierunki zawarte w programie rozwoju geodezji opracowanym przez zespół ekspertów Wydziału Ekonomicznego KC PZPR,
- zobowiązywał Zarząd Główny do ścisłego współdziałania z jednostkami resortowymi w sprawie integracji służby geodezyjnej,
- akceptował tezy przedłożone zespołom problemowym.

Integralną częścią Uchwały było 20 szczegółowych wniosków zgłoszonych w zespołach problemowych.

Przeprowadzone zostały wybory do władz SGP zgodnie z nowym statutem. Na Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP wybrano: *Kol. Cezarego Liperta*

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Cezary Lipert*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Tadeusz Kuźnicki*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Zdzisław Adamczewski, Lech Brokman, Wojciech Janusz, Wiesław Januszko, Wacław Kłopotniński, Władysław Kluz, Stanisław Pachuta, Wacław Sztompke (w czasie kadencji zmarł), Marian Szymański (w czasie kadencji wyjechał do pracy zagranicę), Stanisław Trautsołt, Janusz Tymowski, Waldemar Widor, Antoni Wróblewski. Zastępcy członków: Kol. Jerzy Wysocki, Kol. Alicja Łuczyńska, Kol. Mieczysław Lisek.*

Członkowie Zarządu Głównego - Przewodniczący Zarządów Oddziałów SGP, *Koledzy: Mieczysław Kulczakowicz – Białystok, Józef Pawłowski – Bydgoszcz, Tadeusz Kalinowski – Gdańsk, Mirosław Żak – Katowice, Feliks Banaśkiewicz – Kielce, Wiesław Bugajak – Koszalin, Juliusz Heczko – Kraków, Zenon Rozwałka – Lublin, Fabian Grzybowski – Łódź, Stanisław Sarosiek – Olsztyn, Zdzisław Domagała – Opole, Jerzy Piotrowski – Poznań, Emil Chmiel – Rzeszów, Roman Poczobutt – Szczecin, Franciszek Piliś – Warszawa, Jerzy Wojtkiewicz – Wrocław, Janusz Pietrznik – Zielona Góra.*

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w następującym składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Cezary Lipert*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Zdzisław Adamczewski*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Stanisław Pachuta*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Marian Szymański (wyjechał do pracy zagranicę)*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Lech Brokman*
Skarbnik - *Kol. Władysław Kluz*
Członek Prezydium - *Kol. Antoni Wróblewski*
Sekretarz Generalny - *Kol. Tadeusz Kuźnicki*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Bolesław Cybulski*
Wiceprzewodn. - *Kol. Władysław Płoski*
Sekretarz - *Kol. Kazimierz Michalik*
Członkowie: - *Kol. Stanisław Jurkowski*
- *Kol. Kazimierz Kaczanowski*
- *Kol. Zbigniew Kuczyński*
- *Kol. Jerzy Szymański*
Z-cy członków - *Kol. Roman Włodarczyk*
- *Kol. Leon Alexandrowicz*

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący	- <i>Kol. Edmund Kędziński</i>
Sekretarz	- <i>Kol. Wanda Tomaszewska</i>
Członkowie:	- <i>Kol. Bronisław Bucewicz</i>
	- <i>Kol. Roman Gizowski</i>
	- <i>Kol. Krystyna Głowińska</i>
	- <i>Kol. Barbara Z. Kowalska</i>
	- <i>Kol. Jerzy Szymoński</i>
Z-cy członków	- <i>Kol. Władysław Barański</i>
	- <i>Kol. Józef Bryszewski</i>

XXVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXVI Zjazd Delegatów odbył się w Rzeszowie w dniach 7-8 maja 1977 roku. Miejscem obrad były sale Domu Technika.

W obradach uczestniczyło 115 delegatów na 117 wybranych na Zgromadzeniach Sprawozdawczo-Wyborczych Oddziałów SGP.

Ogólna liczba członków SGP na początku 1977 r. wynosiła 13110 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„GEODECI MYŚLĄ I CZYNEM REALIZUJĄ UCHWAŁY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ”

Obradom przewodniczył *Kol. Michał Odlanicki-Poczobutt* delegat z Oddziału krakowskiego. Na zastępców przewodniczącego powołano *Kol. Władysława Barańskiego* z Warszawy i *Kol. Kazimierza Tarajko* z Rzeszowa, na sekretarzy *Kol. Krzysztofa Ciska* z Rzeszowa i *Janusza Rudnickiego* z Kielc, na członków Prezydium *Kol. Juliusza Heczko* z Krakowa i *Kol. Jana Ziębę* z Lublina.

Po wystąpieniach gości, delegaci nadali **godność Członka Honorowego SGP:**

Kol. Henrykowi Jasińskiemu z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Czesławowi Kameli z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Tadeuszowi Lazzariniemu z Oddziału SGP w Warszawie.

Następnie wręczono wyróżniającym się członkom Stowarzyszenia odznaczenia państwowe:

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał *Kol. Stanisław Janusz Tymowski*.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: *Kol. Stanisław Jurkowski*, *Kol. Tadeusz Nowicki*, *Kol. Józef Pawłowski*

Srebrny Krzyż Zasługi otrzymali: *Kol. Stanisław Olejniczak*, *Kol. Stanisław Sarosiek*, *Kol. Kazimierz Żarek*

Oprócz odznaczeń państwowych, szereg członków Stowarzyszenia otrzymało: Medale Komisji Edukacji Narodowej, Odznaki „Za zasługi w

dziedzinie geodezji i kartografii” i Odznaki „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”.

Po przerwie delegaci wysłuchali trzech referatów wygłoszonych przez: *dr inż. Czesława Przewoźnika* Prezesa GUGiK, *dr hab. Henryka Burczyka* Wiceministra Rolnictwa i *Kol. Cezarego Liperta* Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP.

Następnie powołane zostały Komisje Robocze Zjazdu oraz trzy Zespoły Problemowe i ich Prezydja:

- a) Zespół ds. doskonalenia form pracy stowarzyszeniowej – Przewodniczący *Kol. Stanisław Słyszynski*, Wiceprzewodniczący *Kol. Roman Cichosz*, Sekretarz *Kol. Zofia Kasperska*.
- b) Zespół ds. kadr geodezyjnych – Przewodniczący *Kol. Wojciech Żukowski*, Wiceprzewodniczący *Kol. Włodzimierz Baran*, Sekretarz *Kol. Grzegorz Krawczyk*.
- c) Zespół ds. rozwoju techniki geodezyjnej i doskonalenia organizacji pracy – Przewodniczący *Kol. Wacław Kłopotciński*, Wiceprzewodniczący *Kol. Jerzy Szymoński*, Sekretarz *Kol. Stefan Cacoń*.

W godzinach popołudniowych odbyły się obrady w Zespołach Problemowych. Podstawą do dyskusji były wygłoszone uprzednio trzy referaty oraz tezy opracowane przez Zarząd Główny i rozesłane przed Zjazdem do wszystkich delegatów.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od sprawozdań Głównej Komisji Rewizyjnej SGP i Głównego Sądu Koleżeńskiego SGP, po czym Przewodniczący Zespołów Problemowych złożyli sprawozdania z obrad w Zespołach oraz odczytali opracowane wnioski. Odbyła się dyskusja, zgłoszono kilka uwag do zaproponowanej uchwały Zjazdu. Po wyczerpaniu listy mówców, udzielono absolutorium ustępującym władzom SGP oraz podjęto uchwałę w sprawie wprowadzenia małych zmian do statutu SGP. Między innymi zmieniono nazwę „Oddział” na „Oddział Wojewódzki”.

Następnie jednogłośnie zatwierdzono Uchwałę Zjazdu zawierającą 39 wniosków.

Zjazd Delegatów zwrócił się do wszystkich członków Stowarzyszenia o pełne uczestnictwo w realizacji strategii rozwoju społeczno-gospodarczego oraz o intensyfikację prac geodezyjnych związanych z kształtowaniem struktury przestrzeni rolniczej kraju.

Wnioski szczegółowe zawierały, między innymi, następujące postulaty;

- Stowarzyszenie powinno aktywnie współpracować z państwowymi jednostkami organizacyjnymi oraz jednostkami geodezyjnymi i geodezyjno-kartograficznymi,

- członkowie Stowarzyszenia powinni brać szeroki udział w kształtowaniu i realizacji programów rozwoju techniki i organizacji pracy,
- wszystkie ogniwa SGP winny organizować w szerokim zakresie imprezy rekreacyjne, rocznicowe, sportowe i inne, integrujące środowisko geodezyjne,
- należy zabiegać o opracowanie perspektywicznego planu zapotrzebowania na kadrę geodezyjną,
- konieczne jest rozwijanie w SGP różnych form doskonalenia zawodowego,
- poparto ideę powołania w gminie jednoosobowego stanowiska lub biura geodety gminnego,
- Zarząd Główny ma czynić starania o utworzenie ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej,
- konieczna jest podwyżka płacy pracowników zatrudnionych w produkcji pośredniej,

Po podjęciu uchwały dokonano wyboru władz Stowarzyszenia. Na Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP wybrano: *Kol. Cezarego Liperta*.

Władze SGP

Zarząd Główny:Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Cezary Lipert*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Tadeusz Kuźnicki*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Zdzisław Adamczewski, Lech Brokman, Wojciech Janusz, Wiesław Januszko, Jan Kasowicz, Władysław Kluz, Wacław Kłopotciński, Mieczysław Lisek, Bogdan Ney, Stanisław Pachuta, Franciszek Piliś, Stanisław Trautsołt, Janusz Tymowski*, **Zastępcy członków**, *Koledzy: Marian Szymański, Waldemar Widor, Jerzy Wysocki*.

Członkowie Zarządu Głównego - Przewodniczący Zarządów Oddziałów Wojewódzkich SGP: *Kol. Mieczysław Kulczakowicz - Białystok, Kol. Hieronim Czarnowski - Bydgoszcz, Kol. Tadeusz Kalinowski - Gdańsk, Kol. Mirosław Żak - Katowice, Kol. Janusz Rudnicki - Kielce, Kol. Wiesław Bugajak - Koszalin, Kol. Juliusz Heczko - Kraków, Kol. Jan Zięba - Lublin, Kol. Stanisław Kluska - Łódź, Kol. Stanisław Sarosiek - Olsztyn, Kol. Zdzisław Domagała - Opole, Kol. Jerzy Piotrowski - Poznań, Kol. Krzysztof Cisek - Rzeszów, Kol. Henryk Musiatowicz - Szczecin, Kol. Jan Kulka - Warszawa, Kol. Jerzy Wojtkiewicz - Wrocław, Kol. Józef Pełka - Zielona Góra.*

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Cezary Lipert*
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Zdzisław Adamczewski*
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Mieczysław Lisek*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Stanisław Pachuta*
Skarbnik - *Kol. Władysław Kluz*
Członek Prezydium - *Kol. Janusz Tymowski*
Sekretarz Generalny - *Kol. Tadeusz Kuźnicki*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Stanisław Jurkowski*
Wiceprzewodn. - *Kol. Kazimierz Michalik*
Sekretarz - *Kol. Zygmunt Karwowski*
Członkowie - *Kol. Kazimierz Kaczanowski*
- *Kol. Zdzisław Olszewski*
- *Kol. Władysław Płoski*
- *Kol. Jan Szczuka*
Z-ca Członka - *Kol. Roman Włodarczyk*
- *Kol. Leon Alexandrowicz*

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - *Kol. Edmund Kędzierski*
Wiceprzewodn. - *Kol. Krystyna Głowińska*
Sekretarz - *Kol. Józef Bryszewski*
Rzecznik - *Kol. Wanda Tomaszewska*
Członkowie - *Kol. Władysław Barański*
- *Kol. Bronisław Bucewicz*
- *Kol. Roman Gizowski*
Z-ca Członka - *Kol. Barbara Z. Kowalska*
- *Kol. Jerzy Szymoński*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Henryka Leśnioka*
i *Kol. Stanisława Pachutę.*

XXVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXVII Zjazd Delegatów został zorganizowany w Gdańsku w dniach 16-17 maja 1980 roku. Miejscem obrad były sale Domu Technika NOT.

W obradach uczestniczyło 124 delegatów na 127 wybranych w Oddziałach wojewódzkich SGP

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia na początku 1980 roku wynosiła 16403 osób..

Zjazd obradował pod hasłem:

„35 LAT GEODEZJI W SŁUŻBIE GOSPODARKI NARODOWEJ”

Obradom Zjazdu przewodniczył *Kol. Stanisław Kluska* Delegat z Łodzi. Prezydium składało się, oprócz Przewodniczącego, z następujących osób: wiceprzewodniczący *Kol. Tadeusz Kalinowski* z Gdańska, sekretarz *Kol. Aleksander Marek* z Koszalina, członkowie *Kol. Piotr Abramczuk* z Nowego Sącza, *Kol. Hieronim Czarnowski* z Bydgoszczy i *Kol. Stanisław Sarosiek* z Olsztyna.

Po zakończeniu części oficjalnej, Zjazd nadał **godność Członka Honorowego SGP:**

Kol. Julianowi Dąbrowskiemu z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Fabianowi Grzybowskiemu z Oddziału SGP w Łodzi,

Kol. Henrykowi Leśniokowi z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Wacławowi Kłopotocińskiemu z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Michałowi Odlanickiemu-Poczobuttowi z Oddziału SGP w Krakowie.

Wyróżniającym się aktywistom Stowarzyszenia nadano: Odznaki Honorowe NOT, Odznaki „Za zasługi dla Ziemi Gdańskiej” a także Odznaki „Zasłużony dla miasta Gdańska”.

Po przerwie wysłuchano referatów wygłoszonych przez:

- Prezesa GUGiK *dr inż. Czesława Przewoźnika*.
- Dyrektora Departamentu Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa *mgr inż. Jana Kłopotowskiego*,
- Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Cezarego Liperta*.

Następnie powołano Komisje Robocze Zjazdu oraz trzy Zespoły Problemowe i ich Prezydium:

- a) Zespół ds. doskonalenia form pracy stowarzyszeniowej. Przewodniczący *Kol. Zenon Rozwałka*, członkowie: *Kol. Władysław Kluz*, *Kol. Zofia Kasperska*
- b) Zespół ds. przygotowania i wykorzystania kadr geodezyjnych. Przewodniczący *Kol. Józef Jachimski*, Członkowie: *Kol. Jakub Frelek*, *Kol. Jerzy Górski*.
- c) Zespół ds. rozwoju techniki i doskonalenia organizacji prac geodezyjnych. Przewodniczącą *Kol. Leszek Radwan*, Członkowie: *Kol. Maria Oyrzanowska*, *Kol. Stanisław Bartman*.

Całe popołudnie, pierwszego dnia Zjazdu, poświęcone było obradom w Zespołach Problemowych. Delegaci w nawiązaniu do problemów poruszonych w referatach oraz w oparciu o tezy przygotowane przez Zarząd Główny SGP i dostarczone przed Zjazdem, radzili jak zdynamizować działalność społeczną i zawodową członków Stowarzyszenia. Zastanawiano się nad formami kształcenia kadry geodezyjnej by mogła ona sprostać wyzwaniom, niesionym przez szybki rozwój nauki i technologii geodezyjnej. Zastanawiano się również nad problemami nurtującymi wykonawstwo geodezyjne.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od sprawozdań: Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego, następnie odbyła się dyskusja plenarna. Głos zabrało 14 osób. Po wyczerpaniu listy mówców, delegaci udzielili absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu SGP.

Następnie Przewodniczący Komisji Wnioskowej *Kol. Mirosław Żak* przedstawił projekt uchwały Zjazdu. Odbyła się krótka dyskusja i po

wprowadzeniu zgłoszonych poprawek, delegaci aprobowali treść Uchwały Zjazdowej. Zawierała ona krótki wstęp oraz 37 tez, zgrupowanych w trzech zakresach. Poniżej niektóre z nich, przedstawione w skrócie:

- 1) W zakresie doskonalenia form pracy Stowarzyszeniowej.
 - a) ogniwa Stowarzyszenia winne podnosić poziom swej pracy by stać się ważnym partnerem kierownictw instytucji i przedsiębiorstw,
 - b) w celu zwiększenia aktywności i atrakcyjności działania zobowiązano Zarząd Główny i Zarządy Oddziałów do zainicjowania współzawodnictwa Kół SGP,
 - c) zobowiązano wszystkie ogniwa Stowarzyszenia do aktywnej pracy z młodzieżą w celu pozyskania nowych członków ,
 - d) Zarząd Główny rozwarzy możliwości i formy wystąpienia do władz państwowych w kwestii poprawy warunków materialnych emerytów i rencistów-geodetów, pobierających renty z tzw. starego portfela,
 - e) zobowiązano Zarząd Główny do czynienia starań o opracowanie i ustanowienie „Prawa Geodezyjnego”,
- 2) W zakresie przygotowania i wykorzystania kadr geodezyjnych.
 - a) uznano, że konieczne jest prowadzenie prac nad ustaleniem obecnego i perspektywicznego zapotrzebowania na kadrę geodezyjną,
 - b) SGP powinno opracować w porozumieniu z uczelniami wyższymi system studiów podyplomowych,
 - c) w dziedzinie średniego szkolnictwa geodezyjnego postulowano:
 - wystąpić do władz o sporządzenie programu rejonizacji średnich szkół geodezyjnych,
 - rozważyć możliwość wprowadzenia niezależnie od programowych ćwiczeń – praktyk zwodowych odbywanych w zakładach pracy,
 - d) zobowiązano Zarząd Główny do wspólnego ze Związkami Zawodowymi działania w kierunku dokonania korekty płac nauczycieli zawodu,
- 3) W zakresie techniki i doskonalenia prac geodezyjnych.
 - a) postulowano o możliwie szybkie obsadzenie stanowisk geodetów gminnych i miejsko- gminnych,
 - b) zwrócono uwagę na konieczność wyposażenia jednostek wykonawstwa geodezyjnego w nowoczesny sprzęt pomiarowy,
 - c) uznano, że wystąpiła konieczność opracowania szczegółowych, jednolitych zasad działania Zespołów Uzgadniania Dokumentacji,
 - d) zobowiązano Zarząd Główny do dokonania własnej oceny systemu kosztorysowania i ustalania wynagrodzenia bezpośredniej produkcji.

Po podjęciu Uchwały, dokonano wyboru władz Stowarzyszenia. **Na Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP wybrano:** *Kol. Zdzisław Adamczewski*

Władze SGP

Zarząd Główny SGP: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Zdzisław Adamczewski*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Tadeusz Kuźnicki*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Jan Cisaak, Kazimierz Czarnecki, Wojciech Janusz, Wiesław Januszko, Władysław Kluz, Andrzej Kobyłecki, Cezary Lipert, Bogdan Ney, Stanisław Pachuta, Andrzej Puszkarski, Władysław Skoczek, Wanda Tomaszewska, Waldemar Widor,***Zastępcy Członków** *Koledzy: Jan Bielański, Lech Staniszewski, Hubert Rak.*

Członkowie Zarządu Głównego - Przewodniczący Zarządów Oddziałów Wojewódzkich SGP: *Kol. Mieczysław Kulczakowicz - Białystok, Kol. Hieronim Czarnowski - Bydgoszcz, Kol. Antoni Nalepa - Gdańsk, Kol. Józef Szepiel - Gorzów Wlkp., Kol. Andrzej Wolniewicz - Katowice, Kol. Janusz Rudnicki do III/1982 r, Kol. Józef Wilk od III/1982 r. - Kielce, Kol. Wiesław Bugajak - Koszalin, Kol. Juliusz Heczko - Kraków, Kol. Stanisław Dyląg - Krosno, Kol. Jan Zięba - Lublin, Kol. Stanisław Kluska - Łódź, Kol. Piotr Abramczuk - Nowy Sącz, Kol. Stanisław Sarosiek - Olsztyn, Kol. Zdzisław Domagała - Opole, Kol. Mieczysław Kaszubowski - Ostrołęka, Kol. Jerzy Kotyński - Piotrków Tryb., Kol. Jerzy Piotrowski - Poznań, Kol. Stanisław Napora - Radom. Kol. Krzysztof Cisek - Rzeszów, Kol. Tadeusz Kościuk - Suwałki, Kol. Henryk Musiatowicz - Szczecin, Kol. Tadeusz Wiśniewski - Toruń, Kol. Jan Kulka do XI/1981 r. Kol. Henryk Berkieta od XI/1981r. - Warszawa, Kol. Mieczysław Jaskólski - Wrocław, Kol. Józef Kolanowski - Zamość, Kol. Janusz Pietrznik do XII/1981 r. Kol. Jerzy Gaziński od XII/1981 r - Zielona Góra*

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - Kol. Zdzisław Adamczewski
Wiceprzewodniczący - Kol. Jan Kulka do XI/1981 r.
Wiceprzewodniczący - Kol. Kazimierz Czarnecki od XI/1981 r.
Wiceprzewodniczący - Kol. Cezary Lipert
Wiceprzewodniczący - Kol. Stanisław Pachuta
Skarbnik - Kol. Władysław Kluz
Członek Prezydium - Kol. Kazimierz Czarnecki do XI/1981 r.
Członek Prezydium - Kol. Henryk Berkieta od XI/1981 r.
Sekretarz Generalny - Kol. Tadeusz Kuźnicki

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - Kol. Stanisław Jurkowski
Wiceprzewodn. - Kol. Kazimierz Michalik

Sekretarz	- <i>Kol. Zygmunt Karwowski</i>
Członkowie:	- <i>Kol. Zdzisław Olszewski</i> - <i>Kol. Franciszek Piliś</i> - <i>Kol. Władysław Płoski</i> - <i>Kol. Roman Włodarczyk</i>
Z-cy Członków	- <i>Kol. Leon Alexandrowicz</i> - <i>Kol. Kazimierz Kaczanowski</i>

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący	- <i>Kol. Edmund Kędziński</i>
Sekretarz	- <i>Kol. Roman Gizowski</i>
Członkowie:	- <i>Kol. Krystyna Głowińska</i> - <i>Kol. Barbara Z. Kowalska</i> - <i>Kol. Henryk Leśniok</i> - <i>Kol. Jerzy Szymoński</i> - <i>Kol. Janusz St. Tymowski</i>
Z-cy Członków	- <i>Kol. Bronisław Bucewicz</i> - <i>Kol. Stefan Przybyłek</i>

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Stanisława Pachutę i Kol. Jerzego Wysockiego.*

XXVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXVIII Zjazd Delegatów SGP odbył się w dniach 13-14.05.1983 r. W Krakowie.

Miejszem obrad były sale Akademii Górniczo - Hutniczej.

W obradach Zjazdu wzięło udział 103 delegatów na 103 wybranych w Oddziałach Wojewódzkich SGP, co stanowiło 100% obecnych.

Na początku 1983 roku liczba członków Stowarzyszenia wynosiła 17313 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„BĄDŹ POŻYTECZNY NARODOWI”

Obradom przewodniczył *Kol. Stanisław Kluska* delegat Oddziału Łódzkiego. W Prezydium zasiedli jako wiceprzewodniczący: *Kol. Adam Koncewicz* z Krakowa i *Kol. Mieczysław Kulczakowicz* z Białegostoku, jako sekretarze: *Kol. Krzysztof Kaszyński* z Warszawy i *Kol. Henryk Wysocki* z Katowic.

Po powitaniach i wypowiedziach gości Zjazdu, delegaci nadali **godność Członka Honorowego SGP** następującym *Kolegom*:

Józefowi Kolanowskiemu z Oddziału SGP w Zamościu,

Franciszkowi Pilusiowi z Oddziału SGP w Warszawie

Zbigniewowi Skąpskiemu z Oddziału SGP w Krakowie,

Stanisławowi Januszowi Tymowskiemu z Oddziału SGP w Warszawie.

Następnie wręczone zostały, poniżej wymienionym aktywistom Stowarzyszenia, odznaczenia państwowe.

Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymali:

- *Kol. Lech Brokman*
- *Kol. Zygmunt Karwowski*
- *Kol. Marian Nikiel*

Złote Krzyże Zasługi otrzymali:

- *Kol. Tadeusz Bartoszewski*
- *Kol. Krystyn Bełtowski*
- *Kol. Zdzisław Domagała*
- *Kol. Irena Łaś-Ronisz*
- *Kol. Józef Mielczarek*
- *Kol. Andrzej Zgliński*

Srebrne Krzyże Zasługi otrzymali:

- *Kol. Elżbieta Bańkowska-Marzec*
- *Kol. Kazimierz Chudzikiewicz*
- *Kol. Tadeusz Dąbrowski*
- *Kol. Włodzimierz Kunach*

Brazowe Krzyże Zasługi otrzymali:

- *Kol. Zygfryd Kowalewski*
- *Kol. Andrzej Tyborowicz*
- *Kol. Stanisław Zawadzki*

Oprócz odznaczeń państwowych, wręczone zostały również Medale „Za zasługi dla obronności kraju”, Odznaki za pracę społeczną dla m. Krakowa, oraz Medale za zasługi dla m. Tarnowa.

W związku z 100 rocznicą urodzin *prof. Tadeusza Banachiewicza*, delegacja Zjazdu złożyła wiązaną kwiatów na sarkofagu *prof. T. Banachiewicza* w krypcie kościoła na Skałce.

Po przerwie zostały wygłoszone trzy referaty:

- Referat GUGIK – wygłosił Wiceprezes *Marian Szymański*,
- Referat Ministerstwa Rolnictwa – wygłosił Dyrektor Departamentu Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa *Witold Marszewski*,
- Referat Przewodniczącego SGP – wygłosił *Kol. Zdzisław Adamczewski*.

Z kolei powołano Komisję Zjazdową i ich skład osoby oraz 3 Zespoły Problemowe i ich Prezydium.

Zespół I – Aktualne problemy pracy stowarzyszeniowej – Przewodniczący *Kol. Juliusz Heczko*, Wiceprzewodniczący *Kol. Florian Poloczek*, Sekretarz *Kol. Jerzy Paśko*.

Zespół II – Ochrona pracy i zawodu geodety – Przewodniczący *Kol. Piotr Fabiański*, Wiceprzewodniczący *Kol. Stanisław Wiliński*, Sekretarz *Kol. Irena Moskwa*

Zespół III – Geodezja w gospodarce narodowej. Przewodniczący *Kol. Stanisław Zaremba*, Wiceprzewodniczący *Kol. Józef Wilk*, Sekretarz *Kol. Leopold Witul*.

W godzinach popołudniowych trwały obrady w zespołach. W oparciu o tezy dostarczone przed Zjazdem i referaty wygłoszone podczas porannych obrad plenarnych, delegaci opracowywali tezy, które miały być częścią składową u+chwały Zjazdu. Najwięcej miejsca w dyskusji zajęła sprawa opracowania i uchwalenia Ustawy „Prawo Geodezyjne i Kartograficzne”.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od sprawozdań: Głównej Komisji Rewizyjnej SGP i Głównego Sądu Koleżeńskiego SGP. Po sprawozdaniach rozpoczęła się dyskusja plenarna. Głos zabrało 10 osób. Poruszano sprawy związane z działalnością SGP w zakresie integracji środowiska oraz koniecznością wprowadzenia młodzieży do władz Stowarzyszenia. Dyskutowano również nad sprawą dysproporcji w wyposażeniu stanowisk pracy geodetów zatrudnionych w różnych przedsiębiorstwach, wnioskowano by SGP włączyło się w likwidację tych dysproporcji.

Po wyczerpaniu listy mówców, na wniosek Przewodniczącego Zjazdu, zdecydowano, że najpierw odbędą się wybory do władz Stowarzyszenia a potem podjęcie uchwały zjazdowej. Dla zachowania jednolitości opracowania, w pierwszej kolejności zamieszczone są sprawy związane z dorobkiem merytorycznym Zjazdu, a potem sprawy wyboru władz Stowarzyszenia.

Zanim podjęto uchwałę odbyła się krótka dyskusja, dotyczyła one bezpośrednio przedstawionej uchwały zawierającej 27 tez zestawionych w 3 grupach. Po wprowadzeniu poprawek, Zjazd zatwierdził Uchwałę Zjazdową, zawierającą między innymi następujące wytyczne:

- 1) W zakresie aktualnych problemów pracy stowarzyszeniowej
 - a) wprowadzono kosmetyczne zmiany do statutu SGP, oraz podwyższono składkę członkowską do 30 zł,
 - b) zalecono kontynuowanie Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej oraz zabieganie o przyjmowanie laureatów na studia geodezyjne bez egzaminów wstępnych,
 - c) zobowiązano Zarząd Główny o ustanowienie godności „Zasłużony Senior SGP”.
- 2) W zakresie ochrony pracy i zawodu
 - a) zobowiązano Zarząd Główny do podjęcia usilnych starań w celu uchwalenia Ustawy „Prawo geodezyjne i kartograficzne”,
 - b) zalecono podjąć starania o jak najszybsze wprowadzenie specjalizacji zawodowej i nadawanie jej przez SGP,
 - c) stwierdzono, że Stowarzyszenie powinno szerzej popularyzować zawód geodezyjny, oraz zwrócić się do kierowników jednostek organizacyjnych o włączenie przedstawicieli SGP do wyrażania społecznej opinii dotyczącej: organizacji pracy, wprowadzania

nowych technologii, wynalazczości, bhp, doboru kadry kierowniczej i awansu kadry.

3) W zakresie „geodezji w gospodarce narodowej”

- a) zalecono nawiązanie ściślejszej współpracy z TUP –em i SARP-em,
- b) zalecono podjąć prace nad:
 - ustawą o urządzeniach rolnych,
 - uporządkowaniem organizacji obecnych składnic i ośrodków dokumentacji geodezyjno-kartograficznej,
 - opracowaniem, wspólnie z samorządem pracowniczym, zakładowych programów oszczędnościowych,
- c) postulowano przedyskutowanie z zainteresowanymi resortami niskiego, zdaniem SGP, poziomu zarobków w geodezji.

Wracając do wyboru władz Stowarzyszenia. Zanim to nastąpiło, Delegaci udzielili absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu, poczym przystąpiono do wyborów Władz SGP.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego wybrano: *Kol. Kazimierza Czarneckiego*

Władze SGP.

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Kazimierz Czarnecki, Sekretarz Generalny* *Kol. Tadeusz Kuźnicki, Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego*, *Koledzy: Zdzisław Adamczewski, Jan Bielański, Jakub Frelek, Wojciech Janusz, Wiesław Januszko. Stanisław Kluska, Władysław Kluz, Wacław Kłopotniński, Adam Koncewicz, Zbigniew Koziarz, Bogdan Ney, Stanisław Pachuta, Koleżanka Wanda Tomaszewska, Zastępcy, Koledzy: Władysław Skoczek, Cezary Lipert, Jerzy Piotrowski,*

Członkowie Zarządu Głównego – Przewodniczący Zarządów Oddziałów Wojewódzkich SGP : *Kol. Eugeniusz Jelisiejew – Białystok. Kol. Hieronim Czarnowski – Bydgoszcz, Kol. Tadeusz Kalinowski – Gdańsk, Kol. Edward Styłski – Gorzów Wlkp. Kol. Andrzej Wolniewicz – Katowice, Kol. Henryk Skibniewski – Kielce, Kol. Zbigniew Budnik – Koszalin, Kol. Andrzej Jarzymowski – Kraków, Kol. Stanisław Dyląg – Krosno, Kol. Jan Zięba – Lublin, Kol. Tomasz Telega – Łódź, Kol. Janusz Korpak – Nowy Sącz, Kol. Stanisław Sarosiek – Olsztyn, Kol. Zdzisław Domagała – Opole, Kol. Mieczysław Kaszubowski – Ostrołęka, Kol. Roman Sagan – Piotrków Tryb., Kol. Włodzimierz Kuberka – Poznań, Kol. Mieczysław Namysłak – Radom, Kol. Krzysztof Cisek – Rzeszów, Kol. Tadeusz Kościuk – Suwałki, Kol. Henryk Musiatowicz – Szczecin, Kol. Tadeusz Wiśniewski – Toruń, Kol. Henryk Berkiet – Warszawa, Kol. Franciszek Czerniecki – Wrocław, Kol. Kazimierz Koziej – Zamość, Kol. Jerzy Gaziński – Zielona Góra.*

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Kazimierz Czarnecki*
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Wiesław Januszko*
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Stanisław Kluska*
 Wiceprzewodniczący - *Kol. Stanisław Pachuta*
 Skarbnik - *Kol. Władysław Kluz*
 Członek Prezydium - *Kol. Henryk Berkieta*
 Sekretarz Generalny - *Kol. Tadeusz Kuźnicki* do III/1985 r.
 Z-ca Sekretarza Generalnego - *Kol. Włodzimierz Kędziora* od III/1985 r.

Główna Komisja Rewizyjna SGP

Przewodniczący - *Kol. Zdzisław Olszewski*
 Wiceprzewodn. - *Kol. Leon Alexandrowicz*
 Sekretarz - *Kol. Henryk Świerzbński*
 Członkowie: - *Kol. Zygmunt Bojar*
 - *Kol. Emil Chmiel*
 - *Kol. Kazimierz Kaczanowski*
 - *Kol. Kazimierz Michalik*
 - *Kol. Antoni Nalepa* Z-cy Członków
 Z-ca Członka - *Kol. Roman Włodarczyk*

Główny Sąd Koleżeński SGP

Przewodniczący - *Kol. Janusz St. Tymowski*
 Wiceprzewodn. - *Kol. Bronisław Bucewicz*
 Rzecznik - *Kol. Barbara Z. Kowalska*
 Członkowie: - *Kol. Piotr Abramczuk*
 - *Kol. Krystyna Głowińska*
 - *Kol. Henryk Leśniok*
 - *Kol. Zenon Rozwałka*
 - *Kol. Fabian Grzybowski*
 - *Kol. Edmund Kędziarski*

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Zdzisława Adamczewskiego, Kol. Wacława Kłopotnińskiego i Kol. Stanisława Pachutę.*

XXIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXIX Zjazd Delegatów odbył się w dniach 16-17.05.1986 r. w Olsztynie.

Miejscem obrad była sala Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie.

W obradach wzięło udział 109 delegatów na 110 wybranych w Oddziałach Wojewódzkich SGP,

Ogólna liczba członków SGP na początku 1986 roku wynosiła 17611 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„SGP W SŁUŻBIE OJCZYZNY I GEODEZJI”

motto:

Nasza geodezyjna powinność wobec Ojczyzny niech będzie zapisana w prawie.

Obradom przewodniczył *Kol. Andrzej Wolniewicz* delegat z Katowic. W Prezydium miejsca zajęli jako wiceprzewodniczący *Koledzy: Stanisław Sarosiek* z Olsztyna i *Tadeusz Kościuk* z Suwałk, jako sekretarze, *Koledzy: Tadeusz Kalinowski* z Gdańska i *Mieczysław Kaszubowski* z Ostrołęki. Po powitaniu i wystąpieniach gości, Zjazd nadał **godność Członka Honorowego SGP** następującym Kolegom:

Kol. Mieczysławowi Kwiatkowskiemu z Oddziału SGP we Wrocławiu,

Kol. Kazimierzowi Michalikowi z Oddziału SGP w Warszawie,

Kol. Janowi Podstawskiemu z Oddziału SGP w Olsztynie,

Kol. Kazimierzowi Rzewskiemu z Oddziału SGP w Warszawie

Następnie aktywistom Stowarzyszenia wręczono odznaczenia państwowe.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymali:

- *Kol. Hieronim Czarnowski*
- *Kol. Tadeusz Kalinowski*
- *Kol. Janusz Korpak*
- *Kol. Józef Wilk*

Złoty Krzyż Zasługi otrzymali:

- *Kol. Stanisław Czarnecki*
- *Kol. Andrzej Kobyłecki*
- *Kol. Stanisław Olejniczak*
- *Kol. Wiesław Prodziewicz*

Srebrny Krzyż Zasługi otrzymali:

- *Kol. Stanisław Banik*
- *Kol. Julian Paprocki*
- *Kol. Aleksander Bielicki*
- *Kol. Wiesław Sokołowski*
- *Kol. Zygmunt Ciborowski*
- *Kol. Andrzej Walacik*
- *Kol. Irena Moskwa*
- *Kol. Janusz Wałkuski*
- *Kol. Henryk Musiatowicz*
- *Kol. Czesław Zydorowicz*

Brazowy Krzyż Zasługi otrzymali:

- *Kol. Andrzej Misiejuk*
- *Kol. Adam Szmidt.*

Szereg Koleżanek i Kolegów otrzymało: Medale „Za zasługi dla obronności kraju”, Odznaki Honorowe „Zasłużony dla Warmii i Mazur”, oraz Odznaki Honorowe SGP.

Po przerwie Przewodniczący SGP *Kol. Kazimierz Czarnecki* wygłosił referat. Przedstawił stan organizacyjny Stowarzyszenia, omówił działalność społeczną i zawodową naszego środowiska a także poinformował o pracach SGP związanych z opracowaniem ustawy „Prawo Geodezyjne i Kartograficzne”.

W następnym punkcie obrad, powołano Komisje Robocze Zjazdu oraz trzy Zespoły Problemowe.

Zespół I - Problemy pracy stowarzyszeniowej.

Przewodniczący *Kol. Krzysztof Cisek*,

Z-ca Przewodniczącego *Kol. Jerzy Piotrowski*

Sekretarz *Kol. Maria Oyrzanowska*.

Zespół II - Porządek prawny w geodezji i organizacja wykonawstwa geodezyjnego

Przewodniczący *Kol. Henryk Jędrzejowski*,

Z-ca Przewodniczącego *Kol. Kazimierz Owsiany*,

Sekretarz *Kol. Maksymilian Szeliga*

Zespół III- Technologie i jakość prac geodezyjnych.

Przewodnicząca *Kol. Alicja Dorzak*

Z-ca Przewodniczącego *Kol. Stanisław Zaremba*

Sekretarz *Kol. Stanisław Wiliński*

W godzinach popołudniowych odbywały się obrady w Zespołach Problemowych.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od sprawozdań Głównej Komisji Rewizyjnej SGP i Głównego Sądu Koleżeńskiego SGP. Główna Komisja Rewizyjna zgłosiła kilka wniosków dotyczących działalności SGP, zwróciła przy tym uwagę na brak aktywności niektórych ogniw Stowarzyszenia.

Następnie odbyła się dyskusja plenarna. Wiele osób zabierających głos zgłaszało wnioski dotyczące działalności Stowarzyszenia a także poruszało sprawy organizacji służby geodezyjnej i problemy z uchwaleniem „Prawa geodezyjnego i kartograficznego”.

Po zakończeniu dyskusji, Przewodniczący Komisji Wnioskowej odczytał projekt Uchwały Zjazdu a Przewodniczący Zespołów Problemowych projekty wniosków, które będą załącznikami do uchwały. Po dyskusji i wprowadzeniu poprawek, projekt uchwały i wnioski zostały przez delegatów zatwierdzone.

Uchwała Zjazdu zobowiązywała Zarząd Główny do następujących działań:

- podjęcia usilnych starań w celu uchwalenia Ustawy „Prawo Geodezyjne i Kartograficzne”,

- kontynuowanie działalności zmierzającej do utrzymania jednolitych struktur organizacyjnych administracji geodezyjnej,
 - podjęcie skutecznych działań zmierzających do poprawy wyposażenia technicznego i transportu produkcyjnego,
 - prowadzenie, wspólnie ze Związkami Zawodowymi, starań zmierzających do wzrostu płac pracowników geodezji i kartografii,
- Jeden z punktów uchwały skierowany był do Premiera i brzmiał:

„XXIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich zwraca się do Obywatela Premiera o:

- 1) *doprowadzenia do wydania w 1986 roku ustawy „Prawo Geodezyjne i Kartograficzne”,*
- 2) *zintegrowania centralnej administracji geodezyjno-kartograficznej pod nadzorem Obywatela Premiera lub jednego z Ministrów oraz utrzymanie w terenowych organach administracji państwowej jednolitej administracji geodezyjnej utworzonej w 1984 roku.”*

Delegaci postanowili, że tezy na XXIX Zjazd Delegatów SGP oraz wnioski Zespołów Problemowych i Głównej Komisji Rewizyjnej będą wytycznymi do pracy Zarządu Głównego SGP.

Wnioski Zespołów Problemowych były dość szczegółowe i dotyczyły między innymi:

- upowszechnienia idei uczestnictwa wszystkich średnich szkół geodezyjnych w Konkursach Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej,
- opracowania raportu o urządzeniach rolnych, oraz przyśpieszenia prac nad wydaniem przepisów o kompleksowych urządzeniach rolnych,
- podjęcia działania dla poprawy sytuacji biegłych sądowych z zakresu geodezji, oraz warunków płacy i pracy w geodezji,
- uruchomienia produkcji narzędzi pomiarowych średniej i niższej klasy dokładności,
- opracowania realnych programów kształcenia geodetów na poziomie średnim i wyższym,
- rozwijania współpracy SGP z kołami naukowymi wyższych uczelni.

Dokonano wyborów nowych władz Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Na Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP wybrano: Kol. Kazimierza Czarneckiego.

Władze SGP:

Zarząd Główny SGP: Przewodniczący Zarządu Głównego Kol. Kazimierz Czarnecki, Z-ca Sekretarza Generalnego Kol. Włodzimierz Kędziora, Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego, Koledzy: Bronisław Angielczyk, Bogdan Grzechnik, Wiesław Januszko, Henryk Jędrzejewski, Stanisław Kluska, Władysław Kluz, Wacław

Kłopotociński, Zbigniew Koziarz, Bogdan Ney, Kazimierz Owsiany, Stanisław Pachuta, Tomasz Telega, Wojciech Żukowski, Zastępcy, Koledzy: Stanisław Napora, Adam Koncewicz, Tadeusz Kuryłowicz.

Członkowie Zarządu Głównego – Przewodniczący Zarządów

Oddziałów Wojewódzkich SGP: Kol. Czesław Lech – Białystok, Kol. Hieronim Czarnowski – Bydgoszcz, Kol. Władysław Tolewski – Częstochowa, Kol. Tadeusz Kalinowski – Gdańsk, Kol. Jan Laskowski – Gorzów Wlkp. Kol. Stanisław Cegielski – Kalisz, Kol. Franciszek Matuszek – Katowice, Kol. Henryk Skibniewski – Kielce, Kol. Ryszard Soroko – Koszalin, Kol. Andrzej Jarzymowski – Kraków, Kol. Stanisław Dyląg – Krosno, Kol. Wiesław Firliciński – Legnica, Kol. Jan Zięba – Lublin, Kol. Piotr Fabiański – Łódź, Kol. Janusz Korpak – Nowy Sącz, Kol. Stanisław Sarosiek – Olsztyn, Kol. Zbigniew Białek – Opole, Kol. Mieczysław Kaszubowski – Ostrołęka, Kol. Roman Sagan – Piotrków Tryb., Kol. Włodzimierz Kuberka – Poznań, Kol. Henryk Muc – Radom, Kol. Krzysztof Cisek – Rzeszów, Kol. Tadeusz Kościuk – Suwałki, Kol. Bolesław Wolny – Szczecin, Kol. Mieczysław Sobol – Tarnów, Kol. Andrzej Bednarek – Toruń, Kol. Henryk Berkiet – Warszawa, Kol. Stefan Cacoń – Wrocław, Kol. Kazimierz Koziej – Zamość, Kol. Eugeniusz Olejnik – Zielona Góra.

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - Kol. Kazimierz Czarnecki
Wiceprzewodniczący - Kol. Henryk Berkiet
Wiceprzewodniczący - Kol. Wiesław Januszko
Wiceprzewodniczący - Kol. Stanisław Kluska
Skarbnik - Kol. Henryk Jędrzejewski
Członek Prezydium - Kol. Wojciech Żukowski
Z-ca Sekretarza Generalnego - Kol. Włodzimierz Kędziora
Sekretarz Generalny - Kol. Tadeusz Kuźnicki

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - Kol. Zdzisław Olszewski
Wiceprzewodn. - Kol. Leon Alexandrowicz
Sekretarz - Kol. Henryk Świerzbński
Członkowie: - Kol. Jan Bielański
- Kol. Czesław Kołtuniak
- Kol. Kazimierz Michalik
- Kol. Antoni Nalepa
- Kol. Jerzy Piotrowski
Z-ca Członka - Kol. Roman Włodarczyk

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodniczący - Kol. Zygmunt Karwowski

Wiceprzewodn.	- <i>Kol. Bronisław Bucewicz</i>
Rzecznik	- <i>Kol. Barbara Z. Kowalska</i>
Członkowie	- <i>Kol. Piotr Abramczuk</i>
	- <i>Kol. Krystyna Głowińska</i>
	- <i>Kol. Józef Racki</i>
	- <i>Kol. Zenon Rozwałka</i>
Z-cy Członków -	- <i>Kol. Stanisław Wiliński</i>
	- <i>Kol. Zbigniew Surdyn</i>

Na Delegatów do Rady Głównej NOT wybrano: *Kol. Zdzisława Adamczewskiego, Kol. Wacława Kłopotcińskiego i Kol. Stanisława Pachutę.*

XXX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXX Zjazd Delegatów SGP odbył się w dniach 19-21.05. 1989 r, w Legnicy.

Miejszem obrad była sala Akademii Rycerskiej.

W obradach uczestniczyło 128 delegatów na 135 wybranych na Zgromadzeniach Sprawozdawczo-Wyborczych Oddziałów SGP.

Ogólna liczba członków SGP na początku roku 1989 wynosiła 18281 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„SGP RZECZNIKIEM POLSKICH GEODETÓW”

Obradom przewodniczył Delegat z Legnicy *Kol. Wiesław Firliciński*. Na wiceprzewodniczących powołano Kolegów: *Mieczysława Kwiatkowskiego z Wrocławia i Włodzimierza Kuberkę z Poznania*, na sekretarzy Kolegów: *Jerzego Gazińskiego z Zielonej Góry i Stefana Caconia z Wrocławia*.

Po powitaniu gości, Zjazd nadał **godność Członka Honorowego SGP:**

Kol. Piotrowi Abramczukowi z Oddziału SGP w Nowym Sączu,
Kol. Romanowi Cichoszowi z Oddziału SGP w Warszawie,
Kol. Jerzemu Felczakowi z Oddziału SGP w Gdańsku,
Kol. Stanisławowi Jurkowskiemu z Oddziału SGP w Warszawie,
Kol. Bronisławowi Lipińskiemu z Oddziału SGP w Warszawie,
Kol. Wiktorowi Richertowi z Oddziału SGP w Warszawie.

Następnie wręczone zostały odznaczenia państwowe, które otrzymali:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski:

- *Kol. Henryk Berkiet*
- *Kol. Józef Bursztynowicz*
- *Kol. Stanisław Różanka*

Złoty Krzyż Zasługi:

- *Kol. Mieczysław Gabryszewski*
- *Kol. Jan Stankiewicz*

Srebrny Krzyż zasługi:

- *Kol. Wacław Baran*
- *Kol. Michał Baumanko*
- *Kol. Maria Lisowska*
- *Kol. Barbara Gwóźdź*
- *Kol. Kazimierz Krygier*
- *Kol. Jan Raduchowski*
- *Kol. Jerzy Sojka*
- *Kol. Marian Stanisławski*

Braźowy Krzyż Zasługi:

- *Kol. Zenon Wac.*

Oprócz odznaczeń państwowych, zostały także wręczone działaczom Stowarzyszenia: Medal Rodła, Medale „Za zasługi dla obronności kraju” oraz Odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”.

Po części oficjalnej, Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Kazimierz Czarnecki* wygłosił referat, w którym podkreślił wysiłek całego środowiska geodezyjnego poniesiony przy pracach związanych z opracowaniem ustawy „Prawo geodezyjne i kartograficzne”. Ustawa ta została uchwalona przez Sejm PRL w dniu 17 maja 1989 roku. Przedstawił również dorobek Stowarzyszenia w ostatniej kadencji oraz zaproponował kierunki prac SGP na przyszłość.

Przed Zjazdem Delegatów SGP, powołano zespół, który opracował tezy zjazdowe, przyjęte przez Zarząd Główny i przesłane delegatom przed Zjazdem. Tezy te i referat Przewodniczącego były podstawą do dyskusji na posiedzeniach plenarnych Zjazdu.

Po powołaniu roboczych Komisji Zjazdowych przystąpiono do dyskusji. Głos zabrało około 35 osób. Zagadnienia poruszane przez delegatów dotyczyły większości problemów nurtujących środowisko geodezyjne. Podjęta została przez Zjazd obszerna uchwała zawierająca 23 wnioski, między innymi postulowano:

- przekształcenie geodezji i kartografii (dziedzinę) w krajowy system informacji o terenie,
- wprowadzenie reformy gospodarczej do jednostek wykonawstwa geodezyjnego,
- opracowanie koncepcji unowocześnienia techniczno-organizacyjnego państwowego zasobu geodezyjno-kartograficznego,
- nawiązanie ścisłej współpracy ze związkami zawodowymi, NOT, TUP, SARP i PTE,
- intensyfikację działania na rzecz doskonalenia metod i form nauczania i adaptacji zawodowej,

- zmodernizowanie programów nauczania w średnich szkołach geodezyjnych,
- propagowanie i koordynowanie rozwoju informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej,
- energiczne zabieganie o organizację Kongresu FIG w Polsce,
- prowadzenie, za pomocą różnych form działalności integracyjnej inżynierów i techników geodetów, oraz reprezentowanie interesów członków SGP w stosunku do władz.

Uchwalono nowy sposób naliczania wysokości składki miesięcznej członka zwyczajnego, mianowicie: 2% najniższego wynagrodzenia miesięcznego pracowników zatrudnionych w ujętych zakładach pracy z zaokrągleniem do 50 zł wwyż. Wysokość składki ma ustalać Zarząd Główny SGP a nie Zjazd Delegatów. Wobec tego uchwalono zmiany zapisów w statucie SGP dotyczące spraw składki członkowskiej.

Po ogłoszeniu sprawozdań Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego, udzielono absolutorium ustępującym Władzom SGP.

Przeprowadzono wybory do Władz Stowarzyszenia. **Na Przewodniczącego Zarządu Głównego został wybrany: Kol. Stanisław Kluska.**

Władze SGP

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Stanisław Kluska*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Tadeusz Kuźnicki*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Bronisław Angielczyk, Szymon Barna, Kazimierz Czarnecki, Stanisław Czarnecki, Mieczysław Gabryszewski, Jerzy Górski, Jerzy Kozłowski, Jan Łopaciuk, Franciszek Matuszek, Kazimierz Owsiany, Witold Perkowski, Tadeusz Sałapa, Wojciech Żukowski*, **Zastępcy**, *Koledzy: Andrzej Pachuta, Tadeusz Kuryłowicz, Jerzy Drogosz.*

Członkowie Zarządu Głównego - Przewodniczący Zarządów Oddziałów SGP, *Koledzy: Czesław Lech - Białystok, Stanisław Wiliński - Bydgoszcz, Waldemar Szydlak - Częstochowa, Jerzy Stawowski - Gdańsk, Jan Laskowski - Gorzów Wielkopolski, Stanisław Cegielski - Kalisz, Kazimierz Juzwa - Katowice, Henryk Skibniewski - Kielce, Ryszard Soroko - Koszalin, Andrzej Jarzębowski - Kraków, Stanisław Dyląg - Krosno, Wiesław Firliciński - Legnica, Jan Zięba - Lublin, Tomasz Telega - Łódź, Marian Ryczek - Nowy Sącz, Ireneusz Borkowski - Olsztyn, Zbigniew Białek - Opole, Mieczysław Kaszubowski - Ostrołęka, Roman Sagan - Piotrków Trybunalski, Włodzimierz Kuberka - Poznań, Bogusław Gajek - Radom, Krzysztof Cisek - Rzeszów, Tadeusz Kościuk - Suwałki, Henryk Musiatowicz - Szczecin, Mieczysław Sobol - Tarnów, Andrzej Bednarek - Toruń,*

*Henryk Berkieta – Warszawa, Narcyz Malinowski – Wrocław,
Kazimierz Koziej – Zamość, Eugeniusz Olejnik – Zielona Góra.*

Zarząd Główny powołał Prezydium w następującym składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Stanisław Kluska*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Kazimierz Czarnecki*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Henryk Berkieta*

Wiceprzewodniczący - *Kol. Wojciech Żukowski*

Skarbnik - *Kol. Jerzy Kozłowski*

Członek Prezydium - *Kol. Jan Łopaciuk*

Sekretarz Generalny - *Kol. Tadeusz Kuźnicki*

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - *Kol. Zdzisław Olszewski*

Wiceprzewodn. - *Kol. Jerzy Gaziński*

Sekretarz - *Kol. Czesław Kołtuniak*

Członkowie - *Kol. Jan Bielański*

- *Kol. Kazimierz Michalik*

- *Kol. Jerzy Piotrowski*

- *Kol. Roman Włodarczyk*

Z-cy członków - *Kol. Antoni Nalepa*

- *Kol. Jerzy Wróblewski*

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący - *Kol. Zenon Rozwałka*

Wiceprzewodn. - *Kol. Barbara Zofia Kowalska*

Sekretarz - *Kol. Tadeusz Arciszewski*

Członkowie - *Kol. Maria Januszko*

- *Kol. Marian Kaszycki*

- *Kol. Józef Racki*

- *Kol. Stanisław Sarosiek*

- *Kol. Zbigniew Surdyk*

Z-ca członka - *Kol. Wiktor Grefkowicz*

Delegaci do Rady Głównej NOT z wyboru imiennego: *Kol. Wacław Kłopotciński, Kol. Bogdan Ney i Kol. Stanisław Pachuta.*

XXXI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXI Zjazd Delegatów SGP odbył się w Białymstoku w dniach 15-16.05.1992 r. Obradował w sali Urzędu Wojewódzkiego.

W pracach Zjazdu wzięło udział 104 delegatów ze 111 wybranych na Zgromadzeniach Delegatów Kół w Oddziałach Wojewódzkich SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia na początku 1992 roku wynosiła 7919 osób.

Obradom Zjazdu przewodniczył *Kol. Krzysztof Cisek* z Rzeszowa. Do Prezydium na wiceprzewodniczących powołano *Kolegów Czesława Lecha* z

Białegostoku i *Mieczysława Kaszubowskiego* z Ostrołęki, na sekretarzy *Kolegów: Józefa Luto* z Suwałk i *Eugeniusza Tesa* z Lublina.

Po części oficjalnej, nadano **godność Członka Honorowego SGP:**

Kol. Sławomirowi Dawidziukowi z Oddziału SGP w Białymstoku

Kol. Stanisławowi Pachucie z Oddziału SGP w Warszawie.

Następnie Przewodniczący Zarządu Głównego Kol. Stanisław Kluska wygłosił referat, w którym przedstawił swoją wizję przyszłości Stowarzyszenia, opartego na uczciwości, etyce, koleżeńskości i fachowości zawodowej swoich członków. Stowarzyszenia promującego zawód geodezyjny, oraz szanującego dotychczasowe osiągnięcie społecznego ruchu geodetów polskich.

Powołano zwyczajowo cztery Komisje Robocze Zjazdu oraz dwa Zespoły Problemowe:

Zespół I – Kierunki pracy stowarzyszeniowej – Przewodniczący Kol. Kazimierz Czarnecki

W trakcie obrad w Zespole I, wyrażono zgodę na zaproponowane przez Zarząd Główny zmiany w Statucie SGP, oraz przedyskutowano sprawy związane z uprawnieniami zawodowymi a także propozycje reaktywowania instytucji mierniczego przysięgłego.

Zespół II – Zagadnienia ogólnogeodezyjne – Przewodniczący Kol. Tomasz Telega.

W Zespole II, dyskutowano na temat wstępnego projektu organizacji służby geodezyjnej i kartograficznej i gospodarki nieruchomości.

Drugi dzień Zjazdu, rozpoczął się od sprawozdań: Głównej Komisji Rewizyjnej SGP, Głównego Sądu Koleżeńkiego SGP Przewodniczących Zespołów Problemowych I i II, poczym udzielono absolutorium ustępującym władzom Stowarzyszenia.

Następnie wybrano nowe władze SGP (skład osobowy wybranych władz podany jest na końcu informacji dotyczącej XXXI Zjazdu).

Po wyborach przystąpiono do dyskusji nad proponowanymi zmianami do Statutu SGP, oraz wnioskami zgłoszonymi przez przewodniczących zespołów Problemowych. Głos zabrało kilkanaście osób poczem Zjazd niemal jednogłośnie (dwie osoby wstrzymały się od głosu) uchwalił zaproponowane zmiany w Statucie. Było ich bardzo dużo, wobec tego zamieszczę tylko te, które moim zdaniem były najistotniejsze:

- w § 1 określono, że „Stowarzyszenie Geodetów Polskich, zwane dalej SGP lub Stowarzyszenie jest dobrowolnym, samorządnym, pozarządowym zrzeszeniem o charakterze naukowo-technicznym i zawodowym”,
- Oddziały SGP mogą uzyskać osobowość prawną, w takim wypadku Zarząd Główny nie ponosi odpowiedzialności z tytułu zobowiązań finansowych tych oddziałów,

- wprowadzono zapis, że Stowarzyszenie posiada sztandar,
- Stowarzyszenie może nadawać tytuły rzeczoznawców swoim członkom, udzielać rekomendacji firmom i instytucjom w dziedzinach reprezentowanych przez SGP, tworzyć fundacje lub uczestniczyć w fundacjach, izbach i spółkach,
- zaostbrono kryteria przyjmowania nowych członków,
- zmieniono nazwę „Oddziały wojewódzkie” na „Oddziały”,
- zmieniono nazwę „członek zbiorowy” na „członek wspierający”,
- rozszerzono zakresy kompetencji Zarządu Głównego i Zarządów Oddziałów SGP,

Z kolei Przewodniczący Komisji Wnioskowej przedstawił projekt uchwały Zjazdu wraz z załącznikiem, zawierającym 16 wniosków opracowanych w Zespołach.

Myślę, że celowe jest zamieszczenie tej Uchwały w całości z uwagi na podjęcie jej w czasie kiedy w naszym kraju wprowadzone zostały zasadnicze zmiany polityczne i społeczne. Treść Uchwały nosi formę rozliczeniowo-programową.

U C H W A Ł A
XXXI ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH
Białystok, 15-16 maj 1992 roku

XXXI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich z satysfakcją stwierdza, że Stowarzyszenie przeszło przez okres najburzliwszych zmian politycznych i społecznych w Polsce, zachowując jedność, swoją tożsamość, wierność ponad 70-letniej tradycji ruchu stowarzyszeniowego polskich geodetów.

Zjazd uznaje, że dotychczasowe działania Stowarzyszenia dobrze służyły naszym członkom, zawodowi geodezyjnemu i polskiej geodezji.

Mimo odejścia z szeregu Stowarzyszenia znacznej liczby członków, Stowarzyszenie pozostało powszechną organizacją społeczną, reprezentującą społeczno-zawodowe interesy polskich geodetów.

XXXI Zjazd widzi potrzebę ciągłych działań Stowarzyszenia w kierunku integracji środowiska polskich geodetów, dbałości o jego interesy, ochrony zawodu, podnoszenia etyki zawodowej i podejmowania wielostronnych działań na rzecz dobra powszechnego.

XXXI Zjazd Delegatów uznaje jako sprawę najważniejszą, wynikającą ze zmian ustrojowych w Polsce, stworzenie warunków – w ramach statutu Stowarzyszenia – dla nowych form działalności naszej organizacji. Z tego powodu Zjazd wprowadza odpowiednie zmiany do statutu Stowarzyszenia, stanowiące oddzielną uchwałę Zjazdu.

Zjazd dostrzega, i odnotowuje z głęboką troską, pogarszającą się sytuacją materialną i zawodową geodetów, szczególnie w państwowych jednostkach wykonawstwa geodezyjnego. Brak jasnej polityki w zakresie tego wykonawstwa wydaje się być główną przyczyną złego stanu rzeczy.

Szeroka pauperyzacja zawodu i widmo bezrobocia – to największe zagrożenia zawodowe, jakie dostrzegamy obecnie. W świetle powyższego Zjazd domaga się jasnej polityki i zdecydowanych działań władz w tych zakresach.

W zakresie spraw ogólnozawodowych Zjazd dostrzega jako najważniejsze:

- *ustanowienie właściwej organizacji służby geodezyjnej,*
- *stworzenie warunków gwarantujących poprawę jakości prac geodezyjnych.*

XXXI Zjazd Delegatów SGP, dostrzegając wagę przemian własnościowych w Polsce, apeluje do wszystkich geodetów o aktywny udział w procesie tych przemian.

Zjazd przyjmuje, jako wytyczne do działania Zarządu Głównego i wszystkich ogniw Stowarzyszenia w nowej kadencji, wnioski Zespołów Problemowych, stanowiące załącznik do niniejszej ustawy.

Podpisy Komisji Wnioskowej

We wnioskach stanowiących załącznik do uchwały, Zjazd postulował między innymi:

- *podjęcie działań zmierzających do zmian przepisów regulujących tryb uzyskiwania uprawnień zawodowych poprzez:*
 - *położenie większej wagi do praktyki zawodowej,*
 - *uwzględnianie opinii ogniw SGP,*
 - *rozważenie celowości egzaminu w obecnej formie,*
- *dostosować nową organizację służby geodezyjnej (jako administrację specjalną) do projektowanej organizacji organów administracji centralnej i nowego podziału administracyjnego kraju,*
- *część zadań administracji geodezyjnej z zakresu rozgraniczeń nieruchomości i podziałów powierzyć koncesjonowanym przez Głównego Geodetę Kraju instytucji geodetów przysięgłych,*
- *przyśpieszyć opracowanie i wydanie przepisów wykonawczych do ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne,*
- *podjąć działania w celu docelowej likwidacji ustaw szczególnych, regulujących obrót nieruchomościami innych niż KC i ustawa o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, oraz przyśpieszyć prace nad projektem ustawy o urządzaniu wsi i gospodarstw rolnych.*

Wyniki wyborów do władz SGP: **Na Przewodniczącego Zarządu Głównego wybrano** *Kol. Stanisława Kluskę*
Władze SGP.

Zarząd Główny: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Stanisław Kluska*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Tadeusz Kuźnicki*. **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Henryk Berkieta, Kazimierz Czarnecki, Zdzisław Dworakowski, Stanisław Górczyński, Andrzej Jarzymowski, Jerzy Kozłowski, Tadeusz Kuryłowicz, Adam Linsenbarth, Jan Łopaciuk, Kazimierz Owsiany, Ryszard Sławiński, Tomasz Telega, Wojciech Żukowski. Zastępcy członków*, *Koledzy: Janusz Siwicki, Andrzej Pachuta, Zbigniew Surdyk.*

Członkowie Zarządu Głównego – Przewodniczący Zarządów Oddziałów SGP: *Kol. Czesław Lech – Białystok, Kol. Stanisław Wiliński – Bydgoszcz, Kol. Ryszard Rus – Gdańsk, Kol. Zenon Janas – Gorzów Wlkp., Kol. Stanisław Cegielski – Kalisz, Kol. Karol Borkowy – Katowice, Kol. Henryk Skibniewski – Kielce, Kol. Kazimierz Hapka – Koszalin, Kol. Mieczysław Józwik – Kraków, Kol. Stanisław Dyląg – Krosno, Kol. Wiesław Firliciński – Legnica, Kol. Eugeniusz Tes – Lublin, Kol. Tobiasz Dobrski – Łódź, Kol. Marian Ryczek – Nowy Sącz, Kol. Zdzisław Gąsiorowski – Olsztyn, Kol. Zbigniew Białek – Opole, Kol. Mieczysław Kaszubowski – Ostrołęka, Kol. Stanisław Bolarczyk – Piotrków Tryb., Kol. Waldemar Sztukiewicz – Poznań, Kol. Grażyna Skołbania – Radom, Kol. Krzysztof Cisek – Rzeszów, Kol. Józef Luto – Suwałki., Kol. Henryk Musiatowicz – Szczecin, Kol. Wojciech Jasiniak – Tarnów, Kol. Tadeusz Wiśniewski – Toruń, Kol. Stanisław Czarnecki – Warszawa, Kol. Tadeusz Wiśniewski – Wrocław, Kol. Kazimierz Koziej – Zamość, Kol. Andrzej Betka – Zielona Góra.*

Zarząd Główny powołał Prezydium w następującym składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - *Kol. Stanisław Kluska*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Stanisław Czarnecki*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Jerzy Kozłowski*
Wiceprzewodniczący - *Kol. Wojciech Żukowski*
Skarbnik - *Kol. Jan Łopaciuk*
Członek Prezydium - *Kol. Kazimierz Czarnecki*
Sekretarz Generalny - *Kol. Tadeusz Kuźnicki*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Zdzisław Olszewski*
Wiceprzewodn. - *Kol. Jerzy Gaziński*
Sekretarz - *Kol. Monika Szapiro-Nowakowska*
Członkowie - *Kol. Jerzy Górski*
- *Kol. Czesław Kołtuniak*

	- <i>Kol. Adam Koncewicz</i>
	- <i>Kol. Franciszek Matuszek</i>
	- <i>Kol. Jerzy Piotrowski</i>
Z-ca członka	- <i>Kol. Jerzy Wróblewski</i>
Główny Sąd Koleżeński SGP:	
Przewodnicząca	- <i>Kol. Maria Januszko</i>
Wiceprzewodn.	- <i>Kol. Tadeusz Arciszewski</i>
Sekretarz	- <i>Kol. Barbara Z. Kowalska</i>
Członkowie:	- <i>Kol. Jan Cegła</i>
	- <i>Kol. Sławomir Dawidziuk</i>
	- <i>Kol. Edward Kasperek</i>
	- <i>Kol. Alina Kanigowska</i>
Z-cy członków	- <i>Kol. Witold Pakieła</i>
	- <i>Kol. Jan Skawina</i>

XXXII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXII Zjazd Delegatów SGP odbył się w dniach 11-13.05.1995 r. w Kaliszu. Obradowano w sali konferencyjnej Szpitala Wojewódzkiego.

W obradach wzięło udział 111 delegatów na 116 wybranych na Zgromadzeniach Sprawozdawczo – Wyborczych Oddziałów.

Ogólna liczba członków SGP na początku roku 1995 wynosiła 8167 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„75 LAT DZIAŁALNOŚCI

ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH GEODETÓW POLSKICH”

Obradom przewodniczył Delegat z Kalisza *Kol. Stanisław Cegielski*. Na wiceprzewodniczących powołano Kolegów: *Waldemara Sztukiewicza* z Poznania i *Tadeusza Wiśniewskiego* z Wrocławia, na sekretarzy powołano *Kol. Danutę Bugaj-Talar* z Kalisza i *Kol. Jerzego Górskiego* z Łodzi.

Po ukonstytuowaniu się Prezydium Zjazdu, delegaci nadali **godność Członka Honorowego SGP** następującym wybitnym długoletnim działaczom Stowarzyszenia:

Kol. Jerzemu Górskiemu z Oddziału w Łodzi

Kol. Juliuszowi Heczko z Oddziału w Krakowie,

Kol. Irenie Łaś – Ronisz z Oddziału w Warszawie,

Kol. Jerzemu Stawowskiemu z Oddziału w Gdańsku,

Kol. Stanisławowi Trautsołtowi z Oddziału w Warszawie.

Następnie powołano Komisje Zjazdowe i ich składy osobowe.

Po przerwie wysłuchano referatu Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP *Kol. Stanisława Kluski*, podsumował on prace i dorobek Stowarzyszenia w kadencji 1992-1995 oraz przedstawił problemy stowarzyszeniowe i zawodowe, które powinny być rozwiązywane w

następnych latach. Tezy referatu były podstawą do dyskusji na obradach plenarnych.

Wprowadzono zmiany do statutu. Były to zmiany porządkowe, uszczegóławiające istniejące zapisy, nie naruszały one spraw zasadniczych.

Uchwalono regulaminy: Zarządu Głównego. Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńkiego.

Obrady toczyły się na posiedzeniach plenarnych, głos zabrało około 25 osób. Poruszano sprawy: organizacji służby geodezyjnej, opracowania nowej ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne, uprawnień zawodowych i inne.

Po raz pierwszy w Stowarzyszeniu uchwalono **Kodeks Etyki Zawodowej**.

Na zakończenie dyskusji podjęto uchwałę Zjazdu, w której uznano za sprawę najważniejszą wprowadzenie nowej organizacji służby geodezyjno-kartograficznej oraz nowelizację przepisów ustawy „Prawo geodezyjne i kartograficzne” w dostosowaniu do obecnych warunków. Wnioskowano utworzenie Centralnego Urzędu Geodezji Nieruchomości i Katastru.

Zjazd uznał za konieczne przyspieszenie: wydania rozporządzeń w sprawie ewidencji gruntów i budynków oraz prac związanych z opracowaniem nowych instrukcji technicznych.

Zobowiązano Zarząd Główny do:

- Wystąpienia do Ministra Gospodarki Przestrzennej i Środowiska o nowelizację rozporządzenia w sprawie opłat za zgłoszenie robót oraz o interpretację ważności nabytych uprawnień zawodowych z zakresu 2 dotyczących między innymi szacowania gruntów,.
- zaktywizowania działalności na rzecz młodych adeptów sztuki geodezyjnej,
- kontynuowania prac nad powołaniem instytucji „geodety przysięgłego”.

Zjazd Delegatów potępił działania tych podmiotów gospodarczych i społecznych, które dla realizacji swoich interesów, postępują nieetycznie – poprzez występowanie do instytucji państwowych z zarzutami dotyczącymi innych podmiotów zamiast rozwiązywania spraw w ramach środowiska zawodowego.

Serdecznie podziękowano Komitetowi Redakcyjnemu pod przewodnictwem *Kol. Stanisława Pachuty* za bardzo efektywną pracę włożoną w opracowanie Zarysu Historii SGP w latach 1969-1994

Wybrano władze Stowarzyszenia. **Na Przewodniczącego Zarządu Głównego wybrano *Kol. Stanisława Kluskę***

Władze SGP

Zarząd Główny SGP: Przewodniczący Zarządu Głównego *Kol. Stanisław Kluska*, Sekretarz Generalny *Kol. Tadeusz Kuźnicki*,

Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego, Koledzy: Stanisław Cegielski, Kazimierz Czarnecki, Stanisław Górczyński, Koleżanka Alina Kaniowska, Koledzy: Włodzimierz Kędziora, Jerzy Kozłowski, Tadeusz Kuryłowicz, Adam Linsenbarth, Jan Łopaciuk, Andrzej Pachuta, Ryszard Sławiński, Tomasz Telega, Wojciech Żukowski, **Zastępcy, Koledzy:** Janusz Siwicki, Lesław Kuczyński, Kazimierz Owsianny.

Członkowie Zarządu Głównego – Przewodniczący Zarządów

Oddziałów: Kol. Czesław Lech – Białystok, Kol. Bronisław Węglarz – Bydgoszcz, Kol. Krzysztof Matysik – Gdańsk, Kol. Stanisław Mach – Gorzów Wlkp., Kol. Jan Cegła – Kalisz, Kol. Karol Borkowy – Katowice, Kol. Henryk Skibniewski – Kielce, Kol. Aleksander Marek – Koszalin, Kol. Mieczysław Józwik – Kraków, Kol. Stanisław Dyląg – Krosno, Kol. Władysław Frett – Legnica, Kol. Eugeniusz Tes – Lublin, Kol. Tobiasz Dobrski – Łódź, Kol. Marian Ryzek – Nowy Sącz, Kol. Zdzisław Gąsiorowski – Olsztyn, Kol. Tadeusz Ferdyn – Opole, Kol. Mieczysław Kaszubowski – Ostrołęka, Kol. Kazimierz Kożuchowski – Piotrków Tryb., Kol. Waldemar Sztukiewicz – Poznań, Kol. Grażyna Skołbania – Radom, Kol. Krzysztof Cisek – Rzeszów, Kol. Ryszard Zackiewicz – Suwałki, Kol. Henryk Musiatowicz – Szczecin, Kol. Tadeusz Kubas – Tarnów, Kol. Tadeusz Wiśniewski – Toruń, Kol. Stanisław Czarnecki – Warszawa, Kol. Tadeusz Wiśniewski – Wrocław, Kol. Zdzisław Zyta – Zielona Góra.

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Przewodniczący Zarządu Głównego - Kol. Stanisław Kluska
Wiceprzewodniczący - Kol. Kazimierz Czarnecki
Wiceprzewodniczący - Kol. Jerzy Kozłowski
Wiceprzewodniczący - Kol. Wojciech Żukowski
Skarbnik - Kol. Jan Łopaciuk
Członek Prezydium - Kol. Włodzimierz Kędziora
Sekretarz Generalny - Kol. Tadeusz Kuźnicki

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - Kol. Zdzisław Olszewski
Wiceprzewodn. - Kol. Jerzy Piotrowski
Sekretarz - Kol. Monika Nowakowska
Członkowie: - Kol. Janusz Drzewoszewski
- Kol. Jerzy Gaziński
- Kol. Jerzy Górski
- Kol. Czesław Kołtuniak

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodnicząca - Kol. Maria Januszko
Wiceprzewodn. - Kol. Jerzy Stawowski

Sekretarz - *Kol. Barbara Z. Kowalska*
Członkowie: - *Kol. Danuta Bugaj-Talar*
 - *Kol. Sławomir Dawidziuk*
 - *Kol. Marian Kaszycki*
 - *Kol. Zbigniew Surdyk*

XXXIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXIII Zjazd Delegatów SGP odbył się w Lublinie w dniach 28-30.05.1998 r. obrady toczyły się w sali Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

W obradach uczestniczyło 99 delegatów na 102 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia na początku roku 1998 wynosiła 6926 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH TO TRADYCJA I PRZYSZŁOŚĆ ZAWODU”

Obradom przewodniczył Delegat z Wrocławia *Kol. Mieczysław Gabryszewski*. Do Prezydium powołano na wiceprzewodniczących Kolegów: *Czesława Lecha* z Białegostoku i *Eugeniusza Tesa* z Lublina, na sekretarzy Koleżanki: *Marię Kucharzak* z Warszawy i *Grażynę Skołbanią* z Radomia.

Gościem Zjazdu był *Pan Marek Pol*, były minister reformy centrum w rządzie Premiera Włodzimierza Cimoszewicza, Przewodniczący Unii Pracy, którego osobistemu zaangażowaniu geodeci zawdzięczają powołanie w 1996 roku Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. *Pan Marek Pol* otrzymał na Zjeździe Złotą Odznakę Honorową SGP.

Następnie nadano **godność Członka Honorowego SGP** następującym Kolegom:

Jerzemu Kotyńskiemu z Oddziału SGP w Piotrkowie Tryb.

Czesławowi Lechowi z Oddziału SGP w Białymstoku

Aleksandrowi Mościbrodzkiemu z Oddziału SGP w Lublinie

Jerzemu Piotrowskiemu z Oddziału SGP w Poznaniu

Marianowi Szymańskiemu z Oddziału SGP w Warszawie

Po części oficjalnej, referaty wygłosili Przewodniczący Zarządu Głównego SGP *Kol. Stanisław Kluska* i Prezes GUGiK *Kol. Józef Racki*. Prezes GUGiK poinformował zebranych o projekcie reorganizacji administracji rządowej i samorządowej, co pociąga za sobą również reorganizację służby geodezyjnej. Na szczeblu wojewódzkim komórki geodezyjne będą u wojewody jak również i u marszałka, w gminach powołany zostanie geodeta gminny.

Po wygłoszonych referatach rozpoczęła się dyskusja, która w większości dotyczyła: organizacji geodezji, szkolnictwa geodezyjnego,

kodeksu etyki zawodowej, nowelizacji ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne. Delegaci w swoich wytypieniach, krytycznie odnosili się do projektowanej organizacji służby geodezyjnej.

Po dyskusji, w której głos zabrało około 25 osób, Komisja Wnioskowa przedstawiła projekt uchwały Zjazdu Delegatów, zawierała ona 17 wniosków. Po wniesieniu poprawek przedłożona uchwała została podjęta.

Zjazd nie aprobował przedstawionego przez Głównego Geodetę Kraju projektu organizacji administracji geodezyjnej na szczeblu wojewódzkim uznając, że prowadzi ona do dualizmu władzy. Zaproponowano, aby Geodeta Wojewódzki pozostał w strukturze administracji rządowej. Zjazd był również przeciwny przekazaniu do gmin kompetencji w zakresie prowadzenia zasobu w tym i ewidencji gruntów oraz scaleń i wymiany gruntów.

Zobowiązano Zarząd Główny do następujących działań:

- doprowadzenia do ostatecznej wersji ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne,
- wystąpienia do odpowiednich władz z postulatem ustawowego uregulowania instytucji geodety przysięgłego,
- przedłożenia władzom postulatu o połączenie geodezji, kartografii i gospodarki nieruchomościami w jedną administrację centralną,
- wystąpienia do Głównego Geodety Kraju z wnioskiem opracowania jednolitych standardów funkcjonowania ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej,
- wystąpienia do Ministra Edukacji Narodowej o podjęcie działań zmierzających do poprawy warunków nauczania w szkolnictwie zawodowym.

Wprowadzono zmiany do statutu SGP: zapisy Przewodniczący ZG SGP i Wiceprzewodniczący ZG SGP zmieniono na Prezes SGP i Wiceprezes SGP, odpowiednio w Oddziałach, Kołach, Klubach i Zespołach.

Wybrano władze SGP, członków Zarządu Głównego z wyboru imiennego, Główną Komisję Rewizyjną i Główny Sąd Koleżeński.

Na Prezesa SGP został wybrany Kol. Kazimierz Czarnecki.

Władze SGP.

Zarząd Główny: Prezes Kol. Kazimierz Czarnecki, **Sekretarz Generalny** Kol. Tadeusz Kuźnicki, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego,** Koledzy: Stanisław Cegielski, Mieczysław Gabryszewski, Stanisław Górczyński, Bogdan Grzechnik, Koleżanka Alina Kaniowska, Koledzy: Stanisław Kluska, Jerzy Kozłowski, Tadeusz Kuryłowicz, Jan Łopaciuk, Andrzej Pachuta, Koleżanka.. Grażyna Skołbania, Koledzy: Tomasz Telega, Wojciech Żukowski, **Zastępcy:** Kol. Karol Borkowy, Kol. Elżbieta Makuch, Ryszard Sołoducha.

Członkowie Zarządu Głównego – Prezesi Oddziałów SGP: *Kol. Czesław Lech – Białystok, Kol. Bronisław Węglarz – Bydgoszcz, Kol. Ryszard Stawiński – Gdańsk, Kol. Zbigniew Gaca – Gorzów Wlkp. Kol. Jan Cegła – Kalisz, Kol. Henryk Skibniewski – Kielce, Kol. Ryszard Soroko – Koszalin, Kol. Mieczysław Jóźwik – Kraków, Kol. Stanisław Dusza – Krosno, Kol. Władysław Frett – Legnica, Kol. Eugeniusz Tes – Lublin, Kol. Piotr Fabiański – Łódź, Kol. Marian Ryczek – Nowy Sącz, Kol. Zdzisław Gąsiorowski – Olsztyn, Kol. Marek Szczepański – Opole, Kol. Bronisław Angielczyk – Ostrołęka, Kol. Kazimierz Kożuchowski – Piotrków Tryb., Kol. Waldemar Sztukiewicz – Poznań, Kol. Ewa Popis – Radom, Kol. Krzysztof Cisek – Rzeszów, Kol. Ryszard Zackiewicz – Suwałki, Kol. Henryk Musiatowicz – Szczecin, Kol. Tadeusz Kubas – Tarnów, Kol. Tadeusz Wiśniewski – Toruń, Kol. Stanisław Czarnecki – Warszawa, Kol. Stanisław Śliwka – Włocławek, Kol. Tadeusz Wiśniewski – Wrocław, Kol. Jerzy Gaźniński – Zielona Góra. .*

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Prezez SGP	- Kol. Kazimierz Czarnecki
Wiceprezes	- Kol. Stanisław Kluska
Wiceprezes	- Kol. Jerzy Kozłowski
Wiceprezes	- Kol. Tomasz Telega
Skarbnik	- Kol. Andrzej Pachuta
Członek Prezydium	- Kol. Bogdan Grzechnik
Sekretarz Generalny	- Kol. Tadeusz Kuźnicki

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący	- Kol. Zdzisław Olszewski
Wiceprzewodn.	- Kol. Jerzy Piotrowski
Sekretarz	- Kol. Monika Nowakowska
Członkowie:	- Kol. Antoni Bosek
	- Kol. Janusz Drzewoszewski
	- Kol. Jerzy Górski
	- Kol. Mieczysław Kaszubowski

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodnicząca	- Kol. Maria Januszko
Wiceprzewodn.	- Kol. Jerzy Stawowski
Sekretarz	- Kol. Barbara Z. Kowalska
Członkowie:	- Kol. Henryk Berkiet
	- Kol. Stanisław Dyląg
	- Kol. Tadeusz Kośka
	- Kol. Mieczysław Lisek

XXXIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXIV Zjazd odbył się w dniach 18 – 20.06.2001 r. w Ustroniu. Miejscem obrad było Kino Zdrojowe oraz Hotel Magnolia.

W obradach uczestniczyło 108 delegatów na 116 wybranych na Zgromadzeniach Sprawozdawczo – Wyborczych Oddziałów SGP.

Ogólna liczba Członków Stowarzyszenia w roku 2001 wynosiła

Zjazd obradował pod hasłem:

„SGP SPROSTA WYZWANIOM CZASU”

Obradom przewodniczył delegat z Gdańska *Kol. Ryszard Sławiński*.

Do Prezydium Zjazdu powołano na wiceprzewodniczących: *Kol. Jana Burego* z Katowic i *Kol. Piotra Fabiańskiego* z Łodzi, na sekretarzy: *Kol. Irenę Kapturkiewicz* z Krakowa i *Kol. Zofię Piotrowską* z Nowego Sącza.

Zjazd nadał godność Członka Honorowego SGP Kolegom:

Kol. Krzysztofowi Ciskowi z Oddziału rzeszowskiego SGP

Kol. Stanisławowi Klusce z Oddziału łódzkiego SGP

Kol. Hubertowi Rakowi z Oddziału katowickiego SGP

Kol. Henrykowi Skibniewskiemu z Oddziału kieleckiego SGP

Zjazd miał bardzo uroczystą oprawę. W związku z 80-leciem działalności Stowarzyszenia i XXXIV Zjazdem Delegatów SGP, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 15 maja 2001 nadał za wybitne zasługi dla rozwoju geodezji oraz za osiągnięci w pracy zawodowej i społecznej, bardzo wysokie odznaczenia państwowe, które otrzymali:

Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski - Koledzy:

Henryk Leśniok, Stanisław Adam Pachuta.

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski – Kol. Tadeusz Kuźnicki

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski – Koledzy: Włodzimierz Feliks Balcerek, Krzysztof Wincenty Cisek. Stanisław Kluska.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenie Polski – Koledzy: Jan Bury, Kazimierz Adolf Czarnecki, Stanisław Czarnecki, Mieczysław Mikołaj Gabryszewski, Bogdan Piotr Grzechnik, Czesław Lech.

Złoty Krzyż Zasługi – Koleżanki i Koledzy: Tomasz Szymon Dobrski, Edward Gamaracki, Christa Gołofit, Hanna Elżbieta Jarmułowicz, Henryk Władysław Musiatowicz, Ryszard Rus, Waldemar Marian Sztukiewicz.

Srebrny Krzyż Zasługi – Koleżanki i Koledzy: Jan Albin Cegła, Maria Magdalena Kucharzak, Andrzej Stanisław Pachuta, Marian Józef Ryczek, Władysława Cecylia Superson.

Brazowy Krzyż Zasługi – Koleżanka i Koledzy: Małgorzata Bożena Bednarska, Wojciech Jacenik, Jerzy Machlański.

Oprócz wymienionych Odznaczeń Państwowych, wręczone zostały Odznaki Honorowe NOT, SGP i „Za Zasługi dla Geodezji i Kartografii”.

W trakcie obrad odbyła się ożywiona dyskusja dotycząca prac geodezyjnych, organizacji służby geodezyjnej, administracji geodezyjnej, doskonalenia wiedzy geodezyjnej, samorządu zawodowego. Na zakończenie obrad podjęto uchwałę w której postulowano:

- przyspieszenie prac związanych z wydaniem brakujących aktów wykonawczych do ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz opracowania brakujących standardów technicznych dotyczących geodezji,
- zmianę ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne w zapisach dotyczących uprawnień zawodowych,
- powołanie Państwowego Urzędu Katastralnego jako organu administracji specjalnej, która przejmie sprawy geodezji i kartografii,
- modernizację istniejącego minimum programowego dla przedmiotów branżowych, nauczanych na wydziałach geodezyjnych wyższych uczelni,
- podjęcie działań powodujących przygotowanie projektu ustawy o samorządzie zawodowym geodetów i kartografów.

Wybrano władze SGP, Zarząd Główny, Główną Komisję Rewizyjną i Główny Sąd Koleżeński SGP

Na Prezesa Stowarzyszenia Geodetów Polskich został wybrany:

Kol. Kazimierz Czarnecki

Władze SGP

Zarząd Główny: Prezes SGP *Kol. Kazimierz Czarnecki*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Tadeusz Kuźnicki*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koleżanki i Koledzy: Karol Borkowy, Stanisław Cegielski, Krzysztof Cisek, Mieczysław Gabryszewski, Stanisław Górczyński, Alina Kanigowska, Włodzimierz Kędziora, Stanisław Kluska, Lesław Kuczyński, Andrzej Pachuta, Tomasz Telega, Janusz Walo, Jan. Wojciechowski, Stanisław Zaremba. Zastępcy, Koledzy: Mieczysław Józwik, Tadeusz Kuryłowicz, Janusz Łopaciuk.*

Członkowie Zarządu Głównego- Prezesa Oddziałów SGP, Koleżanki i Koledzy: *Czesław Lech – Białystok, Bronisław Węglarz – Bydgoszcz, Ryszard Sławiński – Gdańsk, Zbigniew Mituta – Gorzów Wielkopolski, Jan Cegła – Kalisz, Jan Bury – Katowice, Henryk Skibniewski – Kielce, Ryszard Soroko – Koszalin, Janusz Krzyżaniak – Kraków, Jarosław Wolski – Krosno, Mikołaj Smyk – Legnica, Eugeniusz Tes – Lublin, Piotr Fabiański – Łódź, Marian Ryczek – Nowy Sącz, Zdzisław Gąsiorowski – Olsztyn, Józef Kampa – Opole, Mieczysław Kaszubowski – Ostrołęka, Roman Sagan – Piotrków Trybunalski, Waldemar Sztukiewicz – Poznań, Jolanta Blajer – Radom, Krzysztof Cisek – Rzeszów, Ryszard Zackiewicz – Suwałki, Henryk Musiatowicz – Szczecin, Wojciech*

Bukwałt – Toruń, Zdzisław Dworakowski – Warszawa, Tadeusz Wiśniewski – Wrocław, Andrzej Betka – Zielona Góra.

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium, które pracowało w składzie:

Prezes	- Kol. Kazimierz Czarnecki
Wiceprezes	- Kol. Włodzimierz Kędziora do 20.06.2003 r.
Wiceprezes	- Kol. Karol Borkowy od 19.11.2002 r.
Wiceprezes	- Kol. Andrzej Pachuta
Skarbnik	- Kol. Jan W. Wojciechowski
Członek Prezydium	- Kol. Janusz Walo
Sekretarz Generalny	- Kol. Tadeusz Kuźnicki do 20.06.2002 r.
	- Kol. Włodzimierz Kędziora od 20.06.2002 r.

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący	- Kol. Zdzisław Olszewski
Wiceprzewodn.	- Kol. Jerzy Piotrowski
Sekretarz	- Kol. Monika Nowakowska
Członkowie	- Kol. Antoni Bosek
	- Kol. Stanisław Czarnecki
	- Kol. Czesław Kołtuniak
Zastępcy:	- Kol. Bartłomiej Niewiadomski
	- Kol. Tadeusz Wilczewski

Główny Sąd Koleżeński SGP:

Przewodnicząca	- Kol. Maria Januszko
Wiceprzewodn.	- Kol. Jerzy Stawowski
Sekretarz	- Kol. Barbara Z. Kowalska
Członkowie:	- Kol. Henryk Berkiet
	- Kol. Stanisław Dyląg
	- Kol. Tadeusz Kośka
	- Kol. Mieczysław Lisek
Zastępcy:	- Kol. Bogdan Marczyński
	- Kol. Teresa Pielesz

XXXV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXV Zjazd odbył się w dniach 3 - 5.06.2004 r. w Piechowicach. Miejsmem obrad były sale w Hotelu LAS.

W obradach uczestniczyło 94 delegatów na 100 wybranych na Zgromadzeniach Sprawozdawczo – Wyborczych Oddziałów SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia na koniec 2003 roku wynosiła 5175 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„SGP W NOWEJ RZECZYWISTOŚCI”

Obradom przewodniczył delegat z Wrocławia *Kol. Tadeusz Wiśniewski*.

Do Prezydium Zjazdu wybrano na wiceprzewodniczących *Kolegów: Stanisława Cegielskiego* z Kalisza i *Eugeniusz Tesa* z Lublina na sekretarzy: *Koleżanki: Helenę Milanowską* z Wrocławia i *Halinę Krynke* z Koszalina.

Na wstępie serdecznie powitano Gościa Honorowego Panią Dr, dr h.c. Akademii Rolniczej we Wrocławiu *Alinę Surmacką – Szczęśniak* córkę śp. *Inż. Władysława Surmackiego* Honorowego Prezydenta Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG). Wręczyła ona na ręce Prezesa SGP plakietkę Honorowego Prezydenta FIG.

Zjazd nadał godność **Zagranicznego Członka Honorowego SGP** Kolegom:

Kol. Eduardowi Matakowi ze Słowacji

Kol. Peterowi Polakowi z Czech

Nadano również **godność członka Honorowego SGP** Kolegom:

Kol. Franciszkowi Czarnieckiemu z Oddziału wrocławskiego SGP

Kol. Zdzisławowi Olszewskiemu z Oddziału warszawskiego SGP

Po wystąpieniach gości Zjazdu, referat wygłosił Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich *Kol. Kazimierz Czarnecki*.

W czasie dyskusji plenarnej większość delegatów protestowało przeciwko stanowisku władz geodezyjnych, lansującym tezę, że wśród geodetów szerzy się korupcja. Twierdzono, że trwa medialna "nagonka" na geodetów. Krytykowano proponowane zapisy w projekcie prawa geodezyjnego i kartograficznego. Odzwierciedleniem dyskusji była uchwała Zjazdu, zawierająca 25 wniosków zgrupowanych w 6 grupach, zobowiązała ona Zarząd Główny SGP, między innymi, do następujących działań:

- podjęcia dyskusji nad celowością przekształcenia Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii na Główny Urząd Geodezji i Katastru,
- zbadanie celowości zmiany istniejących obecnie zakresów uprawnień zawodowych,
- wystąpienia do Głównego Geodety Kraju o opracowanie katalogu norm czasu pracy dla poszczególnych asortymentów robót wynikających ze standardów geodezyjnych,
- podjęcia starań o przywrócenie stanu sprzed 1 maja 2003 r. w sprawie organizacji przez Oddziały SGP postępowania kwalifikacyjnego na uprawnienia zawodowe,
- powołania Forum Samorządowego SGP, którego działania będą obejmowały te zagadnienia samorządowe, które mieszczą się w zadaniach statutowych SGP,
- przeprowadzenia szerokiej dyskusji nad organizacją zawodu geodezyjnego w Polsce,
- stworzenie systemu szkolenia ustawicznego oraz jego prowadzenie.

Wybrano nowe władze Stowarzyszenia Geodetów Polskich: Prezesa SGP, 13 członków i 3 zastępców Zarządu Głównego SGP, 7 członków i 2 zastępców Głównej Komisji Rewizyjnej SGP i 7 członków i 2 zastępców Głównego Sądu Koleżeńskiego SGP.

Prezesem Stowarzyszenia Geodetów Polskich na kadencję 2004 – 2007 został wybrany: *Kol. Kazimierz Czarnecki*

Władze SGP

Zarząd Główny: Prezes SGP *Kol. Kazimierz Czarnecki*, **Sekretarz Generalny** *Kol. Włodzimierz Kędziora*, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego**, *Koledzy: Karol Borkowy, Marian Brożyna, Stanisław Cegielski, Mieczysław Gabryszewski, Stanisław Górczyński, Stanisław Kluska, Stanisław Kochański, Jan Łopaciuk, Andrzej Pachuta, Ryszard Sławiński, Eugeniusz Tes, Janusz Walo, Jan W. Wojciechowski. Zastępcy członków Zarządu Głównego SGP:* *Kol. Adam Bandura, Kol. Alina Kanigowska, Kol. Lesław Kuczyński*

Członkowie Zarządu Głównego - Prezesi Oddziałów SGP, Koleżanki i Koledzy: *Tadeusz Wilczewski – Białystok, Henryk Siuda – Bydgoszcz, Florian Romanowski – Gdańsk, Zbigniew Mituta – Gorzów Wielkopolski, Jan Cegła – Kalisz, Grzegorz Ogórek – Katowice, Henryk Skibniewski – Kielce, Ryszard Soroko – Koszalin, Janusz Krzyżaniak – Kraków, Krzysztof Wilk – Krosno, Jerzy Szyszko – Legnica, Marek Kłopotek – Lublin, Piotr Fabiański – Łódź, Marian Ryczek – Nowy Sącz, Jerzy Korejwo – Olsztyn, Anna Ochman – Opole, Mieczysław Kaszubowski – Ostrołęka, Roman Sagan – Piotrków Trybunalski, Waldemar Sztukiewicz – Poznań, Jolanta Blajer – Radom, Krzysztof Cisek – Rzeszów, Ryszard Zackiewicz – Suwałki, Antoni Myłka – Szczecin, Wojciech Bukwałt – Toruń, Zdzisław Dworakowski – Warszawa, Tadeusz Wiśniewski – Wrocław, Danuta Oreszko – Zielona Góra.*

Zarząd Główny SGP powołał Prezydium, które pracowało w składzie:

Prezes - *Kol. Kazimierz Czarnecki do 23.08.2006 r.*
Pełniący obowiązki Prezesa - *Kol. Krzysztof Cisek od 26.09.2006 r.*
Wiceprezes - *Kol. Krzysztof Cisek do 29.09.2006 r.*
Wiceprezes - *Kol. Karol Borkowy*
Wiceprezes - *Kol. Andrzej Pachuta*
Skarbnik - *Kol. Jan W. Wojciechowski*
Członek Prezydium - *Kol. Janusz Walo.*
Sekretarz Generalny - *Kol. Włodzimierz Kędziora*

Główna Komisja Rewizyjna SGP:

Przewodniczący - *Kol. Jerzy Piotrowski*
Wiceprzewodn. - *Kol. Czesław Kołtuniak*

- Sekretarz - *Kol. Monika Nowakowska*
 Członkowie: - *Kol. Henryk Berkieta*
 - *Kol. Zdzisław Berliński*
 - *Kol. Antoni Bosek*
 - *Kol. Stanisław Czarnecki*
 - *Kol. Helena Milanowska*
 Zastępca: - *Kol. Wiesław Firliciński*

Główny Sąd Koleżeński SGP:

- Przewodnicząca - *Kol. Maria Januszko*
 Wiceprzewodn. - *Kol. Czesław Lech*
 Sekretarz - *Kol. Barbara Z. Kowalska*
 Członkowie: - *Kol. Stanisław Dyląg*
 - *Kol. Mieczysław Lisek*
 - *Kol. Tomasz Mazur*
 - *Kol. Henryk Musiatowicz*
 Z-cy członków: - *Kol. Jan Chałubiński*
 - *Kol. Michał Marczak*

XXXVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXVI Zjazd Delegatów został zorganizowany w Łodzi w dniach 8-9.06.2007 r. Miejszem obrad było Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne Uniwersytetu Łódzkiego.

W trakcie otwarcia Zjazdu, uczestnicy chwilą ciszy uczcili pamięć zmarłych Kolegów: urzędującego wieloletniego Prezesa SGP Kol. Kazimierza Czarneckiego oraz Członków Honorowych SGP Kol. Henryka Leśnioka Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP w latach 1953-1954, i Henryka Skibniewskiego wieloletniego Członka Zarządu Głównego SGP-Prezesa Oddziału SGP w Kielcach.

W obradach uczestniczyło 93 Delegatów z 96 wybranych w Oddziałach SGP.

Ogólna liczba członków Stowarzyszenia na początku roku 2007 wynosiła 4389 osób.

Zjazd obradował pod hasłem:

„SGP RZECZNIKIEM POLSKICH GEODETÓW”

Przewodniczącym obrad został *Kol. Tadeusz Wilczewski* z Białegostoku, wiceprzewodniczącymi *Koledzy: Piotr Fabiański* z Łodzi i *Grzegorz Ogórek* z Katowic, sekretarzami *Koleżanki: Mariola Gilska* z Olsztyna i *Helena Milanowska* z Wrocławia.

Po wystąpieniach oficjalnych nadano **godność Członka Honorowego SGP**, Kolegom:

Kazimierzowi Czarneckiemu (pośmiertnie) z Oddziału warszawskiego.
Zdzisławowi Adamczewskiemu z Oddziału warszawskiego

Piotrowi Fabiańskiemu z Oddziału łódzkiego

Henrykowi Musiatowiczowi z Oddziału szczecińskiego

Następnie przyjęto regulamin Zjazdu, wysłuchano referatu programowego wygłoszonego przez p.o.Prezesa SGP *Kol. Krzysztofa Ciska*, oraz powołano Komisje Robocze Zjazdu i ich składy osobowe.

Całość obrad prowadzona była na posiedzeniach plenarnych. Dyskusja koncentrowała się w większości na sprawach dotyczących: organizacji służby geodezyjnej, opracowania nowej ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne, organizacji szkoleń oraz organizacji egzaminów na uprawnienia zawodowe.

Komisja Wnioskowa przedstawiła pod dyskusją 2 uchwały i 9 wniosków.

Pierwsza uchwała była następująca: „XXXVI Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do niezbędnych działań zmierzających do czynnego udziału w procesie legislacyjnym ustawy prawo geodezyjne, w szczególności mając na uwadze następujące problemy:

- bezwzględnego utrzymania centralnego organu administracji rządowej w/s geodezji i kartografii,
- zawarcia w ustawie regulacji problematyki katastru nieruchomości,
- w celu realizacji powyższego konieczne jest spotkanie z Premierem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej”,

Druga uchwała zobowiązywała Zarząd Główny do realizacji dziewięciu wniosków, które dotyczyły:

- kontynuowania rozmów z Głównym Geodetą Kraju w sprawach: przeprowadzania postępowań kwalifikacyjnych na uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii w terenie,
- wystąpienia do Ministra Spraw Wewnętrznych o upoważnienie Głównego Geodety Kraju do podejmowania działań legislacyjnych oraz uzgodnień społecznych i międzyresortowych w zakresie przepisów prawa w dziedzinie geodezji i kartografii,
- powołania zespołu w porozumieniu z Głównym Geodetą Kraju w celu opracowania standardów technicznych i zmian w przepisach geodezyjnych, -
- opracowania ramowego programu szkolenia ustawicznego geodetów,
- zaangażowania się Stowarzyszenia w popularyzację i rozwój systemów geoinformacyjnych,
- powołanie zespołu problemowego obejmującego problematykę zawodowo- samorządową.
- rozważenie powołanie w Stowarzyszeniu „Rzecznika Zawodu”.

Po dyskusji Delegaci uchwalili przedstawione uchwały.

Przeprowadzono wybory do władz SGP, Wybrano: Prezesa SGP, 13 członków Zarządu Głównego i 3 zastępców, 7 członków i 2 zastępców Głównej Komisji Rewizyjnej, 7 członków i 2 zastępców Głównego Sądu Koleżeńskiego.

**Prezesem SGP na kadencję 2007-2010 został wybrany
Kol. Krzysztof Cisek.**

Władze SGP

Zarząd Główny: Prezes Kol. Krzysztof Cisek, Sekretarz Generalny Kol. Włodzimierz Kędziora, **Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego,** Koledzy: Artur Adamek, Marian Brożyna, Stanisław Cegielski, Mieczysław Gabryszewski, Zdzisław Gąsiorowski, Stanisław Kluska, Koleżanka Alicja Kulka, Koledzy: Jan Łopaciuk, Andrzej Pachuta, Robert Rachwał, Eugeniusz Tes, Janusz Walo, Paweł Zajęc, **Zastępcy,** Koledzy: Adam Bandura, Krzysztof Miziołek, Sławomir Tarkowski.

Członkowie Zarządu Głównego-Prezesi Oddziałów SGP, Koledzy: Tadeusz Wilczewski – Białystok, Henryk Siuda – Bydgoszcz, Ryszard Cieślukowski – Gdańsk, Jan Oleksiewicz – Gorzów Wlkp. Jan Cegła – Kalisz, Grzegorz Ogórek – Katowice, Andrzej Dąbrowski – Kielce, Ryszard Soroko – Koszalin, Koleżanka Elżbieta Biel – Kraków, Koledzy: Jarosław Wolski – Krosno, Jerzy Szyszko – Legnica, Marek Kłopotek – Lublin, Piotr Fabiański – Łódź, Marian Ryczek – Nowy Sącz, Mariola Gilska – Olsztyn, Andrzej Baran – Opole, Mieczysław Kaszubowski – Ostrołęka, Waldemar Sztukiewicz – Poznań, Krzysztof Cisek – Rzeszów, Ryszard Zackiewicz – Suwałki, Henryk Musiatowicz – Szczecin, Leopold Witul – Toruń, Zdzisław Dworakowski – Warszawa, Tadeusz Wiśniewski – Wrocław, Lesław Kuczyński – Zielona Góra.

Zarząd Główny powołał Prezydium w następującym składzie:

Prezes SGP	- Kol. Krzysztof Cisek
Wiceprzewodniczący	- Kol. Jan Łopaciuk
Wiceprzewodniczący	- Kol. Eugeniusz Tes
Wiceprzewodniczący	- Kol. Andrzej Pachuta
Skarbnik	- Kol. Sławomir Tarkowski
Członek	- Kol. Paweł Zajęc
Sekretarz Generalny	- Kol. Włodzimierz Kędziora

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodnicząca	- Kol. Helena Milanowska
Wiceprzewodn.	- Kol. Wiesław Firliciński
Sekretarz	- Kol. Jerzy Piotrowski
Członkowie	- Kol. Zdzisław Berliński
	- Kol. Tadeusz Borysiuk

	- Kol. Stanisław Czarnecki
	- Kol. Kazimierz Juzwa
	- Kol. Janusz Krzyżaniak
	- Kol. Andrzej Fluda
Z-ca członka	

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodnicząca	- Kol. Maria Januszko
Wiceprzewodn.	- Kol. Czesław Lech
Sekretarz	- Kol. Barbara Z. Kowalska
Członkowie	- Kol. Henryk Berkiet
	- Kol. Stanisław Dyląg
	- Kol. Stanisław Górczyński
	- Kol. Juliusz Pasternak
Z-cy członków	- Kol. Mieczysław Jóźwik
	- Kol. Tadeusz Kośka

XXXVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich odbył się w Krakowie (20-22 maja 2010) pod hasłem

„SGP – 92 lata w służbie Ojczyściej geodezji”

**Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich
Stanisław Cegielski**

Zjazd uchwalił długą listę wniosków, są to m.in.:

- podjęcie działań w celu przywrócenia działu „geodezja i kartografia” w ustawie o działach administracji rządowej oraz podporządkowanie Głównego Geodety Kraju Prezesowi Rady Ministrów,
- zabieganie o to, by w nowej ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne znalazły się zapisy dotyczące:
 - obowiązku ustawicznego kształcenia geodetów uprawnionych,
 - uregulowania spraw z zakresu podziałów oraz scaleń i rozgraniczenia nieruchomości,
 - zmiany właściwości organu dokonującego rozgraniczenia (z wójta, burmistrza na starostę),
- wystąpienia do G GK o przyspieszenia prac nad wprowadzeniem nowych standardów w geodezji i kartografii,
- wystąpienia do G GK o wprowadzenie regulacji, w wyniku których wpływy z dotychczasowego PFGZGiK w całości przeznaczone byłyby na realizację zadań z dziedziny geodezji i kartografii (wniosek związany jest z likwidacją od 1 stycznia 2011 r. PFGZGiK).

Zarząd Główny

1. Pachuta Andrzej (Warszawa)
2. Łopaciuk Jan (Warszawa)

3. Tes Eugeniusz (Lublin)
 4. Walo Janusz (Warszawa)
 5. Brożyna Marian (Białystok)
 6. Zając Paweł (Wrocław)
 7. Wilczewski Tadeusz (Białystok)
 8. Wiliński Stanisław (Bydgoszcz)
 9. Rachwał Robert (Kraków)
 10. Gąsiorowski Zdzisław (Olsztyn)
 11. Kulka Alicja (Katowice)
 12. Radzio Witold (Warszawa)
 13. Gabryszewski Mieczysław (Wrocław)
- (skład Zarządu uzupełniają: prezes, sekretarz generalny oraz przewodniczący oddziałów)

Główna Komisja Rewizyjna:

1. Borysiuk Tadeusz (Białystok)
2. Juzwa Kazimierz (Katowice)
3. Czarnecki Stanisław (Warszawa)
4. Berliński Zdzisław (Łódź)
5. Milanowska Helena (Wrocław)
6. Krynke Halina (Koszalin)
7. Hajto Jerzy (Kraków)

Główny Sąd Koleżeński:

1. Januszko Maria (Warszawa)
2. Kanigowska Alina (Legnica)
3. Lech Czesław (Białystok)
4. Musiatowicz Henryk (Szczecin)
5. Berkieta Henryk (Warszawa)
6. Kośka Tadeusz (Łódź)
7. Kowalska Zofia Barbara (Warszawa)

XXXVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich odbył się w dniach 7 - 9 czerwca 2013 roku w Lidzbarku Warmińskim pod hasłem: „Geodezja fundamentem systemu informacyjnego państwa”

**Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich
Stanisław Cegielski**

Uchwały XXXVIII Zjazdu:

Uchwała nr 1

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do aktywnego włączenia się w dyskusję na temat potrzeby utworzenia samorządu

zawodowego geodetów, jego roli, zadań i zasad funkcjonowania oraz praw i obowiązków jego członków.

Uchwała nr 2

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do wnioskowania, aby w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne i rozporządzeniach wykonawczych, w szczególności znalazły się zapisy dotyczące:

- obowiązku ustawicznego kształcenia geodetów uprawnionych,
- podziałów oraz scaleń i podziałów nieruchomości,
- gleboznawczej klasyfikacji gruntów,
- rozgraniczenia gruntów pod wodami,
- geodezyjnej obsługi procesów inwestycyjnych,
- zmiany właściwości organu przeprowadzającego rozgraniczenia z wójta, burmistrza,
- prezydenta na starostę,
- zasad koordynowania usytuowania sieci uzbrojenia podziemnego,
- czynności geodezyjnych wykonywanych przez biegłych sądowych,
- hydrografii śródlądowej.

Uchwała nr 3

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do podjęcia działań zmierzających do poprawy jakości kształcenia w zakresie geodezji i kartografii na wszystkich poziomach nauczania.

Uchwała nr 4

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do kontynuowania działań zmierzających do umocowania w przepisach prawa geodety jako uczestnika procesu inwestycyjnego.

Uchwała nr 5

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do aktywnego wspierania środowiska zawodowego na rzecz ochrony dorobku materialno-historycznego zawodu geodety i kartografa.

Uchwała nr 6

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do propagowania zasad zawartych w Kodeksie etyki zawodowej oraz podejmowania innych działań w celu podniesienia rangi zawodu geodety i kartografa.

Uchwała nr 7

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP zobowiązuje Zarząd Główny do inspirowania i wspierania działań Głównego Geodety Kraju w zakresie poszukiwania źródeł finansowania i występowania do władz państwowych o przeznaczenie odpowiednich środków na pełną realizację zadań z zakresu geodezji i kartografii.

Uchwała nr 8

XXXVIII Zjazd Delegatów SGP przyjmuje wnioski wymienione w uchwale jako wytyczne do działania Zarządu Głównego w nowej kadencji:

- 1) Powołać zespół problemowy ds. opracowania koncepcji rozszerzenia kompetencji Stowarzyszenia o pełnienie funkcji samorządu zawodowego.
- 2) Wystąpić do Głównego Geodety Kraju w sprawie potrzeby ustalenia północnej granicy Państwa i prowadzenia ewidencji gruntów na obszarze morza terytorialnego.
- 3) Wystąpić do Głównego Geodety Kraju o ustalenie zasad funkcjonowania kolejowych ośrodków dokumentacji geodezyjno-kartograficznych.
- 4) Włączyć Stowarzyszenie do przeprowadzenia ogólnokrajowej akcji (będącej częścią ogólnoeuropejskiego projektu „Blue Parking”) dotyczącej pomiaru i oznaczenia na mapach i w serwisach informacyjnych danych o miejscach parkingowych dla niepełnosprawnych oraz utrzymywania w aktualności informacji o tych miejscach.
- 5) Wystąpić do Głównego Geodety Kraju z propozycją współpracy przy organizacji konkursu na najlepszą pracę dyplomową magisterską i rozważenia rozszerzenia tego konkursu o prace inżynierskie i doktorskie.
- 6) Kontynuować działania w zakresie współorganizowania forum na temat kształcenia i doskonalenia zawodowego geodetów i kartografów oraz wspierać inne inicjatywy w tym zakresie.
- 7) Wystąpić do organów nadzorujących szkolnictwo średnie i wyższe o zmianę wymagań związanych z akredytacją szkół i uczelni kształcących geodetów.
- 8) Opracować i wdrożyć procedurę sprawnego uzgadniania projektowanych aktów normatywnych w strukturach SGP oraz procedurę analizy wniosków zmierzających do porządkowania istniejącego stanu przepisów prawa.
- 9) Aktywizować Stowarzyszenie w zakresie pozyskiwania środków unijnych dla realizacji celów statutowych.
- 10) Inspirować środowisko młodych geodetów do aktywnej działalności w Stowarzyszeniu.
- 11) Kontynuować działania we współpracy z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie interdyscyplinarnego kształcenia akademickiego specjalistów w zakresie rozwoju obszarów wiejskich.
- 12) Kontynuować szkolenia w zakresie nowych technologii w geodezji i kartografii, w tym w szczególności technologii pozyskiwania, opracowania i wizualizacji danych przestrzennych,

- zarządzania tematycznymi projektami geoinformacyjnymi, technologii satelitarnych.
- 13) Zaktywizować Oddziały do modernizowania i aktualizowania stron internetowych prezentujących ich działalność.
 - 14) Monitorować oferty firm ubezpieczających geodetów, ewentualnie renegocjować dotychczasową ofertę w celu wybrania lepszej i tańszej.
 - 15) Wystąpić do Głównego Geodety Kraju o podjęcie działań w sprawie skutecznego egzekwowania prawa dostępu do mierzonej nieruchomości.
 - 16) Wystąpić do Głównego Geodety Kraju o wskazanie źródeł finansowania niezbędnych do wprowadzenia zmian organizacyjnych i technicznych, wynikających z rozporządzeń w sprawie ZSIN i GESUT.
 - 17) Wystąpić do Głównego Geodety Kraju o zmianę treści rozporządzeń wykonawczych w sprawie ustalaniem granic i zakładaniem osnów szczegółowych.
 - 18) Zobowiązać Prezesów Oddziałów do przekazania do Zarządu Głównego bazy danych o członkach Oddziałów najpóźniej do końca 2013 roku.
 - 19) Podjąć działania w celu przyspieszenia prac nad zmianą ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.
 - 20) Podjąć działania zmierzające do zapewnienia Stowarzyszeniu mechanizmów odpowiedniego finansowania.
 - 21) Wystąpić do marszałków województw w sprawie uwzględnienia w regionalnych programach operacyjnych możliwości tworzenia baz danych infrastruktury informacji przestrzennej, a w szczególności zbiorów danych ewidencji gruntów i budynków oraz mapy zasadniczej.
 - 22) Rozważyć potrzebę współfinansowania przez Oddziały kosztów związanych z udziałem ich członków w posiedzeniach władz Stowarzyszenia i Komisjach.
 - 23) Propagować rozwiązania, w których w zamówieniach publicznych najniższa cena nie jest jedynym kryterium wyboru ofert.
 - 24) Wystąpić do Głównego Geodety Kraju o podjęcie działań zmierzających do spowodowania respektowania przez pracowników administracji publicznej przepisów w zakresie wykonywania działalności gospodarczej.

Zarząd Główny.

1. Pachuta Andrzej (Warszawa)
2. Mączewski Krzysztof (Warszawa)
3. Walo Janusz (Warszawa)
4. Wiliński Stanisław (Bydgoszcz)

5. Rachwał Robert (Kraków)
6. Brożyna Marian (Białystok)
7. Wilczewski Tadeusz (Białystok)
8. Bosek Antoni (Rzeszów)
9. Gabryszewski Mieczysław (Wrocław)
10. Meusz Alicja (Wrocław)
11. Gąsiorowski Zdzisław (Olsztyn)
12. Grodzicki Stanisław (Warszawa)
13. Kulka Alicja (Katowice)

(skład Zarządu uzupełniają: prezes, przewodniczący oddziałów regionalnych oraz sekretarz generalny)

Główna Komisja Rewizyjna:

1. Milanowska Helena (Wrocław)
2. Sawicka Ewa (Warszawa)
3. Białożył Tomasz (Katowice)
4. Borysiuk Tadeusz (Białystok)
4. Dworakowski Zdzisław (Warszawa)
5. Berliński Zdzisław (Łódź)
6. Mielnik Anna (Wrocław)

Główny Sąd Koleżeński:

1. Czarnecki Stanisław (Warszawa)
2. Cieszyńska Irena (Rzeszów)
3. Plewka Małgorzata (Warszawa)
4. Musiatowicz Henryk (Szczecin)
5. Narewski Krzysztof (Bydgoszcz)
6. Firliciński Wiesław (Legnica)
7. Kośka Tadeusz (Łódź)

XXXIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich

XXXIX Zjazd Delegatów został zorganizowany w dniach 30 czerwiec – 2 lipiec 2017 roku w Olsztynie pod hasłem

"Geodezja i kartografia w budowaniu społeczeństwa informacyjnego".

**Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich
dr hab.inż Janusz Walo prof.PW**

Zarząd Główny powołał Prezydium w składzie:

Prezes Zarządu Głównego	- <i>Janusz Walo</i>
Wiceprezes	- Krzysztof Bakula
Wiceprezes	- Anna Kowalewska
Wiceprezes	- Janusz Łopaciuk
Wiceprezes	- Ludmiła Pietrzak
Skarbnik	- Izabela Pawłowska

Sekretarz Generalny - Włodzimierz Kędziora do 4.04.2018 r.
 - Barbara Kosińska od 4.04.2018 r.

Zarząd Główny z wyboru imiennego :

1. Krzysztof Bakula – Warszawa
2. Marian Brożyna – Białystok
3. Małgorzata Buśko – Kraków
4. Stanisław Cegielski – Kalisz
5. Mieczysław Gabryszewski – Wrocław
6. Przemysław Janik – Kielce
7. Anna Kowalewska – Olsztyn
8. Krzysztof Mączewski – Warszawa
9. Andrzej Pachuta – Warszawa
10. Izabela Pawłowska – Łódź
11. Ryszard Rus – Gdańsk
12. Tadeusz Wilczewski - Białystok

(skład Zarządu uzupełniają: prezes, przewodniczący oddziałów regionalnych oraz sekretarz generalny)

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodnicząca	- Anna Mielnik	- Wrocław
Wiceprzewodniczący	- Tadeusz Borysiuk	- Białystok
Sekretarz	- Ewa Sawicka	- Warszawa
Członkowie:	- Zdzisław Berliński	- Łódź
	- Mieczysław Jóźwik	- Kraków
	- Iwona Popko	- Suwałki
	- Tomasz Lewartowski	- Warszawa

Zastępcy członków Głównej Komisji Rewizyjnej:

- Zdzisław Dworakowski - Warszawa
- Jan Tuchowski - Legnica

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący	- Tadeusz Kośka	- Łódź
Wiceprzewodniczący	- Krzysztof Narewski	- Bydgoszcz
Sekretarz	- Mirosława Wojciuk	- Białystok
Członkowie:	- Katarzyna Cirko	- Wrocław
	- Wiesław Firliciński	- Legnica
	- Tomasz Lipecki	- Kraków
	- Maria Songin	- Suwałki

Zastępcy członków Głównego Sądu Koleżeńskiego:

- Adam Biskup - Kielce
- Małgorzata Plewka - Warszawa

Członkowie Zarządu Głównego – Prezesi Oddziałów:

- Czesław Bartoszewicz - Białystok
- Bolesław Krystowczyk – Bydgoszcz
- Tomasz Jewsienia - Gdańsk do 13.03.2018 r.
- Ryszard Rus - Gdańsk od 13.03.2018 r.
- Katarzyna Klimowicz - Gorzów Wielkopolski
- Jan Cegła – Kalisz
- Alicja Kulka - Katowice do 19.12.2017 r. (od 19.12.2017 r. Prezes honorowy)
- Violetta Sokoła-Szewioła p.o. – Katowice od 01.01.2018 r.
- Jerzy Barański - Kielce
- Ryszard Soroko - Koszalin
- Elżbieta Biel - Kraków
- Maciej Pelczar - Krosno
- Włodzimierz Chytry - Legnica
- Piotr Strojny - Lublin
- Teresa Rżanek Kmieć - Łódź
- Mariola Gilska - Olsztyn
- Jolanta Sinicka - Opole
- Mieczysław Kaszubowski - Ostrołęka
- Waldemar Sztukiewicz - Poznań
- Antoni Bosek - Rzeszów
- Ludmiła Pietrzak - Suwałki
- Małgorzata Sobczak- Szczecin
- Zbigniew Refliński - Toruń
- Jan Łopaciuk - Warszawa
- Bożena Tabisz - Wrocław
- Andrzej Betka - Zielona Góra

Uchwała XXXIX Zjazdu

Na podstawie § 23 ust.1 Statutu Stowarzyszenia Geodetów Polskich Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich zobowiązuje Zarząd Główny do:

1. Kontynuowania działań promujących SGP, szczególnie wśród geodetów rozpoczynających pracę w zawodzie.
2. Kontynuowania dialogu z innymi stowarzyszeniami geodezyjnymi, w celu wypracowania wspólnych bądź optymalnych postulatów dotyczących

zmian przepisów prawa, w tym możliwości ewentualnego utworzenia samorządu zawodowego.

3. Powołania Komitetu Organizacyjnego ds. Obchodów 100-lecia SGP.

4. Postulowania pilnych zmian przepisów geodezyjnych w zakresie:

a. likwidacji licencji oraz wprowadzenia terminu granicznego weryfikacji prac ;

b. wprowadzenia opłat ryczałtowych;

c. zdefiniowania minimalnych wymagań dla osób wykonujących klasyfikację gleboznawczą;

d. likwidacji obowiązku klasyfikacji gruntów leśnych;

e. uzupełnienia wzoru zgłoszenia pracy geodezyjnej informacją o przysługującym prawie do wstępu na grunt;

5. Postulowania pilnych zmian przepisów geodezyjnych w zakresie znacznego ograniczenia informacji przedmiotowych gromadzonych przez ewidencję gruntów i budynków

6. Kontynuowania dialogu z Ministrem Infrastruktury i Budownictwa dotyczącego Kodeksu urbanistyczno-budowlanego i przepisów około budowlanych, dotyczących w szczególności:

a. możliwości wskazania geodety jako uczestnika procesu inwestycyjnego;

b. utworzenia inspekcji geodezyjnej w tym procesie;

c. zakresu prac geodezyjnych i odpowiedzialności.

7. Inicjowania spotkań z parlamentarzystami w celu optymalnego rozwoju kraju w zakresie geodezji i kartografii.

8. Czynienia starań o zmianę Ustawy o księgach wieczystych i hipotece, aby geodeta miał prawo dostępu do akt księgi wieczystej.

9. Postulowania, aby system dopłat obszarowych w rolnictwie oparty był o działkę ewidencyjną, a wyniki weryfikacji terenowej wniosków o dopłaty skutkowały ewentualną zmianą danych przedmiotowych w ewidencji gruntów i budynków.

10. Czynienia starań o zmianę właściwych przepisów celem wskazania gminy jako beneficjenta środków przeznaczonych na prace scaleniowo-wymienne.

11. Podjęcia działania mającego na celu wyegzekwowanie od Skarbu Państwa środków na pełne pokrycie kosztów prowadzenia przez organy administracji samorządowej zadań w zakresie administracji rządowej w dziedzinie geodezji i kartografii.

12. Domagania się, aby środki pieniężne uzyskiwane z tytułu prowadzenia zasobu geodezyjnego i kartograficznego były w całości wykorzystywane na zakup usług i potrzeby związane z wykonywaniem zadań z zakresu geodezji i kartografii.

13. Czynienia starań o prawidłowo funkcjonujący standard wymiany danych pomiędzy systemami teleinformatycznymi do prowadzenia zbiorów danych geodezyjnych i kartograficznych.
14. Postulowania konieczności kształcenia ustawicznego geodetów.
15. Wsparcia Stowarzyszenia GEOCENTRUM w Opatowie w pozyskaniu nowej siedziby Muzeum Geodezji i Kartografii w Opatowie.
16. Podjęcia działań ukazujących osiągnięcia Stowarzyszenia Geodetów Polskich i zawodu geodety, w tym poprzez zaktywizowanie sekcji tematycznych.
17. Podjęcia dyskusji nad wprowadzeniem ograniczenia do dwóch kadencji sprawowania funkcji Prezesa SGP i Prezesów Oddziałów.
18. Dokonania przeglądu i przedstawienia propozycji zmian w Regulaminie Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej.
19. Poszerzenia zakresu informacji o bieżącej działalności Zarządu Głównego, Oddziałów, Sekcji Naukowo-Technicznych i Głównych Komisji udostępnianych na stronie internetowej SGP.
20. Rozpoczęcia prac związanych z ochroną historycznych znaków granicznych w ramach programu UNESCO.
21. Zwiększenia aktywności Stowarzyszenia na forum międzynarodowym (np. FIG).
22. Podjęcia skutecznych działań w celu egzekwowania składek członkowskich.
23. Poszukiwania nowych źródeł finansowania Stowarzyszenia.
24. Wnioskowania do G GK w sprawach dotyczących określenia minimalnych wymagań dla osób ubiegających się o uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, w zakresie art. 44 ust.1 pkt 3 Ustawy P gik.

Powyższa DESKRYPCJA czyli OPIS podstawowych informacji z przebiegu Walnych Zgromadzeń ZMRP oraz Zjazdów Delegatów SGP został opracowany na podstawie dokumentów źródłowych, jak protokoły ze Zjazdów, stenogramy zjazdowe, sprawozdania władz SGP ze swojej działalności i inne. Dokumenty te są zarchiwizowane i znajdują się w Biurze Zarządu Głównego SGP, jest ich bardzo dużo. Należało je maksymalnie streścić. Postanowiłem przedstawić historię 39 Zjazdów Delegatów SGP w formie krótkich sprawozdań z poszczególnych Zjazdów. i zawrzeć w nich możliwie najwięcej informacji o dorobku merytorycznym a także zaprezentować nazwiska geodetów, członków Stowarzyszenia, którzy ten dorobek tworzyli. Należy podkreślić, że członkowie SGP rekrutują się ze wszystkich specjalności geodezyjnych, pracują w różnych resortach, w administracji geodezyjnej, wykonawstwie, mają swoje firmy, a więc Stowarzyszenie reprezentuje niemal całe środowisko geodezyjne. Zjazdy Delegatów pełnią bardzo ważną funkcję integracyjną, pozwalają zrozumieć bolączki oraz potrzeby Kolegów zatrudnionych w innych firmach, nieraz konkurencyjnych. Biorąc to pod uwagę należy stwierdzić, że podjęte uchwały i wnioski są consensusem większości środowiska geodezyjnego.

Czytając uchwały Zjazdowe, uzmysławiamy jak szeroka problematyka wchodzi w zakres działalności Stowarzyszenia. Podczas Zjazdów omawiane są problemy dotyczące: opracowania i uchwalania aktów prawnych obowiązujących w geodezji, organizacji służby geodezyjnej, wykonawstwa geodezyjnego, administracji geodezyjnej, technik i technologii geodezyjnych, uprawnień zawodowych, szkolnictwa geodezyjnego, spraw bytowych zarówno geodetów czynnych zawodowo jak i emerytów i rencistów, chorób zawodowych, bhp oraz różnych form działalności wewnątrz Stowarzyszenia. Z tego wynika, że SGP spełniało i spełnia funkcje organizacji naukowo-technicznej, samorządu zawodowego i związków zawodowych.

Zapoznając się ze wszystkimi dokumentami dotyczącymi Zjazdów Delegatów (m.in. z „Zarysu Historii Organizacji Społecznych Geodetów Polskich 1969 – 1994”), a także znając z autopsji działalność SGP w ostatnich 40-stu latach oraz historię polskiej geodezji w ostatnich 50-ciu latach, można z odpowiedzialnością stwierdzić, że większość zmian powodujących unowocześnienie polskiej geodezji, zarówno w sprawach organizacyjnych jak i technicznych, wprowadzonych zostało z inicjatywy Stowarzyszenia. Dowodem tego są inicjatywy zwarte we uchwałach i wnioskach Zjazdów Delegatów, wyprzedzające o kilka a nieraz kilkanaście lat wprowadzenie ich w życie. Oczywiście, aby te propozycje mogły być zrealizowane, władze Stowarzyszenia, wielokrotnie spotykały się z decydentami, pisały w tych sprawach memoriały i pisma do najwyższych

władz państwowych, nie zawsze z natychmiastowym skutkiem, ale w końcu zgłaszane na Zjeździe wnioski były realizowane. Przykłady: opracowanie, uchwalenie i nowelizacje Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne, powołanie Głównego Urzędu Pomiarów Kraju i Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, ustanowienie uprawnień zawodowych oraz organizacja egzaminów na uprawnienia, powołanie ośrodków dokumentacji geodezyjnej, wprowadzanie nowoczesnych technik i technologii i inne.

Bardzo dużo miejsca w obradach Zjazdów Delegatów zajmuje problematyka kadr geodezyjnych. Uchwały oraz wnioski zjazdowe dotyczą stwarzania odpowiednich warunków dla dobrego przygotowania do zawodu, technika i inżyniera geodety, a także doskonalenia zawodowego organizowanego przez SGP. Stowarzyszenie organizuje corocznie Olimpiadę Geodezyjną, której laureaci przyjmowani są bez egzaminów na studia wyższe w uczelniach kształcących geodetów (wniosek w tej sprawie został podjęty na Zjeździe Delegatów).

Stowarzyszenie Geodetów Polskich jest organizacją dobrowolną, samorządną i pozarządową, działa na podstawie ustawy o stowarzyszeniach i statutu SGP, jest największą w Polsce organizacją skupiającą geodetów, zdobyła również opinię organizacji wiarygodnej, biorąc to pod uwagę polskie władze wykonawcze i ustawodawcze zapraszają przedstawicieli SGP do pracy w zespołach opracowujących akty prawne, a także do udziału w posiedzeniach uzgadniających. Dzięki temu działania SGP są w miarę skuteczne.

Zjazd Delegatów jest najwyższą władzą Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Delegaci wybrani w Oddziałach SGP, spotykają się raz na trzy lata by wysłuchać sprawozdań władz Stowarzyszenia, udzielić im absolutorium, wybrać nowe władze oraz wytyczyć kierunki działalności na następną kadencję.

*Opracował: Tadeusz Kuźnicki
Ryszard Rus*

IX. POCZET PREZESÓW i SEKRETARZY

[1945-2018]

ROK	Miesiąc	Dzień	OPIS wydarzenia	PREZES	SEKRETARZ
1945	wrzesień	15 - 16	I Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Warszawie	 Bronisław Łącki	 Kazimierz Rzewski
1947	marzec	8 - 10	II Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Krakowie (Aula AGH).	Bronisław Łącki	 Olgierd Grodzki
1948	marzec	6 - 8	III Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Sopocie (Grand Hotel).	 Władysław Barański	 Eugeniusz Dembek
1949	marzec	5 - 6	IV Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP we Wrocławiu (Hotel Turystyczny).	 Igor Szantyr	 Leopold Zimmer
1950	marzec	24 - 26	V Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Warszawie (Dom Technika NOT).	Igor Szantyr	 Zygmunt Kowalewski
1951	marzec	16 - 17	VI Walne Zgromadzenie Delegatów ZMRP w Łodzi.	 Leon Michalczyk	 Józef Zgierski

1953	marzec	28 - 29	VII Zjazd Delegatów ZMRP w Warszawie, m.in. zmiana nazwy na Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Geodetów Polskich, w skrócie SGP.	 Henryk Leśniok	Józef Zgierski
1954	marzec	26 - 28	VIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Poznaniu.	Henryk Leśniok	 Wiktor Poniński
1955	marzec	25 - 26	IX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Katowicach.	 Waław Kłopociński	Wiktor Poniński
1956	kwiecień	6 - 7	X Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku.	Waław Kłopociński	Wiktor Poniński
1956	grudzień	14 - 15	Nadzwyczajny Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie .	Waław Kłopociński	Wiktor Poniński
1957	kwiecień	8 - 10	XI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Toruniu. Nowa, uproszczona nazwa to Stowarzyszenie Geodetów Polskich , w skrócie SGP.	Waław Kłopociński	 Henryk Jasiński
1958	marzec	6 - 8	XII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Olsztynie.	Waław Kłopociński	Henryk Jasiński
1959	kwiecień	12 - 14	XIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.	 Bronisław Łacki	Henryk Jasiński

1960	marzec	20 - 22	XIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.	 Władysław Płoski	Henryk Jasiński
1961	marzec	12 - 14	XV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.	Władysław Płoski	Henryk Jasiński
1962	kwiecień	8 - 9	XVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Lublinie.	Wacław Kłopociński	Henryk Jasiński
1963	kwiecień	16 - 18	XVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Zakopanem.	Wacław Kłopociński	Henryk Jasiński
1964	czerwiec	7 - 8	XVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.	Wacław Kłopociński	Henryk Jasiński
1965	kwiecień	4 - 6	XIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Poznaniu.	Wacław Kłopociński	Henryk Jasiński
1966	kwiecień	1 - 2	XX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich we Wrocławiu.	 Ryszard Koronowski	Henryk Jasiński
1967	kwiecień	14 - 15	XXI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich we Wrocławiu.	Ryszard Koronowski	Henryk Jasiński
1968	kwiecień	3 - 4	XXII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.	 Stanisław Pachuta	Henryk Jasiński

1970	kwiecień	3 - 4	XXIII Zjazd SGP, odbył się na transatlantyku "BATORY" przy Skwerze Kościuszki w Gdyni.	Stanisław Pachuta	 Jan Kasowicz
1972	kwiecień	14 - 15	XXIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Łodzi.	 Marian Szymański	 Tadeusz Kuźnicki
1974	kwiecień	6 - 7	JUBILEUSZOWY XXV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie.	 Cezary Lipert	Tadeusz Kuźnicki
1977	maj	7 - 8	XXVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Rzeszowie.	Cezary Lipert	Tadeusz Kuźnicki
1980	maj	16 - 17	XXVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich odbył w Gdańsku.	 Zdzisław Adamczewski	Tadeusz Kuźnicki
1983	maj	13 - 14	XXVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Krakowie.	 Kazimierz Czarnecki	 Włodzimierz Kędziora
1986	maj	16 - 17	XXIX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Olsztynie.	Kazimierz Czarnecki	Włodzimierz Kędziora

1989	maj	19 - 21	XXX Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Legnicy pod hasłem "SGP rzecznikiem polskich geodetów".	 Stanisław Kluska	 Tadeusz Kuźnicki
1992	maj	15 - 16	XXXI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku.	Stanisław Kluska	Tadeusz Kuźnicki
1995	maj	11 - 13	XXXII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Kaliszu.	Stanisław Kluska	Tadeusz Kuźnicki
1998	maj	28 - 30	XXXIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Lublinie.	 Kazimierz Czarnecki	Tadeusz Kuźnicki
2001	czerwiec	18 - 20	XXXIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Ustroniu.	Kazimierz Czarnecki	 Włodzimierz Kędziora
2004	czerwiec	3 - 5	XXXV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Piechowicach.	 Kazimierz Czarnecki / Krzysztof Cisek	Włodzimierz Kędziora
2007	czerwiec	8 - 9	XXXVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Łodzi.	 Krzysztof Cisek	Włodzimierz Kędziora

2010	maj	20 - 23	XXXVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Krakowie.	 Stanisław Cegielski	Włodzimierz Kędziora
2013	czerwiec	7 - 9	XXXVIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Lidzbarku Warmińskim .	Stanisław Cegielski	Włodzimierz Kędziora
2017	czerwiec lipiec	30 2	XXXIX Zjazd SGP w Olsztynie.	 Janusz Walo	Włodzimierz Kędziora
2018	kwiecień	4	ZG SGP wybór nowego Sekretarza Generalnego	Janusz Walo	 Barbara Kosińska

CZŁONKOWIE HONOROWI

Lp	Imię	Nazwisko	Miejsce Zjazdu	Nr Zjazdu	Rok nadania
1	Władysław	Surmacki	Warszawa	I	1945
2	Edward	Warchałowski	Sopot	III	1948
3	Stefan	Hausbrandt	Kielce	XXI	1967
4	Mieczysław	Malesiński	Kielce	XXI	1967
5	Marian Brunon	Piasecki	Warszawa	XXII	1968
6	Stefan	Smolski	Warszawa	XXII	1968
7	Władysław	Barański	Gdynia - Batory	XXIII	1970
8	Jerzy	Kotyński	Gdynia - Batory	XXIII	1970
9	Igor	Szantyr	Gdynia - Batory	XXIII	1970
10	Władysław	Katkiewicz	Łódź	XXIV	1972
11	Władysław	Płoski	Łódź	XXIV	1972
12	Kazimierz	Tarajko	Łódź	XXIV	1972
13	Henryk	Jasiński	Rzeszów	XXVI	1977
14	Czesław	Kamela	Rzeszów	XXVI	1977
15	Tadeusz	Lazzarini	Rzeszów	XXVI	1977
16	Julian	Dąbrowski	Gdańsk	XXVII	1980
17	Fabian	Grzybowski	Gdańsk	XXVII	1980
18	Wacław	Kłopotniński	Gdańsk	XXVII	1980
19	Henryk	Leśnik	Gdańsk	XXVII	1980
20	Michał	Odlanicki Poczobutt	Gdańsk	XXVII	1980
21	Józef	Kolanowski	Kraków	XXVIII	1983
22	Franciszek	Piłuś	Kraków	XXVIII	1983
23	Zbigniew	Skąpski	Kraków	XXVIII	1983
24	Stanisław Janusz	Tymowski	Kraków	XXVIII	1983
25	Mieczysław	Kwiatkowski	Olsztyn	XXIX	1986
26	Kazimierz	Michalik	Olsztyn	XXIX	1986
27	Jan	Podstawski	Olsztyn	XXIX	1986
28	Kazimierz	Rzewski	Olsztyn	XXIX	1986
29	Piotr	Abramczuk	Legnica	XXX	1989
30	Roman	Cichosz	Legnica	XXX	1989
31	Jerzy	Felczak	Legnica	XXX	1989
32	Stanisław	Jurkowski	Legnica	XXX	1989
33	Bronisław	Lipiński	Legnica	XXX	1989
34	Wiktor	Richert	Legnica	XXX	1989
35	Sławomir	Dawidziuk	Białystok	XXXI	1992
36	Stanisław	Pachuta	Białystok	XXXI	1992
37	Jerzy	Górski	Kalisz	XXXII	1995
38	Juliusz	Heczko	Kalisz	XXXII	1995
39	Irena	Łaś Ronisz	Kalisz	XXXII	1995
40	Jerzy	Stawowski	Kalisz	XXXII	1995

Lp	Imię	Nazwisko	Miejsce Zjazdu	Nr Zjazdu	Rok nadania
41	Stanisław	Trauttsolt	Kalisz	XXXII	1995
42	Czesław	Lech	Lublin	XXXIII	1998
43	Aleksander	Mościbrodzki	Lublin	XXXIII	1998
44	Jerzy	Piotrowski	Lublin	XXXIII	1998
45	Marian	Szymański	Lublin	XXXIII	1998
46	Krzysztof	Cisek	Ustroń	XXXIV	2001
47	Stanisław	Kluska	Ustroń	XXXIV	2001
48	Hubert	Rak	Ustroń	XXXIV	2001
49	Henryk	Skibniewski	Ustroń	XXXIV	2001
50	Franciszek	Czerniecki	Piechowice	XXXV	2004
51	Eduard	Matak	Piechowice	XXXV	2004
52	Zdzisław	Olszewski	Piechowice	XXXV	2004
53	Peter	Polak	Piechowice	XXXV	2004
54	Zdzisław	Adamczewski	Łódź	XXXVI	2007
55	Kazimierz	Czamecki	Łódź	XXXVI	2007
56	Piotr	Fabiański	Łódź	XXXVI	2007
57	Henryk	Musiatiowicz	Łódź	XXXVI	2007
58	Stanisław	Czarnecki	Kraków	XXXVII	2010
59	Stanisław	Górczyński	Kraków	XXXVII	2010
60	Maria	Januszek	Kraków	XXXVII	2010
61	Eugeniusz	Tes	Kraków	XXXVII	2010
62	Tadeusz	Wiśniewski	Kraków	XXXVII	2010
63	Adam	Bandura	Lidzbark Warmiński	XXXVIII	2013
64	Jan	Cegła	Lidzbark Warmiński	XXXVIII	2013
65	Zdzisław	Dworakowski	Lidzbark Warmiński	XXXVIII	2013
66	Wiesław	Firliciński	Lidzbark Warmiński	XXXVIII	2013
67	Irena	Moskwa	Lidzbark Warmiński	XXXVIII	2013
68	Stanisław Marcin	Williński	Lidzbark Warmiński	XXXVIII	2013
69	Bolesław	Wolny	Lidzbark Warmiński	XXXVIII	2013
70	Stanisław	Cegielski	Olsztyn	XXXIX	2017
71	Mieczysław	Gabryszewski	Olsztyn	XXXIX	2017
72	Zdzisław	Gąsiorowski	Olsztyn	XXXIX	2017
73	Stanisław	Grodzicki	Olsztyn	XXXIX	2017
74	Alina	Kanigowska	Olsztyn	XXXIX	2017
75	Tadeusz	Kuryłowicz	Olsztyn	XXXIX	2017
76	Jan	Łopaciuk	Olsztyn	XXXIX	2017
77	Romuald	Maksymowicz	Olsztyn	XXXIX	2017
78	Ihor	Trevohe	Olsztyn	XXXIX	2017
79	Marek	Urbanek	Olsztyn	XXXIX	2017

X. Z życia stowarzyszeniowego

1. Aktualne władze SGP [kadencja 2017 - 2021]

Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich
dr hab. inż. Janusz Walo, prof. PW

Prezydium Zarządu Głównego:

- Janusz Walo – Prezes prezes@sgp.geodezja.org.pl
- Krzysztof Bakula - Wiceprezes
- Anna Kowalewska - Wiceprezes
- Jan Łopaciuk - Wiceprezes
- Ludmiła Pietrzak - Wiceprezes
- Izabela Pawłowska - Skarbnik
- Barbara Kosińska - Sekretarz Generalny

Biuro Zarządu Głównego SGP biuro@sgp.geodezja.org.pl

Członkowie Zarządu Głównego z wyboru imiennego:

- Krzysztof Bakula - Warszawa
- Marian Brożyna - Białystok
- Małgorzata Buśko - Kraków
- Stanisław Cegielski - Kalisz
- Mieczysław Gabryszewski - Wrocław
- Przemysław Janik - Kielce
- Anna Kowalewska - Olsztyn
- Krzysztof Mączewski - Warszawa
- Andrzej Pachuta - Warszawa
- Izabela Pawłowska - Łódź
- Ryszard Rus - Gdańsk
- Tadeusz Wilczewski - Białystok

Zastępcy:

- Ewa Dyrda - Katowice
- Dariusz Pręgowski - Warszawa

Członkowie Zarządu Głównego – Prezesi Oddziałów:

- Czesław Bartoszewicz - Białystok
- Bolesław Krystowczyk - Bydgoszcz
- Ryszard Rus - Gdańsk
- Katarzyna Klimowicz - Gorzów Wielkopolski
- Jan Cegła - Kalisz
- Violetta Sokoła-Szewioła - Katowice
- Jerzy Barański - Kielce
- Ryszard Soroko - Koszalin

- Elżbieta Biel - Kraków
- Maciej Pelczar - Krosno
- Włodzimierz Chytry - Legnica
- Piotr Strojny - Lublin
- Teresa Rżanek Kmieciak - Łódź
- Mariola Gilska - Olsztyn
- Jolanta Sinicka - Opole
- Mieczysław Kaszubowski - Ostrołęka
- Waldemar Sztukiewicz - Poznań
- Antoni Bosek - Rzeszów
- Ludmiła Pietrzak - Suwałki
- Małgorzata Sobczak - Szczecin
- Zbigniew Refliński - Toruń
- Jan Łopaciuk - Warszawa
- Bożena Tabisz - Wrocław
- Andrzej Betka - Zielona Góra

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodnicząca	- Anna Mielnik	- Wrocław
Wiceprzewodniczący	- Tadeusz Borysiuk	- Białystok
Sekretarz	- Ewa Sawicka	- Warszawa
Członkowie:	- Zdzisław Berliński	- Łódź
	- Mieczysław Józwik	- Kraków
	- Iwona Popko	- Suwałki
	- Tomasz Lewartowski	- Warszawa

Zastępcy członków Głównej Komisji Rewizyjnej:

- Zdzisław Dworakowski - Warszawa
- Jan Tuchowski - Legnica

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący	- Tadeusz Kośka	- Łódź
Wiceprzewodniczący	- Krzysztof Narewski	- Bydgoszcz
Sekretarz	- Mirosława Wojciuk	- Białystok
Członkowie:	- Katarzyna Cirko	- Wrocław
	- Wiesław Firliciński	- Legnica
	- Tomasz Lipecki	- Kraków
	- Maria Songin	- Suwałki

Zastępcy członków Głównego Sądu Koleżeńskiego:

- Adam Biskup - Kielce
- Małgorzata Plewka - Warszawa

2. Jednostki organizacyjne SGP

Rada Naukowo-Programowa Przeglądu Geodezyjnego

- dr hab. inż. **Janusz Walo** - Przewodniczący
- prof. dr hab. inż. Urszula Litwin, sekretarz
- prof. dr hab. inż. Andrzej Hopfer
- mgr inż. Jerzy Kozłowski
- prof. dr hab. inż. Alina Maciejewska
- prof. Bogdan Ney
- prof. dr hab. inż. Wojciech Wilkowski
- prof. dr hab. inż. Ireneusz Winnicki
- prof. Adam Chrzanowski, Kanada
- prof. Roman Galas, Niemcy
- prof. Oleksandr Dorozhynskyy, Ukraina
- dr inż. Lubica Hudecova, Słowacja
- doc. dr Romuald Obuchowski, Litwa
- prof. Chryssy Potsiou, Grecja, Prezydent FIG
- dr hab. inż. Birute Ruzgiene, Litwa
- prof. Ihor Trevoho, Ukraina
- prof. Josef Weigel, Czechy
- prof. Fiodor Zabłocki, Ukraina

Rada Techniczna Zespołu Rzeczoznawców

- **Leszek Cieciora** - Przewodniczący
- Zdzisław Kurczyński

Komisja Kwalifikacyjna na tytuł Rzeczoznawcy SGP

- **Andrzej Hopfer** - Przewodniczący
- Leszek Cieciora
- Bernard Kontny
- Jerzy Kozłowski
- Zdzisław Kurczyński
- Janusz Łopaciuk
- Karol Noga
- Edward Nowak
- Andrzej Pachuta
- Krystian Pyka
- Janusz Walo

Główna Komisja Etyki Zawodowej

- **Jerzy Barański** - Przewodniczący
- Bożena Tabisz
- Stanisław Wiliński

- Antoni Bosek
- Jan Cegła
- Agnieszka Cienciąła
- Stanisław Grodzicki
- Jan Kogut
- Teresa Rżanek- Kmiecik
- Anna Suryjak

Główna Komisja ds. Kształcenia Zawodowego

- **Małgorzata Buśko** - Przewodnicząca
- Monika Balawejder
- Kazimierz Bujakowski
- Bolesław Cieszyński
- Teresa Dzikowska
- Maria Gadomska
- Stanisław Grodzicki
- Elżbieta Jasińska
- Jerzy Machlański
- Dariusz Pręgowski
- Anna Przewięźlikowska
- Urszula Ratyńska
- Rafał Rutkowski
- Wiktor Salamaga
- Beata Startek
- Anna Szafarczyk
- Hanna Szaniawska
- Wojciech Tokarski
- Artur Warchoł
- Bogumiła Wiatr
- Małgorzata Wilczewska
- Bogdan Wolak

Główna Komisja ds. Legislacji

- **Alicja Meusz** - Przewodnicząca
- Stanisław Adamczyk
- Arkadiusz Bobras
- Małgorzata Buśko
- Stanisław Cegielski
- Robert Cieszyński
- Lidia Danielska
- Ewa Dyrda

- Renata Gargol
- Marcin Grabowski
- Waldemar Izdebski
- Michał Marczak
- Agata Milkiewicz
- Ludmiła Pietrzak
- Dariusz Pręgowski
- Anna Przewięźlikowska
- Joanna Przybylska
- Wiktor Salamaga
- Mikołaj Smyk
- Marek Świetlik
- Ewa Witkowska
- Mirosław Zalewski

Główna Komisja Promocji i Młodzieży

- **Przemysław Janik** - Przewodniczący
- Joanna Bojko - Wiceprzewodnicząca
- Jakub Broda
- Katarzyna Cirko
- Artur Hażak
- Kamil Kowalczyk
- Marcin Lewandowski
- Sławomir Łapiński
- Marcin Miskurka
- Jakub Nowicki
- Sylwia Piotrowska
- Justyna Ruchała
- Artur Warchoł
- Dariusz Wilczewski
- Monika Żogała

Główna Komisja ds. Odznaczeń

- **Andrzej Oruba** - Przewodniczący
- Włodzimierz Balcerek
- Tomasz Białozyt
- Tadeusz Borysiuk
- Piotr Fabiański
- Józef Iwanicki
- Zbigniew Kaźmierczak
- Elżbieta Marzec
- Eugenia Szałaj

Główna Komisja Statutowo-Regulaminowa

- **Marian Brożyna** - Przewodniczący
- Beata Błaż
- Bogusława Fac
- Alicja Kulka
- Stanisław Miskurka

Główna Komisja Współpracy Zagranicznej

- **Andrzej Pachuta** - Przewodniczący
- Danuta Bil
- Karol Ożóg
- Ludmiła Pietrzak
- Cezary Ruciński
- Bożena Tabisz
- Jacek Uchański
- Mariusz Urbański

Główna Komisja Zawodu

- **Tadeusz Wilczewski** - Przewodniczący
- Beata Błaż
- Anna Byś
- Krystyna Filipiuk
- Mieczysław Gabryszewski
- Tadeusz Kośka
- Tomasz Lewartowski
- Beata Matysek
- Zdzisław Obłój
- Zbigniew Ogrodowski
- Szymon Pawłowski
- Ewa Sawicka

Główna Komisja Rozwoju

- **Ewa Janczar** - Przewodnicząca

Główna Komisja Historii i Tradycji

Prezydium komisji:

- **Ryszard Rus** - Przewodniczący
- Jerzy Kostecki - Wiceprzewodniczący
- Mirosław Marciniak - Sekretarz

Członkowie komisji:

- Waldemar Barczak

- Czesław Bartoszewicz
- Kazimierz Bujakowski
- Jan Cisek
- Jakub Frelek
- Stanisław Grodzicki
- Bogdan Grzechnik
- Kamil Kasprzycki
- Krzysztof Konarski
- Tadeusz Kośka
- Wojciech Remiszewski
- Tadeusz Szczutko - szef zespołu ZNAKI
- Waldemar Sztukiewicz
- Stanisław Zaremba
- Mirosław Żak

Współpraca

- Wiesław Faściak
- Daniel Pipień
- Zdzisław Szambelan
- Bogusław Tomaszewski

Podczas wrześniowego zebrania ZG SGP w Krakowie powołano Główną Komisję Historii i Tradycji SGP, a na jej przewodniczącego kol. Ryszarda RUS. Zakresu działalności komisji obejmuje zagadnienia związane z realizacją celów oraz zadań Stowarzyszenia Geodetów Polskich w dziedzinie przez nią reprezentowanej, w szczególności zbieranie archiwaliów dotyczących historii SGP, opracowanie ich, inspirowanie do dokumentowania oraz popularyzowania historii i tradycji zawodu oraz doradztwo w tym zakresie w miarę zgłoszenia takich potrzeb. Komisja ma realizować swe zadania poprzez:

- bieżącą inwentaryzację sprzętu i materiałów o wartościach historycznych, w posiadaniu jednostek organizacyjnych SGP,
- prowadzenie kwerendy wśród byłych i obecnych członków SGP w zakresie pozyskania materiałów dotyczących działalności historycznej,
- opracowanie uzyskanych materiałów w formie pisemnej, zamieszczenie ich na stronie internetowej SGP, czynienie starań o wydanie ich drukiem,
- współpraca z zewnętrznymi podmiotami zajmującymi się dokumentowaniem zawodu geodety (w szczególności z Muzeum Geodezji i Kartografii w Opatowie, bibliotekami oraz szkołami

zawodowymi) w tworzeniu ogólnopolskiej bazy danych o przedmiotowych zasobach archiwalnych,

- inicjowanie prowadzenia kronik przez jednostki organizacyjne SGP i osoby prywatne (kolekcjonerzy, pamiętnikarze),
- udzielanie członkom SGP jak i jego jednostkom organizacyjnym informacji w przypadkach posiadania materiałów o interesujących je przejawach minionej działalności,
- opracowanie sprostowań w przypadku zaistnienia błędów w przedstawianiu historii SGP i jego jednostek w publikacjach i innych materiałach oraz wypowiedziach,
- konsultowanie z Główną Komisją ds. Odznaczeń w zakresie dat i pełnionych funkcjach zawartych we wnioskach o wyróżnienie działaczy SGP,
- opiniowanie ewentualnego przeznaczenia dokumentów SGP do likwidacji,
- wykonanie innych prac i przedsięwzięć wynikających z reprezentowanych przez Komisję zainteresowań oraz bieżących potrzeb.

Przy realizacji swych zadań Komisja współpracuje z członkiem Prezydium Zarządu Głównego SGP odpowiedzialnym za zbieranie bieżących informacji o działalności SGP mających wartość historyczną, a także z Oddziałami SGP jak i jego jednostkami organizacyjnymi, w tym inspirowanie seniorów w całokształt działań związanych z dokumentowaniem historii i tradycji zawodu.

Powyższe będzie stanowić treść Regulaminu pracy komisji, której skład tworzony jest spośród członków SGP zainteresowanych problematyką historii i tradycji naszej organizacji, posiadających znajomość dziejów SGP oraz jego jednostek organizacyjnych i wyrażających gotowość pracy w tej komisji. Przewodniczący Głównej Komisji Historii i Tradycji zaproponował Prezesom poszczególnych oddziałów czynny udział w tworzeniu dokumentacji. Niestety niewiele osób wyraziło chęć pracy w komisji.

INAUGURACYJNE zebrania Głównej Komisji Historii i Tradycji SGP wspólnie z KOMITETEM ORGANIZACYJNYM 100-lecia SGP odbyło się 1 lutego 2018 r. Omówiono kolejno:

- Agendę obchodów 100-lecia (25 stycznia 2019 roku). Przedłużono składanie prac do konkursu na jubileuszowe logo i plakat jubileuszu;
- Regulamin pracy komisji HiT – uzgodniono treści rekomendowaną dla ZG SGP oraz wybrano: WICEPRZEWODNICZĄCEGO komisji kol. Jerzy KOSTECKI – oddział warszawski SGP oraz - SEKRETARZA komisji kol. Mirosław MARCINIAK – oddział krakowski SGP;

- Plan działania na 2018 roku to przede wszystkim przygotowania do 100-lecia SGP oraz uruchomienie strony internetowej oraz adresu email do kontaktów wirtualnych;
- Powoływanie roboczych zespołów tematycznych: kol. Tadeusz Szczutko (oddział krakowski SGP) będzie prowadził prace nad opracowaniem katalogu historycznych znaków geodezyjnych. Kolejne zespoły będą powoływane przez Prezydium Komisji w miarę rodzących się potrzeb.

W wyniku dyskusji uzgodniono, że Komisja HiT przedłoży na najbliższym ZG SGP wnioski:

- ✓ rok 2019 ROKIEM POLSKIEJ GEODEZJI inicjatywa ukierunkowana na Parlament RP wspólnie z GUGiK oraz organizacjami społeczno-zawodowymi;
- ✓ wydanie TOMU III „Zarys historii SGP 1995-2019” – powołanie Komitetu Redakcyjnego.

W dniu 5 kwietnia 2018 roku uchwałą Zarządu Głównego SGP zatwierdzono Regulamin Głównej Komisji Historii i Tradycji SGP:

Rozdział I - Postanowienia ogólne

§1

Główna Komisja Historii i Tradycji, zwana dalej Komisją, jest komórką Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, zwanego dalej SGP, powołana na podstawie §29 ust.4 Statutu SGP i działa zgodnie z zapisami niniejszego regulaminu.

§2

1. Do zakresu działalności Komisji należą zagadnienia związane z realizacją celów i zadań SGP w dziedzinie przez nią reprezentowanej, w szczególności zbieranie archiwaliów dotyczących historii SGP i tradycji zawodu, opracowanie ich, inspirowanie do dokumentowania oraz popularyzowania historii i tradycji SGP jak również doradztwo w tym zakresie w miarę zgłoszenia takich potrzeb.
2. Komisja, decyzją Zarządu Głównego SGP lub z własnej inicjatywy, współpracuje z administracją, samorządem oraz organizacjami społeczno-zawodowym w przedsięwzięciach krajowych i/lub międzynarodowych związanych z dokumentowaniem historii: granic, osnów, katastru jak również szkolnictwa, służby mierniczej itp.

Rozdział II - Zadania, tryb i zakres działania

§3

Zadania swe Komisja realizuje poprzez:

1. bieżącą inwentaryzację sprzętu i materiałów o wartościach historycznych w posiadaniu jednostek organizacyjnych SGP,
2. prowadzenie kwerendy wśród byłych i obecnych członków SGP w celu pozyskiwania materiałów dotyczących działalności SGP i jej członków w przeszłości,
3. opracowanie uzyskanych materiałów w formie pisemnej, zamieszczenie ich na stronie internetowej SGP oraz czynienie starań o wydanie ich drukiem,
4. współpraca z zewnętrznymi podmiotami zajmującymi się dokumentowaniem zawodu geodety (w szczególności z muzeami, bibliotekami oraz szkołami zawodowymi) w tworzeniu ogólnopolskiej bazy danych o przedmiotowych zasobach archiwalnych,
5. inicjowanie prowadzenia kronik przez jednostki organizacyjne SGP i osoby prywatne (kolekcjonerzy, pamiętnikarze),
6. udzielanie członkom SGP jak i jego jednostkom organizacyjnym informacji w przypadkach posiadania materiałów o interesujących je przejawach minionej działalności,
7. opracowanie sprostowań w przypadku zaistnienia błędów w przedstawianiu historii SGP i jego jednostek w publikacjach i innych materiałach oraz wypowiedziach,
8. konsultowanie z Główną Komisją ds. Odznaczeń w zakresie dat i pełnionych funkcjach zawartych we wnioskach o wyróżnienie działaczy SGP,
9. opiniowanie ewentualnego przeznaczenia dokumentów SGP do likwidacji,
10. organizowanie okresowych wystaw i/lub pokazów obrazujących osiągnięcia i historię SGP,
11. współdziałanie w rozwoju piśmiennictwa, bibliotek, informacji naukowo-technicznej oraz ekonomicznej w dziedzinie geodezji i kartografii,
12. wykonanie innych prac i przedsięwzięć wynikających z reprezentowanych przez Komisję zainteresowań oraz bieżących potrzeb.

§4

Przy realizacji swych zadań Komisja współpracuje z Prezydium Zarządu Głównego SGP, Oddziałami SGP jak również z pozostałymi jego jednostkami organizacyjnymi, w tym inspiruje seniorów do działań związanych z dokumentowaniem historii SGP oraz tradycji zawodu geometry, mierniczego, geodety i kartografa.

Rozdział III - Zasady tworzenia

§5

1. Komisja jest tworzona przez Zarząd Główny SGP spośród członków SGP zainteresowanych historią i tradycjami SGP, posiadających znajomość dziejów SGP oraz jego jednostek organizacyjnych i wyrażających chęć pracy w Komisji.
2. Kadencja Komisji trwa w okresie od jej utworzenia do końca kadencji władz SGP i zatwierdzenia jej nowego składu przez Zarząd Główny SGP następnej kadencji.
3. Prawo zgłaszania kandydatów do Komisji następnej kadencji przysługuje Prezydium Zarządu Głównego SGP, ustępującej Komisji oraz Prezesom Oddziałów jak i członkom SGP zainteresowanym problematyką działalności Komisji.
4. Zgromadzone przez Komisję materiały archiwalne przekazywane są protokolarnie Komisji następnej kadencji.

Rozdział IV - Organizacja i tryb pracy komisji

§6

1. Skład Komisji jest nieograniczony liczbą stałych członków SGP oraz osób współpracujących z poza SGP - zainteresowanych problematyką jej pracy.
2. Przewodniczącego Komisji powołuje Zarząd Główny SGP.
3. Komisja wybiera ze swego grona wiceprzewodniczącego i sekretarza, którzy wraz z przewodniczącym tworzą Prezydium Komisji.
4. Prezydium Komisji jest uprawnione do tworzenia roboczych zespołów tematycznych.

§7

1. Zebrania Komisji zwoływane są przez przewodniczącego lub osobę przez niego upoważnioną, w miarę potrzeb wynikających z zadań i specyfiki działania lub według ustalonego harmonogramu spotkań, lecz nie mniej niż 2. (dwa) zebrania w roku, w składzie plenarnym. Prawo zwołania zebrania Komisji przysługuje również Prezydium Zarządu Głównego SGP.
2. Uzgodnienia, wnioski lub uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów w obecności przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego oraz co najmniej połowy jej członków. W razie równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Komisji. Dopuszcza się formę konsultacji oraz głosowania internetowego.
3. Komisja działa zarówno w składzie plenarnym jak również w zespołach roboczych właściwych do opracowania określonego tematu. W pracach zespołów roboczych mogą brać udział osoby nie będące członkami Komisji.
4. Zebrania Komisji oraz zespołów roboczych są protokołowane, zaś

dokumentacja ich działalności jest przechowywana w biurze Zarządu Głównego SGP, a następnie archiwizowana.

5. Obsługę biurową Komisji, zapewnia Biuro Zarządu Głównego SGP.

§8

1. Prezydium Zarządu Głównego SGP przysługuje prawo:

a) uchylenia uchwał Komisji, jeżeli są sprzeczne z przepisami prawa, Statutem SGP, niniejszym regulaminem lub interesami SGP.

b) zawieszania lub odwoływania członka Komisji, jeżeli jego działalność jest sprzeczna ze Statutem SGP, niniejszym regulaminem lub interesami SGP. Przed przyjęciem uchwały o odwołaniu ze składu Komisji niezbędne jest wysłuchanie wyjaśnień odwoływanego członka Komisji.

2. Zarządowi Głównemu SGP przysługuje prawo zawieszania lub odwoływania Przewodniczącego Komisji, jeżeli jego działalność jest sprzeczna z przepisami prawa, Statutem SGP, niniejszym regulaminem lub interesami SGP. Nowego wyboru Zarząd Główny SGP dokonuje w ciągu 3 miesięcy od daty odwołania. Decyzja Zarządu Głównego jest ostateczna.

§9

Komisja, działa w oparciu o środki finansowe w ramach budżetu SGP.

§10

Z wykonanych prac Komisja składa Zarządowi Głównemu SGP sprawozdanie na koniec kadencji, a także w innych terminach na życzenie Prezydium Zarządu Głównego SGP.

§11

Przedstawiciel Komisji bierze udział, z głosem doradczym, w posiedzeniach Zarządu Głównego SGP.

§12

Komisja używa pieczęci podłużnej z napisem:

Główna Komisja Historii i Tradycji Stowarzyszenie Geodetów Polskich 00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3-5 p. 416 email: hit@sgp.geodezja.org.pl

§13

Komisja może wnioskować do Zarządu Głównego SGP o przyznanie nagród, odznaczeń i wyróżnień SGP.

Rozdział VI - Postanowienia końcowe

§14

1. Interpretacja niniejszego regulaminu należy do Zarządu Głównego SGP.
2. W sprawach nie uregulowanych regulaminem ma zastosowanie Statut SGP.

Regulamin, na podstawie §29 ust. 7 Statutu SGP, uchwalono uchwałą Zarządu Głównego SGP z dnia 5 kwietnia 2018 roku i wszedł w życie z dniem uchwalenia.

16 listopada 2018 roku w warszawskim NOT odbyło się II (prawomocne) zebrania komisji. Po powitaniu uczestników i prezentacji członków komisji, jej przewodniczący złożył obszernie sprawozdanie z działalności za okres luty-październik'2018. Uzupełnieniem w tej części zebrania były wystąpienia:

Kol. Tadeusza Szczutko – szef zespołu ds. znaków historycznych, który przygotował prezentację pt. *„Historyczne znaki geodezyjne - próba klasyfikacji - wyniki poszukiwań w terenie”* (dostępna dla zainteresowanych na stronie internetowej komisji: <http://www.sgp.geodezja.org.pl/nasza-dzialalnosc/glowna-komisja-historii-i-tradycji>) oraz Kol. Kazimierza Bujakowskiego, który przybliżył treść publikacji *„Najstarsze sieci geodezyjne w Polsce - sieć triangulacyjna na obszarze Staropolskiego Okręgu Przemysłowego”* (dostępna na stronie internetowej Polskiego Towarzystwa Informacji Przestrzennej: <http://rg.ptip.org.pl/index.php/rg/article/view/RG2018-3-BanasikBujakowski>)

Do niniejszej informacji dołączono treść notatki ze spotkania SGP z NID autorstwa kol. Barbary Kosińskiej, jako ważny element sprawozdania pracy GKHiT.

W kolejnym punkcie obrad komisji omówiono przygotowania do jubileuszu 100-lecia. Wspomnieć należy, że komisja na swym inauguracyjnym posiedzeniu w lutym br. ustaliła i następnie wniosowała do ZG SGP w sprawie:

- ✓ ustanowienia roku 2019 ROKIEM POLSKIEJ GEODEZJI - inicjatywa ukierunkowana na Parlament RP wspólnie z GUGiK oraz organizacjami społeczno-zawodowymi;
- ✓ wydania TOMU III „Zarys historii SGP 1995-2019” – powołanie Komitetu Redakcyjnego.

Z zadowoleniem przyjęto udział GKHiT w tworzeniu treści strony internetowej [www.sgp100lat.pl] w szczególności zakładki *„Dla kolekcjonerów”*. Po dyskusji komisja przyjęła plan działania na 2019 roku, który głównie obejmuje promocję 100-lecia SGP i POLSKIEJ GEODEZJI. Ponadto komisja wyłoniła ze swego składu zespół tematyczny ds. inwentaryzacji zasobów SGP. W pierwszej kolejności wykonana zostanie inwentaryzacja sprzętu i materiałów o wartościach historycznych w Biurze ZG, a następnie poszczególnych jednostkach organizacyjnych stowarzyszenia. W związku z tym uprasza się Zarządy Oddziałów SGP o równoległe przeprowadzenie kwerendy wśród byłych i obecnych członków SGP w celu pozyskiwania materiałów dotyczących działalności SGP i jej członków w przeszłości.

Komisja, na zakończenie obrad, podjęła bardzo ważne wnioski do Zarządu Głównego o uhonorowanie, podczas GALI 100-lecia, osób prawnych i fizycznych wspierających pracę na rzecz historii i tradycji zawodu, jako wyraz szczególnego uznania jak również podziękowania za współpracę ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich. Kolejne III zebranie komisji zaplanowano na marzec'2019. Będzie to posiedzenie wyjazdowe ...

Spotkanie przedstawicieli SGP i NID w sprawie historycznych znaków granicznych

23 października 2018 r. odbyło się spotkanie Stowarzyszenia Geodetów Polskich z przedstawicielami Narodowego Instytutu Dziedzictwa. Spotkanie dotyczyło złożonego przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego wniosku o objęcie historycznych granic i znaków granicznych ochroną poprzez umieszczenie ich na Liście Światowego Dziedzictwa UNESCO. Działania SGP są kontynuacją międzynarodowej inicjatywy zapoczątkowanej przez Austriackie Stowarzyszenie Geodezji i Geoinformacji, które zainicjowało starania o objęcie historycznych granic i znaków granicznych ochroną poprzez umieszczenie ich na Liście Światowego Dziedzictwa UNESCO.

W spotkaniu uczestniczyli dr Katarzyna Piotrowska i Anna Marconi-Betka z Narodowego Instytutu Dziedzictwa, Rafał Władziński zastępca Dyrektora Departamentu Informacji o Nieruchomościach w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii, Janusz Walo Prezes SGP, Kol. Ryszard Rus Przewodniczący Głównej Komisji Historii i Tradycji, Kol. Waldemar Sztukiewicz Prezes Oddziału SGP w Poznaniu, Ludmiła Pietrzak Redaktor Naczelny Przeglądu Geodezyjnego i Wiceprezes Zarządu Głównego SGP Kol. Iza Pawłowska, Kol. Andrzej Pachuta, członkowie Zarządu Głównego SGP, Barbara Kosińska Sekretarz Generalny SGP. Austriackie Stowarzyszenie Geodezji i Geoinformacji zainicjowało starania o objęcie historycznych granic i znaków granicznych ochroną poprzez umieszczenie ich na Liście Światowego Dziedzictwa UNESCO. Profesor Uniwersytetu Technicznego w Wiedniu Peter Waldhäusl, inicjator przedsięwzięcia oraz przewodniczący utworzonej w tym celu Grupy Roboczej „Boundaries and Boundary Marks”, zaproponował Stowarzyszeniu Geodetów Polskich włączenie się w działania związane z realizacją tej inicjatywy na terenie Polski. Oprócz Austrii i Polski wolę przystąpienia do inicjatywy wyraziło jeszcze siedem innych państw europejskich (Chorwacja, Czechy, Rumunia, Słowacja, Szwajcaria, Węgry, Włochy). Zachowane znaki graniczne mają nierozzerwalny związek z historią dawnych księstw i państw. Są niemymi świadkami wydarzeń, jakie miały miejsce na pograniczu i świadkami zmieniających się granic. Stanowią też często wyjątkowe i niespotykane

gdzie indziej przykłady sztuki kamieniarskiej. Warto, aby te często niewidoczne dla przeciętnego obserwatora obiekty, zostały wyeksponowane i znalazły właściwą uwagę opinii publicznej. Na XXXIX Zjeździe Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Olsztynie podjęto uchwałę zobowiązującą Zarząd Główny Stowarzyszenia do podjęcia prac w tym zakresie. W dniu 13 grudnia 2017 roku Zarząd Główny SGP powołał Główną Komisję Historii i Tradycji, która wpisała tę inicjatywę w zakres swego działania. Propozycję wstępnych działań dla Polski SGP przedstawiło prof. Piotrowi Glińskiemu Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego we „Wstępnym projekcie wniosku o rozpatrzenie kandydatury” oraz w prezentacji „Historyczne znaki PL” z prośbą o wsparcie naszej inicjatywy i ukierunkowanie naszych dalszych działań. Obecne spotkanie było konsekwencją dotychczasowych prac SGP w tym zakresie i miało na celu ukierunkowanie dalszych działań SGP zmierzających do efektywnej kontynuacji międzynarodowego projektu, którego jedną ze stron będzie Polska.

KLUB GEODETÓW BIEGŁYCH SĄDOWYCH

W dniach 18-20 maja 2005 roku, w Dąbkach k/Koszalina, podczas I-ej Ogólnopolskiej Konferencji Geodetów Biegłych Sądowych, zorganizowanej przez Zarząd Oddziału Środkowopomorskiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Koszalinie, poświęconej problemom współpracy geodetów pełniących funkcje biegłych sądowych z sądami powszechnymi, ogół uczestników konferencji postanowił powołać Zespół Inicjatywny do spraw organizacji KLUBU GEODETÓW BIEGŁYCH SĄDOWYCH, który będzie działał w strukturze organizacyjnej Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Uczestnicy konferencji, jako jeden z istotnych celów w działalności Klubu, określili upowszechnianie oraz podnoszenie na wyższy poziom wiedzy wśród członków Klubu i Stowarzyszenia z dziedzin geodezji i kartografii oraz prawa.

Powołano także Zespół Inicjatywny dla określenia zasad działania Klubu zarówno w aspekcie prac organizacyjnych, jak i programowych oraz szkoleniowych.

W skład Zespołu wybrani zostali Koledzy: Leszek Cieciora – p.o. Przewodniczącego Zarządu Tymczasowego KGBS – Warszawa, Andrzej Dąbrowski – p.o. Zastępcy Przewodniczącego KGBS – Białystok, oraz członkowie; Stefan Bajer – Słupsk, Zygmunt Berliński – Sieradz, Jan Olchówka – Giżycko, Jacek Ptaszyński - Kielce, Henryk Skibniewski – Kielce, Ryszard Soroko – Koszalin, Szyda Bogumił –Poznań, reprezentujący Kolegów geodetów którzy nie są członkami SGP.

Zespół Inicjatywny Klubu Geodetów Biegłych Sądowych, w okresie od 21.05.2005 r., do 12.10.2006 r., odbył 4 zebrania w wyniku których:

- ustalono wstępny program do działania dla Zarządu i Klubu,
 - opracowano projekt Regulaminu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych,
 - zatwierdzenie Regulaminu przez Zarząd Główny SGP w dniu 31 marca 2006 r.,
 - przeprowadzono rozmowy w wyniku których uzyskano honorowy patronat Prezesa ZG SGP oraz Głównego Geodety Kraju, nad II. Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych – Dąbki 2006,
 - nawiązano kontakt z Ministerstwem Sprawiedliwości oraz Prezesami Sądów Okręgowych, a także Wojewódzkimi Inspektorami Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego,
 - opracowano program szkoleniowy dla II. Seminarium Klubu Geodetów Biegłych Sądowych, zapewniono lektorów, wydano materiały szkoleniowe,
 - opracowano projekt programu działania dla Zarządu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych, który będzie funkcjonował przy Zarządzie Głównym SGP,
 - doprowadzono do zorganizowania II. Seminarium Klubu Geodetów Biegłych Sądowych w Dąbkach k/Koszalina, którego głównym organizatorem był Zarząd Środkowopomorskiego Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich,
 - zorganizowano i przeprowadzono wybory nowych władz Klubu Geodetów Biegłych Sądowych na okres I. kadencji.
- W dniach 13–15.10.2006 r., w Dąbkach, podczas II. Seminarium Klubu Geodetów Biegłych Sądowych, obecni na Ogólnym Zebraniu Koleżanki i Koledzy, w dniu 13.10.2006 r., zadeklarowali swoją wolę przynależności do Klubu Geodetów Biegłych Sądowych, dokonali także wyboru Przewodniczącego Zarządu Klubu, oraz członków Zarządu. Na Przewodniczącego Zarządu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych został wybrany Kolega Leszek Cieciora oraz wybrani zostali Członkowie Zarządu, Koledzy, Stefan Bajer, Zdzisław Berliński, Stanisław Dąbrowski, Jerzy Hajto, Jacek Ptaszyński, Stanisław Rozpara, Ryszard Soroko, Jerzy Ślęzak. Zarząd Klubu ukonstytuował się następująco:
- Przewodniczący Zarządu – Leszek Cieciora Warszawa
 Zastępca Przewodniczącego – Stefan Bajer Słupsk
 Zastępca Przewodniczącego – Ryszard Soroko, Koszalin
 Sekretarz - Jacek Ptaszyński, Kielce
 Członkowie - Zdzisław Berliński, Sieradz
- Stanisław Dąbrowski Białystok
 - Jerzy Hajto Kraków
 - Stanisław Rozpara Krosno

- Jerzy Ślęzak Jelenia Góra.

Podczas obrad dyskutowano szereg bieżących problemów nurtujących środowisko zawodowe geodetów pełniących funkcje biegłych sądowych.

Wśród ważniejszych problemów wymieniano potrzebę promowania działań zmierzających do tworzenia dobrego prawa.

W szczególności dotyczyło to wykonywania wyrysów z naruszeniem przepisów ustawy o KW i hipotece oraz kompletowania dokumentacji rozgraniczeniowej z naruszeniem przepisów prawa geodezyjnego i rozporządzenia w sprawie rozgraniczania nieruchomości w powiązaniu z Instrukcją O-3. Wnioskowano o uwzględnienie przy następnym szkoleniu przepisów ustawy o KW i hipotece w zakresie definicji stanów prawnych.

Poruszono problemy dotyczące stosowania podatku VAT w odniesieniu do wynagrodzeń biegłych sądowych. Zaproponowano aby ZG SGP wystąpił do Min. Finansów o przyspieszenie uregulowań prawnych związanych z podatkiem VAT obejmującym wynagrodzenia biegłych i zajęcie konkretnego stanowiska przez MF. Dotychczasowe praktyki sądów są rozbieżne, a biegli sądowi tracą część swojego wynagrodzenia.

Koleżanki i Koledzy biegli sądowi, prowadzili dyskusję na temat dyskredytacji opinii biegłego, pomówień oraz obrazy biegłego w trakcie prowadzonej rozprawy sądowej przez adwokatów i strony postępowania.

Wystąpiono z wnioskiem aby była możliwość ochrony biegłego jako osoby publicznej.

Zaproponowano nawiązać kontakt z Głównym Geodetą Kraju aby zmodyfikować przepisy ustawy prawo gik i zmienić tryb wyjaśniania skarg na geodetów uprawnionych biegłych sądowych przez WINGiK w trakcie prowadzonego postępowania sądowego.

Dotychczasowa praktyka badania tych spraw w trakcie prowadzonego postępowania sądowego często narusza autorytet biegłego i nie zawsze prowadzi do sensownych rozstrzygnięć. Wystąpiono z wnioskiem aby była możliwość ochrony biegłego jako osoby publicznej.

Przewodniczący Leszek Cieciora poinformował zebranych, że w opracowaniu jest projekt nowej ustawy o biegłych sądowych, osobach fizycznych oraz instytucjach naukowych lub organizacjach specjalistycznych, uprawnionych do sporządzania i wydawania opinii w postępowaniach sądowych, wraz z projektami kilku rozporządzeń wykonawczych. Projekty umieszczane są na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości [www.ms.gov.pl]. W projekcie nowej ustawy znalazł się zapis o objęciu biegłego ochroną jako osoby publicznej a także uregulowania dotyczące VAT.

Wystąpiono też z wnioskami pisemnymi aby:

- ustalić jakie roboty geodezyjne-opinie dla sądów i na jakim etapie realizacji powinny być zgłaszane i ewidencjonowane w PODGiK,

- doprowadzić do jasnych zapisów prawa co do zakresu kontroli wykonywanej przez inspektorów kontroli w starostwach /żądania ODGiK są różne i niejednorodne, co ośrodek to inne druki, zwłaszcza jest to kłopotliwe przy spisywanych protokółach granicznych, które druki są obowiązujące /chodziło o „druki” protokółów przy przyjmowaniu granic dzielonej nieruchomości, druków zgłoszenia pracy geodezyjnej poza drukiem wynikającym z rozporządzenia /, stosowane są różne „druki”,
- na kolejne szkolenia zapraszać przedstawicieli GUGiK oraz wingik,
- zaapelować do PODGiK, że często prace geodezyjne biegłych sądowych zastępują opracowania geodezyjne, które powinny być zlecane przez starostów, gdyż aktualizują bądź porządkują zasób,
- organizować spotkania z pracownikami ODGiK w celu omówienia spraw konfliktujących środowisko geodezyjne.

Kolejni biegli dzielili się swoimi spostrzeżeniami na temat rozstrzygnięć prawnych dotyczących rozgraniczeń prowadzonych przez sądy, po zakończonym postępowaniu administracyjnym.

Ze swoimi doświadczeniami w kwestii dokonywania projektów podziałów nieruchomości na zlecenia sądów podzielił się kolega L. Cieciora.

Brak klarownego postępowania sądów, biegłych i ODGiK w kwestii dotyczącej opracowania wstępnego projektu podziału, mapy z projektem podziału (z przyjęciem do zasobu ODGiK), a także w części związanej z wyznaczeniem projektu podziału na gruncie po prawomocnym orzeczeniu sądu w odniesieniu do ustaleń ustawy ogn, (rozdział o podziałach) i rozporządzenia w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów.

Następnie w trakcie dyskusji koleżanki i koledzy zaproponowali aby zmobilizować ośrodki do wydawania informacji o wymogach ośrodka i charakterystyki wydawanych materiałów geodezyjnych i kartograficznych przy zgłaszaniu prac do ośrodka, gdyż są one zobowiązane rozporządzeniem do analizy wydawanych materiałów. Bardzo często informacja o wiarygodności i dokładności sprzedawanych informacji z zasobu wpływa na wynik końcowy opracowań geodezyjnych. Informacje takie otrzymywane dopiero przy kontroli i przyjmowaniu dokumentacji do zasobu są spóźnione i powodują konfliktowanie środowiska, a także utratę zaufania obywateli do organów administracji geodezyjnej i wykonawstwa geodezyjnego.

Ogólne Zebranie Członków postuluje aby Komisja Wnioskowa na podstawie zgłaszanych w dyskusji postulatów opracowała wnioski, które stanowić będą podstawę do działania Zarządu w poruszanych kwestiach.

Założenia do programu działania Zarządu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych przy Zarządzie Głównym SGP wybranego w dniu 14.10.2006 r.

1. Dotrzeć do ogółu biegłych sądowych na terenie całego kraju z informacją o powstaniu klubu, dotychczasowych działaniach, jego celach i założeniach wraz z informacją o treści regulaminu i sposobie komunikacji, z zaproszeniem do członkostwa.
2. Nawiązanie kontaktu z Przeglądem geodezyjnym, sprawozdaniem z dwu odbytych sympozjów w Dąbkach i informacja jak wyżej z podaniem składu zarządu.
3. Umieszczenie na stronie internetowej Zarządu Głównego SGP informacji o treści jak wyżej (informacje, dotychczasowe działania, regulamin klubu, zaproszenie do członkostwa, warunki. skład zarządu, zamiary, cele, założenia ,program działania.
4. Powiadomienie stosownych organów MS oraz Prezesów SO o powstaniu klubu, dotychczasowych działaniach, jego celach i założeniach z podkreśleniem permanentnego podnoszenia kwalifikacji biegłych geodetów, składzie zarządu klubu i oczekiwaniach współpracy, partnerstwa w działaniach na rzecz.
5. Organizacja okresowych szkoleń, konferencji dla realizacji permanentnego podnoszenia kwalifikacji biegłych geodetów w zakresie wiedzy zawodowej. przepisów geodezyjnych, przepisów prawa regulujących działania biegłych na rzecz Sądów, orzecznictwa Sądów w zakresie treści opinii geodezyjnych jako podstawowy cel statutowy Klubu. Przeanalizowanie potrzeby powołania stałego zespołu programowego do spraw szkoleń i inicjowania wydawnictw tematycznie związanych z tematyką zainteresowania biegłych geodetów (np. okresowe zbiory orzecznictwa sądowego, precedensy)
6. Zapoznanie się z możliwością wykorzystania środków Unii Europejskich na cele statutowe Klubu.
7. Nawiązanie kontaktów z organizacjami zawodowymi innych branż, specjalności wymienionych w wykazie specjalności biegłych sądowych w celu wymiany informacji i koordynacji działań w sferach dotyczących biegłych sądowych niezależnie od specjalności zawodowej.
8. Przeanalizowanie możliwości nawiązanie kontaktów i współpracy z biegłymi sądowymi krajów Unii Europejskiej w celu integracji środowisk, wzajemnego korzystania z doświadczeń, organizacji wspólnych konferencji naukowych, szkoleniowych, poznania zasad działania.
9. Działanie w kierunku poprawy wzajemnych relacji biegły – Sądy w zakresie zrozumienia treści zleceń i treści opinii, traktowania biegłych w toku rozpraw (strony, pełnomocnicy), oraz ustalania wynagrodzeń (w tym interpretacji rozporządzenia w sprawie kosztów sporządzania opinii, udziału biegłych w rozprawach, równości przestrzegania terminów wypłat wynagrodzeń i terminów składania rachunków przez biegłych itp.

10. Sprawdzenie możliwości i podjęcie starań w kierunku uruchomienia wydawnictwa „pomocy naukowych dla biegłych geodetów” (przykłady problemów i ich rozwiązań, orzecznictwo Sądów, dyskusje środowiskowe materiały konferencyjne itp.)

11. Przeanalizowanie możliwości założenia internetowego forum dyskusyjnego umożliwiającego wymianę doświadczeń i dyskusje nad aktualnym problemami do rozwiązania

W kadencji 2006-2010 Zarząd Klubu oraz członkowie współpracowali z instytucjami i organizacjami, których zakres prac wiąże się z celami Klubu, w szczególności z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii, Ministerstwem Sprawiedliwości, sądami powszechnymi, innymi organizacjami i stowarzyszeniami zawodowymi. Członkowie Klubu aktywnie uczestniczyli w wielu działaniach organizacyjnych i szkoleniowych wymienionych wyżej jednostek, a także sami byli uczestnikami spotkań i organizatorami konferencji.

Zrealizowano dwa spotkania z Głównymi Geodetami Kraju.

Zarząd Klubu w pełnym składzie spotkał się w dniu 28.03.2007 r., z Głównym Geodetą Kraju Prezesem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Panem Wiesławem Potrapelukiem z udziałem Dyrektora Departamentu Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego GUGiK Panem Adolfem Jankowskim.

W czerwcu 2008 roku Koledzy Leszek Cieciora i Ryszard Soroko spotkali się z Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Panią Jolantą Orlińską i Dyrektorem Departamentu Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego GUGiK Panem Adolfem Jankowskim.

Głównymi tematami rozmów były zagadnienia związane z działalnością geodetów biegłych sądowych. Podczas rozmów postulowano;

- aby Koledzy biegli sądowi mogli uczestniczyć w tworzeniu dobrego prawa w gremiach opracowujących projekty zmian do ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne, funkcjonujących w SGP oraz w GUGiK,

- ujednolicenie procedur postępowania PODGiK-ów w zakresie wykonywania robót geodezyjnych-opinii dla sądów na etapie zgłaszania, kontroli i ewidencjonowania tych opracowań,

- doprowadzenie do jednolitego postępowania w kwestii dokonywania podziałów nieruchomości na zlecenia sądów. Brak klarownego postępowania sądów, biegłych i ODGiK-ów w kwestiach dotyczących opracowania wstępnego projektu podziału nieruchomości, przyjęcia do zasobu PODGiK mapy z projektem podziału nieruchomości, a także w części związanej z wyznaczeniem projektu podziału na gruncie po prawomocnym orzeczeniu sądu, w odniesieniu do ustaleń ustawy ogn i rozporządzenia w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów,

- o wsparcie przez Głównego Geodetę Kraju i Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii starań i wystąpień Zarządu Klubu i Zarządu Głównego SGP do Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Finansów o uregulowanie spraw związanych podatkiem VAT dla biegłych sądowych.

W latach 2007-2008 Przewodniczący KGBS, Kolega Leszek Cieciora brał udział w pracach zespołu biegłych sądowych różnych specjalności w temacie „pomocowym” Unii Europejskiej, realizowanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości, p.n. „Strengthening the Polish Justice System” nr PL/06/IB/JH/02/TL, z udziałem Przewodniczącego Austriackiego Zrzeszenia Biegłych Sądowych oraz przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości Austrii..

Celem tematu było zapoznanie polskich biegłych sądowych z zasadami i strukturami organizacyjnymi w jakich funkcjonują biegli sądowi w takich krajach Unii Europejskiej jak Austria, Niemcy, Wielka Brytania, Francja, Hiszpania, oraz doprowadzenie do poprawienia zasad współpracy polskich biegłych sądowych z organami wymiaru sprawiedliwości.

W 2008 r., w dniach 18-20 września w Dąbkach koło Darłowa, odbyło się III Ogólnopolskie Seminarium Biegłych Sądowych z zakresu Geodezji i Kartografii zorganizowane pod patronatem Głównego Geodety Kraju Pani Jolanty Orlińskiej wraz z Prezesem Stowarzyszenia Geodetów Polskich Panem Krzysztofem Ciskiem. Głównego Geodetę Kraju reprezentował Dyrektor Departamentu Pan Adolf Jankowski a Prezesa SGP Pani Alina Kulka. Szczególnym gościem Seminarium była przedstawicielka Ministra Sprawiedliwości - Pani Prokurator Hanna Więckowska.

W roli wykładowców wystąpili: mgr inż. Henryk Jędrzejewski, mgr inż. Adolf Jankowski, mgr inż. Zdzisław Berliński, mgr inż. Leszek Cieciora, mgr Joanna Chołys, mgr Bogdan Drozdowicz i Sędzia dr Magdalena Durzyńska. W Seminarium uczestniczyło łącznie 104 osoby. Tematyka Seminarium była skierowana przede wszystkim na działalność aktualnie funkcjonujących biegłych sądowych, ale także adresowana była do Kolegów geodetów zainteresowanych możliwościami i warunkami współpracy z sądami. Ważnym celem Seminarium było również, poprzez dobór poruszanych zagadnień, podnoszenie aktualnej wiedzy w zakresie geodezji i kartografii oraz przepisów prawa. Liczba uczestników seminarium jak i ich zainteresowanie kontynuowaniem takich spotkań w następnych latach daje podstawę sądzić o trafności wyboru programu i skuteczności przedsięwzięcia organizacyjnego zrealizowanego przez Oddział Środkowopomorski SGP w Koszalinie wspólnie z Klubem Geodetów Biegłych Sądowych. Seminarium było dodatkową okazją do integracji biegłych sądowych, między innymi poprzez zorganizowanie zebrania członków Klubu, wzbogacone o nowych członków-uczestników Seminarium.

Jako kolejne ważne wydarzenia z działalności klubu należy potraktować aktywne uczestnictwo członków klubu w XX Jubileuszowej Sesji Naukowo Technicznej w Nowym Sączu z cyklu „**Aktualne zagadnienia w geodezji**”, **pod hasłem „PORZĄDEK GEODEZYJNO-PRAWNY warunkiem rozwoju gospodarczego”**.

Koledzy członkowie Klubu Geodetów Biegłych Sądowych wygłosili trzy referaty:

- mgr inż. Stefan Bajer wygłosił referat na temat „*Mapy i inne dokumenty do celów sądowych w sprawach związanych z podziałem nieruchomości*”,
- mgr inż. Zdzisław Berliński wygłosił referat na temat „*Zasiedzenie nieruchomości, wybrane zagadnienia*”,
- mgr inż. Leszek Cieciora wygłosił referat na temat „*Mapy i inne dokumenty do celów sądowych w sprawach dotyczących służebności gruntowych i służebności przesyłu*”.

Na podstawie referatów sformułowano wnioski, których wdrożenie wymaga udziału zarówno administracji geodezyjnej jak i sądownictwa. W końcowych orzeczeniach sądów w sprawach, w których następuje podział nieruchomości, dokumentację geodezyjną powinny stanowić mapy z projektem podziału, przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Niedopuszczalne jest wykorzystywanie wstępnych projektów podziału, bowiem uniemożliwia po uprawomocnieniu się orzeczenia sądu dokonanie zmian w rejestrze ewidencji gruntów oraz dokonanie wpisu do ksiąg wieczystych. Ustanowienie nowego ograniczonego prawa rzeczowego służebności przesyłu, także opracowanie projektu kolejnego rozwiązania prawnego pod nazwą, służebności szlaku, powoduje rozważenie konieczności rejestracji ograniczonych praw rzeczowych w systemie ewidencji gruntów oraz ustalenie zasad technicznych dla rejestracji tych praw na mapach.

W latach 2008-2009, członkowie Klubu współpracowali z Ministerstwem Sprawiedliwości w sprawie nowelizacji przepisów dotyczących podatku VAT dla biegłych sądowych. Realizowano także współpracę z innymi Stowarzyszeniami zawodowymi jak Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Polskie Towarzystwo Psychiatrii Sądowej, w pracach Komitetu Organizacyjnego I Kongresu Nauk Sądowych, uczestnictwo w konferencji w Wiśle, wrzesień 2008 r.

Z inicjatywy członków Klubu utworzono Koło Geodetów Biegłych Sądowych przy Zarządzie Oddziału Świętokrzyskiego SGP w Kielcach. Członkowie Klubu uczestniczą w różnego rodzaju formach szkoleń, spotkań podnoszących kwalifikacje zawodowe.

W celu zaktywizowania członków SGP Zarząd zwraca się z apelem do Prezydium Zarządu Głównego SGP o możliwość umieszczenia na stronie internetowej wzoru deklaracji członkowskiej.

Zarząd Klubu podjął działania dla realizacji kolejnego IV Ogólnopolskiego Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych w Dąbkach, we wrześniu 2010 roku.

W okresie kadencji Zarządu Głównego SGP, w latach 2010-2013, działalność Klubu GBS można przedstawić następująco.

Zarząd Klubu GBS, w okresie sprawozdawczym 2010 – 2012, działał w składzie niezmienionym jaki ukonstytuował się w dniach 13-14 października 2006 r., w Dąbkach, w trakcie trwania II Ogólnopolskiego Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych.

W dniach 14 - 16 czerwca 2012 r. w Dąbkach w Ośrodku Szkoleniowym „Horyzont”, zorganizowano V Ogólnopolskie Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych.

Tematyka poruszana na seminarium dotyczyła zagadnień podziału nieruchomości, nowych standardów technicznych wykonywania pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowania wyników wg nowego Rozp.Min.SWiA, oraz zagadnień dotyczących służebności przesyłu, bezumownego korzystania z nieruchomości.

W dniu 16 czerwca 2012 r., w Dąbkach w Ośrodku Szkoleniowym „Horyzont”, w trakcie trwania V Ogólnopolskiego Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych, Zebranie Ogólne Członków Klubu Geodetów Biegłych Sądowych dokonało wyboru członków zarządu na kolejną kadencję w następującym składzie, Koledzy; Berliński Zdzisław, Cegła Jan, Chudzikiewicz Kazimierz, Cieciora Leszek, Dąbrowski Andrzej, Ptaszyński Jacek, Soroko Ryszard, Tabisz Bożena.

Ukonstytuował się nowy Zarząd Klubu Geodetów Biegłych Sądowych w następującym składzie;

Przewodniczący – Leszek Cieciora, Warszawa

Zastępca Przewodniczącego – Jacek Ptaszyński, Kielce

Zastępca Przewodniczącego – Ryszard Soroko, Koszalin

Sekretarz - Bożena Tabisz, Wrocław

Członkowie:

- Zdzisław Berliński, Sieradz

- Jan Cegła, Kalisz

- Kazimierz Chudzikiewicz, Gdańsk

- Stanisław Dąbrowski, Białystok.

Podczas obrad zgromadzeni członkowie Klubu, w odpowiedzi na zgłoszoną przez Kolegów z Oddziału SGP w Białymstoku inicjatywę zorganizowania następnego Seminarium w Białymstoku zdecydowali, że następne VI Ogólnopolskie Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych odbędzie się w Białymstoku w 2014 roku.

W okresie sprawozdawczym 2010-2013 Zarząd oraz członkowie współpracowali z instytucjami i organizacjami, których zakres prac wiąże

się z celami Klubu, w szczególności z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii, Ministerstwem Sprawiedliwości, sądami powszechnymi, innymi organizacjami i stowarzyszeniami zawodowymi. Członkowie Klubu aktywnie uczestniczyli w wielu działaniach organizacyjnych i szkoleniowych wymienionych wyżej jednostek, a także sami byli uczestnikami spotkań i organizatorami konferencji.

Jednym z ważniejszych wydarzeń mijającej kadencji w działalności Klubu było uczestnictwo członków Zrządu Klubu w pracach komitetu organizacyjnego przygotowującego Pierwszy Kongres Biegłych Sądowych w Warszawie.

Pierwszy Kongres Biegłych Sądowych odbył się w Warszawie, w dniu 27 listopada 2011r., w Audytorium Maximum Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie.

W Kongresie uczestniczyły 33 organizacje zawodowe, reprezentowane przez około 1100 biegłych sądowych i rzeczoznawców.

Na kongresie Stowarzyszenie SGP i Klub reprezentowało i uczestniczyło w obradach 6 członków Klubu, między innymi Kol. Kol. Leszek Cieciora, Stefan Bajer, Bożena Tabisz. Podczas Kongresu zabrało głos 29 referentów. Uchwały Kongresu.

1. Uczestnicy spotkania wyrażają uznanie dla inicjatywy odbycia I Kongresu Nauk Sądowych i uznają za celowe organizowanie kolejnych takich imprez co dwa trzy lata dla uzyskania dalszej poprawy statusu biegłego i rzeczoznawcy oraz konsolidacji środowiska polskich ekspertów.

2. Uczestnicy Kongresu, mając na względzie potrzebę stworzenia pełnej reprezentacji biegłych i rzeczoznawców uznają za pilną potrzebę powołania związku organizacji eksperckich oraz stowarzyszenia Biegłych.

3. Uczestnicy Kongresu domagają się od Ministerstwa Sprawiedliwości pilnego zakończenia przerwanych prac nad ustawą o biegłych sądowych.

4. Stwierdzamy, że aktualny status prawny i finansowy ekspertów w Polsce jest niezadowolający, odbiega od standardów europejskich, dlatego przepisy o wynagradzaniu biegłych powinny być jednakowe dla wszystkich ekspertów i uwzględniać kwalifikacje biegłego i pracochłonność opinii.

5. Oczekujemy od Ministerstwa Sprawiedliwości przychylnego rozpatrzenia naszych propozycji wskazujących możliwości poprawy funkcjonowania ekspertów w polskim wymiarze sprawiedliwości oraz uzyskania oszczędności. Kontynuowana była także współpraca członków Klubu z sądami powszechnymi, Ministerstwem Sprawiedliwości oraz ograniczone uczestnictwo w pracach Zespołu Biegłych Kongresu Nauk Sądowych przygotowującego projekt ustawy o biegłych.

Dwóm Kolegom biegłym sądowym, Ryszardowi Soroko z Koszalina i Stefanowi Bajer ze Słupska, na wniosek Zarządu KGBS, Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich za wieloletnią działalność

i uczestnictwo w pracach Klubu, nadał Honorową Odznakę Zasłużonego Seniora SGP.

W okresie sprawozdawczym 2013-2017 Zarząd Klubu Geodetów Biegłych Sądowych działał w niezmiennym składzie jaki ukonstytuował się w 2012 r., w Dąbkach, w trakcie trwania V Ogólnopolskiego Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych.

W okresie tym Zarząd oraz członkowie KGBS współpracowali z instytucjami i organizacjami, których zakres prac wiąże się z celami Klubu, w szczególności z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii, Ministerstwem Sprawiedliwości, sądami powszechnymi, innymi organizacjami i stowarzyszeniami zawodowymi. Członkowie Klubu aktywnie uczestniczyli w wielu działaniach organizacyjnych i szkoleniowych wymienionych wyżej jednostek, a także sami byli uczestnikami spotkań i organizatorami konferencji.

Jednym z ważniejszych wydarzeń mijającej kadencji w działalności Klubu było uczestnictwo członków zarządu Klubu w pracach komitetu organizacyjnego przygotowującego Drugi Kongres Nauk Sądowych w Warszawie jako ogólnopolską konferencję biegłych sądowych.

Drugi Kongres Nauk Sądowych odbył się w Warszawie, w dniu 20 czerwca 2015 r., w Audytorium Maximum Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie. Jednym z głównych celów Drugiego Kongresu Nauk Sądowych była potrzeba przygotowania biegłych do zmian w procedurze karnej dla szerszego realizowania zasady kontradyktoryjności wprowadzonej zmianą przepisów w procedurze karnej, co umożliwiło adwokatom i radcom prawnym zlecenie biegłym wydawania ekspertyz. Wznowiono także prace nad ustawą o biegłych sądowych. Stowarzyszenie Geodetów Polskich we współpracy z Klubem zgłosiło uwagi o charakterze branżowym do rządowego projektu ustawy o biegłych sądowych. Prace nad ustawą nie przyniosły jednak oczekiwanych przez środowiska biegłych rezultatów i ustawa do dnia dzisiejszego nie została uchwalona.

W Kongresie uczestniczyło 25 organizacji zawodowych, które reprezentowane były przez ponad 1000 biegłych sądowych i rzeczoznawców różnych zawodów.

Na kongresie Stowarzyszenie SGP i Klub reprezentowało i uczestniczyło w obradach 5 członków Klubu, między innymi Kol. Leszek Cieciora, Bożena Tabisz. Program obrad realizowano w dwóch sesjach, ogólnej - przed południem oraz branżowych - po południu, w trzech sekcjach;

sekcja 1 – medycyna, psychologia, pedagogika, kryminalistyka,

sekcja 2 – nauki techniczne i rolnicze w tym geodezja i kartografia, budownictwo, informatyka,

sekcja 3 – rzeczoznawcy, nauki ekonomiczne.

W obradach sekcji 2. współprzewodniczył Kol. Leszek Cieciora, który przedstawił krótkie referaty na temat:

- luki prawnej w zmienionych rozporządzeniach Ministra Sprawiedliwości z dn. 24.04.2013 r., oraz z dn. 26.04.2013 r., ws określania stawek wynagrodzenia dla biegłych, w postępowaniach cywilnym oraz karnym, gdy powoływane są przez sądy na biegłego organizacje zawodowe do wydania opinii,

- stosowanie zaleceń sądów apelacyjnych do stosowania przez sądy okręgowe i rejonowe dowolnie ustalanych stawek kwot za 1 kilometr w rozliczeniu używania samochodów prywatnych do celów służbowych.

Kolejnymi ważniejszymi wydarzeniami mijającej kadencji w działalności Klubu było uczestnictwo członków Zarządu Klubu w pracach komitetów organizacyjnych przygotowujących VI i VII Ogólnopolskie Seminarium Biegłych Sądowych z zakresu Geodezji, które odbyło się w Dąbkach k/Koszaliny w dniach 4-6 września 2014 r., oraz w dniach 1-3 września 2016 r.

Tematyka poruszana na seminariach dotyczyła zagadnień podziału nieruchomości, nowych standardów technicznych wykonywania pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, opracowania wyników wg nowego Rozporządzenia Min.SWiA, oraz zagadnień dotyczących służebności przesyłu, bezumownego korzystania z nieruchomości, gospodarki nieruchomościami rolnymi w świetle nowych uregulowań prawnych.

Dyskutowano potrzebę opracowania standardów zawodowych dla geodetów biegłych sądowych. Omawiano wybrane zagadnienia z orzecznictwa sądów wraz z tezami uzasadnień rozstrzygnięć.

Tradycyjnie już, pogoda podczas trwania seminariów dopisywała i uczestnicy, poza wysłuchaniem interesujących wykładów, mieli również możliwość zwiedzenia Muzeum w Zamku Królewskim w Darłowie, a także uczestniczyć w atrakcjach rejsu morskiego z portu w Darłównu oraz odbycia spacerów po plaży w Dąbkach, także uczestniczyć w zabawach przy ogniskach i spotkaniach integrujących środowisko zawodowe.

W okresie bieżącej kadencji Zarządu Głównego SGP od 2017 roku do chwili obecnej, skład osobowy Zarządu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych nie zmienił się. Działa w niezmienionym składzie jaki ukonstytuował się w 2012 r., w Dąbkach, w trakcie trwania V Ogólnopolskiego Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych

W latach 2016-2017 przygotowywana była ogólnopolska konferencja biegłych sądowych pod nazwą „Trzeci Kongres Nauk Sądowych”, który został zrealizowany w listopadzie 2017 r., w Warszawie. Stowarzyszenie Geodetów Polskich oraz przedstawiciele Klubu Geodetów Biegłych Sądowych brali udział w pracach zespołu organizacyjnego oraz w Kongresie. Również w tym okresie przeprowadzone zostały zmiany

organizacyjne w państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej a także w systemie sądownictwa, co spowolniło działalność Klubu Geodetów Biegłych Sądowych zwłaszcza w aspekcie współpracy z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii, Ministerstwem Sprawiedliwości, sądami powszechnymi.

Zarząd Klubu Geodetów Biegłych Sądowych uczestniczył wspólnie z Oddziałem Środkowopomorskim Stowarzyszenia Geodetów Polskich w pracach organizacyjnych VIII Ogólnopolskiego Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych a liczni członkowie Klubu brali udział w szkoleniu i obradach podczas konferencji. Tradycyjnie już, VIII Ogólnopolskie Seminarium Geodetów Biegłych Sądowych zorganizowano w Dąbkach koło Koszalina, w miesiącu wrześniu 2018 roku.

Tematy wykładów, które wygłoszono podczas VIII Seminarium, także wykładowców. przedstawił w rubryce „*Z życia Stowarzyszenia Geodetów Polskich*”, *Przegląd Geodezyjny nr 10/2018*, Kolega Ryszard Soroko, Prezes Zarządu Oddziału Środkowopomorskiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Koszalinie.

REGULAMIN KLUBU GEODETÓW BIEGŁYCH SĄDOWYCH SGP

I. Postanowienia ogólne

1. Klub stanowi ogniwo Stowarzyszenia Geodetów Polskich, powołany w ramach Statutu SGP, do realizowania działalności w zakresie funkcjonowania geodetów biegłych sądowych.
2. Klub nosi nazwę: Klub Geodetów Biegłych Sądowych, a siedzibą Klubu jest siedziba Zarządu Głównego SGP.
3. Terenem działania Klubu jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Klub posługuje się pieczęcią podłużną zawierającą nazwę i siedzibę klubu.
5. Klub współdziała z organizacjami i instytucjami, których zakres prac wiąże się z jego celami, w szczególności z sądami powszechnymi.
6. Działalność Klubu jest finansowana przez Stowarzyszenie na podstawie opartego na planie pracy preliminarza wydatków zgłoszonego, corocznie w przepisany terminie, do preliminarza budżetowego Stowarzyszenia.

II. Cele i metody działania

7. Celem Klubu jest podnoszenie na wyższy poziom i upowszechnianie wśród członków Klubu i Stowarzyszenia wiedzy z dziedzin geodezji i kartografii oraz prawa.

8. Klub podejmuje tematykę pracy z własnej inicjatywy oraz opracowuje zagadnienia sugerowane przez Zarząd Główny SGP.
9. Cele swoje Klub realizuje w szczególności poprzez:
 - 1) prowadzenie seminariów i sesji naukowych oraz narad i odczytów,
 - 2) organizowanie stałych lub czasowych zespołów problemowych dla roboczego opracowywania konkretnych zagadnień objętych tematyką zainteresowań Klubu,
 - 3) upowszechnianie zagadnień wynikających z tematyki zainteresowań Klubu przez wydawanie biuletynu klubu oraz prowadzenie innych form działalności publicystyczno – naukowej,
 - 4) inicjowanie konferencji naukowo – technicznych, opracowywanie wniosków realizacyjnych, proponowanie kandydatów na przewodniczącego i sekretarza tych konferencji oraz opiniowanie składu osobowego komitetu organizacyjnego, planu i preliminarza wydatków konferencji naukowo – technicznych dla Prezydium Zarządu Głównego SGP,
 - 5) inicjowanie tematyki wystaw, pokazów i wycieczek naukowo – technicznych oraz udział w ich organizowaniu, w ramach ustaleń z Zarządem Głównym SGP,
 - 6) współpracę z innymi organami SGP w zakresie potrzeb wynikających z rozwoju reprezentowanej przez nie dyscypliny wiedzy,
 - 7) zapraszanie do współpracy specjalistów z dziedzin wiążących się z tematyką zainteresowań Klubu, nie będących członkami SGP,
 - 8) prowadzenie działalności opiniodawczej i doradztwa fachowego w zakresie tematyki zainteresowań Klubu dla potrzeb organów SGP,
 - 9) rozpatrywanie i ocenę opracowań, referatów, autorstwa członków Klubu, bądź osób współpracujących z Klubem,
 - 10) wymianę doświadczeń naukowych z organizacjami krajowymi i zagranicznymi oraz przekazywanie tych doświadczeń za pośrednictwem Zarządu Głównego SGP, organom zainteresowanym ich wykorzystaniem.

III. Członkowie Klubu, ich prawa i obowiązki

10. Członkami Klubu mogą być osoby zainteresowane problematyką Klubu, które są członkami SGP, posiadają dorobek naukowy lub techniczny i są lub byli ustanowieni biegłymi sądowymi w zakresie geodezji i kartografii. Nowi członkowie wprowadzani są do Klubu z rekomendacji udzielonej przez członka Klubu.
11. Członkowie Klubu wpłacają składki z tytułu członkostwa w SGP w macierzystych terenowych jednostkach organizacyjnych, lub w przypadku nie istnienia takich jednostek w terenie, bezpośrednio w Zarządzie Oddziału SGP.

12. Członek Klubu ma prawo:
 - 1) uczestniczyć we wszystkich odczytach, seminariach, naradach i innych imprezach organizowanych przez Klub,
 - 2) brać udział w wyborach do Zarządu Klubu z czynnym i biernym prawem wyborczym,
 - 3) inicjować działania korzystne dla Klubu i jego członków.
13. Członek Klubu ma obowiązek:
 - 1) brać czynny udział w pracach Klubu,
 - 2) realizować w ustalonych terminach prace powierzone przez Zarząd Klubu,
 - 3) dbać o dobro Stowarzyszenia oraz Klubu, stosować się do Statutu i uchwał SGP oraz postanowień niniejszego regulaminu.
14. Członek Klubu zostaje skreślony z listy członków w przypadku:
 - 1) wykluczenia ze Stowarzyszenia w trybie §16 Statutu SGP,
 - 2) dobrowolnego zgłoszenia wystąpienia z Klubu,
 - 3) nie wykonywania obowiązków członka Klubu w okresie jednego roku.
15. Decyzję o skreśleniu z listy członków podejmuje Zarząd Klubu na wniosek Prezydium Zarządu Klubu. O skreśleniu z listy członków Klubu powiadamia się osobę skreśloną oraz Zarząd Oddziału SGP w formie pisemnej z uzasadnieniem.

IV. Organa Klubu

16. Organami Klubu są;
 - 1) Ogólne Zebranie Członków Klubu,
 - 2) Zarząd Klubu.
17. Ogólne zebranie sprawozdawczo-wyborcze Klubu odbywa się co 3 lata, w terminie do 1 marca roku, w którym odbywa się Zjazd Delegatów SGP. Roczne sprawozdania z działalności Klubu dla Zarządu Głównego SGP składa Zarząd Klubu.
18. Ogólne zebranie członków Klubu zwołuje Zarząd Klubu podając w zawiadomieniach termin i miejsce zebrania oraz ustalony przez siebie porządek obrad, przynajmniej na 2 tygodnie przed zebraniem. O mającym nastąpić zebraniu ogólnym członków Klubu powiadamia się również Zarząd Główny SGP.
19. Zebraniem ogólnym członków Klubu kieruje wybrane prezydium w składzie: przewodniczący, jego zastępca i sekretarz, wybierani zwykłą większością głosów przez obecnych na zebraniu członków Klubu. Ogólne zebranie członków Klubu jest uprawnione do wyboru władz i podejmowania uchwał przy obecności przynajmniej połowy liczby członków Klubu w pierwszym terminie, w drugim terminie - bez względu na ilość obecnych. Uchwały ogólnego zebrania zapadają zwykłą większością głosów.

20. Do kompetencji ogólnego zebrania członków Klubu należy:
 - 1) rozpatrywanie i przyjmowanie sprawozdania z działalności Zarządu Klubu,
 - 2) uchwalanie wytycznych do planu pracy Klubu,
 - 3) wybór przewodniczącego, członków zarządu i ich zastępców,
 - 4) podejmowanie uchwał w sprawie wniosków dotyczących zmian regulaminu Klubu,
 - 5) podjęcie uchwały w sprawie wniosku dotyczącego likwidacji Klubu,
 - 6) podejmowanie uchwał w sprawie nadawania godności honorowego przewodniczącego Klubu, oraz członka honorowego.
21. Zarząd Klubu składa się z przewodniczącego oraz 4 – 8 członków wybieranych na trzy lata przez ogólne zebranie członków Klubu. Skład osobowy Zarządu Klubu wymaga aprobaty Zarządu Głównego SGP.
22. Zarząd Klubu wybiera ze swego grona 1 – 2 zastępców przewodniczącego i sekretarza.
23. Do kompetencji Zarządu Klubu należy:
 - 1) realizowanie uchwał ogólnego zebrania członków Klubu oraz uchwał Zjazdu Delegatów i uchwał Zarządu Głównego SGP,
 - 2) opracowanie roboczych planów pracy Klubu i preliminarza wydatków na ich realizację oraz sprawozdań z działalności, przedstawionych ogólnemu zebraniu członków Klubu,
 - 3) przesyłanie Zarządowi Głównemu sprawozdań rocznych zawierających również treść uchwał Zarządu Klubu,
 - 4) zwoływanie ogólnych zebrań członków Klubu,
 - 5) powoływanie w miarę potrzeby stałych lub czasowych zespołów problemowych,
 - 6) występowanie z wnioskiem do Zarządu Głównego SGP w sprawie wyróżnień i odznaczeń członków Klubu,
 - 7) przedstawianie Zarządowi Głównemu SGP wniosków w sprawie regulaminu Klubu oraz w sprawie rozwiązania Klubu.
24. Zebranie Zarządu Klubu powinno odbywać się co najmniej raz na pół roku. Wyniki obrad powinny być protokołowane. Uchwały Zarządu Klubu zapadają większością głosów, a w przypadku równości głosów – rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.
25. Zarząd Klubu reprezentują na zewnątrz Przewodniczący Klubu lub w przypadku jego nieobecności – Zastępca Przewodniczącego oraz Sekretarz Klubu.
26. Obsługę kancelaryjną Klubu zapewnia Biuro Zarządu Głównego SGP.

V. Postanowienia końcowe

27. Po powołaniu Klubu przez Zarząd Główny SGP w trybie § 29 pkt. 4 Statutu SGP Zarząd Główny powołuje, wybranego z grupy inicjatywnej, Przewodniczącego pierwszego Zarządu Klubu, a Prezydium Zarządu Głównego SGP aprobuje przedstawiony przez Przewodniczącego Klubu skład osobowy Zarządu Klubu.
28. Projekt regulaminu Klubu, opracowanego przez zespół inicjatywny do spraw powołania Klubu, przyjęty uchwałą ogólnego zebrania członków Klubu, podlega zatwierdzeniu przez Zarząd Główny SGP.
29. Zmiany do Regulaminu Klubu mogą być wprowadzone po podjęciu uchwały przez zebranie ogólne członków Klubu oraz zatwierdzeniu przez Zarząd Główny SGP.
30. Wnioski w sprawie rozwiązania Klubu rozpatruje Zarząd Klubu w porozumieniu z Prezydium Zarządu Głównego SGP, a decyzję o rozwiązaniu Klubu podejmuje Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich.
31. Inicjatywę w sprawie zmiany regulaminu Klubu oraz rozwiązania Klubu posiada również Zarząd Główny SGP. Wnioski Zarządu Głównego SGP w tych sprawach przesyła się Zarządowi Klubu, co najmniej na 30 dni przed zebraniem plenarnym Zarządu Głównego SGP.
32. W przypadku rozwiązania Klubu dotychczasowy przewodniczący Klubu lub jego zastępca jest obowiązany, w ciągu 3 miesięcy od daty podjęcia decyzji o rozwiązaniu, przekazać protokolarnie Zarządowi Głównemu SGP majątek znajdujący się w użytkowaniu Klubu.
33. Zarząd Główny SGP może uchylić uchwałę Zarządu Klubu, jeżeli jest ona sprzeczna ze Statutem SGP, regulaminem Klubu, uchwałami Zjazdu Delegatów i uchwałami Zarządu Głównego SGP.
34. Od decyzji Zarządu Głównego SGP Zarząd Klubu może się odwołać do Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Niniejszy Regulamin został zatwierdzony na posiedzeniu Zarządu Głównego SGP,
Warszawa dn. 31 marca 2006 r.

Opracowanie, Warszawa 15 listopada 2018 r.
Mgr inż. Leszek Cieciora
Przewodniczący Zarządu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych SGP

Działalność sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej przy Zarządzie Głównym SGP

Działalność Sekcji GRiL istnieje praktycznie od założenia SGP. Pierwszym Przewodniczącym Zarządu Sekcji GRiL był inż. Konstanty Dumański – dyrektor Departamentu w Ministerstwie Rolnictwa. Działalność Sekcji GRiL ciągle była i jest związana, ujmując ogólnie, z działalnością na rzecz rolnictwa polskiego. Przede wszystkim skupia się ona na zagadnieniu poprawy struktury terenowej gospodarstw rolnych i kształtowaniu struktury powierzchniowej tych gospodarstw. W czasie zakładania ewidencji gruntów w Polsce, sekcja zajmowała się tymi sprawami. Niezależnie od tego, Sekcja dostrzegała potrzebę i wносиła o opracowanie i wydanie przepisów ustawy o scalaniu i wymianie gruntów. W wyniku usilnego starania Sekcji została opracowana i wprowadzona w życie w 1982 r. ustawa o scalaniu i wymianie gruntów. Ustawa ta pozwoliła na zlikwidowanie uciążliwej szachownicy gruntów na obszarze Polski, w tym na zlikwidowanie uciążliwej szachownicy na obszarze Polski wschodniej, istniejącej od ukazu carskiego z 10 marca 1864 r. Ustawa o scalaniu i wymianie gruntów, po nowelizacjach, służy nadal i jest stosowana obecnie. To właśnie w oparciu o przepisy ustawy scaleniowej poprawia się strukturę terenową gospodarstw i kształtuje się ich strukturę powierzchniową.

Przewodniczącym Zarządu Sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej, po śmierci inż. Konstantego Dumańskiego, został wybrany doc. dr inż. Stanisław Trautsolt – pracownik naukowy Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Zarząd Sekcji przyjął, iż działalność Sekcji będzie kontynuowana. Będzie to działalność techniczna, organizacyjna i naukowa, obejmująca takie zagadnienia jak :

- organizację seminariów w celu oceny istniejących przepisów prawnych, potrzeby dostosowania ich do istniejących potrzeb bądź wydania nowych, umożliwiających wykonywanie prac związanych z rozwojem obszarów wiejskich,
- upowszechnianie wzorcowych prac scaleniowych przez organizowanie każdego roku konkursu jakości prac scaleniowych na poziomie krajowym,
- organizację konferencji i szkoleń, poświęconych nowym rozwiązaniom prawnym i organizacyjnym.

Zagadnieniami tymi Sekcja zajmowała się zawsze w przypadkach występowania problemu. Poza tym należy podkreślić, że Sekcja Geodezji Rolnej i Leśnej łącznie z Zarządem Głównym SGP była organizatorem posiedzenia 7 Komisji FIG w Polsce, w dniach 12-17 maja 1975 r. Posiedzenie na białostockczyźnie odbywało się łącznie ze zwiedzaniem obiektów scaleniowych w terenie. Przykładem tego jest obiekt scalenia użytków zielonych „Bagno Wizna” i ognisko w Nowogrodzie nad rzeką

Narwią. Zagraniczni uczestnicy posiedzenia (22 kraje) i ich żony organizację posiedzenia ocenili jako „wzorową”.

Po śmierci doc. dr inż. Stanisława Trautsolta na Przewodniczącego Zarządu Sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej wybrano w 1992 r. dotychczasowego zastępcę Przewodniczącego, mgr inż. geodezji Tadeusza Kuryłowicza - Dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji Terenów Rolnych w Białymstoku. Generalnie można przyjąć, że kierunek działalności Sekcji jest zachowany. Obecnie Sekcja dostosowuje swą działalność do potrzeb kompleksowego urządzania obszarów wiejskich. Omawia przepisy prawne, regulujące możliwość wykorzystania środków finansowych Unii Europejskiej przy wykonywaniu prac związanych z rozwojem obszarów wiejskich. Upowszechnia wzorcowe prace rozwoju obszarów wiejskich, szczególnie te, które kompleksowo zajmują się problematyką zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich. Przykładem tego są organizowane każdego roku konkursy jakości prac scalińowych, bowiem prace scalińowe są podstawowym instrumentem rozwoju obszarów wiejskich. Organizuje seminaria, jest współorganizatorem konferencji poświęconych rozwojowi obszarów wiejskich. Usilnie wnioskuje o uruchomienie interdyscyplinarnego kształcenia na poziomie uniwersyteckim geodetów, specjalistów w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Przedstawiciele Zarządu Sekcji biorą udział w opracowaniach merytorycznych, związanych ze zrównoważonym rozwojem terenów wiejskich. Zarząd Sekcji już uprzednio wnioskował o nowelę ustawy o lasach i wprowadzenie przepisu o ustalaniu granicy polnolesnej i zagospodarowaniu gruntów marginalnych przez zalesienie. Przepis ten funkcjonuje nadal i jest stosowany obecnie. Przewodniczący i członkowie Zarządu Sekcji biorą udział w organizowanych imprezach związanych z rozwojem obszarów wiejskich. Ostatnio Przewodniczący Zarządu Sekcji i członek Zarządu mgr inż. Jerzy Kozłowski brali udział w konferencji pt. „Nowy Sposób Gospodarowania Przestrzenią Wiejską i Podmiejską w Polsce” w dniach 3-4.10.2018 r. w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach.

Tak w wielkim skrócie przedstawia się działalność Sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Skład Zarządu :

1. Tadeusz Kuryłowicz – Przewodniczący
2. Andrzej Hopfer – Wiceprzewodniczący ds. naukowych
3. Stanisław Talerzowski – Wiceprzewodniczący
4. Mikołaj Smyk – Sekretarz
5. Tadeusz Borysiuk – członek Zarządu
6. Jerzy Kozłowski – członek Zarządu
7. Wiesław Firliciński – członek Zarządu
8. Bartosz Czech – członek Zarządu

Informację opracował Przewodniczący Zarządu Sekcji:
mgr inż. geodezji Tadeusz Kuryłowicz

3. Oddziały SGP

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Białymstoku	
 Prezes Oddziału Czesław Bartoszewicz 2000 – do chwili obecnej	Adres Oddziału ul. Marii Skłodowskiej-Curie 2, 15-950 Białystok Strona internetowa bialystok.sgp.geodezja.org.pl Rok założenia Oddziału: 1945 Liczba koł: 16
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Czesław Lech 1996 – 2004 Tadeusz Wilczewski 2004 – 2010
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Czesław Bartoszewicz; I wiceprezes i Skarbnik: Tadeusz Borysiuk; II wiceprezes: Dariusz Wilczewski; Sekretarz: Zenon Czerech; Z-ca Skarbnika: Barbara Sielawa; Z-ca Sekretarza: Szymon Pawłowski. Członkowie Zarządu z wyboru imienne: Marian Brożyna, Krystyna Czajkowska, Andrzej Ignatowicz, Tadeusz Wilczewski, Mirosław Zalewski, Marek Zdanowski. Zastępcy Członków Zarządu: Andrzej Auchimik, Danuta Sztachelska. Prezesi Koł: Jerzy Chomiuk, Andrzej Dąbrowski, Krzysztof Dobrowolski, Sławomir Grabowski, Wiesława Gryko, Zenon Kaczmarszyk, Jan Kogut, Danuta Komopka, Andrzej Kostera, Anna Lickiewicz, Antoni Lapinski, Ewa Lopuszka, Jerzy Palusiak, Szymon Pawłowski, Daniel Tomaszewski, Małgorzata Wilczewska.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Szkolenia i Techniki, Komisja Seniorów, Komisja Integracji Koleżeńskej. Członkowie Wspierający: Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Białymstoku, Wojewódzkie Biuro Geodezji w Białymstoku. Koła Oddziału przy: Podlaskim Biurze Geodezji sp. z o.o., przy Biurze Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Białymstoku, Urzędzie Miejskim w Białymstoku, Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim, Politechnice Białostockiej i Zespole Szkół Budowlano-Geodezyjnych, Urzędzie Marszałkowskim w Białymstoku, Starostwie Powiatowym w Białymstoku; Koła: OPGK, Współpraca; Koła w: Białym Podlaskim, Grajewie, Łapach, Łomży, Sokółce, Wysokiem Mazowieckiem, Zambrowie. Cykliczne imprezy: wyprawy geodetów w tury organizowane w latach 1996-2018, jako wycieczki autokarowe i samolotowe do 26 krajów; konferencje „Podlaskie Forum GIS” organizowane w latach 2004-2018; regionalne zawody strzeleckie geodetów w Sokółce organizowane w latach 1999-2018; krajowe zawody w strzelectwie myśliwskim i sportowym w Czerwonym Borze organizowane w latach 2005-2018; spływy kajakowe po rzekach województwa podlaskiego organizowane w latach 2013-2018; wyjazdowe Spotkania Seniorów Oddziału organizowane w latach 1999-2018. Inne formy działalności: Oddział zorganizował 3 zebrania wyjazdowe Zarządu Głównego SGP w Białowieży (29.06-1.07.2000 r.), w Supraślu (7-9.07.2005 r.), w Tykocinie (10-12.07.2015 r.), połączone z uroczystościami 70-lecia Oddziału SGP w Białymstoku. W dniu 10.09.2010 r. odbyły się w Łomży uroczystości związane z 90. rocznicą powstania Związku Geodetów Okręgu Białostockiego. W dniu 9.06.2001 r. nastąpiło uroczyste odsłonięcie i poświęcenie Krzyża Międzinyjnego Geodetów Województwa Podlaskiego. Każdego roku w grudniu organizowane jest spotkanie opłatkowe dla wszystkich geodetów. W latach 2005-2015 organizowano wycieczki do Warszawy na spektakl teatralny, połączone ze zwiedzaniem stolicy. Od 1991 r. rokrocznie organizowane są bale karnawałowe. Komisja Szkolenia i Techniki organizuje co roku 2-4 szkolenia z zakresu geodezji i gospodarki nieruchomościami. W latach 2005 i 2015 Oddział wydał publikacje książkowe dotyczące swojej działalności. To tylko skrót działalności Oddziału.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Bydgoszczy	
	Kontakt: krystowczyk@gmail.com
	Adres Oddziału: ul. Rumńskiego 6, 85-030 Bydgoszcz
	Strona internetowa: bydgoszcz.sgp.geodezja.org.pl
	Rok założenia Oddziału: 1945
	Liczba koł: 3
Prezes Oddziału Bolesław Krystowczyk - 2013 do chwili obecnej	
Prezasi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Bolesław Węglarz 1995-2004 Henryk Siuda 2004-2013
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Bolesław Krystowczyk; I wiceprezes: Henryk Siuda; II wiceprezes: Sławomir Wnuk; III wiceprezes: Krzysztof Narowski; Sekretarz: Maciej Lewandowski; Skarbnik: Jarosław Kaszewski. Członkowie Zarządu: Jerry Chylewski, Beata Zarna, Jacek Gozala, Dariusz Cielak.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Szkolenia i Techniki, Komisja Imprez. Koła i Kluby Oddziału: Koło Środowiskowe w Bydgoszczy, Koło Terenowe w Żniniu, Koło Terenowe we Włocławku. Cykliczne imprezy: Ogólnopolskie Szkolenia dla Nauczycieli Zawodu Szkół Średnich; Regionalny Zjazd Geodetów Pomorza i Kujaw; cykliczne szkolenie dla pracowników samorządowej administracji geodezyjnej województwa kujawsko-pomorskiego; coroczne Spotkania Oplatkowe geodetów regionu; Regionalny Turniej Piłki Nożnej; Rodzinny Płanik Geodezyjny, Spotkania Biznesowe, Bydgoskie Dni Techniki – prezentacje nietypowych, a ciekawych zastosowań geodezji; cykliczne spotkania oraz wykłady dla studentów uczelni bydgoskich (Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy i Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy) świadczone społecznie przez działaczy Oddziału; wspólpraca i jawronki udział w cyklicznym Forum Drogownictwa i Geodezji (Bydgoski Grant Oświatowy); udział w organizacji Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej (cyklicznie na etapie szkolnym, a w 2015 organizacja etapu centralnego); spływy kajakowe geodetów regionu; rajdy rowerowe; wypad na narty. Inne formy działalności: zorganizowanie Jubileuszu 70-lecia SGP i Geodezji na Kujawach i Pomorzu, w dniach od 2 do 4 września 2016; opracowanie i wydanie Monografii 70-lecia SGP na Kujawach i Pomorzu; uroczyste świętowanie Jubileuszu osiemdziesięcioletnich Geodetów; Rajsy i Regaty Żeglarskie Geodetów (w 2014 roku <i>XX regaty ogólnopolskie</i>); wydawanie, od 2002 roku, biuletynu SGP „Informacje”; aktualizowana strona internetowa Oddziału, szkolenia przed egzaminem na uprawnienia zawodowe; szkolenia z przepisów prawa i wymogów technicznych; wystawy techniczne.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Gdańsku							
 Prezes Oddziału Ryszard Rus – 2018 – do chwili obecnej	Kontakt		gdansk@sgp.geodezja.org.pl				
	Adres Oddziału		ul. Rajska 6, 80-850 Gdańsk				
	Strona internetowa		http://gdansk.sgp.geodezja.org.pl				
	Rok założenia Oddziału		1946				
	Liczba kół		5				
Prezesi poprzednic h kadencji (od roku 1992)							
	Ryszard Rus	Krzysztof Matyjak	Ryszard Sławski	Florian Romanowski	Ryszard Cieślukowski	Tomasz Jewszienia	Ryszard Rus
	1992-1995	1995-1998	1998-2004	2004-2007	2007-2017	2017-2018	2018- <i>teraźnia</i>
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP						
	Prezes Honorowy: Ryszard Cieślukowski, Prezes: Ryszard Rus, I wiceprezes: Tomasz Jewszienia, II wiceprezes: Ewa Witkowska, III wiceprezes: Krystian Kaczmarek, IV wiceprezes: Sławomir Skorupa, V wiceprezes: Paweł Wysocki, Sekretarz: Barbara Kaczmareczyk, Skarbnik: Zbigniew Rynkiewicz,						
	Członkowie: Beata Gaj, Katarzyna Gollent, Karol Kaim, Karol Koss, Andrzej Maj, Karolina Makowska,						
	Prezesi Kół: Sławomir Czuj (OPEGIEKA-Elbląg), Daria Filipiak-Kowszyk (PG-Hewelinsz), Katarzyna Gollent (WBGiTR-Gdańsk), Elżbieta Hajdul (Kolo Seniorów), Jerzy Ludwichowski (Kolo 3M),						
	Komisja Rewizyjna: Barbara Łada (przewodnicząca); Edward Brodowski, Lucyna Sobolewska, Grzegorz Kwiatkowski,						
Opis działalności	Sąd Koleżeński: Krzysztof Rylik (przewodniczący), Sławomir Świdorski, Katarzyna Chomyj, Tadeusz Keliński, Tomasz Kubera,						
	Reprezentanci na XXXIX Zjazd Delegatów SGP: Florian Romanowski, Ryszard Rus,						
	Koła i Kluby Oddziału: OPEGIEKA-Elbląg, Politechnika Gdańska-Hewelinsz, WBGiTR-Gdańsk, Kolo Seniorów, Kolo 3M (Trójmiasto), w trakcie reorganizacji Kolo OPGK-Gdańsk.						
	Cykliczne imprezy: zebrania Zarządu – statutowe/ kwartalne; szkolenia – min. 2 razy w roku; coroczne narady szkoleniowe dla administracji geodezyjnej oraz lokalnego biznesu geodezyjnego pod patronatem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego; forum geodetów – wystąpienia tematyczne, prezentacje firm i otwarta dyskusja na aktualne tematy branży; spotkania przedświąteczne (wielkanocne oraz bożonarodzeniowe); patronat nad Technikum Geodezyjnym w PSB Gdańsk; partner w tworzeniu kolekcji „Geodezja i kartografia” w Pomorskiej Bibliotece Cyfrowej						
	Inne formy działalności: biessady GEO – spotkania integracyjne (w czerwcu co 2 lata); wyjazdy integracyjne zagraniczne (ostatni w 2015 roku do Szwecji); Wystawa „4 BIURKA” – BKG 2016 oraz na 100-lecie Polskiej Geodezji; Wydawnictwo „SKOCZYBRUZZA” min. kalendarium wydarzeń geodezyjnych (publikacja w <i>Przeglądzie Geodezyjnym</i>); organizacja Ogólnopolskich Mistrzostw Polski Geodetów w tenisie ziemnym wraz ze szkoleniem.						

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Gorzowie Wielkopolskim

**Prezes
Oddziału
Jerzy
Oleksiewicz**
– 2016 – do
chwili obecnej

Adres Oddziału

ul. Mieszka I 39, 66-400 Gorzów Wielkopolski

Rok założenia Oddziału

1953

**Prezesi
poprzednic
h kadencji
(od roku
1995)**

Stanisław
Mach

1995-1997

Zbigniew
Gaca

1998-2000

Zbigniew
Mituta

2001-2006

Jerzy
Oleksiewicz

2007-2013,
2018-obecnie

Katarzyna
Klimowicz

2013-2018

**Zarząd
Oddziału
SGP
w kadencji
2017-2021**

Skład Zarządu Oddziału SGP

Prezes: Jerzy Oleksiewicz,
I wiceprezes: Maciej Sztuka,
Sekretarz: Emilia Zawadzka,
Skarbnik: Magdalena Bajsarowicz,
Członkowie: Wioletta Michalczyk, Zbigniew Mituta, Agnieszka Kapelarz, Henryk Amerski,
Jolanta Szendo-Stanik.

**Opis
działalności**

Cykliczne imprezy:
- coroczne Memoriały Brydżowe im. Aleksandra Frączka – geodety i Zastępcy Prezydenta Miasta Gorzowa Wlkp.;
- coroczne szkolenia z zakresu zmian przepisów prawnych (przynajmniej 2);
- różnorodne imprezy integracyjne: „Beczka piwa z GPS”, „Beczka piwa z golfem”, konkursy wędkarskie, Rajdy samochodowe Geodetów, Karnawałowe Balety Geodetów; cykliczne spotkania z WINGiK.

Inne formy działalności:

- uczestniczenie przedstawicieli SGP w Komisjach urbanistyczno-architektonicznych;
- współdziałanie w przekazywaniu dobrych praktyk w Urzędach samorządowych.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Kaliszu	
	Kontakt : cegeo@o2.pl, kalis:@sgp.geodezja.org.pl Adres Oddziału : ul. Zacisze 2, 62-800 Kalisz Strona internetowa : kalis:@sgp.geodezja.org.pl Rok założenia Oddziału : 1945/1986 Liczba kół : 8
Prezes Oddziału Jan Cegła 1996 - do chwili obecnej	 Stanisław Cegielski 1986-1996
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1986)	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Jan Cegła, I wiceprezes: Jerzy Machlański, II wiceprezes: Grazyna Jany, III wiceprezes: Błażej Wojtyła, Sekretarz: Bartłomiej Niewiadomski, Skarbnik: Wiesław Makiewicz, Członkowie: Stanisław Cegielski, Michał Chenczke, Michał Marczak, Natalia Miklas, Michał Pomatowski.
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Rewizyjna, Sąd Koleżeński, Komisja Opiniowania Projektów Aktów Prawnych, Komisja Informacji i Promocji, Komisja Kultury, Integracji i Turystyki. Koła terenowe: w Jarocinie, w Kaliszu, w Kaliszu przy Geodezji Pruchnik, w Kępnie, w Krotoszynie, w Ostrowie Wielkopolskim, w Ostreszowie, w Pleszewie. Cykliczne imprezy: - szkolenia 3-4 w roku, - Konferencja N/T z cyklu „Kataster nieruchomości” – corocznie; - wycieczki integracyjne, jedna lub dwie w ciągu roku, - Dzień Geodezji raz w roku, corocznie inne Koło; - Bal karnawałowy raz w roku. Inne formy działalności: Oddział posiada drużynę piłki siatkowej, która uczestniczy w ogólnopolskich turniejach w tej dyscyplinie. Ostatnio Oddział zorganizował taki turniej w Kaliszu. Kaliskie spotkania z kulturą, impreza mieniąca charakteru cyklicznego. Corocznie liczna grupa naszego Oddziału uczestniczy w Słowacko-Polsko-Czeskich Dniach Geodezji. Koła organizują corocznie dla swoich członków spotkania integracyjne, przeważnie w okresie Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku, które wspiera Zarząd Oddziału.
Opis działalności	

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Katowicach	
	Kontakt akulka.sgp@onet.pl
	Adres Oddziału ul. Podgórna 4, 40-026 Katowice
	Strona internetowa http://katowice.sgp.geodezja.org.pl
	Rok założenia Oddziału 1945
	Liczba kół 6
p.o. Prezesa Oddziału	Violetta Sokoła Szewiła - 2018-do chwili obecnej
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Karol Bońkowi Jan Bury Grzegorz Ozórek Karol Bońkowi Alicja Kulka 1993-1998 1998-2004 2004-2013 2013-2017 2017
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP
	Prezes honorowy: Alicja Kulka, Prezes: p.o. Violetta Sokoła Szewiła, I wiceprezes: Violetta Sokoła Szewiła, Sekretarz: Monika Żogała, Skarbnik: Jolanta Szostak, Członkowie: Alfons Jacko, Ewa Dyrda, Artur Kaczmarek, Zenon Ptaszkowski, Wiesław Serewski, Marek Mleczko, Jerzy Wilk, Piotr Tkacz, Andrzej Frączyński.
Opis działalności	Koła i Kluby Oddziału: Koło Terenowe SGP w Gliwicach, Koło Terenowe SGP w Tychach, Koło Terenowe w Katowicach, Koło Terenowe w Sosnowcu, Koło Terenowe w Bielsku Białej, Koło Terenowe w Tarnowskich Górach
	Cykliczne imprezy: konferencje naukowo-techniczne – corocznie: „Prowadzenie i aktualizacja rejestrów publicznych” – Ustroń 13-15.06.2018, „Budowa referencyjnego modelu przechowywania i przetwarzania informacji w rejestrach publicznych” – Ustroń 25-27.11.2017 r.; kursy na uprawnienia zawodowe – organizowane corocznie; spotkanie koleżeńskie organizowane corocznie, stanowiące podsumowanie rocznej działalności; konferencja tematyczna GISDay organizowana co 2 lata – w roku 2017 „e-GisDay, e-Urząd, e-Przyszłość, Fedruj wiedzę o GIS w podziemiach Guido”; spotkania środowiska członków SGP organizowane w ramach cyklu – „pogaduchy geodetów” – dyskusje dotyczące problematyki wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych w ramach działań w zakresie doskonalenia zawodowego geodetów i kartografów; cykliczne otwarte seminaria dotyczące problematyki realizacji prac geodezyjnych i kartograficznych organizowane przez Oddział w Katowicach oraz Koło SGP w Gliwicach.
	Inne formy działalności: szkolenia tematyczne: m.in. „Aktualizacja baz danych BDOT, GESUT, EGbB w formacie GML – kontrola poprawności danych w świetle przepisów w zakresie geodezji i kartografii”, „Geodezja kolejowa”; uczestnictwo przedstawicieli SGP w konkursach wiedzy geodezyjnej organizowanych w szkołach średnich – na zaproszenie; wizyty w szkołach średnich w celu popularyzacji prowadzących kształcenie w zakresie geodezji i kartografii – na zaproszenie; współpraca z Politechniką Śląską – wspólna organizacja prezentacji sprzętu geodezyjnego zaproszonych firm, patronat konferencji Studenckich Kół Naukowych Geodetów; pomoc w organizacji praktyk zawodowych; wspieranie inicjatyw Studenckiego Koła Naukowego „Agrimensor”; spotkania członków SGP – wykonawców z przedstawicielami lokalnych jednostek służby geodezyjnej i kartograficznej, w celu integracji członków SGP organizowane są spotkania bieżące oraz koleżeńskie, na których prezentowane są działania Oddziału w roku kalendarzowym; wykłady na zaproszenie w ramach obchodów GISDay organizowanych przez szkoły średnie oraz inne jednostki administracji geodezyjnej i kartograficznej; współpraca z innymi organizacjami, stowarzyszeniami geodetów np. GIG.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Kielcach	
 Prezes Oddziału Jerzy Barański - 2016 do chwili obecnej	Kontakt sgpkielce@wp.pl Adres Oddziału: ul. H. Sienkiewicza 48/50, 25-501 Kielce, Adres do korespondencji ul. Wita Stwosza 77, 25-453 Kielce Strona internetowa www.sgpkielce.pl Rok założenia Oddziału 1945 Liczba kół 6
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Henryk Skibiński 1995 – 2006 Andrzej Dąbrowski 2007-2010
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezydium Zarządu Oddziału: Prezes: Jerzy Barański, Wiceprezes ds. Organizacji: Danuta Bil, Wiceprezes ds. Techniki: Krzysztof Tomasiak, Sekretarz: Lucjan Średnicki, Skarbnik: Feliks Olekszyk, Członkowie Zarządu: Przemysław Janik, Krzysztof Miziołek, Jacek Ptaszyński, Marek Guzik, Halina Adamska, Henryka Baran, Mirosław Roszczypala, Agnieszka Cienciała, Maria Hordziejewicz, Adam Biskup (Prezes Koła w Busku-Zdroju), Łukasz Brzozowski (Prezes Koła w Kielcach), Aleksandra Jakubowska (Prezes Koła w Ostrowcu Św.), Tadeusz Pęski (Prezes Koła w Kazimierzy Wielkiej), Irna Sinkiewicz (Prezes Koła w Skarżysku-Kamiennej), Paweł Sidor (Prezes Koła w Opatowie). Zastępcy członków Zarządu: Joanna Faldrowicz, Włodzimierz Czerniewski.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Sąd Koleżeński, Komisja Rewizyjna. Koła i Kluby Oddziału: Koło w Busku-Zdroju, Koło Nr 2 w Kielcach, Koło w Skarżysku-Kamiennej, Koło w Ostrowcu Świętokrzyskim, Koło w Opatowie, Koło w Kazimierzy Wielkiej. Cykliczne imprezy: Złoty Geodetów organizowany w pierwszą sobotę września każdego roku; Mistrzostwa Polski Geodetów w Tenisie Stołowym w Kazimierzy Wielkiej, organizowane we wrześniu każdego roku; Mistrzostwa Województwa Świętokrzyskiego w Tenisie Stołowym w Kazimierzy Wielkiej organizowane w kwietniu lub maju każdego roku; Spotkanie Noworoczne Geodetów odbywające się w Muzeum Geodezji i Kartografii w Opatowie w styczniu każdego roku. Inne formy działalności: szkolenia zawodowe i kursy przygotowawcze na uprawnienia zawodowe; w 2005 roku w wyniku podpisanego porozumienia o współpracy pomiędzy Powiatem Opatowskim i Stowarzyszeniem Inicjatyw Geodezyjnych i Kartograficznych „Geocentrum”, które ściśle współpracuje z Zarządkiem Oddziału Świętokrzyskiego SGP, powstało Muzeum Geodezji i Kartografii w Opatowie; na wniosek Zarządu SGP Oddział Świętokrzyski Rada Miasta Kielce uchwała nr XLVII/1072/2017 z dnia 19 października 2017 r. nadała nazwę „Geodetów” jednemu z Rond w Kielcach; działalność promocyjna – Targi Kielce „International Drone Event” – Drony w służbie geodezji – Zarząd Oddziału Świętokrzyskiego SGP w Kielcach zorganizował własne stoisko promujące 100-lecie SGP wraz z Muzeum Geodezji w Opatowie, które zaprezentowało część zbiorów, inne spotkania integracyjne, wycieczki krajoznawcze po miastach województwa świętokrzyskiego, jesienne rajdy po Górach Świętokrzyskich, spotkania „spacerkiem po mieście bez geodezji”, kuligi integracyjne oraz ogniska integracyjne organizowane na Stadionie Leśnym w Kielcach, spotkania dla dzieci geodetów z okazji Dnia Dziecka, działalność charytatywna w odniesieniu do geodetów emerytów, którzy takiego wsparcia potrzebują. W 2010 roku Stowarzyszenie wsparło geodetów, którzy ucierpieli w powodzi w Sandomierzu i powiecie sandomierskim.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział Środkowopomorski w Koszalinie

Prezes Oddziału
Ryszard Soroko

Kontakt *rysardsoroko@vp.pl*
Adres Oddziału: ul. Raclawicka 13, 75-620 Koszalin
Rok założenia Oddziału: 1952
Liczba kół: 4

– od 1998 roku do chwili obecnej

**Prezesi
poprzednich
kadencji
(od roku
1995)**

Aleksander Marek
1995-1998

**Zarząd
Oddziału
SGP
w kadencji
2017-2021**

Skład Zarządu Oddziału SGP

Prezes: Ryszard Soroko, **I wiceprezes:** Olga Dudek, **II wiceprezes:** Zbigniew Strzelczak, **Sekretarz:** Paweł Jednoralski, **Skarbnik:** Ludwik Padewski,
Członkowie: Daniel Tusk, Władysława Kalita, Halina Krynk-Jarosz, Grażyna Lis, Mirosław Płoski,
 Dagmara Buczkowska, Adam Podpora, Wojciech Nurzyński

**Opis
działalności**

Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Rewizyjna

Kola i Kluby Oddziału: Kolo Terenowe SGP w Koszalinie, Kolo SGP przy OPKG w Koszalinie, Kolo SGP w Słupsku i Kolo SGP w Szczecinku

Cykliczne imprezy: organizacja, ostatnio w cyklu dwuletnim, Ogólnopolskiego Seminarium Biegłych Sądowych z zakresu geodezji, coroczne spotkania opłatkowe, coroczne imprezy towarzysko-rekreacyjne z okazji Dnia Geodety

Inne formy działalności: inicjowanie i prowadzenie imprez o charakterze rekreacyjnym, sportowym i rozrywkowym; organizowanie mistrzostw Polski geodetów w brydżu sportowym (Geodeci oddziału pięciokrotnie zdobywali tytuły mistrzowskie w tym sporcie). Oddział organizuje bale karnawalowe, biwaki, spotkania przy ognisku, spotkania opłatkowe, wycieczki krajowe i zagraniczne. Członkowie Oddziału kilkakrotnie uczestniczyli w spływach kajakowych rzeką Drawą, będąc ich współorganizatorami; Oddział nie zaniedbuje tematyki zawodowej, o czym świadczą pokazy sprzętu geodezyjnego, prelekcje, referaty i konferencje o tematyce technicznej. Oddział organizował szkolenia przygotowawcze do egzaminów na uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii do czasu, gdy miejscem zdawania tych egzaminów stała się wyłącznie Warszawa. Członkowie działali na rzecz społeczności lokalnej, uczestnicząc w czynach społecznych, których efektem było wykonanie dokumentacji kartograficznej licznych miejsc pamięci, takich jak cmentarze i obozy jenieckie; podjęta współpraca z kółem naukowym studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej zaowocowała mapą: „Pobrzeże Bałtyku i Parku Słowińskiego”, wydaną przez PPWK. Członkowie Stowarzyszenia byli inicjatorami i aktywnymi uczestnikami procesu wprowadzania do produkcji geodezyjnej nowoczesnego sprzętu do pozyskiwania danych terenowych oraz narzędzi usprawniających ich opracowanie. Ważnym wydarzeniem było zorganizowanie w 1972 r., przez członków Kola w Słupsku, sympozjum na temat „Mapy problemowe i gospodarcze Bałtyku”. Stało się ono przyczynkiem do powołania Głównej Komisji Morskiej. Oddział starał się zaakcentować ważne rocznice w istnieniu Oddziału SGP w Koszalinie. Datą, do której zawsze powracaliśmy jest 10 lutego 1952 r., kiedy to za sprawą 48 naszych Kolegów, na terenie nowo powstałego województwa utworzony został Oddział w Koszalinie. Uroczystie obchodziliśmy nasze 30-lecie, wskazując wówczas na dokonania geodetów w minionym trudnym okresie rozwoju województwa koszalińskiego. Z uwagi na chroniczny brak geodetów, staraniem Oddziału uruchomione zostało Studium pomaturalne z zakresu geodezji, a po latach na Politechnice Koszalińskiej otworzono kierunek szkolenia inżynierskiego z zakresu geodezji. Szczególnie uroczystie obchodziliśmy w roku 2002 nasze 50-lecie przy obecności licznie przybyłych gości, a szczególnie nam bliskich, przedstawicieli oddziałów SGP z całego Kraju. Równie uroczystie obchodziliśmy nasze 60-lecie w 2012 r. w połączeniu z Zebraniem Zarządu Głównego SGP.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Krakowie	
 Prezes Oddziału Elżbieta Biel Biel – 2007 – do chwili obecnej	Kontakt <i>bigeo@bigeo.net</i> Adres Oddziału ul. Straszewskiego 28, 31-113 Kraków Strona internetowa <i>www.sgp.krakow.pl</i> Rok założenia Oddziału 1947 Liczba kół 13
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Mieczysław Józwik Janusz Krzyżaniak 1992-2001 2001-2007
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP: Prezes: Elżbieta Biel, I wiceprezes: Wiktor Salamaga, Sekretarz: Sylwia Piotrowska-Warchol, Skarbnik: Marta Szware, Elżbieta Orłowska, Członkowie: Anna Suryjak, Robert Łoś, Piotr Dukielski, Mirosław Marciniak, Marek Szafarczyk, Ireneusz Tyłba, Artur Warchol, Wojciech Wiecha
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja ds. Szkoleń, Komisja ds. Statystycznych, Komisja ds. Informatycznych, Komisja ds. tradycji Historii, Komisja ds. Odznaczeń, Komisja ds. Ogólnych, Komisja ds. Nowych Członków, Komisja ds. Organizacyjnych. Koła i Kluby Oddziału: Koło Basztowa, Koło Tarnowskie, Koło Tatrzańskie, Koło Nowotarskie, Koło Pracowników AGH, Koło Studentów AGH, Grunwaldzkie Koło Integracyjne, Koło przy KBGiTR, Klub przy Straszewskiego, Klub Prywatnych Wykonawców, Koło przy OPGK Kraków, Koło Studentów UR, Koło Absolwentów. Cykliczne imprezy: Od 1990 roku na przełomie lutego i marca organizowane są ogólnopolskie zawody szkoleniowo-sportowe z cyklu „Mistrzostwa Narciarskie Geodetów”, a także seminarium szkoleniowe w Borku koło Bochni. Ponadto społeczność małopolskich geodetów spotyka się co roku na początku września podczas imprezy szkoleniowo-integracyjnej z cyklu „Dzień Geodety” w Krakowie, a także „Pożegnanie Lata” w Tarnowie. W tym roku Dzień Geodety świętowaliśmy pod hasłem „Prze-mierzyliśmy Polskę Niepodległą”. Inne formy działalności: W ciągu minionych lat zorganizowano 4 Ogólnopolskie Zjazdy Delegatów SGP: Kraków 1947 r., Zakopane 1963 r., Kraków 1983 r., Kraków 2010 r.; wiele międzynarodowych konferencji naukowo-technicznych m.in.: II Światowy Kongres Katastralny 2003 r., XVII Polsko-Czesko-Słowackie Dni Geodezji 2011 r., VII Światowe Sympozjum Fotogrametryczne 2011 r.; oraz kilkanaście ogólnopolskich imprez technicznych i sportowo-rekreacyjnych m.in. XXXI Mistrzostwa Polski Geodetów w tenisie ziemnym 2014 r. Od 2002 r. zorganizowano ponad 30 wypraw turystyczno-szkoleniowych w ramach Stowarzyszenia Geodetów Podróżników w skrócie SGP, których celem była: Francja, Litwa, Wielka Brytania, Hiszpania, Ukraina, Grecja, Czechy, Skandynawia, Węgry, Włochy, Bursztynowy Szlak, Niemcy, Chorwacja, Austria, Ziemia Święta, Turcja, Rosja, Szwajcaria, Maroko, Portugalia, Benelux, Gruzja, a nawet Republika Chińska.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Krośnie					
	Kontakt		<i>krosno@sgp.geodezja.pl</i>		
	Adres Oddziału		ul. Grodzka 10, 38-400 Krosno		
	Rok założenia Oddziału		2014 (reaktywacja)		
	Liczba kół		3		
Prezes Oddziału Maciej Pelczar – 2014 – do chwili obecnej					
Prezisi poprzednich kadencji (od roku 1995)					
	Stanisław Dryga	Jarosław Wolski	Krzysztof Wolk	Jarosław Wolski	
	1995-2000	2001-2003	2004-2007	2008-2014	
	Skład Zarządu Oddziału SGP				
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Prezes: Maciej Pelczar, I wiceprezes: Beata Matyssek, II wiceprezes: Łukasz Chruściel, III wiceprezes: Zbigniew Błaż, Sekretarz: Grzegorz Kowalik, Skarbnik: Bogdan Mokrzycki.				
	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Rewizyjna, Sąd Koleżeński.				
Opis działalności	Kola i Kluby Oddziału: Kolo Jasło, Kolo Brzozów, Kolo Krosno.				
	Cykliczne imprezy: - spotkania; - pokazy, prezentacje; - kulinarny konkurs na najlepszą nalewkę roku, propagujący zdrowy styl życia.				
	Inne formy działalności: - prezentacja <i>Przeglądu Geodezyjnego</i> podczas „Dni Krosna”; - gry miejskie; - charytatywne wspieranie organizacji pożytku publicznego tj. PCK, WOŚP Towarzystwo Brata Alberta, Pola Nadziei.				

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Legnicy				
 Prezes Oddziału Włodzimierz Chytry – 2017 – do chwili obecnej	Kontakt	sgplegnica@wp.pl		
	Adres Oddziału:	ul. Złotoryjska 87, 59-220 Legnica		
	Strona internetowa	http://legnica.sgp.geodezja.org.pl		
	Rok założenia Oddziału	1986		
	Liczba kół	4		
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)				
	Władysław Fret	Mikołaj Snyk	Jerzy Szyzko	Wacław Baran
	1995-2001	2001-2004	2004-2010	2010-2017
	Skład Zarządu Oddziału SGP			
	Honorowy Prezes: Wiesław Firlaciński, Prezes: Włodzimierz Chytry, I wiceprezes: Arkadiusz Zyga, II wiceprezes: Andrzej Jazło, III wiceprezes: Jerzy Krakowski, Sekretarz: Beżena Nowacka-Szuster, Skarbnik: Jan Tuchowski, Członkowie: Alina Kaniłowska, Robert Lisowski, Mikołaj Snyk, Antoni Boczek, Maciej Cwiertnia, Magdalena Drożdż, Małgorzata Leopolska-Leina, Władysław Konarski, Zygmunt Niechwiadowicz.			
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Koła i Kluby Oddziału: Koło Terenowe w Legnicy, Koło Terenowe w Lubinie, Koło Terenowe w Głogowie, Koło Terenowe w Jaworze.			
	Cykliczne imprezy: - Konferencja Techniczna nt. koordynacji usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu (zasięg krajowy); - Spotkanie noworoczne; - Dzień Geodezji; - Geodezyjny Turniej Luczniczy o Złotą Strzałę Kasztelana Zamku Grodziec; - Otwarte Mistrzostwa Geodetów Dolnego Śląska w Halowej Pilce Nożnej; - Spotkanie integracyjne geodetów „Ranczo u Kaczora”; - Wiosenna Biesiada Geodezyjna z Siatkówką Piłową; - Otwarte Mistrzostwa Geodetów Zagłębia Miedziowego w Kreglach.			
	Inne formy działalności: - we wrześniu 1999 roku zorganizowano spotkanie towarzyskie trzech Zarządów Oddziałów SGP: wrocławskiego, kaliskiego i legnickiego, zjazd do kopalni rud miedzi, zapoznanie z pracą geodetów nierniczych górniczych; - we wrześniu 2001 roku zorganizowano spotkanie towarzyskie czterech Zarządów Oddziałów SGP: wrocławskiego, poznańskiego, kaliskiego i legnickiego, zjazd do kopalni rud miedzi i zwiedzanie zakładu flotacji rud miedzi; - 2002 rok – jubileuszowa konferencja 25-lecia Zespołów Urządzania Dokumentacji Projektowej; - 2005 rok – zapoczątkowanie organizacji corocznych konferencji naukowo-technicznych o zasięgu krajowym nt. koordynacji usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu. Petycja do władz RP			

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Lublinie		
 Prezes Oddziału Piotr Strojny 2018 – do chwili obecnej	Kontakt	<i>lublin@sgp.geodezja.org.pl</i>
	Adres Oddziału	ul. M.C. Skłodowskiej 3, 20-029 Lublin
	Strona internetowa	<i>lublin.sgp.geodezja.org.pl, www.facebook.com/sgp.lublin</i>
	Rok założenia Oddziału	15.08.1944 r.
	Liczba kół	4
Prezisi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Eugeniusz Tes 1993-2004	 Marek Kłopotek 2004-2018
	Skład Zarządu Oddziału SGP	
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Prezes: Piotr Strojny, I wiceprezes: Dariusz Zieliński, II wiceprezes: Piotr Potocki, Sekretarz: Lucyna Soleccka, Skarbnik: Lucyna Soleccka, Członkowie: Stanisław Kochański, Henryk Krawczyk, Elżbieta Marzec, Marcin Mitura, Elżbieta Pyka, Piotr Różański, Albert Wójcik, Prezisi Kół i Klubu Biegłych Sądowych: Andrzej Barański, Tadeusz Kobiakło, Witold Poziomkowski, Mariusz Dudkowski.	
Opis działalności	Koła i Kluby Oddziału: Koło przy Wojewódzkim Biurze Geodezji w Lublinie, Koło Terenowe w Białej Podlaskiej, Koło Terenowe w Hrubieszowie, Koło Terenowe w Lublinie, Klub Biegłych Sądowych SGP w Lublinie.	
	Cykliczne imprezy: - Dzień Geodety – coroczne spotkanie dla geodetów z całego województwa lubelskiego; - Międzynarodowe Czesko-Słowacko-Polskie Dni Geodezji (udział – wyjazdy z Oddziału w Lublinie); - Kursy na uprawnienia zawodowe z zakresu geodezji i kartografii; - Szkolenia dla pracowników administracji i wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych; - Świąteczne spotkania opłatkowe, Noworoczne spotkania Seniorów; - Wycieczki krajoznawcze.	
	Inne formy działalności: Jednym z obszarów działalności Oddziału SGP w Lublinie jest stałe podnoszenie kwalifikacji pracowników administracji oraz wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych. Oprócz regularnych szkoleń z zakresu geodezji i kartografii organizujemy narady i konferencje związane z aktualną sytuacją w branży geodezyjnej, współpracując w tym zakresie z lubelskim Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego oraz Geodetą Województwa. W niektórych przypadkach organizowane są szkolenia na zamówienia konkretnych firm dbających o rozwój kwalifikacji swojej kadry. Oddział SGP w Lublinie prowadzi stałą współpracę ze szkołami średnimi z kierunkami geodezyjnymi. Bierzymy udział w organizacji Olimpiad Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej – 10 z 40 finałów przeprowadzono w Lublinie. Zarząd Oddziału bierze udział w pracach Sądu Eliminacyjnego powoływanego przez Marszałka Województwa, a oceniane prace z obszaru województwa lubelskiego wielokrotnie zajmowały czołowe miejsca w Ogólnopolskich Konkursach Jakości Prac Scaleniowych.	

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Łodzi		
	Kontakt	lodz@sgp.geodezja.org.pl
	Adres Oddziału	pl. Komuny Paryskiej 5a, 90-007 Łódź (Budynek NOT)
	Strona internetowa	www.lodz.sgp.geodezja.org.pl
	Rok założenia Oddziału	1945
	Liczba kół	3
Prezes Oddziału Teresa Rzanek-Kmiecik- 2010 – do chwili obecnej		
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)		
	Tobiasz Dobrzycki 1992-1998	Piotr Fabiański 1998-2010
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP	
	Prezes: Teresa Rzanek-Kmiecik, Wiceprezesi: Sylwester Kolakowski, Andrzej Chmiela, Izabela Pawłowska, Sekretarz: Edyta Bandzierz, Z-ca Sekretarza: Sławomir Gucala, Skarbnik: Bożena Krzywińska, Z-ca Skarbnika: Mirosław Szadkowski, Członkowie: Joanna Bojko, Łukasz Buczak, Mariusz Chojnacki, Paweł Florczak, Tadeusz Kośka, Jacek Kura, Jadwiga Mosińska, Przewodniczący kół: Edyta Bandzierz, Krzysztof Szymański, Małgorzata Żurkiewicz, Z-cy członków: Monika Kozelan, Artur Wiatr, Komisja Rewizyjna: przewodniczący Piotr Fabiański, z-ca Zofia Podkowiak sekretarz Sławomir Łaczmanski, członkowie: Marek Borych, Orest Sierocinski, Wiesław Zimniak, Sąd Koleżeński: przewodniczący Zbigniew Bilski, z-ca Jan Chałubiński, sekretarz Grazyna Ibsz, członkowie: Janina Jakubowska, Janina Wasink.	
Opis działalności	Koła i Kluby Oddziału: Koło nr 1, 2 i 3.	
	Cykliczne imprezy: - Zebranie Noworoczne, - Bal Karnawałowy Geodetów, - Czerwcowe Ognisko w Lesie Łagiewnickim, - Seminarium „Zmiany w przepisach prawa w zakresie geodezji i kartografii” Inne formy działalności: organizacja kursów przygotowawczych do egzaminu państwowego na uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, Organizacja szkoleń jedno- i wielodniowych – średnio dwa razy w roku, organizacja i współorganizacja wycieczek autokarowych jedno- i wielodniowych, krajowych i zagranicznych; patronat i sponsorowanie wystaw, ekspozycji, wernisarzy oraz innych uroczystości i jubileuszy branżowych, organizacja uroczystości zebrań celebrujących powitanie kolejnych jubilatów w znacym gronie członków, którzy dostąpili przywileju korzystania z prawa zapisanego w § 13 pkt 10 Statutu SGP, patronat nad uroczystościami w szkołach średnich o profilu geodezyjnym, fundowanie nagród dla uczniów; udział w konkursach etapu szkolnego kolejnych edycji Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej; organizacja zwiedzania wystaw, ekspozycji czasowych i uczestnictwo w innych imprezach mających znaczenie dla Członków, coroczna edycja gadżetów reklamowych SGP m.in. kubków i kalendarzy.	

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Warmińsko-Mazurski Oddział w Olsztynie

Prezes Oddziału
Mariola Gilska-
2006 – do chwili
obecnej

Kontakt *gilska@wp.pl, milkiewicz.agata@olsztyn.eu*
Adres Oddziału Plac Konsulatu Polskiego 1, 10-532 Olsztyn
Strona internetowa *http://www.olsztyn.sgp.geodezja.org.pl/*
Rok założenia Oddziału 1954
Liczba kół 3

**Prezesi
poprzednich
kadencji
(od roku
1995)**

Zdzisław
Gysiorowski
1995 - 2003

Jerzy
Koziejwo
2003-2006

**Zarząd
Oddziału
SGP
w kadencji
2017-2021**

Skład Zarządu Oddziału SGP

Prezes: Mariola Gilska, **I wiceprezes:** Agata Milkiewicz, **Sekretarz:** Tomasz Trypuz,
Skarbnik: Magdalena Kruzel,
Członkowie: Radosław Ickiewicz, Paweł Łata, Bogdan Wołak, Kamil Kowalczyk, Marcin
 Masalski, Karolina Eppa.

**Opis
działalności**

Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Sąd Koleżeński, Komisja Rewizyjna, Zespół ds.
 opiniowania aktów prawnych z dziedziny geodezji i kartografii.

Koła i Kluby Oddziału: Koło SGP przy Wydziale Geodezji Inżynierii i Budownictwa
 Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Koło przy Okręgowym Przedsiębiorstwie
 Geodezyjnym i Kartograficznym w Olsztynie, Koło przy Miejskim Ośrodku Dokumentacji
 Geodezyjnej i Kartograficznej.

Cykliczne imprezy: organizowanie różnorodnych imprez o charakterze rekreacyjno-
 sportowym, są to przede wszystkim: bale karnawałowe, mistrzostwa geodetów w tenisie
 stołowym, spotkania integracyjne środowiska geodezyjnego przy ogniskach i na kuligach.

Inne formy działalności: Działalność Oddziału skupia się przede wszystkim w obszarze
 zawodowym i koleżeńskim naszego środowiska. Organizujemy kursy przygotowawcze do
 egzaminu na uprawnienia zawodowe. W zależności od potrzeb środowiska geodezyjnego
 organizujemy szkolenia zawodowe. Współpracujemy z Wydziałem Geodezji, Inżynierii
 Przestrzennej i Budownictwa UWM oraz z Technikum Geodezyjnym w Olsztynie, uczestnicząc
 i wspierając organizowane przez nich olimpiady wiedzy geodezyjnej oraz konkursy na
 najlepszą pracę dyplomową. Ponadto opiniujemy i konsultujemy ze środowiskiem geodezyjnym
 akty prawne dotyczące geodezji i kartografii. Swoje działanie rozszerzamy o kontakty i aktywne
 współdziałanie z Warmińsko-Mazurską Izbą Inżynierów Budownictwa oraz Urzędem
 Marszałkowskim naszego województwa.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Opolu

**Prezes
Oddziału
Jolanta
Sinicka – 2017
– do chwili
obecnej**

Kontakt *j.sinicka@wp.pl*
Adres Oddziału ul. Katowicka 50, 45-061 Opole
Rok założenia Oddziału 1952

Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Tadeusz Ferdyn 1995-1998 Marek Szczepaniak 1998-2001 Józef Kampa 2001-2004 Anna Ochman 2004-2007 Andrzej Baran 2007-2017
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Jolanta Sinicka, I wiceprezes: Marek Świątek, Sekretarz: Agnieszka Bilińska, Skarbnik: Agnieszka Słoniska, Członkowie: Andrzej Baran, Dorota Małkowska, Barbara Merta.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Sąd Koleżeński, Komisja Rewizyjna. Cykliczne imprezy: - Opolski Turniej Geodetów w szatkwce pomiędzy powiatami województwa opolskiego (organizowany w miesiącu kwietniu lub maju); - wycieczka (organizowana w miesiącu maju lub czerwcu); - spływ kajakowy (organizowany w miesiącu lipcu lub sierpniu); - Bal geodetów (organizowany w miesiącu lutym lub listopadzie). Inne formy działalności: seminaria szkoleniowe organizowane każdego roku, dwudniowe wraz z uroczystą kolacją integrującą środowisko wykonawców oraz administracji geodezyjnej i kartograficznej.

 Prezes Oddziału Mieczysław Kaszubowski	Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Ostrołęce Kontakt <i>mielmon@op.pl</i> Adres Oddziału ul. Ciechanowska 37, 06-300 Przasnysz; Data założenia Oddziału 12.04.1980 r. Liczba kół 3
Prezisi poprzednic h kadencji (od roku 1995)	 Mieczysław Kaszubowski 1980-do chwili obecnej
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Mieczysław Kaszubowski, I wiceprezes: Witold Pakieła, II wiceprezes: Edward Głazewski, III wiceprezes: Roman Mierzejewski, Sekretarz: Halina Perzanowska, Skarbnik: Marianna Mierzejewska, Członkowie: Marek Bakula, Bogdan Charzewski, Wiesław Piejda, Krzysztof Smosarski.
Opis działalności	Koła Oddziału: Koło SGP w Ostrołęce, Koło SGP w Przasnyszu, Koło SGP w Makowie Mazowieckim. Cykliczne imprezy: udział przedstawicieli Zarządu Oddziału SGP w organizowaniu co roku „Olimpiad – Konkursów wiedzy geodezyjno-kartograficznej szkół średnich”, w Zespole Szkół Zawodowych w Ostrołęce; noworoczne spotkania towarzyskie członków poszczególnych Kół SGP w: Ostrołęce, Przasnyszu, Makowie Mazowieckim. Prezentacja nowych osiągnięć dotyczących sprzętu geodezyjnego i informatycznego, połączonego z instruktażem obsługi i możliwością zakupu. Inne formy działalności: udział przedstawicieli Oddziału SGP w Ogólnopolskim Konkursie Jakości Prac Scalemowych; organizowanie wycieczek zagranicznych: wrzesień 2013 r. – Litwa, Łotwa, Estonia, wrzesień 2014 r. – Słowacja, Austria, Węgry, organizacja szkoleń dla geodetów i pracowników samorządowych: - 30.09.2011 r. „Podziały nieruchomości” – Henryk Jędrzejewski, - 26.04.2012 r. „Standardy techniczne wykonywania pomiarów sytuacyjno- wysokościowych” – Stanisław Zaremba, - 22.02.2013 r. „Rozgraniczanie nieruchomości” – Marian Brożyna, - 07.11.2014 r. „Zasady prowadzenia ewidencji gruntów i budynków” – Marian Brożyna, - 29.06.2015 r. „Postępowanie formalno-prawne przy podziałach nieruchomości” – Marian Wolanin, - 06.04.2018 r. „Podziały i rozgraniczenia po nowelizacji kpa” – Marian Brożyna

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Poznaniu	
	Kontakt w.sztukiewicz@onet.eu Adres Oddziału ul. Henryka Wieniawskiego 5/9, 61-712 Poznań Strona internetowa https://www.geopoz.pl/portal/index.php?t=200&id=2982 Data założenia Oddziału 2.09.1945 r. Liczba kół 11
Prezes Oddziału	Waldemar Sztukiewicz
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Waldemar Sztukiewicz 1992 do chwili obecnej
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Waldemar Sztukiewicz, Wiceprezes: Ireneusz Wyczalek, Wiceprezes: Roman Gęzikiewicz, Sekretarz: Andrzej Konoplicki, Skarbnik: Czesław Winnowicz. Członkowie Zarządu: Janusz Cichy, Maria Jankowska, Lech Kaczmarek, Jarogniew Lüdke, Piotr Marcinkowski, Jerzy Piotrowski, Remigiusz Rybak, Danuta Rychlewska-Słodowa, Aleksander Strzelecki, Bogumiła Wiatr, Jerzy Piotrowski – członek honorowy SGP.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Rewizyjna, Sąd Koleżeński, Komisja Seniorów, Komisja Szkolenia Geodetów i Kartografów. Zespoły problemowe: ds. współpracy z Muzeum Rolnictwa w Szreniawie, ds. współpracy z Muzeum Regionalnym w Pyzdrach oraz Muzeum im. Powstańców Wielkopolskich w Lusowie, Zespół ds. Konferencji „Wiosna w Geodezji”. Kola i Kluby Oddziału: Koło przy WPG-K GEOMAT, Koło przy ZGiKM GEOPOZ, Koło przy WZGKiAM, Koło przy Pow. ODGiK, Koło przy Politechnice Poznańskiej, Uniwersytecie Przyrodniczym i UAM, Koło Terenowe we Wrześni, Koło Terenowe w Kościanie, Koło Terenowe w Czarnkowie/Pile, Koło Terenowe w Sreńnie, Koło Terenowe w Koninie, Koło przy WUW w Poznaniu, Koło ZSG-D. Cykliczne imprezy: konferencje z cyklu „Wiosna w geodezji” od 1997 r. z PP, od 2005 z cyklu „Wiosna w geodezji i kartografii” z PP i UAM; seminaria z cyklu „Rozwój obszarów wiejskich” od 2006 r. z UP i Muzeum Narodowym Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie; konferencja „Kształtowanie zachodniej granicy odrodzonego Państwa Polskiego” w UW w 2009 r.; i kontynuacja od 2011 r. przy współpracy Muzeum Powstańców Wielkopolskich im. Gen. J. Dowbora-Muśnickiego w Lusowie; konferencje z cyklu „Terra Pisdriensis” we współpracy SARP, Muzeum Regionalnego Ziemi Pyzdrowskiej, Zespołu Parków Krajobrazowych Woj. Wielkop.; tydzień Geodezji w ZSGD; GIS- Day we współpracy z UAM i UP od 2004 r.; szkolenia na uprawnienia zawodowe w latach 1998-2014; szkolenia dotyczące nowych technologii prac geodezyjnych w PODGiK w latach 2007-2008; uroczyste i tradycyjne spotkania noworoczne. Inne formy działalności: udział w organizacji ogólnopolskich konferencji kartograficznych (w 2004, 2011 i 2012 r.) oraz konferencji katedr i zakładów geodezji na wydziałach niegeodezyjnych w Poznaniu (w 1995 i 2012 r.); wycieczki do Lwowa i Wilna; grzybobranie w Puszczy Noteckiej; XXX Mistrzostwa Polski w tenisie ziemnym w 2013 r.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Rzeszowie	
	Kontakt <i>sgp.rzeszow@onet.pl</i>
	Adres Oddziału ul. Kopernika 1 lok. 42, 35-959 Rzeszów
	Strona internetowa <i>sgp.rzeszow.pl</i>
	Rok założenia Oddziału 1947
	Liczba kół 16
Prezes Oddziału Antoni Bosek	
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Krzysztof Ciolek 1977-2017
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Antoni Bosek, I wiceprezes: Zdzisław Oblój, II wiceprezes: Stanisław Adameczyk, III wiceprezes: Zofia Walczyk, Sekretarz: Monika Balawejder, Skarbnik: Bogusława Fac, Członkowie Zarządu z wyboru imiennego: Jan Fus, Mieczysław Kapustka, Halina Kwiecień, Jolanta Lemisz, Andrzej Miąsik, Karol Ożóg, Zastępca – Stanisław Skalski.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Oddziałowa Komisja Rewizyjna, Oddziałowy Sąd Koleżeński, Komisja ds. Pomocy Koleżeńskiej i Seniorów, Komisja ds. Imprez Stowarzyszeniowych, Komisja ds. Młodej Kadry, Komisja ds. Szkolenia, Komisja ds. Zawodu i Techniki. Kluby Oddziału: Podkarpackie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych; PWST-E w Jarosławiu; Starostwo Powiatowe w Tarnobrzegu; Starostwo Powiatowe w Mielcu; NOT w Rzeszowie; Starostwo Powiatowe w Ropczycach; Starostwo Powiatowe w Sanoku; Koło w Strzyżowie; Starostwo Powiatowe w Stalowej Woli; Starostwo Powiatowe w Przemyslu; Starostwo Powiatowe w Lesku; Starostwo Powiatowe w Jarosławiu; PUG-K „Geomiar” w Jarosławiu; Starostwo Powiatowe w Przeworsku; Biuro Usług Geodezyjnych „GEOKSER” w Łańcut; „GEOMAP” w Dębicy. Cykliczne imprezy: - Spotkanie Noworoczne Prezydium Zarządu Oddziału z Seniorami Stowarzyszenia; - Droga Krzyżowa geodetów w okresie Wielkanocnym; - Obchody „Dnia Geodety” Inne formy działalności: szkolenia, spotkania okolicznościowe w kołach i integracyjne, ogniska, pokazy sprzętu geodezyjnego, współorganizowanie z PWST-E w Jarosławiu konferencji naukowych.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Suwałkach	
 Prezes Oddziału Ludmiła Pietrzak – 2010 do chwili obecnej	Kontakt : suwalki@sgp.geodezja.org.pl Adres Oddziału : ul. Kościuszki 76, 16-400 Suwałki Strona internetowa : http://www.sgp.geodezja.org.pl/ Rok założenia Oddziału 1980 Liczba kół 9
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Józef Luto 1992-1995 Ryszard Zackiewicz 1995-2010
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Prezes: Ludmiła Pietrzak, Prezesi Honorowi: Tadeusz Kościuk, Ryszard Zackiewicz, I wiceprezes: Jarosław Prądzynski, II wiceprezes: Dariusz Podciborski, III wiceprezes: Mariusz Harmuszkiewicz, Sekretarz: Iwona Popko, Skarbnik: Zbyszek Mroczkowski, Członkowie: Maria Songin, Dariusz Gwiazda, Prezesi Kół: Bartłomiej Poźniakowski (Augustów), Jarosław Prądzynski (Elk), Jolanta Stemplewska (Giżycko), Dariusz Podciborski (Gołdap), Marzena Stawiecka (InterTIM Suwałki), Czesław Krasowski (Olecko), Dariusz Gwiazda (Pisz), Anna Miszkiewicz (Sejny), Waldemar Krzyżewski (Suwałki), Komisja Rewizyjna: Krystyna Jegumieńczyk (przewodnicząca), Emilia Szwarc-Matusiewicz, Janina Kotowska, Sąd Koleżeński: Helena Wiszowata (przewodnicząca), Ryszard Zackiewicz, Waldemar Marcinkiewicz.
Opis działalności	Koła i Kluby Oddziału: Augustów, Elk, Giżycko, Gołdap, InterTIM Suwałki, Olecko, Pisz, Sejny i Suwałki. Cykliczne imprezy: Suwalski Oddział Stowarzyszenia Geodetów Polskich prowadzi działalność szkoleniową i integracyjną. Tematyka szkoleń związana jest z przepisami prawa w zakresie geodezji i kartografii, ich zmianami i interpretacją. Działalność Suwalskiego Oddziału Stowarzyszenia wynika z bieżących potrzeb lokalnego środowiska geodezyjnego oraz ze współpracy z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Oprócz szkoleń, cyklicznie odbywajacy się imprezami są spotkania noworoczne, Dni Geodety oraz Mistrzostwa Polski Geodetów w Tenisie Stołowym. Ponadto oddział dwukrotnie był organizatorem Mistrzostw Polski Geodetów w Tenisie Ziemnym w Olecku, które swoją obecnością zaszczytli Główni Geodeci Kraju. Podczas bieżącej działalności Oddziału odbywają się spotkania Prezydium i Członków Zarządu, podczas których omawiane są sprawy wynikające z bieżącej działalności oraz problemy środowiska geodezyjnego. Inne formy działalności: Prezes Oddziału bierze każdego roku czynny udział w organizowanych przez FIG (Międzynarodową Federację Geodetów) tygodniach roboczych (FIG Working Week) oraz kongresach FIG, odbywających się w różnych stronach świata. Ponadto Prezes Oddziału aktywnie działa w grupach opiniodawczych pracujących nad nowo powstającymi i zmieniającymi aktami prawnymi. Wygłasza również liczne odczyty i prowadzi wiele szkoleń z dziedziny geodezji. Oddział corocznie wspiera organizowaną przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Olimpiadę Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, deleguje swojego przedstawiciela jako członka komisji, a także jest fundatorem nagród wręczanych zwycięzcom. Członkowie Oddziału aktywnie uczestniczą w działalności Suwalskiej Rady FSNT NOT oraz w różnorodnej działalności społecznej i regionalnej.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Szczecinie	
 Prezes Oddziału Małgorzata Sobczak 2017 – do chwili obecnej	Kontakt sgp.szczecin@wp.pl Adres Oddziału al. Wojska Polskiego 67, 70-478 Szczecin Strona internetowa www.facebook.com/SGP-Szczecin Rok założenia Oddziału 1946 Liczba klubów 2
	Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995) Henryk Musiatowicz Antoni Myłka Henryk Musiatowicz Andrzej Gwizdka Antoni Myłka 1995-2004 2004-2007 2007-2010 2010-2012 2012-2017
	Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-20121 Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Małgorzata Sobczak, I wiceprezes: Antoni Myłka, II wiceprezes: Andrzej Paluch, Sekretarz: Radosław Parzych, Skarbnik: Romuald Maksymowicz Członkowie: Mirosław Skorupka, Michał Kozakiewicz
	Opis działalności Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja ds. odznaczeń, Komisja ds. integracji i turystyki, Komisja ds. szkoleń i doskonalenia zawodowego. Koła i Kluby Oddziału: Klub Seniorów Oddziału SGP, Klub Młodych Geodetów. Cykliczne imprezy: Cykliczne imprezy mają na celu integrację środowiska geodezyjnego. Jedną z form są spływy kajakowe organizowane w szczególności po rzekach Pomorza Zachodniego. Dla osób pragnących poznania świata organizowaliśmy wycieczki zagraniczne m.in. do Danii, Szwecji, Norwegii. Były to wycieczki promowe. Członkowie Stowarzyszenia pozostający w Szczecinie mogą uczestniczyć w spotkaniach wigilijnych lub też w spotkaniach noworocznych. Inne formy działalności: Organizacja spotkań techniczno-szkoleniowych w ramach Szczecińskiej Akademii Geodetów, której celem jest prezentowanie nowych technik i technologii oraz nowo wprowadzanych przepisów prawnych i technicznych w branży, a także popularyzacja geodezji oraz ukazanie jej związków z innymi dziedzinami nauki. Ciekawą inicjatywą jest działalność Klubu Seniorów Oddziału SGP, który powołano w 2005 roku. Od tego czasu odbyło się kilkadziesiąt spotkań, podczas których zaprezentowano wiele ciekawych wykładów dotyczących m.in. zagadnień kartograficznych, historycznych oraz wieloletnich doświadczeń zawodowych członków klubu. W ramach działalności Stowarzyszenia kontynuujemy ogólnopolską akcję tworzenia biblioteki geodezyjnej w Akademii Morskiej w Szczecinie poprzez zbieranie w środowisku emerytowanych geodetów i firm geodezyjnych literatury fachowej i przekazywanie jej do uczelnianej biblioteki.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Toruniu	
 Prezes Oddziału Zbigniew Reflinski 2017 – do chwili obecnej	Kontakt <i>reflinski@o2.pl</i> Adres Oddziału <i>ul. Piernikarska 4-6, 87-100 Toruń</i> Strona internetowa <i>http://torun.sgp.geodezja.org.pl/index.php</i> Rok założenia Oddziału 1979
	Liczba kół 1
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Tadeusz Wilanowski 1989-2002 Wojciech Bukwałt 2002-2007 Leopold Witul 2007-2010 Bolesław Cieszyński 2010-2017
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Zbigniew Reflinski, I wiceprezes: Bolesław Cieszyński, II wiceprezes: Jan Kuźmiński, Sekretarz: Grzegorz Luczka, Skarbnik: Piotr Rygielski, Członkowie: Lucja Makowska, Przemysław Karwaszewski, Grzegorz Pawelec, Urszula Rumowska, Marian Wojciul, Anna Mieczkowska.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Rewizyjna, Sąd Koleżeński, Komisja Postępu Technicznego, Szkolenia i Imprez.
	Koła i Kluby Oddziału: Koło „Golub-Dobrzyń”.
	Cykliczne imprezy: - zjazdy Geodetów Pomorza i Kujaw; - organizacja konkursów z wiedzy geodezyjnej oraz konkursów sportowych na zjazdach geodetów; - Spotkania Oplatkowe; - Toruńskie Zaduszki Geodezyjne; - wycieczki autokarowe (krajowe i zagraniczne) – turystyka i rekreacja połączona z dostrzeganiem ciekawych (geodezyjne) ludzi, miejsc i urządzeń technicznych.
Inne formy działalności: - szkolenia dla geodetów oraz dla administracji geodezyjnej; - wykłady ciekawych ludzi z regionu w ramach Dni Techniki (NOT); - współorganizacja Olimpiad Wiedzy Geodezyjnej; - prace związane ze stworzeniem „Izby Muzealnej Sprzętu Geodezyjnego”; - organizacja wspólnych wyjazdów geodetów na okazjonalne imprezy teatralne, muzyczne, sportowe oraz realizacja obchodów rocznicowych Oddziału; - bieżące przekazywanie geodetom (drogą e-mailową) wszelkich dostępnych informacji o istotnych dla wykonywania zawodu sprawach, o pracy Zarządu Głównego SGP, o planowanych i zrealizowanych zmianach w przepisach prawa, o nowinach technicznych w zakresie oferty sprzętu geodezyjnego, o szkoleniach w innych oddziałach, o wydarzeniach i osiągnięciach toruńskich geodetów, o pogrzebach geodetów i innych; - strona internetowa, bieżące informacje, historia, Księga Pamięci o zmarłych geodetach.	

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Warszawie	
 Prezes Oddziału Jan Łopaciuk – 2013 do chwili obecnej	Kontakt warszawa@sgp.geodezja.org.pl Adres Oddziału ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa Strona internetowa www.sgp.geodezja.org.pl Rok założenia Oddziału 1947 Liczba kół 20
	 Stanisław Czarniecki 1995-2001 Zdzisław Dworakowski 2001-2013
	Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)
	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezydium Zarządu Oddziału: Prezes Oddziału: Jan Łopaciuk; Wiceprezesi: Stanisław Grodzicki, Dariusz Pęgowski, Witold Radzio, Sławomir Tarkowski; Sekretarz: Ewa Sawicka; Skarbnik: Zbigniew Kaźmierczak; Członkowie: Krzysztof Bakula, Joanna Krzyszkowska, Urszula Ratyńska, Członkowie Zarządu Oddziału z wyboru imiennego: Hanna Celej, Krystyna Filipiuk, Stanisław Grodzicki, Waldemar Izdebski, Ewa Janczar, Zbigniew Kaźmierczak, Jerzy Kostecki, Joanna Krzyszkowska, Aneta Piechota, Urszula Ratyńska, Ewa Sawicka, Sławomir Tarkowski, Prezesi Kół i Klubów: Maria Andraszek-Januszko, Krzysztof Bakula, Marta Bambit-Dolińska, Danuta Brzezińska, Przemysław Chojnacki, Kamal Choromański, Jan Dziekan, Maciej Grzebiński, Monika Jaroszevska, Renata Kaszuba, Jerzy Kozłowski, Tomasz Lewartowski, Zbigniew Malinowski, Ewa Panasnik, Małgorzata Plewka, Witold Radzio, Wojciech Remiszewski, Arkadiusz Siergiej, Beata Spoto, Łukasz Zak, Komisja Rewizyjna: Waldemar Tuzinowski (przewodniczący), Krzysztof Kaszyński, Beata Oleksińska, Piotr Stachiewicz, Lech Staniszewski, Sąd Koleżeński: Stanisław Miszkurka (przewodniczący), Józef Iwanicki, Andrzej Oruba, Tadeusz Rosa, Marek Woźniak
	Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Zawodu i Legislacji – Przewodniczący Waldemar Izdebski, Komisja Techniki – Przewodniczący Krzysztof Bakula, Komisja Szkolenia Ustawicznego – Przewodniczący Stanisław Grodzicki, Komisja Imprez Relaksacyjnych – Przewodniczący Zdzisław Dworakowski, Komisja Młodej Kadry – Przewodniczący Sławomir Łapiński, Zespół ds. Odznaczeń – Przewodnicząca Urszula Ratyńska, Zespół ds. Finansowych – Przewodnicząca Małgorzata Rodzińska.
	Kola i Kluby Oddziału: Klub Geodety, GUGiK „Geosystem” Warszawa, IGiK, InterTim Warszawa, „Level” Siedlce; Metro Warszawskie, MRiRW, Ostrów Maz.; PWZ Ozarów Maz.; Piaseczno, Płock, Pruszków, Politechnika Warszawska; Ratusz, Klub Seniora, Studentów PW; ZSGGD „Technikum”, Węgrów; WPG S.A.
	Cykliczne imprezy: seminaria szkoleniowe trzydniowe, szkolenia jednodniowe, kursy przygotowawcze na uprawnienia, Olimpiada Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej – etap szkolny; odczyty, wykłady, pokazy, Mazowiecki Konkurs Praktycznej Wiedzy Geodezyjnej, Rajdy Geodetów; Wycieczki turystyczne – krajowe i zagraniczne; Bala Geodetów; Dni Geodety na Mazowszu. Inne formy działalności: opisywanie aktów prawnych z zakresu geodezji i edukacji; współpraca z GUGiK; współpraca z Przeglądem Geodezyjnym; spotkania świąteczno-noworoczne w Klubie Seniora; prelekcje, odczyty podczas zebrań plenarnych Zarządu Oddziału; organizowanie spotkań młodzieży szkolnej z nowoczesną geodezją; organizowanie wycieczek na targi Intergeo oraz do muzeum geodezyjnego.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział we Wrocławiu	
	Kontakt <i>sgp.wroclaw@wp.pl</i>
	Adres Oddziału ul. Piłsudskiego 74, 50-020 Wrocław
	Strona internetowa <i>www.sgp.wroclaw.pl</i>
	Rok założenia Oddziału 1946
	Liczba kol 13
Prezes Oddziału Bożena Tabisz – 2013 do chwili obecnej	
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Tadeusz Witkowski 1992-2013
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP Prezes: Bożena Tabisz, I wiceprezes: Andrzej Klimczak, II wiceprezes: Alicja Meusz, Sekretarz: Teresa Dzikowska, Skarbnik: Anna Mielnik. Członkowie: Katarzyna Curko, Olgierd Janroz, Olgierd Kempa, Krzysztof Goleniowski, Sylwia Porucznik, Joanna Przybylska, Eugenia Szalaj, Michał Golanowski.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja ds. Nauki, Techniki i Współpracy z Uczelniami, Komisja ds. Zawodu, Komisja Odznaczeń i Wyróżnień, Komisja Sportu i Integracji Zawodowej, Komisja Informacji.
	Kola i Kluby Oddziału: Kola Zakładowe: Dolnośląskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych, OPGK Wrocław, Politechnika Wrocławska, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Powiatowy Zakład Katastralny we Wrocławiu, Urząd Wojewódzki i Urząd Miejski we Wrocławiu, ZT-1 we Wrocławiu, ZGKiKM we Wrocławiu, Koło Terenowe w Kłodzku, Koło Terenowe w Sycowie, Koło Terenowe Ziemi Trzebnickiej, Koło Terenowe Ziemi Świdnickiej, Koło Terenowe w Wałbrzychu.
	Cykliczne imprezy: - Spotkanie Seniorów; - Bal Geodetów; - Konferencja – Seminarium „Państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny”; - Rajdy Studenckie, Rajd Goniometru; - Powitanie lata Carpe Diem, Pożegnanie Lata – imprezy integracyjne środowiska geodezyjnego; - Wyjazdowe Zebranie Plenarne Oddziału; - Dzień Geodezji w ramach Wrocławskich Dni Nauki i Techniki; - Wieczory Poetyckie; - Spotkanie Wigilijne.
	Inne formy działalności: współpraca z uczelniami: Politechniką Wrocławską i Uniwersyteciem Przyrodniczym we Wrocławiu, współpraca z WRFSNT NOT we Wrocławiu, współpraca z Technikum Geodezyjnym, współpraca z innymi stowarzyszeniami inżynierskimi.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Zielonej Górze	
 Prezes Oddziału Andrzej Betka -2009 – do chwili obecnej	Kontakt <i>andrzej.betka@o2.pl, andrzej.betka@pgnig.pl</i>
	Adres Oddziału Al. Niepodległości 22, 65-054 Zielona Góra
	Strona internetowa <i>www.sgp.zgora.pl</i>
	Rok założenia Oddziału 1951
	Liczba kół 2
Prezesi poprzednich kadencji (od roku 1995)	 Zdzisław Żyta 1995-1997 Jerzy Gacinski 1998-2001 Danuta Oreczko 2001-2004 Lesław Kuczyński 2005-2008
Zarząd Oddziału SGP w kadencji 2017-2021	Skład Zarządu Oddziału SGP: Prezes: Andrzej Betka, I wiceprezes: Mirosława Kaczala, II wiceprezes: Krzysztof Konarski, III wiceprezes: Tomasz Soszka, Sekretarz: Jarosław Błaszczyk, Skarbnik: Bożena Szymańska, Członkowie: Stanisław Mazur, Felician Cytrycki, Anna Wilusz, Dominik Szymański, Piotr Sakowski.
Opis działalności	Powołane Komisje i Zespoły problemowe: Komisja Rewizyjna, Sąd Koleżeński.
	Koła i Kluby Oddziału: Nowa Sól, Zielona Góra.
	Cykliczne imprezy: - spotkania z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego oraz Głównym Geodetą Województwa w cyklu co pół roku, w celu odpowiedzi na problematyczne pytania ze środowiska wykonawców i administracji; - styczniowe spotkania podsumowujące działalność Oddziału SGP za rok poprzedni. Inne formy działalności: - organizacja kursów przygotowujących na uprawnienia w zakresie geodezji i kartografii; - szkolenia tematyczne na tematy zależne od potrzeb środowiska geodetów, prowadzone przez wykładowców z Polski.

4. BIURO Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie

Biuro Zarządu Głównego + 48 22 826 87 51

Sekretarz Generalny Pani Barbara Kosińska: + 48 606 480 954

Zespół Rzeczoznawców:

Pani Małgorzata Bednarska + 48 604 553 912
Pan Piotr Izdebski

Oddział Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie

Pani Anna Mucha-Orlińska + 48 22 827 72 25

Adres biura

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich

ul. Czackiego 3/5, p.416

00-043 Warszawa

E-mail: biuro@sgp.geodezja.org.pl

<http://www.sgp.geodezja.org.pl/kontakt>

<https://www.facebook.com/sgp.geodezja/>

NIP 526-000-09-62

Numer konta: 79-11602202-00000000-55156880

Bank Millennium S.A.

ul. Stanisława Żaryna 2 A

02-593 Warszawa

<http://sgp100lat.pl/>

5. Kongresy, konferencje, sympozja...

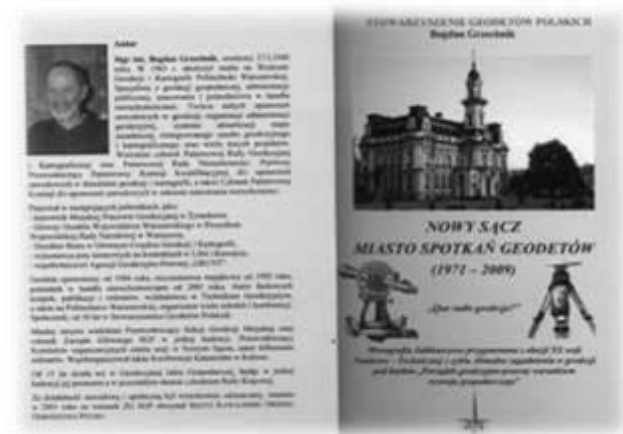
Sesje Naukowo-Techniczne z cyklu "Aktualne Zagadnienia w Geodezji" w Nowym Sączu

Ważnymi wydarzeniami w środowisku geodezyjnym były organizowane od 1971 roku, co dwa lata, przez Komisję Geodezji Miejskiej przy Zarządzie Głównym SGP, przy aktywnym udziale naszych członków, Sesje Naukowo - Techniczne z cyklu „Aktualne zagadnienia w geodezji”.

Tematy kolejnych konferencji:		
I	1971	Aktualne zagadnienia w geodezji
II	1973	Fotogrametria dla różnych dziedzin gospodarki narodowej
III	1975	Mapa zasadnicza miasta
IV	1977	Problemy geodezyjne planowania przestrzennego
V	1979	Geodezja w krajowym programie budownictwa i ochronie środowiska
VI	1981	Geodezja w projektowaniu i rozbudowie infrastruktury technicznej miast
VII	1983	Problemy gospodarki terenami, renty gruntowej
VIII	1985	Geodezja i gospodarka gruntami
IX	1987	Informatyczne systemy geodezyjno-kartograficzne dla potrzeb miast
X	1989	Racjonalne wykorzystanie gruntów budowlanych
XI	1991	Odzysk gruntów budowlanych - szacowanie nieruchomości
XII	1993	Udział geodezji i gospodarki nieruchomościami w obsłudze samorządowego Miasta
XIII	1995	Zasób geodezyjny, kartograficzny i prawny jako baza dla gospodarowania Nieruchomościami
XIV	1997	Obsługa geodezyjno-prawna autostrad
XV	1999	Geodezja i gospodarka nieruchomościami w nowych strukturach administracji Publicznej
XVI	2001	Quo vadis geodezjo?
XVII	2003	Polski IACS
XVIII	2005	Unijne fundusze strukturalne i ich wpływ na rozwój przestrzeni rolniczej w kontekście szans i wyzwań dla geodetów
XIX	2007	POLSKIE DROGI - od koncepcji do pozwolenia na budowę
XX	2009	PORZĄDEK GEODEZYJNO-PRAWNY - warunkiem rozwoju gospodarczego

Sesje poruszały aktualną tematykę związaną z geodezją i gospodarką gruntami. Cieszyły się one olbrzymim zainteresowaniem wśród geodetów z całego kraju i z zagranicy, oraz uczestniczyli w niej licznie przedstawiciele innych zawodów. Od tamtej pory najwybitniejsi specjaliści z zakresu geodezji przyjeżdżali do Nowego Sącza, aby wspólnie dyskutować i omawiać najważniejsze dla środowiska kwestie. Spotkania te, wielokrotnie przyczyniły się do wprowadzenia zmian i usprawnień w przepisach, a także praktyce geodezyjnej.

Z okazji jubileuszowej XX. sesji Stowarzyszenie Geodetów Polskich wydało monografię „Nowy Sącz Miasto Spotkań Geodetów”. Monografia bogato ilustrowana archiwalnymi zdjęciami, stanowi kompendium wiedzy na temat sądeckich spotkań. Jak podkreślił przewodniczący Komitetu

Organizacyjnego, a także autor monografii Bogdan Grzechnik, kiedy geodeci po raz pierwszy spotkali się w Nowym Sączu nikt się nie spodziewał, że spotkania te, będą miały charakter cykliczny. Podczas konferencji omawiano współcześnie istotne kwestie geodezyjno-

prawne, zwłaszcza w świetle rozwój wolnego rynku nieruchomości. Towarzyszyło jej motto zaczerpnięte z aktu fundacyjnego pierwszej katedry geodezji utworzonej w 1631 roku na Uniwersytecie Jagiellońskim „*A chociaż są różne nauki, które przynoszą znaczny pożytek ludziom, to jednak trudno będzie znaleźć taką, która by mogła współzawodniczyć z geometrią pod względem różnorodności stałości w przynoszeniu korzyści dla spraw zarówno publicznych jak prywatnych*”.

Jak pisze Bogdan Grzechnik (od 1990 roku wspólnie z Marianem Ryczkiem główni organizatorzy sesji) w tejże monografii: „*Sesje Naukowo-Techniczne z cyklu „Aktualne zagadnienia w geodezji” w Nowym Sączu to przykład wyjątkowych wspólnych działań naszego środowiska. Z inicjatywą organizowania takich spotkań właśnie w Nowym Sączu wystąpił profesor Politechniki Warszawskiej Czesław Kamela, wybitny geodeta, naukowiec-dydaktyk-wychowawca, wspaniały człowiek, przyjaciel młodzieży, nazywany przez studentów po prostu Czesiem. Ojciec, który zmarł na dwa tygodnie*

przed jego egzaminem dyplomowym, przekazał Mu przestanie: „ Aby nie szczędził sił dla ojczyzny i był człowiekiem sumienia, prawym i rzetelnym w działaniu... i by mógł podać rękę każdemu...”. Takim pozostał przez całe życie. Miałem przyjemność być jego studentem, co poczytuję sobie za wielkie wyróżnienie. Także zaszczytem było dla mnie, że w latach 80-tych przyjął moje zaproszenie do Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej d/s uprawnień zawodowych. Był jej najbarwniejszą postacią. Współtwórcami tych sesji były tuż polskiej geodezji: prof. Akademii Górniczo-Hutniczej z Krakowa Michał Odlanicki-Poczobutt, a także wieloletni dyrektor Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego, niezrównany działacz Stowarzyszenia Geodetów Polskich mgr inż. Wacław Kłopociński. To od Wacława Kłopocińskiego w Sekcji Geodezji Miejskiej SGP, my młodzi adepci sztuki geodezyjnej, uczyliśmy się pracy dla innych. Myślę, że hołdował on mądrej zasadzie Arystotelesa, który twierdził, że „Człowiek jest w pełni człowiekiem dopiero wtedy, kiedy obok troski prywatnej ma równie troskę publiczną”.

OSTATNI raz geodeci z całej Polski po raz XX. zjechali do Nowego Sącza w dniu 5 czerwca 2009 r. Spotkali się w Miejskim Ośrodku Kultury w Nowym Sączu na XX. Jubileuszowej Sesji Naukowo-Technicznej z cyklu „Aktualne zagadnienia w geodezji”. Konferencję XX. zorganizowało

Stowarzyszenie Geodetów Polskich, Geodezyjna Izba Gospodarcza oraz Zarząd Oddziału SGP w Nowym Sączu. Honorowy patronat sprawowała Jolanta Orlińska - Główny Geodeta Kraju. Spotkanie otworzył prezes ZG SGP inż. Krzysztof Cisek. XX sesja naukowa, która odbyła się pod hasłem „Porządek geodezyjno-prawny warunkiem rozwoju gospodarczego”, była okazją do swego rodzaju podsumowań, do wręczenia odznaczeń i dyplomów dla osób, które od samego początku zaangażowane były w organizację, a także wspierały sądeckie spotkania.

Medalem „AMIGO SOCIETAS” za zasługi dla Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Prezydium Zarządu Głównego SGP uhonorowało starostę nowosądeckiego Jana Golonkę. Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich przyznał także: Diamentową odznakę honorową SGP, którą otrzymali: Janusz Korpak, Zofia Piotrowska oraz Bogdan Grzechnikowi.

Złotą odznakę honorową SGP przyznano: Annie Fedczynie, Tomaszowi Kościszowi, Barbarze Radzik, Beacie Wilk i Romanie Wójcik. Srebrną odznaką honorową SGP zostali odznaczeni: Paweł Konicki, Ewa Łuszczewska, Jacek Matuszewski i Florian Wroński. Przyznano również wyróżnienia powiatowe. Kapituła odznaki „Złote Jabłko Sądeckie” wyróżniła zasłużonych geodetów. Najwyższe odznaczenie powiatu otrzymali: prof. Bogdan Ney, prof. Andrzej Hopfer, Bogdan Grzechnik, Zenon Marzec, Lech Brokman, Krzysztof Cisek, Stanisław Kluska, Stanisław Wudarski, Wojciech Remiszewski i Tadeusz Kuźnicki. Za szczególne zasługi dla środowiska geodetów, a także zaangażowanie w organizację sądeckich spotkań Złote Jabłko Sądeckie starosta nowosądecki Jan Golonka indywidualnie przyznał Marianowi Ryczkowi wieloletniemu dyrektorowi Wydziału Geodezji i Budownictwa Starostwa Powiatowego w Nowym Sączu. Odznaczenia oraz dyplomy wręczyli starosta Jan Golonka oraz Józef Broński członek Zarządu Powiatu. Wszystkie osoby wymienione w monografii jako szczególnie zasłużone dla sesji nowosądeckich otrzymały pamiątkowe dyplomy, a także upominki. Pierwszy raz geodeci spotkali się w Nowym Sączu 38 lat temu - w 1971 roku. Inicjatorami tej konferencji byli wówczas profesorowie Czesław Kamela, Michał Odlanicki-Poczobut oraz dyrektor Wacław Kłopociński.

Źródła:

„Nowy Sącz miasto spotkań geodetów 1971-2009” Bogdan Grzechnik - SGP, Nowy Sącz, 4.06.2009 r.
<http://www.nowosadecki.pl/pl/geodeci-z-calej-polski-po-raz-xx-zjechali-do-nowego-sacza>
<http://nowysacz.sgp.geodezja.org.pl/>

KONFERENCJE poświęcone ODGiK

W latach 1998-2013 spółka OPEGIEKA z Elbląga zorganizowała XV. Konferencje poświęconych Ośrodkom Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. Były to spotkania użytkowników zasobu organizowane pod patronatem Głównego Geodety Kraju we współpracy ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich. Doświadczenie firmy w tej dziedzinie powodowało, że konferencje zakończył się wielkim sukcesem i zostały wpisane do kalendarza wydarzeń firmowych jako ważne przedsięwzięcie nie tylko marketingowe, ale przede wszystkim naukowo-dydaktyczne. Od marca 1998 roku z inicjatywy Koła Zakładowego OPEGIEKA, gdańskiego Oddziału SGP zorganizowano łącznie XV. Konferencje Naukowo-Technicznych pod wspólną nazwą: „Funkcjonowanie Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej”. Ojcem pomysłu był Prezes spółki, działacz społeczny, kol. Florian Romanowski.

W tabeli zestawiono podstawowe dane o poszczególnych konferencjach:

Nr konferencji	Czas trwania / data /	Tytuł konferencji	Liczba uczestników
I	12-13.03.1998 r.	Numeryczny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej	167
II	06-07.04.2000 r.	Ośrodki Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w zreformowanym państwie.	241
III	19-20.04.2001 r.	Ośrodki Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej jako centa SIT.	250
IV	11-12.4.2002 r.	Ośrodki Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej Co dalej?	247
V	24-25.04.2003 r.	Od Geodezji do Geomatyki	240
VI	22-23.04.2004 r.	Nowe Wyzwania	280
VII	21-22.04.2005 r.	ODGiK w Systemie Zarządzania Państwem	320
VIII	20-21.04.2006 r.	ODGiK a Projekty Unijne	314

IX	19-20.04.2007 r.	ODGiK a Krajowa Infrastruktura Informacji Przestrzennej.	310
X	17-18.04.2008 r.	Rola Geodezji w społeczeństwie informacyjnym.	321
XI	22-23.04.2009 r.	Nowe zadania, nowe technologie, nowa organizacja	328
XII	22-23.04.2010 r.	Na progu nowej legislacji	325
XIII	28-29.04.2011 r.	Modelowania geodezji ciąg dalszy	320
XIV	26-27.04.2012 r.	Geodezja a Cyfryzacja Państwa	330
XV	17-18.04.2013 r	Narada Wojewódzkich Inspektorów Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego, Geodetów Województw oraz dyrektorów i kierowników Wojewódzkich Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. Naradę Głównego Geodety Kraju z organami służby geodezyjnej i kartograficznej zorganizowano w okresie, w którym w poprzednich latach w Elblągu odbywała się konferencja poświęcona Ośrodkom Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.	50

Konferencje, pod patronatem GŁÓWNEGO GEODETY KRAJU, poruszały aktualne problemy w funkcjonowaniu ODGiKów. Cieszyły się one olbrzymim zainteresowaniem wśród geodetów z całego kraju jak i z zagranicy. Wybitni specjaliści z zakresu prowadzenia zasobu geodezyjnego i kartograficznego przyjeżdżali do Elbląga, aby wspólnie dyskutować i omawiać najważniejsze dla środowiska kwestie. Spotkania te, wielokrotnie przyczyniły się do wprowadzenia zmian i usprawnień w przepisach, a także obsłudze geodetów... Na karty historii zapewne przejdą imprezy towarzyszące poszczególnym, elbląskim spotkaniom.

Źródła:

Skrypty konferencyjne w tym zbiór referatów
<https://opegieka.pl/>

KALISKIE Konferencja Naukowo-Techniczne z cyklu „Kataster Nieruchomości”

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Kaliszu organizuje od 1986 roku Konferencje Naukowo-Techniczne z cyklu „Kataster Nieruchomości”, a od powołania w 1997 r. z inicjatywy kol. Stanisława Cegielskiego przez ZG SGP Głównej Komisji ds. Katastru Nieruchomości wspólnie z tą komisją, a od 2013r. po połączeniu Głównej Komisji ds. Katastru Nieruchomości z Sekcją Geodezji Miejskiej i utworzeniu Sekcji Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami, organizowane były wspólnie z tą Sekcją.

Organizacja KN-T w Kaliszu ściśle wiąże się z faktem, że w dniu 16 stycznia 1986 roku odbyło się I Walne Zgromadzenie Oddziału Wojewódzkiego w Kaliszu, w którym uczestniczyli:

- Zarząd Główny SGP z przewodniczącym, prof. Kazimierzem Czarneckim,
- Prezes GUGiK, prof. Zdzisław Adamczewski,
- Prezydium Zarządu Oddziału SGP w Poznaniu.

Inicjatorem powołania Oddziału i przewodniczącym komitetu organizacyjnego był kol. Stanisław Cegielski. Na pierwszym Walnym Zgromadzeniu Oddziału wybrano Zarząd Oddziału w tym na Przewodniczącego kol. Stanisława Cegielskiego. To Stanisław Cegielski jest pomysłodawcą i inicjatorem organizacji konferencji z cyklu **„Kataster Nieruchomości”**. Ogromną pomocą służył zwłaszcza przy organizacji pierwszych konferencji i współorganizował aż do śmierci, kaliszanie dyr. Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego kol. Wacław Kłopotniński. Poniżej krótkie zestawienie poszczególnych konferencji:

KATASTER NIERUCHOMOŚCI

W Polsce kataster istnieje od przeszło stu lat. Ze względu na uwarunkowania historyczne przybierał różne formy w poszczególnych częściach naszego kraju. Pełnił różne funkcje, zmieniał nazwę, ale stale doskonalił się i rozwijał, integrując się z innymi systemami informacyjnymi. Pojęcie katastru jest znane na całym świecie, choć jego znaczenie może być i jest różne w różnych krajach. Może być na przykład rozumiane, jako identyfikacja, pomiar i obliczanie wielkości powierzchni działek gruntu będących przedmiotem posiadania, władania lub użytkowania przez osoby fizyczne lub prawne. Kataster może mieć też inne znaczenie, poprzez dodanie do tego informacji o cechach charakteryzujących grunty z punktu widzenia możliwości ich różnego wykorzystania, przydatności, produktywności i wartości naturalnej (przyrodniczej) lub rynkowej. Może też obejmować rozpoznanie praw związanych z przedmiotem i podmiotem katastru wraz z zasadami ich pozyskiwania, przekształcania i udostępniania.

Założona w latach 1956 - 1971 ewidencja gruntów nie spełniała już wówczas, (czyli w 1985 rpku kiedy myśleliśmy o zorganizowaniu I konferencji) wymagań wynikających z aktualnych warunków społeczno - ekonomicznych i politycznych naszego kraju, bo nie zawiera ewidencji budynków i lokali, a także wartości nieruchomości. Założona wówczas ewidencja służyła głównie celom podatkowym, a tylko w ograniczonym zakresie ujawniała prawa własności do gruntów. Przy zakładaniu ewidencji gruntów dla wykonania map ewidencyjnych wykorzystano istniejące dotychczas mapy o różnej wartości kartometrycznej lub wykonano pomiar uproszczony czasem przy użyciu fotomapy. Jak z powyższego wynika dotychczas obowiązująca ewidencja nie spełnia wymagań, jakie obecnie stawia się katastrowi nieruchomości. Dokonujące się przemiany w naszym kraju wywołały zapotrzebowanie na dodatkowe informacje nie objęte dotychczas ewidencją, a w szczególności dotyczące:

- nieruchomości budynkowych i lokalowych,
- infrastruktury uzbrojenia terenu,
- wartości nieruchomości.

Początek kaliskich konferencji wziął się z mojej obecności na wcześniej już organizowanych konferencjach Nowosądeckich, które odbywały się pod hasłem „**Nowości w geodezji**” i były organizowane pod przewodnictwem Panów **Wacława Kłopocińskiego i Bogdana Grzechnika**.

Na jednej z konferencji Nowosądeckich prezentowany był referat dot. katastru. Wówczas zaproponowałem Panu Kłopocińskiemu zorganizowanie cyklicznych konferencji w Kaliszu na temat katastru nieruchomości.

W 1985 r przystąpiliśmy do organizacji konferencji.

I Konferencja na temat:

KATASTER BUDYNKÓW A MODERNIZACJA ZASOBÓW MIESZKANIOWYCH

odbyła się w Kaliszu, w dniach 22-24 maja 1986 r.

Wygłoszone zostały między innymi nast. referaty.

„*Kataster budynków, jako źródło informacji na potrzeby planowania przestrzennego, przebudowy i modernizacji zasobów mieszkaniowych*”

- dr Danuta Słońska,

„*Inwentaryzacja instalacji wewnątrz budynku, jako element katastru budynków*” - mgr Władysław Baka, inż. Jan Satora,

„*Ewidencja budynków w kraju*” - mgr inż. Zenon Marzec,

„*Spis zasobów mieszkaniowych miasta Katowice*” - dr inż. Edward Mecha,

„*Informacje o budynkach w zbiorach danych o gruntach w Dolnej Saksonii /RFN/*” - dr inż. Stanisław Goraj.

Omówione zostały także doświadczenia z zakładania ewidencji budynków w Łodzi przez mgr inż. Andrzeja Bąka, i na wybranym obiekcie w województwie kaliskim przez mgr inż. Julianę Pasternak i mgr inż. Mirosławę Skrzypczak.

Łącznie ogłoszono **12 referatów**.

Konferencja zakończyła się przyjęciem **następujących wniosków**:

- podjąć prace nad założeniem katastru budynków w całym kraju,
- zapewnić środki finansowe na założenie katastru,
- wydać przepisy techniczne,
- ustalić terminy wykonania całego przedsięwzięcia,
- ustalić obowiązek bezwzględnego korzystania z założonego zbioru informacji,
- ustalić, że kataster budynków prowadzić będą jednostki prowadzące ewidencję gruntów.

II Konferencja na temat

KATASTER BUDYNKÓW A INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIESZKANIOWYCH

odbyła się w Kaliszu, w dniach 15-17 września 1988 r.

Wygłoszone zostały między innymi nast. referaty.

. „Kataster budynków - pomoc w administrowaniu budynkami” - inż. Janusz Rymsza, „Inwentaryzacja budynków i sieci technicznego uzbrojenia terenu jako podstawa odbioru obiektów budowlanych”- mgr inż. Kazimierz Markowski, „Kataster budynków -pomoc w programowaniu i planowaniu zadań modernizacyjno -remontowych”- mgr inż. Wacław Kłopociński, „Kataster budynków jako część składowa informacji o terenie”- mgr inż. Stanisław Zaremba, „Kataster budynków a inwentaryzacja urbanistyczna”- mgr inż. Stanisław Różanka.

Departament Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami istniejący wówczas w Ministerstwie Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa przewidywał podjęcie działań w celu opracowania jednolitych zasad zakładania i prowadzenia ewidencji budynków, ze szczególnym uwzględnieniem z informatyzowania tej ewidencji i wydania przepisów prawnych i technicznych w zakresie ewidencji budynków. Pojawiła się również informacja, że obecna sytuacja kraju nie pozwoli prawdopodobnie na szybkie założenie ewidencji budynków dla całego kraju oraz sfinansowanie tego zadania z budżetu Państwa. *Ta właśnie informacja okazała się niestety prawdziwa, a prace związane z zakładaniem ewidencji budynków rozpoczęto w 2001r. po wydaniu nowego rozporządzenia o ewidencji gruntów i budynków z 29.03.2001 r.*

III Konferencja na temat

KATASTER BUDYNKÓW - WIELOZADANIOWE FUNKCJE EWIDENCJI BUDYNKÓW

odbyła się w Kaliszu, w dniach 11-12 października 1990 r.

Kilka charakterystycznych referatów podkreślających temat konferencji.

doc. dr inż. Stanisław Goraj, „Instrukcja o ewidencji budynków w świetle kodyfikacji katastralnej„ - dr inż. Sabina Żróbek, dr inż. Ryszard Żróbek; „System wycen i urzędowej rejestracji cen nieruchomości gruntowych i budynków jako składnik sit" - dr inż. Sabina Żróbek, dr inż. Ryszard Żróbek; „Kataster uzbrojenia technicznego terenu (UTT) w systemie informacji terenowej (SIT) "- doc. dr inż. Stanisław Goraj, mgr inż. Roman Kawecki, dr inż. Alina Prątnicka, mgr inż. Elżbieta Pyrka; „Rola zbioru informacji geotechnicznej w wykorzystaniu terenów pod budownictwo"- mgr Włodzimierz Mróz; „Kataster budynków i jego wielofunkcyjne oddziaływanie na gospodarkę miast"- mgr inż. Wacław Kłopotniński.

Na zakończenie konferencji odbyła się dyskusja panelowa na następujące tematy:

- jaki zakres informacji powinien znaleźć się w katastrze budynków, aby można było zabezpieczyć przyszłych użytkowników,
- taksacja nieruchomości jako system połączony z ewidencją budynków,
- rejestracja cen nieruchomości,
- przepisy wykonawcze do prawa geodezyjnego,
- hipoteczne zabezpieczenia kredytów, które powinny znaleźć się w katastrze nieruchomości,
- komunalizacja mienia.

Wnioski:

1. Przyśpieszyć wydanie instrukcji o zakładaniu i prowadzeniu katastru budynków uwzględniającej:
 - a/ określenie podstawowej informacji o budynkach, które winny być obligatoryjną częścią składową ewidencji budynków prowadzoną przez administrację państwową,
 - b/ przewidzieć możliwość powiązań i rozbudowy podstawowej bazy ewidencji budynków między innymi z informacjami tworzonymi i gromadzonymi przez służby geodezyjne, PZU, GUS, Urzędy Skarbowe i administracyjne oraz wynikającymi z inwentaryzacji urbanistycznych i dokumentacji techniczno - budowlanych.
2. Niezwłocznie należy podjąć inicjatywę opracowania przepisu zobowiązującego do notowań cen z obrotu nieruchomościami.
3. Rozszerzyć systemy ewidencji gruntów i budynków o dane taksacji nieruchomości.
4. Wobec istnienia ścisłych związków między systemami: mapy zasadniczej, ewidencji gruntów, katastru uzbrojenia terenu oraz

katastru budynków należy do realizacji i koordynacji tych zadań utworzyć jednolitą w skali kraju, jednostkę organizacyjną np. **URZĄD KATASTRALNY**.

5. Wykorzystać dorobek twórczy Kolegów skupionych w SGP i jego sekcjach naukowych przy opracowaniach przepisów normatywnych.

Ponadto uczestnicy konferencji wnioskują o utrzymanie następujących funduszy celowych:

- Fundusz Gospodarki Zasobami Geodezyjnym i Kartograficznym
- Fundusz Gospodarki Gruntami

IV Konferencja na temat

KATASTER BUDYNKÓW A SZACOWANIE NIERUCHOMOŚCI

odbyła się w Kaliszu, w dniach 8-10 października 1992 r.

Zgodnie z tematem konferencji problematyką wiodącą była wycena nieruchomości i ich części składowych.

Była to też pierwsza w Polsce konferencja poświęcona wycenie nieruchomości, na której Pan dyr. Henryk Jędrzejewski zwrócił się do uczestników konferencji, aby zgłaszali swoje propozycje na nazwę rodzącego się zawodu związanego z wyceną nieruchomości.

Tytuły kilku referatów, które były wygłaszane na konferencji.

„Rozwój i zarządzanie obszarami, a szacowanie nieruchomości”- prof. dr hab. inż. Andrzej Hopfer, „Gospodarka gruntami a wycena nieruchomości”- Henryk Jędrzejewski, „Rola taksacji powszechnej i podatku od nieruchomości w rozwoju gospodarczym kraju ”- prof. dr hab. Władysław Brzeski, „Metody wycen wartości przedsiębiorstw ”- prof. dr hab. Ewa Kucharska - Stasiak, „Wycena infrastruktury technicznej ”- dr inż. Edward Mecha, „Zasady wyceny nieruchomości w Wielkiej Brytanii” - Krzysztof Grzesik, „Wykorzystanie doświadczeń geodetów do wyceny nieruchomości rolnych - urzędzenioworolna metoda wyceny” -prof. dr hab. inż. Ryszard Cymerman, „Problematyka wyceny lasów i gruntów leśnych” - prof. dr hab. inż. Wojciech Wilkowski, „Praktyczne spostrzeżenia na temat przydatności obowiązujących zasad wyceny nieruchomości rolnych Skarbu Państwa przeznaczonych do sprzedaży” - Stanisław Cegielski, Kazimierz Marczak.

V konferencja na temat

KATASTER NIERUCHOMOŚCI

odbyła się w Kaliszu, w dniach 8-10 września 1994 r.

Konferencja została zorganizowana przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Sekcję Geodezji Miejskiej, Zarząd Oddziału Wojewódzkiego SGP w Kaliszu i Kaliskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych.

Celem konferencji było przedstawienie aktualnego stanu ewidencji gruntów i budynków, omówienie zagadnień związanych z tworzeniem katastru nieruchomości ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby założenia ewidencji budynków i lokali, z przeprowadzeniem powszechnej taksacji nieruchomości, omówienie spraw związanych z funkcjonowaniem ksiąg wieczystych, wykorzystaniem katastru do regulacji spraw własnościowych, dla potrzeb systemu podatkowego i planowania przestrzennego. Omawiano również sprawy związane z funkcjonowaniem szeroko pojętego rynku nieruchomości, prowadzeniem monitoringu cen i z szacowaniem nieruchomości.

Przedstawiono między innymi następujące referaty: „Wykorzystanie danych z katastru nieruchomości oraz ksiąg wieczystych w gospodarce nieruchomościami” - Henryk Jędrzejewski, „ Warunki techniczne prowadzenia systemu powszechnej /urzędowej/ taksacji nieruchomości” - prof. dr hab. inż. Zdzisław Adamczewski, „Dokumentacja budowlana, jako źródło informacji dla ewidencji budynku” - Wacław Baranowski, „Księgi wieczyste a ewidencja gruntów i budynków” - Edward Warzocha, „Aspekty prawne zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach” - Henryk Walczewski, „Wykorzystanie katastru dla potrzeb fiskalnych” - Jerzy Bielawny, „Funkcjonowanie rynku nieruchomości” - Andrzej Kamrowski.

WNIOSKI:

- Kataster nieruchomości nie wymaga założenia, a jedynie modernizacji istniejącej ewidencji gruntów i budynków przez państwową służbę geodezyjną i kartograficzną, która odpowiada zarówno za ewidencję gruntów i budynków jak i za zintegrowanie jej z Krajowym Systemem Informacji o Terenie, w którego ramach kataster działa. System katastru nieruchomości powinien być podstawą tworzenia podsystemów służących celom publicznym,
- Należy uporządkować strukturę organizacyjną katastru. Sens katastru nieruchomości najlepiej realizuje się przez ścisłe sprzęgnięcie z księgami wieczystymi. Struktura organizacyjna prowadzenia katastru powinna być podobna do struktury organizacyjnej prowadzenia ksiąg wieczystych, umożliwiając skoordynowanie działań na bazie zgodności właściwości terytorialnej i odpowiedzialności za wprowadzanie i korygowanie zmian,
- Szczególnie ważnym elementem katastru jest wartość nieruchomości natomiast brak stosownej regulacji prawnej w zakresie wartości nieruchomości, w tym między innymi w sprawie instytucjonalnego

uregulowania sprawy wykonywania kompleksowej wyceny gruntów dla potrzeb opłat z tytułu użytkowania wieczystego, renty gruntowej itp. jest źródłem istotnych strat dla budżetów państwa i gmin. Istniejąca w Polsce ewidencja gruntów oraz zakładana pilotażowa ewidencja budynków wraz z informacją o cenach transakcyjnych, stwarzają warunki wyjściowe do niestresującego społeczeństwo przeprowadzenia taksacji.

- Konferencja wyraża opinię, że za gromadzenie danych źródłowych powinny być odpowiedzialne służby resortowe. Państwowa służba geodezyjna i kartograficzna powinna być odpowiedzialna za zorganizowanie katastru i zapewnienie przepływu informacji.
- Wnioski wynikające z przedstawionych referatów jak i z przeprowadzonej dyskusji były adresowane do wicepremiera Pana Grzegorza Kołodki autora programu „Strategia dla Polski” i do zainteresowanych resortów.

VI konferencja kaliska na temat

KIERUNKI REGULACJI PRAWNYCH W ZAKRESIE GEODEZJI I KARTOGRAFII

odbyła się w Kaliszu, w dniach 12-14 września 1996 r.

Konferencja została zorganizowana przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Sekcję Geodezji Miejskiej, Zarząd Oddziału Wojewódzkiego SGP w Kaliszu i Kaliskie Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych.

Na konferencji wyłożono 15 referatów w tym między innymi: „Organizacja i zadania państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej oraz kierunki wdrażania katastru nieruchomości w Polsce” - Józef Kalisz, „Księgi wieczyste a ewidencja gruntów i budynków /kataster gruntowy/” - Bohdan Zdziennicki, „Gospodarka nieruchomościami w świetle nowych uregulowań prawnych” - Henryk Jędrzejewski, „Kierunki aktualnych regulacji prawno-organizacyjnych w ewidencji gruntów i budynków” - Wojciech Wilkowski, „Wykorzystanie katastru w praktyce samorządu lokalnego” - Jadwiga Myczkowska, „Modernizacja katastru w Polsce w opinii i ze wsparciem finansowym Unii Europejskiej i Europejskiej Komisji Ekonomicznej ONZ” - Jan J. Konieczny.

Wnioski:

- Podstawową regułą powinno być przyjęcie, że prawo własności, prawa rzeczowe ograniczone i obciążające nieruchomość dłużi i ciężary powinny być rejestrowane tylko w księgach wieczystych, natomiast ustalenia o położeniu, granicach, rodzaju użytków i ich jakości itp.

powinny wynikać tylko z danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków,

- Nowych rozwiązań wymaga współpraca ksiąg wieczystych i katastru. Obecnie obowiązujące przepisy nie obejmują wszystkich kwestii związanych z organizacją oraz zakresem wymiany danych,
- Nie można dopuścić do kształtowania lokalnych rozwiązań w zakresie współpracy ksiąg wieczystych i ewidencji gruntów i budynków. Uniemożliwiłoby to bowiem późniejsze połączenie poszczególnych zasobów lokalnych baz w jednolity system bazy centralnej.
- Wprowadzenie, jako warunku założenia katastru, powszechnego obowiązku zakładania ksiąg wieczystych,
- Rozważyć celowość ścisłej integracji ewidencji gruntów i ksiąg wieczystych w postaci np. Biur Katastralnych
- Podchodzić z rezerwą do opinii i ocen tzw. ekspertów zachodnich w zakresie problematyki katastralnej, zupełnie różnej w Polsce od znanej ekspertom z doświadczeń ich własnych krajów, z reguły nie porównywalnych do realiów polskich,
- Opracować „Białą Księgę” katastru, która zarejestruje jego obecny stan, korzyści i niedomagania, blaski i cienie i stworzy podstawę do opracowania racjonalnych kierunków jego modernizacji,
- Istotnym składnikiem informacji o prawach do gruntu jest zasięg oddziaływania elementów technicznego uzbrojenia terenu na kształt, wartość i atrakcyjność nieruchomości. Element ten był do tej pory pomijany w funkcjonowaniu zarówno ksiąg wieczystych jak i ewidencji gruntów. Zatem wnioskuje się o ujęcie i uszczegółowienie tej problematyki w przepisach dotyczących zarówno katastru jak i ksiąg wieczystych,

I KONGRES KATASTRALNY

który odbył się w dniach 17-20 listopada 1998 r. w Warszawie

połączony był z VII konferencją kaliską

Trzeci dzień Kongresu 19 listopada 1998r był dniem polskim i przyjęty przez uczestników, jako VII Kaliska Konferencja Katastralna, o czym świadczą wygłaszane referaty i prezentowane obiekty pilotażowe z zakładania katastru i powszechnej taksacji nieruchomości /Pabianice, Mikstat, Ostróda, Poznań, Łeba, Nowa Sarzyna, Wejcherowo i Zgierz/.

Kongres zorganizowany został przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich pod auspicjami Prezydenta FIG Prof. Petera Dale we współpracy z Komisją VII FIG zajmującą się katastrem i gospodarką gruntami. Honorowy Patronat objął Premier RP prof. Jerzy Buzek.

Kongres umożliwił specjalistom z 19 krajów /oprócz krajów europejskich udział wzięli przedstawiciele z USA i Australii/

zaprezentować i zapoznać się z systemami katastralnymi i problematyką związaną z katastem nieruchomości na świecie. Nacisk został położony szczególnie na zagadnienia katastru w krajach Europy Centralnej i Wschodniej, podlegających procesowi transformacji w kierunku gospodarki wolnorynkowej. W piśmie skierowanym do uczestników kongresu Premier Jerzy Buzek napisał, że Kongres odbywa się w okresie szczególnie ważnym dla przyszłości katastru polskiego, tj. w czasie, kiedy trwają intensywne prace rządu nad przygotowaniem programu rozwoju systemu katastralnego, rozumianego, jako źródło rzetelnej i aktualnej informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich wartości, a także ich właścicielach.

System ten będzie bardzo pomocny w podejmowaniu racjonalnych decyzji w wielu dziedzinach życia gospodarczego, decyzji podejmowanych przede wszystkim przez władze samorządowe. Prace nad rozwojem, systemu katastralnego będą prowadzone w ramach „Rządowego Programu Rozwoju Systemu Katastralnego w Polsce”. Pan Premier napisał też, że przedstawiciele rządu z uwagą zapoznają się ze wszystkimi zaleceniami i wnioskami podjętymi podczas obrad Kongresu. Na kongresie wygłoszono 40 referatów polskich i zagranicznych. Wszystkie referaty były bardzo interesujące.

Dla zobrazowania charakteru Kongresu przytoczę kilka tytułów referatów:

„Kierunkowe problemy polskiego katastru nieruchomości” - Andrzej Hopfer, Stanisław Cegielski, Bogdan Grzechnik;

„Synteza światowych trendów katastralnych” - Jan Williamson, Lisa Ting z Australii;

„Mola - Europejska Organizacja Osób odpowiedzialnych za administrację gruntami a kataster” - Helga Onsrud z Norwegii;

„Organizacja, administracja i prawodawstwo katastralne i ich wpływ na rozwój społeczno - ekonomiczny obszarów” - Paul Van Der Molen z Holandii;

„Zarządzanie gruntami i katastem - perspektywy technologiczne” - Pierre Le Roux z USA;

„Infrastruktura i standardy katastralne” - Jerzy Gaździcki;

„Trendy w katastrze na świecie i rozwój rynku rejestracji ziemi” - Andrzej Kwitowski, Karel Welter z Holandii.

Rezultatem obrad Kongresu było przyjęcie Rezolucji Warszawskiej Międzynarodowego Kongresu Katastralnego.

W rezolucji tej Kongres stwierdza i rekomenduje między innymi:

- uznanie systemu katastralnego, jako części szerszego systemu administrowania gruntami odnoszącego się do infrastruktury informacyjnej państwa obejmującej ramy prawne, oraz stosowne

inicjatywy szkoleniowe w zakresie standardów międzynarodowych, które ułatwią rozwój rynku nieruchomości i będą miały ważne związki z różnymi

użytkownikami katastru, w szczególności z sektorami bankowym i finansowym,

- przyjęcie, że rozwój systemu katastralnego i jego powiązania muszą być zinstytucjonalizowane w skoordynowany sposób dla zapewnienia maksymalnych korzyści z katastru,
- uwzględnienie, że system katastralny projektowany do wdrożenia w Polsce powinien przewidywać długookresowe nakłady finansowe, a także rozstrzygnięcia polityczne i organizacyjne; powinien on także przewidywać w szczególności stopniowy rozwój katastru z uwzględnieniem priorytetów tych obszarów, które zostały określone, jako najbardziej pilne oraz przewidywać realistyczne cele będące funkcją zarówno tych priorytetów, jak i dostępnych środków na ich realizację; niezbędnym warunkiem rozwoju takiego systemu powinno być zdefiniowanie i stworzenie stosownych standardów danych i aplikacji,
- że system katastralny projektowany do wdrożenia w Polsce powinien spełnić warunek właściwego okresu zwrotu nakładów poniesionych na jego utworzenie, prowadzenie i aktualizację,
- że na równi z innymi krajami na świecie - Polska powinna uznać możliwości oraz określić rolę prywatnego sektora w tworzeniu, prowadzeniu i aktualizacji katastru,
- że powiązania między ministerstwami zaangażowanymi w rozwój katastru w Polsce oraz uznanie potrzeby lepszej koordynacji ich wysiłków wyrażone w oświadczeniu premiera – w szczególności Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwem Finansów, Ministerstwem Sprawiedliwości i innymi zainteresowanymi instytucjami - dają podstawy do uzyskania korzyści wynikających z budowania w Polsce odpowiedniego systemu katastralnego.

VIII Konferencja N-T na temat

Od ewidencji gruntów do katastru nieruchomości

odbyła się w Kaliszu, w dniach 23-25 września 1999 r.

Konferencja została zorganizowana przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Główną Komisję ds. Katastru Nieruchomości, Zarząd Oddziału Wojewódzkiego SGP w Kaliszu i Kaliskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych. Celem konferencji było zaprezentowanie oraz przedyskutowanie zagadnień związanych z trudnym problemem, jakim jest techniczne i prawne zabezpieczenie wiarygodnej informacji o rozmieszczeniu w przestrzeni i funkcjonowaniu praw do gruntu, w tym

zwłaszcza prawa do własności nieruchomości oraz związanymi z nimi świadczeniami na rzecz Skarbu Państwa i gminy /podatki, opłaty, zabezpieczenia wierzytelności, obrót nieruchomościami itp./. Wskazano na konieczność dobrej współpracy sądów i organów administracji geodezyjnej.

W czasie konferencji ogłoszono 26 referatów.

Przytaczam kilka charakterystycznych referatów:

„Rola ewidencji gruntów i budynków w systemie katastralnym” - Kazimierz Bujakowski;

„Od ewidencji gruntów i budynków do katastru nieruchomości” - Stanisław Surowiec, Zenon Marzec;

„Propozycje technologii przekształcenia istniejącej ewidencji gruntów w kataster nieruchomości na obszarach rolnych i leśnych” - Wojciech Wilkowski, Ludmiła Pietrzak;

„Dokumentacja katastralna w procesie scalania i wymiany gruntów” - Jerzy Kozłowski;

„Integracja ksiąg wieczystych z katastrem na przykładzie powiatu wejherowskiego” - Marian Nickel, Adam Klimek;

„Ekonomiczne aspekty budowy katastru na przykładzie byłego województwa śląskiego” - Kazimierz Dudzik;

„Doświadczenia z zakładania katastru w Mikstacie” Mieczysław Gregorczyk, Tomasz Wołowicz.

Po prezentacji referatów, przeprowadzonej dyskusji i przedstawionych doświadczeń z obiektów pilotażowych oraz wykonanych prac modernizacyjnych ewidencji gruntów i budynków, uczestnicy konferencji uważają, że należy przyspieszyć tworzenie nowoczesnie zorganizowanego katastru nieruchomości i sformułowali następujące wnioski.

1. Aby to osiągnąć należy pilnie określić:

- zakres danych objętych katastrem nieruchomości i sposób udostępniania tych informacji;
- zasady aktualizacji baz danych;
- źródła i zasady finansowania katastru;
- zasady organizacyjne i techniczne wymiany informacji pomiędzy katastrem nieruchomości a innymi systemami i rejestrami.

2. Ponadto uczestnicy konferencji oczekują od katastru nieruchomości:

- zapewnienia wspólnej z istniejącym systemem Ksiąg Wieczystych ochrony konstytucyjnego prawa własności do nieruchomości;
- utworzenia warunków do zracjonalizowania dochodów samorządów terytorialnych poprzez kompleksowe dostosowanie danych o wartościach katastralnych nieruchomości;

- zapewnienia informacji o krajowych zasobach gruntów, budynków i lokali;
- możliwości wykorzystania informacji z katastru nieruchomości do gospodarowania nieruchomościami i stymulowania rozwoju rynku nieruchomości;
- dostarczania informacji o gruntach, budynkach i lokalach do innych ewidencji i rejestrów publicznych.

3. Najważniejszymi celami reformy katastralnej winno być:

- poprawa obsługi klientów;
- założenie ewidencji budynków i lokali;
- przeprowadzenie powszechnej taksacji /masowej wyceny nieruchomości;
- z informatyzowanie danych opisowych i kartograficznych;
- wykorzystanie technologii fotogrametrycznych do aktualizacji map katastralnych;
- wprowadzenie jednolitego krajowego systemu komputerowego łączności jednostek prowadzących kataster nieruchomości;
- powiązanie katastru z innymi podsystemami i stosowanie wspólnych identyfikatorów podmiotów i przedmiotów systemu katastralnego.

4. **Uczestnicy konferencji kierują wnioskiem do Prezesów GUS i GUGiK** o podjęcie wspólnych działań związanych z pozyskiwaniem danych dotyczących budynków i lokali stanowiących przedmiot przyszłego Narodowego Spisu Powszechnego w 2001r.

5. **Uczestnicy postulują wprowadzenie do ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym** stosownych regulacji zapewniających prawne usankcjonowanie cyfrowej postaci miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oraz jego powiązania z krajowym SIT.

6. Należy postulować przyspieszenie informatyzacji ksiąg wieczystych.

7. **Należy upowszechnić zakładanie i bieżące prowadzenie rejestru transakcji nieruchomości**, który powinien być bankiem informacji o cenach w obrocie nieruchomościami, które po analizie mogłyby być wykorzystane do opracowania map wartości nieruchomości, a następnie masowej wyceny nieruchomości.

Należy przypomnieć, że 18 marca 1999 r. Prezes Rady Ministrów powołał Zespół do Spraw Opracowania i Koordynacji Rządowego Programu Rozwoju Systemu Katastralnego w Polsce, który był organem pomocniczym Prezesa.

Do zadań Zespołu należało opracowanie programu obejmującego między innymi:

podstawy prawne, organizacyjne, finansowe oraz techniczne systemu katastralnego, standardy informatyczne umożliwiające sprawne funkcjonowanie systemu katastralnego w Polsce, zasady współpracy z innymi systemami informacyjnymi Państwa.

IX konferencja na temat

KATASTER NIERUCHOMOŚCI W ADMINISTROWANIU I ZARZĄDZANIU PRZESTRZENIĄ

odbyła się w Kaliszu, w dniach 28-30 września 2000 r.

Na konferencji wyłożono 19 referatów omawiających problemy związane z:

- tworzeniem zasobów nieruchomości i ich gospodarowaniem,
- nabywaniem nieruchomości pod inwestycje,
- ochroną danych osobowych, gospodarką przestrzenną,
- budową strategii małych ojczyzn,
- rozwojem informacji w administracji publicznej,
- ochroną gruntów rolnych i leśnych,
- budową wielofunkcyjnego rejestru gospodarstw rolnych dla potrzeb zintegrowanego systemu administrowania i kontroli,
- funkcjonowaniem katastru w Holandii.

Tytuły niektórych referatów i nazwiska ich autorów.

- „Kataster nieruchomości a rozwój informacji w administracji publicznej„ - Krzysztof Mączewski;
- „Znaczenie katastru nieruchomości dla gospodarki przestrzennej" - Henryk Jędrzejewski;
- „Kataster a repriwatyzacja nieruchomości" - Stanisław Kolanowski;
- „Gospodarowanie nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa" - Józef Pyrgies;
- „Rękojmia wiary publicznej ewidencji gruntów i budynków" – Edward Mecha;
- „Kataster a tworzenie i prowadzenie monitoringu rozwoju lokalnego i regionalnego" - Waldemar Kłócek,

Wnioski.

- Należy jak najszybciej opracować podstawy prawne procesu przekształcenia istniejącej ewidencji gruntów w Kataster, gdzie poprzez Kataster rozumiemy oparty na mapie urzędowy spis i opis gruntów, budynków i lokali. Przepisy prawa winny umożliwić przywrócenie wpisom w Katastrze rękojmi wiary publicznej.
- Równolegle, w skoordynowanym procesie, winny być prowadzone prace polegające na dokonaniu zmian w funkcjonowaniu ksiąg wieczystych, ewidencji podatkowej, planowaniu przestrzennym

umożliwiający, przy zachowaniu kompetencji organów prowadzących te systemy, wymianę informacji z katastrem nieruchomości. Przede wszystkim, uwzględniając wynikający z przepisów prawa podział kompetencji, należy opracować podstawy prawne wymiany informacji między księgami wieczystymi a katastrem.

- Ponadto należy w przepisach prawnych zobligować notariuszy do podawania w aktach notarialnych identyfikatora PESEL i REGON. W szczególności winno to być uwzględnione w uruchomionych przez Ministerstwo Sprawiedliwości pracach nad stworzeniem systemu Nowa Księga Wieczysta.
- Dokonując zmian w funkcjonowaniu wymienionych systemów należy w pierwszej kolejności podjąć działania zmierzające do wprowadzenia odpowiednich rozwiązań instytucjonalnych i organizacyjnych. Biorąc pod uwagę rozwiązania instytucjonalne w Holandii, postuluje się powołanie Urzędów Katastralnych tworzących wyodrębnioną strukturę administracji publicznej.
- Mając na celu zapewnienie stabilności przepisów prawa w zakresie Katastru należy określić podstawowe grupy użytkowników systemu katastralnego a następnie przeprowadzić analizę ich potrzeb celem określenia zakresu informacyjnego katastru.
- Dążąc do zapewnienia samofinansowania się instytucji Katastru postuluje się wprowadzenie norm prawnych umożliwiających pobieranie opłat z tytułu wprowadzenia zmian w katastrze.
- Przyjmując, iż przekształcenie Ewidencji Gruntów i Budynków w Kataster będzie procesem długotrwałym, niezbędne jest uruchomienie wyodrębnionego zadania finansowanego z budżetu państwa i zapisanego w ustawie budżetowej. Założenia dotyczące procesu przekształcenia winny uwzględniać przede wszystkim potrzeby administracji publicznej wszystkich szczebli, w szczególności administracji architektoniczno - budowlanej (planowanie przestrzenne), administracji rolnej, administracji podatkowej.
- W celu zbudowania systemu IACS przeznaczonego do administrowania płatnościami bezpośrednimi dla rolnictwa oraz środkami towarzyszącymi w ramach Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej należy opracować regulacje prawne umożliwiające wykorzystanie danych ewidencji gruntów i budynków oraz zapewnić właściwe zasilanie systemu IACS tymi danymi.
- Należy rozważyć możliwość i celowość nadania ewidencji uzbrojenia technicznego rangi dokumentu, w którym znajdzie się urzędowe potwierdzenie legalności zrealizowania urządzenia i potwierdzenie zgodności jego usytuowania z prawomocnym pozwoleniem na budowę oraz potrzebę i warunki powiązania tych ustaleń z katastrem również w

zakresie wynikających z tego ograniczeń w swobodnym, dysponowaniu nieruchomościami. W szczególności proponuje się wyraźne wyodrębnienie w przepisach wykonawczych do ewidencji gruntów i budynków obowiązku identyfikowania obszarów, na które oddziałują urządzenia techniczne uzbrojenia terenu, w postaci tworzenia warunków do stanowienia ograniczonych praw rzeczowych.

- Zweryfikować zapis w załączniku do rozporządzenia MSWiA z 17 maja 1999r. w sprawie określenia rodzajów materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposobu i trybu gromadzenia i wyłączenia z zasobu oraz udostępniania zasobu odnośnie klauzuli umieszczanych na mapach powykonawczych uzbrojenia terenu tak, aby powołać się na usytuowanie sieci zgodnie z pozwoleniem na budowę i projektem zatwierdzonym decyzją. Aktualnie powołujemy się na uzgodnienie ZUDP, które nie mają rangi decyzji w postępowaniu administracyjnym.

X Konferencja Naukowo - Techniczna z cyklu „*Kataster Nieruchomości*” na temat:

KATASTER I MITY

odbyła się w Kaliszu, w dniach 12 - 14 września 2002 r.

Konferencja została zorganizowana przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Główną Komisję ds. Katastru Nieruchomości, Zarząd Oddziału Wojewódzkiego SGP w Kaliszu i Kaliskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.

Na konferencji omówiono sprawy związane z rozwojem katastru nieruchomości w Polsce, wykorzystaniem katastru w gospodarce nieruchomościami, systemem kontrolnym dopłat indywidualnych w rolnictwie, potrzebą standaryzacji i certyfikacji oprogramowań wspomagających prowadzenie katastru. Była też mowa o relacji kataster - statystyka i o mitach na temat katastru. Przedstawione były też rezultaty wdrożeń projektów KASKADA i MATRA. Goście Z CZECH, SŁOWACJI I NIEMIEC opowiedzieli o historii katastru w swoich państwach i w jaki sposób prowadzony jest obecnie kataster.

Na konferencji wygłoszono następujące referaty:

Rozwój katastru w Polsce. - Jerzy Albin Główny Geodeta Kraju

Wykorzystanie katastru w gospodarce nieruchomościami. - Marek Bryx min. UMiRM

Kształcenie i uprawnienia w zakresie katastru. - Wojciech Wilkowski Politechnika Warszawsk.

Mity katastralne. - Edward Mecha prezes GEOBID Katowice

Kataster a statystyka. - Stanisława Szwałek dyr. dep. w GUS

Kataster w internecie. - Aleksander Bielicki dyr. Urząd Marszałkowski w Łodzi

Kataster 2014 – wizja przyszłych systemów katastralnych – Jürg Kaufmann
Komisja VII FIG

Integracja katastru w Republice Czeskiej. - Jan Machaň Urząd Katastralny
Opava

Historia a współczesność katastru na Słowacji. - Andrej Vojtičko dyr. dep.
Słowacki Urząd Geodezji, kartografii i Katastralny Integracja katastru w
Niemczech.- prof. Hans Knoop

Standaryzacja i certyfikacja oprogramowania wspomagającego
prowadzenie katastru. -- Ewa Wysocka IGIK

System Identyfikacji Działek Rolnych w ramach Krajowego
Systemu Ewidencji Gospodarstw Rolnych. - Jerzy Kozłowski MRiRW,
Zofia Wasilewska AMiRR

Powszechna taksacja nieruchomości a kataster. - Andrzej Hopfer, Karol
Klim

Jak mity kreują kataster - Marian E. Nickel, Adam Klimek, Dzieścielski
Przepływ informacji katastralnej na przykładzie wdrożenia projektu
„MATRA I” - Piotr Kubiak UM Kalisz, Małgorzata Szymańska Włocławek

Wyniki wdrożenia rezultatów projektu celowego „KASKADA”. - Andrzej
Sambura prezes - Instytutu Systemów Przestrzennych i Katastru

Zastosowanie fotogrametrii cyfrowej do informatyzacji części
kartograficznej operatu ewidencji gruntów - Waldemar Kłoczek dyr.,
Magdalena Porycka OPGK Olsztyn

W czasie konferencji odbył się **panel nt. „Kataster - problem wiecznie
żywy - realne uwarunkowania i idealne modele; poszukiwania
kompromisowych/optymalnych rozwiązań”**. (moderator Bogdan Ney,
paneliści - prof. A. Hopfer, dr E. Mecha, poseł Michał Stuligrosz)

II KONGRES KATASTRALNY

odbył się w dniach 19-23 września 2003 r. w Krakowie

The Cadastral Congress is organised under high auspicious of

Aleksander Kwaśniewski - President of the Republic of Poland
and is supported by Mr. **Holger Magel** - President of the International
Federation of Surveyors
and Mr. **Jacek Majchrowski** - President of the City of Kraków

PROGRAMME OF THE TECHNICAL SESSIONS

PROGRAM SESJI TECHNICZNYCH

Kataster przyjazny użytkownikom

- **State-of-the-Art and the prospects of Polish cadastre as a system supporting citizens and state**
Stan i perspektywy rozwoju polskiego katastru, jako systemu służącego obywatelowi i państwu.
Andrzej Hopfer, Stanisław Cegielski (PL)
- Customer service of the Unified Land Registry system in Hungary in respect of European Union requirements
Obsługa klienta w węgierskim katastrze nieruchomości w świetle wymagań Unii Europejskiej
Andras Ossko (H)
- The Belgian Cadastre. Partner of Citizens and the Companies
Kataster w Belgii. Partner obywateli i firm
Francis Gabele; Marc Vanderschueren (B)
- Customer satisfaction and organization strategies for cadastral and land registration systems
Zadowolenie klientów oraz strategie organizacyjne dla katastru i rejestru praw do nieruchomości.
Arbind Tuladhar, Paul van der Molen (NL)
- The Belgian Cadastre. Partner of Citizens and the Companies
Kataster w Belgii. Partner obywateli i firm
Francis Gabele; Marc Vanderschueren (B)
- Customer satisfaction and organization strategies for cadastral and land registration systems
Zadowolenie klientów oraz strategie organizacyjne dla katastru i rejestru praw do nieruchomości.
Arbind Tuladhar, Paul van der Molen (NL)
- Cadastre and Real Estate Management
Kataster i zarządzanie nieruchomościami.
Ana Stoeva, Anni Delieva (BG)
- Developing Customer Focus - The Experience of Land Registry England and Wales
Orientowanie na klienta – doświadczenia katastru nieruchomości w Anglii i Walii
Nicola Evered, John Meadows (UK)
Instytucjonalne warunki wiarygodności katastru
- Polish technical standards concerning the cadastre of real properties
Polskie standardy techniczne w zakresie katastru nieruchomości.
Stanisław Surowiec, Witold Radzio, Stanisław Zaremba (PL)
- Reliable Cadastre - Hong Kong Institutional Conditions
Wiarygodny kataster –uwarunkowania instytucjonalne w Hong Kongu

- Conrad Tang (RC)**

 - From Robert Richard Torrens to Strata Title Australia 1857 to Date
Od Roberta Richarda Torrensa do Strata Title w Australii od 1857 aż do dnia dzisiejszego
- Denny Linker, Anna Allen (AU)**

 - International Standards for Geobasisdata in GSDI
Standardy międzynarodowe w Geobasisdata.
- Hans Knoop (D)**

Jakościowe warunki wiarygodności katastru

 - The cadastre of rural immobiles in Brazil as a juridical base for guarantee of the property
Kataster nieruchomości rolniczych w Brazylii jako prawna gwarancji własności.
- Rogério Rangel Pessanha (BR)**

 - Capabilities of non-proprietary commercially available database in support sustainable land information management infrastructures
Możliwości nie autorskich dostępnych na rynku baz danych jako wsparcie infrastruktury zarządzania kompleksową informacją o terenie.
- Pierre Le Roux (USA)**

 - Matra 2 Project as a milestone in standardisation and client orientation for the future Cadastre in Poland
Projekt Mantra 2 jako kamień milowy w standaryzacji i orientacji na klienta dla katastru w Polsce
- Andre Kwitowski, Karel Walter (NL)**

 - Institutional and quality conditions of the cadastral survey credibility
Instytucjonalne i jakościowe warunki wiarygodności katastru
- Adam Klimek, Olgierd Dzieścielewski, Marian Nikel, Janusz Wenta (PL)**

 - Land reform, cadastre and landuse in Republic of Bulgaria
Reforma rolna, kataster i wykorzystanie gruntów w Bułgarii
- Ana Stoeva, Anni Delieva (BG)**

Postęp technologiczny w katastrze (sesja połączna z Grupą Roboczą 7.3 Komisji 7 FIG)

 - Some experiences on the change of organisations for mapping and cadastre
Pewne doświadczenia związane ze zmianą organizacji w tworzeniu map i katastru
- Paul van der Molen (NL)**

 - IT Developments Enabling Customer-oriented Cadastre
Rozwój technologii informatycznych umożliwiających funkcjonowanie katastru ukierunkowanego na klienta

- **Bogdan Ney, Andrzej Sambura (PL)**
IT renewal strategy for land registry and cadastre in Europe
Nowe strategie informatyczne w rejestracji praw do nieruchomości i katastrze w Europie
- **Winfried Hawerk (D)**
Towards a standard for cadastral domain
Ku standardom w dziedzinie katastru
- **Christian Lemmen, Peter van Oosterom (NL)**
Internet-based infrastructure for submission of Building Permits
Internet jako narzędzie przy ubieganiu się o pozwolenia na budowę.
- **Gotfred Rygh (N)**
Cadastre – a part of e-government
Kataster- jako składnik elektronicznego zarządzania
- **Gerda Schennach (A)**
Development of the Cadastral Template 2003
Tworzenie „Modelu Katastru 2003”
- **Daniel Steudler, Ian P. Williamson, Abbas Rajabifard. (AU, CH)**

XI Konferencja Naukowo - Techniczna z cyklu „*Kataster Nieruchomości*” na temat:

**ZINTEGROWANY SYSTEM KATASTRALNY – INSTYTUCJA NIEZBĘDNA
DLA ROZWOJU RYNKU NIERUCHOMOŚCI I INWESTYCJI W POLSCE**

Odbyła się w Kalisz, we dniach 23 - 25 września 2004 r.

Konferencja została zorganizowana przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Główną Komisję ds. Katastru Nieruchomości, Zarząd Oddziału Wojewódzkiego SGP w Kaliszu i Kaliskie Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych

Sesja I – Referaty programowe

1. Zintegrowany System Informacji o Nieruchomościach, jako element programu realizacji zadań w związku z wejściem Polski do Unii Europejskiej.
- Jerzy Albin Główny Geodeta Kraju.
2. Problematyka powiązań ewidencji podatkowej z katastrem nieruchomości – Maciej Woźniak Ministerstwo Finansów.
3. Zagadnienia związane ze stanem i prognozą informatyzacji ksiąg wieczystych - Pani Waś Naczelnik Wydziału Ksiąg Wieczystych Ministerstwo Sprawiedliwości

Sesja II – Organizacja i rozwój katastru nieruchomości

1. Struktury organizacyjne katastru na tle istniejących rozwiązań w wybranych krajach Unii Europejskiej – Wojciech Wilkowski Politechnika Warszawska

2. IPE jako podstawa budowy zintegrowanego systemu katastralnego. - Wojciech Garstka GUGiK.
3. Odbudowa instytucji niezbędnych dla rozwoju rynku nieruchomości i inwestycji w Polsce. – Adam Klimek, Olgierd Dzięcielski, Marian E. Nickel
4. Standardy techniczne w katastrze nieruchomości. – Stanisław Surowiec Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Stanisław Zaremba Lublin
5. Współpraca GUGiK z ARiMR w budowie i aktualizacji bazy LPIS.
- Magdalena Zadumińska GUGiK

III sesja referatowa

1. Kataster a problemy globalizacji rynku nieruchomości. – Andrzej Hopfer, Elżbieta Kowalczyk
2. Przewidywane zmiany w zakresie gospodarki nieruchomościami rolnym i w związku z wprowadzeniem w Polsce dopłat bezpośrednich. - Jan Bielański dyr. Departamentu Gospodarki Ziemią MRiRW
3. Wykorzystanie katastru dla potrzeb gospodarki nieruchomościami. – Henryk Jędrzejewski Warszawa
4. Kataster na potrzeby kancelarii notarialnych. – Janusz Kozłowski notariusz
5. Współpraca systemu ewidencji gruntów i budynków z funkcjonującymi obecnie ewidencjami i rejestrami publicznymi. – Stanisław Surowiec, Jadwiga Konieczna Uniwersytet Warmińsko - Mazurski
6. Lasy Państwowe w katastrze wielozadaniowym. - Zdzisława Widawska SGGW

IV sesja referatowa

1. Modernizacja ewidencji gruntów i budynków jako działania zmierzające do przekształcenia tej ewidencji w nowoczesny system katastralny. – Witold Radzio Wicedyrektor Departamentu Katastru i PZGiK GUGiK
2. Wartość katastralna nieruchomości w Polsce – zasady jej określania i zakres wykorzystania. – Tomasz Telega GRUNTEKSPERT Łódź
3. Stan realizacji projektu MATRA II na obszarze woj. mazowieckiego. – Krzysztof Mączewski Geodeta Województwa Mazowieckiego
4. Stan informatyzacji katastru na przykładzie pow. Wrzesińskiego. - Zbigniew Przyjemski Geodeta Powiatowy Września

Wnioski:

- Prawidłowe funkcjonowanie Zintegrowanego Systemu Katastralnego wymaga powołania właściwych struktur organizacyjnych odpowiedzialnych za zorganizowanie i prowadzenie katastru nieruchomości. Zdaniem konferencji powinno to mieć wyraz w zmianie nazwy GUGiK-u na Główny Urząd Geodezji, Katastru i Nieruchomości, który swoim zakresem objąłby także gospodarkę nieruchomościami.
- W celu szybkiej i skutecznej poprawy, jakości baz ewidencji gruntów i budynków między innymi poprzez modernizację, konieczne jest

przekazanie powiatom znacznie większych środków finansowych niż obecnie. W tym celu program rządowy finansowania zadań w tym zakresie należy podjąć niezwłocznie po jego akceptacji przez UE.

Obecny proces standaryzacji w obszarze katastru nieruchomości jest niekompletny i wymaga pilnego uzupełnienia lub modyfikacji niektórych przepisów, a w szczególności:

- Wypełnienia w trybie pilnym delegacji dotyczącej rozporządzenia w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów
 - Doprowadzenia do kompatybilności przepisów z otoczenia katastru nieruchomości
- z przepisami dotyczącymi katastru, np.
- ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych – w zakresie zgody na przeznaczenie gruntów na inny cel niż rolny i leśny oraz wyłączeń z produkcji rolnej i leśnej,
 - ustawa o gospodarce nieruchomościami – nie może określać sposobu wykonywania technicznej dokumentacji geodezyjnej w zakresie podziałów nieruchomości, należy je określić poprzez stosowny zapis określający wyznaczenie delegacji do prawa geodezyjnego kartograficznego o wydanie rozporządzenia,
- ustawa prawo wodne – rozbieżności dotyczą regulacji rowów melioracyjnych
- Standaryzacja katastru nie jest zabiegiem jednorazowym i wymaga stałego doskonalenia. Istotną rolę w tym procesie ma do odegrania środowisko zawodowe geodetów, które powinno polegać na:
 - monitorowaniu obecnie funkcjonujących standardów dotyczących katastru nieruchomości
 - doskonaleniu standardów poprzez prace stałego zespołu ekspertów (np. Komisja ds. Katastru Nieruchomości) zajmującego się inspiracją niezbędnych zmian i śledzeniem propozycji zmian w uregulowaniach wewnątrz i poza systemowych,
 - czynnym uczestnictwie w postępowaniach legislacyjnych.
 - Uczestnicy Konferencji proponują wprowadzenie do ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne zapisu o obowiązku ustawicznego kształcenia zawodowego z konsekwencjami jego nie przestrzegania. Powyższy obowiązek ma duże znaczenie przy budowie i obsłudze ZSK.

XII KNT z cyklu „Kataster nieruchomości” na temat

DIAGNOZA I KIERUNKI ROZWOJU KATASTRU NIEMUCHOMOŚCI WIDZIANE Z PERSPEKTYWY UŻYTKOWNIKÓW

odbyła się w Kaliszu, w dniach 14-16.09.2006 r.

Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości, Komitet Geodezji PAN Sekcja Informacji i Gospodarki Przestrzennej, Oddział SGP w Kaliszu i

Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych Wielkopolski Południowej w Kaliszu

Konferencja zorganizowana została przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Główną Komisję ds. Katastru Nieruchomości, Komitet Geodezji PAN Sekcja Informacji i Gospodarki Przestrzennej, Oddział SGP w Kaliszu i Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych Wielkopolski Południowej w Kaliszu.

Sesja 1 Kataster w Państwie Prawa.

1. Kierunki rozwoju polskiego katastru nieruchomości. – Witold Radzio Główny Urząd Geodezji i Kartografii.
2. Oczekiwania organów nadzoru budowlanego i administracji architektoniczno – budowlanej w odniesieniu do katastru nieruchomości. - dr Marek Naglewski, Grzegorz Ziomek
3. Kataster nieruchomości – jest czy go nie ma. – prof. dr hab. inż. Andrzej Hopfer, prof. dr hab. inż. Wojciech Wilkowski
4. Standaryzacja w katastrze – zespół pod przewodnictwem Aleksandra Bielickiego SGP Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości
5. Problematyka prowadzenia ewidencji gruntów i budynków oraz powiatowego zasobu geodezyjnego w m. st. Warszawie. – Zespół Biura Geodezji i Katastru Urzędu m. st. Warszawy

Sesja 2 Kataster nieruchomości widziany z perspektywy użytkowników.

1. Bezpieczeństwo obrotu nieruchomościami jako element ZSIN. - Henryk Walczewski sędzia
2. Kataster a zarządzanie kryzysowe. - Aleksander Bielicki Urząd Marszałkowski Łódź
3. Ocena ewidencji gruntów i budynków przy realizacji inwestycji liniowych. - Bogdan Grzechnik Agencja Geodezyjno – Prawna „GRUNT” Warszawa
4. PROGRAM ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH na lata 2007-2013 – zapotrzebowanie na dane katastralne. - Mieczysław Paradowski, Jerzy Kozłowski Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
5. Wykorzystanie katastru w projektowaniu, planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. – Maria Modzelewska Biuro Urbanistyczne
6. Wykorzystanie katastru do budowy systemu Identyfikacji Działek Rolnych. – Jolanta Orlińska Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Warszawa
7. Czy można uratować kataster w Polsce. - dr Edward Mecha
8. Państwo prawa – miejsce i rola katastru. - M. Nikel, A. Klimek, O. Dzięcielski, J. Wenta

9. Księgi wieczyste – element systemu ochrony praw własności. - Wiesław Sługiewicz sędzia
10. Notariat – rola i miejsce katastru w systemie ochrony prawa własności - Henryk Mizak notariusz
11. Kataster na obszarach leśnych – stan istniejący i wymogi prawne. – Piotr Ostrowski Politechnika Warszawska

Sesja 3 Techniczne i technologiczne aspekty systemu katastralnego.

1. Współudział Głównego Geodety Kraju w tworzeniu katastru nieruchomości oraz warunków technicznych i organizacyjnych funkcjonowania tego rejestru publicznego poprzez wdrożenie Integrującej Platformy Elektronicznej. – Jerzy Ostapczuk Centralny Ośrodek Geodezji i Kartografii
2. Dane katastralne w krajowej infrastrukturze przestrzennej /INSPIRE/. – dr inż. Ewa Wysocka - Instytut Geodezji i Kartografii Warszawa
3. Ocena systemów informatycznych i baz danych związanych z realizacją katastru nieruchomości. – Marian Dzikowski COMPASS S.A. Kraków

Panel – Propozycje kierunków rozwoju katastru nieruchomości

1. Prowadzący – prof. dr hab. inż. Andrzej Hopfer Przewodniczący Rady Programowej i Stanisław Cegielski
– Przewodniczący Głównej Komisji ds. Katastru Nieruchomości
Uczestnicy panelu – Marek Naglewski, Witold Radzio, Lidia Danielska, Adam Klimek, Henryk Walczewski, Aleksander Bielicki
2. Dyskusja i przyjęcie wniosków.

Wnioski

1. Uczestnicy konferencji stwierdzają, że założona i prowadzona przez kilka pokoleń geodetów ewidencja gruntów i budynków, pomimo jej niedoskonałości i mankamentów stanowi bezcenny i niezastąpiony zbiór informacji. Mankamenty te w niewielkim stopniu wynikają z błędów wykonawców prac geodezyjnych, a powstały głównie za przyczyną powojennych decyzji politycznych, które przenoszone były do przepisów prawnych. Przyszła natomiast pora, aby ewidencję gruntów i budynków zmodernizować tak, aby jako kataster nieruchomości zdecydowanie lepiej służyła gospodarce.
2. Należy zmienić przepisy w taki sposób, aby kataster nieruchomości spełniał wszelkie wymagania dotyczące nieruchomości zarówno te, o których była mowa w referatach, jak i inne dla różnych potrzeb. Ogromnym znaczeniem będzie: aktualny, dostępny i w pełni zgodny ze stanem prawnym.
3. Wszelkie opracowania tworzone przez geodetów, oprócz unormowań w ustawach i przepisach wykonawczych, powinny być uregulowane w standardach zawodowych na bieżąco aktualizowanych. Standardy te

powinny być uzgodnione z sądami, notariuszami i innymi użytkownikami tak, aby opracowane mapy czy inne dokumenty nadawały się do wszelkich działań prawnych i technicznych w każdym miejscu w Polsce.

4. Dla inwestycji celu publicznego powinna być w przepisach ustalona zasada, że wszyscy uczestnicy procesu przygotowawczego mają obowiązek działać bezzwłocznie i efektywnie.
5. W sposób zasadniczy należy uprościć przepisy o podziałach nieruchomości.
6. Należy wprowadzić obowiązek porządkowania stanów prawnych i zakładania ksiąg wieczystych dla wszystkich nieruchomości. Uaktywni to rynek nieruchomości w Polsce, który w chwili obecnej funkcjonuje na poziomie 40 ,50%.
7. Aby docelowo zlikwidować i nie dopuszczać do powstania dalszych rozbieżności pomiędzy księgami wieczystymi, a ewidencją gruntów i budynków i udrożnić obrót nieruchomościami, konieczne jest objęcie rękojmą wiary publicznej wszystkich działów ksiąg wieczystych, wówczas w ewidencji gruntów i budynków będą musiały być wykazywane tylko granice w/g stanu prawnego, a oznaczenia nieruchomości będą dużo trwalsze i posłużą kilku pokoleniom.
8. Dla usprawnienia działań związanych z ochroną i rejestracją własności konieczne jest docelowe połączenie katastru nieruchomości z księgami wieczystymi.
9. Dla usprawnienia prowadzenia katastru nieruchomości oraz podniesienia poziomu obsługi, ze względu na uwarunkowania geodezyjno – prawne, konieczne jest przywrócenie funkcji mierniczego przysięgłego lub ustanowienia specjalizacji zawodowej II stopnia w ramach istniejących uprawnień zawodowych. Osoby prowadzące kataster oraz wykonawcy prac geodezyjnych związanych z katastrem powinny w okresie 3 lat uzyskać takie uprawnienia.
10. Należy ustalić procedury i dążyć do wykorzystania w większym stopniu środków pomocowych na doskonalenie katastru nieruchomości.
11. Ze względu na zbyt małe środki przeznaczone z budżetu państwa na modernizację ewidencji gruntów i budynków, uczestnicy konferencji wnioskuje, aby władze geodezyjne dopilnowały wprowadzenia do przepisów, zasady przeznaczenia części środków z podatku od nieruchomości na w/w cele. W przeciwnym razie nie będzie możliwe szybkie dokonanie tej modernizacji, która jest bezwzględnie niezbędna dla przyspieszenia rozwoju wszystkich dziedzin gospodarki.

12. Dla umożliwienia równoległego tworzenia baz branżowych należy ustalić wyłącznie jedną (obowiązującą w całej gospodarce) postać identyfikatora budynku i identyfikatora adresowego.

XIII KNT z cyklu „Kataster nieruchomości” na temat

**Kierunki modernizacji katastru nieruchomości z punktu widzenia
pełnionej funkcji**

Odbyła się w Kaliszu, w dniach 18-19 września 2008 r.

Referaty wygłoszone na konferencji

Pozyskiwanie danych ewidencyjnych w świetle potrzeb systemu LPIS oraz modernizacji ewidencji gruntów i budynków

Jacek Jarząbek -GUGiK
Stanisław Zaremba
Jacek Zoń

Rola rejestru gospodarstw oraz innych beneficjentów wsparcia unijnego we wdrażaniu wspólnej polityki rolnej oraz polityki rozwoju obszarów wiejskich.

Jerzy Kozłowski – MRiRW
Zofia Wasilewska – ARiMR

Problemy dostosowania układu odniesień współrzędnych stosowanych w procesach kompleksowej modernizacji EGIB przy wykorzystywaniu opracowań wykonanych na zlecenie ARiMR i GUGiK

Ludmiła Pietrzak
Stanisław Cegielski
Stanisław Zaremba

Przejmowanie oraz możliwości wykorzystania ewidencyjnych zbiorów danych opisowych z utworzonych przed rokiem 2001 komputerowych systemów ewidencyjnych.

Jan Sachryń
Tadeusz Lasota

Bogdan Nogalski
Adam Klimek
Marian E. Nikel

Zmiany strukturalne w służbie geodezyjnej i kartograficznej. Moda czy konieczność?

Janusz Dygaszewicz – GUS

Wykorzystanie danych z katastru nieruchomości do modernizacji Krajowego Rejestru Urzędowego Podziału Terytorialnego Kraju TERYT.

Zbigniew Januszewski
Urząd Miasta Lublin

Ewa Krzyżanowska-
Walaszczyk
Biuro Urbanistyczne

Techniczno – organizacyjne aspekty prowadzenia i udostępniania rejestru cen, czynszów i wartości nieruchomości na przykładzie powiatu grodzkiego Lublin.

"System Analiz i Monitorowania Rynku Obrotu Nieruchomościami AMRON"

Jacek Furga
Związek Banków Polskich

Mazowiecki system informacji przestrzennej jako element Krajowej Infrastruktury Informacji Przestrzennej.

Witold Radzio Urząd
Marszałkowski Woj.
Mazowieckiego

Wykorzystanie danych oraz doświadczeń pozyskanych w trakcie realizacji projektu PHARE 2003 „Wektoryzacja map katastralnych w Polsce”

Wojciech Łoniewski,
Bogdan Szczechowski,
Ewa Wysocka IGiK

Kryteria spójności przestrzennej i poprawności merytorycznej jako podstawowe elementy funkcjonowania ewidencji gruntów i budynków.

Marek Drózdź, Adam
Łoniewski, Wojciech
Łoniewski, Anna Olszak,
Rafał Stępniarek - IGiK

Ponadto w konferencji uczestniczyła Pani dr Marzena Majewicz – radca Ministra Finansów.

WNIOSKI

1. Prawidłowe funkcjonowanie Zintegrowanego Systemu Katastralnego wymaga powołania właściwych struktur organizacyjnych odpowiedzialnych za zorganizowanie i prowadzenie katastru nieruchomości. Właściwy nadzór nad pełnym procesem modernizacji ewidencji gruntów i budynków i prowadzeniem katastru możliwy jest, zdaniem uczestników konferencji, tylko poprzez zmianę organizacyjną polegającą na bezpośrednim podporządkowaniu struktury Głównemu Urzędowi Geodezji i Katastru Nieruchomości. Należałoby również rozważyć prowadzenie przez ten Urząd i jego agendy w terenie zadań związanych z gospodarką nieruchomościami.
2. W celu szybkiej poprawy, jakości baz ewidencji gruntów i budynków między innymi poprzez prowadzenie modernizacji, konieczne jest przeznaczanie na ten cel większych środków finansowych z budżetu Państwa. Istnieje realna szansa na zwiększenie wpływów z podatków tylko z faktu ujawnienia w ewidencji gruntów i budynków pełnych i wiarygodnych informacji pozyskanych w procesie jej modernizacji. Na realizowanych obiektach na terenach zainwestowanych ujawniono ok.

20% powierzchni lokali użytkowych, które nie były zgłaszane do opodatkowania.

3. Należy ustalić zakres danych, które powinny być gromadzone w ewidencji gruntów i budynków po uwzględnieniu wskazań Unii Europejskiej i potrzeb innych użytkowników.
4. Obecny proces standaryzacji w obszarze katastru nieruchomości jest niewystarczający i niekompletny i dlatego wymagają pilnego uzupełnienia lub modyfikacji niektóre przepisy, a w szczególności:
 - Wypełnienia w trybie pilnym delegacji zawartej w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne dotyczącej rozporządzenia w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów;
 - Doprowadzenia do kompatybilności przepisów z otoczenia katastru nieruchomości z przepisami dotyczącymi katastru;
 - Doprowadzenia do aktualizacji lub opracowania nowych standardów, ponieważ aktualnie obowiązujące są w bardzo wielu przypadkach niedostosowane do nowoczesnego sprzętu i stosowanej technologii.
 - Standaryzacja katastru nie jest zabiegiem jednorazowym i wymaga stałego doskonalenia. Prace powinny polegać na:
 - monitorowaniu obecnie funkcjonujących standardów dotyczących katastru nieruchomości;
 - doskonaleniu standardów poprzez prace stałego zespołu ekspertów zajmującego się wskazywaniem niezbędnych zmian i śledzeniem propozycji zmian w uregulowaniach wewnątrz i poza systemowych,
 - czynnym uczestnictwie w postępowaniach legislacyjnych.

XIV Konferencja naukowo – techniczna z cyklu „KATASTER NIERUCHOMOŚCI” na temat

Metody modernizacji ewidencji gruntów i budynków w świetle polityk europejskich

odbyła się w Kaliszu w dniach 10 -11 września 2009 r.

STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH

Sekcja Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami,

Komitet Geodezji PAN Sekcja Informacji i Gospodarki Przestrzennej,

Oddział SGP w Kaliszu

Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Wielkopolski Południowej w Kaliszu

Referaty i prezentacje

Sesja 1

1. Zintegrowany System Katastralny- Tomasz Siemoniak Wiceminister MSWiA, Jolanta Orlińska Prezes GUGiK

2. Infrastruktura informacyjna Państwa. - Bolesław Szafrąński Wojskowa Akademia Techniczna
3. Ocena stanu i perspektywy rozwoju katastru w Polsce. - Alicja Kulka Dyrektor Departamentu Informacji o Nieruchomościach GUGiK
4. Model katastru w Unii Europejskiej- Edward Mecha Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości

Sesja 2

1. Modelowanie danych. - Witold Radzio doradca Prezesa GUGiK
2. Działka katastralna – temat danych przestrzennych (INSPIRE). - Ewa Wysocka GUGiK.
3. Problemy wsadowego zasilania baz ewidencji gruntów i budynków plikami zmian z wykorzystaniem standardu SWDE - Kazimierz Dudzik Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości SGP.
4. Aspekty weryfikacji danych w procesie modernizacji ewidencji gruntów i budynków. – Ewa Wysocka GUGiK, Wojciech Łoniewski Instytut Geodezji i Kartografii Zakład Katastru i Zasobów Geodezyjnych.
5. Wykorzystanie materiałów opracowanych w ramach projektów LPIS w pracach dotyczących kompletnej modernizacji ewidencji gruntów i budynków. - Stanisław Zaremba GUGiK, Jacek Jarząbek Wiceprezes GUGiK, Jacek Zoń, Lidia Danielska WINGiK w Poznaniu
6. Prawne i techniczne aspekty aktualizacji ewidencji gruntów i budynków. - Stanisław Cegielski, Ludmiła Pietrzak, Stanisław Zaremba – Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości przy SGP
7. Jawność katastru nieruchomości, jako rejestru publicznego. - Dariusz Felcenloben Dyrektor Wydziału GKiGN Starostwo Powiatowe w Kłodzku

Sesja 3

1. Wdrażanie wytycznych europejskich przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska, w świetle modernizacji zasobów służby geodezyjnej. - Maciej Rossa Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
2. Oczekiwania GDDKiA w zakresie współpracy dotyczącej ewidencji gruntów i budynków z organami administracji rządowej i samorządowej. – Jerzy Czarnecki Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
3. Ewidencja Gruntów i Budynków w gospodarce wodnej. - Agnieszka Szajnert Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej
4. Kierunki ewolucji systemów opodatkowania nieruchomości na świecie. - Grzegorz Nowecki b. dyrektor Departamentu Podatków i Opłat Lokalnych w Ministerstwie Finansów
5. Wybrane działania PROW 2007-2013 i ich związek z katastrem nieruchomości. Jerzy Kozłowski – Wicedyrektor Departamentu Gospodarki Ziemią w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi

6. Projekt rozporządzenia o ewidencji gruntów i budynków. - Stanisław Zaremba GUGiK
7. Propozycja zmian organizacyjnych w administrowaniu państwowym zasobem geodezyjnym i kartograficzny oraz ocena stanu obecnego. - Wojciech Tokarski – audytor systemów zarządzania jakością.
8. Problematyka ustalania przebiegu granic działek w katastrach wybranych krajów Unii Europejskiej. - Robert Łuczyński Politechnika Warszawska
9. Ocena modernizacji ewidencji gruntów i budynków w świetle wyników prac wojewódzkiego obiektu pilotażowego w Wejherowie. – prof. Bogdan Nogalski Gdańsk, Adam Klimek, Marian Emil Nikel, Janusz Wenta, Olgierd Dzięcielski - Wejherowo

Wnioski:

- Wnioskuję się o zorganizowanie III Kongresu Katastralnego w Polsce
- Wnioskuję się o podjęcie prac nad reorganizacją służby geodezyjnej i kartograficznej zmierzające do utworzenia jednostki rządowej administracji katastralnej obsługującej kluczowe procesy zorientowane na utrzymanie ładu prawnego.
- Wnioskuję się o przyspieszenie wdrożenia w Polsce norm ISO z grupy 19100 oraz o udział Polski jako członka w procesie tworzenia standardów ISO.
- Wnioskuję się o nałożenie ustawowego obowiązku harmonizowania danych, zwłaszcza podmiotowych i przedmiotowych, np. w ustawie o Infrastrukturze Informacji Przestrzennej.
- Wnioskuję się o podjęcie działań wyjaśniających znaczne zmniejszenie powierzchni gruntów publicznych w wykazach MSWiA w porównaniu z danymi MSP, wskazując na mechanizm internetowego wykorzystania usług WMS do identyfikacji luk i nakładek w stanie posiadania.
- W związku ze zbliżeniem wielkości długu publicznego do wartości majątku Skarbu Państwa, wnioskuję się o przywrócenie w PKD działalności geodezyjnej i kartograficznej, w celu precyzyjnego rozliczania wydatków poniesionych na rejestrację mienia publicznego, egzekwowanie kompetencji w ich rejestracji oraz stopniowej identyfikacji powstałych rozbieżności między danymi MSWiA i MSP.
- Wnioskuję się o doprowadzenie do jednolitości i prawnego porządku zagadnienia dotyczącego ujawniania w ewidencji gruntów i budynków garaży znajdujących się na działkach należących do osób fizycznych. W chwili obecnej garaże wolnostojące znalazły się na podstawie „luźnego” pisma GUS w grupie budynków transportu i łączności”, co skutkuje dla właścicieli naliczaniem wysokiego podatku.

- Wnioskuje się o wprowadzenie do opracowywanych przepisów Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne jednoznacznie brzmiącej definicji „granicy prawnej” i ujednolicenia tej definicji w innych przepisach około geodezyjnych.
- Wnioskuje się o wprowadzenie ustawowego obowiązku w zakresie trwałej stabilizacji punktów granicznych granic prawnych w ramach prac geodezyjnych tworzących takie granice.
- Wnioskuje się o wprowadzenie do artykułu 23 Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne zapisów zobowiązujących właściwe organy, sądy i kancelarie notarialne do zamieszczania w przesyłanych Staroście dokumentach wszystkich danych i informacji niezbędnych do zarejestrowania w ewidencji gruntów i budynków (imiona rodziców, adresy stałego pobytu, numeru Pesel, ceny poszczególnych składników nieruchomości). Wszystkie podmioty prowadzące rejestry publiczne zobowiązać do przysyłania staroście z urzędu informacji o zmianach zachodzących w ich rejestrach (zmiana nazwiska lub imienia, zmiana adresu, zmiana stanu cywilnego) w celu ujawnienia tych danych w ewidencji gruntów i budynków. Należy również znowelizować odpowiednio inne przepisy (m.in. Kodeks Cywilny, Kodeks Postępowania Cywilnego przepisy o notariacie, przepisy o ewidencji ludności i inne).
- Wnioskuje się o pilne przeniesienie do Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne zapisów artykułu 14 do 16 Ustawy Prawo Wodne (wraz z ich modyfikacją), dotyczących procedury ustalania linii brzegowej w postępowaniu wodno-prawnym, co przyspieszy wykonywanie kompleksowej modernizacji operatu ewidencji gruntów.
- Wnioskuje się o znowelizowanie przepisu art.36 ust. 4 o Księgach wieczystych i hipotece poprzez dopisanie na końcu zdania słów: „i geodeta”. Chodzi o udostępnienie geodetom wglądu do akt księgi wieczystej.
- Wnioskuje się o restytuowanie instytucji Mierniczego Przysięgłego, jako osoby zaufania publicznego, umocowując go w systemie prawa na pozycji równej notariuszowi.
- Wnioskuje się powołać jeden publiczny rejestr nieruchomości w miejsce katastru nieruchomości i ksiąg wieczystych.
- Wnioskuje się o dokonanie zmian w programie obsługującym Nową Księgę Wieczystą (NKW) pozwalających na wydawanie wypisów i zawiadomień, które będą w sposób czytelny zawierały ostateczne dane do wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków.
- Wnioskuje się o opracowanie aplikacji konwertujących dane z EGİB do formatu wymaganego przez specyfikację INSPIRE dla działek katastralnych (SWDE do GML 3.2.1, układy współrzędnych).

XV Konferencja naukowo – techniczna z cyklu „KATASTER NIERUCHOMOŚCI” na temat

Regulacje prawne związane z katastrem nieruchomości

Odbyła się w Warszawie, w dniu 5 listopada 2010 r.

W dniu 7 maja 2010r. w Dzienniku Ustaw RP Nr 76, poz. 489 została ogłoszona ustawa z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej dokonująca transformacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2007/2/WE z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej INSPIRE. Ustawa o Infrastrukturze Informacji Przestrzennej weszła w życie w dniu 7 czerwca 2010r. Ustawa ta wprowadziła zasadnicze zmiany do obowiązującej Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne i wielu innych ustaw i dlatego postanowiliśmy z uwagi na ważność zagadnień zorganizować konferencję na podany w tytule temat.

Referaty i prezentacje

Sesja 1

1. **Referat wprowadzający** - Jolanta Orlińska - Główny Geodeta Kraju, Prezes GUGiK.

2. **Kataster w Europie** – dr Edward Mecha - SGP *Sekcja GKiGN*.

Sesja 2

1. **Rola i znaczenie ZSIN w zrównoważonym zarządzaniu gospodarką nieruchomościami na przykładzie Niemiec i Polski** - Wilhelm Zeddies Niemcy, dr Ewa Wysocka GUGiK.

2. **Granica prawna - problemy i propozycje rozstrzygnięć** – Lidia Danielska WINGiK w Poznaniu (na podstawie opinii Zespołu – głównie członków Głównej Komisji do Spraw Katastru Nieruchomości SGP).

3. **Prawne umocowanie konwersji danych geodezyjnych i odpowiedzialności za nie** – Stanisław Cegielski, Ludmiła Pietrzak, Alicja Kulka - SGP Sekcja GKiGN, Stanisław Zaremba, Witold Radzio - GUGiK, Wojciech Matela Prezes GIG.

4. **Dokumentacja geodezyjno-kartograficzna dla dróg a Kataster Nieruchomości** – Bogdan Grzechnik, Zenon Marzec Agencja GRUNT, SGP Sekcja GKiGN,

5. **Kształcenie kadr realizujących zadania z ewidencji gruntów i budynków** – dr Ewa Wysocka GUGiK, Alicja Kulka SGP

WNIOSKI

- Ewidencja gruntów i budynków należy do podstawowych rejestrów publicznych tworzących infrastrukturę informacyjną państwa. **Znaczna część zawartych w ewidencji danych, w szczególności dotyczących działek ewidencyjnych, konturów użytków**

gruntowych oraz usytuowania budynków ma charakter pierwotny i referencyjny dla innych rejestrów publicznych. Z tego względu, a także z uwagi na wymogi ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej niezbędne jest przyspieszenie działań związanych z jej modernizacją i dostosowaniem do zasad interoperacyjności wprowadzonych przepisami tej ustawy.

- Ewidencja gruntów i budynków ze względu na jej pozycję w systemie informacyjnym państwa musi być prowadzona w skali całego kraju w sposób jednolity. Dla osiągnięcia tego celu niezbędne są zmiany natury organizacyjnej. Ze względu na ścisłe związki pomiędzy ewidencją gruntów i budynków a księgami wieczystymi niezbędne są działania mające na celu zharmonizowanie modeli pojęciowych i atrybutowych danych tych dwóch systemów informacyjnych.
- Biorąc pod uwagę uwarunkowania panujące w naszym kraju obecnie słuszną wydaje się integracja katastru nieruchomości i ksiąg wieczystych w zakresie funkcjonalnym, nie instytucjonalnym.
- Istnieje pilna potrzeba ujawniania w katastrze ograniczonych praw rzeczowych, w tym służebności przechodu, przejazdu i przesyłu.
- Rozważyć możliwość zdefiniowania granicy prawnej - ewentualnie określić, które granice należy uznać za granice wg. stanu prawnego.
- Należy przenieść do ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne z ustaw o gospodarce nieruchomościami, prawa wodnego, ustawy o lasach rozdziałymerytorycznie powiązane z ustawą.
- Należałoby rozważyć rezygnację z rozgraniczenia w postępowaniu administracyjnym w jego dotychczasowej formie.
- Należy utrzymać uniwersalny charakter zawodu geodety, który powinien być wszechstronnie przygotowany do zawodu, a specjalizację uzupełniać w toku pracy zawodowej wykonując różnorakie asortymenty robót lub doszkalać się w innej formie (szkolenia, studia podyplomowe, praktyki specjalistyczne, etc.).
- Zapisanie w ustawie - Prawo geodezyjne i kartograficzne obowiązku permanentnego szkolenia kadry inżynierskiej realizującej zadania wykonawstwa geodezyjnego, jak też zatrudnionej w administracji geodezyjnej i kartograficznej.

3. Kongres Katastralny

Kataster w zrównoważonym zarządzaniu przestrzenią

Odbył się w dniach 23-25 listopada 2011 r., w Warszawie

Wystąpienia

Stanisław Cegielski – Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Jolanta Orlińska – Główny Geodeta Kraju

Teo CheeHai – Prezydent Międzynarodowej Federacji Geodetów FIG

Referaty

Jolanta Orlińska - Kataster Polski – stan – oceny – zamierzenia

Andrzej Hopfer, Stanisław Cegielski, Ludmiła Pietrzak - Reformy katastru nieruchomości w Polsce w skali lokalnej i globalnej

Stig Enemark - Land administration systems: the significant role of the cadastre in support of sustainable spatial management

Sesja nr 1

prowadzący: Jacek Jarząbek - wiceprezes GUGiK, András Osskó - Węgry działacz FIG

Prezentacja sponsora głównego Kongresu - ESRI

Krzysztof Mączewski, Wojciech Wilkowski - Kataster Polski i informacja przestrzenna w świetle zagrożeń klęskami żywiołowymi.

Edward Mecha - Kataster w Unii Europejskiej

Tommy Osterberg - Recent Trends and Experiences of Development of Integrated Cadastral Information System

Christiaan Lemmen, Peter van Oosterom, Kees de Zeeuw, Martin Salzmänn, Martin Wubbe - Society driven innovations in land administration

Gerda Schennach, Daniel Steudler - Spatially enabled society

Sesja nr 2

prowadzący: Gerda Schennach, Krzysztof Mączewski

Dominique Laurent - INSPIRE Data Specification "Buildings" – status of works and first results of testing

András Osskó - Needs for New Services in Land Administration International Trends

Dariusz Felcenloben - Kataster Nieruchomości, jako podstawa GIS

Amalia Velasco Martín-Varés - How we see the role of cadastre in relation to INSPIRE and to users (PSI)

Velta Parsova, Edvins Kapostins - The role of cadastre in ensuring of public interests

Sesja nr 3

prowadzący: Christiaan Lemmen, Andrzej Pachuta

Tuomo Heinonen, Jukka Nieminen - First Steps of Multipurpose Cadastre in Zanzibar

Kazimierz Becek - Cadastral maps as a basis for developing street maps: the Australian and Bruneian examples Lev Perovych Cadastral system in Ukraine

Wilhelm Zeddies - Organisational trends in the German surveying authorities

Zygmunt Zadora-Paszkowski - Podział ziemi i przestrzeni w prowincji Alberta w Kanadzie

Sesja nr 4 /dzień polski/

prowadzący: Amalia Velasco Martín-Varés, Ewa Wysoka

Witold Radzio, Zenon Parzyński - Kataster Polski jako element INSPIRE
Grzegorz Robert Nowecki - Aspekt fiskalny katastru – możliwości i oczekiwania

Bogdan Grzechnik - Rozgraniczanie nieruchomości nowe propozycje rozwiązań dla udoskonalenia katastru nieruchomości.

Jerzy Kozłowski - Rola katastru nieruchomości w rozwoju i modernizacji gospodarstw rolnych.

Anita Sidelska - Cadastral Registration of Dwellings: Legal and Economical Aspects

Jadwiga Konieczna, Agnieszka Trystuła - Wykorzystanie danych katastralnych w procesie pozyskiwania gruntów pod inwestycje w zakresie budowni przeciwpowodziowych.

Sesja nr 5 /dzień polski/

prowadzący: Dominique Laurent , Wojciech Wilkowski

Francis Gabele, Marc Vanderschueren – The European measurement code for the floor area of buildings.

Józef Iwanicki, Marcin Karabin - Kształcenie w zakresie katastru nieruchomości w aspekcie uzyskania uprawnień zawodowych w Polsce.

Agnieszka Dawidowicz, Ryszard Żróbek - Wykorzystanie analizy strategicznej do ocen możliwości rozwojowych katastru nieruchomości w Polsce.

Alicja Kulka - Integracja części technicznej i prawnej katastru (synchronizacja katastru nieruchomości i ksiąg wieczystych).

Adam Klimek, Bogdan Nogalski - Przesłanki utworzenia w Polsce administracji katastralnej.

Elżbieta Bielecka, Dorota Latos - Wykorzystanie danych ewidencji gruntów i budynków w systemie zarządzania nieruchomościami policji (szanp).

Dyskusja, podsumowanie, rezolucja, zamknięcie kongresu

prowadzący: Jolanta Orlińska, prof. Andrzej Hopfer, Stanisław Cegielski

Rezolucja 3 Międzynarodowego Kongresu Katastralnego

Preambuła

W dniach od 23 do 25 listopada 2011 r. w Warszawie odbył się 3. Międzynarodowy Kongres Katastralny. Kongres odbywał się pod patronatem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego i pod auspicjami Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG) oraz przy współpracy Komisji 7 FIG odpowiedzialnej za sprawy katastru i gospodarki gruntami. Kongres został zorganizowany przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich, przy współpracy z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii.

Kongres umożliwił specjalistom z zakresu katastru z 19 krajów (Austrii, Brunei, Belgii, Danii, Francji, Finlandii, Łotwy, Niemiec, Malezji, Jordanii, Hiszpanii, Holandii, Kanady, Polski, Wielkiej Brytanii, Słowacji, Szwecji,

Ukrainy, Węgier) wymianę doświadczeń, rozpatrzenie światowych trendów w dziedzinie katastru, a zwłaszcza jego miejsca w zrównoważonym zarządzaniu przestrzenią.

Kongres przyjął następujące oświadczenia:

- biorąc pod uwagę, że Organizacja Narodów Zjednoczonych, poprzez swoje agendy promujące programy i projekty katastralne, uznała, że sprawne i skuteczne systemy katastralne są istotne dla trwałości rozwoju gospodarczego, dla zarządzania środowiskiem, a także stabilności społecznej,
- dostrzegając fakt, że wszystkie kraje posiadają specyficzne potrzeby, ale też, że kraje znajdujące się na podobnym etapie rozwoju mają szereg podobieństw, co do wymagań w zakresie katastru,
- biorąc pod uwagę, że właściwie funkcjonujące struktury katastralne i administracja gruntami powiązane z aspektami finansowym są ważną częścią infrastruktury państwa, podstawą dla rozwoju gospodarki rynkowej, a ich tworzenie powinno uwzględniać priorytety zgodnie z ich znaczeniem,
- biorąc także pod uwagę, że systemy katastralne odzwierciedlają potrzeby gospodarki i społeczeństwa oraz, że te potrzeby różnią się w zależności od kraju i zmieniają się w przestrzeni i w czasie,
- biorąc dalej pod uwagę prace innowacyjne, które są realizowane dla rozwiązywania problemów technicznych w zakresie katastru,
- doceniając aktywną pracę FIG w zakresie zagadnień katastralnych, a w szczególności pracę Komisji 7.

Kongres stwierdza i rekomenduje:

- uznanie systemu katastralnego, jako części szerszego systemu administrowania gruntami odnoszącego się do infrastruktury informacyjnej państwa obejmującej ramy prawne, oraz stosowne inicjatywy szkoleniowe w zakresie standardów międzynarodowych, które ułatwią rozwój rynku nieruchomości i będą miały istotne związki z różnymi użytkownikami katastru, w szczególności z finansowym i bankowym sektorem,
- przyjęcie, że rozwój systemu katastralnego i jego powiązania muszą być zinstytucjonalizowane w skoordynowany sposób dla zapewnienia maksymalnych korzyści z katastru,
- uwzględnienie, że system katastralny powinien przewidywać długookresowe nakłady finansowe, a także rozstrzygnięcia polityczne i organizacyjne, powinien on także przewidywać w szczególności stopniowy rozwój katastru z uwzględnieniem priorytetów tych obszarów, które zostały określone, jako najbardziej pilne oraz przewidywać realistyczne cele będące funkcją zarówno tych priorytetów, jak i dostępnych środków na ich realizację; niezbędnym

warunkiem rozwoju takiego systemu powinno być zdefiniowane i stworzenie stosownych standardów danych i aplikacji,

- przyjęcie, że systemy katastralne w Europie i na świecie, zarówno te istniejące jak i projektowane powinny spełniać warunek właściwego okresu zwrotu nakładów poniesionych na jego utworzenie, prowadzenie i aktualizację,
- przyjęcie istotnej roli sektora prywatnego w tworzeniu i aktualizacji katastru, a ponadto rozwijanie współpracy w szczególności z Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji, Ministerstwem Sprawiedliwości, Ministerstwem Finansów i Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz innymi zainteresowanymi instytucjami – jako dającej podstawy do uzyskania korzyści wynikających z budowy w Polsce odpowiedniego systemu katastralnego i jego funkcjonowania na rzecz gospodarki narodowej i nowoczesnego zarządzania przestrzenią.

XVI Konferencja Naukowo - Techniczna z cyklu „*Kataster Nieruchomości*” na temat:

Nowe przepisy prawne w geodezji i kartografii w zakresie osnów, pomiarów, ewidencji gruntów i budynków, mapy zasadniczej, BDOT i GESUTi ich wpływ na kataster wielowymiarowy (3D, 4D...)

odbyła się w Kaliszu, w dniach 21-22 czerwca 2012 r.

Referaty i prezentacje

Jacek Jarzabek GUGiK Geodezja i kartografia – stan obecny i zamierzenia.

Witold Radzio GUGiK Nowe regulacje prawne dla potrzeb katastru.

Andrzej Hopfer SGP Katastry wielowymiarowe w aspekcie uwarunkowań prawnych nowych przepisów w geodezji i kartografii.

Grzechnik Bogdan GIG Jak można podnieść wiarygodność i jakość danych katastralnych?

Dariusz Felcenloben UP Wrocław Czasowo-przestrzenne obiekty ewidencyjne w wielowymiarowym katastrze nieruchomości – perspektywy zmian istniejącego modelu.

Edward Mecha GISPOL Kataster 4D w zarządzaniu administracją publiczną (światowe i europejskie trendy katastru).

Jarosław Bydłosz AGH Kataster wielowymiarowy na świecie Katedra Geomatyki i uwarunkowania jego implementacji w Polsce.

Alicja Kulka Geodeta Powiatowy Tychy Polska droga do katastru wielozadaniowego.

Elżbieta Bielecka WAT Warszawa Rejestracja nieruchomości Policji w przestrzeni i czasie.

Jadwiga Konieczna ARTw Olsztynie Kataster 3D w zarządzaniu obiektami infrastruktury. Agnieszka Trystuła

Katarzyna Gózdź GUGiK Trzeci wymiar w polskim systemie katastralnym.
 Klimek Adam Kierownik Biura SAGiK Kataster wielowymiarowy – aspekt organizacyjny.

(Sprawna Administracja Geodezyjna i Kartograficzna)

Stanisław Zaremba GUGiK Stan modernizacji ewidencji gruntów i budynków w kraju na koniec 2011 roku – co dalej?

Robert Łuczyński Politechnika Warszawska Problematyka oznaczania nieruchomości oraz ich granic w rejestrach publicznych.

Paweł Hanus AGH Kraków Źródło danych i błąd położenia punktu granicznego, jako elementy wskazujące na możliwe zmiany pola powierzchni i kształtu działki ewidencyjnej w czasie.

Agnieszka Dawidowicz UWM Olsztyn Analiza koncepcji rozwoju technologicznego systemu

Ryszard Źróbek Kataster w świetle idei społeczeństwa aktywnego przestrzennie.

XVI Konferencja Naukowo - Techniczna z cyklu „KATASTER NIERUCHOMOŚCI”

PROBLEMY PRAWNE I REALIZACYJNE MODERNIZACJI KATASTRU

Odbyła się w Kaliszu, w dniach 19-20 września 2013 r.

Referaty i prezentacje

Kazimierz Bujakowski	Główny Geodeta Kraju	<i>Geodezja i kartografia – stan obecny i zamierzenia.</i>
Jarosław Wysocki	GUGiK	<i>Nowe regulacje prawne dla potrzeb katastru.</i>
Andrzej Hopfer Stanisław Cegielski Ludmiła Pietrzak	Stowarzyszenie Polskich Geodetów	<i>Działka ewidencyjna i punkt graniczny – jakie, gdzie, kiedy i dla kogo?</i>
Krzysztof Mączewski	Geodeta Mazowieckiego Województwa	<i>Źródła finansowania tworzenia zbiorów danych</i>
Ewa Janczar	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	<i>przestrzennych w powiatach oraz logistyczne aspekty współdziałania w tym zakresie na poziomie regionalnym.</i>

Tomasz Telega	Biuro GRUNT-EKSPERT	<i>Wartość katastralna nieruchomości niezbędna daną w katastrze.</i>
Dariusz Felcenloben	UP Wrocław Geodeta Pow. Kłodzko	<i>Pojęcie działki powietrznej jako obiektu przestrzennego umożliwiającego rejestrację trójwymiarowych praw do nieruchomości – kataster 3d.</i>
Zygmunt Bojar	Geodeta, rzeczoznawca majątkowy, przedsiębiorca - GEOLEX BIURO GEODEZJI I NIERUCHOMOŚCI	<i>Podziały nieruchomości w świetle nowych standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych.</i>
Michał Marczak Paweł Luciński	Geodeta Miejski Kalisza Inspektor ds. GIS	<i>Miejski system informacji przestrzennej miasta Kalisza</i>
Lidia Danielska	Wielkopolski WINGiK	<i>Zmiany przepisów rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków – systemowe rozwiązania czy doraźne leczenie (wybrane aspekty).</i>
Alicja Meusz	Dolnośląski WINGiK	<i>„Jaki (czy?) mamy dziś kataster.”</i>
Stanisław Zaremba	GUGiK	<i>Stan modernizacji ewidencji gruntów i budynków w kraju na koniec 2012 roku – co dalej?</i>
Dariusz Pręgowski	Geodeta Powiatowy Powiat Warszawski Zachodni	<i>Kontrola opracowań geodezyjnych przed przyjęciem</i>

Anna Rakieć	Geodeta Wojewódzki Urząd Marszałkowski Woj.Podlaskiego	<i>dokumentacji do PZGiK – potrzeba, czy obowiązek? Obiekty katastralne w systemie informacji przestrzennej Urzędu Marszałkowskiego.</i>
Adam Klimek	Kierownik Biura SAGiK	<i>Kataster nieruchomości – aspekt organizacyjny.</i>
Aleksander Danielski	SYSTHERM INFO	<i>Obiektowa wymiana danych pomiędzy PODGiK a wykonawcą prac geodezyjnych.</i>
Kamila Modelska	Politechnika Warszawska	<i>Wybrane problemy zaliczania podmiotów ewidencyjnych do grup i podgrup rejestrów w świecie nowych regulacji prawnych.</i>
Olga Matuk-Ucieklak	Politechnika Warszawska	<i>Rola katastru trójwymiarowego w racjonalnym gospodarowaniu przestrzeni inwestycji podziemnej.</i>

WNIOSKI

1. Podjęcie działań w kierunku przekształcenia Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w formę administracji niezespólonej.

Uczestnicy Konferencji wyrażają obawę, iż aktualna struktura tej Służby i jej forma organizacyjna nie gwarantuje wykonywania w sposób właściwy ustawowych zadań.

2. Wprowadzenie do art. 7a ustawy – *Prawo geodezyjne i kartograficzne* zapisu upoważniającego Głównego Geodetę Kraju do wydawania ‘wytycznych technicznych’ określających w sposób szczegółowy czynności techniczne wykonywania specjalistycznych opracowań geodezyjnych i kartograficznych, których wyniki zasilają bazy danych, obejmujące zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy.

Uczestnicy Konferencji proponują, aby ten wniosek uwzględnić w aktualnie prowadzonych pracach w Głównym Urzędzie Geodezji i

Kartografii nad założeniami do nowelizacji ustawy – *Prawo geodezyjne i kartograficzne*.

3. Podjęcie działań zmierzających do nowelizacji przepisów aktu wykonawczego do ustawy – o gospodarce nieruchomościami, tj. rozporządzenia z dnia 7 grudnia 2004 r. w *sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości* (Dz.U. Nr 268, poz. 2663), poprzez uwzględnienie, w przepisach odnoszących się w tym akcie normatywnym do czynności technicznych związanych z opracowaniem projektu podziału, zmian zaistniałych po stronie przepisów ustawy – *Prawo geodezyjne i kartograficzne* po wejściu w życie przedmiotowego rozporządzenia.

4. Wprowadzenie (w trybie nowelizacji) do rozporządzenia z dnia 9 listopada 2011 r. w *sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania*

i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz.U. Nr 263, poz. 1572) uzupełnień /doprecyzowań/ postanowień o następującym zakresie:

a) *Rozdział 1, Przepisy ogólne, §2 - dodać kolejny punkt*, co ustawodawca rozumie pod pojęciem „obiekt” używanego w dalszej treści aktu dalej w treści rozporządzenia, podobnie, jak np. punkt 2) *‘atrybucie – rozumie się (...)*’;

b) *Rozdział 5, Standardy techniczne opracowania i przekazywania (...), §71, ust. 1, punkt 6) „pliki danych wygenerowane (...) organem prowadzącym PZGiK” mają zawierać pełne definicje obiektów umożliwiające automatyczną aktualizację bazy danych;*

c) wszelkie modyfikacje dokonywane w bazie danych organu prowadzącego PZGiK muszą być realizowane w trybie historii z zachowaniem poprzedniej wersji obiektu;

d) obiekt, który raz zaistniał w bazie danych PZGiK nigdy nie może być z niej fizycznie skasowany.

5. Dopuszczalne jest jedynie przeniesienie obiektu do historii zasobu numerycznego.

6. Związanie w przepisach prawa dot. egib funkcji budynku z klasyfikacją środków trwałych.

7. Wydanie oficjalnej interpretacji odnośnie określania dokładności punktów granicznych w ramach typowych prac geodezyjnych, w konsekwencji, których wyniki zawarte w operatach pomiarowych generują zmiany w bazie ewidencji gruntów i budynków w zakresie numerycznego opisu granic działek (modernizacja ewidencji, pomiary uzupełniające, jako bieżąca aktualizacja ewidencji) - powiązanie przepisów standardu regulującego wykonywanie pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych z

przepisami znowelizowanego rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków.

8. Podjęcie działań zmierzających do uznania geodezji i kartografii, jako odrębnego działu gospodarki narodowej.

XVII Konferencja Naukowo – Techniczna na temat

Ocena zmian wprowadzonych nowymi uregulowaniami prawnymi

odbyła się w Kaliszu, w dniach 11-12 września 2014 r.

REFERATY i prezentacje

Kazimierz Bujakowski	Główny Geodeta Kraju	Plany modernizacji katastru w okresie 2014-2020.
Witold Radzio	GUGiK	Nowe regulacje prawne dla potrzeb katastru.
Urszula Juszczak	GUGiK	Nowe uregulowania prawne w zakresie opłat za materiały Zasobu.
Andrzej Hopfer Stanisław Cegielski Ludmiła Pietrzak	SGP	Kataster po roku 2014 – trendy polskie, europejskie i światowe.
Rafał Piętka	GIG	Analiza nowych regulacji prawnych w zakresie opłat za udostępnianie PZGiK.
Małgorzata Buśko	AGH Kraków	Pozyskiwanie danych ewidencyjnych dotyczących budynków w świetle nowych uregulowań prawnych.
Ewa Szafran	Dolnośląski Urząd Wojewódzki	Budynek jako obiekt bazy danych ewidencji gruntów i budynków.
Lidia Danielska	Wielkopolski WINGiK	Kataster 2016 – zdążyć na czas
Dariusz Cieśla	Integrapp Polska	Kataster 2020 – „Czy leci z nami pilot?”
Marcin Karabin Wojciech Wilkowski	Politechnika Warszawska Wydział GiK	Koncepcja modelowego ujęcia katastru 3D w Polsce.
Aleksander Danielski Jarosław Wesołowski	Systherm Info sp. z o.o. Poznań	Konsekwencje zmian przepisów, spojrzenie obiektowe, konwersje baz danych.

Henryk Jędrzejewski	Geodeta, rzeczoznawca majątkowy	Analiza przydatności danych z katastru nieruchomości dla gospodarki nieruchomościami
Dariusz Pręgowski	Geodeta Powiatowy Powiat Zachodni Warszawski	Udostępnianie informacji z rejestru cen i wartości nieruchomości w świetle aktualnych przepisów prawa na przykładzie Starostwa Powiatu Warszawskiego Zachodniego
Jadwiga Konieczna	UWM Olsztyn	Problematyka katastru nieruchomości na tle przemian prawnych, organizacyjnych i technologicznych
Jan Marek Stepczyński	redaktor naczelny miesięcznika „Panorama Polska”, Edmonton, Alberta, Kanada	Potrzeba nowych uregulowań prawnych dot. własności i współwłasności na przykładzie Kanady /Alberta/ i Polski /Wielkopolska/.
Waldemar Sztukiewicz	Prezes Oddziału Wielkopolskiego SGP	
Zygmunt Paszkowski	Zadora-Operations Manager Western Surveys Group (Edmonton) Ltd Kanada	
Antoni Myłka	SGP Oddział w Szczecinie	Kataster wodny w świetle nowych i istniejących uregulowań prawnych
Krzysztof Borys	Dyrektor Firmy GEOBID sp. z o.o. Katowice	Proponowana technologia przejścia z dotychczasowej ewidencji gruntów i budynków do nowych przepisów wykonawczych

WNIOSKI

- Zlikwidować obowiązek wystawiania przez wykonawców prac geodezyjnych lub prac kartograficznych dokumentu ‘Zgłoszenie pracy geodezyjnej/kartograficznej’ określanego, jako „zgłoszenie

uzupełniające” w przypadku, kiedy w trakcie realizacji pracy zachodzi konieczność pozyskania dodatkowego materiału z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Powinna istnieć możliwość uzupełnienia takiego zapotrzebowania na dokumencie aktualnie określanego jako „Zgłoszenie pierwotne”.

- , Zlikwidować obowiązek wydawania przez organy prowadzące odpowiednie części państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego „licencji” wykonawcom prac geodezyjnych lub prac kartograficznych tj. podmiotom, o których mowa w art. 11 ust.1 ustawy PGiK. Obowiązek ten ograniczyć do sytuacji, kiedy wnioskujący podmiot o udostępnienie materiałów z zasobu zamierza je rozpowszechniać i rozprowadzać oraz reprodukować w celu rozpowszechniania i rozprowadzania. Przy czym należałoby zdefiniować te pojęcia w ustawie PGiK (w sposób bezpośrednio lub pośrednio poprzez odwołanie się do przepisów szczególnych, w których pojęcia te zostały zdefiniowane).
- Znowelizowane przepisy ustawy PGiK w sposób zasadniczy zmieniły podejście do udostępniania materiałów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym dla wykonawców prac geodezyjnych lub prac kartograficznych oraz rzeczoznawców majątkowych.

Obecny model polegający na opłacie za każdy pobrany fragment zasobu będzie prowadził (i już prowadzi) do minimalizacji zakresu pobieranych danych. Dotyczy to zwłaszcza materiałów stanowiących operaty techniczne zaewidencjonowane w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. Taki minimalizm wpłynie w sposób znaczący, na jakość prac geodezyjnych.

Jedynym racjonalnym rozwiązaniem jest wprowadzenie zasady „obiektywnej” za udostępniany materiału zasobu - baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a ustawy PGiK. Zasada ‘obiektywa’ jest najprostsza, jednoznaczna w każdej sytuacji (nie wymaga interpretacji), łatwa w zastosowaniu i umożliwia maksymalną automatyzację obsługi państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

- Wiele kontrowersji budzi wydawanie osnów geodezyjnych. Sprzedaż praw do wykorzystania punktu osnowy, którego nie ma w terenie budzi duże obawy natury prawnej i moralnej. Tym bardziej, że ustawodawca nie przewidział łatwej ścieżki zwrotu pieniędzy czy choćby zamiany punktu na inny. Takie postępowania podważa zaufanie obywatela do państwa. Należy podkreślić, że sytuacja się pogorszy, gdyż wykonawca może być zmuszony do zakupu opisu topograficznego (Tabela 5 poz. 3 załącznika do ustawy PGiK) jeśli chce

tylko współrzędne (Tabela 5 poz. 2 załącznika do ustawy PGiK). Nie mając opisu nie będzie mógł udokumentować stwierdzonych w terenie zmian/stanu znaku.

- Należy wprowadzić do przepisów prawa zapis, z którego wynikałoby, że wiaty nie są przedmiotem ewidencjonowania w bazie danych ewidencji gruntów i budynków. Należy zauważyć, że wiaty są ewidencjonowane w BDOT 500 i jest to wystarczające. Liczne wyroki sądów administracyjnych potwierdzają, że wiatą to nie budynek tylko budowla (NSA II OSK 2468/12 z 11 marca 2014, wiele wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych).
- Doprecyzowania zmiany statusu budynku i powiązanie momentu zmiany tego statusu z „projektowany” na „w budowie” z faktem przyjęcia do państwowego zasobu opracowania geodezyjnego, związanego z tyczeniem budynku, a zmiany statusu z „w budowie” na „wybudowany” z faktem przyjęcia do zasobu opracowania geodezyjnego związanego z inwentaryzacją powykonawczą budynku.
- Należy doprowadzić do zgodności atrybutów obiektów:
 - a) „EGB_OperatTechniczny” występującego w bazie Ewidencji Gruntów i Budynków
 - b) „PZG_MaterialZasobu” z atrybutem ‘nazwa’ o wartości ‘OperatTechniczny’.Celem tego ujednolicenia jest możliwość integracji bazy danych EGiB z bazą danych PZGiK.
- Jedną z istotnych zmian, jakie zaszły w rozporządzeniu o EGIB, jest usunięcie relacji wiążącej Budynek z Jednostką Rejestrową Gruntów. Zmiana ta oznacza, że w przypadku gdy budynek ten położony jest na działkach wchodzących w skład więcej niż jednej nieruchomości (wchodząc więcej niż 0,6 m w każdą z nieruchomości) w bazie EGIB nie da się zapisać właściciela tego budynku. Wypis z kartoteki budynków z każdej z tych nieruchomości zawiera dane tego budynku. Niemniej kodeks cywilny przewiduje, że w przypadku ustanowienia służebności gruntowej, taki stan może być prawnie dopuszczalny i budynek ma jednego bezspornego właściciela (właścicieli). W związku z tym postuluje się, aby przywrócić relację pomiędzy obiektami BUDYNEK i JEDNOSTKA REJESTROWA GRUNTÓW (lub BUDYNKÓW) tak, aby można było wskazać, do jakiej nieruchomości należy dany budynek.
- *Zainicjowanie prac legislacyjnych w zakresie katastru wielowymiarowego, a zwłaszcza 3D i 4D, co w konsekwencji powinno umożliwić rejestrowanie działek 3D oraz rejestrowanie stanów obiektów katastralnych w czasie rzeczywistym.*

- Włączenie do ustawy PGiK szeregu rozproszonych w innych przepisach prawnych procedur związanych bezpośrednio z katastrzem nieruchomości, w tym przede wszystkim:
 - podziałów nieruchomości, scaleń i podziałów (obecnie uregulowanych w ustawie o gospodarce nieruchomościami),
 - rozgraniczania gruntów pod wodami od gruntów przyległych (obecnie uregulowanych w ustawie – Prawo wodne).
- *Mając na uwadze jednolitość interpretacji przez organy administracji geodezyjnej i kartograficznej zmienionych z dniem 12 lipca 2014 r. przepisów ustawy PGiK, wnioskuje się o zintensyfikowanie działań zmierzających do opublikowania na FAQ (Frequently Asked Questions) odpowiedzi na wszystkie pytania skierowane do Głównego Geodety Kraju bezpośrednio lub za pośrednictwem FAQ w okresie poprzedzającym Konferencję. Pozwoli to wyeliminować bieżące rozbieżności interpretacyjne obowiązujących przepisów, przy realizacji zadań przez poszczególne organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej.*

XVIII Konferencja Naukowo – Techniczna na temat

**Aktualne problemy oraz perspektywy rozwoju katastru
nieruchomości w aspekcie Zintegrowanego Systemu Informacji o
Nieruchomościach**

Miejsce konferencji Ostrów Wielkopolski, w dniach 19-20 listopada 2015 r.

Referaty i prezentacje

Kazimierz Bujakowski	Główny Geodeta Kraju	Zintegrowany System Informacji o Nieruchomościach – warunki powodzenia.
Witold Radzio	GUGiK	Zmiany w rozporządzeniu w sprawie EGiB. Wytyczne GgK w zakresie prac dotyczących dostosowania bazy danych EGiB do zgodności z modelem pojęciowym, określonym w rozporządzeniu w sprawie ewidencji gruntów i budynków (wzorcowy OPZ).
Jarosław Wysocki	GUGiK	

Andrzej Hopfer Stanisław Cegielski Ludmiła Pietrzak	SGP		Wiarygodność danych w procesie modernizacji ewidencji gruntów i budynków.
Ewa Szafran	Wojewódzka Inspekcja Geodezyjna i Kartograficzna we Wrocławiu		ZSIN Faza I na terenie województwa dolnośląskiego – i co dalej?
Mirosław Puzia	Śląski WINGiK		Powierzchnia, jako atrybut działki ewidencyjnej.
Małgorzata Buśko Anna Przewięźlikowska	AGH Kraków		Problematyka wykazywania zmian danych ewidencyjnych w dokumentacji geodezyjnej.
Ewa Sikora	Geodeta Powiatowy – Powiat Bielski		Wykorzystanie powiatowo-gminnych rejestrów i ewidencji do prowadzenia Ewidencji Gruntów i Budynków w Powiecie Bielskim.
Lidia Danielska Piotr Liberski Jacek Frąckowiak	Wielkopolski WINGiK Geodeta Województwa Wielkopolskiego Ekspert ds. Projektów Unijnych i Informatyzacji		Współpraca na rzecz cyfryzacji geodezyjnych rejestrów publicznych oraz budowy E - USŁUG w ramach dofinansowania WRPO 2014+
Krzysztof Mączewski	Dyrektor Departamentu Geodezji i Kartografii – Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego		Doświadczenia województwa Mazowieckiego w sprawie modernizacji ewidencji gruntów i budynków.
Krzysztof Borys	Dyrektor Firmy GEOBID sp. z o.o. Katowice		Geoportale, jako narzędzie do pełnej automatyzacji pracy ośrodka dokumentacji.
Aleksander Danielski Jarosław Wesołowski	Systherm Info sp. z o.o. Poznań		SIP GEO-INFO w świetle nowych przepisów w sprawie EGiB.
Maria Hełdak, Monika Płuciennik, Jakub Szczepański	Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu		Kataster nieruchomości, jako determinanta podejmowanych decyzji planistycznych.

Anna Derda	OPGK Wrocław	Modernizacja ewidencji gruntów i budynków z wykorzystaniem ortofotomapy.
Marta Skowron	OPGK w Krakowie	Wybrane aspekty techniczne i prawne projektu ZSIN Faza I na przykładzie opracowania wykonanego przez OPGK Kraków Sp. z o.o.
Przemysław Kuklicz	MGGP S.A. Tarnów	Doświadczenia z wykorzystania technik fotogrametrycznych w pracach związanych z EGiB - wady, zalety oraz uwarunkowania prawne związane z technologią.
Robert Rachwał Ludmiła Pietrzak Jacek Uchański	OPGK Kraków InterTIM Sp. z o.o. WPG S.A.	Zamówienia publiczne, kryteria wyboru ofert i ich wpływ na kondycję finansową firm geodezyjnych.
Kazimierz Narloch	Geodeta Powiatowy Powiat Leszczyński Grodzki	Prowadzenie rejestru publicznego EGiB w świecie znowelizowanych przepisów prawa – plan działań modernizacyjnych dla miasta Leszna.
Krzysztof Sobczak	Geodeta Powiatowy Powiat Jarociński	Prowadzenie Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego w systemie teleinformatycznym w powiązaniu z systemami wykorzystywanymi do prowadzenia baz danych gromadzonych w Powiatowym Zasobie.

Anna Rakieć	Geodeta Wojewódzki Urząd Marszałkowski w Białymstoku	Granice nieruchomości i ich stabilizacja w procedurze scalenia gruntów.
Roman Łopaciuk	Geodeta Powiatowy Powiat Siemiatycki	
Marian Kowalczyk	Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu	Prakseologia geodezyjna – przedmiot nauczania akademickiego.

WNIOSKI

1. Wnioskuję się do GKG o podjęcie pilnych działań zmierzających do doprecyzowania standardów wymiany danych, w szczególności pomiędzy wykonawcami prac geodezyjnych i Ośrodkami Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.
2. Należy dążyć do interoperacyjności systemów informatycznych stosowanych w geodezji i kartografii pod kątem wymiany danych w formacie GML.
3. Należy dążyć do dostosowania programów studiów wyższych z zakresu geodezji i kartografii do potrzeb rynku usług geodezyjnych, m.in. w zakresie:
 - organizacji i ekonomiki firm geodezyjnych,
 - prakseologii geodezyjnej (teoria sprawnego działania).
4. W związku z dynamicznymi zmianami przepisów w geodezji i kartografii wnioskuję się do GKG o podjęcie działań wprowadzających w przepisach prawa obowiązku kształcenia ustawicznego wszystkich wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych.
5. Wnioskuję się do GKG o aktywne prowadzenie zakładki FAQ (Frequently Asked Questions), gdzie powinny być umieszczane wszystkie wydawane stanowiska i interpretacje (bez podawania adresata pisma) w terminie 7 dni od dnia ich wydania. Wnioskuję się o przyspieszenie udzielanych odpowiedzi.
6. Wnioskuję się do Beneficjentów programów operacyjnych (Marszałkowie oraz Związki Powiatów) w ramach, których pozyskane są środki w ramach RPO i PC (Polska Cyfrowa) o zintensyfikowanie działań związanych z przygotowaniem SIWZ oraz OPZ w aspekcie planowanej modernizacji ewidencji gruntów i budynków, w szczególności z uruchomieniem przetargów na prace geodezyjne i kartograficzne, w związku z trudną sytuacją wykonawców prac geodezyjnych.
7. Wnioskuję się, aby przy kolejnych zmianach przepisów, szczególnie dotyczących egib dokonać analizy danych gromadzonych w innych rejestrach publicznych w celu uniknięcia powielania danych.

8. Wnioskuję się o zachowanie stabilności przepisów obowiązujących w obszarze geodezji i kartografii, w szczególności w zakresie danych już zgromadzonych w PZGiK (np. atrybuty obiektów).
9. Wnioskuję się do G GK o dostosowanie cen udostępnianych materiałów PZGiK do pracochłonności związanej z ich gromadzeniem i przetwarzaniem.
10. Wnioskuję się do G GK o wprowadzenie opłat ryczałtowych, w szczególności dla prac o charakterze prawnym w celu zapewnienia ich odpowiedniej, jakości i uproszczenia zasad ich udostępniania.
11. Wnioskuję się do G GK o uproszczenie zasad udzielania licencji dla wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych.
12. Wnioskuję się do G GK o wprowadzenie przepisów prawa, które umożliwią G GK atestację systemów informatycznych wykorzystywanych do prowadzenia baz danych PZGiK.
13. Wnioskuję się do G GK o poprzedzanie wprowadzanych zmian w przepisach pracami pilotażowymi.
14. Ze względu na specyfikę terenu byłego katastru austriackiego wnioskuję się za pośrednictwem G GK o doprecyzowanie w aktach prawnych: w rozporządzeniu w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości, rozporządzeniu w sprawie scalenia i podziału nieruchomości, formy, treści i zasad sporządzania wykazu synchronizacyjnego. Fakt braku takiego doprecyzowania prawa powoduje negatywne skutki:
 - wykonawcy nie mają wzorca opracowania wykazu synchronizacyjnego,
 - administracja w trybie weryfikacji nie ma podstawy prawnej do odmowy przyjęcia opracowanego przez wykonawcę wykazu synchronizacyjnego.
15. Wnioskuję się do G GK o regularne spotkania ze środowiskiem wykonawców geodezyjnych realizujących zamówienia publiczne, na których to potkaniach byłyby omawiane wzorce SIWZ i Warunków technicznych oraz terminy realizacji zawarte w tych wzorcach oraz ich realność w zakresie wykonania w terminie grupy zamówień publicznych. Wnioskuję się do G GK o udostępnianie wszelkich wzorców SIWZ i Warunków technicznych zarówno do środowiska administracji geodezyjnej jak i do środowiska wykonawczego.

XIX Konferencja Naukowo – Techniczna na temat

Modernizacja katastru, informatyzacja PZGiK i interoperacyjność zbiorów danych w aspekcie utworzenia ZSiN i realizacji środków unijnych i środków z RPO w latach 2016-2020

Miejsce konferencji Ostrów Wielkopolski, w dniach 15-16 września 2016 r.

Referaty i prezentacje

Jarosław Wysocki, Wiesław Szymański	GUGiK Dyr. Dep. Informacji o Nieruch. Naczelnik Wydziału	Aktualne zagadnienia związane z modernizacją EGiB oraz budową ZSIN.
Andrzej Hopfer Stanisław Cegielski Ludmiła Pietrzak	Stowarzyszenie Geodetów Polskich	Akty własności ziemi, a wiarygodność danych w ewidencji gruntów i budynków – co z tą wiarygodnością w takich i podobnych sytuacjach?
Krzysztof Mączewski	Dyr. Departamentu GiK– Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	Jednolity system do prowadzenia ewidencji gruntów i budynków – dlaczego?
Alicja Meusz	Dolnośląski WINGiK	ZSIN Faza I a ZSIN Faza II – jak zrobić lepiej?
Mirosław Puzia	Śląski WINGiK	Zmiana ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz jej wpływ na obowiązki starosty związane z koordynacją usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu i prowadzeniem bazy danych.
Małgorzata Buśko	Akademia Górniczo- Hutnicza w Krakowie	Ewolucja powierzchni zabudowy budynku, jako efekt zmian przepisów prawa.
Kazimierz Narloch	Geodeta Powiatowy Powiat Leszczyński Grodzki	Prowadzenie rejestru publicznego EGiB w świetle znowelizowanych przepisów prawa – plan działań modernizacyjnych dla miasta Leszna.
Krzysztof Sobczak	Geodeta Powiatowy Powiat Jarociński	Prowadzenie Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego w systemie teleinformatycznym w powiązaniu z systemami wykorzystywanymi do prowadzenia baz danych gromadzonych w Powiatowym Zasobie.
Jerzy Kozłowski	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Wspólnoty gruntowe – nowe przepisy.

Anna Przewiężlikowska Robert Krzyżek	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie	Inwentaryzacja powykonawcza budynków w kontekście zgodności usytuowania z projektem zagospodarowania terenu.
Agnieszka Majewska	Zachodniopomorski WINGiK	Atrybuty bazy danych egib dotyczące funkcji budynku, jako sprawa nie tylko geodezyjna. Informacja o zgłoszonych projektach przez powiaty województwa Wielkopolskiego do WRPO 2014 + (Oś priorytetowa 2
Lidia Danielska	Wielkopolski WINGiK	SPOŁECZEŃSTWO INFORMACYJNE, Poddziaływanie 2.1.2 CYFRYZACJA GEODEZYJNYCH REJESTRÓW PUBLICZNYCH.
Karol Kaim	OPGK Gdańsk	Model jakości danych, kontrola danych oraz zasilanie baz powiatowych a format GML.
Aleksander Danielski Jarosław Wesołowski	Systherm Info sp. z o.o. Poznań	Nowe rozporządzenia, a konwersja baz danych i standardy wymiany.
Dariusz Pręgowski	Geodeta Powiatowy - Powiat Warszawski Zachodni	Modernizacja EGIB – lekcja życia urzędnika.
Marcin Karabin	Politechnika Warszawska Wydział Geodezji i Kartografii	Problematyka ustalenia strony w procedurach związanych z granicami nieruchomości i działki ewidencyjnej.
Krzysztof Borys	Dyrektor Firmy GEOBID sp. z o.o. Katowice	GML - lek na wszystko? Problemy implementacyjne nowych rozporządzeń.
Wiesław Makówka	HP Inc Polska spółka z o.o.	Druk wielkoformatowy HP Inc. Rozwiązania dla GIS.
Maciej Misiewicz	HP Inc Polska spółka z o.o.	Optymalizacja pracy dzięki wydajnym stacjom roboczym HP.
Robert Rachwał	OPGK Kraków	"Badanie ksiąg wieczystych za pomocą pakietu aplikacji KW Ekspert".

Dariusz Cieśla	Intergraph Polska	EGIB? BDOT? GESUT? A komu to potrzebne?
Krzysztof Sobczak	Geodeta Powiatowy Powiat Jarociński	Określenie rodzaju użytków gruntowych niby proste, ale czy na pewno?
Marian Kowalczyk	Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu	Aktualizacja użytków gruntowych i geodezyjne podziały nieruchomości dla obrotu gruntami rolnymi od maja 2016
Marcin Sosiński	Geodeta Powiatowy Powiat Wołomiński	Zmiany proceduralne procesów wprowadzania zmian w ewidencji gruntów i budynków – szansą czy zagrożeniem dla sprawnej aktualizacji danych rejestrowych?
Hanna Mierzwiak	Geodeta Powiatowy Powiat Średzki	Udostępnianie danych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, ze szczególnym uwzględnieniem nieodpłatnego udostępniania materiałów zasobu.
Michał Marczak	Geodeta Powiatowy Powiat Grodzki Kaliski	Doświadczenia Miasta Kalisza – miasta na prawach powiatu – w tworzeniu infrastruktury informacji przestrzennej.
Krzysztof Bronicki Janusz Koczorowski	Canon Polska Sp. z o. o.	Rozwiązania Canon dla GIS.

WNIOSKI

- Zintensyfikować działania związane z realizacją projektów: *Krajowa baza danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu (K-GESUT)* oraz *Budowa Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach - Faza II (ZSIN)*, finansowanych w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa.
Racjonalne i terminowe wykorzystanie środków unijnych oraz zabezpieczenie jakości prac geodezyjnych, poprzez zapewnienie odpowiednich terminów ich realizacji, wymaga udrożnienia procedur związanych z uruchomieniem kolejnych przetargów na prace

geodezyjne i kartograficzne oraz pilne podpisanie umów z już wyłonionymi wykonawcami.

- Bez stabilnego i dobrze tworzonego prawa nie jest możliwy długofalowy rozwój społeczny i gospodarczy. Bezpieczeństwo prawne jednostki związane z pewnością prawa umożliwia przewidywalność działań organów państwa a także prognozowanie działań własnych.

Branża geodezyjna doświadcza nadmiaru regulacji prawnych, braku ich zharmonizowania, a przede wszystkim braku należytego ustanowienia w nich odpowiedniej *vacatio legis* oraz należytego formułowania przepisów przejściowych.

Wnioskuje się o stabilność przepisów prawa w zakresie geodezji i kartografii, za wyjątkiem niezbędnych uzupełnień gwarantujących ich jednoznaczność i precyzyjność, uzasadnionych uproszczeń oraz korekt błędów w istniejących przepisach. W szczególności wnioskuje się o:

1. Doprowadzenie do spójności przepisów ustawy – *Prawo geodezyjne i kartograficzne* i ustawy – *Prawo budowlane*, w tym:
 - ujednolicenie definicji budynku i pojęć związanych z ich charakterystyką;
 - ujednolicenie i doprecyzowanie zasad pomiaru i obliczania powierzchni zabudowy i powierzchni użytkowej budynku oraz ustanowienie, że dokumentację w tym zakresie sporządza geodeta;
2. doprowadzenie do spójności przepisów ustawy o *ochronie gruntów rolnych i leśnych* z przepisami dotyczącymi ujawniania użytków gruntowych w ewidencji gruntów i budynków, w zakresie wyłączeń gruntów z produkcji rolnej;
3. uszczegółowienie w przepisach trybu ustalania granic nieruchomości objętych aktami własności ziemi;
4. zdefiniowanie w przepisach zasad dotyczących określania zasięgu (obszarowego) użytków gruntowych zabudowanych i zurbanizowanych (obecne przepisy nie wiążą zajętości parametrem obszarowym, co w praktyce prowadzi do dużej dowolności ocennej przy określaniu ich zasięgów po faktycznie zrealizowanym w wyniku procesu inwestycyjnego zagospodarowaniu przestrzennym na danej nieruchomości);
5. uproszczenie procedury dotyczącej zgłaszania organom Służby Geodezyjnej i Kartograficznej prac geodezyjnych lub kartograficznych poprzez: likwidację licencji określającej zakres uprawnień do wykorzystania udostępnionych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, likwidację zgłoszeń uzupełniających, wprowadzenie odpłatności w formie ryczałtu za udostępniane materiały zasobu, określenie w sposób jednoznaczny terminu na

przeprowadzenie przez organ weryfikacji dokumentacji będącej wynikiem prac geodezyjnych lub prac kartograficznych.

XX Konferencja Naukowo – Techniczna na temat

Kataster Nieruchomości z perspektywy ostatnich 30 lat. Obecny stan prawny i perspektywy w świetle budowy ZSiN oraz pracy Zespołu doradczego do spraw rozwiązań systemowych w geodezji i kartografii
Miejsce konferencji Ostrów Wielkopolski, w dniach 7-8.09.2017 r.

Na XX Jubileuszowej konferencji zostały przedstawione następujące referaty i prezentacje:

Stanisław Cegielski	Kataster nieruchomości z perspektywy ostatnich 30 lat.
Paweł Hanus	Propozycje zmian związanych z katastem nieruchomości, wynikające z pracy Zespołu doradczego do spraw rozwiązań systemowych w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresie ewidencji gruntów i budynków.
Artur Kaczmarek	Weryfikacja zbiorów danych lub innych materiałów stanowiących wyniki prac geodezyjnych lub prac kartograficznych –
Mirosław Puzia	Co w operatach i ośrodkach „piszczy”? Czas na zmiany
Małgorzata Buśko,	Wybrane problemy związane z rejestracją budynków w bazie
Dariusz Felcenloben	„Dopuszczalności dokonania podziału nieruchomości w trybie ustawy o gospodarce nieruchomościami – podziały a mpzp. podziały o niejednolitej funkcji w mpzp”.
Ludmiła Pietrzak,	„Dane wiarygodne i niewiarygodne w ewidencji gruntów i budynków. Granice ustalone i nieustalone. Kiedy jest dozwolone i konieczne ustalanie przebiegu granic działek ewidencyjnych”.
Krzysztof Bronicki	Zastosowania nowych technologii dla GIS.
Ireneusz Ewiak	Współczesne metody fotogrametryczne wobec problemu katastru w Polsce:
Bogdan Grzechnik,	Granice prawne
Karol Kaim	Model jakości danych, kontrola danych oraz zasilanie baz oświatowych a format GML – doświadczenie z kontroli ZSiN i zastosowane narzędzia”.

Waldemar Izdebski	Analiza stanu dostępności danych ewidencji gruntów i budynków w Infrastrukturze Informacji Przestrzennej
Jerzy Biegalski	Aktualizacja baz danych BDOT, GESUT, EGIB w formacie GML
Firma Softline Plus	Kontrola poprawności danych w świetle przepisów w zakresie geodezji i kartografii
Krzysztof Borys	E-usługi w geoportalu". Firma GEOBID
Robert Stróżyński	E-usługi w systemie Informacji Przestrzennej – GEO-INFO

Wnioski

4. Wnioskuję się do G GK o podjęcie pilnych działań zmierzających do doprecyzowania standardów wymiany danych, w szczególności pomiędzy wykonawcami prac geodezyjnych i Ośrodkami Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.
5. Należy dążyć do interoperacyjności systemów informatycznych stosowanych w geodezji i kartografii pod kątem wymiany danych w formacie GML.
6. Należy dążyć do dostosowania programów studiów wyższych z zakresu geodezji i kartografii do potrzeb rynku usług geodezyjnych, m.in. w zakresie:
 3. organizacji i ekonomiki firm geodezyjnych
 4. prakseologii geodezyjnej (teoria sprawnego działania).
7. W związku z dynamicznymi zmianami przepisów w geodezji i kartografii wnioskuję się do G GK o podjęcie działań wprowadzających w przepisach prawa obowiązku kształcenia ustawicznego wszystkich wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych.
8. Wnioskuję się do G GK o aktywne prowadzenie zakładki FAQ (***Frequently Asked Questions***), gdzie powinny być umieszczane wszystkie wydawane stanowiska i interpretacje (bez podawania adresata pisma) w terminie 7 dni od dnia ich wydania. Wnioskuję się o przyspieszenie udzielanych odpowiedzi.
9. Wnioskuję się do Beneficjentów programów operacyjnych (Marszałkowie oraz Związki Powiatów) w ramach, których pozyskane są środki w ramach RPO i PC (Polska Cyfrowa) o zintensyfikowanie działań związanych z przygotowaniem SIWZ oraz OPZ w aspekcie planowanej modernizacji ewidencji gruntów i budynków, w szczególności z uruchomieniem przetargów na prace geodezyjne i kartograficzne, w związku z trudną sytuacją wykonawców prac geodezyjnych.

10. Wnioskuje się, aby przy kolejnych zmianach przepisów, szczególnie dotyczących egib dokonać analizy danych gromadzonych w innych rejestrach publicznych w celu uniknięcia powielania danych.
11. Wnioskuje się o zachowanie stabilności przepisów obowiązujących w obszarze geodezji i kartografii, w szczególności w zakresie danych już zgromadzonych w PZGiK (np. atrybuty obiektów).
12. Wnioskuje się do G GK o dostosowanie cen udostępnianych materiałów PZGiK do pracochłonności związanej z ich gromadzeniem i przetwarzaniem.
13. Wnioskuje się do G GK o wprowadzenie opłat ryczałtowych, w szczególności dla prac o charakterze prawnym w celu zapewnienia ich odpowiedniej jakości i uproszczenia zasad ich udostępniania.
14. Wnioskuje się do G GK o uproszczenie zasad udzielania licencji dla wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych.
15. Wnioskuje się do G GK o wprowadzenie przepisów prawa, które umożliwią G GK atestację systemów informatycznych wykorzystywanych do prowadzenia baz danych PZGiK.
16. Wnioskuje się do G GK o poprzedzanie wprowadzanych zmian w przepisach pracami pilotażowymi.
17. Ze względu na specyfikę terenu byłego katastru austriackiego wnioskuje się za pośrednictwem G GK o doprecyzowanie w aktach prawnych: w rozporządzeniu w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości, rozporządzeniu w sprawie scalenia i podziału nieruchomości, formy, treści i zasad sporządzania wykazu synchronizacyjnego. Fakt braku takiego doprecyzowania prawa powoduje negatywne skutki:
 - wykonawcy nie mają wzorca opracowania wykazu synchronizacyjnego,
 - administracja w trybie weryfikacji nie ma podstawy prawnej do odmowy przyjęcia opracowanego przez wykonawcę wykazu synchronizacyjnego.
18. Wnioskuje się do G GK o regularne spotkania ze środowiskiem wykonawców geodezyjnych realizujących zamówienia publiczne, na których to spotkaniach byłyby omawiane wzorce SIWZ i Warunków technicznych oraz terminy realizacji zawarte w tych wzorcach oraz ich realność w zakresie wykonania w terminie grupy zamówień publicznych. Wnioskuje się do G GK o udostępnianie wszelkich wzorców SIWZ i warunków technicznych zarówno do środowiska administracji geodezyjnej jak i do środowiska wykonawczego.

XXI Konferencja Naukowo - Techniczna na temat:

GRANICE W KATASTRZE NIERUCHOMOŚCI

Miejsce konferencji Ostrów Wielkopolski, w dniach 20-21 września 2018 r.

Referaty i prezentacje

Waldemar Izdebski Ewidencja gruntów w kontekście planowanych zmian legislacyjnych.

Główny Geodeta Kraju

Dariusz Felcenloben Ujawnianie granic w ewidencji gruntów i budynków z różnych Geodeta Powiatowy opracowań geodezyjnych.

Kłodzko

Robert Rachwał Doświadczenia z modernizacji ewidencji gruntów i budynków,

Agata Homa a szczególnie z ustalania granic metodą fotogrametryczną. Beata Matyszek OPGK Kraków

Paweł Hanus Nieprawidłowości w przepisach prawnych związanych z ewidencją gruntów i budynków. AGH Kraków

Mariusz Suwaj Baza EGiB w kontekście modernizacji i bieżącej aktualizacji Lucyna Śliwińska w obszarach zurbanizowanych na przykładzie Miasta Krakowa. Lucyna Szmid

Ludmiła Pietrzak RODO - Ochrona danych osobowych w geodezji i gospodarce nieruchomościami zgodnie z Rozporządzeniem o Ochronie Danych Osobowych (RODO) oraz ustawą o ochronie danych osobowych. Treść klauzul informacyjnych w związku z czynnościami na gruncie. Przetwarzanie i udostępnianie danych osobowych, odpowiedzialność zawodowa geodety, a okres przechowywania danych osobowych.

Dariusz Cieśla Nieograniczone zastosowanie katastru. Intergraph Polska

Danuta Karaś Najnowsze rozwiązania wielkoformatowe hp designjet dla GIS. Kwant Sp. z o.o.

Adam Domagała Informacja na temat "Nowoczesne Technologie Pomiarowe GeoMax" Geoline Sp. z o.o.

Witold Radzio Wiarygodność granic w ewidencji gruntów i budynków. SGP

Albert Wójcik Podejmowanie działań przez powiat związanych z aktualizacją Geodeta Powiatowy operatu EGiB. Lubartów

Hanna Mierzwiaik Udostępnianie materiałów zasobu
geodezyjnego i kartograficznego Geodeta Powiatowy podmiotom
realizującym zadania publiczne. Środa Wielkopolska

Aleksander Danielski Granica w kategoriach obiektu. Systherm Info
sp. z o.o.

Krzysztof Borys Rozporządzenie EGiB - zgodność bazy z
rejestrem. GEOBID sp. z o.o.

WNIOSKI

1. Dokonać zmiany przepisów rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków określających zasady ustalania granic działek ewidencyjnych odpowiednio:
 - a) § 38 ust. 1 - (zmienić) doprecyzować przepis poprzez jednoznaczne wskazanie, iż adres podmiotów ewidencyjnych ujawniony w ewidencji gruntów i budynków jest wiążący dla jednostki wykonawstwa geodezyjnego, a w przypadku jego braku lub gdy dane te są nieaktualne nałożyć na starostów obowiązek ich ustalenia na podstawie danych pozyskiwanych z innych rejestrów publicznych (w zw. z art. 22 ust. 2 Prawa geodezyjnego),
 - b) § 38 - (dodać ust. 3b) - wprowadzić możliwość wstrzymania czynności ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych w przypadku usprawiedliwionej nieobecności zainteresowanych podmiotów ewidencyjnych (na analogicznych zasadach jak w art. 32 ust. 4 Prawa geodezyjnego i kartograficznego),
 - c) § 38 - dodać ust. 3c ustalający zasady dokonywania doręczeń zawiadomień i skutków z tym związanych poprzez odwołanie do przepisów rozdziału 8 Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - d) § 38 ust. 4 - doprecyzować istniejący przepis poprzez jednoznaczne zdefiniowanie pojęcia „nieruchomości o nieustalonym stanie prawnym”,
 - e) § 39 - uzupełnić poprzez umożliwienie ustalania w tym trybie (do czasu ustalenia linii brzegu) przebiegu granic działek ewidencyjnych pomiędzy gruntami tworzącymi dnia i brzegi cieków, jezior i zbiorników a gruntami do nich przyległymi na zasadach określonych w art. 220 ust. 1, 2 i 3 Prawa wodnego - poprzez modyfikację wynikającą ze zmiany prawa wodnego (z 2017r.) i włączenie dotychczasowego przepisu § 82a rozporządzenia
2. Wykluczyć z terminologii prawnej pojęcie „ustalanie przebiegu granic działek ewidencyjnych” dokonywanych w trybie rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków. Zamiana określenia na np. identyfikacja przebiegu granic działek ewidencyjnych.

3. Wprowadzić definicję granicy prawnej nieruchomości.
4. Wprowadzić dla atrybutu ZRD 1 dalsze rozwinięcia celem jednoznacznego rozróżnienia punktów (znaków) granicznych ustalonych uprzednio w ramach postępowań administracyjnych i sądowych (granic prawnych) od punktów wykazanych w bazie danych EGiB ustalonych lub zidentyfikowanych w trybie czynności o charakterze materialno-technicznym (granic ewidencyjnych).
5. Wprowadzić zapis, na mocy którego przy aktualizacji operatu ewidencyjnego w trybie czynności materialno-technicznych zastosowanie będą miały odpowiednio przepisy rozdziału 8 Kodeksu postępowania administracyjnego
6. Wprowadzić możliwość dokonywania aktualizacji informacji zawartych w ewidencji gruntów i budynków w drodze czynności materialno-technicznej na podstawie dokumentacji geodezyjnej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (zmiana art. 24 ust.2b pkt.1 Pr. geod. i kart.),
7. Uszczegółowić pojęcie wiarygodności dokumentacji geodezyjnej.
8. Przy realizacji projektów wprowadzić mechanizmy umożliwiające systematyczną płatność za zrealizowane czynności/etapy/zadania.
9. Przy zmianie cennika – załącznika do ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne uwzględnić ceny w odniesieniu do kosztów związanych z prowadzeniem zasobu, w tym za obsługę typowych opracowań związanych z przewidywanym obrotem nieruchomościami (np. podziały) oraz opracowaniami dla budownictwa (mapy do projektu, inwentaryzacje) związane z działaniami deweloperskimi (np. większe działki – parametr powierzchniowy).
10. Uwzględnić zaświadczenie dot. przekształcenia użytkowania wieczystego na własność w dokumentach wymienionych w art. 24 ust. 2b pkt 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.
11. Uwzględnić w ustawie o księgach wieczystych i hipotece geodetę, jako podmiot upoważniony do wglądu w akta księgi wieczystej.
12. Modyfikacja modelu pojęciowego danych EGiB w zakresie niezbędnym do prawidłowego i jednoznacznego definiowania budynków, bloków budynków oraz obiektów związanych z budynkami, aktualizacja/modyfikacja rozporządzeń wykonawczych ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne.
13. Konieczność doprowadzenia do jednolitości i zgodności w zakresie definicji oraz pojęć przepisów prawa budowlanego oraz przepisów wykonawczych ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne.
14. Zmodyfikować istniejące protokoły graniczne, w tym protokołu ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych w ten sposób, aby odnosił się przy ustaleniu granic do punktów granicznych a nie tylko

granic pomiędzy 2 działkami ewidencyjnymi. Rozwiązałoby to problem tzw. trójmiedz i ustaleń położenia jednego punktu granicznego.

15. Wprowadzić w przepisach budowlanych standard GML celem przekazania przez architektów danych o obiektach objętych projektem budowlanym (kontur projektowanego budynku, geometrii projektowanych przewodów uzbrojenia).
16. Rozwiązać problem nieprzekazywania przez biegłych sądowych wyników prac geodezyjnych do zasobu.
17. Do schematu bazy danych dodać nowy obiekt o nazwie „klasoużytek geometryczny”. Definicja klasoużytek geometryczny – wyodrębniona część konturu użytku gruntowego ze względu na odrębną klasę bonitacyjną lub kontur użytku gruntowego nieobjęty klasyfikacją.
18. Zobowiązać organy wydające decyzje- pozwolenie na budowę do weryfikacji (sprawdzenia w procesie wydawania decyzji) istniejących w bazie danych EGiB atrybutów punktów granicznych działek: ZRD (źródło danych o położeniu punktu granicznego), BPP (błąd średni położenia punktu granicznego), celem ustalenia czy inwestor przedkładający organowi wniosek wraz z dokumentacją projektową, wykonaną na mapie do celów projektowych, spełnia wymaganie dysponowania nieruchomością na cele budowlane, czyli poza posiadaniem właściwego tytułu prawnego do nieruchomości, posiada nieruchomość składającą się z działki lub działek budowlanych wyodrębnioną w przestrzeni granicami mającymi charakter granic prawnych (właściwy parametr ZRD) oraz możliwą do wyznaczenia (wyznaczalną) na gruncie z dokładnościami odpowiadającymi wymaganym standardami parametrom dokładnościowym (czyli opartą na punktach posiadającymi właściwy atrybut BPP).

Wprowadzenie do przepisów prawa regulacji ograniczających możliwość wydawania orzeczeń administracyjnych i sądowych opartych na nieaktualnych danych ewidencji gruntów i budynków oraz wprowadzenie regulacji do przepisów prawa dotyczących prowadzenia ewidencji gruntów i budynków, umożliwiających działanie organu prowadzącego tą ewidencję w przypadku wpłynięcia takiego orzeczenia w celu jej aktualizacji.

Opracował:
Stanisław CEGIELSKI – grudzień 2018 r.

6. Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej

Pierwszy Ogólnopolski Konkurs o tytuł „Przodującego ucznia w nauce zawodu z dziedziny geodezji i kartografii” został zorganizowany przez Zespół Szkół Geodezyjno - Drogowych w Lublinie już w dniach 23 - 25 kwietnia 1979 roku. Uczestniczyło w nim 11, spośród 22 istniejących wówczas w Polsce średnich szkół geodezyjnych. Również w Lublinie, w dniach 24-26 kwietnia 1980 r, został zorganizowany przez Zarząd Oddziału SGP oraz Zespół Szkół Geodezyjno-Drogowych II Konkurs Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. W konkursie tym, który zbiegł się z 50. rocznicą powstania Szkoły, uczestniczyło 13 szkół.

Kolejne Konkursy Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej były organizowane:

- III Konkurs w Katowicach w dniach 10-11 kwietnia 1981 r. - uczestniczyło 16 szkół,
- IV Konkurs w Gdańsku w dniach 24 - 26 kwietnia 1982 r. - uczestniczyło 13 szkół,
- V Konkurs w Lublinie w dniach 18 - 20 kwietnia 1983 r. - uczestniczyło 14 szkół,
- VI Konkurs w Lublinie w dniach 9-11 kwietnia 1984 r. - uczestniczyło 12 szkół,
- VII Konkurs w Opolu (w ośrodku wypoczynkowym w Pokrzywnej koło Prudnika) w dniach 18-20 kwietnia 1985 r. - uczestniczyło 12 szkół,
- VIII Konkurs w Białymstoku (w ośrodku wypoczynkowym w Supraślu) w dniach 17-19 kwietnia 1986 r. - uczestniczyło 15 szkół,
- IX Konkurs we Wrocławiu w dniach 23 - 25 kwietnia 1987 r. - uczestniczyło 16 szkół,
- X Konkurs w Lublinie w dniach 14-16 kwietnia 1988 r. - uczestniczyło 15 szkół,
- XI Konkurs w Rzeszowie (w ośrodku szkoleniowo-wypoczynkowym w Kaczawicy koło Czudca) w dniach 12-15 kwietnia 1989 r. - uczestniczyło 17 szkół,
- XII Konkurs w Zielonej Górze w dniach 23- 25 kwietnia 1990 r. - uczestniczyło 16 szkół,
- XIII Konkurs w Poznaniu (w ośrodku PGR w Błazejewku) w dniach 11 - 12 kwietnia 1991 r. - uczestniczyło 16 szkół,
- XIV Konkurs w Warszawie w dniach 2-4 kwietnia 1992 r. - uczestniczyło 15 szkół; Konkurs zbiegł się z obchodami 75. rocznicy powstania Warszawskiej Szkoły Geodezyjnej, której tradycje kontynuuje Technikum Geodezyjne im. prof. Stanisława Kluźniaka,

wieloletniego dyrektora tej szkoły,

- XV Konkurs w Toruniu (w Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Przysięku) w dniach 15-17 kwietnia 1993 r. - uczestniczyło 18 szkół,
- VI Konkurs w Łodzi w dniach 14-16 kwietnia 1994 r. - uczestniczyło 19 szkół,
- XVII Konkurs w Lublinie (w Kazimierzu Dolnym) w dniach 6-8 kwietnia 1995 r. - uczestniczyło 16 szkół,
- XVIII Konkurs w Katowicach (w ośrodku szkoleniowo-wypoczynkowym w Rogoźniku) w dniach 11-13 kwietnia 1996 r. - uczestniczyło 15 szkół; Konkurs zbiegł się z obchodami 50 rocznicy powstania Technikum Geodezyjnego wchodzącego w skład Zespołu Szkół Technicznych w Katowicach,
- XIX Konkurs w Toruniu (w Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Przysięku) w dniach 10-12 kwietnia 1997 r. - uczestniczyło 15 szkół,
- XX Konkurs w Białymstoku (w ośrodku wypoczynkowym „Puszcza” w Supraślu) w dniach 16-18 kwietnia 1998 r. - uczestniczyło 17 szkół,
- XXI Konkurs w Gdańsku w dniach 15-17 kwietnia 1999 r. - uczestniczyło 18 szkół,
- XXII Konkurs w Gdańsku w dniach 6-8 kwietnia 2000 r. - uczestniczyło 19 szkół,
- XXIII Konkurs w Toruniu (w ośrodku wypoczynkowym w miejscowości Rytebłota) w dniach 5-7 kwietnia 2001 r. - uczestniczyło 18 szkół,
- XXIV Konkurs w Żelechowie w dniach 4 - 6 kwietnia 2002 r. (zadania terenowe w Miętnej k. Garwolina) - uczestniczyło 16 szkół,
- XXV Konkurs w Krakowie w dniach 3 - 5 kwietnia 2003 r. - uczestniczyło 21 szkół
- (Szczegółowa informacja o tych konkursach została zawarta w wydany w 2003 r. opracowaniu Departamentu Geodezji i Kartografii w Ministerstwie Infrastruktury pt. „25 lat Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej),
- XXVI Konkurs w Łodzi w dniach 1 - 3 kwietnia 2004 r. - uczestniczyły 22 szkoły,
- XXVII Konkurs w Żelechowie w dniach 7-9 kwietnia 2005 r. - uczestniczyły 22 szkoły,
- XXVIII Olimpiada w Opatowie w dniach 12 -14 czerwca 2006 r. (zawody II i III stopnia) - uczestniczyło 18 szkół; bezpośrednim organizatorem zawodów było Starostwo Powiatowe w Opatowie i Technikum Geodezyjne w Warszawie we współpracy ze

środowiskiem geodezyjnym Opatowa,

- XXIX Olimpiada w Opatowie w dniach 12 - 14 kwietnia 2007 r. (zawody II i III stopnia) - uczestniczyły 22 szkoły, bezpośrednim organizatorem zawodów było Technikum Geodezyjne w Warszawie i Starostwo Powiatowe w Opatowie,
- XXX Olimpiada w Białymstoku w dniach 27 - 29 marca 2008 r. w zawodach II i III stopnia - uczestniczyło 26 szkół,
- XXXI Olimpiada w Żelechowie w dniach 16-18 kwietnia 2009 r. w etapie szkolnym uczestniczyło 30 szkół, a udział w następnym etapie zgłosiło 25 szkół,
- XXXII Olimpiada w Lublinie w dniach 8-10 kwietnia 2010 r. w zawodach międzyszkolnych uczestniczyło 29 szkół,
- XXXIII Olimpiada w Rzeszowie w dniach 7-9 kwietnia 2011 r. (zawody II i III stopnia) - uczestniczyło 99 uczniów z 33 szkół,
- XXXIV Olimpiada w Jarosławiu w dniach 12 - 14 kwietnia 2012 r. (zawody II i III stopnia) - uczestniczyło 103 uczniów z 35 szkół (z jednej ze szkół tylko jedna uczennica),
- XXXV Olimpiada w Białymstoku w dniach 2013 r. w zawodach pierwszego stopnia uczestniczyło 50 szkół, z których udział w zawodach II stopnia zgłosiło się 41 szkół. Do zawodów Komitet Główny zakwalifikował 27 szkół oraz dwóch uczniów z wyróżniającą liczbą punktów uzyskanych w zawodach I etapu,
- XXXVI Olimpiada w Opolu w dniach 24 - 26 kwietnia 2014 r. w zawodach pierwszego stopnia wzięło udział 588 uczniów z 51 szkół; do zawodów drugiego stopnia zakwalifikowano uczniów z 25 szkół oraz ucznia ze szkoły, który nie zakwalifikował się do tych zawodów, a który otrzymał wyróżniającą liczbę punktów,
- XXXVII Olimpiada w Bydgoszczy w dniach 9-11 kwietnia 2015 r. w zawodach pierwszego stopnia wzięło udział 679 uczniów z 56 szkół; do zawodów drugiego stopnia zakwalifikowano 28 szkół,
- XXXVIII Olimpiada w Opolu w dniach 31 marca do 2 kwietnia 2016 r. w zawodach pierwszego stopnia wzięło udział 679 uczniów z 62 szkół; do zawodów drugiego stopnia zakwalifikowano 26 szkół,
- XXXIX Olimpiada w Lublinie w dniach 20 - 22 kwietnia 2017 r. w zawodach pierwszego stopnia uczestniczyło 710 uczniów z 71 szkół; do zawodów drugiego stopnia zakwalifikowano zespoły z 25 szkół,
- XL Olimpiada została przeprowadzona w Lublinie w dniach 5-7 kwietnia 2018 r. w zawodach pierwszego stopnia uczestniczyło 66 średnich szkół geodezyjnych; do zawodów międzyszkolnych zakwalifikowano zespoły z 25 szkół.

Dostosowując zasady organizacji Konkursu do wymogów zarządzenia Nr 57 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 września 1989 roku w sprawie olimpiad, turniejów i konkursów dla uczniów (słuchaczy) szkół ponadpodstawowych i podstawowych, w myśl którego komitet główny olimpiady lub konkursu jest powoływany na wniosek organizatora przez Ministra Edukacji Narodowej, Zarząd Główny Stowarzyszenia zaproponował powołanie Komitetu Głównego Konkursu w składzie odpowiadającym wymogom powołanego wyżej zarządzenia. Przychylając się do wniosku Zarządu Głównego, Minister Edukacji Narodowej w styczniu 1990 r. powołał na rok szkolny 1989/90 i lata następne, do odwołania - Komitet Główny Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej w zaproponowanym składzie:

- mgr inż. Wojciech Żukowski - przedstawiciel ZG SGP (nauczyciel akademicki),
- mgr inż. Włodzimierz Kędziora – przedstawiciel ZG SGP,
- mgr inż. Andrzej Szymczak - przedstawiciel MGPIB,
- mgr inż. Jerzy Cerajewski - przedstawiciel szkoły, współorganizatora XII Konkursu,
- mgr inż. Eugeniusz Olejnik - przedstawiciel ZO SGP, współorganizator XII Konkursu,
- doc. dr hab. inż. Stefan Cacoń - nauczyciel akademicki,
- doc. dr hab. inż. Kazimierz Czamecki - nauczyciel akademicki,
- prof. dr hab. inż. Jerzy Fellmann - nauczyciel akademicki,
- prof. dr hab. inż. Andrzej Hopfer - nauczyciel akademicki,
- dr hab. inż. Wiesław Derkacz - nauczyciel akademicki,
- doc. dr hab. inż. Andrzej Makowski - nauczyciel akademicki,
- dr inż. Narcyz Malinowski - nauczyciel akademicki,
- dr inż. Andrzej Pachuta - nauczyciel akademicki,
- prof. dr hab. inż. Józef Sanecki - nauczyciel akademicki,
- prof. dr hab. inż. Kazimierz Sikorski - nauczyciel akademicki,
- prof. dr hab. inż. Janusz Śledziński - nauczyciel akademicki,
- prof. dr hab. inż. Józef Wędzony - nauczyciel akademicki,
- mgr inż. Eugeniusz Tes - nauczyciel szkolny,
- Piotr Jurczak - studiujący laureat konkursu.

Zobowiązując Komitet do wyłonienia ze swego grona przewodniczącego i ukonstytuowania się, Minister Edukacji Narodowej upoważnił przewodniczącego Komitetu Głównego do zmiany lub rozszerzenia składu Komitetu w ramach 1/2 powołanego wówczas stanu osobowego. W tym zasadniczym, podanym wyżej składzie, Komitet działał przez wiele lat, podlegając niewielkim zmianom. Przyjęto też zasadę, że przy każdym kolejnym Konkursie jego skład jest zmieniany w zakresie dwóch przedstawicieli reprezentujących aktualny Komitet Organizacyjny, tj. dyrektora szkoły organizującej i prezesa Oddziału SGP właściwego do miejsca organizacji Konkursu. Zmieniały się

również osoby reprezentujące współorganizatorów Konkursu. Od momentu powołania Komitetu Głównego w 1986 roku do zakończenia 38 edycji Olimpiady w 2016 roku jego pracami kierował mgr inż. Andrzej Szymczak. Obecnie pracami Komitetu kieruje dr inż. Maria Gadomska, wieloletnia wiceprzewodnicząca jury Olimpiady.

Aktualnie Komitet Główny pracuje w następującym, zasadniczym, składzie:

- dr inż. Maria Gadomska - przewodnicząca,
- mgr inż. Andrzej Szymczak - wiceprzewodniczący,
- mgr inż. Włodzimierz Kędziora – b. sekretarz generalny SGP

oraz członkowie: prof. dr hab. Marcin Barlik, dr inż. Adam Boroń, mgr inż. Leszek Cieciora, mgr inż. Jakub Frelek, prof. dr hab. inż. Andrzej Hopfer, prof. dr hab. inż. Edward Kujawski, dr inż. Mirosław Kaczałek, dr inż. Jan Kazak, dr inż. Rafał Kocierz, mgr inż. Mirosław Marciniak, dr inż. Bartosz Mitka, dr hab. inż. Maria Mrówczyńska, prof. UZ, dr hab. inż. Andrzej Pachuta, prof. PW, dr inż. Dominik Próchniewicz, prof. dr hab. Krystian Pyka, prof. dr hab. inż. Janusz Śledziński, dr inż. Jakub Szczepański, dr hab. inż. Janusz Walo, prof. PW i prof. dr hab. inż. Zofia Więckowicz. W celu zwiększenia operatywności działań zostało powołane Prezydium Komitetu, w składzie: dr inż. Maria Gadomska - przewodnicząca, mgr inż. Andrzej Szymczak, mgr inż. Włodzimierz Kędziora, mgr inż. Leszek Cieciora i mgr inż. Jakub Frelek. Należy podkreślić, że Leszek Cieciora i Jakub Frelek działają na rzecz Olimpiady od początku jej powołania.

W piśmie ze stycznia 1990 r. powołującym Komitet Główny Konkursu Minister Edukacji Narodowej stwierdził również, że tematyka Konkursu jest zgodna z przedmiotami zawodowymi w zawodzie „technik geodeta” według planu nauczania zatwierdzonego zarządzeniem Ministerstwa Edukacji i Wychowania z dnia 30 stycznia 1986 r., co upoważnia Komitet Główny do działania na podstawie zarządzenia Nr 57 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 września 1989 r. w sprawie olimpiad, turniejów i konkursów dla uczniów (słuchaczy) szkół ponadpodstawowych i podstawowych oraz zgodnie z zał. nr 2 zarządzenia MEN z dnia 5 maja 1988 r. w sprawie zasad przyjmowania na I rok studiów dziennych laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego (MP Nr 17 poz. 138). Na podstawie przepisów powołanego wyżej zarządzenia Nr 57 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 września 1989 r. w sprawie olimpiad, turniejów i konkursów dla uczniów (słuchaczy) szkół ponadpodstawowych i podstawowych, a następnie zarządzenia nr 28 z dnia 14 września 1992 r. w sprawie organizacji konkursów i olimpiad przedmiotowych uczestnicy zawodów drugiego stopnia (etapu szkolnego), którzy zakwalifikowali się do etapu centralnego, uzyskali uprawnienia do wystawienia im oceny najwyższej z przedmiotu geodezja na zakończenie nauki w klasie i zwolnienia z egzaminu z przygotowania zawodowego na egzaminie dojrzałości, natomiast trzej laureaci konkursu byli nadal przyjmowani na I rok studiów dziennych bez egzaminu wstępnego na kierunku geodezja i

kartografia na uczelniach technicznych i kierunek geodezja urządzeń rolnych na uczelniach rolniczych. Uprawnienia te były potwierdzane odpowiednimi zaświadczeniami wydawanymi przez Komitet Główny Konkursu.

Kierując się potrzebą dostosowania organizacji Konkursu i zasad jego przeprowadzania do obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa, dążąc do zrealizowania wieloletniego postulatu o podniesienie konkursu do rangi olimpiady (którą de facto był) Komitet Główny Konkursu przepracował obowiązujący dotąd regulamin i po zatwierdzeniu przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich w listopadzie 2005 r. przedstawił go do akceptacji Ministrowi Edukacji Narodowej jako „Regulamin Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej”. Po akceptacji regulaminu przez Ministerstwo Edukacji i Nauki (pismem Nr DKZU-5027-1 /K/2006/UL z dnia 21.02.2006 r.) organizowany od 1979 roku Konkurs otrzymał rangę olimpiady. Tak więc od 2006 r. jest organizowana Olimpiada Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Olimpiada Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej jest ogólnopolską olimpiadą tematyczną realizowaną na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) i rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 29 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu przeprowadzania konkursów, turniejów i olimpiad (Dz. U. Nr 13, poz. 125, z późn. zm.). Zgodnie z regulaminem Olimpiada jest aktualnie organizowana jako zawody trzystopniowe o zasięgu ogólnokrajowym i odbywa się w etapach:

- zawody pierwszego stopnia, czyli etap szkolny,
- zawody drugiego stopnia, czyli etap międzyszkolny,
- zawody trzeciego stopnia, czyli etap centralny.

Etap szkolny przeprowadza Komisja Szkolna Olimpiady powoływana przez właściwy terytorialnie Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich. W skład Komisji Szkolnej wchodzi przedstawiciele Zarządu Oddziału oraz rady pedagogicznej szkoły geodezyjnej.

Bezpośrednim organizatorem etapu międzyszkolnego i etapu centralnego Olimpiady jest Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich i dyrekcja Zespołu Szkół, w skład którego wchodzi Technikum Geodezyjne na obszarze działania Zarządu Oddziału, ustalani corocznie przez Komitet Główny w porozumieniu z Zarządem Głównym SGP. Celem sprawnego przeprowadzenia etapu międzyszkolnego i etapu centralnego oraz koordynacji prac etapu szkolnego Komitet Główny powołuje, na wniosek Zarządu Oddziału - Komitet Organizacyjny Olimpiady. W skład Komitetu Organizacyjnego wchodzi przedstawiciele organizatorów, Kuratorium Oświaty i Wychowania oraz przedsiębiorstw i instytucji działających w zakresie geodezji i kartografii na terenie, na którym przeprowadzane są zawody. Olimpiada obejmuje sprawdzenie wiadomości teoretycznych i umiejętności praktycznych uczniów ponadgimnazjalnych szkół geodezyjnych z przedmiotów specjalistycznych

w dyscyplinie geodezja i kartografia, określone w odpowiednich przepisach MEN, według następującego zakresu wiedzy:

1. w zawodach pierwszego stopnia, szkolnych - wystarczające do uzyskania oceny bardzo dobrej z przygotowania zawodowego na zakończenie nauki,
2. w zawodach drugiego stopnia, międzyszkolnych - wystarczające do uzyskania oceny celującej z przygotowania zawodowego na zakończenie nauki,
3. w zawodach trzeciego stopnia, centralnych - w zakresie wskazanym w programie olimpiady.

Według przywołanego wyżej „Regulaminu Olimpiady” i opracowanych na jego podstawie „Szczegółowych wytycznych organizacyjnych” zawody pierwszego stopnia - etap szkolny polegają na rozwiązaniu 80 zadań testowych i rozwiązaniu 4 zadań tekstowych (pisemnych) - w pierwszym dniu zawodów oraz wykonaniu sprawdzianu z umiejętności praktycznych w formie zadania praktycznego indywidualnego - w drugim dniu zawodów. Trzej uczestnicy etapu szkolnego, którzy uzyskali największą ilość punktów w tych zawodach (rozwiązanie zadań pisemnych i testowych oraz sprawdzianu terenowego) zostają zakwalifikowani jako kandydaci zespołu reprezentującego szkołę w zawodach następnego etapu. Do udziału w zawodach międzyszkolnych kwalifikuje zespoły szkolne Prezydium Komitetu Głównego, w porozumieniu z Jury Olimpiady, na podstawie liczby uzyskanych przez zespół punktów, po przeprowadzeniu ich weryfikacji.

Zawody drugiego stopnia - etap międzyszkolny, polegają na wykonaniu sprawdzianu umiejętności praktycznych przez zespołowe rozwiązanie zadań w terenie - w drugim dniu zawodów. W wyniku zawodów drugiego stopnia zostają wyłonione:

- 3 zwycięskie szkoły w klasyfikacji zespołowej (drużynowej) oraz
- 20 finalistów indywidualnych zakwalifikowanych do zawodów trzeciego stopnia, tj. etapu centralnego Olimpiady.

W zawodach trzeciego stopnia - etapie centralnym bierze udział dwudziestu uczestników Olimpiady, którzy otrzymali największą liczbę punktów w zawodach drugiego stopnia. Sprawdzanie posiadanej wiedzy w etapie centralnym odbywa się w dwóch „podetapach”. W pierwszej części zawodów uczestnicy rozwiązują 30 pytań testowych. Na podstawie zdobytych punktów jury ustala 10 najlepszych uczestników zawodów, kwalifikując ich jako finalistów Olimpiady. W drugiej części zawodów finalista odpowiada na cztery pytania z wylosowanego przez siebie zestawu w łącznym czasie 15 min. Trzej uczestnicy drugiej części zawodów trzeciego stopnia - etapu centralnego, którzy uzyskali kolejno największą liczbę punktów uzyskują tytuł laureata Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Pozostali uczestnicy finałów otrzymują tytuł finalisty, z zastrzeżeniem, że uzyskali co najmniej 50% możliwych do zdobycia

punktów. W przypadku uzyskania wyniku poniżej 50%, zawodnikowi nie przyznaje się tytułu finalisty i zostaje on uczestnikiem etapu centralnego Olimpiady. Uprawnienia laureatów i finalistów określają:

- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (Dz. U. Nr 83, poz. 562, z późn. zm.)
- ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).

Ocenę punktową wyników etapu międzyszkolnego i etapu centralnego przeprowadza dziesięcioosobowe Jury Olimpiady, którego skład ustala Komitet Główny Olimpiady. Na członków Jury powołuje się pracowników naukowych wyższych uczelni i wybitnych praktyków w dziedzinie geodezja i kartografia. Aktualnie prace uczestników zawodów nadzorowało, sprawdzało i oceniało Jury w składzie:

- prof. dr hab. inż. Zofia Więckowicz - przewodnicząca,
 - dr hab. inż. Maria Mrówczyńska, prof. UZ - wiceprzewodnicząca,
- członkowie:
- dr inż. Mirosław Kaczątek,
 - dr inż. Jan Kazak,
 - dr inż. Rafał Kocierz,
 - mgr inż. Mirosław Marciniak,
 - dr inż. Bartosz Mitka,
 - dr hab. inż. Andrzej Pachuta, prof. PW,
 - dr inż. Dominik Próchniewicz,
 - dr inż. Jakub Szczepański,
 - dr hab. inż. Janusz Walo, prof. PW.

Od pierwszej do 20 edycji Olimpiady, a więc przez 20 lat pracami jury kierował jej pierwszy przewodniczący prof. Józef Wędzony, prof. Zofia Więckowicz kieruje pracami jury od 22 edycji Olimpiady. Dwa razy, w czasie 20. i 21. edycji Olimpiady, przewodniczącym jury był prof. Stefan Cacoń. Należy podkreślić, że przez wiele lat w pracach jury uczestniczyły osoby związane z Olimpiadą od początku jej powołania. I tak prof. dr hab. inż. Jerzy Fellmann uczestniczył w pracach jury 28 razy (pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego), mgr inż. Eugeniusz Tes 29 razy, a dr inż. Marian Sołtys 26 razy (dwaj ostatni do 36 edycji Olimpiady). Organizowana od 1979 r. przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich Olimpiada w czasie czterdziestu lat podlegała różnym zmianom organizacyjnym i merytorycznym, a jej organizatorzy musieli wielokrotnie pokonywać różne trudności, głównie finansowe, zagrażające ciągłości zawodów. Zawsze jednak, dzięki zaangażowaniu działaczy Stowarzyszenia, nieprzerwanie przez czterdzieści lat są one organizowane,

popularyzując, zgodnie z założeniami ich inicjatorów, zawód geodety i stwarzając uczącej się młodzieży pole do rozwoju uzdolnień i szlachetnej rywalizacji, a kadrze pedagogicznej pozwalają na wymianę poglądów i doświadczeń.

Istotnym czynnikiem powodującym zmiany w organizacji Olimpiady była konieczność zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego gwarantującego uzyskanie, a następnie utrzymanie jej rangi i uznania. Zmiany w organizacji Olimpiady były także wynikiem coraz większej liczby średnich szkół geodezyjnych, zgłaszających w niej udział. Ściśle określona wysokość środków finansowych nie pozwalała na pokrycie kosztów udziału coraz większej liczby uczestników zawodów okręgowych i centralnych. Spowodowało to konieczność ograniczenia liczby zespołów szkół uczestniczących w zawodach międzyszkolnych. Budząca wątpliwości ocena wyników pracy uczestników zawodów szkolnych spowodowała konieczność zapewnienia jednolitych zasad oceniania uczestników zawodów przez szkolne zespoły jurorów.

Trudności finansowe były natomiast spowodowane zmianami w administracji publicznej, w wyniku których dotychczasowi współorganizatorzy Olimpiady, Ministerstwo Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej, a więc i Główny Urząd Geodezji i Kartografii oraz Ministerstwo Rolnictwa wycofali się z jej finansowania. W wyniku zmian strukturalnych przestały również wspierać Olimpiadę, w dotychczasowym wymiarze, przedsiębiorstwa geodezyjne. Względny proceduralne spowodowały, że nie otrzymano żadnej dotacji z Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu. Na zmniejszenie trudności finansowych nie wpłynęło też nadanie dotychczasowym konkursom rangi olimpiady, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami, środki na dofinansowanie Olimpiady mogły być zapewnione przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu dopiero w latach następnych. W tej sytuacji, aby nie dopuścić do zniweczenia 26-letniej tradycji organizowania Olimpiady, Komitet Główny postanowił zorganizować zawody pierwszego stopnia bez zapewnienia udziału ich uczestników w następnych etapach, których zorganizowanie zależało od uzyskania odpowiednich środków finansowych. W wyniku podjętych starań, zorganizowanie zawodów II i III stopnia XXVIII Olimpiady zapewnił Starosta Opatowski - Kazimierz Kotowski przez zrefundowanie kosztów zakwaterowania i wyżywienia uczestników Olimpiady, członków jury i przedstawicieli Komitetu Organizacyjnego. Aktualnie, koszty zorganizowania i przeprowadzenia Olimpiady są pokrywane z dotacji Ministerstwa Edukacji Narodowej uzyskiwanych na podstawie umowy na realizację zadania publicznego, środków własnych organizatora, czyli Stowarzyszenia Geodetów Polskich i środków uzyskanych od instytucji i osób wspierających oraz fundatorów nagród. Tych ostatnich niestety jest coraz trudniej pozyskać.

Należy wyrazić głębokie przekonanie, że Stowarzyszenie Geodetów Polskich, jego członkowie, jak również geodeci w nim niezrzeszeni rozumieją znaczenie Olimpiady dla przyszłości naszego zawodu i będzie ona kontynuowana przez następne lata.

Opracował: mgr inż. Andrzej Szymczak
Źródło: Przegląd Geodezyjny nr 5/2018 ♦ Rok XC

P.S. Komitet Główny Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej uprzejmie informuje, że przystąpiono do organizacji XLI edycji Olimpiady. Organizatorem zawodów drugiego i trzeciego stopnia jest Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Ignacego Wyssogoty Zakrzewskiego w Żelechowie oraz Zarząd Oddziału Wojewódzkiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie. Przewiduje się, że zawody te zostaną przeprowadzone w dniach 4-6 kwietnia 2019 roku. Zawody pierwszego stopnia - etap szkolny należy zorganizować w dniach 25-26 października 2018 r. - początek zawodów każdego dnia godz. 9.00.

Z OSTATNIEJ CHWILI: Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich i Komitet Główny Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej uprzejmie informują, że Komitet Geodezji Polskiej Akademii Nauk na zebraniu plenarnym dnia 30 października 2018 r. jednogłośnie podjął decyzję o objęciu patronatem honorowym XLI edycji Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej.

7. Działalność studentów geodezji w latach 2002-2019 w SGP

Od początku istnienia SGP było blisko młodzieży akademickiej chociażby ze względu na obecność w jego strukturach pracowników naukowych wydziałów geodezyjnych polskich uczelni. W ostatnich dwóch dekadach, zaobserwować należy bliższą współpracę studentów z SGP w ramach Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji (OKSG), a także Kół Studenckich w niektórych oddziałach SGP m.in. w Krakowie, Gdańsku i Warszawie.

Idea organizacji zrzeszającej studentów geodezji z całej Polski narodziła się w 2001 roku, na geodezyjnej konferencji w Nowym Sączu. Potrzeba powstania takiej organizacji wynikała z niedostatecznych, w ocenie studentów, kontaktów pomiędzy wydziałami geodezyjnymi działającymi na różnych polskich uczelniach. Pomysł ten wzbudził od razu duże zainteresowanie i przychyłność Zarządu Głównego SGP, który zdecydował się na stworzenie OKSG działającego przy SGP.

Ogólnopolski Klub Studentów Geodezji powstał 9 kwietnia 2002 roku,

dzięki inicjatywie śp. prof. Kazimierza Czarneckiego (ówczesnego Prezesa SGP), w związku z planowaną wyprawą na Spitsbergen. Ponadto w ramach OKSG organizowane są spotkania, szkolenia, realizowane są projekty oraz badania naukowe mające na celu wymianę myśli naukowo-technicznej pomiędzy studentami z całej Polski. Członkowie Klubu uczestniczą w Międzynarodowym Spotkaniu Studentów Geodezji (IGSM), Kongresie FIG, Polsko –

Czesko – Słowackich Dniach Geodezji. Największym przedsięwzięciem jest jednak Ogólnopolska Konferencja Kół Naukowych Studentów Geodezji, która odbywa się co roku nieprzerwanie od 2006 r. Logo Klubu przedstawia klasyczny teodolit na tle nowoczesnego odbiornika satelitarnego, jest to połączenie nowoczesności opartej na tradycji która przyświeca studentom. Ponadto, luneta skierowana w niebo symbolizuje znaną powszechnie maksymę "Per aspera ad astra"

Cele OKSG według regulaminu to:

1. Pogłębianie wiedzy w zakresie szeroko pojętej geodezji,
2. Nawiązanie współpracy z kołami i organizacjami z zakresu geodezji działającymi na uczelniach polskich i poza jej granicami,

3. Stworzenie reprezentacji występującej w imieniu studentów kierunków geodezyjnych przy współpracy z Komisjami Głównymi SGP oraz innymi organizacjami związanymi z geodezją,
4. Pomoc studentom i absolwentom kierunków geodezji i pokrewnych, wymiana doświadczeń i informacji.

Członkami OKSG są następujące koła naukowe i stowarzyszenia studenckie:

- Stowarzyszenie Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii "Geoida"
 - Politechnika Warszawska (od 2002),
- Koło Naukowe Geodetów "Dahlta"
 - Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie (od 2002),
- Koło Naukowe Geodetów
 - Uniwersytet Rolniczy w Krakowie (od 2002),
- Studenckie Koło Naukowe Geodetów
 - Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu (od 2002),
- Międzynarodowe Koło Geodezji Satelitarnej i Nawigacji "GeoSiN"
 - Uniwersytet Warmińsko-Mazurski (od 2002),
- Koło Naukowe Studentów "GeoPixel"
 - Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie (od 2009),
- Studenckie Koło Naukowe Geodetów "Agrimensor"
 - Politechnika Śląska (od 2009),
- Studenckie Koło Naukowe "Geo-Team"
 - Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Rzeszowie (od 2014),
- Geodezyjne Koło Naukowe "Equator"
 - Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie (od 2015),
- Koło Naukowe Geodezji i Kartografii „Metiri”
 - Akademia Morska w Szczecinie (od 2015),
- Koło Naukowo-Badawcze GIS
 - Politechnika Wrocławska (od 2016).

Poczet Prezesów OKSG:

- ✓ 2002-2004 Adamek Artur (PW)
- ✓ 2004-2006 Pieczka Roman (AGH)
- ✓ 2006-2007 Tabaka Jacek (UR)
- ✓ 2007-2008 Ćmielewski Bartosz (UP)
- ✓ 2008-2009 Szabat Aleksandra (AGH)
- ✓ 2009-2010 Adamek Anna (PW)
- ✓ 2010-2011 Nykiel Grzegorz (WAT)
- ✓ 2011-2012 Polnik Weronika (PŚ)
- ✓ 2012-2013 Szłapka Żaneta (UR)

- ✓ 2013-2014 Kamińska Anna (PW)
- ✓ 2014-2015 Nazimek Andrzej (WSIE)
- ✓ 2015-2016 Łotecki Aleksander (UP)
- ✓ 2016-2017 Nawrotek Michał (UWM)
- ✓ 2017-2018 Sokołowska Monika (WAT)
- ✓ 2018-2019 Lisowska Anna (AGH)

Zarys aktywności OKSG

W dniach 14 sierpnia - 14 września 2003 r. OKSG zorganizował studencką wyprawę naukowo - badawczą na Spitsbergen. Głównym celem ekspedycji było przeprowadzenie badań geodynamicznych w okolicach Polskiej Stacji Polarnej PAN w Hornsundzie. Opracowany program naukowy został włączony do programu Wyprawy Centralnej PAN. Uczestnikami wyprawy byli:

- Artur Adamek (kierownik i pomysłodawca wyprawy, student PW)
- Małgorzata Piskorz (studentka PW),
- Michał Sagan (student PW),
- Marta Boroń (studentka AGH),
- Andrzej Pałubski (student AGH),
- Leszek Szymala (student AGH),
- Ewa Wielgosz (studentka UP),
- Mariusz Adamczak (student UP),
- Marcin Cysewski (student UP),
- Szymon Wajda (pracownik firmy Nadowski),
- Adam Domagała (pracownik firmy Nadowski)
- dr inż. Zdzisław Kurczyński (opiekun naukowy wyprawy, obecnie profesor na PW)

Ponadto, Honorowym uczestnikiem, który pozostał w kraju był dr Andrzej Pachuta (ówczesny wiceprezes SGP i prodziekan ds. studenckich na Wydziale GiK PW, profesor PW).

W dniach 12-14 października 2004 r. na terenie Beskidu Małego odbył się **I Ogólnopolski Rajd Studentów Geodezji** organizowany przez OKSG. W rajdzie uczestniczyli koleżanki i koledzy z Akademii Rolniczej w Krakowie (dziś Uniwersytet Rolniczy), Akademii Górniczo-Hutniczej, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Politechniki Warszawskiej i Politechniki Śląskiej. W dniach 18-21 listopada 2005 r. odbył się natomiast **II Ogólnopolski Rajd Studentów Geodezji** w Beskidzie Makowskim. Wzięło w nim udział prawie 30 studentów z Akademii Rolniczej w Krakowie, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz AR we Wrocławiu (dziś Uniwersytet Przyrodniczy). Poszczególne koła

naukowe w ramach swojej prezydencji w OKSG organizują zebrania zwoływane przez Prezesa OKSG. Tradycją jest już co najmniej jedno zebranie integracyjne w semestrze zimowym oraz drugie walne zebranie wyborcze (po zakończeniu konferencji) w semestrze letnim. Głównym celem spotkań jesiennych jest panel prezentujący bieżącą działalność członków Klubu, dyskusja nad wspólnymi działaniami oraz głosowanie wolnych wniosków (np. w sprawie przyjęcia nowych członków). Głównym celem spotkań letnich jest wybór nowych władz oraz przekazanie prezydencji na nowy rok akademicki. Miejsce zebrań co roku zmienia się wraz z prezydencją, co dodatkowo dodaje im atrakcyjności, oraz umożliwia poznanie partnerskich uczelni. W początkach OKSG jednak częstym miejscem spotkań było Obserwatorium Geodezyjno-Astronomiczne w Józefosławiu pod Warszawą.

W dniach 4-6 marca 2005 r. odbyło się w Józefosławiu Zebranie Plenarne Zarządu Klubu. Poruszono wtedy bardzo istotną sprawę dotyczącą zmian w Regulaminie Klubu. Zmiany te były konieczne ze względu na likwidację przez studentów oddziałów, prowadząc do połączenia Klubu w jedną całość oraz inicjatywy przyjmowania studentów kierunków geodezyjnych w poczet Członków Zwyczajnych SGP począwszy od trzeciego roku studiów. Zaproponowano też pomysły mogące polepszyć funkcjonowanie OKSG, wśród których znalazły się:

1. Forum na stronie internetowej
2. Lepszy przepływ informacji
3. Konferencja naukowa Kół Naukowych Ogólnopolskich
4. Stworzenie strony w języku angielskim
5. Stworzenie kalendarza cyklicznego imprez organizowanych przez uczelnie należące do OKSG
6. Założenie bloga (studencka wymiana zdań)
7. Zorganizowanie konferencji zakończonej balem
8. Stworzenie informatora naukowego zawierającego wszystkie koła naukowe i organizacje geodezyjne
9. Wspólny projekt naukowy w Bezmiechowej (obóz).

Wiele z zaproponowanych inicjatyw udało się zrealizować poprzez organizację corocznej Konferencji Kół Naukowych Studentów Geodezji. Inne inicjatywy w nieco innej formie pojawiły się chociażby w postaci funpage'a czy stron internetowych związanych z OKSG.

Ogólnopolskie Konferencje Kół Naukowych Studentów Geodezji

W 2006 r. udało się po raz pierwszy zorganizować Ogólnopolską Konferencję Kół Naukowych Studentów Geodezji mającą na celu wymianę

myśli technicznej, czyli realizację podstawowego celu, dla którego zainicjowano OKSG. To doroczne wydarzenie naukowe, na stałe wpisało się w tradycję i trwa po dziś dzień. Najbliższa XIV Konferencja w ramach OKSG odbędzie się w 2019 r. na AGH w Krakowie, a jej gospodarzem będzie Koło naukowe Geodetów "Dahlta". Konferencja stanowi olbrzymi poligon organizacyjny oraz logistyczny dla studentów, ponieważ aktywnie uczestniczy w niej ponad 100 osób. Coraz większe zainteresowanie konferencją świadczy o jej uznaniu w środowisku geodezyjnym, z tego względu od kilku lat uczestnicy dzielą się na kilka sesji włączając w to podział na sesje plenarne oraz posterowe. Poniższa tabela zawiera wykaz dotychczasowych konferencji OKSG.

Edycja	Termin	Prezydencja (gospodarz konferencji)
I	2006	Stowarzyszenie Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej "Geoida"
II	19 - 20 kwietnia 2007	Koło Naukowe Geodetów "Dahlta", Akademia Górniczo-Hutnicza
III	24 - 25 kwietnia 2008	Studenckie Koło Naukowe Geodetów Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu
IV	2-3 kwietnia 2009	Stowarzyszenie Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej "Geoida"
V	15-17 maja 2010	Koło Naukowe Geodetów "Dahlta", Akademia Górniczo-Hutnicza
VI	7-8 kwietnia 2011	Koło Naukowe Studentów "GeoPixel", Wojskowa Akademia Techniczna
VII	12-13 kwietnia 2012	Studenckie Koło Naukowe Geodetów "Agrimensor" Politechniki Śląskiej
VIII	22-23 kwietnia 2013	Koło Naukowe Geodetów Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
IX	8-9 maja 2014	Stowarzyszenie Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej "Geoida"
X	22-23 kwietnia 2015	Studenckie Koło Naukowe "Geo-Team" Wyższej Szkoły Inżynieryjno-Ekonomicznej w Rzeszowie
XI	20-22 kwietnia 2016	Studenckie Koło Naukowe Geodetów, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu
XII	25-27 kwietnia 2017	Międzynarodowe Koło Geodezji Satelitarnej i Nawigacji "GeoSiN", Uniwersytet Warmińsko-Mazurski
XIII	10-11 maja 2018	Koło Naukowe Studentów "GeoPixel", Wojskowa Akademia Techniczna
XIV	2019	Koło Naukowe Geodetów "Dahlta", Akademia Górniczo-Hutnicza

Geo-Azymuty - ciekawą inicjatywą realizowaną w ramach OKSG był ogólnopolski plebiscyt Geo-Azymuty. Celem plebiscytu było wyłonienie przez studentów z całej Polski najwybitniejszych ich zdaniem osobowości oraz dokonań w dziedzinie geodezji i kartografii. Nominacji kandydatów do plebiscytu udzielały Studenckie Koła Naukowe a Laureatów wybierano w głosowaniu większościowym przez studentów należących do OKSG. Plebiscyt "Geo-Azymuty" odbywał się w ramach działalności OKSG tworzącego kapitułę plebiscytu oraz Koła Naukowego Geodetów Dahlta będącego jego organizatorem. Idea plebiscytu została zainicjowana podczas Ogólnopolskiego Spotkania Studentów Geodezji w Gliwicach 16 grudnia 2011 r. przez Mirosława Marciniaka. Pomysł ten zyskał spore zainteresowanie zarówno wśród studentów jak i środowiska geodezyjnego z całej Polski. Regulamin plebiscytu Geo-Azymutów znajduje się na stronie <http://studenci.sgp.geodezja.org.pl>.

Początkowo Geo-Azymuty przyznawane były w następujących kategoriach: GeoAutorytet, GeoMentor, GeoPublikacja, Wydarzenie Geodezyjne, Technologie Geodezyjne.

Statuetki Geo-Azymutów

2012

Geo

Azymuty

Lista Nominacji I Edycji Plebiscytu Geo Azymuty 2012

W kategorii Geo Autorytet nominacje otrzymują:

- Prof. dr hab. inż. Janusz Stefan Siedziński
- Dr inż. Maciej Pomykał
- Dr inż. Andrzej Jagielski
- Prof. dr hab. inż. Jan Gocał

W kategorii Geo Mentor nominacje otrzymują:

- Firma ESRI Polska
- SGP oddział w Krakowie
- Dr hab. inż. Krystian Pyka Profesor AGH

W kategorii Geo Publikacja nominacje otrzymują:

- Kazimierz Czarniecki za książkę „Geodezja współczesna w zarysie”
- Geoforum portal internetowy magazynu geodezyjnego za cykl artykułów „Krótki wykład
- Andrzej Jagielski za książkę „Geodezja”
- Jan Gocał za książkę „Geodezja Inżyniersko-Przemysłowa”

W kategorii Wydarzenie Geodezyjne nominacje otrzymują:

- Komitet organizacyjny za X Konferencję Naukowo-Techniczną „Aktualne problemy w geodezji inżynierskiej”
- Firma Leica Geosystems za LEICA TOUR 2011
- KNG UR Kraków za VIII Ogdniopolski Rajd Studentów Geodezji
- Firma ESRI za GIS Day

W kategorii Technologie Geodezyjne nominacje otrzymują:

- Firma CODER za oprogramowanie WinKalk
- Dr inż. Marian Poniewiera za system GEOLISP
- Firma Geodezy za oprogramowanie MK 2011 POWER
- Firma Softline za oprogramowanie C-Geo 2012

Kraków, 1 marca 2012r.

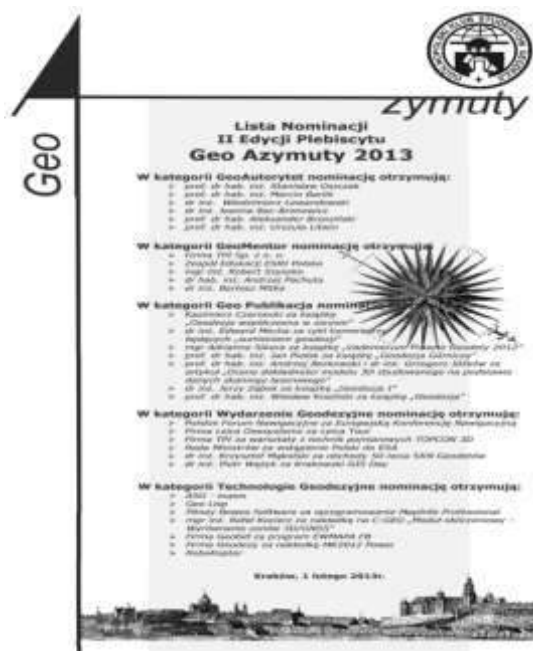

Laureatami I edycji Geo-Azymutów w roku 2012 zostali:

- Geo Autorytet: Dr inż. Andrzej Jagielski
- Geo Mentor: Oddział SGP w Krakowie
- Geo Publikacja: Redakcja Geoforum.pl za cykl artykułów „Krótki wykład”
- Wydarzenie Geodezyjne: Firma ESRI za GIS Day
- Technologie Geodezyjne: Firma Softline za oprogramowanie C-Geo 2012

Kapituła OKSG oraz Laureaci pierwszej edycji plebiscytu podczas Gali

Laureatami II edycji Geo-Azymutów w roku 2013 zostali:

- GeoAutorytet: dr Włodzimierz Lewandowski – główny fizyk w Międzynarodowym Biurze Wag i Miar w Sevres, doradca sejmowego Zespołu do spraw Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej
- GeoMentor: dr hab. Andrzej Pachuta – prodziekan Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej
- GeoPublikacja: Adrianna Sikora – za książkę „Vademecum Prawne Geodety”
- Technologie Geodezyjne: Sieć ASG-EUPOS – za zrewolucjonizowanie polskiej geodezji
- Wydarzenie Geodezyjne: Leica Geosystems – za doroczną imprezę Leica Tour

W drugiej edycji wybrano także Laureata w kategorii: Azymut Publiczności. Głosowanie odbyło się w marcu 2013 r za pośrednictwem portalu Geoforum.pl. Wśród 30 nominacji największe uznanie wśród głosujących zdobył dr Włodzimierz Lewandowski)

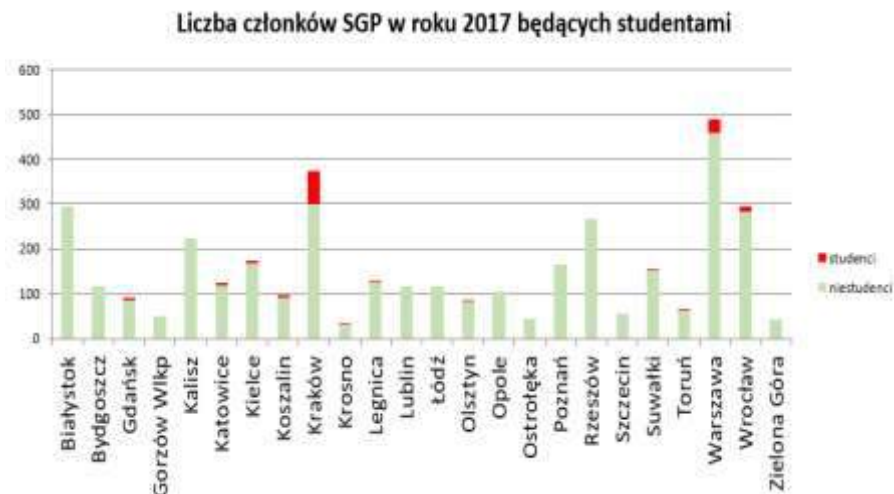
Laureaci i Nominowani w drugiej edycji plebiscytu podczas Gali

Podczas jesiennego zebrania OKSG 20 grudnia 2013 r. na PW obradowano m.in. o kolejnej edycji plebiscytu „GeoAzymuty”. Zdecydowano wówczas, że w kolejnym roku nagrody nie zostaną przyznane. W trakcie debaty padła propozycja, aby konkurs odbywał się co kilka lat, gdyż wskazywanie zasłużonych dla geodezji ludzi rokrocznie jest zbyt częste. Plebiscyt nie został jednak do tej pory wznowiony.

Obecność studentów w strukturach SGP

Podczas XXXV Zjazdu Delegatów SGP w dniach 3-5 czerwca 2004 r. w Piechowicach (woj. dolnośląskie) powstał projekt, aby studenci począwszy od 3. roku studiów, w szczególności członkowie OKSG mogli być także członkami SGP. Projekt ten został jednogłośnie przyjęty przez Zarząd SGP w Warszawie w dniu 21 października 2004 r. Podczas XXXIX Zjazdu Delegatów SGP w dniach 30 czerwca - 2 lipca 2017 r w Olsztynie podjęto decyzję o zmianie zapisu co do przyjmowania studentów w poczet członków SGP. Od tego momentu mogli oni być członkami SGP począwszy od pierwszego roku studiów.

Obecnie w SGP około 150 członków SGP to studenci. Liczba ta jest znacznie mniejsza niż sumaryczna liczba członków kół naukowych wchodzących w skład OKSG.

Oddział SGP	Liczba członków SGP będących studentami	Oddział SGP	Liczba członków SGP będących studentami
Gdańsk	6	Legnica	1
Katowice	5	Olsztyn	1
Kielce	5	Suwałki	2
Koszalin	4	Toruń	2
Kraków	76	Warszawa	30
Krosno	2	Wrocław	12
RAZEM			146

Pomimo szerokiej działalności organizacji studenckich na różnych polach współpracy z SGP nie są oni w większości formalnie członkami SGP. Sytuacja ta wynika z dużej rotacji studentów, którzy zanim rozpoczną na dobre swoją działalność organizacyjną stają się już absolwentami swoich uczelni. Fakt ten skłonił między innymi władze SGP do umożliwienia studentom wnioskowania o członkostwo w SGP już od pierwszego roku studiów.

Główna Komisja Promocji i Młodzieży działająca przy ZG SGP skupia swoją uwagę na aktywności młodzieży w technikach geodezyjnych oraz działalności studentów. Ponadto, w SGP oddział Warszawa istnieje specjalnie powołana Komisja Młodej Kadry, która odpowiada za kontakt z młodym pokoleniem geodetów w obszarze tego oddziału SGP. Studenci w SGP swoją działalność realizują także w swoich własnych kołach np. Koło Studentów UR, Koło Studentów AGH (SGP oddział Kraków), Koło Hevelius (SGP oddział Gdańsk) lub klubach np. Klub studentów PW (SGP oddział Warszawa) czy w kołach, w których są razem z pracownikami uczelni, na której studiują.

Opracowali:
Krzysztof Bakula, Mirosław Marciniak

XI. DOKUMENTACJA na 100 lecie

Uchwała XXXIX Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich - Olsztyn, 30.06-02.07.2017 r.

Na podstawie § 23 ust.1 Statutu Stowarzyszenia Geodetów Polskich Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich zobowiązuje Zarząd Główny do: ... / *wyciąg* /

3. Powołania Komitetu Organizacyjnego ds. Obchodów 100-lecia SGP.

UCHWAŁA

**Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich
z dnia 16 września 2017 roku
w sprawie Powołania Komitetu Organizacyjnego ds. Obchodów 100-
lecia SGP**

Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego ds. Obchodów 100-lecia SGP zostaje kol. Alicja Kulka.

Komitet Organizacyjny Obchodów 100-lecia SGP i Polskiej Geodezji

- **Alicja Kulka** - Przewodnicząca
- Waldemar Izdebski
- Przemysław Janik
- Zbigniew Kazimierczak
- Włodzimierz Kędziora
- Andrzej Pachuta
- Urszula Ratyńska
- Florian Romanowski
- Ryszard Rus
- Ewa Sawicka

Współpraca: Ryszard Soroko

Komitet Honorowy Obchodów 100-lecia SGP

- Główny Geodeta Kraju **dr hab. inż. Waldemar Izdebski,**
- Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT **Ewa Mańkiewicz-Cudny,**
- Rektor PW **prof. dr hab. inż. Jan Franciszek Szmidt,**
- Przewodniczący Komitetu Geodezji PAN **prof. dr hab. inż. Jan Kryński,**
- Austrian Society for Surveying and Geoinformation Austria **Dipl.-Ing. Julius Ernst,**
- Prezydent International Federation of Surveys – FIG **prof. dr Rudolf Staiger,**
- Członek honorowy SGP **prof. dr hab. inż. Zdzisław Adamczewski,**
- Członek honorowy SGP **Krzysztof Cisek,**
- Członek honorowy SGP **Stanisław Cegielski.**

UCHWAŁA
Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich
z dnia 5 kwietnia 2018 roku
w sprawie Jubileuszu 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz
ustanowienia Roku Geodezji Polskiej

na podstawie § 10, § 29 oraz § 30 Statutu Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Uchwały XXXIX Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich uchwala się co następuje:

Rok 2019 ustala się rokiem obchodów Jubileuszu 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Rokiem Geodezji Polskiej, która to okazja sprzyja integracji całego środowiska geodetów polskich, jak też stwarza możliwości podnoszenia świadomości społecznej na temat geodezji i jej roli w życiu społeczno-gospodarczym kraju na przestrzeni wieku i obecnie. Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich zwraca się do całego środowiska geodezyjnego o włączenie się do obchodów Jubileuszu oraz o wsparcie starań dla przyjęcia przez Parlament RP uchwały w sprawie uczczenia 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Roku Geodezji Polskiej jako wyrażenie uznania i szacunku dla całego środowiska polskich geodetów oraz podkreślenia ich wkładu w budowę niepodległej Polski.

Uzasadnienie

Korzenie zawodu mierniczego w Polsce sięgają okresu średniowiecza. Na przestrzeni wieków struktura zawodu ulegała modyfikacjom pod wpływem zmieniającej się sytuacji politycznej i społeczno-gospodarczej. Zmieniały się także organizacje zawodowe skupiające w swoich szeregach dziś – geodetów, dawniej – mierniczych przysięgłych czy też geometrów. Pierwszy Powszechny Zjazd Mierniczych Polskich odbył się w Warszawie w dniach 4-6 stycznia 1919 r. Od tego czasu stowarzyszenia geodetów polskich istniały ciągle. Nazwa organizacji wielokrotnie zmieniała się na przestrzeni lat: Związek Mierniczych Polskich (1925), Związek Mierniczych Przysięgłych (1926), który przekształcił się w Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej (1935) i którego ostatni przed wojną zjazd odbył się w 1939 r. W jego szeregach działali wybitni przedstawiciele nauki, społecznicy, patrioci, osoby zaufania publicznego, ludzie o właściwych i najwyższych kwalifikacjach. Po II wojnie światowej geodeci stanowili jedno z pierwszych środowisk technicznych, które samoistnie się zorganizowało. Na pierwszym zjeździe jaki odbył się tuż po wyzwoleniu, 15-16 września 1945 r. powołany został komitet organizacyjny Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej (1945), który upoważniono do „kooptacji wszystkich przedstawicieli przedwojennych organizacji”, by ostatecznie przyjąć nazwę Stowarzyszenie Geodetów Polskich (1953). Nazwa ta utrzymała się aż do dziś a Stowarzyszenie Geodetów Polskich kultywuje tradycje ale też stoi na straży etycznej strony zawodu i poprzez ustawiczne szkolenia, kursy, seminaria podnosi wiedzę i profesjonalizm w zawodzie, współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi, uczestniczy w opiniowaniu aktów prawnych, a także inicjuje wiele działań na rzecz środowiska geodezyjnego. Niniejszym potwierdzamy konieczność zwrócenia się do środowiska geodezyjnego w celu godnego i efektywnego przeprowadzenia wydarzeń planowanych w roku 2019, będących szansą na skuteczne podniesienie świadomości społecznej na temat roli i zadań polskiej geodezji.

**UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 2018 r.**

w sprawie uczczenia 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz uchwalenia roku 2019 Rokiem Geodezji Polskiej.

W dniach 4-6 stycznia 1919 r. w Warszawie odbył się Pierwszy Powszechny Zjazd Mierniczych Polskich – jednej z pierwszych organizacji naukowych powstających wraz z odradzaniem się Rzeczypospolitej Polskiej. Jego założycielami byli wybitni uczeni, nauczyciele, społecznicy, patrioci. Od tego czasu stowarzyszenia polskich geodetów działały ciągle, wyłączwszy okres II Wojny Światowej. Geodeci odegrali niezwykle ważną rolę w integracji terytorialnej Polski po okresie zaborów.

Nazwy organizacji wielokrotnie zmieniały się na przestrzeni minionych 100 lat: Związek Mierniczych Polskich (1925), Związek Mierniczych Przysięgłych (1926), Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej (1945), Stowarzyszenie Geodetów Polskich - SGP (1953). Po odzyskaniu niepodległości geodeci podjęli prace nad efektywnym rozwojem kraju oraz szeroką akcją edukacyjną, patriotyczną i wychowawczą służącą podniesieniu świadomości narodowej i społecznej.

Stowarzyszenie działało też w latach II wojny światowej, kiedy to z rąk niemieckich i sowieckich okupantów zginęło wielu jego członków organizując w obozach jenieckich, koła w których prowadzili działalność szkoleniową. Potem aktywnie włączyło się w proces odbudowy zniszczonej Polski, w tym w zagospodarowanie tzw. ziem odzyskanych.

Geodeci brali czynny udział w pracach związanych ze zmianą podziału administracyjnego i odbudowy kraju, przekształcaniem struktury agrarnej i przestrzennej z myślą o racjonalnej gospodarce przestrzennej i środowiskowej a także w pracach związanych z zapewnieniem bezpiecznej eksploatacji budowli i wielu skomplikowanych konstrukcji budowlanych.

W 100. rocznicę powstania STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża uznanie i szacunek dla tej instytucji naukowej oraz całego środowiska polskich geodetów. Na szczególne podkreślenie zasługuje wielki wkład STOWARZYSZENIA i jego członków w budowę niepodległej Polski, poznanie i określenie terytorium państwa polskiego, rozwój polskiej nauki, a także proces kształtowania tożsamości narodowej, wychowania obywatelskiego oraz postawy patriotycznej społeczeństwa, w tym wielu pokoleń młodzieży.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BIURO WYSTĄPIEŃ I PATRONATÓW PREZYDENTA

DYREKTOR

Jolanta Grzywacz-Borensztejn
BWP.0460.598.2015
dot. pisma z 26 lipca 2015 r.

Warszawa, 7 września 2015 roku

Pani
Profesor Janusz Walo
Prezes
Stowarzyszenia Geodetów Polskich
ul. Czackiego 3/5
00-515 Warszawa

Szanowny Panie Prezencie,

odpowiadając na pismo Pana Prezesa skierowane do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy z prośbą o objęcie Patronatu Honorowego nad Obchodami Jubileuszu 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Roku Geodezji Polskiej, które to uroczystości odbędą się 25 stycznia 2019 roku w Warszawie, uprzejmie przekazuję decyzję w tej sprawie.

Kancelaria Prezydenta RP z zainteresowaniem i życzliwością przyjęła wiadomość o obchodach 100. rocznicy powstania i działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Państwa piękny Jubileusz będzie z pewnością okazją do przypomnienia bogatej historii organizacji oraz do uhonorowania osób szczególnie zasłużonych dla rozwoju geodezji i kartografii w Polsce. Odnosząc się do Państwa prośby, pragnę poinformować, że na wniosek Pani Ewy Mańkiewicz-Cudny, Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej, obchody 100-lecia odzyskania Niepodległości, organizowane przez Stowarzyszenia należące do NOT, zostały objęte Patronatem Narodowym Prezydenta RP w Stulecie Odzyskania Niepodległości. W związku z tym proponujemy zwrócenie się do Pani Prezesa o włączenie do programu NOT-owskiego Państwa uroczystości. Nie możemy, niestety, objąć Państwa jubileuszu odrębnym prezydenckim patronatem.

Dziękujemy za przekazanie informacji o przedsięwzięciu i życzymy pomyślnej jego realizacji oraz kolejnych sukcesów w działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Z wyrazami poważania
Jolanta Grzywacz-Borensztejn

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PODSEKRETARZ STANU

Wojciech Kolarski

Warszawa, 11 listopada 2015 roku

Pan
Profesor Janusz Wało
Prezes
Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Szanowny Panie,

mam przyjemność przekazać – w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Andrzeja Dudy – wyrazy wdzięczności i podziękowanie za Państwa inicjatywę, poprzez którą włączyli się Państwo w obchody wielkiego narodowego jubileuszu i która została objęta Patronatem Narodowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w Stulecie Odzyskania Niepodległości.

Historia, tradycja i kultura narodowa zawsze były fundamentem tożsamości Polaków. To w nich przejawia się nasze przywiązanie do najwyższych wartości, takich jak wolność i niepodległość. O tym wszystkim przypomina wydany nakładem Kancelarii Prezydenta RP reprint „Kalendarza Niepodległości”, który ukazał się po raz pierwszy w roku 1939, aby – jak napisał ówczesny wydawca – „dać nabywcy aktualną lekturę w dwudziestą rocznicę odzyskania Niepodległości”.

Jest to kronika obejmująca niemal cztery tysiące ważnych dla naszych dziejów wydarzeń z lat 1914-1939, czyli kompendium wiedzy o tym, co miało miejsce w okresie bezpośrednio poprzedzającym odzyskanie niepodległości i w czasach II Rzeczypospolitej. Wyrażam przekonanie, że to wyjątkowe świadectwo zjawisk, faktów i dokonań, które zapisywała nasza historia będzie nie tylko cenną pamiątką, ale także inspiracją do pracy dla dobra Państwa społeczności lokalnej i całej naszej Ojczyzny.

Raz jeszcze dziękuję za Państwa zaangażowanie w obchody Setnej Rocznicę Odzyskania Niepodległości Polski. Proszę przyjąć życzenia wszelkiej pomyślności oraz wielu sukcesów w kolejnych przedsięwzięciach, które służą budowie nowoczesnego państwa.

Z szacunkiem

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

data: 08 sierpnia 2018r.
znak sprawy: DAB-VII.070.40.2018.KO
telefon: 22 522 51 00
e-mail: sekretariatDAB@miir.gov.pl

Pan
Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Dotyczy: przyznania Patronatu Honorowego Prezydenta RP przedsięwzięciu pod nazwą „Obchody Jubileuszu 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Roku Geodezji Polskiej”.

Szanowny Panie Prezydencie,

w nawiązaniu do wniosku Stowarzyszenia Geodetów Polskich o objęcie przez Pana Prezydenta Patronatem Honorowym przedsięwzięcia pod nazwą „Obchody Jubileuszu 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Roku Geodezji Polskiej”, jako minister właściwy w sprawach geodezji i kartografii, chciałbym wyrazić swoje poparcie dla przedmiotowej inicjatywy.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich jest najliczniejszą pozarządową, dobrowolną organizacją osób fizycznych będących geodetami na podstawie dyplomu ukończenia studiów geodezyjnych lub dyplomu technika-geodety zrzeszającą około 3500 członków, posiadającą 24 oddziały w dużych miastach Polski.

Od momentu utworzenia Stowarzyszenia Geodetów Polskich, organizacja ta za cel stawiała sobie pracę nad rozwojem i podniesieniem poziomu wiedzy zawodowej w dziedzinie geodezji i kartografii. W sposób ciągły od 100-lat przyczynia się do podnoszenia kwalifikacji zawodowych geodetów. Organizuje seminaria ogólnopolskie i konferencje techniczne z zakresu geoinformatyki, geomatyki, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, ortofotomapy, numerycznego modelu terenu, ewidencji gruntów i budynków. Uczestnikami seminariów są przedstawiciele środowiska naukowego

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, Wspólna 2/4, 00-926 Warszawa,
tel. 22 273 70 10, fax 22 273 70 11, www.miir.gov.pl, www.funduszeuropejskie.gov.pl
Pismo spełnia zasady dostępności.

wszystkich najważniejszych wyższych uczelni technicznych kraju, a także przedstawiciele Służby Geodezyjnej i Kartograficznej wszystkich szczebli.

Stowarzyszenie zajmuje się również organizowaniem konkursów jakości prac geodezyjnych, scaleniowych i konkursów wiedzy geodezyjnej („Olimpiada Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej” dla uczniów techników geodezyjnych; „Konkurs na najlepsze prace dyplomowe inżynierskie i magisterskie wykonywane w ramach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych we wszystkich typach szkół wyższych, w których prowadzone są studia na kierunku geodezja i kartografia”).

Stowarzyszenie Geodetów Polskich aktywnie współpracuje z jednostkami naukowymi, instytucjami rządowymi, samorządowymi oraz organizacjami społecznymi. Bierze czynny udział w ramach procesu legislacyjnego dotyczącego projektów prawnych regulujących materię geodezji i kartografii.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich prowadzi również działalność wydawniczą (m.in. miesięcznik „Przegląd Geodezyjny”). Czasopismo to stanowi platformę informacyjną o najważniejszych wydarzeniach w branży geodezyjnej oraz pozwala na wzbogacanie wiedzy w zakresie zagadnień z praktyki i teorii dotyczącej geodezji, fotogrametrii, teledetekcji, wyceny nieruchomości oraz zastosowania geodezji w budownictwie, rolnictwie, leśnictwie, geologii i ochronie środowiska.

Działalność Stowarzyszenia Geodetów Polskich obejmuje również aktywność na forum międzynarodowym. Od 14 lat Stowarzyszenie współorganizuje bowiem Międzynarodowe Polsko-Czesko-Słowackie Dni Geodetów, a od roku 1926 należy do Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG).

Mając na względzie powyższe, uprzejmie proszę o przychyłność Pana Prezydenta przy rozpatrywaniu wniosku Stowarzyszenia Geodetów Polskich o przyznanie Patronatu Honorowego Prezydenta RP przedsięwzięciu pod nazwą „Obchody Jubileuszu 100-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Roku Geodezji Polskiej”.

2 wyrażenie zgody

MINISTER
z up. A. Sobor
Artur Sobor
Sekretarz Stanu

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 stycznia 2019 roku

w sprawie uczczenia 100-lecia powstania Stowarzyszenia Geodetów Polskich

W dniach 4–6 stycznia 1919 r. w Warszawie odbył się I Powszechny Zjazd Mierniczych Polskich – jednej z pierwszych organizacji naukowo-technicznych powstających wraz z odradzaniem się Rzeczypospolitej Polskiej. Jego inicjatorami byli wybitni patrioci: uczeni, nauczyciele, społecznicy. Od tego czasu stowarzyszenia polskich geodetów działały ciągle, poza okresem II wojny światowej.

Nazwy organizacji wielokrotnie zmieniały się na przestrzeni minionych 100 lat. Były to: Związek Mierniczych Polskich (1925), Związek Mierniczych Przysięgłych (1926), Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej (1945), Stowarzyszenie Geodetów Polskich (1953).

Geodeci odegrali niezwykle ważną rolę w integracji terytorialnej Polski po okresie zaborów. Po odzyskaniu niepodległości geodeci podjęli prace nad efektywnym rozwojem kraju oraz szeroką akcją edukacyjną, patriotyczną i wychowawczą służącą podniesieniu świadomości narodowej i społecznej.

Po II wojnie światowej polscy geodeci aktywnie włączyli się w proces odbudowy zniszczonej Polski, w tym w zagospodarowanie tzw. ziem odzyskanych. Brali czynny udział w pracach związanych ze zmianą podziału administracyjnego, z odbudową kraju oraz przekształceniem struktury agrarnej i przestrzennej.

W 100. rocznicę powstania Stowarzyszenia Geodetów Polskich Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża uznanie dla tej organizacji naukowo-technicznej oraz szacunek dla całego środowiska polskich geodetów.

MARSZAŁEK SEJMU

Marek Kuchciński

XII. STANISŁAW KLUSKA

[10.07.1930 - 30.10.2009]

Szkołę podstawową ukończył w Kłomnicach w roku 1944. Po II wojnie światowej, w styczniu 1945 roku, wstąpił do Państwowego

Gimnazjum Ogólnokształcącego im. Romualda Traugutta w Częstochowie, w którym, w roku 1948, zdał małą maturę. We wrześniu tego samego roku rozpoczął naukę w Państwowym Liceum Mierniczym w Łodzi. Maturę wraz z dyplomem technika mierniczego uzyskał w roku 1950. W następnym roku rozpoczął studia w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej

w Łodzi i po ich ukończeniu w 1955 roku otrzymał tytuł inżyniera geodety. Pracę rozpoczął w 1951 roku w Państwowym Przedsiębiorstwie Mierniczym w Łodzi. W 1961 roku został powołany na stanowisko kierownika Delegatury Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii w Łodzi. W 1973 roku, po likwidacji delegatur, przeszedł na stanowisko dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Kartografii w Łodzi. W roku 1975 rozpoczął pracę w „Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Łodzi” na stanowisku zastępcy dyrektora ds. rozwoju. W latach 1988–1990 był zastępcą dyrektora Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Miasta Łodzi. Na emeryturę przeszedł w 1990 roku.

Pełnione funkcje

15 czerwca 1950 roku wstąpił do Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. W Stowarzyszeniu Geodetów Polskich był m.in. przewodniczącym Zarządu Oddziału w Łodzi, a w latach 1989–1998 piastował funkcję przewodniczącego Zarządu Głównego SGP. W latach 1972–1983 był członkiem oraz zastępcą przewodniczącego Rady Programowej „Przeglądu Geodezyjnego”. Do roku 2004 przewodniczył Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii. W latach 1970–1974 był członkiem Rady Głównej Naczelnej Organizacji Technicznej.

Odznaczenia

- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
- Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski
- Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi
- Złoty, Srebrny i Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”
- Złota i Srebrna Odznaka Honorowa NOT
- Honorowa Odznaka m. Łodzi

Źródło: [https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanis%C5%82aw_Kluska_\(geodeta\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanis%C5%82aw_Kluska_(geodeta))

„Pięćdziesiąt lat minęło jak jeden dzień ...”

Moje wspomnienia z pracy zawodowej

w latach 1950*1960

Twórcze życie Staszka Kluski

Wiernie przepisał i zatytułował

Krzysztof Konarski

Pięćdziesiąt lat minęło jak jeden dzień...

CZEŚĆ I

Tak – pięćdziesiąt lat i jeszcze kilka. Ale to lepiej brzmi, boć jest przecież tytułu piosenki z popularnego serialu.

Obserwując warunki, w jakich obecnie pracują geodeci, sprzęt i środki transportu, które mają do dyspozycji, bardzo im tego zazdroszczę i siłą rzeczy porównuję z tym, czym mnie było dane dysponować rozpoczynając pracę w zawodzie i w jakich warunkach tę pracę trzeba było wykonać. Z drugiej strony wydaje mi się, że ten komfort techniczny, technologiczny i przyzwoite warunki bytowania spowodowały, że coś straciliśmy, coś odeszło bezpowrotnie, a to coś określił bym jako romantykę, a może egzotykę zawodu mierniczego, bo tak nasz zawód nazwano w tamtych czasach. Sam przyjazd geodety do wsi, czy miasteczka był już wydarzeniem poruszającym jej mieszkańców.

- Paczta sąsiedzie - mierniki przyjechali! Coś się pewnikiem będzie działo!

Co odważniejsi zaczepiali nas pytając:

- Panie, co tu Bedom budować? Może światło Bedom ciągnąć? Panie my tu na tą elektrykę czekamy jak na zbawienie.

Gdzie indziej pytano o budowę drogi, czy o budowę linii kolejowej, a w miasteczkach czekano z nadzieją na budowę wodociągów lub kanalizacji. W każdym z tych oczekiwań pojawieniu się geodety budziło nadzieję na poprawę losu, zwiastowało coś dobrego. Tworzyło to odpowiedni klimat dla przyjęcia tych przybyszów – zwiastunach dobrych wieści.

Było potem i inaczej. Geodeta zwiastował przymusową kolektywizację gospodarstw rolnych, rozkułaczenie wsi, ale to było znacznie później, trwało krócej i znów pojawienie się geodety, zwiastowało rozwiązanie spółdzielni produkcyjnej i powrót ziemi do prawowitego właściciela.

Czym dysponowali wówczas ci miernicy? Z jakim wyposażeniem zaczynało Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze Oddział w Łodzi? Miało do dyspozycji kilka jednodominutowych i trzydziesto- sekundowych teodolitów firmy „Gerlach” i kilka niwelatorów różnych firm, w tym takie z przekładaną lunetą i takie z naciąganą nicią pajęczą, nabytych od byłych mierniczych przysięgłych, oraz trochę drobnego sprzętu. Były również trzy czy cztery arytmometry przedwojenne i większość obliczeń wykonano przy pomocy logarytmów i różnych tablic.

Środki transportu i komunikacji to jeden samochód osobowy cztero miejscowy marki „SKODA”. Do dyspozycji były środki lokomocji publicznej:

zdemolowane przez wojnę i szabrowników pociągi kolejowe i tramwaje, bo trudno jest mówić o komunikacji samochodowej. PKS była powijakach.

Dysponowała nie licznymi, zdezolowanymi, autobusami, jakimiś przystosowanymi do przewozu ludzi, ciężarówkami do przewozu ludzi z demobilu armii amerykańskiej i radzieckiej (słynne zis piat – z góry jechać a pod górę pchać).

Nawet gdyby PKS dysponował lepszym taborem, to i tak większość miejscowości w Polsce w okresie jesiennym i wiosennym dojazd był nie możliwy. W tzw. Kongresówce odziedziczyliśmy po caracie i II Rzeczypospolitej słynne polskie drogi.

Tak jak wspomniałem – do wielu miejscowości, wcale nie małych, można było dojechać tylko pojazdem gąsienicowym, bądź wołami.

Gdy dzisiaj słyszę narzekania na stan naszych dróg na wsiach, to nie odmiennie pamięć przywołuje widok wozu wypełnionego słupkami poligonowymi, który z błota wyciąga para koni, a pomagało im jeszcze kilku mieszkańców wsi, których udało się przywołać, albo inne wspomnienie – gdy jesienią próbuję dotrzeć do wsi, wspierając się na rowerze muszę pokonać bajoro powstało na drodze, ale i tak wlewała mi się wierzchem do słynnych gumiaków.

Dlaczego o tym wszystkim przypominam? Dlaczego w ogóle wziąłem się do opisywania tamtych czasów?. Otóż czasami zdarza się, że w gronie młodszych kolegów opowiadam różne anegdoty z początków mojej pracy – *przygody, które mnie lub moim kolegą się przytrafiły, a wszystko to mogło mieć miejsce tylko w określonych warunkach, w określonych realiach. Słuchacze namawiali mnie, abym to wszystko opisał. Mówili wprost: - Napisz o tym, przecież jest to część historii naszego zawodu. Młodzi, czy wprost młodzi, koledzy nie mają pojęcia o tym, w jakich warunkach pracowali geodeci po drugiej wojnie światowej. Ty nam to dziś opowiesz. To bardzo miłe, ale wielu innych też chciało by o tym posłuchać lub poczytać. Jeżeli nie zrobisz tego teraz, to tak, jak wielu innych geodetów, którzy mieli niewątpliwie równie ciekawe przygody, umrzesz i zabierzesz to ze sobą. Nie bądź egoistą.*

Uznając w jakiejś tam części rację kolegów, postanowiłem spróbować. Proszę się jednak nie bać. Nie będzie to kolejny życiorys starego i nobliwego geodety, ale swojego rodzaju migawki z tej pracy. Częściej będą to migawki ze zdarzeń towarzyszących wykonywaniu tego zawodu, migawki z warunków bytowych, jakie towarzyszyły wykonywaniu tych prac, a zadziej o samej geodezji. Proszę jednak o trochę cierpliwości. Początek będzie nieco poważniejszy, gdyż nie sposób pisać o detalach, wyjątkach czy fragmentach nie objaśniając i nie opisując realiów, W jakich te zdarzenia miały miejsce. Opowiem także o sytuacjach i instytucjach, o

których dzisiejszy adept zawodu nigdy być może nie słyszał. Jedną z nich był na przykład nakaz pracy.

A więc zaczynamy. Jest 1 sierpnia 1950 roku. Pierwszy dzień pracy w wybranym zawodzie. Zgłosiłem się do Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego Oddział w Łodzi. Firma miała swoją siedzibę w samym centrum miasta przy ul. Piotrkowskiej 65, róg ulicy 22 Lipca, dokładnie naprzeciw Grand Hotelu. Przedsiębiorstwo odziedziczyło lokal po jakimś burżuazyjnym mieszkańcu miasta, na co wyraźnie wskazywały rozmiary pokoiów, stiuki na ścianach i malowidła sufitowe przedstawiające jakieś sielskie widoki. Na pierwszym piętrze, w ciemnym bez okiennym hallu królował za ladą wysoki, solidnej tuszy mężczyzna z wyraźnymi oznakami astmy i siedział, bądź stał, Kilku młodych ludzi. Jak się potem okazało, był to starszy wachmistrz Tarczyński (tak się zawsze meldował kierownictwu) i pomiarowi, którymi dowodził, czekający na przydział pracy w tym dniu. Potem okazało się że, od tego obywatela zależało jakich pomiarowych przydzieli wykonawcy do pracy: niedoświadczonych nowicjuszy, czy starych wyjadaczy, którzy z nie jednego pieca chleb jedli. Minąłem hall i wszedłem do sekretariatu, który prowadziła koleżanka z liceum. Rysia Włodkowska. Zaczęliśmy się naradzać gdzie powinienem się teraz udać, gdy w drzwiach pojawił się dyrektor techniczny (naczelnego jeszcze nie było)- inż. Eugeniusz Madej. Kiedy mnie zobaczył, w jego oczach zauważyłem ogromne zdziwienie i padło twarde pytanie:

- *panie Kluska co pan tu robi?*

- *Panie dyrektorze, Zgłaszam się do pracy w PPM-ie.*

- *Ale pan dostał nakaz pracy do Częstochowy, nie do Łodzi.*

No właśnie. I tutaj konieczne jest udzielenie Kiku wyjaśnień, nie tylko dyrektorowi, ale i młodemu człowiekowi, który nie zna pojęcia *nakazu pracy*. Była to instytucja, Którą przeklinały liczne pokolenia absolwentów szkół i uczelni zawodowych, gdyż nie pozwalała na swobodny wybór miejsca pracy i skazywała na roczną pracę w wyznaczonym przez komisję zakładzie pracy. Myślę, że dzisiejsi absolwenci, którym towarzyszy dość trwałe widmo bezrobocia, byliby szczęśliwi, gdyby ktoś zechciał dawać im takie nakazy. Ale wracając do przerwanej rozmowy.

- *Panie dyrektorze, był pan uprzejmy zmienić swoją decyzję już po wręczeniu nakazów. Pani Włodkowska może to poświadczyć.*

- *Pani Rysiu proszę do mnie!*

I tu konieczne są dalsze wyjaśnienia. Nakazy pracy i dyplom wręczane nam były na balu maturalnym. Przewodniczącym komisji wydającej nakazy był właśnie mgr inż. E. Madej i to on nam te nakazy wręczał. Rzeczywiście, w moim nakazie było wyraźnie napisane, że miejscem pracy jest PPM Oddział w Katowicach, pracownia w Częstochowie. Zupełnie mi to nie odpowiadało. Ale co było robić. Bal się rozpoczął i zaczęliśmy się pociesza, jak kto mógł.

Kiedy ogólnie już, jakbyśmy to dziś powiedzieli, zachowanie uczestników wskazywało na spożycie... podeszła do mnie Rysia Włodkowska, która zresztą przyszła na bal z innym kolegą, i mówi:

- *Co taki smutny jesteś? Chodź, pójdziemy do dyrektora, przedstawisz mu swoją sytuację, poprosisz go o zmianę nakazu pracy. To porządny człowiek, na pewno się zgodzi.*

Tak też zrobiliśmy. Ona przedstawiła sprawę z czym przychodzimy, ja swoje racje przemawiające za tym, aby pracować i dyrektor spytał:

- *Gdzie pan ma ten nakaz pracy? Daj mi go pan.*

Podałem szybko papier myśląc, że coś w nim zmieni, a on go poddarł i podając go koleżance mówi:

- *Niech pani to wyrzuci, a pon pierwszego zgłosi się do nas do pracy.*

- *Gorąco dziękuję panu dyrektorowi. Postaram się nie zawieść pana w pracy.*

I, Szczęśliwy, bawiłem się do rana. Wydaje mi się, że właśnie z tą koleżanką, ale na pewno nie ja odprowadziłem ją do domu, ponieważ w końcu *też byłem w stanie wskazującym na spożycie...*

Może wydać się, że takie swobodne wspomnienia o alkoholu przy okazji wspomnienia o balu maturalnym jest nie na miejscu, ale proszę wziąć jednak pod uwagę, byliśmy pierwszymi po wojnie absolwentami Państwowego liceum Mierniczego w Łodzi. Wśród nich było Tylkach trzech takich smarkaczy, poi dwadzieścia lat sobie liczących: Tomek Kowalski, Zbyszek Weiser, i ja, a reszta była raczej bliżej trzydziestki. Część z nich miała już żony, dzieci, różne przeżycia wojenne za sobą. Właśnie jeden z kolegów. Zbyszek Gorczycki, w czasie okupacji pracował w restauracji nur Fur Deutsche „Tivoli” i tam nauczył się robić świetną wódkę „Porterówka” Charakteryzowała się tym, że piło się ją jak niewinny napój lekko alkoholizowany, ale po kilku kieliszkach raczej było trudno wstać od stołu. Ten właśnie napój, przez niego przygotowany, serwowaliśmy na balu. Myślę, że znacznym stopniu temu napojowi zawdzięczam fakt uzyskania pracy w Łódzkim PPM-ie. Wracam jednak do sekretariatu przedsiębiorstwa. Z niepokojem na wynik rozmowy toczącej się za drzwiami dyrektorskiego gabinetu. Kiedy znów ukazał się w nich dyrektor, byłem cały spięty.

- *Panie Kluska, proszę wypełnić papiery, jakie tam trzeba. Pani Włodkowska powie panu gdzie się po nie zgłosić, a jutro proszę się zameldować u mnie po przydział roboty.*

Byłem cały w skowronkach! I tak się to zaczęło. Nie da się ukryć, że w nie całe dwa lata później to właśnie Rysia Włodkowska została moją żoną.

c.d.n

Stanisław Kluska

CZEŚĆ II

Kontynuując swoje wspomnienia, przypominę polecenie które, otrzymałem od mojego dyrektora na zakończenie pierwszej wizyty w przedsiębiorstwie, w którym miałem spędzić dziesięć lat mojej pracy w geodezji.

- Panie Kluska, proszę wypełnić papiery, jakie tam trzeba. Pani Włodkowska powie, gdzie się ma po nie zgłosić, a jutro proszę się zameldować u mnie po przydział roboty.

A następnego dnia, pełen tremy, nie próbując nawet wyobrazić sobie, co to będzie za robota – bo nie miałem o tym zielonego pojęcia – stanąłem przed obliczem dyrektora, a przypominę, że był no nim mgr inż. Eugeniusz Madej, absolwent politechniki Warszawskiej. W 1935 roku uzyskał dekret na mierniczego przysięgłego otworzył swoje biuro w Opocznie. Był świetnym fachowcem, wspaniałym człowiekiem. Do czasu objęcia stanowiska naczelnego inżyniera w łuckim PPM-ie prowadził zajęcia w Państwowym Gimnazjum i Liceum Mierniczym w Łodzi. Potem zajął się bardzo energicznie i skutecznie – organizacją nowo powołanego przedsiębiorstwa. Do czasu przybycia dyrektora naczelnego, którym zastał inż. Stanisław Trzaskowski (o nim opowiem innym razem), zdołał zwerbować do firmy licznych dobrych fachowców, m. In. mierniczych przysięgłych, bądź mierniczych zatrudnionych przed wojną w administracji państwowej, co pozwoliło na szybki rozwój przedsiębiorstwa. Niestety, Niestety jego panowanie nie trwało długo. Ciężka choroba nie pozwoliła mu na kontynuowanie pracy w tak świetnie zapowiadającym się przedsiębiorstwie. Co więcej, w tym czasie musiał przeżyć zmianę na stanowisku dyrektora naczelnego. Świetnego menedżera, jakim był dyr. St. Trzaskowski nie pasujący do ówczesnej rzeczywistości, na nowego, który z zawodu był piłkarzem. Obserwowaliśmy z jaką cierpliwością tłumaczył nowemu dyrektorowi, dlaczego są trzy łaty i trzech pomiarowych przy pomiarze tachimetryczny, podczas gdy obserwator patrzy przez instrument tylko na jedną łatę. Dlaczego na mapie nie można napisać: „Wykonano w czynie społecznym dla uczczenia rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej”, a w fabryce obrabiarek, której był dyrektorem, tabliczki o tej treści umieszczono na obrabiarce.

Po trzech latach, na Starym Cmentarzu Katolickim, żegnaliśmy, z olbrzymim żalem, zmarłego przedwcześnie szefa i kolegę, mając świadomość, że nieprędko jego miejsce zajmie fachowiec tego formatu.

Wracajmy do gabinetu szefa. Dyrektor wręczył mi jakieś pismo ze słowami:
- Ma pan tu zlecenie na pomiar fabryki dziewiarskiej, obecnie Zakłady im. Głazewskiego. Tarczyński przydzieli panu ludzi, a sprzęt wyda magazynier. Proszę spieszyć, bo sprawa jest pilna.

Po wyjściu przeczytałem otrzymane pismo. z którego dowiedziałem się, jaki jest adres fabryki i w jakiej skali powinna być sporządzona mapa.

Kiedy zgłosiłem się „po ludzi”, starszy wachmistrz Tarczyński przyjrzał mi się tak jakoś krytycznie. Fakt, że na te swoje dwadzieścia lat, to ja na pewno wtedy nie wyglądałem. Potem popatrzył na swoich podopiecznych, których liczna grupa siedziała w korytarzu. Przyznam, że większości z nich nie chciałem spotkać po zmroku na ulicy. Starszy wachmistrz, kierując się pewnie jakimś ojcowiskim uczuciem, wywołał z tej grupy cztery nazwiska. Ku mojemu zadowoleniu z grupy wyszło czterech, dość sympatycznie wyglądających, młodych ludzi.

I teraz moja bieda zaczęła się po przyjeździe na obiekt. Fabryka położona była w sąsiedztwie dworca PKP Łódź Kaliska i stadionu ŁKS-u, w bardzo ruchliwym punkcie miasta. Był to obiekt fabryczny typowy dla Łodzi: wielki dziedziniec dokładnie obudowany ze wszystkich stron budynkami fabrycznymi, magazynami i budynkami administracyjnymi z jednym wejściem przez szeroką, wysoko zabudowaną bramę. Na myśl, że ja mam to wszystko pomierzyć, założyć jakąś ośnowę pomiarową, przyprawiała mnie o zimne dreszcze.

Aby przekonać czytelnika, że strach mój był uzasadniony, muszę wrócić na chwilę do mojej edukacji zawodowej.

Nauka w liceum Mierniczym odbywała się po południu. Nie dlatego, że była to szkoła wieczorowa, ale nie miała własnego budynku i zajęcia odbywały się w Liceum Technik Dentystycznych. Większość z nas miała na utrzymaniu rodziny i koledzy musieli pracować zarobkowo. Jako pracę dyplomową trzeba było wykonać pomiar sytuacyjno-wysokościowy i opracować jego wyniki. Aby maturę przyspieszyć, postanowiliśmy prace pomiarowe prowadzić równoległe z zajęciami lekcyjnymi. Podzieleni byliśmy na cztery zespoły. Nie chcąc „zawalić” przedmiotów ogólnokształcących, mnie jako absolwentowi gimnazjum ogólnokształcącego (większość kolegów była po gimnazjum mierniczym) – przypadła rola odrabiania lekcji za pozostałych kolegów. Czasami w ciągu przedpołudnia musiałem napisać np. pięć wypracowań z języka polskiego tak, aby polonistka nie zorientowała się, że ich autorem jest jedna osoba. W ten sposób nie miałem nawet czasu, aby zobaczyć, gdzie te prace wykonują moi koledzy. O mało nie skończyło się to dla mnie tragicznie. Na egzaminie maturalnym usłyszałem nagle:

- Panie Kluska, proszę wziąć swoją pracę i opowiedzieć nam...

Oblał mnie zimny pot – na stole leżały cztery operaty i cztery mapy. Które są moje? Uratował mnie inny członek komisji, nasz bardzo lubiany i ceniony nauczyciel, późniejszy Dyrektor Biura w GUGiK, inż. Adam Brzozowski. Albo zorientował się co się ze mną dzieje, albo wiedział, jak my

tę pracę wykonaliśmy i szybko podsunął mi mapę, na której widniało moje nazwisko. Byłem uratowany!

Cóż, gdybym nawet wtedy sam ten pomiar wykonał, to był to pomiar w lesie Łągiwnickim i w żadnym razie nie przypominał mojego obecnego zadania.

Wiele decyzji przyszło mi podejmować w przeszłości. Jedne były, bardziej inne mniej trafne, ale ta, którą podjąłem wtedy była najtrafniejsza. Staliśmy na ul. Krzemienieckiej, przed bramą fabryki i moi pomiarowi pilnie mi się przyglądali co dalej będę robił. Po prostu zwróciłem się do nich:

- Panowie, na pewno pracowaliście z różnymi mierniczymi macie większe doświadczenie w tego rodzaju pracach niż ja. Poradźcie jak tu założyć osnowę, żeby dało się to wszystko jakoś pomierzyć. Jest to moja pierwsza praca.

Od tej chwili, tak naprawdę, to ja nie miałem wiele do powiedzenia. Oni między sobą dyskutowali, kłócili się jak to najlepiej zrobić, a ja tylko notowałem wyniki pomiaru i bacznie sprawdzałem, czy to co robimy jest zgodne z instrukcjami technicznymi. Właśnie rok wcześniej CUGiK zaczął wydawanie ich edycji. Pracę zakończyliśmy szybko, ku ogromnej mojej satysfakcji. Nauczyłem się wtedy od nich wiele. Miało to i negatywne skutki. Materiały oddałem do kontroli, zadowolony, że wszystko tak pięknie i czysto wykonane. Inspektorem był stary galicyjski mierniczy, przedwojenny kierownik wydziału pomiarów Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, wielki dla nas autorytet, inż. Piotr Tarnawski. Ten na drugi dzień wzywa mnie i zaciągając po lwowsku mówi:

- Kolego, jak się przerysowuje szkice polowe, to oryginały trzeba dołączyć, a jak się takich rzeczy nie wie, to lepiej by było kanarki doić, a nie miernictwie pracować.

Na nic zdały się moje zapewnienia, że szkiców nie przerysowywałem i nie mam żadnych oryginałów. Sprawa oparła się o dyrektora i ten, wytrawny polowiec, sprawę rozsądził. Obejrzał szkice pod światło i mówi:

- Kolego Tarnawski: nie macie racji. Wyraźnie widać na szkicach naświetlony obrys ramki szkicownika. Szkice są oryginalne.

To oczywiście przesądziło los mój i mojej pierwszej pracy, a wszystko poszło stąd, że ja przez cały okres pomiaru nie miałem w rękę ani węgielnicy, ani ruletki, bo robili to sami pomiarowi i szkice były czyste. Co do węgielnic, to były one jedno przyrządy, o których nikt już dzisiaj nie pamięta.

Po odebraniu tej pracy przydzielono mnie do inż. Fabiana Grzybowskiego w charakterze pomocnika- coś między sekretarzem technicznym a asystentem. Pana Fabiana miałem możliwość poznać już pół roku wcześniej. Przed maturą zorganizowano nam taką wycieczkę techniczną do Zgierza, gdzie właśnie inż. Grzybowski wykonywał zagęszczenie sieci

triangulacyjnej tzw. Małego Regionu Łuckiego na potrzeby założenia nowej poligonizacji m. Zgierza. Z tą wyprawą wiąże się jeszcze inne, bardzo smutne, wspomnienie. Część kolegów postanowiło wracać do łodzi pieszo i po drodze wykąpać się w tzw. Nowej Gdyni – kąpielisku położonym na granicy obu miast. Właśnie wtedy utopił się nasz kolega Kazik Kowalski. Stało się to około 20 dni przed maturą.

Właśnie inż. F. Grzybowski zakończył zabudowę i sygnalizację nowych punktów triangulacyjnych i przystępował do pomiaru kątów. Nie było by o czym pisać, gdyby nie fakt, że przedsiębiorstwo nie dysponowało żadnym środkiem transportu i często dość znaczne odległości między punktami musieliśmy pokonywać pieszo (ze sprzętem na plecach). Dla pokonywania większych odległości szef miał zgodę na zatrudnienie taksówki. Tych w Zgierzu było niewiele, a te które były znajdowały się w opłakanym stanie. Korzystając z pomocy miejscowych geodetów znaleźliśmy świetny pojazd. Był to Ford, model z 1927 roku. Kareta była rzeczywiście utrzymana w świetnym stanie i funkcjonowała niezawodnie.

Część znaków mieściła się na kominach domów mieszkalnych. Dachy z reguły kryte były papą, od lat nie smarowane (wojna i okres powojenny, a artykuły te były dla przeciętnego śmiertelnika niedostępne. Dopiero, gdy przedsiębiorstwo wystarało się o przydział papy, właściciele nie robili trudności z dostępem do tych punktów. Jednym z punktów sieci był krzyż na mniejszej wieży największego kościoła zgierskiego. Trzeba było na niej dokonać pomiaru kilku kierunków. Z dołu widać było piękną balustradę i wydawało się, że pomiar będziemy wykonywać w warunkach komfortowych. Po wejściu okazało się, że kolumnada sięga samej podłogi (daszku), a ta jest stożkowa i pokryta blachą cynkową. I zaczęło się. Szef mówi:

- Kolego Kluska, kolega jest młody a ja mam żonę i dwoje dzieci...

Oczywiście zrozumiałem. Najpierw na siedząco związałem koniec linki do samej kolumny, potem – już klęcząc – do drugiej, tak powstała swojego rodzaju barierka i dopiero wszedł obserwator z instrumentem. Gdyby to było osiem lat później, już bym tego nie dokonał. Wszedłem na 35 metrową wieżę triangulacyjną, schodziłem już przy pomocy pomiarowych. Dopadł mnie lęk wysokości. Już w trakcie naszych obserwacji zrobiony i zatwierdzony został projekt poligonizacji m. Zgierza, a następnie zastabilizowano znaki poligonowe. Po skończeniu obserwacji dostałem polecenie pomiaru długości boków poligonowych. Pomiar odbywał się przy pomocy 20 metrowej taśmy stalowej ze wskaźnikami, przy pomocy dynamometrów. Odnotowałem z tego czasu tylko taki mały incydent. Na częściowy odbiór i kontrolę długości przyjechał słynny z surowości, wielki formalista, inspektor Wydziału Pomiarów UW, inż. Jacek Żebrowski. Najpierw zakwestionował rzetelność zapisu drugiego pomiaru boków, gdyż

wykazane były różnice 1cm lub zerowe. Uważał, że to jest naciągane i zażądał ponownego pomiaru kilku boków w jego obecności. Kiedy wyniki okazały się podobne, zakwestionował poprawność zastosowanych poprawek, wprowadzonych przeze mnie do pomierzonych długości. Wyjechał nie przekonany do moich racji, ale po dwu dniach, Kiedy spotkaliśmy się ponownie, uznał poprawność moich obliczeń, przeprosił młokosa i odtąd zaczęła się nasza przyjaźń, która trwała aż do końca jego długiego żywota.

Po zakończeniu pomiaru długości przystąpiłem do pomiaru kątów. I tu zaczęły się schody. Pamiętam dzień, kiedy postawiłem instrument nad pierwszym punktem poligonowym w samym centrum ówczesnego Zgierza, naprzeciw okiem magistratu, z których obserwowali to mierniczowie z tamtejszego wydziału pomiarów. Był to nowiutki teodolit 20" firmy HEYDE. Dopiero co przedsiębiorstwo otrzymało kilka tych instrumentów. Nie spodziewałem się, że to będzie moje małe *Waterloo*. Zaczęło się od próby ustawienia (scentrowania i spoziomowania) instrumentu. Moje próby spoziomowania instrumentu nie dawały rezultatu. Libelki tańczyły na wszystkie strony. Byłem zrozpaczony. Przekonany, to jest moja wina, że nie potrafię ustawić teodolitu, autentycznie rozpłakałem się. Rezygnując z dalszej walki z instrumentem, pomierzyłem kąt i przeniósłem się na inne stanowisko, żeby zejść z Oczu moim obserwatorom. Zrobiłem błąd. Zamiast powiedzieć o wszystkim kierownikowi robót, dalej instrument ustawiałem poziomując go „na oko”. Po dwu dniach inż. Grzybowski zabrał ode mnie dzienniki pomiaru, aby sprawdzić jakość naszej pracy. Na następny dzień dowiedziałem się, że nic się nie zgadza, że cały pomiar jest do bani. Poszliśmy obaj na ponowny pomiar tych kątów. Oczywiście już na pierwszym stanowisku stwierdził, że instrumentu nie da się spoziomować gdyż sprężynki przy libellach zrobione są z miękkiego materiału i zupełnie nie spełniają swojej funkcji. Ustawiał więc instrument tak jak ja to robiłem, ale oczywiście z wielką wprawą. Notowałem wyniki pomiaru, obliczałem wartości kątów i porównałem z moimi wynikami. Byłem zdruzgotany. Wartości kątów znacznie obiegały od pomierzonych przeze mnie. Wróciliśmy w milczeniu do bazy i szef przystąpił do obliczeń. Pomiar był do niczego! Nic się nie zgadzało. Po rozmowie z dyрекcją postanowiono przekazać instrument do zakładu p. Niedbalskiego w Łodzi, który był przedstawicielem firmy Wilda. Wyniki badań wyjaśniły wszystko. Tuleje w instrumencie wytyczone były ekscentrycznie. Po przetoczeniu tulei i wymianie sprężynek korekcyjnych i ja umiałem mierzyć kąty. Okazało się, że cała partia instrumentów miała takie lub podobne wady. Nigdy nie dowiedzieliśmy się, czy to było partactwo producenta, czy sabotaż. Muszę przyznać, że szef oszczędził mi przykrych uwag na temat wyników mojej pracy i dopiero po wyjaśnieniu sprawy powiedział, że powinienem był

wcześniej go powiadomić o moich kłopotach. Prace w Zgierzu trwały do późnej jesieni. Zespołów przybywało, gdyż przystąpiono już do wykonania mapy m. Zgierza. Miasto przydzieliło nam kwatery, żeby nie tracić czasu na dojazdy z Łodzi. Wraz z dwoma starszymi kolegami mieszkaliśmy w jakimś mieszkaniu jednopokojowym, mieszczącym się w starej oficynie. Któregoś dnia wybuchła panika: w Zgierzu panuje tyfus lub jakaś inna zaraza. Jedynie picie spirytusu może zapobiec zarażeniu! Władze też były zdezorientowane i właściwie nie wiadomo było komu wierzyć. Pamiętam wozy wyładowane spirytusem, ciągnięte na ogół przez dwa perszerony, kursujące między Łodzią i Zgierzem. Pierwszy zjawiał się u nas personalny z przedsiębiorstwa, który nie tyle przejął się naszym zdrowiem, ile przypadł mu do gustu zalecony sposób leczenia. Przyjechał na kwaterę po pracy, więc musieliśmy zacząć kurację. Pewnie bym tego nie pamiętał, gdyby nie inny przypadek, którego byliśmy sprawcami. Otóż w tym samym czasie nasi sąsiedzi poszli gdzieś z wizytą i zostawili na podwórku małego kundla. Któryś z „leczących się” kolegów zaproponował, żeby i psa „zaszczepić” przeciw zarazie. Napoiłszy biednego psiaka wódką i dopiero widząc skutki, jakie to wywołało zdaliśmy sobie sprawę, jakie draństwo popełniliśmy. Psina nie mogła ustać na nogach i każda kolejna próba podniesienia się kończyła się niepowodzeniem. Co będzie, jak wrócą sąsiedzi? Oby tylko nie pomyśleli, że pies się wściekł i nie zrobili mu czegoś złego. Obserwowaliśmy ich powrót. Rzeczywiście widok psa wprowadził ich w popłoch. Na szczęście minęło już trochę czasu od naszej kuracji i pies, w sposób właściwy pijakom, opróżnił żołądek i wrócił do normalnego stanu. Oczywiście powinienem się wstydzić tego co się stało i nie wspominać o tym. Wsrtydzę się, a jednak mam opisywać, jak to dawniej bywało, a nie ubarwiać życia.

Z końcem sezonu wróciliśmy do przedsiębiorstwa i tak zakończyła się moja przygoda z pomiarem m. Zgierza, koło którego leży Łódź.

c.d.n.

Stanisław Kluska

CZĘŚĆ III

Zima rok 1950/51. Już w grudniu mróz dał znać o sobie. Śniegu nie było za dużo, ale temperatura w dzień wahała się między -15° a -20° C. Przedsiębiorstwo otrzymało zamówienie na wykonanie mapy sytuacyjno-wysokościowej, potrzebnej do projektu wstępnego budowy Zalewu Sulejowskiego nad Pilicą, mającego dostarczać wodę dla Łodzi. Otrzymałem polecenie wyjazdu do grupy pomiarowej inż. Kazimierza Witalewskiego, wykonującej pomiary tachimetryczne na omawianym wyżej terenie. Okazało się, że koledzy mają kwaterę w leśniczówce Swolszewice. Do dziś

pamiętam fantastyczną atmosferę w niej panującą. Wokół las przysypany śniegiem, mróz aż piszczy, a w domu płonie ogień w piecu kaflowym, płoną polana pachnącego żywici drewna. Jeśli do tego dodamy talerz pełen pachnących pierogów z kapustą z grzybami, który postawiła przede mną gospodyni (przyjechałem w porze obiadowej), to będziemy mieć pełen obraz tej kwatery. Zastanawiałem się, czy napisać „przyjechałem”, czy „przyszedłem”, wybrałem „przybyłem”, bo przecież była to cała podróż. Odległość od siedziby przedsiębiorstwa niewielka, a trzeba było tę drogę pokonać jadąc z Łodzi do Piotrkowa Trybunalskiego pociągiem, z Piotrkowa do Przygłowa tzw. *ciuchcią* czyli kolejką wąskotorową, a z Przygłowa do leśniczówki trzeba było pokonać pieszo osiem kilometrów. Gdybyż to było latem! W sumie początek był jednak przyjemny. Ale jutro trzeba będzie wyjść w pole. Teren pomiaru to lasy położone wzdłuż wysokiego Brzegu Pilicy. Zaczynamy jakieś pięć kilometrów od naszej kwatery. Zupełne odludzie. Pozwolę sobie opowiedzieć, jak wyglądała praca w takich warunkach. Katalogowy skład zespołu tachimetrycznego to obserwator, rozprawdzający, sekretarz i czterech pomiarowych. T była drużyna! W naszym przypadku rozprawdzającym był Kazik Świerszcz, sekretarzował Kazio Rajtarski, a ja byłem obserwatorem. Zespół pomiarowych stanowiło czterech Żerków – ojciec i trzech synów. Zadaniem starego Żerka było palenie ognisk w pobliżu instrumentu i przenoszenie go (ogniska) każdorazowo na nowe stanowisko. Dwóch młodych Żerków chodziło z łatami, a trzeci czyścił wizury. Do dziś nie mogę zrozumieć, jak ten stary człowiek mógł przenosić gołymi rękami przenosić płonące szczapy na odległość kilkudziesięciu metrów. Palenie ogniska w pobliżu instrumentu miało swoją dobrą i złą stronę. Bobra to ta, że obserwator i sekretarz, pozbawieni możliwości poruszania się, grzali się przy nim, a wadą było to, że dym z ogniska bardzo skutecznie utrudniał obserwację łat. Mróz z dnia na dzień był coraz większy, a my w takich warunkach staraliśmy się w jak najkrótszym czasie wykonać przewidzianą normę. Wynagrodzenie nasze zależało od procentowego wykonania normy. W tym przypadku podstawą wyliczenia była ilość pomierzonych pikiet tachimetrycznych. Teren był stosunkowo płaski, więc wykorzystaliśmy każde zagłębienie bądź wzniesienie, aby tych pikiet stawiać możliwie dużo, co pewnego wieczora zauważył nasz kierownik, obliczając na kwaterze rzędne pikiet. Wezwał nas i pokazując jakieś wgłębienie o średnicy dwóch metrów, które było wyznaczone pięcioma pikietami (a mapa miała być wykonana w skali 1:1000, mówi: było to delikatne ale poważne ostrzeżenie.

Może kilka słów o wieczorach spędzanych na wspólnej kwaterze. Inż. Witalewski wymagał, abyśmy wieczorem porządkowali materiały polowe, a sam liczył rzędne pikiet. Kazik wyczuł ość, a była nią gra w chlusta. Do

dziś nie mam pojęcia na czym ta gra polegała, ale on się nią ło robić pasjonował. Wyglądało to tak. Po naszym powrocie z terenu, obiedzie i krótkim wypoczynku, zabieraliśmy się do przeglądania notatek, a szef siadał do obliczeń. Kazik Świerszcz siadał tak, aby szef mógł go widzieć kontem oka i zaczynał bawić się kartami. Obserwowaliśmy narastające zdenerwowanie szefa i padało ostre

- Zostaw pan te karty w spokoju!

Ale ziarno zostało zasiane i po chwili szef odkładał obliczenia i zasiadali do gry. Zaznaczał zawsze, że tylko godzinkę. Na ogół kiedy zasypiałem około 22, oni jeszcze grali. Ten rytuał powtarzał się nieodmiennie każdego dnia.

Pewnego dnia jeden z naszych kolegów – człowiek samotny, a miał już 30, może 35 lat, oświadczył nam, że dziś w karty nie będzie grał, bo umówił się na randkę z nauczycielką ze szkoły znajdującej się w sąsiedniej wsi. Nie było w tym nic dziwnego, gdyby nie fakt, że szkoła znajdowała się po drugiej stronie rzeki. Próbowaliśmy odwieść kolegę od tego zamiaru. Temperatura spadła już do około – 20° C. Pilicą płynęła gęsto kra. Rzeka mogła lada chwila stanąć, a najbliższe mosty znajdowały się jeden w Sulejowie, a drugi w Tomaszowie Mazowieckim. Na nic się zdały nasze argumenty. Pożyczył od gospodarzy łódkę i popłynął na spotkanie z przygodą. Tak, jak to było do przewidzenia, tej nocy nie wrócił na kwaterę. Rano, na wszelki wypadek, dołączył do zespołu inny kolega i poszliśmy w teren. Jeden z pomiarowych miał za zadanie obserwowanie rzeki i gdyby zobaczył naszego wędrowca, miał mu pomagać w wyjściu na brzeg lub wezwać resztę na pomoc. Rzeką płynęła bardzo gęsto kra i mieliśmy nadzieję, że zrezygnuje z przeprawy. Tak się jednak nie stało. Po jakiś dwu godzinach zobaczyliśmy biegnącego kolegę i pomiarowego. Okazało się, jakoś przepłynął rzekę, ale nie mógł wydostać się na brzeg. Brzeg był stromy i piaszczysty, a płynąca kra wyrывała mu z pod nóg łódkę. Ostatecznie łódkę porwał prąd rzeki i kra, a Stasio wpadł po pas do wody i dopiero przy pomocy pomiarowego wygramolił się na brzeg. Co było robić? Ano zrobiliśmy coś najgłupszego, co można było zrobić w tej sytuacji. Do najbliższego domostwa, czyli leśniczówki, było co najmniej cztery kilometry. Zaczęliśmy przy ognisku ogrzewać nieszczęśnika. Co odtajał z przodu to zamarzał z tyłu. I tak tę operację powtórzyliśmy kilka razy. Dopiero stary Żelek, jak się okazało najrozsądniejszy z nas, mówi: *- Panowie, co wy robicie? Przecież on zamarźnie za chwilę. Trzeba zmusić go do biegu i biec z jak najprędzej do leśniczówki.*

Tak też zrobiliśmy. W domu robiliśmy bilans Stasia wyprawy: w rzece został zegarek, wieczne pióro (wówczas rzeczy cenne) i portfel z pieniędzmi. Pytam, czy warto było? – mówił, że tak.

Stanisław Kluska

Zmarł inż. Stanisław Kluska, były PREZES SGP

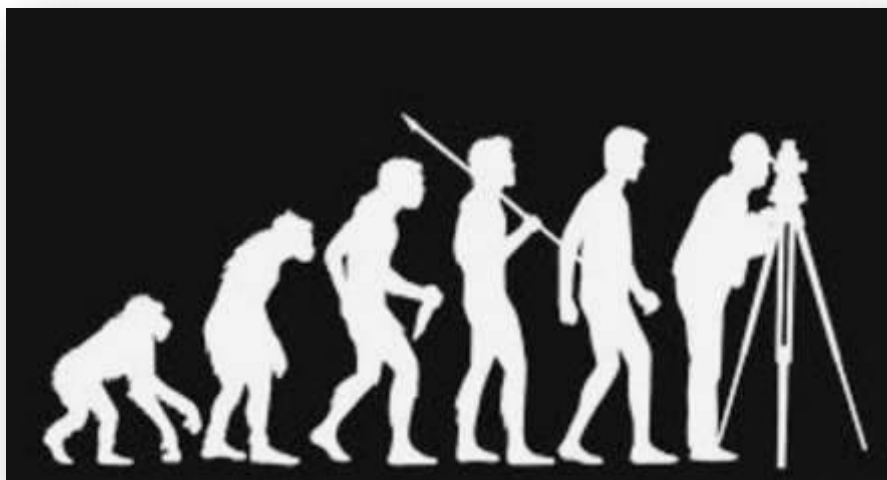
30 października 2009 roku zmarł Stanisław Kluska, członek honorowy Stowarzyszenia Geodetów Polskich, wieloletni przewodniczący i wiceprzewodniczący SGP. Uroczystości pogrzebowe odbędą się 5 listopada 2009 r. o godz. 13:30 na Cmentarzu Ewangelickim w Łodzi przy ul. Ogrodowej (Stary Cmentarz, III wejście od ulicy Srebrzyńskiej).

Stanisław Kluska (ur. 10.07.1930 r.) był absolwentem Państwowego Liceum Mierniczego w Łodzi, w którym maturę i dyplom technika mierniczego uzyskał w roku 1950. Rok później rozpoczął studia w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Łodzi, które ukończył w 1955 roku, otrzymując tytuł inżyniera geodety. Pracę zawodową rozpoczął w 1951 roku w Państwowym Przedsiębiorstwie Mierniczym w Łodzi. Po dziesięciu latach pracy w bezpośrednim wykonawstwie (był kierownikiem robót na dużych obiektach tj. obszary górnicze KWB „Adamów”, „Pątnów”, „Babina-Mosty”) przeszedł do administracji geodezyjnej. W 1961 roku został powołany na stanowisko kierownika Delegatury GUGiK w Łodzi. Po likwidacji delegatur w roku 1973 rozpoczął pracę na stanowisku dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Kartografii w Łodzi. W roku 1975 z chwilą likwidacji Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi wrócił do swojego macierzystego przedsiębiorstwa, które wtedy już nosiło nazwę Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Łodzi, na stanowisko zastępcy dyrektora ds. rozwoju. W roku 1988 wrócił do pracy w administracji geodezyjnej na stanowisku zastępcy dyrektora Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Miasta Łodzi, gdzie pracował do przejścia na emeryturę w 1990 roku. Do Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej wstąpił 15 czerwca 1950 roku. Po studiach wrócił do aktywnej pracy społecznej w ramach SGP. W roku 1957 został wybrany do Zarządu Oddziału, pełnił w nim funkcje: członka Zarządu Oddziału (lata 1957-58 i 1972-74), przewodniczącego Komisji Szkoleniowej (1961-62), wiceprzewodniczącego Zarządu Oddziału (1963-1972), przewodniczącego Zarządu Oddziału (1977-1983). Był aktywnym działaczem SGP na szczeblu centralnym. W latach 1972-1974 był członkiem Zarządu Głównego SGP, pełnił funkcję wiceprzewodniczącego ZG SGP (1983-1989 oraz 1998-2001) oraz przewodniczącego ZG SGP (1989-1998). Od 2001 jest członkiem Zarządu Głównego. W latach 1972-1983 był członkiem oraz zastępcą przewodniczącego Rady Programowej „Przeglądu Geodezyjnego”. Przez wiele lat (do roku 2004) przewodniczył Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii. Równolegle pracował w organach wojewódzkich Naczelnej Organizacji Technicznej, w latach 1970-1974 członkiem Rady Głównej NOT.

Za pracę zawodową i społeczną otrzymał wiele odznaczeń, m.in.: Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi.

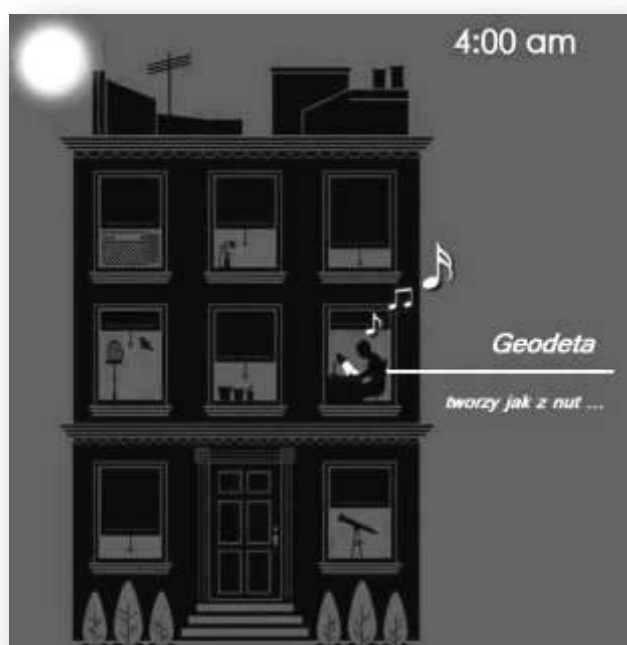
Źródło: SGP, "Zarys historii SGP" (Warszawa, 2009)

XIII. Z kart GEO_rysowników-humorystów

XIV. Jubileuszowe upominki

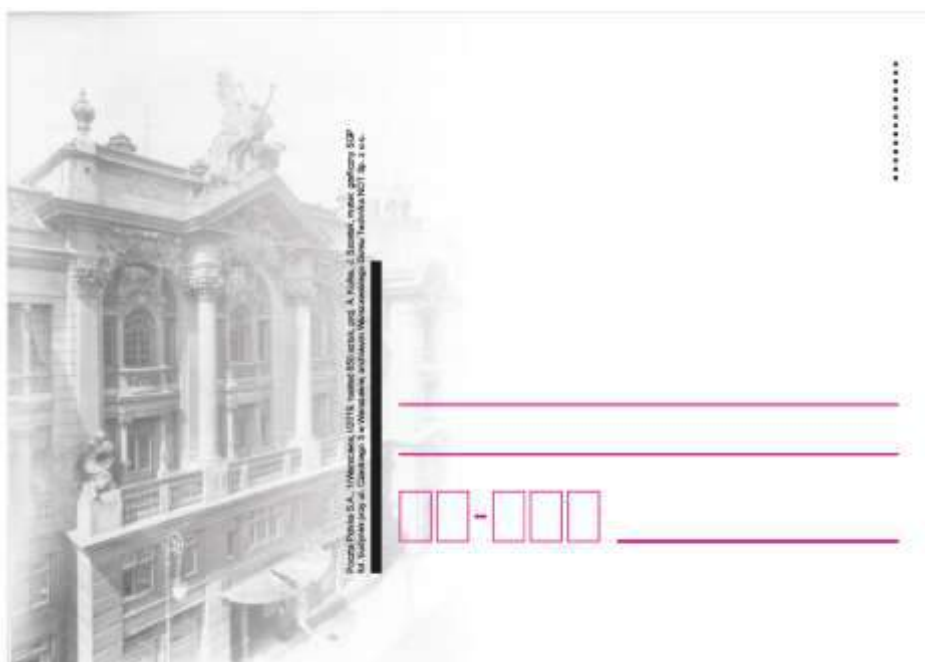
Datownik

Znaczki

Karta pocztowa

Pendrive

Apaszka

Krawat

Patronat medialny:

Sponsorzy główni:

Sponsorzy:

